

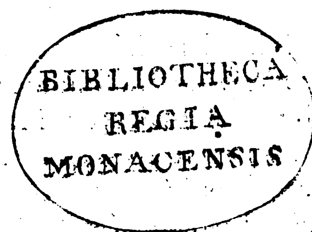
Liber Collegii Societatis IESV Monachii Catalogo inſcriptus. Anno 1595.

<36622227470016

Ars versificatoria Joannis Despauterij Niniuitæ Bergarum apud Diuum Guinnocum Ludimagistri.

EX SECVNDA RECOGNITIONE.

LECTOR EME, LEGE, ET PROBABIS.

In laudem artis versificatoriæ doctissimi viri Io. Niniuitæ carmen Iacobi Pape, ad Lectorem.

Quisquis es Ausonios cupiens contexere versus,
Hoc eme metrificę nobile legis opus.
Syllaba quanta docet, vel qualis rite locanda,
Et qua iam versus arte regendus erit.
Confiteor fuerant doctorum scripta virorum
Manca, sed hæc studio sunt stabilita bono.
Quicquid habent sacrę congesta volumina frugis
Hanc nouus ingenti fœnore reddit ager.
Contrectare diu docet omni euoluere noctu.
Versibus vtilior non liber esse potest.
Hunc lege, ne vanis excedant tempora rebus,
Et data sub memori dona reconde sinu.

Hexastichon Liuini Crucij Enomij in artem versificatoriam Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Si iuuet Ausonia musas celebrare camœna,
Si iuuet Orphæis plectra sonare modis,
Linque sacros haustus Heliconis, linque liquores,
Desine sompniferis sæpe cubare iugis.
Hic Heliconis erit fons, hic Parnassia rupes,
Ora riges vigil hoc sit tibi monte labos.

Ioannis Despauterij Niniuitæ in artem Versificatoriã Prefatio.

Ioannes Despauterius Niniuita, Gæorgio Haloino nobilissimo heroi & vndecũq; doctissimo domino Haloinę domus ac ditionis, cõmuni litteratorũ patrono, musarum delicijs, ac suo Mecœnati humanissimo, Salutem dicit plurimam.

ARtem versificatoriam (quam stichologian græci vocant) literaturæ partem, vt difficillimã ita longe præcellentissimã, & poetis in primis necessariam, sex annis, vehementi labore inter quottidianas occupatiões elucubratam, tuo nomini consecrare nobilissime domine, ausussum. Vtinã eiusmodi, vt vel tuis in nos meritis, vel meo erga te studio, respondeat. Noui ego delicatissimũ tuum palatum, noui acerrimam censuram, cui nihil non exactissimũ placeat. Vellem equidem celsitudini tuæ meliora deuouere, quod quum non possim, ferenda puto Mecœnati meo qualiacunq; munuscula. Nam (vt Plinius ait) & dijs lacte rustici, multæq; gentes supplicant, & mola tantum salsa litant qui nõ habent thura. Dabis igitur (vt spero) audaciæ nostræ veniã. nempe soles meas esse aliquid putare nugas. Non adeo sum mihi Suffenus, vt nesciam artem meam esse imperfectam, tamen audendum est, quia nostra præcepta (vt Columellæ verbis vtar) non consummare sciẽtiam sed adiuuare promittunt. Nam (vt idem ait, & me plurimũ consolatur) in omni genere scientiæ & summis admiratio veneratioq;, & inferioribus merita laus cõtingit. Erunt fortassis nonnulli sophistæ vel poetastri, pseudographi, physiologi, legulei, sacrificuli, asophi, plani & tenebrones, qui cauillabuntur hanc artem tenuiorem esse, q̃ quæ tanto viro dedicari debuerit. Verum hi tuo iudicio, vehementer errant, vt qui scias ipsos orbis dominatores hanc artem vt excellentissimã summope excoluisse. Augustũ dico & Germanicũ, & alios multos. Dedecerẽt pfecto te vł aliũ quẽuis nobilẽ, istorũ grãmatisticę merę nugę, nullis scilicet innixa veterũ monumẽtis, sed suis ab ignorãtia pfectis regulis fatuis etymologijs, ridiculis discriminũ versiculis, vulgi abusu (quẽ p vsu indoctissimi habẽt) & alijs id gen⁹ apinis.

At neq; Diomedis litteratura Athanasio, nec Seruij centimetrum
Albino, nec Prisciani opus Iuliano, nec (vt neotericos attingam)
Antonij Nebrissensis grãmatica vnq̃ videri poterit, Isabelę Hispa
Ant. Nebris. Isabela. niarũ reginæ celsitudine indigna. Hos ego viros, cum cæteris lin-
guæ latinę columibus, tuo ductu, tuoq; auspicio imitatus, ex omi-
bus ferme veterum libris, conatus sum aliquid in medium afferre
vt iuuarem pro meis viribus, linguã latinam instaurare. In qua re,
quicquid profeci tuũ est. ex quo plus didici, q̃ ex alio quouis præ-
ceptore. abest dicto assentatio, id nouit deus. Tu mihi Aristarchus,
tu Mœtius, tu Quintilius, quod quum e multis litteris tuis lacteo le
pore profluẽtibus, tum ex ijs quas hoc anno pridie Iduum Ianua-
riarum ad nos dedisti, liquet clarissime. Sic em̃ scribis. Adsit nobis
deliciarũ linguæ latinæ zelus & auiditas. sit inter nos elegantiæ ma-
ioris honesta disceptatio, maneatq; in scrinijs nostris, nõ patiar et-
enim scripta mea in vulgus prodire, priusq̃ priscos authores ad
vnguem perlegerim, ne forte in errorẽ incidam. Si hoc fecerimus
miraberis, quantũ fructum inde concipiemus. hunc in modum &
in alijs epistolis me frequẽter monuisti, ne editionem meam preci-
pitarem, & hoc auriculis meis subinde instillasti. Nescit vox missa
reuerti. Et nõnunq̃ territasti Vergiliano exemplo, qui æneida testa
mento cremari iussit, ꝙ eam nõ castigauerat. Quo factum est, vt in
sextum annũ dilata sit huius operis editio. Nam ante tres annos, ra
tus hanc artem ita a nobis supremã manum accepisse, vt edenda
iamiã videretur, eam tibi legendam obtuli sperans (quæ mea fuit
inanis iactantia) me ob id opus, non parum abs te laudatũ iri. Ve-
rum multo aliter euenit. Nam tu (vt es nobilissimorũ prudentissi-
mus) sensisti illico, artẽ meã magis ex grãmaticorũ officina, q̃ ex
poetarum veterum adytis prodijsse, quod vt ipse nõ diffiterer, sta
tim rogasti, an Silij Italici libros lectitassem ? Quũq; id abnuerem,
iussisti vt perlegerẽ, cognoscere mq; artem meam admodũ esse im
perfectam, id quod ipse mox comperi. Itaq; pręter eos quos antea
perlegeram poetas (qui fuerant admodũ pauci & neoterici plures
q̃ veteres) dedit mihi perlegẽdos nobilitas tua Lucretiũ, & (quem
antea cum Horatio, Ouidio, Martiale, Iuuenale, Persio perlegerã)
Vergilium, præterea Maniliũ, quem alij malliũ vocant. Germani-
cum Rufum, Ciceronẽ in Arato. Catullum, Tibullum, Propertiũ,
Hos duos tollet Senecam in tragœdijs. Valeriũ flaccum. Statium Papiniũ, Auso-
nium, Claudianũ, Sidonium apollinarẽ, Columellam, Palladium
Tum etiam grãmaticos & alios scriptores plurimos. Ex quibus ve-
hementer emendaui & auxi artẽ meam, coactus multos taxare p

commmuni vtilitate, qui maximo in precio habentur. quia licet do- ctissimi fuerint, tamē non potuere inter tot barbariei milites, nihil vitij contrahere, ideo ne quem iniuste culpasse puter, libet altius re- petere quanta sit inter poetas antiquos & neotericos differentia, vt more boni agricolæ, serere ingenuum volentis agrum, liberem arua prius fruticibus, falce rubos, silicemq; resecem, vt sciamus, in- ter poetas quos imitari & quos vitare deceat. Neq; enim omibus passim credere debemus, sed illis dūtaxat qui floruerunt inter du- centos circiter quinquaginta annos ab ortu Ciceronis ad Antoni- num Pium, hoc est ante christianū natalem annis cētum, ad cente- simum quinquagesimū. ex quo salutem Christianā numeramus. Nam & latinus sermo, quēadmodum & cætera mortalia, aliquā- do incœpit, habuitq; suam infantiam, in qua vix quicq; effari po- tuit, sic locuti sunt Aborigines primum cum Faunis vatibusq;, sic deinceps Latini & Albani, sic carmina saliaria composita suis sacer- dotibus tandem parum intellecta, vt Quintilianus testatur, non adeo longe post hoc sæculum poetæ fuere. Liuius Andronicus, Ennius, Plautus, Næuius, Pacuuius. Cæcilius, Actius, Terētius, Lu- cillius, Turpilius, Marius. Afranius, Dorsennius, Attilius, Trabe- as, Aquilius, Imbrex, Nonius & plures, quorū exceptis paucis ope- ra interciderunt. hos multa licenter duriterq; dixisse testantur Mar- tialis, Persius, Quintilianus, & inter grāmaticos Priscianus. ait autē Persius. Est nunc Brysęi quē venosus liber Acti, Sunt quos Pacu- uiusq; & verrucosa moretur Antiopa. Qđ autē ad quantitates atti- net, raro horum authoritate vtimur, quia Ennius & Andronicus Epici & Lucillius interciderunt, cum reliquis qui fere comici fuerūt Plautus vero & Terentius tam varijs vtuntur pedibus, tam sæpe sunt temporum iniuria mutilati, tam varie a varijs versus distin- cti, vt difficillimū fuerit quantitates dictionū ex his expiscari. Post hos qui sequuntur, linguā latinam mirum in modum locupleta- runt, quos omnino imitandos dicimus. vt sunt illi, quos a me dili- genter perfectos supra memoraui, præter Ausoniū Gallum & Si- donium Apollinarem, qui longo tempore post reliquos memo- ratos in multis a superioribus defecerunt, vt hoc opus perlegenti patebit. Claudianū & si eodem sæculo fuisse constet, multo tamen minus a veterū institutis aberrasse comperimus. Itaq; post Hadria- num imperatorē cœpit indies latinus sermo maiorem in modum languere, & quodam quasi senio contabescere, irrūpentibus in Ita- liam barbaris, quod nimis factum est, sub aduentu Gothorum in Italiam, regumq; Longobardorū, ad fatalem illam totius generis

Liguæ latinæ infantia.

Poetę antiqssimi.

Poetæ imitādi.

Liguæ latinę virilitas.

Ausonius gallus.

Claudianus.

Liguæ latinæ senectus.

humani pestem Mahumeteam, quæ cum omibus ingenuis & bonis artibus sermonem quoq; latinũ intercepit, qua ætate pauci admodum fuere poetæ, & illi quidem superioribus longe indoctiores, Rufus Festus. Alphius auitus. Calphurnius siculus, cuius bucolica extant & perlegi. Terentianus, Claudianus, Sidonius, Ausonius, Iuuencus, Prudentius, Fortunatus, Serenus, Boetius, Prosper, Priscianus, Lactantius, & multi alij scriptores quibus (quãtum ad latinitatem attinet) eatenus fides habenda est, quatenus ea que nobis afferunt, veterum authoritate probari queunt. nam vt de reliquis, interim paululum taceam, de Sidonio Hermolai Barbari iudicium in lib. vi. Plinij cap. xxvi. neutiq; silebo, sic autem inquit Sidonius Apollinaris, legendus totus, probandus non totus. Nam Ctesiphon contra artem corripuit, Ioannes quoq; & heraclitus & diastema, tum alia compluscula contra artem, vel corripuit vel produxit. vt paraclitus & syllogismus & cætera, quæ cũcta suis locis declarabo, de heraclitus aliter sentit Pius Bononiẽsis vt enucleamus in medijs i ante t. Prudentius quoq;, vt Lactantius in nonnullis veteres poetas imitari negligentius deprehenditur vt Sedulius & Arator multo magis hallucinantur. Galterus, Gamfredus, Alanus, Petrus Riga, vt sæpissime declarabo. Sed omniũ longe fœdissimi scripserũt qui hos secuti sunt, qui violata passim ac disiecta Romani imperij dignitate, minime seruarunt latini sermonis puritatem, quod & Theodosij tẽporibus fieri cœpit. Nam Sidonius qui se Pliniũ in epistolis imitari predicat, peregrinũ & gallicum redolet (vt ait Petrus Crinitus in illius vita) & simul inepta verborum affectatione, supra modũ laborat, quẽadmodum Fulgẽtius, Enodius & Mamercus. Eo autẽ res tandem deuenit, vt reiectis doctissimorum monumẽtis, & omni elegãtia proscriptæ, Gothi cum reliquis barbaris omnem romanorũ ordinem peruerterent, & barbaries totius orbis fœdissima regina, latinitatẽ penitus pessundederit. Quod idcirco euenisse hariolari licet, quia Gothi plurimos latinorum libros exussisse dicũtur, & romani principes tum omnes gothi, vuandali, vel alij barbari fuerũt in nullo honore fuerũt poetæ apud principes & reges vt qui ab illis non intelligebãtur. Ideo delectare minime potuerũt. Christiani autẽ pontifices, Abbę, Cardinales, & cætera ecclesiæ columina, poeticẽ, vt diaboli pabulum tum spernere cœperunt, immerito tamẽ vt pulcherrime in apologetico suo ostẽdit diuinus poeta Baptista Mantuanus. Ita quũ nulla poetis laus honosq; fieret, poetæ nulli fuerunt. Siquidem verissimũ illud verbum, honos alit artes. Et quod Martialis ait. Sint Mecœnates nõ deerunt Flacci, Marones. Ergo reiectis ethnicorũ libris

Poetę rudiori sæculo nati

Sidonius in multis errat.

sine qbus latinitas cōsistere neqt, cōsequens fuit, latinitatē necessario interire. Quapropter barbari ipsi Virgilianā poesim fastidiētes, nouā vsificādi artē excogitauerūt, veterū obseruatiōes in qntitatibus, nec sciētes nec scire cupiētes suas aniles excogitationes oib⁹ veterū monumētis pferentes, os suillū pfecto habuerūt, cui id demū bene olet qd oletū olet. Hmōi itaqꝫ vsus optimos iudicabāt. Aethiopū terras iam feruida torruit estas. & tales leoninos vocabant. Anglia, Flandria, Florida, Frācia nescia fraudis. Possidet hec tria pmia, predia, plia, laudis, hos tū bellarios nuncuparūt Virgo parens chri cōsistens inuiolata, Tu mihi pgrata sūma bonitate dedisti. hos crucesignatos dixere, Ignis edax & flāma vorax mea destituere Nūmus emax animusqꝫ sagax ea restituere. Quinetiā rigimos (vt ipi dicūt) excogitarūt veluti, Pāge ligua gloriosi corpis mysteriū Sanguisqꝫ pciosi quē in mundi preciū. Catharinæ collaudemus virtutū insignia. Pange ligua gliosi psulis preconiū, & plura his silia, in quib⁹ syllabarū nūer⁹ seruat, nō metri ratio, licet imaginē seruent trochaici archilochij tetrametri catalectici, q re nō satis diligēs fuit Hermānus Torrētin⁹ q hec carmīa trochaica esse credidit. Nā in hymnis de sacramēto & diuo Nicolao, principiū tm̄ vsus est. Nam qsquis composuit, delectatū esse cōstat harmonia hymni pulcherrimi de chro, nō nisi a doctissimo poeta cōpositi, in q vbiqꝫ magna cū elegantia, carmīs ratio custodit pulcherrie. Pange ligua gliosi preliū certamis, indocti hoies nesciētes esse carmē, putarūt ex qttuordeci syllabis, qrū septia ppetua esset lōga, & duodecia breuis, eiusmodi harmoniā resultare, null' pedib⁹ obseruatis. Tāta est poeseos suauitas, vt etiā sui ignaros mirū in modū oblectet, verū non satis dulcē iudicarūt hāc symphoniā nisi barbarico more eā illutilaret. Multa possē in hūc modū, illi⁹ scli anilia afferre, q nat⁹ est Alexāder Gallus, cuius opus doctrinale inscribitur, circiter annū dn̄i millesimū ducentesimū q tpe barbaries toto mūdo dn̄abat, vsqꝫ ad tpa Frācisci Petrarche. Qui nō sine diuino numīe circiter annū dn̄i. M. ccc. xl. barbariei bellū indixit fugiētesqꝫ musas reuocās, eloqntie studia vehemēter excitauit. Post hūc cœpit ligua latia mirū ī modū instaurari ab Leonardo Arretino, Guario Veronēsi. Frācisco Philelpho maxīe aūt Laurētio Valla. Ioāne Tortellio, Aenea Syluio, Domitio Calderino, Galeoto, Georgio Merula, Georgio valla, Hermolao barbaro, Pico Mirādulano, Angelo Politiano, Philippo Beroaldo. Petro Crinito. Ioāne Baptista Pio, & q añ fuerūt. Nicolao Perotto, Sulpitio, Nestore aliisqꝫ innūeris. Quo tpe etiā clarissimi poete Bapt. Mant. & Faust⁹ Foroliuieñ. latinū eloqū mirifice auxerūt.

Liguæ latię mors.

Ligue latinæ instauratio p neotericos.

Nec Itali solum hanc rem curarũt. nam Aelius Antonius hispanus Herasmus Hollandus. Rodulfus Agricola Frisius. Iacobus Faber Gallus, & Iodocus Badius Cimber, vel (vt nunc loquuntur) Flander, & alij plurimi diligentissime laborarunt in instaurãdis veteribus linguæ latinæ thesauris. Cæterũ hi omnes (quod bona oĩm pace dixerim) inter barbariei milites conuersati, nequerunt fœdissimã barbariẽ penit⁹ extinguere, qn cõtagioso illius veneno afflati tã in prosa q̃ in carmine peccarũt, alij alijs, aut magis aut min⁹, put diligentius, aut indiligentius veterũ monumenta perscrutati sunt. neotericos itaq; doctissimos quorum ne calceamẽta quidem soluere dignus sum, animaduerti sæpicule a veterũ institutis non ratione aliqua, non ex industria sed ex ignorantia defecisse. Quod si quis dictum hoc, vel rideat vel miretur, ille perlectis his libellis nostris, cogetur mecũ sentire, & tãdem agnoscet, quid sibi velit Horatium illud. Tu nihil in magno doctus deprendis Homero. Decepti sunt autẽ Neoterici, librorum mẽdis, librorũ falsis titulis, nimia græcitate Grãmaticorum peruersis regulis, quæ oĩa olim ita fuerunt pura, ita integra, vt veteribus nulla fuerit errãdi occasio. Itaq; & si poetis diuinis Baptistę Mantuano, aut Fausto, nec minus ingẽnium nec pauperior vena fuerit q̃ Vergilio vel Ouidio. nihil mirum si non æque vt illi linguæ latinæ puritatẽ custodiere. ¶ Decepti sunt inquã mẽdosis libris, nam librarioꝝ incuria, aut ex nimia vetustate corrosis litteris, innumeri irrepserunt errores, alijs alia in locum litterarũ vel dictionum perditaꝝ aut male scriptarum sufficientibus, alijs parum doctis mendas nõ animaduertentibus. hinc emerserũt tot in Pliniũ, in Plautum, in alios authores, annotatiões Calderini, Beroaldi, Politiani, Sabellici, aliorũq;. hinc altercationes grãmaticoꝝ infinitæ, adeo vt nescias, Quo teneas nodo mutantẽ Protea vultũ. Multa ergo sunt in poetis mendosa per que paꝝ docti errores suos defendere conant̃. In Papinij libris ita legit̃. Terra nec illa samo fama de Ioue sonãti. Multa mecũ reputans &c. Oĩa dam nitent &c. sic nicomedis, ꝓ lycomedis, & alia multa quoꝝ nõnulla suis locis manifestabo, vt rubentes ꝓ rũpentes &c. & in Lucano transfigit̃, honor, phytonẽ, statuta, ꝓ transigit̃ horror. Platonẽ, statura. In catullo, nouissem, malis, ales, ꝓ nouissime, male, aues in Ausonio de studio puerili delaniatura ꝓ delenitura. In Seneca Midæ pro ipse, & Midam ꝓ nudã. & in Vergilio sirim pro scinim, stymphalides ꝓ stymphali. In Lucretio glomere ꝓ pondere, ꝓdelyrus ꝓ ꝓdelyꝝ, statere ꝓ stateres, lucanas ꝓ lacunas, sic alia ꝓpe innumera, adeo vt difficillimũ sit ex hoc poeta quicq; concludere nisi

Ant. Nebrissẽ. Erasmus Rodulf. Faber Badius.

Mẽdosi libri.

Lucretij libri mẽdosissimi

emendatiores libri inueniantur q̃ ij quos legi. vt lib. iiij. Plaga haec ad nostras acies deriuabit ictus. Recte aũt lib. ij. deriuare queũt animũ, curamq; leuare. In eodẽ. Ne tu forte putes serrae stridentis acerbum. Horrorẽ constare elemẽtis laeuibus aeque. Ac musae Mele p chordas organicaq; &c. Mendosum esse nihil dubito, p atq; mele musae. Nam melos cuius plurale Mele est, priorẽ corripit, licet Aldus ratione liquidę velit pduci apud Homerũ & Persium. In eodẽ principalis secundã contra primitiui naturã videtur pducere. Q̃d de mele dixi. patet verũ esse ex eodẽ. Et cygnea mele Phoebęaq; Dędala chordis. Carmĩa cõsimili oppressa rõne silerẽt. In eodẽ. Libya cõtinuo dñis priuata supbis, p Cõtinuo libye, vt sit libye. es. nã hoc nomẽ primã corripit. Plurima id genus menda tum in hoc tũ in alijs authoribus manifestabo, vbi opus videbit. ¶ Secũdo plurimũ decepit imprudenteis & interim nõ aspernãdę doctrinę viros falsa librorũ inscriptio seu falsi librorum tituli, quos subdititios libros vocamus, verbi gratia. Ouidiana authoritas iure pro regula habet. ideo semidocti nescientes e tritico separare lolium, fidem habuerunt opusculis de pulice. de trib⁹ puellis. de amore Pãphili, de philomela, de vetula, de sompno, de cuculo, de limace, de ludo latrunculorũ, de nuncio sagaci, q̃ haec Ouidij opuscula vulgo ferebant, quib⁹ ab Ouidiana vena nihil magis alienũ excogitare queas, neq; eñ sunt (vt Aldus inqt) Ouidio vel puero digna. Miror pfecto, quonãmodo ineptus ille vetulus, de inepta vetula scribẽs ineptissime, voluit credi opus suũ esse Ouidij. Qui vt fidem faceret dicebat se prius cecinisse, in noua corpora mutatas formas. Conabatur nimirũ serpentes auib⁹ gemĩare & tygribus agnos. i. suã barbarem cõnectere Ouidianę fluenti suauiter elegãtię. Siqdem nemo fuit vnq̃ poetaster, vetulo illo malesano indoctior, qm innumera sunt eius nebulonis impudẽtissimi errata, vt liquet illũ lectitanti in numismata, enigma, philosophia, homogenia & alijs innũeris. Euidens signũ est hoies illius sęculi fuisse indoctissimos, qui non pcepe rint eiusmodi anileis nugas nõ esse Ouidij. Dionysiũ quoq; nõ Priscianus trãstulit, sed Fãnius vt ait Hermolaus in vi. Plinij ca. xxviij Vergilio quoq; nõnulla opuscula putant falso ascribi, vt aetna, rosę, ciris, priapea q̃ Ouidij esse docet Politianus cap. lix. miscela. Qui Macrũ quendam poetã sui saeculi multa laude psequit cuius nulli libri extant, quare errant qui in arte v̾sificatoria vtunt testimonio Macri de viribus herbarũ canentis, non poetae quidẽ, sed nec versificatoris satis idonaei, quem rudiori saeculo fuisse ex eo constat, q̃ Plinij testimonio persaepe vtitur. Haec eo diligentius recensui incly

Mele.

Libri falso inscripti.

Macer.

tissime domine, ne (quod non omnino iniuria Verulanus Nouari ensi obiectat) dicat tam bonis q̃ malis suffarcinatus authoribus.

¶ Tertio nimia græcitate plurimi in errorẽ ducti sunt, quod vitiũ non iam primũ notatum est, quũ ipse etiam Horatius derideat eos qui nimis græca latinis immiscent, nam plerique amore græce linguæ, latina negligunt, suntque admodũ iactabundi & vltra modũ laudatores sui, nihil putant sibi nõ licere græcitate freti. Neque meminerunt Martialis dicentis. Nobis nõ licet esse tam disertis, videndũ est quid latinis placuit, nõ quid grecis. Non eo id dico q̃ grece linguæ studere, malũ putem, dum id ita fiat ne latinæ linguæ ideomata violemus. Cæterum ne iniuria dicar græculis infensus, adducã p omnibus vnicum, Laurentiũ Lippiũ Collensem, qui e græco trãstulit Oppiani poetæ veteris libros de piscibus, is inquã Laurentius sæpissimæ, dum studuit græcis, neglexit latina, vt videbis facile ex his quæ notaui generosissime dñe mi Haloine. Nunc e multis paucos illius versus subiecisse sufficiat, e quibus lector id quod dico, verũ esse cognoscat. versus itaque Lippij e diuersis libris hi sunt.

Grecissã tes nimium.

Laurẽti9 lippius.

Addas opyphagos istis atque agriophagos Est tãtæ signũ crapulæ ventrisque rapacis Ediscat finem, luxum crapulãque sequuntur. Innumeri morbi. Inuerecunda lupi nõ pendent agmine pœnas. Agmina tam turpi, victus maculata pedore Atque fluitantẽ dissutis vndique lignis Quattuor ascendũt scapham sed remige pronã Sunt duo Et mouet a cano, cuncta impedimenta parente. Sic manus inuerecũda canum latratibus implet Lesbius arion vectus delphine recuruo. Sed quũ florentis peregerunt tẽpora pubis Et põderosum plumbũ gerit ille sinistra. Et sæpe extinguit, & tabo suffocat atro. Idem male pducit Scarus, Merulus & plura, nec artẽ recte seruat in epigrãmatis, vt Tales Tyberius dicitur esse dapes Corrupta est cocco, purpura galatio. E lachrymis stillãt, semper electra pijs. Post ego pelamys, post ego thynnus eram Angele memphiticis, tibi sit coracinus in vndis.

Si aliorum errata recensere vellem, plurimum turgesceret pagina, vbi tamen operęprecium videbitur, nullo modo silebo. Tãtus est meus in communem studiosorum vtilitatem amor.

Grãmaticis quatenus credendum

¶ Quarto decepti sunt Neoterici grãmaticorum peruersis regulis, id quod tu nobilissime & doctissime patrone doces pulcherrime in libello elegantissimo de veteribus & neotericis scriptoribus abs te composito, quẽ ne diu, bonarum litterarũ studiosis inuideas, tuam celsitudinẽ summopere rogamus. ¶ Igitur video plurimos tam obstinate grãmaticorum, immo etiam grãmatistarum regu

Libellus Georgij Haloini de veteri b9 & neotericis scriptoribus

lis inniti, vt cedere nolint & peruersam doctrinam abnuere. Quis omnium veterum authoritatem, omnē rationem contra eos adduxeris, id solum amant, id iactant olim pythagoricorū verbum, ipse dixit. At si nosse vellent vnicum vsum esse Quē penes arbitrium est, & ius & norma loquendi. vsum autem habendum, doctissimorum loquēdi consuetudinem, & ex hoc vsu tātum grāmaticorum regulas constitui, scirent regulis eatenus fidem habendam, quatenus veterum authoritati nō aduersentur. Quæ si aduersentur, explodendæ sunt, etiam si grāmatici summi eas constituerint. Grāmatici nanq; authoritas per se nulla est quum ex sola doctissimorum oratorum, historicorum, poetarum, & aliorum idoneorum scriptorum obseruatione constet ortam esse veram grāmaticam, multa dicenda forent si grāmatistarum ineptias refellere vellem, sed nulla est gloria preterire asellos. Etem In tauros libyci ruūt leones, non sunt papiliōibus molesti. nec iniuria, quia expedit ipsum expugnare caput. ideo nūc animus est, vnicum grāmaticorū principis erratum cum primis insigne persequi. is autē est Seruius quē merito plurimi facis, quē omnibus grāmaticis Macrobius nō dubitauit preferre, in cuius sententiā & ipse lubentissime eo, & omibus qui sapiunt, eundum censeo. Cæterum quia nihil est in hac lachrymarum valle, omni ex parte beatum, nec quisq; fuit tam consummatæ scientiæ, vt nihil aliquādo errauerit (vt Quintilianus author est) ideo non semper optime sensit Seruius, vti in Annotationibus Beroaldinis plane conspicitur, & ego notaui ex eo quod dicit in illud Vergil. lib. i. æneidos. Huic coniunx Sicheus erat. Sicheus (inquit Seruius) primam natura corripit, sed hic ectasin facit. licentia quæ in proprijs nominibus est, vbi licet in quauis parte syllabæ mutare naturam. idem euenit in appellatiuis si a proprijs sunt vt sicanio pretenta sinu, hæc ille. quibus in errorē traxit fere quotquot post eum fuerunt, grammaticos quidem Franciscum Nigrum, Robertum Gaguinum, Gæorgium Vallam, Nicolaum Ferettum & ferme cæteros. Poetas vero Franciscū Petrarcham, Laurentium Lippium, cum multis alijs quos vbi opus erit manifestabo. Ergo res deuenit vt etiam diphthongos passim corripuerint in proprijs, vt lælius, clæmentia, Gæorgius. Quo fit vt maiore licentia vsum videas quemuis neotericorum, q; veteres vniuersos Propria certe non magis ad placitum ponenda esse quā appellatiua contra Seruianam doctrinam satis docent Ouidius & Martialis. Qui quidē in lib. iiij. de Ponto vbi conqueritur hoc nomē Tuticanus non posse elegiā ingredi quia habet breuē inter duas lon-

regulæ grāmaticorum vnde cōstruatur.

Seruij laus.

Seruij erratum. Sicheus

Propria nō poni ad placitum.

Diuisio-nẽ dictio-nes causa v'sus nõ admitti.

gas. quod nõ potest heroicum aut elegiacum ingredi nisi breuem producendo, aut longam corripiendo, aut dictionem diuidendo, ita vt tuti sit finis versus, canus alterius principiũ, quorum nihil licere Ouidius docet. licet id fecerint bis aut ter in sapphicis Catullus primũ interim satis durus, & hũc secutus Horatius. Tu Ouidio auscultes, ait autẽ Catull⁹. Gallicum rhenũ horribilesq; & vlti Mosq; britannos, pro vltimosq;. primum Horatius lib. ij. car. Ode. xvi. Grosphe nõ gemmis neq; purpura vae Nale nec auro. i. vęnale. Et lib. i. ode. ij. Labitur ripa Ioue nõ pbante. v Xorius amnis. i. vxorius, sapphici sunt cum adonijs. Idem diuisit iureiurãdo & pauca alia in Ionicis qui numeri potius sunt q̃ carmina vt exanimari, lauit, bellerophõte id quod in alijs generibus esset turpissimũ, nec vsq; pulchrũ est. Carmẽ Ouidij (ne lõgum faciã) in lib. iiij. de põto est.

Quo minus in nostris ponaris amice libellis
 Nominis efficitur conditione tui.
Ast ego non alium prius hoc dignarer honore,
 Est aliquis nostrum si modo carmen honor.
Lex pedis officio, fortunaq; nominis obstat,
 Quaq; meos adeas, est via nulla, modos.
Nam pudet in geminos ita nomen scindere versus:
 Desinat vt prior hoc, incipiatq; minor.
Et pudeat, si te qua syllaba parte moretur
 Arctius appellem, Tuticanumq; vocem:
Et potes in versum Tuticani more venire.
 Fiat vt e longa syllaba prima breuis.
Aut vt ducatur quae nunc correptius exit
 Et sit porrecta longa secunda mora.
His ego si vitijs ausim corrumpere nomen,
 Ridear, & merito pectus habere neger.

¶ Secundo ppria nõ poni ad placitũ liquet ex Martialis lib. ix. vbi mirum in modum conqueritur dulcissimũ nomen Earinus non posse adire carmen phaleucium, quia omnes syllabae illius nominis sunt breues. ergo nec spondeum nec dactylum nec trochaeum constituere potest. Sed cur se excusat Martialis? quum id nomen Earinus optime ingredi posset scazonta? Ego profecto Martialem ob id solum haec scripsisse suspicor, vt retunderet quorũdam poetastrorum impudentiã, qui more graecorum, pprior; quantitates confundebant, & id quidem ineptissime quia multo licentius graeci scribũt q̃ latini. qđ ostendit Martialis dicens, Nobis nõ licet esse tam disertis Quã rem si diligenter pensiculauisset Priscian⁹ mi-

itus peccasset, nec vnq̃ dixisset pro eodem dici filius meus & filius mei, atq; alia multa q̃ Laurentius Valla rectissime rephendit, sed is (vt in prefatione sua testatur) etiam ex graecorũ erroribus laudem se consequi posse autumat. Ita Seruiũ nimio graecae linguae amore deceptũ video. Nam iniquũ fuit propter pauca exempla (id quod grãmaticorum peruersitas saepe facit) regulã constituere. Siquidem licet Sichaeus & pauca alia tam appellatiua q̃ propria, quasdã syllabas ancipites habent vt cognoscet hoc opus nostrũ diligẽter perlegens, nonne propter hoc variabimus primã in his dictionibus Iulius, Scipio, Naso, Horatius, athenaei Aristoteles, Marius &c? Absit obsecro per deum immortalẽ haec impudentia, & (vt vere dixerim) stoliditas. Nunc audiamus dulcissimũ Martialis carmen lib. ix. ad Earinum Domitiani Ganymedem.

Nomen cum violis rosisq; natum. Quo pars optima nũcupatur anni. Hyblam quod sapit, atticosq; flores. Quod nidus olet alitis supbae. Nomen nectare dulcius beato. Quo mallet Cybeles puer vocari. Et qui pocula temperat tonanti Et qd' Parrhasia sones in aula. Respõdent Veneres Cupidinesq; Nomẽ nobile, molle, delicatũ. Versu dicere nõ rudi volebam. Sed tu syllaba contumax repugnas. Dicunt Earinon tamen poetae Sed greci quibus est nihil negatũ. Et quos ares ares decet sonare. Nobis non licet esse tam disertis Qui musas colimus seueriores.

Earinus interp̃tatur vernus ab ear. i. ver. corripit nomen hoc oẽs syllabas, quod si possent ad placitũ poni, inaniter dicit Martialis syllabam esse contumacẽ. Graeci tamẽ audent primã pducere, vti in ares priorẽ variare, nam Homerus ita versum inchoauit teste Calderino, Ares ares &c. vbi primus pes est dactylus. Ares. i. mars, id nobis non licet latinis, quia musas colimus seueriores. i. minus in licentiam ruimus q̃ greci quibus nihil est negatũ. Miror an sint vlli tam obstinate in Seruij opinionem iurantes, vt adhuc Seruio adhẽrere malint q̃ Ouidio & Martiali. Valeãt igitur quorũ hi sunt versiculi. Cõdidit athenas, adiuuit nomine Pallas Lycaon Arcas diuinas prouocat iras. Tu tamẽ Horati doctor palus abbreuiasti. Ouidius vates Peligni ruris alumnus. Oui. Notus feritate Lycaon. Propertius. Magnũ iter ad doctas proficisci cogor Athenas. Hora. lib. iiij. car. ode. vi. Vatis Horati, Adonicũ carmen est, Ouidi. Detinuit nostras numerosus Horatius aures. Verg. in Culice. Hic Fabij Decijq; hic est & Horatia virtus, ne omittas coniunctionẽ &. Perottus credit Horatius a verbo oro deriuari sed quum hoc nomen & aspiretur & corripiatur, non assentior Perotto. Martialis lib. i. In no Earinus.

mentanis Ouidi quod nascitur agris ꝓ Ouidij. Idem lib. vi. In pō-
peiano dormis Liuine theatro. Idem est nomē sancti & multorum
christianorum a quibusdam male correptum. Idem alibi Forsitan
& posset vincere mollis Otho, imperatoris cuiusdam & aliorum
proprium. Vulgus scribit & profert gemino tt Otto. Multa vide-
bit a nobis iuste rephendi, quisquis hanc artē perlegerit. Sed quur
propria plus priuilegij haberent appellatiuis, quum omne propri-
um nomen fuerit aliquando appellatiuum, vel ex appellatiuis de-
riuatū, vt Foelix, Rusticus, Germanicus, Clemens, Pius, Piatus,
Romanus, Seuerus, lectoria, celer, liber, lupus, memor, Bar-
barus, barbara, paulus, paula, petrus, petra, Iuuencus &c. Ste-
phanus, Hercules, Hector, Hermes, Nicolaus, Philippus, & cæ-
tera innumera, Adam, Abel, Cain, Habraham, Isaac, Iacob;
lege syluam beati Hieronymi & cognosces hæc oīa fuisse appel-
latiua. vt hæc ex appellatiuis. Burrhus, Purrus, Pyrrhus, Galba,
Cotta, Scipio, Plancus, Agrippa, Cicero, Fabius, Lucina, Eli-
cius, Posthumus, Syluius, Aphrodite, Claudius, Virgilius & alia
innumera, in quibus siquis mihi nō credat, is legat primū librum
Quintiliani de institutione oratoria, & libros Fastorum Ouidij,
& primum epistolarum Leonardi Arretini. sic a Tutus tutius tu-
ticanus, a dominus Dominicus, ab hadria Hadrianus, a domitus
Domitius & hinc Domitianus. a Iulius Iulianus, a quintus Quin-
tinus, a valerius Valerianus. Martia. lib. x. Ne viuam nisi te Domi-
ti permitte libēter. Idem lib. i. a Valeriano Pollio petes quinto, sca-
zon est. Obijciet fortasse aliquis poeticam necessitatem, veluti italiā
primā naturaliter corripit, testimonio omnium grāmaticorum.
Vergilius tamen primā produxit, quia aliter heroicū carmen adi-
re nequibat. Idem factum est in siticula, cuniculus, tegeticula, cani-
cula & alijs nonnullis. Quid igitur faciam (inquis) si diui Nico-
lai aut Iuliani historiā contexere tulerit animus, quo nomine ap-
pellabo? si nec Nicolaum nec Iulianum dicere licet? & quur in ma-
gno opere non licebit mihi quod Vergilio? Scimus ꝑfecto Ver-
gilium & alios necessitate quadā produxisse quædam aut corripu-
isse, verum ea pauca sunt nec citra veterū authoritatē, nam italiā
primā ꝑduxit etiam apd' Enniū & Lucretiū pluresq; ante Vergiliū
Itaq; inuentis recte vtemur, noua nō sine maxima necessitate finge-
mus, neq; vnquā nisi in ope maxio, eaq; erunt paucissima, immo
nulla, donec iam extra inuidiæ aleā fuerimꝰ. Quocirca intollerabi-
les puto eos, qui in modico opere abutunť oīi licentia. quū in hac
re nullo modo laxandæ sint habenæ. Igit si occurrat nomen versui

Omē ꝓ-prium fuit appellatiuū aut ex appellatiuo.

Valerianus.

necessitas poetica.

contrariũ, vt Nicolaus, Iulianus, Tutican⁹ &c. imitabor Martialẽ qui circuitione vsus est dicens in eodem libro. Ille puer tanto dño gratissimus aula. Nomĩe qui signet tẽpora verna suo. id est Earin⁹ qđ interpretatᵋ venus. Sic Ouidius quoq; secundũ scribens ad Tuticanum. Possumus præterea etiam a latinis (si is casus emergat) patronymica formare a patre, a matre, a patria, vt docemur quũ ex Vergilio tum ex Ouidio in Metamorphosi, licet etiã paucis versiculis innuere syllabam esse contumacem. vt Horatius fecit lib. i. sat. v. Quattuor hinc rapimur Viginti & milia rhedis mansuri oppidulo quod versu dicere non est, Signis perfacile est. nomen oppiduli alij dicunt esse equotutium alij equumtutium, alij Entractitium. quod si propria vrbium ponerentur ad placitum inutilis & vana esset Horatij excusatio. Sidonius Apollinaris etiã docet propria nõ poni ad placitum, circa finem carminis de laudibus Narbonis dicens. Horum nomina quum referre versu Affectus cupiat metrum recusat. Præterea possumus vti consilio Seruij dicentis in illud. i. æneid. Huic coniunx Sicheus erat. Quoties poeta aspera inuenit nomina vel metro non constantia, aut mutat ea, aut de his aliquid mutilat. Nam sicheus sicharbas dictus est. Belus Didus pater dictus est methres. Carthago a cartha lectum in historia Pœnorum. sic Philelphus nũc Nicolus nunc Nicoleos, p Nicolaus dixit, & Nicolaum quintum summũ pontificem in decadibus semper Nicoleon appellat. Cæterum caute id faciendum censeo, ne hæc mutilatio carmina nostra mutilet. Q; si noĩa barbara fuerint, barbara seruabitᵋ quãtitas, tã in pprijs q̃ appellatiuis, sed cũ Diomede Priscian⁹ ait in pegrinis & barbaris, nullos certos esse accẽtus. ideo (vt ait Priscian⁹) vt necessariũ videbitᵋ, in metro locabũtᵋ. Ego puto regłas latinas q̃tũ possum⁹ esse seruãdas, si tñ talia sint vt quãtitas mĩme cõstiterit, quia barbara aut e barbaris deducta nec ab aliq̃ egregio poeta in carmẽ deducta fuerit. licebit (vt opinor) p volũtate nr̃a carmĩb⁹ ea aptare, sed optimũ fuerit testib⁹ Iosepho in pr̄io hebraicarꝫ antiquitatũ, & Prisciano li. v. de octo ptib⁹ orõnis extẽsiõe vnius syllabę facere latina aut grǽca, vt Esrom⁹, Adamus &c. Mãtuan⁹. Et quã fatidico ppł'o Balaham⁹ heois. Idẽ Semis est nr̃i princeps Habraham⁹, & aliũ. Idẽ. Esromusq; Arã genuit, Salmõa Naason. Plinius Cecilius idem docet dicẽs. Nõnullos labor est vt barbara & fera nomina in primis propria versibus non resultent Nihil est quod non arte curaq;, si nõ potest vinci mitigetᵋ. Hęc sunt illustrissime dñe q̃ prǽnotãda iudicaui q; in his etiã maxĩos viros hallucinatos esse cognoui, quę si nobilitati tuę pbabuntᵋ, sat habeo.

Tu mihi profecto mille lectores. Cupio & id summopere studeo ab indoctis vilipendi, dum veteres auios eis de pulmone reuello, vt tibi doctissimo Mecoenati meo & caeteris bonarum litterarum studiosis placeam. Quod si non consequar, aequo animo feram, nec ob id dulcissimas musas abominabor, immo dum spiritus hos reget artus, maxime colam & mihi iuxta Hismeniam cantitabo. Vale dulcissime domine o & praesidium & dulce decus meum Bergis apud diuum Guinnocum festo diui Nicasii. Anno domini Millesimo quingentesimodecimo.

INDEX VERSIFICATORIAE VOCVM.

Abydos. 135.
Abyla. 137.
Abrotanũ. 151.
Abstemius. 125.
Accentus. 167.
Achelous. 123.
Acheron. 127.
Acenetus. 130.
Acidalus. 135.
Acidia. 135.
Acilius. 138.
Achilus. 138.
Acynacis. 141.
Achoreus. 150.
Acis. 51.
Acersecomes. 121.
Aconitum. 144.
Achantis. 50.
Adamãtinus. 141.
Adimanthus. 139.
Aedo. 21.
Aedes. 66.
Aege &c. 67.
Aegeus. 67.
Aegea. 67.23.
Aegea. 67.
Aegi. 67.
Aegnide. 68.
Aeger. 68.
Aegonomus. 67.
Aello. 21.
Aenus. 19.71.
Ahenus. ibidẽ.
Aheneus. ibidẽ.
Aenos. 72.
Aenaria. 72.
Aenna. 72
Aenea. 72.
Aeni. 72.
Aenigma. 72.
Aenigmaton. 72.
Aepolus. 74.
Aepitus. 74.
Aequana. 75
Aequotutiũ. 75.
Aereus cũ suis. 77.
Aeripes. 13.
Aerugo. 77.
Aerumna. 77.
Aesagius. 78.
Aesepus. 127.
Aesis. 78.
Aesculus. 78.
Aesculapius. 78.
Aesquiliæ. 78.
Aetas. 80.
Agalma. 53.
Ageladas. 129.
Aginor. 141.
Agoge. 114.
Agria. 115.
Allage. 115.
Alcides. 135.
Alibides. 135
Alcynoe. 148.
Alebes. 121.
Alebus. 121.
Alcimedon. 122
Alcimedes. 122.
Alimenus. 139.
Alimon. 139.
Alithyia. 144
Allophilus. 137.
Ambubaiæ. 151.
Amabo. 113.
Ambrosius. 150.
Amaracinus. 141.
Amimone. 139.
Amaracus. 117.
Amasis. 118.
Amentum. 55.
Amoebeus. 121.
Ampelus. 123.
Amycus. 133.
Amphisa. 142.
Amphrisos. 142.
Amphitrite. 144.
Anas. 46.
Anagliptum. 56.
Anachorita. 56.
Analecta. 56.
Ancæsa. 130.
Anchemolus. 125.
Anemos. 125.
Anapus. 117.
Anubis. 151.
Anthores. 150
Anus. 56.
Antiphona. 147.
Antropos. 148.
Antidotũ. 151.
Antiphates. 120.
Anchaces. 113.
Apina. 84.
Apicius. 133.
Apricus 133.
Apine. 139.
Apirinũ. 142.
Aponus. 148.
Aphrodite. 144.
Aphronitrũ. 148
Aquitania. 144.
Aratus. 120.
Arcesius. 129.
Ardea. 23.
Ardelio. 125.
Archemorus. 125.

Armenia. 126.
Aricia. 133.
Archetypus. 130.
Aretalogus. 130.
Aretuſa. 130.
Argiletū. 137.
Archimedes. 139.
Architriclinus. 141.
Archimagirus. 142.
Ariminū. 139.
Ariſtocratia. 31.
Archipotes. 151.
Arſis. 3.
Arſione. 148.
Artemis. 125.
Arthemiſia. 125.
Arteria. 128.
Aſius. 60.
Aſiaticus eodē.
Aſis. 60.
Aſia. eodē.
Aſopus eodē.
Aſylus. 137.
Aſillus. 137.
Aſilas. 137.
Aſili. 137.
Aſina. 139.
Atabulus. 113.
Ategie. 61.
Attaxatax. 48.
Atronius. 148.
Auſilenus. 138.
Auidienus. 65.
Auriū iudiciū. 10.
Axioma. 147.

Bachides. 135.
Bagogus. 146.
Balanus. 116.
Baleares. 23.118.
Balena. 55.
Baliſta. 45.
Baiulo. 16.
Ballonoti. 148.
Baris. 59.
Baſis. 60.
Bathauia. 131.
Bæbeis. 64.
Bæbe. 64.
Bæbius. eodē.
Bebrix. 49.
Benacus. 72.
Berecynthus 121.
Berenice. 126.133.
Berillus. 75.
Beritus. 75.
Betulum. 79.
Bibliopola. 146.
Bibliopoliū. 35.
Biſon.ontis. 94.
Biturges. 153.
Bitus. 96.
Bœotia. 27.
Blatta. 61.
Blathara. 62.
Blatero. 61.
Blatio. 61.
Bogus. 100.
Bola. 100.
Bolanus. 101.
Boletus. 101.
Botrodum. 146.
Brauium. 34.
Britannia. 96.
Britomartis. 96.
Bromius. 101.
Brunduſium. 153.
Brutium. 112.
Brutij. 112.
Bucolica. 5.
Bullatius. 120.
Bule, 109.
Bulimeon. 109.
Buſiris. 142.
Buteo. 112.
Butyrū. 142.

Cacabus. 51.
Cacus. 51.
Candax. 48.
Caduceum. 52.
Caicus. 133.
Calidon. 135.
Caligo. 136.55.
Calenū. 126.
Calpe. 15.6
Calpetianus. 131.
Camælea. 124.
Camælçon. 124.
Caminus. 141.
Camyros. 142.
Camurus. 153.
Canopus. 149.
Cappadox. 49.
Caphareus. 118.
Caprificus. 133.
Carmen. 1.
Carmis vitia. 10
Carceſium. 129.
Carus. 59.
Caſa. 60.
Caſtor. 46.
Caſeus. 60.
Cathedra. 122.
Catina. 139.

Catus 61.
Catulus 62.
Catachresis 129.
Cebes 64.
Cæcias 65.
Cæcinos 65.
Cæcinum 65.
Cædo 66.
Cæcubi 65.
Cæcus 65.
Cæcilius 65.
Cædicus 66.
Cæditius 66.
Cædes 66.
Celer 68.
Celox 49.68.
Celeuma 3.
Cælum 70.
Celtiber 162.
Centimetrũ 173.
Cenomani 147.
Cætus 81.
Cæten 81.
Cene 72.
Cænos 73.
Cænix 73.
Cænodoxia 72.
Cænotaphiũ 72.
Cephalenia 115.
Cepus 73.
Cephisus 74.
Cepheus ibidẽ.
Cepio 74.
Ceps ibidẽ.
Cepi ibidẽ.
Cera 77.
Cerathus 75.
Ceretum 75.
Cerusa ibidẽ
Cæsum 78.
Cæstus 78.
Cæsitum ibidẽ.
Cæsius 79.
Cæthegus ibidẽ.
Cetra ibidẽ.
Cercops 47.
Cercyra 142.
Cerritus 143.
Cesura 5.
Cesurę spẽs ibidẽ.
Chaos 22.
Character 46.
Charus 59.
Chamecissos 122.
Chelydon 135.
Chorinthus 25.
Cherades 78.
Cherillus 78.
Cherenomos 93.
Chier & iñ 93.
Chimerinos 88.
Choliambus 101.
Chrisenderũ 131.
Cyce 82.
Cydon 84.
Cilium 86.
Cylindrus ibidẽ.
Cylidros ibidẽ.
Cybele 123.
Cybelle ibidẽ
Cyborium 150.
Cymodoce 88.
Cymothoe ibidẽ.
Cimbri 27.
Cilix 49.
Ciclops 47.
Cinamomũ 88.
Cinnamũ ibidẽ.
Cinnyps 88.
Cinædus 123.
Cymolus 146.
Cimmerij 161.
Cynosura 150.
Cythere 127.
Cytherea 127.
Ciminus 140.
Cilinus 140.
Cynetes 131.
Cynapes 117.
Cypselus 124.
Cyterus 150.
Cyperus 90.
Cyros 94.
Cyrinus eodẽ.
Cyrene es. 94.
Cyrenearum. eo.
Clamdestinus 140.
Cleros 75.
Cletabeni 79.
Climater 46.
Climene 126.
Clitemnestra 130.
Clister 46.
Cliciades 82.
Clitella 96.
Clitorius eo.
Cliton 96.
Clitis eodẽ.
Clitumnus eodẽ.
Clodius 99.
Clodoueus 99.
Clonius 102.
Cnidos 84.
Cocalus 98.
Cocceius ibidẽ.
Cocytus ibidẽ.
Coctona 148.

Coleus. 100.
Colis.os. 101.
Colephiū. 101
Cochlea. 113.
Collyriū, 142.
Colax. 48.
Cometa. 102.
Comessor 102.
Como. 102.
Conopeū. 149. 47.
Conuitium. 133.
Condiloma. 138.
Couinus. 141.
Conops. 47.
Corebus. 121.
Cophinus. 103.
Corambla. 104.
Corycus. 104.
Coritha. 104.
Corytus. 104.
Coronides. 135.
Corus. 104.
Corbitæ. 144.
Corcyra. 142.
Cose. 105.
Cosira. 105.
Cote. 106.
Cotilus. 106.
Cous coo. 36.
Coxendix. 49.
Crater. 46.
Cratinus. 62.
Cremaster. 46.
Crenis. 47.
Crebenus. 64.
Crepida. 136.
Creta. 79.
Cræsus. 79.
Crinysus. 143.
Crisis. 94.
Criticus. 96.
Criton. 96.
Crobialus. 97.
Crocina. 141.
Crocodilus. 138.
Crotopus. 149.
Cromis. 102.
Crotalum. 106.
Croton. 106.
Crustumiū. 152.
Cucubo. 108.
Culeus. 100. 109.
Cucurio. 108.
Cuniculus. 110.
Cupa. 111.
Cupennius. 111.
Curatius. 120.
Cures. 111.
Curetis.
Curetes. ibidem
Curulis.

Dacus. 51.
Darcetis. 130.
Dauides. 135.
Debæ. 46.
Decernere. 9.
Deest deerat. 13.
Dedala. 66.
Dedalion. 66.
Defioculus. 20.
Dehinc. 13.
Dein cum suis. 13.
Deianyra 142.
Delibutus. 68.
Deliro. 93.
Deltoon. 150.
Deolis. 146.
Dij dijs. 13.
Diapiganon. 136.
Diastema. 124.
Dictamū. 116.
Dicterium. 128.
Didime.us. 84.
Digentia. 85.
Dimas. 87.
Dindymus. 84.
Dindymaon. 84.
Diocesis. 122.
Dionysa. 102.
Dionysius. 143.
Diotes. 150.
Diphthongus. 18.
Disphilus. 90.
Dito. 96.
Dithyrambus. 96.
Dochimus. 98.
Dodona. 99.
Dolon. 100.
Dolops. 47.
Domnus. 102.
Donus. 102.
Doriscus. 104.
Doron. 104.
Dorus. 104.
Dorotheus. 138.
Dosis. 105.
Drepanū. 117.
Dryude vel druyde. 34.
Dromos. 102.
Dropax. 48.
Ducarius. 108.

Duilius 158.
Dulichium 109.
Duraton 111.
Durius 111.

Ebosita 64.144.
Ebrius 64.
Echineis eodē.
Echinus eodē.
Echo 65.
Educo 108.
Egates 67.
Egnatius 120.
Eyginus 136.
Elegans 69.
Elegia 31.
Elegiacum 6 & 7.
Elegidium 135.
Eleleus 124.
Ellipsis 8.
Elix 48.
Emodus.a. 146.
Emolumentū 152.
Encheladus 124.
Enchelie eodē.
Energia 32.
Enipeus 71.
Enipse eodē.
Enesimus eodē
Ennosigeus 150.
Enthymema 139.
Eous 26.
Ephebus 73.
Ephesus eodē.
Ephemeris 139.
Ephimeris eodē.
Epi 73.
Episynalæphasis 12
Ephicus 74.
Epyrus eodē.
Epytides eodē.
Epithediū 67.
Epithima 139.
Epops 73.
Epodos 145.
Equicolus 75.
Eretum eodē.
Eridanus eodē.
Erigone eodē.
Erymathus 120.
Eryx 40.75.
Erodius 146.
Erotema 124.
Erotion 160.
Eruca 75.
Etheocles 79.
Ethemon eodē.
Ethesię eodē.
Ethedus eodē.
Ethos eodē.
Eufemia 124.
Eumenis 126.
Euphrosine 139.
Euoluo 14.
Euripus 141.
Europa 149.
Eutrapelus 124.
Euxinus 72.
Exodium 145.
Exos 165.
Expilat 137.
Exquiliæ 79.
Exundantia 10.

Fabrateria 120.
Faginus 28.
Fagineus 28.
Falearum. 54.
Fastigium 136.
Fæcare 65.
Fæciniæ eodē.
Fæcundus eodē.
Fæculentus eodē.
Fæcutinus eodē.
Fænus 73.
Fænum eodē
Feralis 75.
Feriæ eodē.
Feretrius 130.
Feretrum eodē.
Fescenninus 140.
Fex 65.
Fibula 82.
Ficedula 122.
Ficeliæ 82.124.
Fides 84.
Fidius eodē.
Fidelia eodē.
Fidena eodē.
Filimacius a. 86.
Filix 49.
Fiscina 139.
Fligo 85.
Focale 98.
Fregi 68.
Frænum 72.
Fresus 77.
Fretum 97.
Frigus 85.
Fritillus 96.
Frusino 111.
Fuca 108.
Fucinus 140.
Fulginia 140.
Fuscinus 140.

Fuscina 139.
Gades 52.
Galerita 144.
Gallita 144.
Gallicinus 140.
Galesus 129.
Galerus 128.
Ganeo 57.
Gastrimargia 32.
Gastrimargus 32
Gausapina 139.
Gela 68.
Gelos eodem
Gelu eodem
Genos 126.
Genosus 150.
Gelasinus 119.
Georgia 27.
Geomātia eodē.
Gepida 74.
Gereones 76.
Gesa 79.
Gessominus 140.
Geta vel getes 80.
Gygas 85.
Gillum 86.
Gilippus eodem.
Gineciū.a. 55.122.
Ginus 89.
Glarea 59.
Glubo 107.
Glutio 112.
Gnatia 62.
Gothus 106.
Grabatus 120.
Gradiuus 52.
Graphium 34.
Grāmatophorꝰ 16.
Gryphes 47.90.
Grypus eo.
H aspiratio tm̄. 11.
Halesus 129.
Halesinus 129.
Halter 46.
Harmonia 30
Hebe 64.
Hebenus.um. 126.
Hebrinus 140.
Hedrimeles 124.
Hedus 66.
Helios 69.
Helix 68.
Helops 68.
Helos eodē.
Heluetij 131.
Helorus 150.
Hemipentemimeris. 5.
Hæmorrhois 71.
Hepar 74.
Heptemimeris 5.
Hera cum suis 76.
Heraclitus 144.
Herbosos 129.
Hereo cū suis 77.
Heresis 12.77.
Hereus.um. 76.
hermaphroditꝰ 144
Herminius 140.
Herios 76.
Heriphyle eodē.
Heroici decor. 6.
Herpeta 131.
Hiarbita 144.
Hydaspes 84.
Hydor eodē.
Hydropicus 47.
Hieros 127.
Hilarodus 165.
Hylactor 86.
Hilaris eodē.
Hile eodē.
Hilum 37.85.
Hymen 87.
Hymeneus eodē.
Hymera 88.
Hinulus 89.
Hypates 90.120.
Hippaco 115.
Hiperon 135.
Hypocausta 90.
Hippotas 151.
Hipmetri 91.
Hysopus 95.
Histrix 48.
Hœdoporus 127.
Hœthyni 81.
Homilia 30.
Homolaides 72.
I lidē ijsdē 14.84.
I & v vbi vocales.
ubi ꝯsonātes sūt. 14
Iam 144
Iambus 15.
Iapetides 117.
Iapetus 131.
Iapis 117.
Iapix eodē.
Iasius 60.
Iason 15.
Iber 46.82.162.
Iberus 46.82.162.
Ibis ibicus 82.
Icaria eodē.

Ichneumon 17.
Ichthyopoliũ 35.
Icelos 124.
Ico.is. 82.
Idolatria 32.146.
Idolothitus 144.
Idolum 46.
Ilerda 86.
Ileres eodẽ.
Ilioneus 148.
Ilissus 86.
Illix 48.
Imbecillus 65.
Inula 89.
Inuidia 14.
Iphigenia 90.
Iphis eodẽ.
Iocundus 99.
Iopas 149.
Iota 106.
Irrito 144.
Ironia 94.
Isara 95.
Isauri eodẽ.
Isaurus eodẽ.
Isaurum eodẽ
Isalces eodẽ.
Isocrates eodẽ.
Isapis 117.
Ithomus 147.
Iubilo 117.
Iubilum eodẽ.
Iunices 133.
Iucundus 99.

Lacedæmon 122.
Laganum 53.
Lagopos eodẽ.
Laicus 22.
Lalisio 143.
Laydes 136.
Lampetię 131.
Lapathes 57.120.
Larissa 143.
Larix 49.
Larus 59.
Latona 62.
Latria 32.
Latus 62.
Lauiniũ.a. 63.
Lebadus 122.
Lechiæ.arum 65.
Lecythus eodẽ.
Letania eodẽ.
Ledoria 67.
Lemargia 32.71.
Læna 72.
Læneus eodẽ.
Læpherigones 74.
Leponticus eodẽ
Letor 81.
Letum eodẽ.
Letus eodẽ.
Leuis eodẽ.
Leuus eodẽ.
Lestrigones 136.
Leucate 121.
Leucopetra 149.
Leucosia 150.
Libanus 82.
Liber eodẽ.
Libra eodẽ.
Librethus eodẽ.
Liburnũ eodẽ.
Licentia poetica 10.
Licheus 83
Lichen eodẽ.
Lichas eodẽ.
Licinus 140.
Licinius eodẽ.
Lycoras 150.
Lycoris eodẽ.
Ligurire 153.
Lilea 68.
Lileus eodẽ.
Lilibæum eodẽ.
Limone 88.
Lino 89.
Linio eodẽ.
Linus eodẽ.
Liquetius 92.
Liquidus eodẽ.
Liquor eodẽ.
Litania letania 32.
Lithostratos 151.
Lithorius 97.
Littus eodẽ.
Liuius eodẽ.
Liuinius eodẽ.
Lira 93.
Lirare eodẽ.
Liris eodẽ.
Liriope 94.
Locusta 99.
Longarenus 118.
Lothos 106.
Lorium eodẽ.
Lucar 46.
Luceres 108.
Lucrinus eodẽ.
Lucretilis eodẽ.
Luter 46.
Luthum 112.
Lutum eodẽ.
Lumbricus 131.
Lucetius.a. 131.
Luscinia 139.

Macedon	i22.	Meles	68.	Milium	86.
Maceтes	i3i.	Melos	68.	Milo	eodē.
Magia	32.	Menalina	72.	Mimas	87.
Magere	i3i.	Mænapij	72.	Mimalion	88.
Magnesia	i29.	Menæus	eodē.	Minos	eodē.
Malobatrũ	55.	Menæius	eodē.	Minotaurus	eodē.
Maluisti	i4.	Menenus	eodē.	Mina	89.
Mancia	32.	Meneses	eodē.	Mineus	eodē.
Mantele	i24.	Menas	eodē.	Myrica	i33.
Mandragora	ii5.	Menalus	eodē.	Myriones	94.
Marcipor	46.	Mænia	73.	Miritenes	i26.
Maria	20.	Meneletus	i32.	Mirinus	i40.
Masanissa	60.	Mephitis	i44.	Miron vel o	95.
Marcellianũ	i24.	Meracus	ii3.	Miropola	93.i46.
Marica	i33.	Mera	77.	Mitylene	95.
Marpesus	i20.	Mereo	eodē.	Mitilo	eodē.
Massagete	i3i.	Meriones	76.	Mitio	96.
Massylia	i38.	Meris	78.	Mithridates	eodē.
Massylianus	i38.	Merichus	eodē.	Mitra	eodē.
Mastyx	48.	Meridies	4i.	Mitos vel mithos	i43.
Mastygia	48.	Mesana	78.		
Matella	62.	Mæsia	79.	Misantropus	i49.
Matinæssa	i40.	Mæsolus	eodē.	Misitius	i44.
Matura	i40.	Mæstus	eodē.	Mysogyneia	i49.
Mauricus	i33.	Meta	80.	Missumenos	i26.
Mausoleũ	28.	Metaurus	eodē.	Mnasillus	60.
Mausolus	i27.	Metyllus	eodē.	Moenius	8i.
Mecenas	65.	Metabus	eodē.	Monychus	i03.
Mechus	65.	Metiscus	eodē.	Monos cũ suis.	eo.
Mechia	65.	Meton	eodē.	Monostichon	ii
Medea	66.	Meteorus	i50.	Morari	i04.
Media	66.	Methone	80.	Moricum	eodē.
Medica	66.	Meterei	eodē.	Morinus	i40.
Medoati	66.	Metrum	2.	Morio	i04.
Medon	66.	Mica	83.	Morus	eodē.
Mediastini	i40	Micylus	eodē.	Mosa	i05.
Megera	i28.	Micypsa	eodē.	Mosas	eodē.
Melœdes	i45.	Midas	85.	Mucro	i08.
Melas	68.	Miletus	eodē.	Multiciũ	i34.

Muria iii.
Mustaceus iii.
Muto iii.
Mutina 139.
Naias idis. 22.
Nar 45.
Naris 59.
Nasica 60.143.
Nasidienus 60.
Nasidius 60.
Natrix 49.
Nebris 54.
Nebrophonos 148.
Nebrodes 146.
Necromātia 52.
Nedymnus 66.
Nemeta 131.
Nenia 72.
Neobole 147.
Neoptolemꝰ 124.
Nephele eodē.
Nereus 76.
Nerio eodē.
Neris eodē.
Neritos eodē.
Neside 136.
Neuus 81.
Nice cum suis 83.
Niceteriū eodē.
Nicerotes 128.
Nicetaon 131.
Nyctimene 126.
Niæthus 132.
Nihilum 57.
Niniue 89.
Ninos eodē.
Ninus eodē.
Nereus 92.
Nisantes 95.
Nitella 97.
Nitor eodē.
Nœgæum 68.
Nola 101.
Nomas adis. 102.
Nomos 94.
Nonius 103.
Noricum 104.
Noris eodē.
Notus 106.
Nothus eodē.
Nuceria 108.
Numella 110.
Numicius 134.
Obelus 98.124.
Obeliscus 98.
Obex eodē.
Obolus eodē.
Oceanus 24.99.
Ocyron 99.
Ocha eodē.
Ochenius eodē.
Ocheus eodē.
Ochus eodē.
Ocyalus eodē.
Ocymū eodē.
Ocyor eodē.
Ocyroe eodē.
Odor eodē.
Oebades 64.
Oebalus eodē.
Oebasus eodē.
Oeci 65.
Oecos eodē.
Oeconomus eo.
Oecumenicus eo.
Oedipus 67.
Oetha 81.
Oetosyrus 81.
Oetus eodē.
Ohe 20.
Oenos 75.
Oenomaus eodē.
Oenochonū eo.
Oenops eodē.
Oesypum 79.
Oestros eodē.
Oestrus eodē.
Oileus 138.
Olea 101.
Olenus 101.
Omphale 115.
Onyx 48.
Onocrotalus 151.
Onomatopœia 26.
Oppilo 137.
Opimius 139.
Ora 104.
Orata 104.
Orea 105.
Oreas 23.
Orete 131.
Orchamenus 126.
Origanū 136.
Oricos 104.
Orion 105.
Ormenus 126.
Orite 105.
Orodes 146.
Oromedon 104.
Osinius eodē.
Osiris eodē.
Osius eodē.
Orphanotrophium. 35.
Ortigometra 130.

Oxygarum 136.
Ozimum 99.
Pactolus 147.
Palicus 134.
Palinodia 145.
Panax 48
Pantilius 138.
Pamphilia 137.
Pandrosos 150.
Panegiris 123.
Pandochiū 55.
Papas 57.
Pantagia 61.
Panter 46.
Pareas 23.
Paracletus 130.
paradisus 143.
Paralyticus 145.
Paralysis 143.
Parasitus 145.
Paretoniū 148.
Parœcia 112.
Parœcus eodē.
Parotis 119.
Parthenos 126.
Pasiphe 61.
Pasiphilus eodē.
Pastinaca 114.
Patauium 131.
Pedagogus 66.
Pederastes eodē.
Pedia 32.66.
Pedico 66.134.
Pediculus 134.
Pedo 65.
Pedum eodē.
Pegasus 67.
Pegi 68.
Pegma eodē.
Pelates 120.
Peletroniū 148.
Peloris 150.
Pentametri decorum 6.
Pentemimeris 5.
Pæonia 27.148.
Perdelirus 92.
Periclymenos 126.
Periscelis 125.
Peripheria 32.
Pernix 48.
Pes 1.
Pestum 79.
Pestus eodē.
Petalus 79.
Petilius 138.
Petricosus 134.
Petus 81.
Peucedanū 122.
Phanes 56.
Pharsalos 115.
Pharmacopola 146
Phasides 136.
Phasidis 138.
Pheacia 114.
Phebe 64.
Phebus eodē.
Phedon 66.
Phedorus 67.
Phedron 66.
Phedros eodē.
Pheneum 72.
Phenix 73.
Phenicopterus 73.
Pherecrates 120.
Pherecydes 136.
Pheres 75.
Pheton 131
Phetusa eodē
Phidias 84.
Philades 86.
Philax 87.
Phylira eodē.
Philos cū suis 86.
Physeter 46.
Physis 95.
Phlebotomia 30.
Phlegeton 131.
Phlegeus 67.
Phoberor 98.
Phoca eodē.
Phocis & silla 99.
Phocus eodē.
Phoceus eodē.
Phonascus 147.
Phora 105.
Phrenesis 72.119.
Phrygia 85.
Phrygium eodē.
Phthiriasis 94.
Phthisis 95.
Picenum 83.
Picus.a. eodē
Pigargus 85.
Pylene 86.
Pylos eodē.
Pylus.a.um. eodē.
Pilo & inde 137.
Pynarus 89.
Pipilo 90.
Pipo eodē.
Pyra 93.
Pyreneus eodē.
Pirithous 94.
Pirene.es. eodē.

Pyropus 149.
Pyramus 94.
Pyreus e odē
Pyralis eodē.
Pyrites eodē.
Pyreicus eodē.
Pyretrum 131.
Pisaurus 95.
Piside eodē.
Pisidei 136.
Pistarium 114.
Pithenor 97.
Pitheus eodē.
Pythius eodē.
Python eodē.
Pytisma eodē.
Pituita eodē.
Pistrix 48.
Plagium 53.
Plagiarius eodē.
Planus 56.
Poculum 99.
Poderis 128.
Pœnus 73.
Polidamas 100.
Polipus eodē.
Polium 35.
Polimitus.a.um. 143.
Politimus 138.
Popanum 105.
Popea 103
Popeanū eodē.
Porrigo 136.
Porsena 126.
Posides 136.
Portulaca 114.
Prason 60.
Præ 19.
Precox eodē.
Prester 46.
Priapus 117.
Primipilus 137.
Pritanis 96.
Prœtus 81.
Procnessos 17.
Procio proco 40.
Profanus eodē.
Profano eodē.
Proin proinde 13.
Proletarij 101.
Promulus 102.
Procopius 99.
Procyon eodē.
Prorera 3.
Pros 106.
Proseucha 106.
Prosymna eodē.
Proserpina eodē.
Protogenes eodē
Protocomi eodē.
Proxeneta 7.
Prosæ 2.
Ptisana 95.
Psilotrum 86.
Pulex 109.
Puteo 112
Pumilio 110.
Pupus cū suis 110.
Puto 112.
Putor eodē.
Punctum 171.
Quatenus 62.
Quatinus eodē.
Quæ 194
Quero 79.
q3 coniunctio. 96.
Rauila 63
Rauidus eodem.
Rauus eodem.
Reate 125.
Regula 67.
Regulus eodem.
Rhebas 64.
Rhebus eodem.
Rheda 67.
Regium eodem.
Resolutio 1.
Rhetus 81.
Rhidium 85.
Riphei 91.
Ripheus eodem.
Rhedos 99.
Rhodopis 149.
Ripa 91.
Rogo 100.
Rogus eodē.
Romphea 24.
Rubigo 107.
Rudens 108.
Rudo eodē.
Rudiæ eodē.
Rudinus eodē.
Rumex 110.
Rupilius 111.
Ruspina 139.
Saburra 50.
Saga 53.

Salpiga 137.
Salentinum 55.
Salum 54.
Sandalum 115.
Sapo 58.
Sapphirus 142.
Sardinia 140.
Sardanapalus 116.
Sardonix 49.
Sarsiua 139.
Saticulus 134.
Satura 153.
Saturea eodē.
Sauo 63.
Scansio 9.
Scatinius 62.
Sceda 66.
Scæna & inde 72.
Scænitæ eodē.
Scæuus 81.
Schœnicia 73.
Schœnus eodē.
Schœnū eodē.
Scinis 92.
Scyros eodē.
Scipio 91.
Scython 97.
Scitor eodē.
Scopus 103.
Scriblita 82.
Scrupus cū suis 111.
Sebetus 64.
Secius 65.
Sæculum eodē.
Sedentani 66.
Selibra 68.
Semele 124.
Semianis et filia 13.
Semiramis 142.
Sepia 74.
Sepias eodē.
Sepio eodē.
Sepum eodē.
Sequana 75.
Sera 76.
Seranus 76.
Serum eodē.
Serius a. 77.78.
Serapis 117.
Seriphos 141.
Seruilius a. 138.
Sesostris 78.
Seuerus 81.128.
Seuus 81.
Sextilius 138.
Sibina 139.
Sica 83.
Sicania eodē.
Sicanus eodē.
Sicha. eus. eodē.
Siconius eodē.
Sicomorus 150.
Siciliquus 83.
Sidicini 85.
Sigeum eodē.
Syla 86.
Silenus eodē.
Sylo eodē.
Syluæ 14.
Simethus 88.
Similus eodē.
Synas 89.
Synæresis 4.12.
Synœcesis 129.
Synope 149.
Synopeus eodē.
Synopis eodē.
Syope eodē.
Symplegas [illegible]
Sinum 89.
Sinteresis 129.
Syphax 49.
Sipho 91.
Sipus eodē.
Syphariū eodē.
Syrus 93.
Syrius 94.
Siser 95.
Smaragdinus 141.
Sobarus 98.
Solers 101.
Solor eodē.
Solox 68.
Solum 101.
Sophistæ 1.
Sopio 103.
Sophopichio 134.
Sophronius 103.
Sophrosina 139.
Sora 105.
Soracte eodē.
Sorex eodē.
Sosia. ius 106.
Sotades 107.
Soteria eodē.
Sotes eodē.
Soter 46.107.
Spassio 61.
Spondaica 5.
Sphera 78.
Spica. us 83.
Spoletū 101.
Spurius 111.
Stlata 63.
Statina 139.
Stantira 142.
Statim 62.

Statius. 63.
Stechas. 65.
Stenelus. 124.
Stertineus. 140.
Stimele. 124.
Stymphalus. 116.
Stypa.
Stipes. 91.
Stipendium.
Stiria. 24.
Storax. 48.
Strena. 71.
Stribonius.a. 82.
Struma. 110.
Strutius. 112.
Suaue.
Suasit. 114.
Sueuus.
Subula. 108.
Subulo. ibidem.
Subsolanus. 147.
Suffecius. 122.

Tabanus. 79.
Talea. 55.
Tarquinius. 140.
Tasus. 60.
Taurominũ. 140.
Tecmessa. 18.
Teda. 67.
Tedia. ibidẽ.
Technologus. 146.
Tegula. 67.
Temetum. 71.
Tenarus. 72.
Tenedos. 122.
Tena. 72.
Tenia. 73.
Tetragonus. 147.
Tessalonica. 133.
Tetra cũ suis. 80.
Tetricus. 80.
Teter. 81.
Tetrinnio. 80.
Termes. 47.
Theca. 65.
Theoresus. 129.
Theotimus. 138.
Theridamas.
Theron. 77.
Thera.
Thermodon. 146.
Thesis. 178.
Thestylis. 137.
Thetis. 80.
Thetys. ibidẽ
Tlepolemus. 74.
Theumesus. 129.
Thymele. 124.
Thymũ. 87.
Tiberius. 82.
Tiburs. ibidẽ
Thitonus. 97.
Ticinus.um. 83.
Timagenes. 88.
Time & inde 138.
Timeus. 88.
Timolus tmolus 16.101.
Timotheus. 88.
Tinarus. 89.
Tinea. 89.
Tinias. 89.
Tiphata. 91.
Tiphys. 91.
Typhon. 91.
Tyros. 93.
Tyresias.
Tyridates. 94.
Thita.
Titan.
Titillo. 97.
Tityrus.
Titinius. 140.
Toga. 100.
Tomaculum.
Tome cũ suis. 102.
Tomyris.
Toranius. 105.
Torini. 140.
Tophus. 103.
Tragula. 53.
Trasimachus. 61.
Trasius. ibidẽ.
Trebia. 64.
Trebula ibidẽ.
Tribulum.a. 82.
Trica.
Tricies. 84.
Triceni.
Trichora. 150.
Trigonus. 147.
Triphylus. 138.
Trieteris. 128.
Triuicus. 97.134.
Trochaica. 5.
Trochilos. 138.
Trophium. 35.
Tropis. 103.
Tucidides. 136.
Tuber.
Tuder. 108.
Tudito.

Thuris iii.
Thurius ibidē
Tutia iii.
Tutius iii.
Tuticanus eodē.

Vacia 52.
Vagedrusa 122.
Vagor.oris. 53.
Vaicus 134.
Varix 48.
Vasidius 61.
Vates 63.
Vatinessa ibidē.
Vecto onis. 44.
Vectidius 1:6.
Venia 71.
Venilia 138.
Veneo 73.
Venucula 71.
Vepicus 134.
Versus i.
Veredus 75.
Veredarius ibidē
Vesagus 78.
Vesulus eodē.
Veseuus 78.
Vesuuius eodē.
Vietus 132.
Vibius 82.
Vibidius 82.
Viburnum eodē.
Vicus 84.
Vicinus ibidē
Viresco 93.
Vindemia 122.
Virginia 139.
Vnedo 122.
Vligo 109.
Visellus 95.
Visurgus ibidē.
Vitellus 96.
Vitellius eodē
Vitelliani 96.
Vitium eodē.
Vogesus 100.150.
Vomica 102.
Vomanus ibidē.
Voraptus 105.
Votienus 107.
Volucer 151.
Vrania æ. 30.
Vstica 135.
Vter 112.
Vtinum 140.

Xenos 72.
Xenodochiū 35.72.
Xeron cū suis 77.

Zalates 120.
Zenobia 72.
Zythus 97.
Zodiacus 99.

FINIS.

32.

¶ IOANNES Despauterius Niniuita, Ioāni Laurentio Hasebroucano, musico nobili, atq̧ ingenuarum artium professori perdocto, & suo amico primario. S. P. D.

PRimū artis versificatoriæ nostræ librū, tibi mi Ioannes Laurenti, meorum amicorū prime, ob maxima tua mihi collata beneficia, nuncupo. eo quidē animo, vt ipsum totis viribus cōtra amusos blaterones maleferiatos defendas, vna cum amico cōmuni Eustathio Scoto, homine illo tacite doctissimo, cui vel nocte intempesta patent musarū ianuæ. Clamāt indocti hoīes, rem me indignā fecisse, q̄ repudiato Alexandri Galli doctrinali, voluerim senem illum de ponte (vt aiunt) deijcere. Vociferātur me esse nouitatis fatuæ excogitatorē, vt qui contra ecclesiæ vsum plurima puerissime doceā decani, canonici, officiales, episcopi ita canūt & legunt (inquiūt isti) vt Alexāder precepit, & audes profiteri te his doctiorem? Qui hæc in me abducto supcilio clamitant, indoctissimi sunt. Nempe in quēcunq̧ auctorē veterē inciderint, non magis intelligunt q̄ rudimētarius puer Vergiliū. Volūt iuricōsulti dici, & necdū scirent digestorū proœmiū grāmatice declarare. Poetas vituperant, & ignorāt Homerū ab Iustiniano, oīs virtutis & sciētię parentē, appellari. Peripateticos se vocant, & quid nomē id sibi velit, penitus nesciūt. Aristotele putāt se sophistæ isti vesani, doctiores, q longius absunt ab Aristotele, q̄ a philomelis passeres. hi solis nugis incūbunt. Ille et rhetoricā & poeticē nō mō cognouit, sed etiā de vtraq̧ libros elegātissīe cōposuit. Philosophi Boetio acutiores videri volūt, & sexagenarij primū illius carmē sine cōmentarijs declarare nequeūt, reliqua nisi vt carmīa scripta forēt, carmīa esse nescirēt. stultissim⁹ essem si horū ineptias persequi vellem. Decani sunt, Canonici sunt, Animarū pastores sunt, Iurisconsulti sunt, theologi sunt, nunquid continuo doctissimi? Esto, nōne hoc ipsum de cerdonibus, sutoribus, lanijs, cauponibus, parasitis, tibicinibus, cęterisq̧ vilissimis homunculis recte dixeris? Nempe alicuius rei doctissimi sunt, sed linguæ latinæ ignarissimi. his si placerē vellem, glossam notabilem in Alexādrum, aut Gręcismū, aut Facetum legerem. sic haberent similes labra lactucas. notum est asinos stramina malle q̄ aurum, verum non tanti est nebulonibus placere, vt a musis ad barbariē velim vnq̧ deficere. Valeāt itaq̧ cum sua inscitia vitilitigatores, repręhendant scripta mea, vt libet, non pili facio, dum intelligam me doctis placere. Omnes

Sophistę.

Zoilos, Chœrulos, Bauios, Meuios, Crispinos, Pogios, Balbos facile cõtēpserim dū placerē possim Homero, Vergilio, Horatio, Laurētio Vallæ Fausto, Oderint itaq; me nihili hoies, barbariei vtcūq; pñt defensores. Faciā certe CHRISto duce, mea circa adolescētulos dilīgētia, ne pęniteat vnq; dños meos Bergēses tm̄ laborē tātasq; ex pensas, ꝑpter scholā sumpsisse, in q̄ re diligētissimi fuerūt Robertus Neuius, Abel bullinc, Pascasi⁹ oppoghe viri ītegerrimi, & (quē nemo satis vnq; laudauerit (Paulus spreeu pr̄ meus hūanissim⁹. Nūc vt tandē finiā. Oratū te velī dulcissime Ioānes Laurēti, vt librū hūc hilari vultu suscipias, in q̄ et alijs si a doctis iuste qcq; rephēdi viderꝫ id ne me celes, & illis ꝑ me grās agito, si qdē id cādide fecerit, et rogato erratis meis ignoscāt, neq; em̄ me pigebit (ut Prisciani ꝟbis utar) dū viuo & hęc & q̄cūq; scripsero, vł mea diligētia, vel aicoꝝ monitu, vel inuidoꝝ vitupatiōe (si iusta fuerit) emēdare. Vale amicissime Laurēti. Ex Bergis. xvij. calendas Ianuarias. Anno. M.cccccx.

Carminis & metri seu versus definitio.

Carmen. Carmē est ōrō strictiori pedū lege coercita, et ornatissimū dicēdi genus. Hæc est definitio quā dat Mātuanus in apologetico suo. Carmen proprie dicitꝛ totū poema, vt tota Elegia, totū Epigrāma, In quo sensus est ꝑfectus, & aliq̄n vnicus est

Monostichon. versus, diciťq; carmē Monostichon. Verg. iij. æneidos. rem carmīe signo. hinc subiūgit, monostichon dicēs. Aeneas hęc de Danais victoribus arma. subaudiendū est ꝟbū posuit. Monostichon dicitꝛ a monos. i. solus & stichos. i. ꝟsus. Inuenies carmē ꝓ ꝟsu, vbi sensus est impfectus apꝺ grāmaticos. dicitꝛ aūt carmē a canēdo q̄si canimē, qa cātibus est aptū. hinc & canticū & oda carmen dicitꝛ. Auctore tn̄ cęsare: Qui bn̄ legit carmīa, bn̄ cātat, q vero bn̄ cātat, male legit, neq; em̄ lenocinio vocis sed cū grauitate quadā ꝓnunciāda sunt, ꝓsertim carmīa heroica. Carmē Cremonēsis male dixit a Carmēte nomē accepisse, qa lōgo tpe añ Carmentē carmīa fuerūt, vt Gaguin⁹ ait, sed hęc rō est admodū frigida. Etem̄ licet carminis usus lōge ante fatidicā mulierē pcesserit, tn̄ añ potuit, ꝟsus & poema vocari, & nouū a muliere nomē sum re, vt de oppidis & montibus sępissime factū legīus. Ouī. i. Fastoꝝ Nicostratā Euādri matrē a carmīe Carmētē dictā scribit his ꝟbis. Ipa mone q̄ nomē hēs a carmīe dictū. Carminatores pro ꝟsificatoribus Ioānes baptista Pius idētidē vsurpat

Versus. ¶ Carmē alio noie ꝟsus dicitꝛ, qa vno ꝟsu finito ad pricipiū alterius ꝟsus reuertimur, aut qa tā diu ꝟti debet q̄ad recte cōstituatꝛ. hinc exit Horatianū illꝺ. Sępe stilū vertas iteꝝ q̄ digna legi sunt Scripturus, neq; te vt mireťꝛ turba labores, vñ ait in arte, Carmē rephēdite

qđ non Multa dies et multa litura coercuit atq; Perfectū decies non castigauit ad vnguē. ideo dixit se Verg. vsus facere vti fętū effingit vrsus. Versus p vsibus sumit figurate, ut miles p militib9. Catullus ad Flauiū. Volo te ac tuos amores, Ad cęlū lepido vocare vsu Tibul. li. iiij. Aeterno sed erūt tibi magna volumia vsu Sil. xij. Hic canet illustri primus bella Itala vsu. i. versibus seu carmie. Gręco noie vsus appellat metrū, qa certis mēsuris dimēsū est. metrō. i. mēsura. Diomedes metrū est pedū iunctura, nūero modoq; finita, & qa p metra vsus metimur, vult Mālius Theodor9 ipos quoq; vsus metra appellari. id nomē apud grāmaticos oēs in frequentissimo vsu est. apđ alios scriptores praro inuentū, vn̄ in Alexandrū dixit Badius Vix audeā dicere cōposuisse quēuis bona metra, sed carmina bono metro, ideo Hubertinus clericus in epl'am Cic. ad Lentulū lib. i. dicit hoc nomē sicubi legat, causa declaratiōis locari. verū ego tam sępe hoc nomē offendi, vt nō penitus refugiendū putē. Quinti. li. i. de insti. Orat. Euenit vt metri quoq; cōditione mutet accentū. Idem. Poetas metri necessitas excusat. Macrob. de sōpno Scipiōis lib. ij. Metra canoris vsibus adhibeant. Pli. iunior ad Pontiū suū. Probauerunt inde plura metra. Gellius li. iiij. ca. xvij. Et metrū esse integrū potest. Hierony. in plogo Iob. Qđ si cui videt incredulū metra. s. esse apđ hebræos &c. Vitruuius oībus iam dictis antiqor, scripsit em̄ libros suos ad Iuliū Cæsarē, is inq; in pfatione qnti libri ait. Poematū vo carminū metra, ac pedes, ac verbor elegans dispositio &c. Martialis. li. iiij. epig. Quū sis improbior Masiliane. Qz q cōpositos in metro Tibulli, In stellæ recitat domo libellos. i. mēsura & cōpositione Tibulli amatorios. s. quales fecit Tibullus. Colu. li. iiij. c. 10. Exceptis q retulim9 metr Virgilij, Auloni9 ad Iābū suū. Prim9 nouor metra icepisti pedū. Sidonius in pfatōe laudū Narbōis. Misisti & triplicis metrū trochei. Et alibi, dū metro quatit chorda glyconico, Politianus (in libello cui Panepistemō nomē) metra primogenia, q minime nūc a vsibus distinguimus, nouē ferunt. sic Terentianus, Rufinus, Diomedes, Serui9, Scaur9, Sisēna & cęteri grāmatici, magis tn̄ poeticū ē carmē, vsus. cāt9 &c. Itē moī & nūeri, sed fere pl'it, p vsib9 qa metrū ē pedū iūctura, nūero modoq; finita. Verg. nūeros memini si vba tenerē. Oui. Quacq; meos adeas ē via nulla modos. Numeri pterea (qs rhithmos græci dicūt) sunt certor pedū obseruatio, apđ oratores ac alios elegantes scriptores, psertim in finibus clausular sed et alibi quoq;, vt inuenies declaratū ab enarratoribus rhetoricorum Cicero. atq; etiam ab ipso Cicerone, Quintilianoq;. Cæteræ orationes solutæ dicuntur & prosæ, quia metri lege prsus solutæ,

Metrum.

Prosæ.

libere & spaciose, pruũt, vt est q̃tidianus sermo.

DE PEdibus.

Pes.

PEs est metrica syllabarũ constitutio, vt de⁹. Vnica syllaba pes esse nequit, nec plures q̃ sex. dicti sunt pedes, quia quẽadmodũ pedibus ambulamus, ita & versus quibusdam quasi pedibus incedere videntur. ad quod videt̃ respexisse Virg. in. i. Geor. dicẽs. Ferte simul Faunicq; pedẽ Driadesq; puellæ. Vel dicũtur pedes, quia illis eo modo versus metimur, quo nos pedibus spacia Pedes simplices sunt duodecim, Dissyllabi quidẽ quattuor, Trissyllabi octo, reliqui cõpositi sunt, sed non oẽs nobis in hoc libro necessarij sunt, ideo multos omittemus, ad alia pperãtes, ab alijs non sine magna neotericorũ iactura, omissa. Qui plures pedes videt̃ cupit, legat grãmaticam Francisci Nigri, aut Nicolai Feretti.

Ferettus.

Dissyllabi pedes.

¶ Spõdęus ex duabus longis, vt dotes, a sponde. i. libamentũ & sacrificium, quia sacrificantes eo frequenter vtebantur, ideo etiã pontificius dicit̃ & pes stabilis, quia cum magna grauitate pnunciatur.

¶ Pyrrhicius ex duabus breuib⁹, vt deus, a pyrrhica saltatione quã Pyrrhus primus in Creta instituit, vt li. vij. scribit Strabo. leuiter, pnunciatur, ideo saltationi aptissimus. alij a cõcitatione quadã ignea qua mouetur, hunc pedem dictũ volunt. De pyrrhica saltatione quæ pyrrhice dicitur. Sueto. in Cæsare. Pyrrhicen saltauerunt Asiæ Bithyniæq; principium ludis. dicitur etiam Periambus.

¶ Trochæus ex longa & breui, vt panis. a trechin. i. a currendo, vel a trocho. i. rota, quia in v̓su rotatim ac volubiliter fluit, dicitur etiã Rutulus & Choræus. ¶ Iambus ex breui & longa, vt doces. ab iambizin. i. a maledicẽdo. Est em̃ pes v̓sib⁹ maledicis aptissim⁹ Alij a Iãbe puella deducũt. Appellat̃ quoq; Daunius & Gradarius.

Pedes Trissyllabi.

Molossus ex tribus longis, vt Mecęnas. cuius modulatione ad bellum procedentes Molossi Epirotæ dicũtur vsi, hinc molossum appellari grãmatici asserunt, Hippius dicit̃ quia equestri pugnę conueniebat. hippos em̃ equus est. Vocat̃ quoq;, vt Niger ait, Vertũnus & Extẽsipes & Canius. ¶ Tribrachus ex tribus breuibus, vt dominus. a tris. i. tres, & brachys. id est breuis. Calepinus dicit in tribrachus mediã corripi. Rufinus apud Priscianũ, Vltimus Amphibrachus velocẽ claudit Iambũ. Tortellius putat ap̃d idoneos semper produci. Ausonius ad Theonem. Vt claudat choriambũ amphibrachus. phalecucius est. ¶ Dactylus ex longa & duabus breuibus, vt scribite, a dactylis. i. digitis, vel a Dactylis Cretæ popu

lis,q hoc pede plurimũ vsi dicũtur, Dicit etiã Politicus & Heroicus.
¶ Anapestus ex duabus breuibus & longa, vt pietas. ab anapin.i. repercutiẽdo, quia sono reciproco recurrendo dactylũ repcutit, ob eam rem antidactylus appellatus. ¶ Bacchius ex breui & duabus lõgis, vt honestas, sic dictus quia in Bacchi laudibus eo vtebãtur. producit aũt hoc nomẽ penultimã. Rufinus. At finis Bacchius erit breuis vltima claudet. Idem. Principiũ Bacchius erit, concludet Iambus. appellatur quoq; Oenotrius, Tripudius & saltans.
¶ Antibacchius sine palimbachi⁹ est pes bacchio cõtrarius, ex duabus longis & tertia breui, vt audite, ab anti.i. cõtra & palin.i. rursus vel contra. dicit quoq; latinus Saturnius, Propõticus & Theseleus.
¶ Amphimacer vel amphimacrus, vtrunq; recte dicit teste Nestore, pes est constãs breui inter duas longas, vt trinitas, charitas, literę. ab amphi.i. circũ & macros.i lõgus, quia breuẽ circa longas habet. Dicitur etiã Creticus, quia Cretes saltãdo eius rhithmica cõpositiõe vtebantur. ¶ Amphibrachus fit ex longa inter duas breues, vt venite. ab amphi.i. circũ, & brachys.i. breuis, qa circũ breues est longa, Dicit etiã Scolius, qa scolio q̃ erat cytharæ spẽs, cõueniebat.

Reliqui pedes.

Reliqui pedes compositi sunt ex simplicibus. ¶ Dispondæus ex spondæis duobus, vt Mecœnates, Proceleumaticus ex duobus Pyrrhicíjs, vt ariete. a proceleuin dicit.i. exhortari & suadere, quia ij qui se ad aliquod opus faciendũ, ad molem impellendã vel attollẽdam hortãtur, frequẽter ob nimiã celeritatẽ syllabarũ hoc pede vtũtur, hinc celeuma est nautic⁹ clamor quo proreta.i. custos & gubernator, in nauis prora, remiges hortatur, Martial. Lentos tingitis ad celeuma remos, Hiero. ad Heliod. Qm̃ e scopulis enauigauit oratio iã epilogi celeuma cãtandũ est In Hieremia. Celeuma quasi calcantiũ concinet aduersus oẽs habitatores terrę. ¶ Dichoræus ex duobus choræis.i. trochęis, vt cantilena. Trochęus aũt vocat choręus quia choris aptissimus est. ¶ Choriambus ex Choręo & Iambo, vt nobilitas huic cõtrarius est Antipæstus, vt legebamus.
¶ Pęon syllabis quattuor cõstat, quarũ vnica semper longa est vel prima & Pæon primus dicit, vt multiuolus. Vel secunda, & Pæon secũdus appellat, vt colonia. Vel tertia & Pæon tertius vocatur. vt veniatis. Vel quarta, & Pęon quart⁹ dicit, vt celeritas. dicitur Pæon a Pęone inuẽtore. aut quia laudes Apollinis hoc pede cantabantur, qui Pæan dicitur. ¶ Epitritus similiter quadrupliciter est, hic sp vnicã habet breuem, vel primã, & Epitritus primus dicit, vt amauerunt. vel secundã & Epitritus secũdus est, vt cantilenæ. Vel tertiã

Celeuma.
Proreta.

& Epitritis tertius est, vt discordiæ. vel quartā & Epitritus quartus dicitur, veluti audiuistis dicit(vt Sulpitius ait)ab epi.i. supra & tris, sp em in ijs pedibus vna trib⁹ alijs discrepat, dicitur etiam Hippius primus &c. ¶ Ionicus a maiori ex Spōdęo & Pyrrio hic, vt pco niū, Ionicus a minori ex Pyrrhicio & Spōdęo vt Diomedes. puer se habet in mulus libr cōtrario mō. Dicti sunt Ionici, qa Iones ppři in carmībus eo pede vtebant. Pedes pētasyllabos & hexasyllabos quisqs scire auet, aliunde petat, attuli plures q̄ꝫ his in libris egeam.

Tempus.

T Empus est debita prolatiōis mēsura. Syllaba breuis vnicum habet tempus, longa vero duo tempa continet, qa tantum temporis consumitur in vnius longę, quantū in duarū breuiū prolatione. Sunt qui dicant natura longā habere tria tempora, vt dos. Afferunt & alia multa quę missa facimus, quia ad carminis compositionē parum conferūt. Sola vocalis pprie quāta dicit, syllaba vero gratia vocalis. Pedes eorūdem tempoꝝ cum alijs pro eis interim locātur, p̄sertim in comœdijs, quales sunt Spōdæus, Dactylus, Anapestus, Amphibrachus, Proceleumaticus. & dicit resolutio quia pes in pedē per tempa resoluit. Arsis siue sublatio est, qua pedis tempa in priore parte eleuātur. Thesis siue positio, qua pedis tempa in posteriori sua parte deponuntur. Prior pars pedis arsi eleuatur, posterior thesi deprimitur. De proportione et alijs non inutilibus, sed nec multum necessarijs, videte si vultis vel Nigrum vel alium, nobis hæc sufficiunt.

Resolutio
Arsis.
Thesis.

Hexametrum carmen, eiusqꝫ compositio.

H Exametrū senis carmen pedibus sit & vsqꝫ
Dactylus est quintus, sextā sibi vult regionē
Spōdæus, & reliquisqꝫ locis sit vter libet horū.

Carmen hexametrū sex pedibus constat, numero quidem sex, genere vero duobus tantū, Spondæo & Dactylo, quintus locus Dactylum sibi perpetuū vendicat. sextus vero Spondæū, reliqui hūc vel illum vt volum⁹. Exempla sunt ex Vergilio. Panditur interea domus omnipotentis olympi. Luctantes ventos tempestatesqꝫ sonoras. Musa mihi causas memora, quo numine læso. Syluestrem tenui musam, meditaris auena. Scāde. id est pedes distingue sic. Panditur. intere. a domus. omnipo. tētis o. lympi. & c̄. Hexa. id est sex, metron. id est mensura quia sex pedum ictibus ipm metimur hoc genere scribimus heroum, regum & principum gesta cum laude, sed longe sublimiori stylo q̄ꝫ res rusticorum pastorum, aut satyricę ho

minum vitia &c. vnde Heroicum dicitur quum heroum gesta eo genere describuntur. Quum aliæ res hexametris exarantur licet ijdem maneant pedes, heroicum proprie non dicetur. Pythium appellatur, quia Pythij Appollinis oracula hexametris dabātur, Homericum ab Homero nūcupatur, quia Res gestę regumq; ducūq; & tristitia bella. Quo scribi debent numero monstrauit Homerus. Hexameter versus latine senarius nominatur, Epos etiā hoc genus vocatur, sed videamus quam pedes liciter admitti inueniātur.

Pedes nothi siue illegittimi.

Hæc te legitime docui, nam sæpe poetæ
Ipsa minus seruant, tu quanta licentia cautus
Est permissa vide, nequando turpiter erres.
Nanq; rei grauitas, quinta in regione locauit
Spondæum, veluti magnū Iouis incrementum
Datq; pedes alios Maro. tu puer elige legem.

Heroici versus pedes legitimi. i. ex carminis lege debiti sunt, Dactylus & Spondæus. admittūtur tamen nothi. i. illegitimi per poeticā licentiā, quam cauebis, quia rara occurrit, nec nisi in magnis operibus eorū poetarꝫ qui extra oēm inuidię aleam positi sunt. Poetę itaq; in quinta regione sæpe spondęū locant, vbi rei grauitas & maiestas significatur, aut mœror & languor, tamē id raro est faciendum nec vnq; in epigrāmate. Verg. Chara deum soboles magnū Iouis incrementū. Idem. Cornua velatarꝫ obuertimus antennarꝫ. Idem. Tu ne ille æneas quē Dardanio Anchisæ. & li. iij. ęne. Armatūq; auro circūspicit Oriona. Et iterū. ij. æneі. de Sinone maximā tristitiam languorēq; simulante. Constitit atq; oculis Phrygia agmina circūspexit. vbi etiā bis vsus ē synalœpha, vt viuacius languor ille reprętentaret. Silīa in Lucretio, Ouidio, cęterisq; repies, sed ferme Dactylus tū quartū locū sibi vēdicat. Addā vnū ex Propꝛij li. ij. Sunt apd infernos tot milia formosarꝫ. Pulchra sit in superis scilicet vna locis. rarissime sunt sex spōdæi. Ennius (vt est apud Crinitū li. xxij. ca. vij) Ciues Romani tūc facti sunt Cāpani. hi versus spōdaici dicunt Quīq; sexto loco est dactylus sed vix nisi hypermeter locū habeat. Vergi. At tuba terribilē sonitū procul excitat horrida, ob eam rem tales versus dactylici appellantur. ¶ Reperiuntur & alij pedes in diuersis locis hexametri, qui sunt Iambus, Anapæstus, Proceleumaticus nisi cæsuræ licentiam esse velis. Tu licentiam cauebis nisi iam tantus fueris, quanti hi apud quos ea licentia reperitur, & tum

ita caute, & ita parce licentia vteris, vt veteres. afferã e diuersis aucto rib⁹ nõnullos v̄sus. in qbus nothi pedes sunt, id aũt preceptor me diocriter doctus facile declarabit. Ex Vergilio hos v̄sus annotaui.

Liminaq; laurusq; dei, totusq; moueri.
Dona dehinc auro grauia, sectoq; elephanto.
Muneribus tibi pampineo grauidus autumno.
Floret ager. ¶ Versus etiam spondaicus est.
Mortem contemnunt, laudato vulnere Getae.
Fluuiorum rex Eridanus camposq; per omnes.
Addidit & natae Turniq; canit hymenaeos.
Tenuia nec lanae per coelum vellera ferri.
Tityre pascentes a flumine reice capellas.
Genua labant vastos quatit, aeger anhelitus artus.
¶ Inuenio similia apud alios, Sil. lib. vi.
Caetera sinuatis glomerant sub pectore gyris. Et lib. vij.
Ducit sinuato captiuum ad littora lino. Lucret. lib. iiij.
Aciebus binis quoniã res constit vtraq;. Silli. lib. i.
Genua labant, fessiq; humeri gestamina laxant. Et lib. iiij.
Tenuia vix summo, vestigia puluere laxant. Colu. lib. xi.
Talis humus vel parietibus, vel sepibus hirtis
Claudatur. ¶ Notabis aũt documentũ Seruianũ, in illud Verg. i Ge or. Tenuia nec lanę per coelũ vellera ferri, vbi ait Seruius, Proceleu maticus pro dactylo, quã rem quotiẽscunq; facit Vergilius, seruat locũ synęresi, vt in. ij. aenei. Sectaq; intexũt abiete costas. In eodem, labat ariete crebro. & iterũ in eodẽ. Haerent parietibus scalae. Synęre sis est duarũ syllabarũ in vnã propter versum cõtractio sic, tenuia fit dactyl⁹ sic ariete q̃si u vel i vocalis fiat cõsonãs, sic in Sillio excu sari possunt, sinuatur & sinuatis, id manifestũ est apd' Papinium in. xij. Theb. Ortus & instantem cornu tenuiore videbat Luna diem. Et apud Propertiũ lib. iij. Induit abiegnae cornua falsa boui.

Synęresis.

Vltima versus anceps.

Vltima cuiusq; est communis syllaba versus,
Ne credas esse in sexta regione Trochaeum

Vltĩa syllaba cuiuscũq; versus est anceps. i. cõmunis siue ad placitũ, vnde ait Rufin⁹. At finis Bacchius erit, breuis vltima claudet, Lon ga sit an ne breuis nullum discrimen habetur. Idem docent Quinti lianus & Cicero, & nos saepe id ostendemus, ideo licet vltima hexa metri videatur breuis non est trochaeus. Vergi. Si quis habet num mos veniens exibit inanis.

Pentemimeris cum aliis cæsuris.

Per pentemimerim breuis est producta licenter.

Pentemimeris est vbi post duos pedes manet syllaba partē orationis finiēs, veluti, Oīa vincit amor, hic post duos pedes oīa, vincit a, manet syllaba mor, finiens hanc orationis ptem amor. Cuiusmodi syllaba inuenitur licēter produci si naturaliter sit breuis, ne dicat tertio loco esse Iambus, quē non recipit heroicū teste Quinti. in lib. i. de instit. orat. Verg. in Bucol. Omnia vincit amor, & nos cedamus amori. & alibi. At tibi Tymbre caput Euandri⁹ abstulit ensis, hac licētia parce vtendū est, nam Seruius in illud. v. æneí. Cede deo dixitq; & prælia voce diremit, quę ingt vacat metri causa, & maluit perissologian facere q̃ vti cōmuni syllaba, quæ frequēs vitiosa est, hinc Terētianus. Nec tāta in metris venia concedit vti. hæc Seruius Errauit igit Alexāder cum multis aliis, nimis sæpe hac licentia abusus. Min⁹ aūt vituperanda est, vbi syllaba in consonantē desinit, q̃ vbi in vocalē. Vergi. ii. æne. Nostroꝝ obruimur, oriturq; miserrima cædes. non est (vt male putat Alexander) tribrachus sed dactylus. Iuue. sat. i. Et latum media sulcum deducit arena. ponit exemplū hoc Franciscus Niger, cui in Iuuenalē cum Calderino astipulat Badius. Mācinell⁹ vero dicit ablatiuū et in antiqssimo libro pro glossula qui appositū esse. Apud Verg. iii. æne. eiusmodi syllaba propt heptemimerim pducit, in vocalem desinēs post treis pedes. Dona dehinc auro grauia sectoq; elephāto Imperat ad naues ferri. Serui⁹ ait. grauia finalitatis gratia pducitur, sed satis aspere, nam in nullam desinit cōsonantē, vt Oīa vincit amor &c. Nūc vt oia recte cognoscant, videamus quid sit Cæsura, & quæ illius species. ¶ Cęsura est sectio partē orationis finiēs, pcussionisq; decorū reddens ictum, vt Oīa vincit amor, vbi syllaba breuis (quia ppter cæsurā necessario quiescimus) vnū tempus lucrifacit, & pro lōga habet, vt iam dictū est. Cęsuræ etiā articuli dicuntur & græce cōmata. Cæsuraꝝ species hæ sunt Pentemimeris, hemipētemimeris, Trochaica tertia, trochaica quarta, heptemimeris, Spōdaica, bucolica, de prima sat dictū est. Pentemimeris dicit latine semiquinaria a pēte. i. quinq; & hemi. i. semi extrita aspiratiōe, vt in Philippus & Argyrippus, et meri diuisio quasi diuisio semiquinaria. Nam duo pedes & semipes qui vna syllaba constat faciūt dimidiū quinq; pedū, Si quis tñ velit per aspirationē & es, nō per is in fine pētemimeres nō pētemimeris scribere cū Aldo minime reclamari ero. videto ipe aliqñ Aldū. ¶ Hemipentemimeris quasi dimidiū pētemimeris est, quū post pedē primū ma

Cæsura.

Cæsure species.

Pentemimeris.

Hemipētēmimeris.

net syllaba ptem orationis finiēs, ratiōe cuius breuis nōnunq̄ pducit, caue imiteris. Luc. li. ij. Dum sanguis inerat dū uis materna, pegi. Iuue. Quis nescit aut q̄s non vidit vulnera pali, sic plura, licet aliter possumus quędā excusare vt alibi videbimus. ¶ Trochaica tertia cæsura (si parce misceat) oppido q̄ iucūda est, vbi post duos pedes manet trochęus ptem orōnis finiēs. Verg. Non oēs arbusta iuuant humilesq̄ myricę, ¶ Trochaica q̄rta est vbi idem fit post tres pedes exemplū facile inuenies. ¶ Heptemimeris est vbi post tres pedes manet syllaba ptem orōnis finiēs. Verg. Quo vitam dedit ęternā, Cur mortis adempta est Conditio? Latine semiseptenaria diuisio dicitur ab hepta .i. septē, hemi .i. semi, & meri .i. diuisio. In dicto exemplo est trochaica secūda, vbi post primū pedē manet trochęus, ptē orōnis finiēs, q̄d vbi cōtingit, non inuenuste oīno abest trochaica tertia cū pētemimeri, ut in hoc ipō exēplo. alioqui si trochaica tertia absit aut pētemimeris, carmē claudicare, et quasi podagra affici, videbit. Inuenies tn̄ carmina apud doctissimos, vbi pētemimeris atq̄ omis trochaica abest, aliqn̄ etiā vbi nulla cæsura est, sed hæc q̄ rara sunt, ęstimant in pulcherrimo corpe non dedecētes nęuuli, quos tn̄ vt possumus maxime vitabimus quia de hac re Terentianus, teste Seruio dixit rarū concedā, fieri non posse negabo. Hora. in lib. ij. Ser. Vt te nasidieni iuuit cœna beati. sine vlla cęsura v̄sus est, duri sūnt hi versus eiusdē quia heptemimerim tantū obtinent. Nec facūdia deseret hunc nec lucidus ordo. Si defendere delictū q̄ verter malles. Verg. Sic amor omes vnus habet, decernere ferro. Idem. Esto nunc sol testis & hæc tibi terra pcanti. Idē. Addam cærea pruna & honos erit huic quoq̄ pomo. Secūdus pes rarissime est nisi dure admodū integra dictio. Elegans est vbi nullus pes est integra dictio, vt. Iustitiaq̄ dedit gentes frenare supbas. Itaq̄ ex eisdem verbis alius rusticū carmen efficiet, ali⁹ elegans aut non inuenustū. vt. Hos pceptor nobis versus dicere iussit. Hos nobis versus pceptor dicere iussit. ¶ Spondaica est vbi quartus pes est spōdæus finiēs orōnis ptem, vt. Albaniq̄ patres atq̄ altæ mœnia Troię. ¶ Buccolica vbi quartus pes dactylus est, ptem orationis finiens, vt Nos patriæ fines & dulcia linquimus arua. & tantū de cæsuris. Caueas aūt licentiā de qua locuti sumus Verg. xij. æneid. Congredior fer sacra pater & cōcipe fędus. Idem li. xi. eiusdē. Oratis eqdem & viuis cōceder vellem. Q̄d Verg. dixit. Addam cærea pruna & honos erit huic quoq̄ pomo, voluit durū esse non ob id solū q̄ abest trochaica vel pētemimeris, verū etiam quia quintus pes in dissyllabum durius exit. Cęterū nullo mō rectius dulce ab amaro dignosces & separabis, q̄ poetas optimos

Trochaica tertia.

Trochaica quarta.

Heptemimeris.

Vergi.

Spōdaica.

Bucolica.

quotidie relegendo. ne existimer tamē hunc laborē refugisse, ut breuissime potero, heroici decorū perstringā. In subitanea re insurgūt canore quinq; dactyli cōtinui veluti, Panditur interea domus omnipotentis olympi. De spondaicis dictū est & de cæsuris ¶ Heroica maiestas in primis diligit pluriū in se versuū implicationē quā cathenā appellant. Ita ut ante tres aut quattuor versus, raro sensus perficiatur. Tale est principiū tertij. æneі. Postq; res Asiæ Priamiq; euertere gentem Immeritā visum superis, ceciditq; superbū Ilium, & oīs humo fumat Neptunia Troia, Diuersa exilia, & desertas quærere terras Augurijs agimur diuū ¶ Nōnunq; tamē pulcherrimū fuerit, egregiā aliquam sententiā vnico versu cōcludere. veluti. Tantæ molis erat Romanā condere gentem. Tantum æui mutare valet longæua vetustas. ¶ Venustum & momentosum est repetere aliquando dictionē in hunc modum(verum semper meminerimus nihil esse odiosius affectatiōe) Sequit̄ pulcherrimus Astur, Astur equo fidens. Ardētia lumina frustra, Lumina nam teneras arcebant vincula palmas. Sic Persius. Tum vetule auriculis alienis colligis escas, Auriculis quibus & dicas cute perditus ohe. ¶ Neq; indecorum est illud si parce fiat, Multa super Priamo rogitans sup̄ Hectore, multa. ¶ Quid illud nonne vehementissimum Tu spes nunc vna senectæ. Tu requies miseræ, decus imperiumq; Latini. Te penes. sic. Tu mihi quodcumq; hoc regni, tu sceptra Iouemq; Concilias. tu das epulis accumbere diuū, Magnā profecto vehementiā habet cum gratia, vbi opus fuerit huiusmodi repetitio. ¶ Politissimū censetur Heroicū, quod in principio habet spondæū non finientē orationis ptem, sequentibus duobus dactylis in hunc modū. Defecisse videt sua nunc promissa reposci. ¶ Desinit pulchre in trissyllabā, nec male in bissyllabā, durius aūt in tetrasyllabā pentasyllabāq; dictionē, durissime vero in monosyllabā nisi encletica sit, aut animalis nomē, aut nisi monosyllaba p̄cedat, vt. Procūbit humi bos &c̄. Obseruationes non semper reperies, nempe ex industria grauissimi poetæ, negligētiores interim videri volunt, neq; em̄ vnus aut alter næuus dedecet corpus egregiū, longe plura reliqui grāmatici afferunt. Nobis hæc paucula sufficiūt, reliqua ex ipsis poetis multo copiosius q̄ ex grāmaticis percipienda, missa facimus.

Hæroici decorum breuiter pstrictum.

Pentametrum carmen.

Pentametrum vult quinq; pedes, pes tertius esto
Semper spondæus, quartus quintusq; anapæstus
In reliquis spōdæus erit vel dactylus, vt vis.

Pētameter versus cōstat quinq; pedibus, quorū tertius sēp spondæus est, quartus & quintus anapæsti, reliqui spōdæi aut dactyli, vel hi mixti vt vis. semp aūt assit pētemimerę. Testimonio sunt Marti. Omībus inuideas liuide nemo tibi. Oui. li. i. tristi. Indelibatas cuncta sequūtur opes. Ibidē. Nullus ad amissas ibit amicus opes. Martia. Si post fata venit gloria non ppero, Scāde Omībus. dacty. Inuide. dacty. as li. spōdæus vide ne. anap. mo tibi, anap. nunc tertio loco est Iambus, quia per cæsuram fit spondæus, licet id cauendū sit, vt dixi. Ouid. Arte leuis currus, arte regendus amor. Nec vltimo loco aliquando est tribrachus, quia vltima cuiusq; est cōmunis syllaba versus. Hunc scandendi modum, video veteribus placuisse. Quintilia. lib. ix. de compositione, optime est fini iunctus anapæstus, vt qui sit pentametri finis. Ouid. in lib iij. de Ponto ad Cupidinem ait. Tu mihi dictasti Iuuenilia carmina primum. Apposui senis te duce quinq; pedes. Sido. in pręfatione de laudibus Narbonis, Misisti mihi multiplex poema. Doctum, nobile, forte, delicatū. Ibant hexametri superbientes. Et vestigia iuncta sed minora. Per quinos elegi pedes ferebant. Aliter scandunt Gaguinus, Verulanus, Nebrissensis. nec damno, quia idem genus sępe diuerso modo metiri possumus, neq; auctore carent, quia in centimetro Seruius ait. Elegiacum constat pentemimeri, prima heroica, secunda dactylica, ut est hoc. Mœret diffusis, flens elegia comis. Elegiacū. id est versus pentameter cōstat, pentemimeri heroica. id est duobus dactylis vel duobus spondęis, vel spondęo & dactylo aut cōtra, & syllaba partem orationis terminante, quæ longa est vel positione, vel sua natura, vel cæsurę licentia, hinc sequitur pentemimeris dactylica. id est duo dactyli & syllaba. Et si dicas pētameter dicitur a pente. id est quinq; & metron. id est mensura, ergo habet quinq; mensuras seu pedes. dicunt duas illas syllabas cæsurarū quasi vnus pes sit, facere mensurā quintam. Inuenies tamen pentametrū sine cæsura heroica, sed admodū dure quare non imitari vellem vllo modo. Catul. ad ianuam. Speraret nec linguam esse nec auriculā. Idem ad Mallium. Muneraq; & musarū hinc petis & Veneris. Ibidem. Qua veniēs vna atq; altera rursus hyems. Ibidem Troia virum & virtutū oīm acerba cinis. Idem ad amicū. Illam affligit odore ipse perit podagra. Idem ad ingratū, Q; modo qui me vnū atq; vnicum amicū habuit. & ad Lesbiam. Nec desistere amare omnia si facias. Ex his liquet Catullū in hoc genere fuisse interim duriusculū. ¶ Desinit pentametrū venustissime in dictionem dissyllabam, nec male in tetrasyllabam pentasyllabamq; interim etiam in hexasyllabam. Duriter aūt in trissyllabam.

Elegiacū.

Pētametri decorum.

durissime in monosyllabã nisi encletica sit, quæ ad superioris dictionis substantiã ptinere videtur, aut nisi monosyllaba pręcedat. Nec tñ quæ grãmaticis dura videnť. poetę vsqꝫquaqꝫ refugerũt, de omnibus afferam pauca testimonia. Ouid. i. tristi. Interdicta mihi cernitur Italia. Mart. Dantur opes nullis nũc nisi diuitibus. Propert. Contactũ nullis ante cupidinibus. Helena ad Paridem. Nec sedeo duris torua supercilijs. Martia. Protinus ingentes sunt inimicitiæ. Propertius in principio li. pri. Et caput impositis pssit amor pedibus. Idem Et veniant hederę sponte sua melius. Sic idem alibi sępius. Tibullus. Fecit, & antiqs imposuit larib⁹. Idem. cantat & applauso tela sonat latere, si idem sæpius. frequẽtissime vo Catullus vt ad auf. lenã. Qđ nec das nec fers sępe facis facinus. Idẽ ad Corneliũ Cuius sit penitus nota fides ani &c̃. Mart. lib. ij. Deliciæ ppři q̃ fuerãt dñi. Et alibi. Nec volo qđ cruciat nec volo qđ satiat, sic idẽ sępius. Oui. li. i. de Ponto. Quo libet vt saltẽ rure frui libeat. Et lib. iij. Vix excusari posse mihi videor. Et lib. iiij. Spectarem qualis purpura te tegeret. sic alibi non nunqꝫ. sed longe rarius q̃ꝫ Catullus, Tibullus, Propertius, Vergi. in Coppa. Lilia vimineis attulit in calathis. Ibidem. Est hic munda Ceres, est amor, est Bromius. In eodem. Et pendet iunco cæruleus cucumis. Idem fecit Plinius. vij. epist. Nunc Venerẽ effingat nunc Veneris puerum. Martiaľ. Sunt hæc trita quidem Zoile sed mea sunt. sic alibi sępius. & Catul. Aut facere hæc a te dictaqꝫ factaqꝫ sunt. Tolerabiliora sunt in fine duo monosyllaba Proper. lib. pri. Vni siqua placet culta puella sat est. Ouidi. in. v. Tristi. Præmia si studio consequar ista sat est. Monosyllaba pręeunte synalœpha frequẽs est. Oui. Et solum constans in leuitate sua est. ¶ Pentameter versus appositus hexametro, facit carmen elegiacum. Ausonius. Fortunam reuerenter habe quicumqꝫ repente. Diues ab exili progrediere loco. Totum poema Elegia dicitur, ab eleos. id est miseratio, quia hominum dolores, querimoniæ seu lamentationes, & adulescentulorũ amores, hoc genere primũ scribi cœperunt, postea etiam quecũqꝫ aliæ res. Inuentor latet, docẽte in arte poetica Horatio. Versib⁹ impariter iunctis querimonia primũ. Post etiã inclusa est voti sententia compos Quis tamen exiguos elegos emiserit auctor, Grãmatici certant, & adhuc sub iudice lis est. ¶ Debet hexameter cum pentametro sensum concludere aut suspẽdere, ita vt in sequẽtibus duobus penitus absoluať, nec potest dictio regens poni in pentametro, & recta in sequente hexametro aut contra, id tamẽ non semper obseruatum video. Oui. v. Trist. Pone metum, valeo corpusqꝫ quod ante laborum Impatiens nobis inualidumqꝫ fuit, Sufficit atqꝫ ipso

Elegiacũ carmen.

vexatum induruit vsu. Catul. Alloquar? audiero nunquam tua verba loquentē. Nunquam ego te vita frater amabilior, Aspiciā post hac? at certe semper amabo. Idem de coma Berenices. Scilicet in vario ne solum limite cœli. Ex Ariadnæis aurea tēporibus. Fixa corona foret &c. Verum quod rarum est, ne in vsum traxeris, vt sępe admonui.

¶ Carmen elegiacū gaudet binis epithetis id est adiectiuis non turgidis, vel īflatis, vel affectatis, quod fere ita fit, vt duo adiectiua duobus substātiuis præponant, vbi prius priori respōdet, frequēter tamen aliter inuenies, neque enim legem sed elegantiā trado. Propert. lib. ij. Sic me nec solę potuerunt auertere syluę. Nec vaga muscosis flumina fusa iugis. Neque dedecet istud alijs generibus carminū, vt. Syluestrem tenui musam meditaris auena. Caue ne sint eiusdem casus numerique, quia ambiguitatē parerēt. Id nō est quū Vergi. dicit Mollia lutheola pingit vaccinia calta. Ne sint aūt epitheta duo, quia vitiosum est teste Seruio, quale est, dulcis frigida aqua, ideo decorum adiectiuū est, insigne vero substantiuū apud Vergi. ij. æneí. Androgeo galeā clypeique insigne decorum induit. Nunc videamus de tribus alijs generibus carminū, quibus frequenter in testimonijs vtemur.

Asclepiadæum carmen.

Vult Asclepiadis versus spondæon habere
Principio, binos hinc rite capit coriambos
Pyrrhicius sequitur quo non velocior alter.

Asclepiadeus versus cōstat spōdæo, duobus choriābis, et pyrrhicio. vt. Sāctorum meritis inclyta gaudia. Frēs vnanimes fęderē nexili. Scāde. Sctō, spōdeus, rum meritis, cho. inclyta gau, cho. dia. pyrrhicius. adde syllabā habebis pētametrū carmē. Sāctorum meritis inclyta gaudiola. Potest etiā scādi, vt sit pētemimeris ex spōdæo dactylo & syllaba lōga, quę rōne cęsuræ interim naturalit breuis pducit. Caue imiteris, hic sequūtur dactyli duo sic. Festū, nūc cele, bre, magnaque, gaudia. & pfecto sine pētemimeri claudicat hoc carmīs genus. Nomē capit ab Asclepiade inuentore, vel Asclepiadæis frequenter vso. Scribitur ad principes viros. Horati. ad Mecœnatem. Mecœnas atauis edite regibus. Ibidem. Terrarum dominos euehit ad deos. hic vltimus pes pyrrhicius est aut dactylus, licet vltima syllaba natura producatur. Cicero in Oratore. Postrema syllaba breuis an longa sit, ne in versu quidem refert. Dicitur hoc carmen choriambicū, a pedis dominio. quibus iungatur post videbimus.

Sapphicum carmen.

Quinque pedes Saphus carmen capit, esse trochæus

Vult primus, quartusq; & quintus, tertius autem
Dactylus, ipse locum sumes spondæe secundum.
Hoc carmen post treis versus sibi iungit Adonis
Metrum. quod sic fit spondæum dactylus anteit
Versus Sapphicus constat trochæo, spondęo, dactylo, duobus trochæis. veluti. Vt queant laxis resonare fibris. Scande. Vtque, ant la, xis reso, nare. fibris. hic, fibris trochæus est per regulā. Vltima cuiusq; est cōmunis syllaba versus. Nomen habet a Sappho puella primū hoc genere apud græcos vsa. hoc carmen citra pentemimerim duriusculū est & pene claudū. id tamen elegantissimi auctores non semper refugerunt. Horat, Mercuri facunde nepos Atlantis. idem. Quem virum aut heroa lyra vel acri &c.
Tu cauebis quantū potes, verum memineris. Pulchrū corpus non dedecere vnum aut alterū næuulum. ¶ Huic carmini post treis versus, addes vnicū versum Adonium siue Adonicū, sic dictū ab Adone puero, vel ab Adone, inuētore, qui constat dactylo & spōdæo. hinc fit regressio ad Sapphicos, Scribimus hoc genere deorū laudes, amores quoq; & alia multa. Horatius ad Fuscum.
Integer vitæ scelerisq; purus. Non eget Mauri iaculis nec arcu Nec venenatis grauida sagittis. Fusce pharetra.
In Adonico fere semper sensus concluditur. id tamen Horat. aliiq; non semper obseruant. Horatius. li. ij. car. ad Grosphum Te greges centum siculæq; circum Mugiunt vaccæ, tibi tollit hinnitum Apta q̄drigę eq̄ te bis aphro, Murice tīctę, Vestiūt lanę mihi pua rura &c.

Phaleucium carmen.

Quum facies carmen quod cōposuisse Phaleucus
Dicitur, in prima spondæus erit regione,
Dactylus inde datur, triplicē cui iunge trochæum.

Phaleucius versus cōstat spōdęo, dactilo, & tribus trochęis, qui sine pētemimeri mācus est. licet alit interim licēter repies, veluti apd̄ Catullū. Nec sese a gremio illius mouebat. sic alibi sępius. id tu cauebis, q̄a Ausoni⁹ ait. Istos cōposuit Phaleucus olim. Qui pētemimerim tenēt priorē. Scande. Istos, spōdæus, composu, dacty, it pha, leucus olim, tres sunt trochæi. Catul, Passer delicię meæ puellæ. hic vltima corripit, q̄a vltima v̄sus est cōmunis. plura videbis in q̄nto libro. Nomē accepit a Phaleuco inuētore, qui etiā Phaleucius dicit a Terētiano dictę. Hoc Cereri metro cātasse Phaleucius hymnos Dicit.

hinc metrũ dixere Phaleucion istud. dicunt Phaleucij versus hendecasyllabi, q̃a sine synalœpha & ellipsi, vndecim syllabarũ sunt. Scribimus hoc genere epigrãmata &c. Nunc quia de synalœpha & ellipsi sæpe meminimus, nec sine eis versus plærũq; metiri possumus tempus est de his quãta possumus maxima diligẽtia, disserendi.

Ellipsis & synalœpha

M. necat ellipsis ceu vocalem synalœpha
Dictio dum sequitur quæ a vocali incipiatur.

Ellipsis. Ellipsis est m. literę cum sua vocali detractio, absumptio vel interceptio, q̃ties dictio aliqua in m. literã desinit & dictio seq̃ns a vocali sumit exordiũ, vt in hoc epitaphio Virginij Rufi disticho, apud Pliniũ lib. vij. episto. ad Rufonẽ. Hic situs est Ruf us pulso qui vindice, q̃ndã Impiũ asseruit nõ sibi sed priẹ. Scãde impi, asseru, &c. Persi. in. ij. Sat. Impello expungã nãq; est scabiosus et acri Bile tumet. sic lege non, nã vt fecit Gæor. Val. Placẽt. li. iij. ca. xxxvi. & apd̃ Iuuenalem. Sat. ix. Viuendũ recte quũ, ꝑpter plurima, tũ de his Pręcipue causis, ita h̃nt emẽdatiores libri, non tñ his vt in hũc poetã notauit doctissimus vir Badius. Etem̃ vetustissimi tm̃ et nimiũ illoꝝ amatores m. nõ interimebãt. Ennius. Insignita fere tum milia militũ octo. Duxit delectos, bellũ tolerare potentes. sic Prisci. sic h̃t Gæor. Val. li. xxxi. Alij tñ forent ꝑ fere, alij duo milia h̃nt. sed hæc lectio videt̃ aptior. difficile est certe in poetis q̃ interciderũt verã lectionẽ hariolari. Lucret. li. i. quantũ Corpoꝝ in plumbo est tantundẽ pondere par est. ibidem. Corpoꝝ officiũ est, & alibi. Corpoꝝ oĩno sensum pars sola tenere, sicidem sæpius quod imitandũ non est, quia iam exoletũ, nam quod Ausonius ait. Post m. incisum est puto sic nõ tota videtur, excusatur quia m. hic nuda litera est nulli vocali annexa. Gæor. Val. lib. xxxviij. ca. xxxvi. putat Catullũ non interemisse m. in sospitem, quũ dixit in Argonaut. Sospitẽ ereptũ se ostẽdit visere portum. Cęteꝝ emẽdatiores libri h̃nt cõiunctionẽ sensui satis necessariã Sospitẽ et ereptũ &c. Vt aũt in hac re veteres nõ secuti sunt Vergili⁹ & Ouidius cum cęteris iunioribus, ita nec in eo q̃ veteres. s. literam interemerũt, nisi forte rarissime. nos vo. s. nunq̃ absumemus. Luci. li. i. Sat. Quẽ neq; Lucanis oriũdi mõtibus capri. Sueuius apud Macrobiũ. iij. Satu. Disseruer̃ nouos fructus mortalibus dãtes. Catull⁹ in vltio operis sui versu. Affixus nr̃is tu dabis suppliciũ. Lucret. li. i. Nam fierẽt iuuenes subito ex infantibus puis, sic alibi sæpissime, vt apud vetustiores oẽs, qd̃ vt durũ, posteritas repudiauit, nisi in paucis, nos aũt s. nusq̃ absumemus. Hora. Regis opus sterilisq; diu pa.

M. nõ interempta

S. interempta.

lus aptaq; remis. Mālil⁹li.ij. Taurū Cytherea tuet. Formosos Phœ b⁹ gemīos, Cyllenius cācrū, Cic. in Arato. Puluerulētus vti de terra lapsus repēte, Scāde mōdibu, mortalibu, &c. Aliquādo inuenit cum sua vocali interimi. Verg. Hic Hāmone satus & rapta Garamātide nymp, hanisi mēdose legat pro rapta et Garamātide nympha. Martia. Sardonichas, smaragdos, adamātes, iaspidas vno. Sunt tamen q velint secundā corripi in smaragdos, qa interdū d. liq̄scit, vt aiūt. Iuue. Dispositis p̄diues hamis &c. Verg. aut ouiū fœtus aut vrentes culta capellas. Scāde. Aut ouiū fœtaut. Vidi tamē libros in qb⁹ erat aut fœtus ouiū. Idem lib. xij. Inter se coijsse viros & decernere ferro scāde. viret, ita multi legerūt, quos seqtur cum Prisciano Sulpitius, sed in hūc, ait Seruius, vera & antiqua lectio est cernere, Nam Vergilius imitatus est Enniū, apud quē cernerē pro decernere capit, quū dicit. Olli cernebāt magnis de rebus agētes. Idem ferro nō auro vitā cernamus vterq;. hęc Seruius. In eadē est opiniōe Seneca in epist. lviij. legens cernere non decernere. vtriq; suffragat Politianus, quibus libenter astipulor, quia cernere pro decernere etiam apd̄ Catullum est. Certe ego te in medio versantē turbine leti Eripui. & potius germanū amittere creui Q; tibi fallaci suprēmo in tempe deessem. Plautus in argumēto Amphitryonis. p̄ patria Amphitryo dū cernit pro hostibus habitu Mercurius ei subseruit. Sosię. hic cernit pro decernit & certat sumit. Cato. Successus indignos noli tu ferre moleste Scande. succes sindignos. Idē. Quod nosti factū non recte noli silere. scande, noli ilere. Vbi. s. in principio dictiōis abijcit, quod apd̄ veteres nusq̄ notaui, ideo Mancinellus vtrūq; mēdosum putat, sic restituēs Successū indignū noli sufferre moleste. Qd̄ nosti factū nō recte non sileat. S. igit veterū more nunq̄ interimas, nisi antiquissima transferas e græco, idq; vix concessero. Politianus tamen non abstinuit, vt antiquarius haberetur. ¶ Ellipsis cum i. in secūda syllaba vel cum e ellepsis, interpratat detractio. ex ex & lipo vel lepo. i. desero, deficio, linquo, dicitur etiam ecthlipsis vel ecthlepsis cum c exili & th aspirato. i. expressio vł elisio, ecthlibo. i. exprimo. elido, excudo. ¶ Scansio (quia de ea sæpe loq̄mur) est legitima metri in singulos pedes distinctio, sic dicta, qa p̄ pedes veluti scalaꝶ grad⁹ scādētes incedimus, ita dicūt. Diomedes, Priscianus, & oēs deniq; grāmatici. Ne dicas cū idoctis scādisar. sed tp̄s ē vt de synalepha dicāus.

Cernere decernere.

Ellipsis.

Scansio.

Synalœpha.

Synalœpha est vocalis detractio, quotiens in eam dictio desinit & sequens ab ea inchoatur, vt Sera nimis vita est castina viue hodie.

scāde, sera nimis vi, testcra. stina vi. uodie. dicitur a syn. id est con & a lœphe. id est pressio hoc est vocalium compressio. Q, si versus finiatur in m. vel in vocalem, et sequens a vocali incipiatur nulla erit Ellipsis aut Synalœpha, prætercꝫ in paucis versibus, qui hypermetri dicuntur, vbi versu finito manet syllaba in m. vel in vocalē desinens, quæ a principio alterius versus absumitur. Vergilius æne. x.

Hipmetri Sternitur infœlix alieno vulnere. cœlumcꝫ Aspicit, & dulces moriens reminiscitur Argos. primi versus pes sextus est cęlum, hinc manet syllaba que in vocalem desinens. quam principiū sequentis versus absumit, nam scanditur quaspicit &c. ita dices de similibus. & hi versus liciti sunt cuilibet, dūmodo parcissime adhibeantur, quales hic paucos subiecimus. Vergi. in. ix. Omnia longæuo similis vultūcꝫ coloremcꝫ, Et crines albos. Iuue. Saty. vi. Nupta senatori comitata est Hippia ludiū Ad Pharon. ita lego cum Badio, nō cum Mancinello, ludum pro ludiū. Vergi. ij. Georgi. Inseritur vero ex fœtu nucis arbutus horrida. Et steriles platani. Et Geor. i. Aut dulcis musti Vulcano decoquit humorē. Et folijs vndam. Sil. li. iiij. Tyburtis magios hispallatemcꝫ Metaurūcꝫ. Et damū dubia meditatus cuspide vulnus. ¶ Hypermeter igitur versus, est, qui post debitos sibi pedes, habet syllabā a principio sequentis versus absumendā, diciturcꝫ ab hyper. i. super, & metron. id est mēsura, quia vltra suā mensuram syllabā continet, quā (vt dixi) necesse est in m. vel vocalē desinere, sequēti versu a vocali incepto, nisi fiat synęresis. hoc dicit Seruius in illud Verg. ænei. i. Quibus orbis in oris. Iactemur doceas, ignari hominūcꝫ locorūcꝫ Erram⁹. Diomedes quocꝫ sic ait Obseruatur autē in heroico versu ne vltimus pes sit trissyllabus, exceptis pauculis versibus qui hypermetri dicūtur, quoꝝ abundantiā excipiunt hi versus qui sequūtur, a synalœpha ratione rhithmica facta: eo ꝙ factū vitium qđ erat in fine versus, cōtinuatio sequētis emendat. necꝫ solū cōtingit id hexametris, sed etiā Sapphicis & pluribus, nuncꝫ tn̄ id vidi in pētametris. Hora. iiij. car. in. ij. Ode. Plorat & vires animūcꝫ morescꝫ. Aureos educit in astra nigrocꝫ inuidet orco Hic duo sunt hypmetri. Idem. ij. car. ode. xv. Mugiūt vaccę tibi tollit hinnitū Apta quadrigis equa &c. ꝓpter dicta mal⁹ esset ꝟsus. Vt me defendā dones arcumcꝫ sagittascꝫ; Sic ero latronis tutus ab insidijs. necꝫ em̄ sequēs versus a vocali inchoatur & si posteriuscꝫ tolleres, latinitatē læderes. Nam ꝙ cōiunctio nisi gemīata in medio nō

Que coniunctio. ponit, vt meminit Valla in libello de sui & suus. Ideo ineptū est Alexandrinū illud. custoscꝫ sacerdos &c. Coniunctio quocꝫ diuersa coniūgit, ideo male dicitur, Iunxerūt dextra dextræ latericꝫ latuscꝫ

Deformes rugis vetulę gelidiq; senesq;, quia superfluū est in vtroq; vltimū que. Sed queret hic qspiam, nōne hoc excusat poetica licentia? Nam poetae plerūq; aliquid pro supplemēto versus addisse cōperitur. Verg. i. aene. Multū ille & terris iactatus & alto, Ille teste Seruio, vacat positū, vt stet versus. In eodem libro, Mlta quoq; & bello passus. hic ait Serui9, duas coniūctiones separatas naturaliter nō coniungimus, nisi metri necessitate, ergo vna vacat. sifia sępe notat Seruius, sed si caute respexerimus, vix repiemus quicq; in Vergilio penitus supuacaneū. Vitabim9 itaq; supfluas cōiunctiones, & queuis inania verba parūq; ad rem ptinentia. Polysyntheto & asyntheto si res expostulat, recte vtemur, sed polysyntheto rari9. Verg. Panaq; Syluanūq; senē nymphasq; sorores. Idem Ferte citi ferrū, date tela, scādite muros. Obseruādū quoq; est Seruij documentū in illd' aene. i. Vi superū sęue memorē Iunōis ob irā. hic ait Seruius, inuenies sępe, p actiuis passiua posita, vt, pictis bellant Amazones armis. aut cōtra vt. Populatq; ingentem farris aceruū. hęc variatio vel potius cōtrarietas, repitur in alijs ptibus orationis, vt sit nomē pro aduerbio, vt hoc tunc oīpotens coelo descēdit ab alto, pro huc, sic in participio, vt. Et qua vectus Abas. i. qua vehebat, & in nomine. vt hic memorē non quę meminerit sed q̄ in memoria erat. hęc nos imitamur, sed noua ad illorum exempla non formamus, haec Seruius, quae sunt valde contra eos qui maiori licentia abutuntur in libello, q̄ Vergilius in tota aeneide. Non sum adeo obtusus, vt nesciam poetas mlta licenter dixisse, veluti Vulcanum pro igne, Venerem pro amore, abietem pro tabellis, pocula acheloia, pro quibusuis aquis, raucum clamat, pro rauce, Pars secant pro secat, vos o Calliope aspirate, pro tu calliope, teste Seruio, de hoc tamen in syntaxi diximus, & ipsa praeneste, quia intelligitur illius appellatiuum. Cybelle pro Cybele, & id genus alia q̄ plurima, quorum quędā nunc Veneri ducuntur. Non tamen licet vsq; adeo licentiā protendi quasi liberum sit, cuiq; scriptori, relictis grammaticae praeceptis omnia pro voto confundere, Etenim (vt ex pulchro Seruij praecepto didicimus) in licentia magis inuentis q̄ inueniendis vtimur. Ex dictis liquet mlto liberiorem esse in loquendo poetam q̄ oratorem aut historicum. quod ostendit Quintilianus in lib. i. de instit. orat. Auctoritas ab oratoribus vel historicis peti solet. Nam poetas metri necessitas excusat. haec Fabius. Quidam grammaticorum contemptores, volunt omnia sibi licere, omnia iudicio aurium pensiculantes, ex auctoritate Gellij. Verum hij vehemēter errant, nam solis doctis auribus mos gerundus est. Doctae aures sine notitia gramma-

Exundātia metri gratia.

Licentia poetica.

Aurium iudicium.

ticæ nullę sunt. scribēdi recte sapere est & principium & fons. an nō credis Chœrulum aureis suas cōsuluisse, consuluit certe sed indo ctę erant. Quicquid doctis auribus placet, bonum est, sed id quærendū est an omniū aures doctę sunt. veterum auribus multa placuerunt, quæ Vergilij auribus displicuere, nisi admodū parce in paucis. Sūt (inquit Martialis) qui attoniti legūt terrai, frugiferai. Actius & quic quid Pacuuiusq; vomunt. Si pro cuiusq; aurium iudicio conficien da sit oratio, infinitus erit scribendi modus. Errāt itaq; homines, ne q; enim voluit Gellius aut Prob⁹ apud Gelliū, omnia pro aurium iudicio moderanda (vt isti moderari volunt, quo ignauiam suam excusent) sed dixit si diuersæ sint voculæ synonymæ, interrogabi mus aurē quo quid loco magis locari deceat, veluti an rectius treis partes, an tres ptes dicemus &c. Multa profecto vitāda sunt in car mine, a me & alijs grammaticis diligētissime in diuersis locis decla rata, q̄ contēptores isti grāmaticorū sine grāmaticorū pceptis minie queūt vitare itaq; semper Marsi sunt nunq̄ Vergilij, afferā nunc de vitijs pauxillula.

Vitia carminis.

¶ Ergo in carmine fere eadem vitantur quæ in prosa, vt sermonis ambiguitas & inepta adiectiui a substātiuo, nominis a cognomine, recti a verbo, dictionis regentis a recta, declarati a declarante traiectio. Earundem literarū vel syllabarum pręser tim longarū dura concursio. veluti · has res o luci ad. scriptas mi simus æli, Carmina manca canis. O fortunatā natam me consule romā. Casus cassandra canebat. Exiret mentes fraternas grata ma lis lis. O tite tute tati tibi tanta tyranne tulisti. Vbi m. crebra est Meta cismus dicitur, vbi l. Labdacismus. vbi i. Iotacismus. vbi vero s. Po lysigma. Exempla. Mihi male maximam miseriam multiplicasti. Sol Lunaq; luce lucent alba leui lactea. Iunio Iuno Iouis iure irascit. Sosias in solario soleas sarciebat suas. Est tamen vbi sibilo op⁹ est, veluti sale saxa sonabant. Idem poeta artificiose r. literam frequen tem posuit vt stridorem exprimeret, vt de Orōtis naui tempestate obruta, Torquet agens circum & rapidus vorat æquore vortex. Idem At tuba terribili sonitu procul ære canoro Increpuit. vbi im petum & vehementiam maiorem significans vsus est creberrime dactylo, vt alibi. Quadrupedante putrē sonitu quatit vngula cam pum. & in secundo. æneí. Conuellimus altis Sedibus impulimusq; ea lapsa repente ruinam Cum sonitu trahit & danaū super agmina late Incidit. Vitabis itaq; Pleonasmū, Perissologian, Macrologiā, Amphibologiā, Tautologiā, Cacophatō &c. licet poetę non sem per vitauerit in magnis opibus. Item versus Leoninos. vt. Aethio pū terras iam feruida torruit æstas, frequētes vitabimus interim ta

men non inuenuste interserent. Vergi. Caua tempa ferro Traiicit. I nunc & verbis virtutē illude supbis, sic apud oēs alios parce insper sos cernes. Hęc igit iam dicta vitia fugiēda sunt, non tamē adeo qn interdū afferant elegantiā & iucunditatē carmini. Nam vt Diomedes ait) plærūq; etiā nimiæ artis opinio fugiēda est, & interponēda simplicitas rudis atq; imperitæ dictionis, non propter hoc solū, q in oibus rebus nimiū lenociniū odio dignū est, sed q plærūq; acribus sensibus maior iucūditas. si naturaliter proferat. Semp euphoniæ inuigilandū est. quia (vt idem auctor inquit) euphonia in dictionibus plus interdū valet q analogia vel regula pceptorū. ¶ Seruius in illud ęne. iij. Progredior portu classes & littora linquēs, ait. Finitus est versus pticipio, qd raro fit apud latinos, apd gręcos est vitiosissimū. hoc preceptū Seruij nullo modo verū est. Nam q vitiosum est apud græcos, nescio, certe apud latinos est frequentissimū, neq; est aliquo modo asymphonia vel Cacophaton, hoc est incōsonantia, aut malus sonus. Verg. Hęrbas contundit olentes. Et summa papauera carpens. Syluasq; sequentes. Suaue rubenti. Iamq; videnti. Vidi cum matre legētem, Sub nocte canentē. Sub rupe iacentem. Et grandia lilia quassans. Cui prima frementē, Iam brachia cōtrahit ardens. Glæbasq; iacentes. Syluamq; sonantem. Lapidēq; reuertēs. Retinacula tendēs. sic idem alibi persępe. sic Catullus, Ouidius, Propertius, Horatius, cæteriq; plus millies, ideo Seruiū hæc dixisse vehementer miror. Ridiculꝰ nimis est in multis Alexander vt in xij. li. siue (vt Alexādrinis placet) cap. vbi fatue sic precepit de Synalœpha & Ellipsi. Viles sunt istæ præ cunctis et remouendæ. Etē licet hæ figurę videri possunt duriores, tamen vbi aut languorem, indicamus, aut rem tardiorē, vel magnā, plurimū venustatis affert. Verg. Monstrū horrendū informe ingens cui lumē ademptū, non potuit melius Polyphemi mōstrositas. pictura indicari q hoc vsu. Idem nec dum etiā irarū causæ sęuiq; dolores Exciderāt. Magnam igitur grām habet hęc collisio, vbi hiatu & magnifica platiōe opus est. siquidē (vt Cicero ait) habet ille tanq hiatus & concursus vocalium molle qddam, & qd indicet nō ingratā negligentiā, de re hoīs magis q de verbis laborantis. ¶ Ellipsis & Synalœpha, duriores sunt in principio versus a monosyllaba incepti, sed poetę nō semp refugerūt. Tu studeb vitare quantū potes. Qui ipse sui nati minxerit in gremiū. Hor. Nam vt ferula cędas meritū maiora subire Verbera nō vereor. Martianus Capella. Quę istorū laudes ptulit harmonia. Idem apud alios quoq sed pce inuenies, ideo rarissime imitare, monosyllabæ nāq; interēptio nunq bene sonat. Itē duriuscula pu-

Alexādri erratū in synalœpha & ellipsi.

Ellipsis.

tat collisio in q̃nto pede exametri, & in anapæstis pentametri, p̃sertim si sit Ellipsis. poetæ tñ non semper obseruant. Iuue. Loripedē rectus derideat æthiopē albus. Sic alij quoq;. Tu caueto nisi forsitā rarissime, q̃a (vt sæpe dixi) nęuulus elegāti corpori non turpis est.

Vocalis nō absumpta sed correpta tantū

Non perimens longam raro breuiare poeta
Consueuit, veluti sunt insulæ ore canendæ

Vt diximꝰ aliq̃n m nō p̄imi. Priscia. in p̄ihegesi. Et formā cōtra positaꝝ imagīe coni, sic vocalis an̄ vocalē nō semp absumit. sed aliq̃n solū corripit, q̄d notādū magis q̃ꝫ imitādū cēseo. Verg. in Buco. Et lōgū formose vale vale iq̃t Iolla. Idē. Credimꝰ an q amāt ip̄i sibi sōpnia fingūt. Et alibi. Victor apd̄ rapidū Simoēta sub Ilio alto. Priscia. in p̄ihegesi. Nūc magno nobis sūt insulę ore canēdæ. Verg. Insulæ Ionio in magno q̄s dira Celeno. Idem. Clamarēt vt littus Hyla Hyla oēsonaret. sic plura inuenies tam p̄ce in tāto opere imitāda.

Vocalis ante vocalem immutata.

Id mirare magis, vocalem nil variatam
Interdum cernes velut Ionio immenso

Aliquando vocalis manet inuariata, sed id quoq; notandū magis est q̃ꝫ imitandū. Ouidi. lib. iiij. Meta. Iactari quos cernis in Ionio immenso. versus est spōdaicus. Vergi. in bucol. Et succus pecori & lac subducitur agnis. alij tamē legunt. Et pecori succus &c. Marti. lib. xi. Clamant ecce mei Io: saturnalia versus. Verg. iiij. ęne. Lamētis gemituq; & fœmineo hululatu Tecta fremunt. Sedul. Crediteiam miseri adueniet dominus. Verg. Amphion Dircęus in Actæo Aracyntho, similia apud Ouid. in Meta. multa leges. Verg. i. æne. Posthabita coluisse Samo hic illius arma. Martial. lib. ij. Pontice cum lycino hic quoq; magnus homo est. Iuue. Sat. ij. Si fur displiceat Verri, homicida Miloni. Vergi. Clamassent vt littus hyla hyla om̄e sonaret. notum est hęc similiter posse defendi vt superiora. in quibus tñ grāmatici voluerūt h. aspirationē, consonantis vim obtinere, vt apud Vergi. ix. æneid. Terga fatigamus hasta nec tarda senectus. & lib. vij. Feruida pinū Sustinet, ac natę Turniq; canit hymenęos. et li. x. Graiꝰ homo infectos linquēs p̄fugus hymenæos. Verū hæc facile soluūtur, quia in omnibus cæsura est cuius licentia in similibus locis breuis ponit̄ apud Vergil. Grauia sectoq; elephanto. Grauidus autumno. Omnia vincit amor. H igitur tantū aspiratio est. Horatiꝰ. Quo me cunq; rapit tempestas deferor hospes. vtut est notāda sunt non imitanda exempla, vbi vocalis ante vocalem, aut aspirationē non

H. aspira. tantum.

absumitur. nisi tam parce in tanto opere, vt ea quæ nunc subiiciam vbi vocalis correpta naturaliter non adimitur. Vergi i. æne. Et vera incessu patuit dea, ille vbi matrem. Catul. Saltē laudemus, dummodo ipse egeat. Emendatiores libri habent, dum tamen ipse egeat. Vergili. æneı. ix. Rumpe moras omnes turbataq; arripe castra, hæc tria testimonia adduxit Mancinellus, cui in vltimo astipulatur Nicolaus Ferettus repræhendens eos qui legunt, Rumpe moras omnes, & turbata arripe castra, quia ignorant (inquit) illud a Seruio dictum in .ij. æneid. vitiosum esse cæsuram cadere in Synalœpham. Etiam ignorant q; coniunctionem communem esse tam sequente consonante q̃ vocali, vt ait Seruius in tertio æneid. Liminaq; laurusq; dei. Ouidius. Et bis Io Arethusa Io Arethusa vocauit. Claudianus. Tum vaga humorum grauitas. &c.

O & heu.

Heu o non perimes, at o interdum breuiabis.

Vbicūq; vocales integræ sunt dictiones nunq̃ mutantur ante vocalem, teste Sulpitio, vt. i. e &c. Ego tantum testimonium inueni de o aduerbio & interiectione, & ferme producitur. vbi est vocādi aduerbium, interdum corripitur. heu quoq; non interimitur sed semper producitur. Tibul. lib. ij. O ego ne possem tales sentire dolores. Ouid. in Epi. Penelopes. O vtinam tunc quum Lacedæmona classe petisset, Obrutus insanis esset adulter aquis. Horat. Tonsori lycino cōmiserit o ego læuus. Idem. O & præsidium & dulce decus meum, asclep. est. Propertius lib. iiij. Egerat a stabulis o Erythræa tuis. Ouid. xiiij. Meta. O & de Latio, o & de gente Latina, Præcipuum matrona decus. vbi etiam in latio, vocalis vltima sine interemptione perstat. Vergili. in buco. Te corydon o Alexi, trahit sua quemq; voluptas. Propertius libro secundo. Tu quoq; o Eurythion vino centaure peristi. Ouidius Fasto. tertio. Heu vbi pacta fides, vbi quæ iurare solebas? Papi. libro quinto Theb. Heu vbi nunc furiæ. Idem licere puto in hei & ah si opus fuerit.

Vocalis ante vocalē in eadem dictione absumpta.

Vocalem perimunt plerumq; in nomine eodem,
Sic Maro docte refers, aluearia vimine texta.

Synalœpha fit nōnunq̃ in eadē dictiōe. Oui. Notus amor Phædræ, nota est iniuria Thesei. sed tunc synæresis potius dicit̄ siue episynalœpha, q̄ est conglutinatio duarū syllabarū in vnā facta, vt pāthus p pāthous. Episynapto. i. cōiūgo. synęresis. i. cōplexio vl̄ cōtractio, a syn. i. con, q̄d coniūctionē indicat, & hęresis diuisio, quasi diuiso-

Episynalœphasis.

Synęresis.

Heresis. Orthographia. Despauteriana.

coniūctio, vt Alcinus pro Alcinous, bini pro biuni, synæreo .i. cōtraho vel coniūgo. heresis aspirat̃ qd̃ indicat aphęresis, ideo qdam synhęresis, dihęresis &c̃. aspirāt. Ego puto sine aspiratione recte scribi synæresis, vt Philippus, de qua re in orthographia dicā si CHRISTVS cum sanitate vitā cōcesserit. ¶ Synęresis est duarꝫ vocaliū in vnā contractio naturaliter diuisarꝫ, vt Thesei, Phaetō, Tereo, aure⁹, trissyllaba sunt. aliqñ tñ metri causa vt dissyllaba ꝓferunt̃. Nūc oīa latius per doctissimorꝫ poetarꝫ testimōia ostēdemus. Proptius li. iij. O centū ęquoreo Nereo genitore puellæ. Vergi in Buco. Nec tm̃ Rhodope mirat̃ & Ismarus Orphea, Quantū oīs mundus gaudet cātante Sileno. Et alibi. Lege sub Euristheo fatis Iunonis iniquæ. Sido. in epithalamio Polemij. Hic rotat excussum vibrans in sydera Pyndū. Encheladus, rapido fit missilis ossa Typhoeo. Porphyrion, &c̃. Iterꝫ Verg. Furtūq; Promethei. Idem, Aiacis Oilei. Propt. Non sic Hęmonio salmonida mixtus Enipeo. Oui. in. vi. Meta. Degeneras scelus est pietas in coniuge Tereo. Nec mora traxit Ityn. In his oībus fit synęresis, ut reliqs obliquis noīm in eus per eu dipthō. vt aūt hæc synæresis non est passim admittēda, ita nec penitus refugienda, sed ꝟsibus parce inserēda, quādoquidē nemo poetarꝫ eam contēpserit. ¶ Quod aūt synęresis fuerit in datiuo typhoeo, satis liquet, quia typhoeus in eus desinit per eu diphthongō. vt Orpheus, non in ęus typheus per æ dipthongū vt Matthęus, queadmodū recte docet cōtra Tortelliū, Nestor nouariēsis, quia solū nomē in eus per vnicā syllabā habet a in actō singulari secūdæ declinationis, vt thesea, orphea, persea &c̃. est itaq; typhoeus trissyllabū, scd'a syllaba est pho, tertia eus, quod liquet, quia actūs eius in a est tetrasyllabus. Oui. v. meta. Aethereas ausum sperare Typhoea sedes. Ibidē. Emissumq; ima de sede Typhoea terræ, Cœlitibus fecisse metū, & paulo post. Huc quoq; terrigenā venisse Typhoea narrat. Ergo apd̃ Ver. pri. Gæor. Cęūq; Iapetūq; creat sæuūq; Typhoea, Et cōiuratos. hypermeter est quia vocal̃ sequit̃. apud Ouidiū vero lib. iij. Nec quo Cētimanū deiecerat igne Typhoea. Nunc armat̃ eo, nimiū feritatis in illo est. synęresis est quia sequēs versus a cōsonāte inchoat̃, ut apd̃ Vergi. in nomine oīa in. vi. ęne. Bis patriæ cecidere manus, quin ꝓtinus oīa Perlegerēt oculis. hęc vera & antiqua lectio est, teste in hūc locum Badio. Petrus Crinitus lib. xxij ca. vij. dicit esse ꝟsum dactylicum qa (vt ait) sextus pes est dactylus. ¶ Secundō fit synæresis in possessiuis in eus penultima correpta, forsitan & in ꝓductis, sed testimonia nulla habeo. Oui. xij. meta. Barba erat incipiēs barbæ color aureus, aureaq;. Ex humer⁹ medios coma depēdebat in armos.

Synęresis in possessiuis in eus.

vbi etiã hypermeter est & scandit Aureus. aura Quex humeris &c. Verg. Ferreiq; Eumenidũ thalami & discordia demẽs. Petrarcha li. v. aphricæ. Dum subterraneo tremuit pia Roma tumultu. Verg. i. æneí. Atria dependẽt lychni laquearibus aureis. sic plũbeus & similia inuenies. Fit idem in nõnullis alijs. Verg. iiij. Gœor. Seu lento fuerint aluearia vimine texta. Tibul. lib. ij. Rure leuis verno flores apis ingerit alueo. Compleat vt dulci sedula melle fauos. hic ẽ apis pro apes. Claudi. Theodosius priuatus adhuc. Lactãtius. Duodecies vndis irrigat omne nemus. Vergi. Fixerit aeripedem ceruã. non potest esse proceleumaticus contra multos, quia aer primã producit. Aeripes. i. leuis quasi aereis pedibus. Dicitur quoq; ab æs æripes. i. æreos pedes habens, sic volunt sumi apud Ouid. in epist. Narrat & æripedes Martis arasse boues. Marcus manilius lib. ij. Duodecatemoriũ constat bissenaq; cuncta. hęc parcissime imitabimur, & tum carmẽ etiã exornabũt, vti quod nũc subijcio. Prop. lib. iiij. Eosdem habuit secum quibus est elata capillos. Eosdem oculos, lateri vestis adusta fuit, mẽdosi codices habẽt hosdẽ hoc non cõsiderantes. Tortellius, Sulpitius, & multi alij secundã in ablatiuis eodẽ & eadem dixerunt aliquãdo corripi. mecũ est Gęor. Valla lib. xxxviij. ca. xi. sed dictos versus Propertij (e quibus opinio nostra omino probatur) Gęor. nõ ponit, meũ est hoc vt alia plurima. Vergi. in buco. Vno eodẽq; igni sic nostro Daphnis amore. Idem ęne. xij. Vno eodẽq; tulit partu. paribusq; reuinxit Serpentẽ spiris. Et alibi. Vna eadẽq; via, sanguisq; animusq; sequũtur. Proper. li. i. Hoc eodẽ ferro stillet vterq; cruor. Idem lib. iij. Hac eadẽ rursus Lygdame curre via. Calphur. eglo. iiij. Rupe sub hac eadem quã proxima pinus obumbrat. Cato. Nõ eodẽ cursu respõdent vltima primis. Hos auctores poterimus pce imitari, quia pce vsi sunt, vt qd diximus alibi de tenuis. Lucr. Mittũt efficies quoq; debẽt mittere tenuis. Idem. Tenuis ẽm mens est & mire mobilis ipa. Rufus Festus in arato. Tenuia & angusto lumẽ iacet ore p æthrã. Sta. Obnubit tenuia ora comis, ac talia fleur. vbi ppter tot breueis duæ vocales abijciũtur, qd rarissime repies nisi sit diphthõgus. Serenus. Ebibe seu salibus piper adde & tenue cuminũ. Synæresis in ijs quæ omibus licent in lectione sequẽti docebitur.

Synæresis nulli vitanda.

Omibus ista licẽt huic, cui, dij, dijs, quoq; dehinc, dein
Proin, deest, semianimis, put, deorsum p̃hẽdere, seorsũ,
Sic ij, sic ijsdem, quædam diuisa leguntur.

Vergi. Huic coniũx Sichæus erat. In hoc & in cui i. est consonãs, te

c

Huic. ſtibus Sulpitio & Hebriſſenſi,ex Priſci.huic interdũ diſſyllabum eſt. Sido in.iij.panægyrico. Aſſurrexit huic,coxit quot torridus auſter. Pius Baptiſta in hunc locũ ait diſpeſci quãdoq; bipertiléq; vocẽ fieri huic. Priſcia.auctor eſt Papiniano teſtimõio. Serus huic voto videat dare thura nepotes.ſic legit recte Pius,licet vulgus grãmaticorum legat,Letus huic dono videas dare iura nepotes,Papi.in ſyluis Falſus huic pœnas &c.Rufus Feſtus. Finis huic gades ſeptenaq; gurgite vaſto.

Cui. ¶ Vergi.Cui pendere ſua patereris in arbore poma. ſic compoſita.Ouid.iiij.Triſt. Cur quoties alicui charæ ſua vincula dempſi.Hora.Non cuiuis homini cõtingit adire Corinthũ. diuidit interdum.Albin⁹.Ille cui ternis capitolia celſa triumphis. Manilius lib.iiij.Sic erit & ſedes fugiẽda,petenda cuiq;.

Dij dijs. ¶ Oui.ix.Meta.Dij melius,dij nempe ſuas habuere ſorores.Verg.Dijs aliter viſum.In proſa ſunt diſſyllaba ex ſingulari diius,vnde eſt mediuſfidius.nam ſyneręſis ꝓpter carmen ſolũ inuẽta eſt.nec extra carmẽ duę vocales in vnam ſyllabã contrahunt niſi per diphthongõ.quę in dij & dijs nulla eſt.aliud eſt de bini bigæ,quia hic vocales quędã penitus extritæ ſunt,quæ vti non ꝓferuntur,ita nec ſcribũtur.nam integra ſunt biuni biiugæ,neq; ſimile eſt de huic & cui,in quibus proprie ſyneręſis nõ eſt,ſed naturaliter monaſyllaba ſunt,vt dũs ei in qbus i conſonãs eſt,vt in huius,cuius,eius.

Ei. Ei tñ ad differentiã interiectiõis(vt Priſcia.ait)ſæpe eſt diſſyllabũ.Catullus de Emylio.Non(ita me dij amẽt)quicq; differre putaui.hic dij rectius eſt diſſyllabũ.ſcḋo ſinterempto.dei & deis ſcḋm rectã declinationẽ ſępe legunt,vt in declinatiõibus declaramus.

Dehinc. ¶ Iuue.Sat.xv.De hinc clamore pari cõcurrit & vice teli Sęuit nuda manus.ſæpiſſime diſſyllabũ eſt.Sil.lib.vi.dira dehinc in bella ruit.& li.x.Fama dehinc gliſcẽte ſono iã ſydera adibat.ſic leges in Pap.Verg.Hor.Auieno cæteriſq;.

Dein cũ ſuis. ¶ Dein.cum ſuis,deinde,deiceps.Verg.Expiat,tu deinde iubeto certet amyntas. Hor.Redde age q̃ deinceps reſiſti.

Proin. Proinde. ¶ Proin vñ proinde.Verg.Proinde tona elogo.

Deeſt deerat.&c. Deeſt ſic deerã dees,deero deeſſem deeſſe &c.Sil.li.vi.Nec cernerẽ deerat fruſtra ſeminecũ querẽtia lumina cœlũ.Mar.li.viij.Sint Mecœnates nõ deerũt,Flacce Marones.Luca.li.iiij.Non deeſt,plato ieiunus venditor auro.Idẽ.Quiq; fluat multo nõ deerit corpẽ ſanguis,ſic Verg.Oui.cæteriq;.

Semianimis.& ſimilia. ¶ Semianimis,ſemihõ,ſemiũcia,ſemiermis &c.in qbuſdã i ne ſcribit qdẽ,nam ſemiũcia ſępius lego q̃ ſemiũcia.Ver.ſemihõis Caci facies quã dira tegebat.Oui.Frigidior glacie ſemianimiſq; fui.Idẽ ſemiuſtãq; facẽ vigilata nocte viator.Sil.xij.Semiermeq; manũ ſternendã obiecerat hoſti.ſic ſilia inuenies pſima.Prout ap ḋ Hor.legi,& qad vt ſcãdatur prut,quad.ſic

meiṗ ma tripm anteit pit. Deorsū, seorsum in Lucre. sunt freqntia. in alijs nō inueni, apd eundē deerro deerras. ybū primę sitr p synęresin pfert. hui interiectio monosyl. ē teste Nicolao feretto. ¶ Prǽhendo tā notū ē vt extrita diphthōgo. pndo scribat. ij, ijs, idē, ijsdē pr declinata. Ver. Iidē venturos tollem⁹ in astra nepotes. fecit id in fęmineo gñe Philel. in qrta qrtę. Nescis qbus ęq flagrātibus ardēt. bestioꝗ flāmis. Oīa iā dicta pter huic, cui, in psa vocalibus diuisis pferunt et in carmie si opus fuerit quicqd Alexādrini et alij qdā garriūt. hęc est mea opinio. rō mea iam satis liquet, vbi de dij & dijs loqmur. Iı ijdem ijsdem. Eæ.

Diæresis.

Scandere si bene vis, tu nosce diæresin apte.
Ex vna per quam duplex fit syllaba semper.
Sic syluæ Vates lyricus trissyllabon effert.

Diæresis est vnius syllabę in duas diuisio, vt syluę dissyllabū est sed Vates lyricus. Horati⁹ per treis syllabas syluę dixit, ideo notitia huius figuræ ad scansionē necessaria est dięresis. i. diuisio, diæreo. i. diuido. Nunc videamus in qbus dictionibus sæpius est diæresis. Ergo i & u ppositæ in eadē syllaba reliquis vocalibus, vel etiā sibi, consonantes efficiunt, nec vocaliū vim retinēt, ideo diphthongū non efficiūt vt Ianua, Ieiunus, traijcio, Iocus, Iuppiter, vanus. Venus. vinū voueo. vult interdū tamē per diæresin vocales efficiūtur omnino licenter nusq̄ nisi parcissime in tanto opere id imitandū est. Plautus in prologo Asinariæ. hoc agite sultis spectatores nūc iam, ysus est Iambicus trimeter, in quo iam dissyllabū est, quod apd alios nusq̄ inueni. Verg. Iam noua pgenies &c. Terēt. in And. Sine inuidia laudem inuenias & amicos pares. hic teste Prisciano, Inuidia pentasyllabū est. versus Terentij est Iambicus trimeter, cuius primus pes est tribrachus, nec aliter stare posset, vt li. i. dicit Priscianus. Hor. in Epodo. Niuesq̄ deducunt Iouē. Nunc mare nūc syluæ. hic teste eodem, syluæ trissyllabū est. namq̄ dimetrū iambicū est, coniunctū pētemimeri heroicæ. qd aliter stare non potest, nisi syluæ trissyllabon accipiatur. Soluit (vt idem auctor notauit) trissyllabū est in hoc Phaleucio Catulli ad passerē, Q. zonā soluit diu ligatā. Subiungā ipse plura huius rei testimonia vbi u consonās fit vocalis. Oui. Nūc quoq̄ te saluo persoluēda mihi. Catullus de coma Berenices. Condita qn veri pectoris euoluā. Ouid. in epist. Debuerant fusos euoluisse suos I & u. vbi vocales vbi cōsonātes sunt Iam. Inuidia. Syluæ. Soluit.

¶ Hæc de soluo & voluo sunt admodum frequentia Catullo, Tibullo, Propertio, Ouidio, ideo non prohibuero si parce admiseris Euoluo. u liquidum

¶ Secundo u post g. & s. quandoq̄, & post q semp liquescit. id est

Suaue. Suasit.

nec vocalis nec consonās haberi potest, nec penitus nulla literā, neq; em̄ profertur vt vocalis, nec penitus supprimit, sed quasi langui dori quodā sono raptim pronūciat, vt languor, lingua, aqua, suadeo, suauis. V in aqua, vocalis proprie non est, quia dyssyllabū nomen est, ergo u & a in eadē syllaba locātur non per synæresin, non per diphthongō, non est igitur vocalis, neq; consonās est, quia prior in aqua pduceret. In qbusdā locū habet diæresis. Verg. de liuore Non lux non cibus est suauis illi. Phal. est. Sta. i. theb. Immo agite & positis quas nox inopina suasit. Verg. in hortulo. Holus suaue multiplex herbę genus. Iamb. tri. Hora. viij. Sat. lib. i Quū mihi non tm̄ furesq; ferę q; suetæ. Lucillius u vocalem vertit in consonantē, quia maluisti trissyllabū protulit, vt in versilogo docet Mancinellus. Lucillium in hoc imitari nollem. Sueuus populi nomen, semper trissyllabum est. Lucan. ij. Fundat ab extremo flauos aquilone Sueuos. Nunc redarguenda est grāmatistarum & indoctissimorum hominum impudentia, qui contra veritatē conantur defenderē I esse consonantem in Iacobus, Iesus, Iason, iaspis, iambus & plurimis alijs.

Sueuus. Maluisti. Seuerus.

I vocalis vbi male putatur esse consonans.

Nominibus græcis, non consonat i vel hebręis
Quapropter dices Iacobus, Iambus, Iaspis,
Profer Iulus, Iapis, Ioannes & Iesse.
Suaueq; ab indoctis laniatum nomen Iesus.

I litera neq; in Græcis neq; in hebræis vnq; est consonans, vt docet Georg. Valla Placentinus lib. xxxviij. ca. xxx. idem docet Aelius Antonius Nebrissensis, in qua per indoctos decepti sunt. Sul. & Niger in nomine Iesus, de quo Niger ait. E ante s pducit vt Iesus. pter Iesus vbi Niger dupliciter peccat, quia Iæsus ineptū est exemplū, siqdem per ae diphthongū scribitur, & Iesus indoctissime demitur, nec excepit Niger plura. igitur licet Niger multa non inepte docuit de metris accentibus, de generibus carminū, de poematis, tamē in quantitatis regulis ne pili qdem faciēdus est. sed pgamus. Ex hac doctrina patet errasse Petrū Rigam in Genesi, De quo cōcepit ✠go beata Iesum & Alexandrū. Dat Iesus um quarto, Iambo vel nulla vel saltē tertia detur. Et cuspis iaspis &c. Filius Alphei Iacobiq; Maria genit. & cætera, in qbus, Rigam auctorē habet pardo maculosiorē. Arator Iesus priore pducta semp dissyllabū facit. Prudentius fere extrita e lrā Isus videt dixisse, ad neutrius licētiā imitari velim. In Sedu. li. iiij. Pręceptor miserere. potes namq; oīa Iesu, nescimus an dissyllabū sit an trissyllabū. Siliter peccāt, qui per vnicā syllabā Iob dicūt, aut per

IESVS.

Iob.

duas Iason, Iesse, Ioseph, Iacob, Ionas &c. Afferã nũc de pluribus testimonia. Qui. vij. meta. Pelle moras tibi se sp debebit Iason. Hora. in arte. Syllaba longa breui subiecta vocat Iambus, Baptista Mantuanus. Multa sinus et colla vires ornabit iaspis. Q đ si dicãt (vt sunt hoies cõtumacissimi & in puersa opinioe obstinatissimi) hos vsus esse spõdaicos, pbe illas baeluas irrisero vsibus, in qbus nihil subterfugij est. Hora. in Epodo, Ode. iij. Perũxit hoc Iasonẽ, iãbicus dimeter. Sido. epist. ix. Ferox iãbus & trocheus hactenus, iãbicus trimeter In eodẽ li. Rarus iambo. vsus est adonicus. Mart. li. ix. Et pcium magnis fecit iaspidibus. Claudianus ad Iacobũ magr̃m equitũ. Per cineres Pauli, p cani limina petri, Ne laceres vsus dux Iacobe meos. Valeat igit Riga plurimoꝝ erroꝝ fons in Luc. dicens. Alphei Iacobus Thaddeus, Bartholomeus. Iuuẽcus. Aegyptũ cum matre simul transportat Ioseph. Idem. Vrget monitis Mariã puerũq; Iosephus sic habẽt emendatissimi libri, non Ioseph vrgetur &c. Vergi. i. aenei. Iulius a magno demissum nomẽ Iulo. vbi notabis i vocalẽ primitiui Iulus, esse versam in deriuatiuo Iulius in consonantẽ. quinetiã ipse Hora. Iulus, dissyllabũ ptulit per synęresin in li. iiij. car. Ode scđa Pindaꝝ quisq; s studet ęmulari Iule cęratis ope dędalęa. Nititur pennis vitreo daturus Nomina põto. Tres Saphici sunt cum adonico. Idem cõtingit in Iudea & Iudaeus, quia Iudas vñ haec formãtur hebreũ est, ergo trissyllabũ, vt Aelius Nebrissensis docuit. Luca. Incerti Iudaea dei, Hora. Vin tu Iudęis oppedere. Idem fecit Ouid. in noĩe Iazyx noĩe populi, in. ij. li. Trist. Iazyges & Colchi Metereacq; turba Geteq;, Danubij medijs vix phibent aquis, vbi indocti per I. Iazyges legerũt. Val. flaccus li. vi. Increpat & stricto sic vrget Iazygas ense, hic i vocalis est, notauit hanc rem in. iiij. Plinij. Hermolaus barbarus, idem fit interdum in nomine Naias. Non damnarẽ itaq; Prudentium vel Iuuẽcũ, nisi semper licenter protulissent Iesus. Nam inuentis parce vtendum est, similia fingere vix in maximo opere nisi parcissime licet. id cognosces si veterum monumenta diligenter excusseris: Iapyx, iapix, iapis, iapetus. & alia quaedam in medijs syllabis visuntur, aut in vocali ante vocalem, Iuuencus. Dixit Ioannes cui talia reddit Iesus. ¶ Haec sunt mi Ioannes laurenti quę tibi dicata voluimus ob veterem nostram amicitiam, neq; eñ opinor Pyladen vehementius amasse Oresten, aut contra, q̃ ego te & tu me amas. Fungere nunc igitur amici officio, hoc est totis viribus libellos nostros defendito ab illiteratis canibus. Ego secundũ librum aggredior, aspiret cęptis: Nazara cui foelix (vt Iuuencus ait) patria est & nomen IESVS.

Iason. Iambus. Iaspis. Iacobus. Ioseph. Iulus. Iulius. Iudaea. Iazyx. Naias.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Despauterij artis versificatorię liber Secūdus generaleis quantitatum regulas continens.

¶ Ioannes Despauterius Niniuita Ioanni Neuio Hondiscotano theologo eloquētissimo, & apud Louanios Lilianorum moderatori prudētissimo, & suo pceptori oppido q̄ venerādo. S.D.P.

SEcundū artis v̄sificatoriæ nr̄æ libellū celsitudini tuę non veritus sum dedicare pceptor mi disertissime, q te (quem parētis loco semp habuerim, nec vnq̄ minoris fecerim q̄ Appollinarē suū Gellius) oratorio & poetico studio, succisiuis tēporibus vehementer oblectari certo sciam. Neq̄ enim more aliorū theologorum paucis tui similibus exceptis, grāmaticam vt tenuem cauillaris, ex cuius ignoratione in quauis doctrina multa errorū milia irrepserunt. Plurimi sane sophistę & agrāmati glossulas pulchre callent. Qui diui Hieronymi, & Augustini & Sidonij scripta aut aliorum veterum theologorum rite noscant, paucos reperiri tuo facile testimonio conuincā. Fęlix profecto es pceptor optime, q literaturā politiorē semper amaueris, quæ facit vt veterum & neotericorum monumenta iuxta intelligas. Talis namq̄ philosophus es, qualē vult architectū suum esse Victruuius, hoc est theologus summus, nullius artis expers. Talis quoq̄ est theologus et vere philosophus, preceptor meus venerabilis Ioannes Raethshouen, talis ac tantus quantū fuisse Taurum philosophū predicat Gellius, Immo maior quia theologus excellentissimus, cuius meminero dum spiritus hos reget artus. Ad te redeo dulcissime Neui, orāste (quē artis nostræ doctissimū esse scio) vt quæ videbis recte a nobis reprę hensa, defendas contra imperiti vulgi abusum. Plurima nāq̄ aliter imperita multitudo, atq̄ ego cum doctis profert, quare non ignorās me vehementer ab imperitis vituperatum iri, huius te libelli defensorem constitui. Obsecro ne esse recuses. id si impetro, omneis theonum & dentes & nasos facile contemnam. Vale cum doctissimis viris & amicis nostris Iodoco Igto & Martino dorpio. Ex Bergis, x. Calendas Ianuarias anno domini. M.CCCCC.X.

Quantitatis syllabariæ regularum generalium, Prima de positione.

Vm postponuntur vocali consona bina
d Aut duplex longa est positu. quod si duo subsint.
Finali, raro positu producitur illa.

Vocalis naturaliter breuis quã duę consonantes continuo sequuntur, ita vt vna consonantiũ in eadem dictiõe cum vocali ponatur, aut quã in eadem dictione sequitur duplex. id est. x. z. vel i cõsonãs, producitur ea vocal' positione, siue positu consonantiũ, vel duplicis. Q, si vocalis sit vltima dictionis litera, & in principio sequentis dictionis sequãtur duæ consonantes, rarissime producit̃ positione. Consonãs bis posita pro duabus habetur, vt prima in amnis producit̃ positiõe, similiter bis vbi cõsonãs seqtur, vt Bis venit ad mulctrã. sic rexi, gaza, aio. sed iam latius singula declarabo. ¶Dixi igit̃ vocalis qa oĩs syllaba gr̃a vocalis quãta dicit̃. ¶Dixi naturaliter breuis qa si naturaliter ꝑducat̃ non opus fuerit ad positionẽ confugere, vt vocal' in est & ast, naturaliter corripit̃, vt liqt ex es & at. Ast certe poeticũ est, & vix recipit̃ nisi sequẽte vocali. Verg. Ast ego quę quæ diuũ incedo regina. Persius tñ dixit, Ast vocat officiũ. ¶Dixi ita, vt vna consonantiũ &c. quia non oportet vtrãq; in eadem syllaba locari, verbi gratia a in at corripit̃, eadem si consonãs in principio sequẽtis dictionis ponat̃, ꝑducet̃. Verg. At regina graui. ¶Dixi aũt quam in eadẽ dictiõe sequitur, duplex hoc est x z i. consonãs Tunc eñ vocalis positione ꝑducitur, X semper duplex est, vt dixi, texi, rex, & ponitur pro cs vel gs. ¶Z rarissime simplex ẽ, nec vnq̃ sine auctoritate. Verg. Arma virũ tabulæq; & Troia gaza per vndas. Idem. Ex gaza distabãt. Produc igitur nazara, Eleazar, azymus, licet id cõpositũ est, testis est Mancinellus. Nebrissensis dicit m̃ta de perizoma cõtra Alexandrũ, quod si inueniatur, corripit̃ inquit, qa compositũ est. I duplex est inter duas vocales vt aio, baiulo, baiulus. Sedulius. Venter puellæ baiulat. Secreta quæ non nouerat. duo sunt iambici dimetri, vt illud. Claustrũ Mariæ baiulat, sic recte Riga Inde viris sanctis baiulat Ille crucẽ. Ineptus igitur est ꝟsiculus. Clotho colum baiulat, Lachesis net & Atropos occat. de hoc versu aliquid videbis in litera o in vltimis syllabis. Baiulo est onus fero, sunt qui nolunt recte dici baiulus literarũ sed tabellarius, grãmatophorus. id credo esse verũ, vbi ꝓcedẽs vocalis per cõpositionẽ aduenit corripit̃, vt biiugus, quadriiugus, reiicio tamẽ variatur vt patebit.

¶Dixi postremum Q, si vocalis sit vltima dictionis litera, &

Ast. X. Z. Perizoma. I. Baiulo. Grammatophorus.

in principio sequẽtis dictionis sequãtur duæ consonãtes, rarissime producetur positiõe, adeo vt vix ea positio sit admittẽda, nisi parcissime in maximo opere. Expertus loquor, perlegi enĩ omneis fere poetas, Lucretiũ, Vergi. Catullũ, Tibullũ, Propertiũ, Ouid. Hora. Maniliũ, Cicero. Germanicũ. Lucanũ, Senecam, Persiũ, Iuuenalẽ, Martialem, Valeriũ Flaccum, Silliũ, Papiniũ, Rufum auienũ, Columellam, Palladiũ, Claudianum. Ausoniũ, Sidonium, & in his oĩbus vix septies aut octies eiusmodi positionẽ reperire potui, et id quidem in eis ferme locis, vbi aut dubia fuit lectio, aut cęsure licentia esse potuit. Concedamus itaq; aliquãdo reperiri contra Alexandri doctrinam, sed ita vt diximus. Sil. ix. Immane stridẽs agitur crebroq; coacta Vulnere bellatrix properos fert belua gressus. Luca. li. iij. Procũbunt nemora spoliant̃ robore syluæ. Verg. lib. ix. Ferte citi ferrum, date tela, scandite muros. Iuue. Saty. viij. Occulta spolia & plures de pace triumphos. Positus est teste Mancinello interprete. idem. Satyra vlti. Curabitis vt sit Vindicta grauior q̃ iniuria dignũ erit ergo. Idem. Sat. vi. Medijsq; in naribus ingens Gibbus & acre malũ sæpe stillãtis ocelli. sed alij libri habẽt semꝑ quod videt̃ sensui auidissimis carpẽtis, rectius conuenire. Sunt qui credãt vltimã in historia naturaliter breuẽ positu, produci apud Iuuenalẽ dicentẽ, Historia speculum &c. At fallũtur hoĩes, quia historia in eo loco ablatiuus est, qđ patet per adiectiuũ eius recenti. ait aũt Iuuenalis Sat. ij. Res memorãda nouis annalibus atq; recẽti Historia, speculũ ciuilis sarcina belli. alij fallũtur in illo eiusdem poetæ. Sat. iij. Miserę cognosce proęmia rixæ. vbi inepte legunt p̃mia, quũ legendũ sit procœmia, vt Mancinellus docet. Venerabil̃ Beda (cuius artẽ non legi) affert ex Sedulio (vt Gaguinꝰ ait) Adueniat regnũ iamiamq; scilicet illud. at impressio quã vidi, habet Adueniat regnũ cœleste videlicet illud. Adducit
Tmolus. Nestor ex. vi. Met. Ouidij. Deseruer̃ sui nymphę vineta Tmoli. versus est spondaicus vt Nestor ait, & ꝑducitur vltima in vineta positione, quia sequũtur tm, nam Tmolus dissyllabũ est, nec vsq; legitur timolus trissyllabũ, contra Tortelliũ, qui dixerat in Ouidio Tmoli legendũ, vt versus staret, in quo videt̃ Tortellius errorẽ Alexãdrinum seq. Oui. x. Meta. Iudice sub Tmolo certamẽ venit ad impar. Vergilius hũc montẽ Tmoliũ appellat dicens in Georg. Tmolius assurgit quibus & rex ipse Phanęus. Sunt tñ post Nestorẽ viri doctissimi qui asserant vtrũq; dici tmolus, & in Ouidio timoli legi, vt Ra-
Timolus. phael Regius, & Georgius Valla Placẽtinus li. xxxviij. ca. x. Is per Pliniũ probat qui dicit veteres dixisse Timolũ. Idem asserit Hermolaus Barbarus in li. Pli. xxxiij. ca. viij. quia vtrũq; testat̃ dici teste Ste-

phano,& Timoli nõ Tmoli haberi in Oui.cõtra Nestorẽ. ¶ Aelius Antonius Nebrissensis vir doctissimus.adducit testimoniũ Catulli dicẽtis. Dulce mnenosynõ mei sodal'. Phaleucius v'sus ẽ, in q̃ putat e in dulce ꝓduci põne, ver: infirma ẽ hçc Aelij ꝓbatio,q̃a Catullus non mõ iambũ huic carmini in primo loco dedit,sed etiã trochçũ. Catul.de Acme. Ista turpiculo puella naso. Et negat mihi vr̃a reddi- turã, Perseq̃mur eã & reflagitemus Mçcha putida redde codicillos, Redde putida mçcha codicillos, Quinq: sunt hendecasyllabi in eo- dem epigrãmate. Idem ad Lycinum. Semimortua lectulo iacebãt, Phal.est. vbi primus pes est trochçus,nã semi vltimã corripit. Oui. li.ij. Met. Semifer interea diuinæ stirpis alumno Lætus erat. ¶ Ma- crobius dicit vltimã in ablatiuo fratre ꝓduci in hoc spõdaico Ver- gi.lib.ix. Nec Clycio genitore minor nec fratre Mnestheo. vbi etiã synæresis est. M eñ apud græcos vim mutæ obtinet. Verg. æne.iiij. Mnesthea Sergestũq: vocat fortemq: Cloantũ. Seruius Macrobio haud indoctior,legit Menestheo gratia v'sus,sic alij quoq:. Sta. vi. Theb. Discus nec dubia iuncta ve Menesthea victũ Trãsabijt me- ta.sic ibidem,Menestheus sæpe. E quibus facile intelligere possum⁹. rarissimã esse positionẽ,& vix admittendã si dictio in vocalem de- sinat,& sequens a duabus consonantibus inchoetur. nam si a dupli- ci perpetuũ corripiet. Luc. Talem fama canit tumidũ super çquora Xerxem. Verg. Iam medio apparet fluctu nemorosa Zacynthos. Etenim vbi positio videbitur esse aut coniũctio,forsitan erit perpe ram subtracta,aut cæsura locũ habebit,nam quod Nebrissensis cũ Sulpitio affert ex Vergilio, Tribulaq: traheæq: & iniquo pondere rastri,nullo modo ꝓbat hanc positionẽ, q̃a q: simili loco apđ Ver gilium ꝓducitur,vbi positio nullo modo locũ habet. vt.iij.æne. Li minaq: laurusq: dei. vbi Seruius ait.breuis pro lõga posita est. De- fenditur aũt, vel q̃a monosyllaba ad artem non ꝑtinẽt, vel ꝑticula quç sui substantiã non habet,membrũ putatur superioris orationis hæc Seruius,quibus quid velit non satis intelligo,quia monosylla- ba non minus ad artẽ pertinere videtur q: polysyllaba. vt a,ab,de, e,&c. Et membrũ esse superioris oratõis nihil confert ad productio nem.ideoq: puto produci solũ cçsuræ causa(vt ante dixi) Verg.ali bi. Drymoq: Xãthoq: Ligeaq: Phylodoceq:, Idem. Euriq: zephy- riq: tumẽt. Oui. Syderaq: vẽtiq: nocẽt. Idem. Sarculaq: rastriq: gra ues. Rectius igit' corripiemus finalẽ vocalẽ. Sido. dulcia Mnemosy- ne demirãs carmina Sapphus. Oui. piscosamq: Gnidon grauidam Amathunta metallis. Horat. Linq̃mus insani ridentes p̃mia scribæ. Idem. Ignoscent si quid peccauero stultus amici. Luca. Terga sedent

Mnesthe- us. Mene- stheus.

crebro maculis distincta smaragdo. huius rei exempla facile multa inuenies, in quibus tamē vel s. absumi, vel liquidam locū habere testantur Diomedes & Priscianus, secundū quos mali essent versus. Hectora deuicit certamīe Phthius Achilles. Fœda Phthisis putri torquet mea viscera tabe. Non prætermittā doctissimi Capellæ opinionem de positu in iiij. lib. sic dicentis. Proximi sermonis consonantes nihil præcedentem adiuuāt, licet Vergi. refragetur dicens. Arma virumq; cano Troiæ. Et item. Fontesq; fluuiosq; voco.

Regula secunda de liquescentia.

Cum muta liquidam, scribens in syllaba eadem
Ancipitem ponas vocalem quæ breuis esset.
Hanc tamen in prosa semper breuiare iubemus.
Sunt l & r liquidæ, quis raro iungimus n m.

Quādo vocalē natura breuē, sequūtur muta & liquida, eandē cum sequente vocali constituētes syllabā, ita tamē vt præcedēs vocalis in eadem dictione ponatur, ipa est anceps in versu, in prosa vero semper correpta. mutæ sunt, b c d f g k p q t. liquidæ l. & r. & aliquādo. n. m. Oui. xiij. Met. Et primo similis volucri mox vera volucris Vergi. Albaniq; patres. Ouid. iiij. Meta. Tempus atla veniet tua quo spoliabitur auro. Ibidem. Id metuens solidis pomaria clauserat Atlas Montibus. Claudianus in sexto consulatu Honorij. Texerat vrbē Tarquinio mirante Cocles. Verg. ij. Geor. Ingredior sanctos ausus recludere fontes. Sil. li. i. Fas aperire mihi, superūq; recludere mētes. De n & m. rariora sunt exempla, vt arithmos. i. numerus, & tegnō. id est filius. apud Euripidē corripiūtur, teste Prisciano lib. i. Marti. in vltimo Epigrā. li. ix. Quæ noua tam similes genuit tibi Leda ministros. Quæ capta est alio nupta Lacæna cygno. Sūt tamē qui habeāt. Quæ capta est cygno nupta Lacæna alio. at apd̄ Hor. manifeste corripit in q̄rto car. Ode. tertia. Dōnatura cygni si libeat sonū, Asclep. est. Ausonius ad Paulinū. Longæue tm̄ superamus honore senectæ. Quid refert: cornix non ideo ante cygnū. Valer. flac. lib. iij. Velocq; procnessum. est finis metri. Procnessos insulæ nomē est. Sunt qui dicant signū primā similiter corripere apud Lucretiū, Nil tamē esse signi mixtas potuisse creari. plegi hunc poetā. sed dormitaui (vt opinor paululū) dum me hic versus subterfugit. Oui. vi. Meta. Ad mādata Prognes & agit sua vota sub illa. sic habēt nōnulli libri, alij vero Mandata ad Prognes, &c. Mart. lib. vij. Delectāt Mariū si pniciosus Ichneumon. significat ichneumō beluā quandā ægypti. Mancinellus. Cōmunē mediā græcis seruabit arithmos. Sil. lib. viij. Ecce

Cygnus.
pcnessos.
Signum.
Prognes.
Ichneumon.

inter primos Terapnȩo a sanguine clausi. Idem li. xiij. Nõnunq̃ affirmat Terapnȩos Ilion armis Cessurꝫ. Paris ad Helenã. Rure Terapnaeo nata puella Phrygem. Stat. iiij. Sil. Sic lubrica ponit Membra Terapnaea resolutus gymnade pollux. Terapnȩus. a. ũ. a Terapne: est patria Helenȩ, scribit̃ sine aspiratiõe cum p añ n, non Therapne, nec teramne teste Bergomate. Hor. li. ij. car. Ode. iiij. Mouit Aiacem Telamone natũ Forma captiuae dominũ Tecmessȩ. duo sunt sapphici. Oui. iij. de arte. Odimus & moestas, Tecmessam diligat Aiax. Tecmessa mulieris ꝓpriũ est, in quo m liq̃da est. Notauit idẽ Geor. Valla Placentinus li. xxxviij. ca. x. errauit igitur, Tardiuus credẽs cõtra Priscianũ m nunq̃ liquescere. Idẽ li. i. car. ode. i. Si neq; tibias Euterpe cohibet nec Polymneia Lesboũ refugit tendere barbiton. hic post si neq; tibias sequũtur duo Asclep. Oui. v. Fast. Dissensere deae quarꝫ Polymneia coepit Prima. Verg. in ciri. Nam verꝫ fateamur, amat Polymneia verum. hic n liquescit m mutȩ vim obtinet, vt ex Macrobio diximus. Mancinellus in versilogo m tanq̃ posuit mutam. Polymnia penultimã ꝓducit, vt elegia, q̃a graece cum ei diphthõgo scribit̃ a poly. i. multũ, & mneia. i. memoria, hic diphthõgus diuiditur queãdmodũ interdũ eligia dicim⁹ pro elegia. In hac s̃nia sunt Nebrissensis & Nicolaus ferettus, Calepinus quoq; in cuius opere male dicit̃ penultima corripi, in Polymnia, vt alia m̃lta, quod video esse chalcographorꝫ incuriae ascribẽdũ. Sũt qui perperã scribãt (vt ait Nicolaus ferettus) Polyhymnia a poly. i. multũ, & hymnos. i. laudatio. Feretto astipulat̃ Nebrissensis dicẽs. sũt q̃ Polyhymnia scribãt, sed hi non vidẽt q̃d quũ Polymneia per ei diphthongõ in penultima scribat̃, auctores diphthongũ soluerũt, q̃d plerũq; in eiusmodi dictionibus fieri cõsueuit, vt elegia &c. Oui. viij. Met. Debuit illius misereri & ignoscere nobis. sic habent oẽs libri quos vidi Certe veteres gnosco pro nosco dicebãt, vt gnatus pro natus &c. Nunc igit̃ vt hãc rem paucis finiã, l & r. sine dubio liq̃dȩ sunt, m vero & n liquescũt in paucis, q̃ auctoritate cõstant, nam nõ inuẽtis vti minime auderẽ. Queãdmodũ s. litera apud Enniũ liquescit in verbo asto in hoc v̾su apd̃ Varronẽ li. iij. de lingua latina. Subulo fini timas ꝓpt̃ astabat aq̃s. id in alijs imitari nõ auderẽ in ascẽdo, resto, sed nec ip̃m asto satis ausim corripe. S. queãdmodũ absumit̃ satis dictũ est. Priscianus vult etiã p̃imi apd̃ Verg. in. xi. Ponite spes sibi q̃sq;, sed haec q̃ angusta videtis, de hoc in p̃cedẽte lectione ample diximus. ¶ Dixi notãter in regula vocalẽ natura breuẽ Nam q̃ sine positiõe ꝓducit̃, nulla liq̃scẽtia põt corripi, vt p̃ma in m̃rimoniũ sic secũda in aratrũ, lauacrũ, & t̃tia in simulachrũ, inuolucrũ cõtra ti b̃gq̃.

Terapnȩus
Tecmessa
Polymneia.
N O T A
Ignosco.
Asto.

¶ Dixi eandem cum sequente vocali constituētes syllabam &c. alioqui liquescentia locum non haberet, vt obnuo abruo &c. Sunt qui dicant d liquescere in smaragdus, propter illud Martialis lib. v. Sardonicas Smaragdos, adamātas, iaspidas vno Portat in articulo stella Seuere meus. Calderinus tñ ait hic s. perimi. veterꝫ more.

Regula tertia de Diphthongis.

Diphthongum produc in græcis atqꝫ latinis
In græcis semper, verum subeunte latina
Vocali breuio, veluti præit atqꝫ præustus.

Oīs diphthongus naturaliter ꝑducitur tam in gręcis qꝫ in latinis, vt musæ, cœna, audio, euge. In gręcis qdem etiam subeunte vocali, vt Eacus, Euāder, Oeagrus. In latinis vero tum corripit, vt pręesse, pręuro, præhēdo, & omnia a prę cōposita sequente vocali, pręhendo exemplū. datur a Græor. Valla li. xxxviij. ca. xi. Oui. lib. vij. Met. Cōcipit interea validos Aetias ignes. Ver. Gurgite iam medio portans Oeagrius Hebrus. Idem æneī. vij. Stipitibus duris agitur sudibusve pręustis. Oui. xij. Meta. Raptaturqꝫ comis per vim noua nupta præhensis. Cicero in Arato. Nam quorꝫ stirpis tellus amplexa præhēdit. de illis, Insulæ Ionio in magno &c. dictū est. ¶ Diphthōgus est duarū vocaliū vim suam retinentiū in eadē syllaba conglutinatio siue complexio. Dico vocaliū, propter i & u consonanteis, vt iuuo, voco. ¶ Subdo vim suam retinentiū, propter u liquidū, vt lingua, aqua, suadeo. ¶ Addo in eadem syllaba, ꝑpter Phaetō, quod trissyllabū esse testatur Quintilianus li. i. insti. orat. dicēs apud Varronē in hoc versu Quū te flagrāti deiectū fulmine Phaeton, vitium esse qđ græci synęresin vocāt, nam si esset prosa oratio easdem lr̄as enūciare veris syllabis liceret. Male igit̄ dixit Tortellius Phœtō scribi per œ diphthongon, quod patet etiā testimonio veterū poetarum. Mart. li. v. Audaci questus de Phaetonte pater. Hora. iiij. car. Ode. xi. Terret ambustus Phaeton auaras. Sap. est, venit a phaeno. i. luceo. ¶ Diphthongus dicitur duarū vocalium sonus, a dis bis, & phthoggos sonus, latini g ante g in n vertunt, & dicunt phthongos, vt angelus pro aggelos. ¶ Sunt autem diphthongi quibus latini vtuntur æ œ au & eu, & in paucis ei. atqꝫ in paucissimis yi. de cæteris gręcorꝫ diphthongis quibus non vtimur, nihil dicam. ¶ Au & eu vti scribuntur ita proferuntur, sic æ & œ in quibus tamē e magis auditur a & o obscurius. Ei & yi proferuntur, pene per i longū, sed ignauia & ignorātia hominū fecit, vt vix quisqꝫ recte sciat diphthongos pronunciare, ita soni illarū iam obliterati sunt. neqꝫ enim

Diphthōgus. | Phaeton.

eodem modo pronunciandũ est cedo, cuius præteritũ cessi, et cædo cuius præteritũ cecidi. neq; item eodẽ modo ęs nomen vt es verbum neq; rursum fœlix vt felis, aut fœmina vti femur, nam quid vtilitatis haberent diphthongi si non proferrẽtur, neq; enĩ ideo diphthõgi inuẽtæ sunt vt per eas longæ syllabę a breuibus noscanẽ, quia sedes, cedo cessi, pedo & alia innumera producũtur sine diphthongis. debẽt igitur & scribi & proferri vt Nebrissensis multis docet & Geor. Valla li. xxxi. dicit ambas vocales in diphthõgis habere vocẽ retusam, & sensit id Gaguinus dicẽs. Ae & œ forti⁹ vegetiusq; proferri debere. Sed quid dicã de asinis istis qui ne scribendas quidem diphthongos censent, quas etiã in libris non adeo veteribus, semp scribi conspicimus, vt in singulis fere templis, & cœnobijs, & bybliothecis videre licet. Mihi certe omnis epistola, oĩs liber sine diphthongis qd gothicũ saperẽ videẽ, diphthongos itaq; æ & œ, a veteribus semper scribebãtur, vt patet ex arcubus triũphalibus, & antiqs lapidibus e terra erutis, & in numismatis, & ex Martialis lib. xi. vbi in lupũ iocatur, qui Martiali prediũ dederat. sed adeo exiguũ vt prandiũ maluisset, hinc iocatur poeta festiuissimus, vñ post mſta dicit. Errasti Lupe litera sed vna. Nam quo tpe pdium dedisti, Mallẽ tu mihi prandiũ dedisses. Prędiũ vna litera mutata fit prandiũ, ponẽdo scilicet n pro e, ergo in pdium teste Martiale est a litera, ¶ Au licẽter diæresin in nonnullis patiẽ. Catul. Verbosa gaudet Venus loquela. Phal. est. vt hoc eiusdem. Si linguã clauso tenes in ore. in fine hęc diphthongus nusq; est, nisi in laus & fraus, nam Emaus castelli nomẽ, trissyllabũ est, vt recte docet Hermãnus Torrẽtinus. ¶ Eu in pricipio scribiẽ, vt Euander, Euãgelus, propriũ viri. euangeliũ ab eu i. bonũ, & angelus nũcius, qd inepti scribunt euuangeliũ euenus, euemõ, euon, euã Sunt Græcissantes, qui volunt hęc afferri quasi scriberetur efander, efangeliũ &c. ¶ Reperiẽ in fine vt heu. Item Perseus, Orpheus &c. quæ propria sunt omnia, & in ipsis diphthongus diuiditur, aliquãdo e correpta vt Orpheus, aliquãdo e producta ut Gryneus. Ouid. xij. Meta. Cũmq; suis Gryneus immanẽ sustulit aram Ignibus. Ibidem de eodẽ. Figitur hinc duplici Gryneus lumina ramo. Eruiturq; oculos. vbi autem eus per diphthongum, vbi eus per duas syllabas legi debet, diligenti poetarũ lectione discendũ est. ¶ Eu diæresin patiẽ heu, vt dicit Seruius in hũc versum Vergilij, Heu q; pingui macer est mihi thaurus in auro, vbi tamẽ alij legunt heheu, alij heu heu. ¶ Oe in fi. non scribitur iõ Beroe trissyllabũ est. ¶ Ei in fine est vt hei, & apud veteres scribebaẽ pro i lõgo in datiuis et ablatiuis vt vieis, sueis &c. id Tortelius notauit in marmoribus & numisma

Ae & œ proferũtur.

NOTA

Au.

Emaus.

Eu.

Torrẽtinus.

Oe.

Ei.

tis. Et in accusatiuis pluralibus tertiae declinationis, vbi genitiuus in ium desinit vt parteis, treis, id video a doctissimis adhuc hodie obseruari, ideo & ipse id diligenter custodio. ¶ Yi in paucis vtimur, vt Harpyia, Ilithyia, ea ponam in i ante a. ¶ Ae diuidit interdum interposita aspiratione, vt placet Gellio, vt aenus ab aes ahenus & aheneus. Vergi. Et luce coruscus ahena. Ouid. i. Meta. Tertia post illam successit ahenea proles. Hora. in epist. Si recte facies hic murus aheneus esto. ¶ Apud veteres mutabatur in ai. iam id exoleuit, vt aquai, nepai, aulai, &c. Lucret. lib. i. Ignoratur enim quae sit natura animai. Si due vocales per synaeresin coeant, non est diphthongus, vt Phaeton, aureus. docet hoc Lancilotus de hac re multum differens. ¶ Essem his contentus nisi indoctissimi homines diphthongos adeo neglexissent, vt etiam rarissimus sit ex elegantioris literaturae studiosis, qui has inuiolatas obseruet. ideo quamquam haec res magis ad orthographiam pertineat, operae precium putaui eas tradere in his libris, quia contraria iuxta posita magis elucescunt. Etenim qui ante me scripserunt fere omnes diphthongata non diphthongatis annumerauerunt. Igitur omissis au & eu in quibus rarius peccatur, solum de ae & oe dicemus, ponentes quae ante vocales sunt suo ordine, post regulas de e ante vocales. Quae vero ante consonantes sunt, ponentur suo ordine post regulas de e ante consonantes in tertio libro, tam in medijs quam in primis. Nunc duae tantum regulae generales declarandae sunt.

Yi. Ae. Ahenus. Aheneus. Lancilot.

De ae regulae generales duae. Prima

Prae. Prae syllaba vbicumque in latinis reperitur, etiam si occulta sit compositio, ae diphthongo notabitur. vt praes praedis, praeda, praedo, praedor, praeco, praelum a praeluendo, vt notauit Tortellius. praesto, praestolor. Tolluntur pauca, quae non ideo corripiuntur, quia vocalem ante vocalem habeant. vt preces, precor, precium, premo, vnde pressus, pressi, interpretor, perciae vue. Verg. Purpureae, preciae &c. Dicunt deriuari a praecoquus, quia cito maturescunt. Praecox tamen diphthongum habet. Calphurnius in. ij. ecloga. Insita praecocibus subrepere persica prunis. ¶ Vnicum est graecum Proetus viri proprium. habens oe diphthongon in syllaba proe. Presbyter graecum diphthongo caret.

Precox. Proetus. Presbyt.

Posterior regula.

Quae. Haec. **Genitiuus & datiuus singulares, Nominatiuus & vocatiuus** plurales ae diphthongo annotantur. vt musae, illae, venerandae. sic lecturae, ipsae, istae, quae, hae, ae. Quibus addes quae nomen, etiam singularis numeri. haec cuiuscumque numeri. Papae interiectionem vt vaeh dolentis aut malum minantis dictionem. Nae pro certe & vtique

asseuerandi aduerbium sic quædam, quænam, isthæc &c. Aes, fæx plebs de quibus alibi dicemus, & tm̄ gn̄atim de diphthongis.

Regula Quarta de vocali ante vocalem.

Vocalis breuis ante aliam manet vsq; latinis.

Vocalis ante vocalē in latinis corripitur, vt Marius, Maria, Lucius Lucia, libraria, controuersia, vicaria, caduceus, abigeus, copia, cornucopię, lectoria, & alia plurima. in quibus imperitū vulgus turpissime peccat. Claudianus ad CHRISTVM saluatorē, Quęcq; vtero inclusum Marię mox numīe viso, Virginei tumuere sinus. Prudentius in Psycomachia, Nec mea post Mariā potis es p̄stringere iura. Sidonius in Eucharistico, Veni nunc spūs oro Pontificē dicture tuū qui pectora priscæ Intrasti Mariæ. Baptista mātuanus. Ad Mariæ thalamos famulā misere Siopem. Iuuencus poeta ab Hierony. multū laudatus. Tunc maiora dehinc idem mandata minister Detulit ad Mariæ demissus virginis aures. Iterum Claudianus. Carpebat teneros Maria cum cōiuge somnos. hic est nomē vxoris Honorij. Philelphus quoq; in decadibus semper corripit Maria mulieris proprium, vt beatæ virginis, & sororis Moysi. At Marias mutat vt est Italorum quorundam cognomen. Quod siquis dicat Maria debere produci quia hebræū est, ille nugas egerit; quia non omne hebræū penultimā producit. Sedulius. Quis fuit ille nitor Mariæ quum Christus ab aluo Processit splendore nouo. Alibi idem auctor Maria semper produxit, in quo eum non sequimur, nec Rigā nec Aratorē, nec Petrarchā, nec item alios quotquot produxerunt hoc nomen contra græcos & latinos. Sido. lib. epist. viij. Prisco Lucia quem dat e senatu. versus est Phaleucius. Annuit corripit. Verg. x. Annuit & totum nutu tremefecit olympū. Ennius tamen produxit teste Nicolao Feretto, dicens in. v. annalium. Annuit sese mecū decernere ferro. Tu caue Ennium primus imiteris.

Maria. Lucia. Annuit.

Quinq; exceptiones.

Ni capit r fio produc & nomina quintæ:
E seruent longum si præsit i ceu speciei
Anceps ius erit patrio, dic semper alius
Alterius breuio tantum cōmune sit ohe.
Caius & cai produc, conformia iunge.

Prima exceptio.

Fio producitur vbicumq; abest r. vt fiebam, fiam,

vbi vero adest r corripitur, vt fieri fierem. Hor. ij. car. Ode. viij. Dete si nigro fieres vel vno Turpior vngue. Saphicū cum Adonico est. Mart. li. vij. Quo posset fieri modo seuere. Phal. est. ¶ Suffio, insio, corripiūtur quia a fio longe dissidēt, defio aūt & cōfio ꝓducunt vbi r abest. hic defioculus. i. vnocul⁹ cui oculus desit. Mar. xij. hinc defioculus & iū lippꝰ. Phal ē. Vltia in defiocul⁹ cęsurę licētia, ꝓducit.

Defioculus.

Secunda exceptio.

Nomina quintę declinationis producunt e ante i in genitiuis datiuisq; si præcedat i, sicut speciei, secus corripiūt, vt fidei, rei quę tamen Lucretius produxit, nisi mendosus sit liber. Tu quod nemo hactenus ausus est imitari, ne sequaris, ait aūt Lucre. lib. i. Pręterea rei quæ corpora mittere posset. Et lib. ij. Cuius vti memoror rei simulachrū & imago. Idem ꝓduxit vocalē ante vocalē, in dūo ei ab is, forte quia veteres (vt Cicero meminit) duplici ij scripserunt Pompeij, eij, aijt, qđ exoleuit, qa ait semp corripit, & sil'r ei. Iuue. Ire viam pgant & eidem incumbere sectæ. Ait aūt Lucre. lib. vi. Scilicet & fluuius qui visus maximus ei. Sulpitius legit ei monosyllabū sic, maximus ei est. Priscianus quoq; ait ei datiuū natura esse monosyllabū, sed dięresin pati, ne videatur esse interiectio, id ꝓbari potest per Catullum ad Quintium. Enpere ei noli multo quod charius illi Est oculis, Quicquid est. Lucretius dissyllabo vsus est priore producta, in lib. vi. Et manibus nitidum teneris opus effluit ei.

Rei.

Ei.

Tertia exceptio.

Pronomina secundæ declinationis, & nomina habentia secundā declinationē pronoīum, variant i ante us, vt vnius, illius, q̄ in ꝓsa tm̄ producunt. Alius in gtīo tm̄ ꝓducit, alterius solū corripit. Mataratius dicit solius etiā tm̄ produci. Terētianus grāmaticus ausus ē alterius ꝓducer̄ (vt Prisc. notauit) in hoc trochaico tetrametro catalectico, Sescuplos vel vnā vicet alterius singulū, septem sunt pedes dissyllabi et vna syllaba sextus pes spōdęus ē, qa iābus eē negt. Tu, in hoc Terētianū ne imiter̄, qa inter neotericos nūeratur Nam aū eū Sillius, Mart. et cęteri corripuerūt, Luca. harpē alteri⁹ &c.

Alterius.

Ohe.

Quarta exceptio.

Ohe interiectio exclamantis & satiati variatur, Persius. Auriculis qbus & dicas cute perditus ohe. Marti. in fine. iiij. lib. Ohe iā satis est ohe si belle. Phal. est. Hor. Sat. v. lib. ij. donec ohe iam est finis hexametri, Sūt qui idem posse fieri in vaha & aha autumēt, ohe bacchantis est & tum magis corripit Vergil. vij. æneı. Heu ohe

Bacche fremens. Hora. diſſyllabũ fecit per ſyneresin lib. ij. car. Ode. xix. Euohe recenti mẽs trepidat metu. verſus eſt alcaicus dactylicus.

Quinta exceptio.

Pompei, Cai, ſtai, vultei, ſimileſq; vocatiui producuntur, & vbicunq; i conſonans in vocalẽ vertitur, vt fit in Caius, triſſyllabo &c. Martial. lib. ij. Quod peto da Cai non peto conſiliũ. Et alibi. Si donare vocas promittere nec dare Cai. Ouid. quarto de ponto. Accipe Pompei deductũ carmen ab illo. Debitor ȩ vitȩ qui tibi Sexte ſuæ. Martia. lib. ix. ad conſilium. Peruigil in pluma Caius ecce iacet, ſæpe in vocatiuis i manet conſonans, aut per ſynæreſin profertur. Hora. Durus ait vultei, nimis attentuſq; videris. ¶ Huic Sillius diſſyllabum produxit, aut codex eſt mendoſus in lib. x. Iuueni (ne ſim tibi longior) huic. Et genus & clara memorandũ a virgine nomen. Papinius corripit dicens. Falſus huic pennas & cornua ſumere terræ hunc ſequens. ¶ Nunc de græcis dicendum. Caius. Pompei⁹ Huic.

De vocali ante e vocalem in græcis.

Regula græcorũ multa eſt quam proſa recludet.

Græcorũ quadã producunt vocalẽ ante vocalẽ, vt aer, latria. quædam corripiũt, vt ſophia. Non poſſunt facile vna aliqua regula doceri, ideo regulas ꝓ viribus collegimus de grȩcis & barbaris. q̃s añ me poſuit Antonius Nebriſſenſis, & alij nõnulli. verũ eas adeo declaraui et ãpliaui, vt iure meas dixero, neq; tñ ſũ vſq; eo temerari⁹, vt has me cõſũmauiſſe putẽ, ſed auxiſſe dũtaxat, qm̃ ſiqd ex veteribꝫ cõtra me recte afferat, libẽt cedã, & cãdide docẽtẽ amabo pr̃imũ.

A añ vocalẽ in grȩcis & barbaris q̃bus latini vtunt̃.

A ante a corripit̃, vt Phraates viri proprium. Nauſicaa Alcinoi filia, ponit hoc exẽplũ Nebriſſenſis. Mar. Si mihi Nauſicaȩ pr̃ios cõcederet hortos, Alcinoo poſſẽ dicere malo meos. Baal. Sedul. Tũc coluere Baal nũc elegere Barabbã. ¶ Habrahã inuenio ꝓduci cõtra Nebriſſenſem. Sido. li. epiſt. vij. Habrahã ſctis merito ſociande patronis. Arator li. ij. Deus inquit Habrahã. eſt finis verſus. nauſaicaa Habrahã.

A ante e corripit̃ vt Phaetõ, veluti in regula diphthõgorũ probauimus. Aello canis nomen deriuatũ ab aella .i. impetus turbo, procella, Oui. iij. Met. Et curſu fortis aello. Eſt etiã harpyiȩ nomen in eodem li. Exterruit ales aello. Danae Perſei mater. Horat. iij. car. Ode. xvi. Incluſam Danaen turris ahenea. Aſcep. eſt. Paſiphae Minois vxor. Propert. lib. ij. Vobiſcum eſt Iope. vobiſcum candida Tyro, Vobiſcũ Europe nec proba Paſiphae. Auſo. in Epig. Me Aello. Danae. Paſiphae. Aedon.

potius clausæ subijce Pasiphae. Baptista mātuanus. Et scelera admis so Pasiphaeça boue. ¶ Aedon auis est luscinia siue philomela, nō (vt quidam sōpniant) musici nomen apud Vergiliū de cantu Sire num, vbi de plurib⁹ auibus fit mētio, licet forte Metaphoricos mu sicū aliquē intellexerit ait aūt Vergilius. Quodq; leues calami quod suauis cantat Aedon, Quod lyra quod cytharæ quod moribūdus olor. Seneca in Aga. Ramo cantat tristis aedonis. versus est anape sticus dimeter. habet hic spōdæos duos, & dactylos duos, nam sine anapæsto sæpe anapæsticus dicitur. vt in lib. v. docebo. Calphur. ecloga. vi. Si vincat acāthida cornix vocalē superet si turpis aedo na bubo, Aliq libri hn̄t turpior, et ita synęresin pateret, vt apud Se necā in Octauia. Redderet aedon cuius pēnas. est anapesticus dime ter ex dactylo & tribus spōdæis. ¶ Exceptio aer. Luca. li. i. Aer et lō gi voluēt titana labores. Lucre. li. iiij. per synęresin ꝓtulit dicens. Ex pirāt aerē panaces, absynthia tetra. hūc imitatus est Sido. in epithal. polemij dicēs hunc aerē paritercq; deos sic autumat ortos. Idem fe cit in deriuatiuo seu cōposito Verg. dicēs Fixerit aeripedē ceruā. vbi multi male putarūt esse ꝓceleumaticū, sed hæc synęresis p̄sertim in primitiuo est admodū dura, nec facile imitāda, vt necq; illa in eodē epithalamio sidonij. Materiā cunctis creaturis aera credens, nec illa eiusdē in eucharistico ad Faustū episcopū. Seu te cōspicuis gradibus venerabilis arę. Concionaturū plebs sedula circūsistit, secūdus ver sus est spondaicus. ¶ Laertes æ vlyssis pater. Oui. xiij. Met. Nam mihi laertes pr̄ est, arcesius illi. sic laerte. es vrbs cilicię, Varro p̄ synę resin dixit. O mi laertiade quicqd dicā aut erit aut nō. Apud Horat. secūdo Sermonū legit. O laertiade &c. ¶ Michael Propriū angeli et hoīs Valerius flaccus poeta elegātissimus ad quē Martialis sępius scribit, is inquā in lib. vi. argonauticorū ait, Hic & odoratus flagrāti crine Michael, vbi michael nomē est vnius caspiadarū qui dicūtur esse iudæi. Antonius mācinellus, Augur romulidas inter celebrāde Michael. Idē docet Antonius nebrissensis dicendū esse de cæteris. In ael ꝓpter auctoritatē Flacci, vt Raphael Israel &c. Adducā ego plu ra testimōia. Lactātius firmianus Israel tu rex dauidis & inclyta ples. Male addiderūt indocti hoīes verbū es. qa sensui nō est necessariū, nec in emēdatis codicib⁹ habet. hoc notauit Bebelius, nā ego lōgo tpe Lactantiū non vidi nisi in Papiniū Sedulius li. iij. Quia nō dor mitat in æuū. Qui regit Israel necq; prsus dormiet vnq;. In eodē lib. Sed domus Israel qa necdū noīe gētes auxerat. Fortunatus Israeliti cos iussit adesse uiros, sed hic errauit in syllaba li. quā male corripuit Idem Israel, reliquos floreat ante genus. hunc poetā ne vt vilem ali.

Aer.
Laertes.
Michael.
In ael nomia Israel
Bebelius.
Venātius honorius

quem contemnas. Fuit eñ ante tempus beati Hieronymi vt ex Petro crinito disces. Prudentius in psycomachia. Non aliter cecinit respectans victor hiantem, Israel rabiem &c. Arator semper synçresi vsus est, vt Israel dicta tenet. Caue imiteris nisi forsitan rarissime. Iuuencus male corripuit vt plura alia dicens. Tum primũ iusto cõcurrit nathanaeli. Idem Israelitarũ cumulatae gloria gentis, sed hic synçresin esse malim ne tantus poeta dicatur etiam tertiam syllabã corripuisse. Sidonius quoq; nimis licenter corripuit, etiam vltimã syllabam dicens in eucharistico rapiens quum tympana siccus Israel appensi per cõcaua gurgitis iter Aggeribus vallatus aquae. In eodem Nec secus intremui q̃ si me forte rebeccae Israel aut Samuel crinitus duceret annae, sed iuuare posset hunc synaeresis vt in aerem creaturis concionaturũ quam nos vitabimus Per haec deceptus est philelphus in nona septimae dicens. Petrucius michael Romanae gloria senae. Et meus iste ginus, Et desyderius Herasmus in his sapphicis Porro tu primas tibi vendicato. Carminis partes Michael beate Proxime primus Raphael canere. sic (si recte memini) Politianus pluresq; doctissimi viri a quib⁹ tantũ me in doctrina abesse fateor quantũ ab philosopho aut summo oratore abest holitor, verumtamen. Sepe etiã est holitor verba opportuna locutus. Non ferant itaq; excellentissimi viri aegre se in nõnullis a Despauteriolo famulo suo repraehendi, nam minime respuissent (vt opinor) auctoritatem elegantissimi Valerij Flacci si anima duertissent. Herasm⁹. Politian⁹ puerbiũ.

A ante i corripit, vt Naim vrbs, in Sedulio. Thebais, Phocais, Naidus viri punici nomẽ in pri. lib. Sillij. Iudaicus apud Iuuenalẽ & alios. Cayster cum y graeco, nam in his libris vbicũq; dico i corripi vel produci intelligetam de i latino q̃ de y graeco. I latinũ dicimus quia impure latino alio y. non vtimur sed de his in orthographia differemus fauẽte CRISTo. Sais ꝓpriũ nomẽ Mineruç, & cuiusdã vrbis, cuius icolç Sartç dicunt. Prop. li. ij. Mercurioq; Sais fertur. Boebeidos vndis virgineũ primo composuisse latus. Naim. Naidus. Cayster. Sais.

Exceptio.

¶ Achaia regio graeciç. vnde achaicus, & achais. idis, & achaeus & achiu⁹. Paris ad Helenã. Ah quoties dices q̃ pauper Achaia nostra est. Ouidi. v. Meta. Pars ego nympharũ quae sunt in Achaide dixit. Producũtur quoq; veteres gti & dti in ai siue latini siue grçci, vt animai, aulai, terrai, frugiferai. &c. Honolaides, vide Mençceus, E añ. n. Achaia.

¶ Lais. idis, mulieris propriũ. Proper. Non ita complebãt Ephyrçae Laidos çdes. ¶ Laic⁹ similiter ꝑducitur, qa a laos. i. populus, & laius viri propriũ, quod aliquando dissyllabum inuenitur. Lais. Laicus.

Naias. ¶ Nais.idis, fluminis nympha, quæ etiã Naias dicitur. Vergi. Candida Nais. Hexametri finis. Est quoq; fluuij nomẽ, qui e Tauro nascens in pontum mergitur. ¶ Panchaia regio Arabiæ. Verg. lib. ij. Gæor. Totaq; thuriferis Panchaia pinguis arena. ¶ Taygetus cum y græco montis nomẽ. Luca. lib. iiij. Gelidiq; is inculta iuuctus Taygeti. ¶ Taygete es vel taygeta æ cum y. Agenoris filia, & vna Pleiadum. Ouid. lib. iiij. Fasto. Maian & Electran Taigetenq; Ioui. ¶ Thais mulieris proprium. Martia. lib. iij. Thaida quintus amat &c. ¶ Thraicius a Thracia. Boetius. lib. iij. Ode. xij. Vates Thraicius gemens. versus est glyconicus trimeter.

Pãchaia. Taygetus. Taygete. Thais. Thraici⁹.

A ante o pducit, vt aon, Laocoon, Amithaõ, Machaõ chaon, didymaon, imaon. parthon, Lycaon, Laomedon &c. Oui. in primo. Meta. Notus feritate Lycaon. Testimonia facile occurrẽt, q̃ si ea multũ desyderes, ex Nestore petito, is abunde satisfaciet.

aglaodos.

Exceptio.

Aglaodos canis nomen, dictus q̃ splendidos dentes haberet. nam aglaos splendidus est, & odus dens. Oui. iij. Meta. Labros & aglaodos & acutæ vocis hylactor. hic forte non inepte legeret agriodos teste Regio, qui agresti & feroci dẽte interpretari potest, agrios nãq; agrestis feroxq; dicit. Aglaophon pictoris nomẽ. ¶ Chaos oim rerũ cõfusio. Oui. i. Met. quẽ dixere chaos. ¶ Gabaõ. Sedulus lib. i. Sol stetit ad Gabaõ. Est vrb iudeę. Gaguinus tñ pduxit, tu corripe. ¶ Laodocus viri ppriũ. Vale Flac. lib. i. Nitit hinc Talaus fratrisq; Laodocus vrget remo terga sui. Laodoce tñ mulieris nomẽ producitur, correpta secunda in epistola eius ad Læandrũ. ¶ Pharaon rex ægypti variatur, sed doctior est a quo corripitur q̃ a quo producitur, quod alios non animaduertisse vehementer miror. Arator lib. ij. Nec iam sua iura Pharaõ ægyptusq; tenet. In eodẽ. Quem vinxerat ante Pharaon. Claudianus ad Iacobũ magistrum equitũ Sic quicunq; ferox gelidum tranauerit Istrum, Mergatur, volucres ceu Pharaonis equi. ¶ Phaon iuuenis a Sapphio poetide impatienter amatus, Martia. lib. x. Durus Sulpitiam Phaon amaret. Phal. est. Ouidius in epistola Sapphus. Arua Phaon celebrat diuersa Typhoidos Aetnæ. Ideo non imitabor Herasmum dicentem Phaon æquoreas Venerem tranuexeris vndas.

agriodos. Chaos. Gabaon. Laodoc⁹. Laodoce. Pharaon. Phaon.

Aonia. Aonides.

¶ Aonia pro hannonia Galliæ regione, corripitur a Petrarcha in epist. lib. i. dicente. Proxima puluereo strepit omnis Aonia campo. at Aonia ab Aon aonis, vnde Aonides musæ producit. Ouidius. Separat Aonios Actæis Phocis ab aruis.

A añ u pducit̃ ut Amphiaraus, Archelaus, q̃uis Gaguinus corripiat. Nicolaus cõtra ineptulos quosdã. Nam eiusdem originis sunt cum Menelaus. Protesilaus. dicunt̃ namq; a laios. i. populus. Ouid. in epist. Laodamiæ. Bella gerant alij Protesilaus amet. Idẽ alibi. Redde Parin nobis, Helenã Menelaus habebit. Gaguinus. Hic patrem illudit dextrã mentitus Esau. Iuuẽcus. Inde Capharnaũ gradiens peruenit ad oras. Sedulius lib. iiij. Iamq; Capharnaæ synagogam intrauerat vrbis. nomen est vrbis iudææ. Archelaus Nicolaus protesilaus. Esau. Capharnaum.

Exceptio.

¶ Danaus ppriũ viri. vñ græci dñr Danai Verg. li. æne. ij. Quicqd id est timeo Danaos & dona ferẽtes. Oenomaus Hippodamię pater. Papi. lib. i. Theb. Illic mauortius axis Oenomai. ¶ Talaus proprium viri. vide a ante o, Laodocus. Danaus. oenomaus.

Eæ. atq; œ, ante vocalem.

Ante a pducitur vt calliopea. Deiopea, Penelopea, Cytherea, & multa alia quæ græce per ei diphthongũ scribũt, aut per η quã in elongã plerũq; vertimus. Vergi. Orphi Calliopea, lino formosus Appollo, dicimus etiã calliope. Penelope &c. ¶ Agea via in naui, teste Pompeio sic dicta q in eo maxime quæq; res agi solebant. Lucillius. Multa foro ponẽs agea, q longa replet. Contra primitiui naturã producit primã, siue sit ab ago latino, siue ab ago græco. i. duco, vnde est agoge quod primã corripere in medijs A añ g probabo, contra plures. ¶ Pareas sine aspiratione, teste Oibono in illud Lucani lib. ix. Et contẽtus iter cauda sulcare Pareas, serpentis nomẽ est. Oreas. adis, montis nympha, ab oros. i. mons. Verg. æneí. i. Hinc atq; hinc glomerant̃ Oreades, illa pharetrã Fert humero. Errauit in hoc, vt in multis, Petrarcha dicẽs in. iij. Aphricæ. Oreades, Fauniq; leues, Satyriq; frequẽtes Plaudebant. Producit item cẽtaurea, panacrea. althea, galathea, euplea &c. ¶ Ardea corri. vt trabea, cõtra indoctissimos quosdã aliter pcipiẽtes, sunt em̃ latina. Verg. Gæor. i. Altã supra volat Ardea nubẽ. nomen auis. dicta q ardua petat. Est etiam Italię oppidũ. Ouid. ij. Fast. Cingitur interea Romanis Ardea signis. Iuue. Sat. viij. Ancilla natus trabeam & diadema Quirini. Et fasces meruit regum. Aegea. Agoge. Pareas. Oreas. Ardea. Trabea.

Exceptiones tres.

¶ Prima acti in ea ab eus fere ę corripiũt. Oui. vi. Met. Artificẽ medijs immittã Terea flãmis. Nõnunq; tñ producat̃ qd tñ in solis in vẽtis faciẽdũ est. Verg. iij. æne. Idomenea ducẽ desertaq; littora Cretę. Idẽ æne. i. Ilionea petit dextra læuaq; Serestũ, hæc variatio accidit te Obliq ab eus. Idomenea.

ste Seruio, quod graeca lingua quintuplex est, utpote Aeolica, Ionica, Dorica, Attica, cōis. nec corripitur solū e ante a in acto nominis in eus, sed etiā añ i & o et u in cęteris obliquis, quantū ego notare potui, vt Tydei tydeos tydeo tydeū. Ouid. in Ibin. Tantalides tu sis, tu Tereiq; puer. hic Tereus primā cor. Hora. i. car. ode. vi. Nec cursus duplices per mare vlyssei. Et ode. xxiiij. Qd' si thraicio blandius Orpheo. vsus sūt Asclepiadaei, ergo in noīatiuo etiā dicimus vlysseus Achilleus. Sido. in propētico. Calcat Pirithoūq; Theseumq;. Phal. est. Martia. Flet philomela nefas incesti Tereos, & quae Muta puella fuit garrula fertur auis. Ouid. in Ibin. Strymoniae matres Orpheos esse ratae. ¶ Secunda. thea. i. dea corri. vt Dorothea, Leucothea. declarabūtur in e ante us. tamē Galathea & Amalthea producunt, vt Malo me Galathea petit &c. ¶ Tertia. Aeneas viri ꝓpriū in Actis apostolicis corri. teste Valla in Mattheū. Aeneas vero viri troiani propriū producitur. Vergil. Aeneas assum. hinc tamē aeneades patronymicū masculini generis, inuenio semp corripi. Sunt aūt eneadē Romani. Lucre. lib. pri. Aeneadū genitrix hominū diuumq; voluptas, Alma venus. Vergi. Quos contra aeneade bello fecere profanos. Sic alij oēs. nec inficior tamē posse produci. Arator Aeneas viri apostolici nomē produxit, sed in pluribus precipue proprijs hallucinari videtur, ideo amplector Vallae sniam. ¶ Albunea mōtis & fontis propriū, hic ab aliquibus excipit non satis apte, si Seruio credimus, qui vult latinum esse, & nomē in albo recepisse Vergil. aenei. vij. Lucosq; subacta Consulit Albunea, nemorū quae maxima sacro Fonte sonat. ¶ Andreas licet Iuuēcus & alij multi produxerint, vult Valla corripi in Mattheū. ¶ Artocrea & siquid simile sit. Persi⁹. Oleum, artocreasq; popello Largior, an prohibes. Antheas, Reate. is, oppidi nomen. ¶ Baleares populi Hispaniae, fundae iaciendae peritissimi. a ballin. id est iacio correptionis gratia vno. l. extrito. vel a Baleo Herculis comite ibi relicto. Siluius libro tertio. Feruida bella ferens Balearis & alite plumbo.

¶ Bareas viri proprium in. iij. Saty. Iuuena. Boreas ventus. Vergilius. Hic tantum boreae. Bractea. Vergili. lib. vi. aeneid. Ilice sic leni crepitabat bractea vento. ¶ Broteas proprium viri. Oui. v. Metamor. Hinc gemini fratres Broteasq; & caestibus Hammon.

¶ Carneades viri proprium. videbis in a ante d. Cleanthes. Persius Fruge Cleanthaea &c. ¶ Cleadas viri proprium. Sil. lib. vij. Gens Cadini Cleadas. de vnico hic gens dr. Clearchus vt Cleāthes & qcqd a cleos i. gloria deriuatur. vtrunq; est phi propriū. Chorea variat licet gręce per ei diph. scribat. Prop. li. ij. Pretin⁹ & nuda cho

Margin: Tereus. Aeneas. Aenead̨. Albunea. Andreas. Artocrea Baleares. Bareas. Bractea. Broteas. Carneades. Cleāthes. Cleadas Clearch⁹ Chorea.

reas imitabere sura. Vergi. vi. æneid. Pars pedibus plaudunt choreas & carmina dicunt. Ouid. viij. Meta. Immemores nostri festas duxere choreas. ¶ Cyaneæ videbis in i ante a Cochlea. ¶ Idea teste Valla in acta apostolica, corripitur, licet Neotericorũ plærique produxerint, quibus nimisque libenter assentitur contra Vallam Calepinus, scribitur græce εἰδέα cum ei diphthõgo in prima syllaba, & e tenui siue breui in secunda syllaba. ¶ Leander siue Leandrus viri propriũ, sunt qui dicant variari propter auctoritatem Philelphi dicentis in. vi. hecatostícha decadis nonæ. Mox appula fores nec enim cessisse Leandro Gaudeat &c. Verum quia Philelphus in pluribus a veterũ institutis defecit, putamus hoc nomẽ tantũ pduci. Oui. ij. de arte. Sępe tua poteras Leandre carere puella, Tranabas animũ nosset vt illa tuum. Martia. Quũ peteret dulces audax Leandrus amores. ¶ Learchus Inous filius. Sta. iij. Theb. Semianimẽ heu lęto referẽs clamore Learchũ. ¶ Lea siue leæna. Ouid. iiij. Meta. Vt lea sæua sitim multa compescuit vnda. Verg. Torua leæna lupum sequitur. ¶ Malea. Laconiæ promontoriũ variatur, licet gręce per ei diphthongon scribatur. Luca. li. vi. Et ratibus longæ flexũ donare Maleæ. Idem lib. ix. Dorida tunc maleamque & apertã tęnaron vmbris. Papi. theb. lib. Arripit extemplo Maleæ de valle resurgẽs Notũ iter ad Thebas. ¶ Meleager vel grus, viri propriũ. Oui. viij. met. quis Meleagron haberet. ¶ Magalea oppidi nomẽ addunt nonnulli, mihi testimoniũ non occurrit. ¶ Nealces viri propriũ. Vergi. x. æne. Deijcit Atroniũ Salius, Saliũque Nealces. siqd fiat a neos. i. nouus corripiat, vt Neapolis, Nearchus. ¶ Neæra mulieris pprium Verg. Ipse Neærã Dũ fouet. ¶ Nemea vel nemee es. vrbs & sylua Ver. Et vastũ Nemeæ sub rupe leonẽ. Marti. Non Marathõ taurũ, Nemee frõdosa leonẽ. Mataratius putauit variari ppter hoc dictũ Lucani. Nemęi pectora monstri, sed fallitur, quia legendum est per quattuor syllabas, Nemeęi pectora monstri, nam possessiuũ in ęus excedit primitiuũ saltem vna syllaba, vt acta actæus, Creta cretæus sic Nemea nemęus. Ouid. ix. Meta. His elisa iacet moles Nemeęa lacertis. aliquãdo tñ synęresin patit. Sil. xiiij. Non frõdosis morguetia cãpis Abstinuit marte infido comitata Nemeęis. Itaque sp corripiemus licet videatur pduci (nisi mẽdosus sit liber) apud Senecã in Hercule Oethęo. vbi hoc est anapesticũ dimetrũ, Iuga Spartes Nemeęque sonet. puto legendũ Nemeę ę tetra syllabũ, ne in primitiuo etiam prima dicatur variari, quod nemo adhuc notauit. ¶ Oceanus maris deus & ipsum mare, lectum est in neutro oceanum. Est etiam viri proprium. Martia. Et quæreris si te suscitat Oceanus.

Idea. Leander. Learchus. Lea. Leæna. Malea. Meleager Nealces. Neærea. Nemea. Nemeæ.

Oceanus. ¶ Platea variat licet græce scribat per ei diphthongon. Hora. lib. ij. epist. Plures sunt plateæ nihil vt meditantibus obstet. Catul. ad Aurelium. Non dico, a populo nihil veremur, Istos qui in platea modo huc modo illuc. In re ptereunt sua occupati. Phal. sunt: pductionis non occurrit mihi testimoniũ aliud q̃ grãmaticorũ, significat autẽ viam latiorem & cætera. At platææ oppidi Bœotiæ propriũ cum æ diphthongo scribitur testibus Tortellio & Guarino, & dicit sine singulari numero Platææ. arum, vnde Platæenses populi. Papi. tertio. Theb. Vigiles arsisse Plataeas. Martia. lib. iiij. Et ferro Platea sub sonantem. Phal. est nõ de oppido Bœotiæ, sed Celtiberiæ loquitur, ideo sine diphthõgo scribat. ¶ Rhomphea licet græce per ei diphthongon scribatur, inuenitur corripi. Valerius Flaccus lib. vi. Aequaq; nec ferro breuio nec rhomphea ligno. Baptist. mant. Quam geris aduersas feriat romphea cohortes. Est gladij species. ¶ Rhea Saturni vxor. Papi. Achil. pri. Sic sub matre Rhea. Pro matre Auẽtini producitur. Verg. vij. æne. Collis Auentini sylua quem Rhea sacerdos Furtiuũ partu sub luminis edidit auras. ¶ Tegea vnde tegæus & tegeaticus. Papi. Non tegea, non ipsa deo vocat alite fœlix Cyllene. &c. oppidi nomẽ est. ¶ Theano. us, vt Clio. us, mulieris p̃priũ. Verg. x. æn. Quẽ nocte Theano. In lucẽ genitori Amyco dedit. ¶ Theanũ oppidi nomẽ in. i. epist. Horatij. Cras ferramẽta Theanũ Tollet fabri. ¶ Theatrũ, amphitheatrũ. Ver. Alta theatri &c. theatr.

Plateæ.

Platææ.

Platea.

Rhõphea

Rhea.

Tegea.

Theano.

Theanũ.

Ae ante a

Aeacus.

Ae ante a Aeacus Pelei pater, Achillis auus. vñ Aeacides est Peleus, vel Achilles, vel Pyrrhus &c. Aeas æãtis, Epiri fluuius, ponit in i ante u sperchius. ¶ Aea insula iuxta Phasin fluuiũ nomen est dissyllabũ, ideo male dixit Georgius Valla Placentinus Aeæa pro insula habet ae ante ae. q̃d verũ non est de primitiuo, sed bene de deriuatiuo æeus. vnde Circe dicit æea. Val. flaccus lib. sexto. Illinc iuratos in se trahit Aea Batarnas. Idem lib. qnto. Debitus æeis dux Thessalus appulit oris. ¶ Anapaea auis quædã. ¶ Astræa iustitia Astrei filia. ¶ Astipalæa vna cycladum. Aestypale. es, est in ea insula vrbs. ¶ Aulæa. orum, velamina picturis intexta. Horat. Si plausoris eges aulæa manentis & vsq; Sessuri &c. Alio nomine dicuntur peripetasmata & peristromata. ¶ Arthachæas propriũ viri cum ch aspirato in tertia teste Tortellio. ¶ Cæa insula in mari Aegæo a Cæo gigãte dicta, testis est Tortellius, vide œ ante u Coeus. Camelæa herba teste Guarino. ¶ Carthæa vrbis proprium. ¶ Cressæa regio Macedoniæ. ¶ Cyttæa vrbis nomen. ¶ Dicæa vrbis nomen. ¶ Dicæarchus iustus princeps, dicæo-

Aeas.

Aea.

Anapæa.

Astræa.

astypalæa.

Aulæa.

arthacæas.

Cæa.

Camelæa.

Carthæa.

Cressæa.

Cyttæa.

id est iustus, archos. id est princeps. est philosophi nomen. Dicæa, Dicæarchus.

¶ Dicæarchia vrbis nomen. Quidam tamen scripserunt cum ae diphthōgo in penultima dicarchea. Sido. Namq; Dicarcheæ translatus puluis arenæ. Dicæarchia. ¶ Elæa vrbs Lucaniæ quæ etiam hela dicebatur, hinc patrium nomē elæas, atis, vt Arpinas, Aquinas, vt Zeno et Parmenides Eleates fuerunt. Erythræa insula. Elæa. ¶ Galilæa Iudeæ regio. hinc galilæus. a. um. Galilæa. Gæa. id est terra, quæ etiam ge dicitur. vn de sine diphthongo. georgica & geometra teste Guarino & Tortellio, quibus non credo, vt in ae ante o videbis. Gæa. ¶ Hylæa cum y græco Scythiæ vrbs teste Tortellio. Hylæa. ¶ Iudæa. Luca. lib. ij. Capadoces mea signa timent & dedita sacris Incerti iudæa dei. Omnibonus inquit. Immo tu incertū deum colis insane poeta. Nam Iudæi vnum deū verum solumq; colebant. Iudæa. ¶ Lethæa mulieris propriū. Lethæa. ¶ Lilæa duarū vrbium nomen. Papi. Theba. vij. Coriciūq; nemus propellenteq; Lilæam. Lilæa. ¶ Mæander vel mæandrus Mæoniæ fluuius. Ouid. ix. Meta. Non secus ac liquidus phrygius Mæander in vndis. Est ita sinuosus flexibus, vt sæpe credatur ad fontem reuerti. hinc obliquitates omnes mæandros veteres appellarunt. Cicero in Pisonem. Scio quos tu mæandros quæsiuisti. Est etiam picturæ genus quod Festus neutro genere mæandrū declinat, a similitudine mæandri. Vergi. quam plurima circū Purpura mæandro duplici Melibœa cucurrit. Mæander etiam est Iudeæ mons. Mæander. Mæandrū

¶ Margæa fons. Maræa & Melitæa vrbes. Margæa. Maræa. Melibæa. ¶ Neæ. id est fullones, quia olim a veteribus græcis omnia fere opera e lana neæ dicebātur. hoc dicit Nestor. Neæ. ¶ Nysæa vrbis nomen. Nysæa ¶ Pæan Apollo & illius ac cuiusq; dei laus. Iuue. Parce precor Pæan, & tu depone sagittas. Verg. vi. ene. Vescentes lætūq; choro Pæana canentes. Nec habet vt inepti docuerunt in genitiuo pæantis. Pean. ¶ Phæax Corcyræ populus, regio ipsa Phæacia est, hinc phæacus. a. um, & phæacius. a. um. Iuuena. Satyr. xv. Tam vacui capitis populum Phæaca putauit. Propert. lib. tertio. Nec mea phæacas æquant pomaria syluas. Petrarcha primam syllabā indocte corripuit, ecloga. x. Phyax cum y græco corripitur. Oui. iiij. de ponto. Nec vincet Cyclops sæuum feritate Phyacem. Phæax. ¶ Petræa nymphæ nomen. Petræa. Pergæa Diana a Perga oppido. Pergæa. ¶ Platææ. vide e ante a. platea. Platææ. ¶ Propylæa id est vestibulum. Propylæa ¶ Scææ, Ilij quædam portæ fuerunt. Scææ.

Œ ante a. Alphesibœa, propriū mulieris, ab alpho. i. inuenio, quasi boue inueniēs. Eiusdem originis ex secunda parte bus. id est bos Alphesibœus, Melibœos, Melibœa etiam vrbis nomen œ ante a. alphesibœa. Melibœa.

Eriboea. Euboea. Stenobea. Dianoe. Hyreades Hõnoea. Gonorrhoea. Poeas. Phornoe. Phoronoea. Phoeas.

Eriboea propriũ mulieris, vt Sthenoboea. ¶ Euboea. vnde euboicus, a, um. ¶ Dianoea figura quedam, & mens siue intellectus. ¶ Hyroeades cum y greco propriũ viri. ¶ Homonoea propriũ mulieris interp̃tatur cõcordia. hoc videbis in o ante m. Addit Nestor quod p̃positum oportuit Gonorrhoea cum vnico n et duplicato rr. interp̃tatur semen fluens, nam gonos semẽ est, rhoe fluxus, gonos etiam filius, vnde Antigonus, Chrysogonus. ¶ Oeagrus pater Orphei, vnde oeagrius, a, um, vt oeagrius hemus. ¶ Poeas. antis, pater Philoctete, nec desinit in an vt quidã falso docuerunt. hinc Poeantius dicitur ipse Philoctetes. Ouidius. Pæne decem totis aluit Poeantius annis. ¶ Phoronoea. id est sapientia aut prudentia. ¶ Phloeas propriũ viri. vide o ante c. Ochus.

Ae ante e.

e Ante e corripit vt nemee. es. Non est autem bonum exemplũ leæna quod dat Nebrissensis, quia habet e ante æ diphthongõ, nec bonum exemplũ est Cetion, in quo peccauit alius quia producit e ante e, vt iamiam videbis.

Exceptio.

¶ Eetion Andromaches pater, qui apud Ciliciæ Thoebas imperauit, Ouid. iiij. fast. Rhoetęũq; capax Sigæaq; littora transit. Et Tenedo veteres Cetionis opes. Idem. xij. Meta. Eetioneas impleui sanguine Thebas. Male quidã excipiũt æęa & Nisæe, qa primũ habet diphthongõ, añ diphthongõ. si sit deriuatiuũ vt diximus. secundũ habet ae diphthõgon añ e. Vidi æetion impressum cũ ae diphthongo, sed vitiose (vt opinor) qa nec Tortellius, nec Nestor, nec Guarinus, nec Placẽtinus p̃cepit, & Calepinus in litera e ponit Eetion.

Ae ante e. Aeeta.

Ae ante e, Aeeta Colchorũ rex. dicitur quoq; Aeetes æ. pater fuit Medeæ, vñ ipa ęetias appellat̃. Dictio est Aeta trissyllaba, ut docet Geo. Valla, Medea Iasoni. Accipit hospitio iuuenes Aeeta Pelasgos. sed qa gręci interdũ diphthongõ añ vocalẽ corripiũt ideo (vt notauit diligẽtissimus grãmaticus Nicolaus Ferettus) priã in Aeta nõnunq; corripit, qđ rarissime imitabimur. Hypsiphile Iasoni, Nõ hæc Aesonides sed filia Phasis Aetæ. Aurea Phryxęæ terga reuulsit ouis. Multi (inter q̃s est Volscus epistolarũ Ouidianarũ enarrator) legũt per o Oete, sed male, vt ait Ferettus. Ego aũt longe aliter sentio, legendũ scilicet eẽ phasias patronomycũ a Phasis, pro Medea, & æetæ, dissyllabũ, non per suam naturã sed per synæresin, sic. Filia Phasias ęetę, nam hãc synęresin idem nomen alibi patit̃, vt apud eundem vij. Meta. Dissimilemq; animũ subijt pater ęeta reli-

ctus. Vergilii aut alius, in obitu Mecoenatis. Viscera disiecti mutauit arietis agni: Aeetias & succis omne perita suis. Aliter Ouidius. vij. Meta. Concipit interea validos Aetias ignes. sic in Valerio flacco, aeeta. aeetis. idis, & aeetius. a. um, vbi autem synæresis est, puto dictiones integre scribēdas vti alueus, alurearia, aureus &c. ¶ Nisææ cum i in prima vel Nesææ cū e in prima syllaba teste Nestore grō Nisçes nymphæ nomē. Verg. Nisææ Spioq; Thaliaq; Cymodoceq;. Nisææ.

e Ante i producitur, vt Deiopea, Deiphobe, Deiphobus, Deidamia, Deianira, Theia, Cybeleius, Phoebeius, Priameius, Perseius & similia possessiua, vbi diphthōgus soluitur, vt in elegeia, calliopeia. testimonia plurima citat Nestor, quæ vt inuentu facillima, omitto paucis contentus, ad alia quę ille non dixit properans. Ausonius in epigrāmatis. Vincas Cumanam tu quoq; Deiphoben. Propertii libro quarto. Territa vicinas Theia clamat aquas. Lucanī. In mediis Echineis aquis. Vergil. ij. Georg. Quid memorādum æque baccheia dona tulerunt. & . iij. æneid. O foelix vna ante alias priameia virgo. Persius in præfatione. Cantare credas Pegaseium melos. Scazon est. Ouidi. ix. Meta. Neq; adhuc Steneleius iras Soluerat Eurystheus. & lib. x. Hanc simul & legē rhodopeius accipit Orpheus. Ib. Cybeleius Atys. Ibidē. Megareius heros. Ibidem. Cynereius heros. Talia facile plurima inuenies. E ante i. Possessiua i eius.

Exceptio.

¶ Aeneis variatur. Papi. in fine. xij. Thebai. Viue precor, nec tu diuinam æneida tenta. Ouidi. in secundo trist. Et tamen ille tuæ foelix æneidos auctor, Contulit in Tyrios arma virumq; thoros. Idem in tertio de Ponto. Aeneidos vati grande tulisset opus. & in secundo Tristium. Sumpserit æneidem, genitrix vbi prima requiret: Aeneadū genitrix vnde sit alma Venus. ¶ Nereis variatur, nec poterit quisq; ad synæresin recurrere vt forsitan in ęneis & æneades faceret. Ouid. xi. Met. Sed memor admissi Nereida colligit orbā & li. xiij. Discedunt placidisq; natant Nereides vndis. Papinia. ix. Theb. Qualiter Isthmiaco nondū Nereida portu Leucothoen planxisse ferunt sed satis de pductione, in qua nemo dubitauit. Verg. v. ęnei. Nereidum phorciq; chorus. Papini. ix. Theb. Nereidum miserata choros. sic idem alibi sæpe Silii. lib. iij. Eluit omnis ab antris Nereidū chorus & sueto certamine nandi Candida perspicuo cōuertunt brachia ponto. Sido in burgo Nereidū chorus alme doce. vocatiuus est chorus. Claudia in præfatione. ij. libri, contra Eutropium, Aeneis. Nereis.

Sed vereor teneant ne te Tritones in alto Lasciuas doctum fallere Nereidas. Ouid. lib. pri. Meta. Nereides syluasq; tenent delphines & altis. Incursant ramis. Idem lib. xi. Nereis ingreditur consueta cubilia fluctu, & li. xiij. Metamor. Nerei te vereor tua fulmine saeuior ira est. haec eo diligentius collegi, vt manifesto confutarem quorundã opinionem, dicentiũ Martialem nereis praeter aliorũ morem, corripuisse in epigrãmate. xxvij. Lusit nereidum docil chorus Aequore toto. ¶ Neippe. es, mulieris nomen. Valerius flaccus lib. vi. In labentis equi tendentem frena Neippen. ¶ Pyreicus pistoris nomen. vide i ante r.

Neippe. Ae ante i.

Ae añ i. Barcei pplĩ no, vt Sabei, Derusei, Dersei, Chardaei, Chidnaei, Misphaei, Thamanaei. quae singulariter in aeus desinũt: licet quaedam singulariter raro inueniantur, sic Rhipaei, videbis haec in Tortellio. ¶ Caeyx cum y graeco, Halcyones maritus

Barcei. Caeyx. Oe ante i.

Oe añ i. Onomatopoeia, i. nõis fictio, vt balo, mugio, hinnio. ab onoma, atos, id est nomen & poeo. id est fingo. poeia fictio. Prosopopoeia. i. personae fictio. Prosopon personã dicimus,

Onomatopoeia. E ante o.

e Ante o corripitur. male itaq; dicit in libro Macabeorum Petrus Riga. Quem iam Cleopatrae laeserat intus amor.

Exceptio.

Deois. Deois. idis, nymphe nomẽ. Ausonius ad Theonẽ. Virgineas inter choreas Deoida raptã, Sustulit emersus stygijs fornacib⁹ horchus. Ouid. vi. Met. Aureus vt Danaen Asopida luserit ignis, Mnemosynẽ pastor, variusq; Deoida serpẽs. Ergo rectius corripit. ¶ Eos. i. aurora, vñ eous, pductis prima & secũda. i. oriens siue oriẽtalis, graece scribit per η quam lrãm in e longã vertimus, dicimusq; adiectiue eous. a. um. At heos cum aspiratiõe est lux & oriẽs, hinc hesperus & heous. i. oriẽtalis. vtrũq; est apud Proper. lib. ij. Siue illã hesperijs, siue illam ostendet heois, Vret et eoos, vret & hesperios. hinc liquet, haec non significatione differre sed quantitate. ¶ Ethneon oppidi nomen. vidi hic a quibusdam exceptum.

Eos eous. heos heous.

¶ Gedeon vnus iudicum Israel variatur. Sidonius in eucharistico. Inficiensq; dehinc non tacto vellere terram Firmasti Gedeon tubis inserte canoris. Baptista mãtuanus in secundo Marianae. Velleraq; & siccos magni Gedeonis imbres. nequirẽt hi duo magis aduersari. verum quum videam vtrumq; saepicule in proprijs praesertim, a veteribus deficere & inter christianos, vterq; magnus est neutrum refellendum putaui.

Ethneon. Gedeon.

¶ Lageos vitis genus,& hęrba quedã leporaria,à lagos.id est lepus. Verg.in.ij.Gæor.Et passo psythia vtilior,tenuisq; Lageos.

Ae ante o. Ae ante o, Aęcton viri propriũ. Ouid.lib. Metamor. Actæon. Ac velut absentẽ certatim Actæona clamant. Petrarcha vti in plu Aegæon. rimis,& hic errauit,dicens in lib.tertio epist.Aut indignantẽ Actæoni spectare Dianã. ¶ Aegæon gigas qui etiã Briareus,per trissyllabũ dicit.Sta.Audierat duros laxantẽ Aegęona nexus.Oui.Meta. Alcmæõ. ij.Aegæona suis immania terga lacertis. ¶ Alcmæon phi nomen Aeolus. ¶ Aeolus ventorũ rex. ¶ Aeola illius filia. ¶ Aelia regió. ¶ Ae Aelia. oliæ insulę.Verg.Aeoliã venit&c.Aeole namq; tibi&c. ¶ Aeon Aeon. gręcũ nos æuũ dicimus.¶ Aręos vel aręus,cẽtauri nom in.xij.Met. Aræus. ¶ Gæon.i.Nilus. ¶ Gæorgius nomẽ viri propriũ quod neoteri Gæon. corũ quidã variauerũt,q̃ recte,ipsi viderint,Ego producendũ tan Gęorgius tũmodo censeo.interpretat colonus,a gęa vel ge.i.terra & ergon.i. Gęorgica opus.eandem habent deriuationẽ Gæorgi populi quidã.gęorgica Gæorgi. quæ ad agriculturã pertinent.Gæorgia terræ opus.seu cultus. ¶ Gæ Gæorgia. omantia ex terra diuinatio. ¶ Gæometria scientia de terræ men Gæometria. suris Gęometra vel gæometres,terræ mensor.Gęographus qui de terræ ambitu scribit,vt Dionysius & Strabo.Tortellius & Guarinus gęometra volunt omnia hæc diphthongari,præter georgica & geometres, gęomãtia quia id secundũ nomen videtur corripi in iij.Saty.Iuuena.Grãmaticus,rhetor,geometres,pictor,Aliptes. horum opinionem refellit Gęographus. Nestor,quia hæc apud græcos sine dubio per æ diphthongon scribuntur,ergo etiam apud nos,quocirca in Iuuenale non debet legi geometres sed Gęometra,productis prima & secunda,correptis vero tertia & quarta.Gæorg.Valla placen.lib.xxxviij.cap.xi.dicit apud Iuuena.gæometres legi per synæresin,id quod apud Ouidiũ fieri in ęeta docuimus,itaq; cum æ diphthongo scribit gæometres contra Tortellium,nec tamen secundam dicit produci contra Nestorem.sic defendo Ausonium.Ad Vrsulum grammaticum,Vel quot iuncturas gæometrica forma fauorum.hæc synæresis parcissime admittenda est. ¶ Sidonium in valde multis errasse comperiet,quisquis opus nostrũ diligenter perlegerit,veluti etiam in hoc nomine gæometra in libro quarto epistolarum. Tractator gæometra musicusq;.Phal.est.vt apud eundem in laudibus Narbonis. Non huic quum gæometricas ad artes.

Mæotis. ¶ Męotis,idis.palus Seythica,cuius pisces Męotides vel męotici dicunt.Iuue.Sat.xv.Tale qd excusat Mæotide sæuior ira Aegyptus, sic alij oẽs pręter Ouidiũ semel tantũ in.iij.li.Trist.Longior anti-

quis visa meotis hyems. vbi diphthongō licenter corripit teste Nestore. Id nos raro faciamus, nec ad huius exēplū alia corripiamus. Forsitan Ouidio fuit alia causa corripiendi q̄ Nestor ait. ¶ Mæon proprium viri. ¶ Mæonia regio. Mæonides vel mæonius.i. Homerus. Persius Saty. vi. Mæonides qntus pauone ex Pythagoræo.

Mæon. Mæonia. Mæōides

¶ Phæocomes proprium centauri apud Ouidium. lib. xij. Meta. a phæan quod fuscum sicut quasi fuscā habens barbam. ¶ Palæologus apud Philelphū in prima decimæ, viri nomē. ¶ Pæon medicus & pes metricus. ¶ Pæonia herba & regio. Pæones populi cum æ dipthongo scribuntur, testibus Tortellio, Guarino, Nestore, licet nonnulli voluerint per œ scribi Pœon &c.

Pheocōes Palæologus. Pæon Pæonia.

Oe an̄ o. Bœotia regio, a Bœoto Neptuni filio appellata, auctore Nicocrate, vel boue Cadmi duce, vt ait Oui. lib. iij. Met. Mœnia fac condas Bœotiaq; illa vocato. Inepte igitur dixit Philelphus in. vij. quartæ. Temnes fines quantū sus ore Bœotia gestit. scribitur rectissime cum œ diphthongo in prima syllaba, licet vulgus Boetia scribat, & Nestor dicat œ habere in secunda syllaba, & Georgius Valla dicat transpositis syllabis Booetia dici, vt ceyx dicimus, graeci vero cyæx, testes mihi sunt doctissimi viri, Hermolaus Barbarus, Angelus Policianus, qui se ita inuenisse in vetustissimis codicibus scribit sic Raphael Regius et Calepinus cum multis alijs.

Oe ante o Bœotia.

¶ Bœorix Cimbrorū. id est flamingorū rex a Mario debellatus, non sine plurimo romanoꝝ sanguine. ¶ Homœosis, homœo teleutorus, homœopton, homœoptoptō nōia figurarū. ¶ Homœomeria. i. similitudo partiū de hoc dicā alibi. ¶ Oeos Attice ppl's.

Bœorix. Oeos.

Ante u producitur, vt spondeus pes metricus.

E ante u. Alpheus.

e Maleus ppriū viri. ut Alpheus ppriū fluuij. ab Alpho. i. īpetigo siue vitiligo, qa ei⁹ aqua dr̄ maculas toller̄. Oui. v. Met. Quo pperas Arethusa suis alpheus ab vndis &c. Est etiā viri ppriū, & tum scribit̄ cum æ diphthōgo vt quidā volūt, Baptista mantuanus. Quattuor alphæo Iudam Simona Iacobum.

Exceptio.

¶ Creusa Aeneæ vxor. Verg. subijt deserta Creusa. fuit Ascanij mater. ¶ Culeus coleus. ¶ Dorotheus viri propriū, a doron. id est donū & theos. id est deus, sic Dorothea. & transpositis partibus alia propria. Theodorus, Theodora. sic Timotheus & Theotimus sic Entheus. i. deo plen⁹, sic alia a Theos. i. deus, vt Leucothea, quasi alba dea, leucos albus est. hæc omnia inquā corripiūtur, contra indoctorum abusum. Sta. i Syl. Enthea lauro est, finis versus. Mātua

Creusa dorothe⁹

nus de præsidentia oratoris & poetæ. Habet enthea pectora vates. idem in agone diuæ Margaritæ, Doротheū, Theodorā, Agapen, quū milia nuper &c. Iuue. Lautorū pueros artem scindēs Theodori. Marti. lib. v. Miraris Theodore magna causa est. phal. est. Fortunatus. Et cum Timotheo viuere cura meo. Catulus vetus poeta, cuius opera non extant, is apud Gelliū ait. Aufugit mi animus credo, vt solet ad Theotimū. Ouid. iiij. Meta. Leucotheaq; deū cum matre Palęmona dixit. sic Dositheus & alia multa. ¶ Euneus propriū viri, & siquid a neos. i. nouus deriuaret. ¶ Euganeus. a. um, ab Euganeis mōtibus. Iuue. Euganea quantūuis mollior agna. Sic mľta alia possessiua, vt herculeus, caucaseus, tartareus, tenareus, cōcheus. ¶ Matteū cibus qdam. vnde matteolicus. i. gulosus. sed Merula legit cum y græco mattyū. vide Martialē si vis hanc rem plene intelligere. ¶ Orpheus trissyllabū pro Orpheus dissyllabo. Verg. in Culice tantū non Orpheus Hebrū Restantē tenuit ripis syluasq; canendo. sic Androgeus. ¶ Zebedeus variatur. Iuuēcus. Illi Zebedeum genitorē in puppe relinquūt. Bapt. mantuanus. Tertia de natis ubi Zebedee duobus Edidit.

Entheus. dorothe9 theodor9 timothe9. Euneus. Eugane9. Matteolicus. Matteū. Orpheus Zebede9.

Ae ante u habet regulā generalē. Omne ferme deriuatiuū in æus a græca dictione, per æ diphthongon scribit. vt ex Prisciano collegimus, & ex frequēti poetarū lectione animaduertimus, vt a Timo. id est honoro, æstimo, iudico, timæus proprium viri. a prolæmo. id est pugno, Ptolemæus propriū viri. Attici sine t polemo dicunt. ab acta. id est littus Actæus, ab Achaia, achæus, id est grȩcus. alij dicūt Achęum fuisse Xuthi filium. vnde dicta est Achaia. Achæi etiam dicuntur achaici & achiui. Actæus. id est littoralis, etiam est viri propriū. ¶ Agoras id est forū, hinc agoræus. id est nundinarius. Creta regio, Cretæus. Ida Idæus. Mitylene mitylenęus Thysbe thysbeus. ¶ Cyrenę cyrenęus. Phœbe & Phœbus phębęus. Plurimū fiūt eiusmodi possessiua a nōibus græcis in a vel in e, nec solū tñ ab his adeo ut nullā hic videā certā regulā, nam ý sibus obtēperasse poetas ex eo manifestū est, q nunc in æus per æ diphthongō, nunc in ius penultima correpta, in plurimis fecisse cōperiuntur, vt a Mausolus mausolęus, vnde Mausolęū sepulchrū. Iulus iulæus. Phryx phryxæus. Cleāthes cleanthęus. Orphęus orphæus. Pythagoras pythagorꝫus. Amyntas amynthęus. Atlas atlantæus. Cadmus cadmæus. Sillius in pri. Gens cadmæa super regno certamina mouit. Ibidem, Pygmalionæis quondam per cærula terris. A pygmalion. Contra ab Agamēnon, fit penultima breui agamemnonius, vt ibidem. Ante agamemnoniam gratissima regna

Ae ante u possessiua in æus & in ius. Acheus. Achaia. Acteus. Agoras. Mausoleum.

Mycenen. A Rhœtus rhœtæus. a Lagus lagæus. a Laomedon laomedõtæus, & si opus fuerit laomedõtius. ab Elisa elisæus. A Pelops pelopæus. a Dionysius dionysæus, a Thoas thoãtæus. a Gigas gigantæus. a Polydamas polydamãtæus. a Polycletus polícletæus. a Phlegeton phlegetõteus. sic alia innumera in Vergilio, Ouidio, Sillio, & alijs notaui. A Cyclops cyclopius penultia breui. Ab Elis eleus. A Maurus maurusius. Ab Acheron acherõtæus & acherusius. A Dædalus dędalius penultima breui, vel dedalæus per diphthongon. Horatius. Iule cęratis ope dędalæa. Sapphicũ est. Idem Ode vi. lib. secundi. Iam dædalæo ocyor Icaro. versus est alcaicus dactylicus. Sil. lib. xiiij. Dedaliam repetens pænã qui fraude nefanda. Ausonius. Dędalię pudet hanc latebras subijsse iuuẽcæ. Proper. lib. ij. Nec sic incolumẽ Minois Thesea vidit Dędaliũ lino quũ duce rexit iter. Colu. li. xi. Nec tibi dędaleæ querãtur munera dextræ. dicimus quoq; dædalus. a. um. Lucretius in pri. Tibi suauis dędala tellus Submittit flores, sic tam in latinis q̃ in græcis varia fiunt possessiua. vt a fagus faginus & faginæus. a populus populnus & populeus. A quercus quernus & querneus, quare non damnarẽ qui vtrũq; dixerit siculnus & ficulneus. Verg. Et nobis idem Alcimedõ duo pocula fecit Fagina &c. Ouid. Fast. Bis sua faginea tempora frõde tegit. Claudianus. Populeo suspirat populus ictu, sic cærulus & cęruleus. A cõcha concheus. Vergi. in Culice. Conchea bacca maris. Item a romulus romuleus & romulus. a. um. Verg. pri. æne. Nec Romula quondam, Vllo se tantũ tellus iactabit alumno. A Phaeton phaetontius & phaetontæus. Sil. lib. Nunq̃ phaetõtius amnis Sanguinea pontum turbasset decolor vnda. et lib. x. Obuersam spectãs ora ad phaetontia prolem. Sta. Theb. pri. Et phaeontęa mundũ squalere fauilla. Idem in tertio dicit, Inacha tecta. quũ frequentius legamus inachius. a. um. A Dodona dodonæus. a. um. & dodonius. Verg. li. tertio æneí. Ingens argentũ dodonæosq; lebetas. Claudianus in pri. de raptu Proserpinæ. Vnde datæ fruges populis & glande relicta, Cesserit inuẽtis dodonia quercus aristis. A Perseus persęus & perseius. sic multa alia formãtur. nam a Bacchus bacchęus, bacchęius & bacchicus dicitur. A Typhoeus typhoęus & typhoius. Verg. i. æneí. Nate patris summi qui tela typhoia temnis. ab Epicurus epicuręus & epicurius. Ouid. in priapæis. Vt credas epicurios citati. Phal. est. Sido in epital. Polemij. Ast epicuræos eliminat vndiq; virtus. ¶ A Nero neronęus & neronianus. Papi. i. syl. (fas sit cõponere magnis parua) neronæa nec qui modo lotus in vnda, Hac iterum sudare neget.

¶ A Maro quod Vergilij nomẽ est, maronæus & maronianus.

Dędalius. Dędaleus

Faginus. Fagineus.

Romulus la. lum. Phaetõti9 Phaetonteus.

Dodõeus Dodoni9

Typhoeus & typhoius.

Epicure9. Epicurius

Neronę9 Neronia.

dē in quarto syl. Tenues ignauo pollice chordas. Pulso, maroneiq; sedens in margine templi. Sumo animū & magni tumulis accāto magistri. i. (vt Domitius ait) ad tumulū Vergilij qui erat in Neapolitano & possidebaf a Sillio poeta. Idem in secundo syl. Ante annos culicis marōiani. Phal. est. Pegaseus & pegaseius a Pegasus. Catul. Ne si pegaseo ferar volatu. Phal. est. Prop. li. ij. Non si pegaseo verter in aera dorso, Nec tibi si Persei mouerit ala pedes. Seneca in Hecuba. Aetas pegaseo corripiet gradu. Asclep. est. Persius. Cātare credas pegaseū melos. Scazon est. Claudi. iij. de raptu Proserpinæ. Quæ talia viuo Ausa tonāte manus rupit ne typhoia ceruix Inarimen. ¶ A Boreas boræus. a. ū. Oui. in quarto Trist. Vita procul patria peragēda sub axe borço est. Ab Arethusa arethusius. A Gortyna gortynius penultīa breui in Sillio legi. A Meleager meleagręus. ab Euander euandrius. E quibus facile intelligimus nullā hic esse regulam, sed solam poetaꝝ obseruationē. Item a Cyllenæ cylleni9 & cyllenæus. Marcus Manilius lib. i. Tu princeps auctorq; sacri cyllenie tanti. Rufus in arato. Consurgēte freto cedit lyra cyllenæa:

Maronęus. Maronianus. Pegaseus. Pegaseius. Typhoi9. Boræus. Cyllenius Cyllenę9.

¶ A Parnassus parnassius & pnassęus. Idē in Arato. O mihi nota adyti iam numina parnassęi. spōdaicus est vt pcedens. Oui. v. Met. Templa tenebamus parnassia vidit euntes. Item Hercules facit herculeus vel herculi9 penultima correpta. vt Caucasus caucaseus. Bactra bactreus. Ixion ixioneus &c. Heracles vero heraclæus cum æ diphthongo, quod idem est cum herculeus. Iuue. Saty. i. Hæc ego non agitē sed quid magis heraclæas. Aut diomedęas. hic Mancinellus ait, herculæus quia Hercules latinū est. Heraclæus quia heracles græcum. hanc rationē Mancinelli esse admodū frigidā, ex dictis satis liquere putamus. Nunc pauca ordīe alphabetario subijciamus.

parnassę9. pnassius. Herculæ9 Heraclæ9

¶ Alceus viri propriū, vt quæ sequunt. Alphæus. Antæus. Aristæus. Ancęus, Ariæus, Astręus. sic astræa, Aridæus, Aræus, Atthęus, Asæus, Annęus quorundā cognomē. vt Annęus Seneca. Martia. lib. viij. Annæi faceret manus sereni. Pha. est. sic Terētianus, Annæus Seneca & Pomponius antesecūdus. Inuenimus Annius proprium viri penultima breui. Marti. lib. vij. Pro mensis habet Annius magistros. Phal. est. ¶ Bagæus, bæus, Barptolemæus, propria virorū. ¶ Ceræū oppidi nomē. Cnæus viri nomē. ¶ Daridæus propriū viri. Cætera iam nota sunt. a dicte dictæus. a dirce dircæus Dicæus. i. iustus. ¶ Emæus propria viri. Ennosigęus. i. Neptunus, quia terrā concutit. enno cōcutio, gæan, terrā. ¶ Hebæus propriū viri. ¶ Hebræus. i. iudæus. Hylęus cētauri nomē. Histięus viri propriū, Histięa oppidū. Hymenęus nuptiaꝝ deus. Hemerithęus febris

Annæus. Annius.

species. ¶ Idaeus propriũ & appellatiuũ, Iudaeus, Isaeus viri & fluuij nomen, Idumaeus quia ab Idume. ¶ Lilybaeum vrbs & promontoriũ. ¶ Lyceus mons. ledaeus quia a Leda. ¶ Lyaeus & lenaeus. id est Bacchus, a lenon. id est lacu. teste Seruio contra Donatum, qui a mentẽ leniẽdo deductũ voluit. siquidem (vt Seruius ait) graecum est, iam nomen graecũ non recipit latinam etymologiam.

Lenaeus.

Macabę⁹

¶ Maccabaeus cum duplici cc & ae diphthongo nomen barbarũ, quo vocati sunt illi viri fortissimi, apud sacras literas nominatissimi. hoc docet Calepinus. ¶ Manichęus haeretici nomẽ. Matthęus duplici tt apostoli nomẽ. Sedul. lib. i. Hoc Matthęus agens hominẽ generaliter implet. In hoc errauit Riga, vt videbis i. a ante t. Mausolęum dictũ est. ¶ Musaeus poeta insignis. Menechaeus cum ch aspirato viri propriũ, cuius Cicero meminit teste Tortellio. ¶ Nazaraeus quia deriuatiuũ nazara. ¶ Nisaeus locus inter Medos vbi equi nascunt pulcherrimi ¶ Nabathaeus a Napth. vñ regna nabathea.

Matthęus

Museus.

męcche⁹.

¶ Pangęus in singulari masculinũ, in plurali pangaea. orũ, neutrũ teste Nestore. ¶ Papaeus. id est Iuppiter apud Scythas. ¶ Padęus Phranaeus & multa possessiua, vt pheraeus phoebaeus. ¶ Piraeus cum i latino pprium viri. ¶ Pyraeus cum y gręco portus atheniensis. Pharisaeus. ¶ Plębaeus a plaebs & plura satis ex dictis nota. ¶ Pylaeus pprium viri. ¶ Pygmaeus nanus. ¶ Philippaeus a philippus, cuius rei testimoniũ in his libris occurret. ¶ Saducęus. ¶ Scarabaeus. ¶ Spaelęũ. Sigeũ haec fere post patebunt. ¶ Telonaeus Tortellius in masculino genere ponit, alij vo in neutro. Telonaeum est autem vectigal & publicanorũ mensa. A telos. i. tributum & vectigal. Trophaeum & quę iam patent thymbręus, Timęus, trochaeus. Item quod viri proprium est Tyrthaeus.

Papaeus.

Pyraeus.

Pylaeus.

Pygme⁹.

Oe ante u, Alphesiboeus, Melibęus, Euboeus, & quę cum eis a bus. i. bos deriuationem habent quia graece scribuntur per oi diphthongum. ¶ Coeus gigas cum oe diphthongo, testibus Tortellio, Guarino, Gęorgio Valla, sic Coea insula. Tortellius dicit etiã scribi p ae diphthongõ. Nestor negat oĩno vallã habere diphthongon. Oui. met. vi. Quocq modo audeatis genitã titanida Coeo Latonã pręferre mihi. Idẽ in epist. Cingit Aegeo nomĩe Coea mari.

oe ante u.

Coeus.

I antẽ a.

Niaethus.

I ante vocaleis. Et primum ante a.

Ante a corripitur, vt Niaethus fluuij proprium cũ i latino teste Tortellio sequẽte ae diphthõgo. Sũt tamẽ qui neaethus cum e in prima syllaba scribant & intelligen-

i.

tur omes regulæ tam de y tenui quod grȩcū dicunt q̄ de i latino vt Hyades, Media pro regione, & quecūq; apud grȩcos scribūtur per iota.id est i correptū. Inter quæ sunt omnia virorum propria in ias ex hebrȩis sumpta teste doctissimo grāmatico Aelio Antonio Nebrissensi, cui vtiq; credo. Ausonius ad omnipotentē deum. Helias & solido cum corpore præuius Enoch. hunc recte imitatus est diuinus poeta Bapt. Mantuanus. vt, Helias ardenti cœlum petijsse volatu. Sic Faustus quoq; elegantissimus elegiarū scriptor, ad Laurentium Carmelitā: Quibus Aelias olim Raptus ab ardēti solido cum corpore curru Indumenta dedit. Iuuencus. Zacharias vicibus cui templū cura tueri. Idem, Hic ab Arimathia nomē gestabat Ioseph. Idem corripuit Hieremias, vt Mātuanus Ezechias. sed Iuuēcus produxit Helias, vt Mantuanus in bucolicis, quæ illi adhuc adulescentulo effluxerāt, vt scribit. Huiusmodi nomina in ias Alexāder cum venerabili Beda dixit produci. Nec mirū quia hi non ex græcorū scriptura, non ex veterū poetarū scriptis, sed ex Prudentio, Sedulio Petro Riga, & ex aliorum poetarū Christianorū libris grāmaticā suam confirmauerūt, qui sæpe errauerūt, vt patebit perlegenti hos libros. Arator produxit Matthias, Ananias, Helias. Sidoni⁹ Apolinaris in eucharistico Helias produxit, Zacharias corripuit, Prudentius, Golias & similia produxit. Nos hæc omnia corripiamus quia per iota scribuntur, vt theologia, monarchia, symphonia, euphonia, orthographia, melodia, vt comœdia, gigantomachia, Astronomia, gæometria, symmetria, Agonia, Athanasia, ablepsia, Anastasia, Categoria, chirurgia, dysenteria, dysuria, Mania, melancholia, euphemia, phantasia, eucharistia, vt charistia, quod tamen Valla dixit produci. vsia, sophia, philosophia contra Priscianum in accentib⁹. sunt tamē qui illum librū negent esse Prisciani, vbi etiā Vrania male dicitur produci. Mancinellus in figuris fatetur se non obseruasse quantitates, quia non potuit semp vt pueri carmē ediscerent, id tamē veteres factitasse non comperio. Nos itaq; contra vulgi abusum hȩc omnia corripiamus, & quæcūq; eiusdem sunt deriuationis, & quȩcumq; non excipiemus, nisi contrariū veterum auctoritate probetur, nam ijs libenter cedimus, vt qui talia excepissemus si animaduertissemus. Nunc de nōnullis testimonia veterum afferam, nam de omnibus nec volo. nec si velim possum, quia nō omnia ingressa sunt poetarum libros. Lucret. lib. iij. Harmoniam graij quam dicunt q̄ faciat nos Viuere cū sensu. Sic homilia. id est sermocinatio, quod teste Nestore, cum i latino scribit in vtraq; syllaba. Martia. lib. vi. Hic pius antistes sophiæ sua dona ministret. Idē

Media.

Noīa hebrȩa in ias Helias.

Harmōia Homilia.

lib.i. Quũ tibi sit sophię par fama & cura deorũ. Verg. in Ciri. Florẽtis viridis sophiæ complectitur vmbras. Ibidem. Aeternũ sophiæ coniunctũ carmine nomen. Ausonii de ternario numero. Tres sophiæ partes tria punica bella trimestres. Anno℞ cœliq; vices. Afranius apud Gelli. lib. xiij. cap. viij. Vsus me genuit, mater peperit memoria; Sophiam vocant me graij, vos sapientiã. duo sunt iambici Sophiam Anapæstus primus pes secundi versus. Vacat igitur Petrus Riga, multorum errorũ pater, dicens in genesi. Construit ecclesiam vera sophia patris. cum hoc errauerunt Alexander & Petrarcha, cum multis alijs. Petrarcha quidem dicens li. ij. epist. ad conuiciatorem. Nacta sophiæ. versus finis est. Alexander. Christus vera sophia &c. Nicolaus Ferettus dicit apud græcos sophia produci, licet Martialis corripiat apud latinos, & Phocilides apud gręcos. Verum ego Feretto minime credo, nisi adducat aliquos poetas fide dignos, qui hoc nomen produxerunt; quũ etiam græce per iota scribatur. vt rectissime Nebrissensis docuit. Ita corripitur philosophia vt in hoc iambico trimetro. Hospes resiste & philosophiã Dorsenni lege. Seneca dicit hunc versum insculptũ fuisse Dorsenni poetæ comici monumento, vt refert Petrus Crinitus lib. pri. de poetis latinis cap. xij. Ouid. pri. Fast. Et prius antiquus dicebat agonia sermo. Idem secun. Fasto. Proxima cognati dixere charistia chari. sic galactia. phlebotomia a phlebs aut phleps. id est vena & tomo incido. Absit ergo vt cum Prisciano vel Mãcinello dicamus barbarismũ esse, siquis penultima breui philosophia dixerit aut Vrania, vnius nouem musarũ nomen, quæ vranie sępius appellatur, nam quod ex Vergilio in opusculis affertur, admodũ debile est, quũ ibi etiam secũda contra omniũ poetarũ vsum producatur, & contra primitiui naturã. Vrania poli motus scrutatur, & astra. Emendandus est hic locus librariorũ incuria olim deprauatus, sic inquã restituẽdus est. Vranieq; poli motus scrutatur & astra. Aut. Vranie cœli motus scrutat. & astra. Aut, Cœlorũ vranie motus scrutatur & astra. Id patet ex plurimis poetis. Claudian⁹ de consolatu Theodosij, Vranie redimita comas. Oui. v. Fast. Excipit Vranie fecere silẽtia cunctę. Idẽ v. Met. Excipit Vranie quecũq; est causa videndi. Papi. viij. Theb. Ipsa diu inspectis lethũ prædixerat astris Vranie, cupit ille tamẽ pugnasq; virosq;. Vranie est etiã Helena stella nautis suo incẽdio mortifera, ut docet Lactantius. Bap. Mantuanus in lib. iij. de cala. Vranie dulci septem discrimina cantu. dicitur ab vranos. i. cœlum. In opuscul. Vergilij plurima fuisse vitio librario℞ deprauata, cla℞ est ex Badianis enarratõibus, & hos libros perlegẽti clarius liquebit. Sunt

Petrus Riga.

Philosophia.

Phlebotomia.

Vrania. Vranie.

qui philosophia, theologia, & similia dicant pduci non ratione sed vsu, quia aures in his adhorrēt correptionē, pauia, papia, Astronomia, theologia, Matthias &c. hoc est collatrare canibus, corrudere asinis. nam quorū hæ sunt tam delicatę aures correptionē in his abhorrentes. Nimirū asinorū longo abusu iamolim deprauatæ, quibus obtēperare tam dedecet doctos, q̃ philomelā inepto cuculorū cuccuc oblectari. Hora. in arte. Vt gratas inter mensas symphonia discors. Idem. Interdū tamē & vocem comœdia tollit. Cur non sic euphonia, melodia, prosodia? Martia. hanc norunt vnam sæcula Naumachiā. Calepinus sępe dicit penultimā corripi, vbi producit & econtra. ideo nisi pbauerit nulla est illi fides adhibenda. Est tamē vbi i ante a pducitur, vt si græce per .η literā scribatur, quā in e longam sæpius vertimus, aut per ei diphthongū. Inter quę hæc notaui. Plura si qs ex pbatis auctoribus animaduerterī, his nostris adijciat non inuidebimus. ¶ Amphigenia vrbis nomen. Papi. iiij. Theb. Quos fertil' Amphigenia Planaq; misene mōtanaq; mittit Ithone.

¶ Aegialia vel ægialea. vel ęgile. es, mulieris pprium. Prisc. in peri hegesi. Cōiugis incestę per fraudes ægialię. ¶ Alexandria & alexādrea, pducitur verum q; teste Prisciano lib. i. Sunt qui dicant ea quæ gręce per ia & ea terminant, sub ia corripi, sub ea vero pduci, hi sentiunt contra Prisci. & Nestorē, ideo eis nihil credo, nisi correptionis testimonia ex veteribus pferant, Propertius. lib. iij. Noxea alexandrea dolis aptissima tellus, sed hic rectius adiectiuū est, per æ diphthongon scribendū alexādręa, nam vt ex dictis liquet, ab Alexāder alexādręus ita recte format, vt ab Meleager meleagręus, a Cadm9 cadmæus &c. Nōnulli hic Alexandrina legerūt. At alexandria siue alexādrea substantiuū est sine dubio in li. iiij. car. Hor. ode. xiiij. Portus Alexādria supplex. hic penul. pducitur. Vsus est Iambicus dimeter hypcatalecticus, habēs quattuor pedes & syllabā, portus spondæus est qa actūs pluralis. Ale. iambus. xandri. spōdęus qa trochę9 hic non recipit. a sup. iābus. plex syllaba supans. sensus est alexādria patefecit tibi Augusto portus & vacuā aulā. ¶ Anthiochia vel anthiochea teste Nestore. ¶ Alabia. i. innocētia sed rectius ablabea scribit, quia ei in e vtitur vt cythereia cytherea hoc ait Cale. aliqñ vertitur in i longū, vt elegeia elegia. ¶ Angaria teste Nebrissensi. ¶ Animoria. Theb. vi. apud Papi. Aut cyrrhā tauris animoriāq; supināt.

¶ Aristocratia. i. optimatū principatus pducitur, quia græce habet ei diphthongō, vt docuit Badius in libros Baptistæ de patiētia.

¶ Argia mulieris pprium. Pap. Theb. ij. Ornatus Argia gerit &c. Est quoq; fons & regio & semp pducatur. ¶ Alithyia cum yi diph-

NOTA
Symphonia.
Euphōia.
Calepin9
Amphigenia.
ægialia.
alexādria
Anthiochia.
Alabia.
Angaria.
Anioria.
Aristocratia.
Argia.
Alithya.

thongo in penul. scribit, legit in quinta septimæ apud Philelphū.

Astydāia ¶ Astydamia vt Hippodamia, nam ex scda parte eadē est origo. ¶ Augias ꝓpriū viri teste Tortellio. ¶ Anthias ꝓpriū viri apud Lippiū in Oppiano. ¶ Academia rectius corripit. vide A ante C.

Coronia. ¶ Coronia nomē oppidi a Coro centauro teste Lactātio. Sta. vij. Theb. Messe coroniā baccho glisanta colētes ¶ Glisas. antis, etiam oppidi nomē. ¶ Cyaneę. arū, cum y insulæ in ponto. hinc adiectiuum cyanęus. a. ū, vt Cyanei montes. Luca. li. ij. Cyaneas tellus emi

Cyaneæ. sit in ęquora cautes. frequēs est in Valerio Flacco. ¶ Cyane. es, etiā

Cyranæ cum y gręco nympha & fons, in quē illa conuersa dicitur, variatur.

Cyane. Oui. in. ij. de ponto. Quaqꝫ suis Cyanen miscet Anapus aqs. Idem lib. Meta. ix. Cognita cyane præstāti corpore nympha, sic legit Nestor licet nōnulli malint Cyaneæ tetrasyllabū, sic in cyane corriperet prima & secunda, in cyanee cyanees prima ꝓduceretur, & significat hoc nomen filiā Męādri, ex qua Miletus tulit Byblida cum Cauno huic sentētiæ inhærendū censeo. Nam cyane. v. Meta. & alibi semꝑ

Dia. corripit quantū sciam. ¶ Dia insula. Oui. in. i. de arte. Qua breuis

deidamia æquoreis Dia ferit aquis. ¶ Deidamia Pyrrhi mater. Papi. Achil.

Dulia. pri. Aeaciden furto iam nouerat vna latentē Deidamia virum.

Diana. ¶ Dulia teste Nebrissensi. i. seruitus hominis. ¶ Diana variat, aliqui inter græca reiiciunt. Macrob. in pri. Satur. Vult esse latinū. nobis quantitatē rite docuisse abunde est. Ouid. iij. Meta. Ira pharetratæ fertur satiata Dianæ. Hora. in car. sęculari. Phœbe syluarūqꝫ potens Diana. saphicū est. Ibidē. Quidecim Diana preces virorꝫ. sap. est. Idem alibi. Infernis neqꝫ em̄ tenebris Diana pudicū Liberat Hippolytū. Ver. Exercet Diana choros. Correptio ē longe frequētior

Deiopia. ¶ Deiopia sed frequētius dicim̄ Deiopea, nymphę nomē est apud Verg. i. æneí. ¶ Elegia nunqꝫ corripit contra Bernardū Veronen-

Elegia. sem interp̄tem Tibulli, pluresqꝫ. Nam apud Ouidiū male legunt (vt cōtra Tortelliū et Domitiū sentio cum Nestore) Flendus amor meus est elegia flebile carmen. vbi dicunt pænultimā corripi, productis contra omniū veterꝫ consuetudinē prima & secunda, quas vt peruersam saluēt opinionē dicunt variari, & alibi apud Ouidiū esse ꝓceleumaticū. Inter quas vultu petulās elegia vocat, vbi volūt prima ꝓducta, cæteras corripi. Verissime ꝓfecto aiunt modicū errorem in principio esse maximū in fine. siquidē pænultimā ꝓduci ex eo manifestū est, ꝙ græce per ei diphthongon scribit. Marti. lib. v. Differ opus, nec te facūdi scęna Catulli. Detineat cultis, aut elegia comis. sic ꝓducitur apud Ouid. Vbi ineptū est ad ꝓceleumaticū refugiū. Sta. i. syl. Quas inter vultu petulans elegia ꝓpinquat. Aliquā

do tamē(q̄d in alijs quoq; fit)ei diphthōgus resoluit̄ siue diuidit̄. sic legendū est apud Ouidiū. Flendus amor meus est elegeia flebile carmen. Idē alibi. Flebilis indignos elegeia solue capillos. ¶ Energia teste Tortellio, & est efficacia. ¶ Epiphania.i.apparitio, græce scribit̄ per ei diphthongū, vt Eusebia teste Goudano. Et elenchia.i.increpatio. Eumenia beniuolētia. ¶ Eugenia teste Nebrissensi, q̄a ex secunda parte eadem est deriuatio, cum amphigenia & iphigenia. | Energia. Epiphāia. Eusebia. Elenchia. Eumeni. Eugenia.

¶ Entelechia apud Philelphū in quarta quintæ. Entelechia etiam tum cōuenientia quędam. Gastrimargia penultima ꝓducta nimia ingluuies, vt apud Aristotelē in ethicis. Gastrimagus gulosus. hoc dicit Calepinus, & post eum Bebelius. ¶ Hermenia teste Nebrissensi & est interpretatio. hinc Peri hermenias, oratio est ex ꝓpositione peri quæ genitiuū habet, & significat de, & genitiuo hermenias hoc est de interpretatione. ¶ Hippodamia mulieris propriū. Ouidi. Venit vt in Phrygios Hyppodamia sinus. ¶ Hyperdulia q̄a cōponitur a dulia. ¶ Hyperia nympha. Valeri⁹ Flaccus lib.iiij. Fleuit Amimone, flerunt Messeides vndæ, Fleuit & effusis reuocans Hyperia lacertis. ¶ Homœomeria similitudo partiū. Lucre. lib.i. Nunc & Anaxagoræ scrutemur homœomeriam. | entelechia hermenia Perihermenias. Hippodamia. hypdulia. Hyperia. Homœomeria. Iasius.

¶ Iasius qui etiam Iasion dicitur a Cerere vehementer Iasion dilectus. Ouid.ij. Trist. In Venerem Anchises. In lunam Latmius heros In Cererē Iasius qui referatur erit. Idem.ix. Met. Queritur canescere mitem Iasiona Ceres, vbi mendose legebatur, teste Regio, Aesona flaua Ceres. ¶ Iapetus Titani filius. Oui.li.i. Met. Quā satus Iapeto nuptā fluuialib⁹ vndis &c. sic Iapetionides.i. Prometheus vel Deucalion, vt sit Iapetion pænulti. ꝓducta primitiuū. ¶ Iapetides aūt viri ꝓprium corri. Oui.v. Meta. Tu quoq; Iapetide non hos adhibendus ad vsus. ¶ Ilithyia cum yi diphthongo in pænultima est Dianæ nomen, quia parturiētibus preest, vel dicitur ab ilascomæ.i. placo vel ilasco.i. deos benignos facio. Non placet aūt q̄d Dominus ait in Ciryn, ab hyle.i. sylua & thea dea. hoc est syluarū dea, quia sic scriberetur hylithea cum y græco aspirato in principio vt hyle, & cum e in penul. vt leucothea, q̄d inauditū est. Oui.ix. Meta. Vocabis. Præpositā timidis parīētibus ilithyiā. versus est spōdaicus. Hor. in car. sęculari. Lenis ilithyia tuere matres. sap. est. quare non dubito mendā esse apud Verg. in Ciri. Perdere sęua p̄cor p̄ flumīa sacra ilithyię, ꝓ Dianæ. Opuscul̄ Vergilij admonui sępe nō facile fidē habēdā, q̄a plærūq; mēdosa sunt. ¶ Ironia teste Tortellio q̄a in prima & penultima cū ei diphthōgo scribit̄. ¶ Iphigenia mulieris ꝓpriū. Ouid.xij. Meta. Flentibus aū aram stetit Iphigenia ministris. | Iapetus. Iapetides. Ilithyia.

Laodamia. Langia. Lampia. Latria.

¶ Laodamia mulieris proprium, sic quicquid eiusdem deriuationis reperitur. Oui. Hæmonis hęmonio Laodamia viro. ¶ Langia fons. Papi. iiij. Theb. Hæc quoque secreta nutrit langia sub vmbra. ¶ Lampia vrbs Archadię, a candore pluuiarum dicta (vt ait Lactantius) nam lampon splendidum est: Idem in eodem. Candensque iugis lampia niuosis.

Idololatria.

¶ Latria. i. cultus. Bap. Mant. in lib. ter. Cala. Est fidei caput est veri latria tonantis: græce scribitur teste Nebrissensi cum ei diphthongo, hinc dictio pentasyllaba idololatra. id est idoli cultor, & hexasyllaba idololatria idolorum cultus, non idolatra nec idolatria, vt ineptum vulgus dicit, dicit hoc Valla in Matthęum. Calepinus vulgo interim concedit in qua re non habebit me riualem.

Ligia.

¶ Ligia & etiam Ligea mulieris proprium. Mart. lib. xij. Toto vertice quot gerit capillos, Annos si tot habet Ligia trima est. Phal. Est etiam nymphæ proprium.

Litania.

¶ Litania cum i in prima syllaba, melius quam letania. i. supplicatio cum ei diphthongo in penultima, teste Ioanne Castronio. litaneuo. id est supplico. hinc Litanus serui nomen in asinaria Plauti potius quam Libanus teste Ioanne Pio. ¶ Landrianus proprium viri apud Philelphum in. ij. vij.. Lęmargia teste Calepino ingluuies.

Lęmargia Lebadia.

¶ Lebadia vrbs Bœotię, Appollini sacra legitur, hoc nomen apud Gel. lib. xij. cap. v. Papi. vij. Theb. Et valles Lebadia tuas, quidam libri habent thebaida.

Mantia. Necromantia. Magia Marcyas. Melanthia. Mœchia. Nicia. nicomœdia. Ophias. Orithya. Pædia. pipheria. Peridia. Paphagi. Phlias. Plias.

¶ Mantia. id est diuinatio, cum ei diphthongo teste Tortel. hinc acromantia, pyromantia, gæomantia, hydromantia, sciomantia, necromantia, quam indocti nigromantiam dicunt, Est enim necromantia ex mortuorum cadaueribus diuinatio, necros. i. mortuus, necrosis mortificatio ¶ Magia. i. incantatio cum ei diphthongo similiter scribitur. / ¶ Marcyas proprium viri. Sidonius ad maiorianum. Marcyasque timet manum ac rudentem. Phal. est. ¶ Melanthia Deucalionis & Pyrrhæ filia. ¶ Mœchia teste Nestore. i. adulterium. ¶ Nicia vel Nicea vrbs & Nicomœdia vel Nicomedea testibus Priscano & Nestore. ¶ Ophias gigas. Claudi. lib. iij. de raptu Proserpinæ. Hæc arma minantis sustinet, hos onerat ramos exutus Ophias. ¶ Orithyia nymphæ nomen cum yi diphthongo in penultima. Ouidi. in vi. meta. Dilectaque diu caruit deus Orithyia. versus spondaicus est. ¶ Pædia græce scribitur cum ei diphthongo teste Nestore. est autem pędia eruditio institutioque in bonas artes & castigatio, teste Valla in epistolam pauli ad hebræos, vbi ait. disciplinam inepte dici castigationem. ¶ Peripheria. i. circumferentia, græce ei diphthongon habet. ¶ Peridia mulieris proprium. Verg. xij. æneí. Nomen Echionium matrisque genus peridiæ ¶ Paphagias viri proprium, apud Ouidium. in Ibin ¶ Phlias, proprium viri, in primo Valerij Flacci. ¶ Plias, adis, gręce scribitur cum ei diphthongo tamen

a latinis variatur, aliquando diphthõgus diuidit. At pductio est lõgefrequẽtissima. Verg. Arcturũ pliadesq; hyades, geminosq; triones. Oui. iiij. Fast. Pliades incipiẽt humeros releuare paternos. Ver. i. Geor. Pleiadesq; hyades claramq; Lycaonis arctõ. Oui. Fast. qnto Hinc sata Pleione cum cœlifero atlãte iungit (vt fama est) pleiadesq; parit. fuere septẽ Atlantis & Pleiones filiæ in stellas septẽ mutatæ. Pleias.

¶ Priamides priami filius aut nepos, contra primitiui naturã producitur. Vergil. priamidẽq; Helenũq; &c. Oui. Hanc tibi priamides mitto Ledæa salutẽ. priamides

¶ Phthia cum phth aspiratis in eadem syllaba vrbs Thessaliæ, nusq; legitur phithia cõtra Tortelliũ, nisi fallor. Seneca in Hecuba. Aptior Phthiæ meliorq; fœtu, Sapphicũ est. Catullus. Progenies Phthiæ clara superuehit. hinc phthius. a. ũ, & phthioticus. a. um, & phthiotis. idis. dicit quoq; pluraliter phthiæ. arũ. Dido Aeneæ. Non ego sum Phthijs magnisq; oriunda Micenis. Catullus. Deserit Scyros linquũt phthiotica tempe. Horat. lib. iiij. ode. vi. Phthius Achilles, Adonicũ est. Phthia.

¶ Polymnia non polyhymnia. vi dein liquescẽtia, ideo in epigrãmatis Vergilio legito per diæresin sine coniũctione que. Signat cuncta manu, loquit polymneia gestu. scribitur em̃ græce per ei dipthongon, vt diximus, & hic n liquescit, vt in ichneumon. Polymia.

¶ Rhetoria pro arte rhetorica eadem ratõe producitur. Rhetoria.

¶ Thalia vna musarũ & maris nympha. Mart. lib. ix. Frãge leuis calamos & scinde Thalia libellos. Thalia.

¶ Thyas. adis, cum yi diphthongo teste Feretto sacrificula Bacchi. Vergil. Thyias vbi audito stimulat trieterica Baccho. Thyais.

I ante e.

I ante e corripit vt Hieron. Exceptio.

¶ Pierus viri & montis nomen. vnde musæ dictæ sunt Pierides. Ouid. v. Meta. Pierus has genuit pellæis diues in aruis. Vergi. Pergite pierides. Pierus.

¶ Priene Biantis patria rectius corripitur, licet Sidonius variarit. hinc prienæus. a. um, Sido. in primo panægyrico. Prienæe bia quod plus tibi turba malorũ est. Idem in laudibus Narbonis. Et tu quem dederat Bias Priene. Phal. est, vbi priene primã corripit, & recte quidẽ, nam græci corripiũt, vt patet ex versibus quos Pius Baptista in Sidoniũ adducit, quos ipse latinitate donauit, e quibus vnus est, Turbã Bias genitus canit ampla Priene malorũ. hic Pius male corripit vltimã. in Priene, quod non ex ignorãtia sed ex inanimaduertẽtia accidisse opinor. declinatur namq; priene. es, vt Semele. es, Priscianus in perihegesi. Inter milettum currens latamq; Prienen. Tu primam semper corripito. Priene.

I ante i corripit vt dijambus. I añ o corripit vt Iole. I ante o.

Nomina in ion. ¶ Nomina in ion tertię declinatiōis ꝑducūt i ante o, vt Ixion, Orion, Arion, Echion, hypion, pandiō, amphiō, Ophion, œdipodiō, pro œdipus, vñ œdipodionides, iapetion ꝑ iapetus, vñ iapetionides. methiō, echiō & alia innūera. Nestor pl'ima affert testimonia, nos paucis contenti erimus, Sidonius in eucharistico. Nunc sarmata nunc Hilarion. versus finis est. Sta. iiij. Theb. Comit equos ac in Hilarion. Arion. de iugo luctatur Arion. equi nomē est. Vergi. in Damone. Orpheus in sylvis inter delphinas Arion. hic cytharœdi nomē est. Lippius male dixit lesbius ariō &c. Papi. li. iiij. Theb. Flet pr̄ & lacerū cōponit corpus echiō, Hor. Persid⁹ Ixion. Idē. Dictus & Amphiō, Vale. Prion. Flac. li. vi. Et geticū priona ferit. Nūs est Priō, regis Getici nomē.

Tolluntur ab hac exceptione hæc & fortassis plura, q̄ his adijcere fuerit cuiq; liberū. ¶ Asterion fluuij nomen apud Papi. Theb. iiij. ¶ Amphitryō cum y gręco in tertia syllaba hinc. amphitrioniades. i. Hercules. Auso. amphitrionidē puerū &c. ¶ Carmenion vide e ante n. ¶ Cercyon. onis. cum y gręco viri ꝓprium. Oui. vij. Meta. Cercyonis letū vidit cerealis Eleusis. ¶ Chromion videbis in cremētis. ¶ Dædalion viri ꝓpriū. Idē. lib. xi. Quū se dędalion saxo misisset ab alto. Deucalion. Dion viri nomen. Apuleius in prima orōne apologiæ. Qui insanū me animi reddis amice Dion. ¶ Eetion viri ꝓprium vide e ante e. ¶ Endimion viri ꝓprium, testimoniū occurrat in a ante m. in primis. ¶ Egion. ¶ Emathion. Vergi. ix. æneī. Emathiona Liger Chorineū sternit Asilas.

Asterion. Amphitryon. Cercyon Dedalion Dion. Eetio. Endymiō Emathiō. Eurityon Ethalion. Ion.

¶ Eurytion centauri nomen, qui etiā euritus dicitur testimoniū est vbi de o interiectione locuti sumus. ¶ Ethalion nauta tyrrhenus, in delphinū versus. Ouid. iij. Meta. E quibus Ethalion, te scilicet omnis in vno &c. ¶ Geryō qui etiā geryones, alibi patebit. ¶ Ion viri ꝓprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, video tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri proprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plotia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.

Melāchiō Tongiliō Socratiō.

¶ Mimation in i ante m. video quosdam addidisse maschion.

¶ Oarion. id est orion videbis in o ante r. ¶ Oenopion videbis in œ diphthon. ante n. ¶ Porphirion gigantis nomē. ¶ Pygmalion viri ꝓprium in pri. æneī. ¶ Sicyon cum y græco in secunda syllaba vrbs & insula apud Oui. in Ibin. & Iu. Sat. iij. Tongiliō viri nom in. iij. Mar. ¶ Socratiō viri nom corripit a Catul. Philistiō uiri nom in. ij. Mar. Et q̄d scribēdū poti⁹ Masclio, nom viri in. v. Mar.

Sicyon.

Secunda exceptio.

¶Ariobarzanes. ¶Clio vna musarũ. Ouid. in pri. de arte. Non mihi sunt visæ Clio cliusq; sorores. ¶Diogenes philosophi nomẽ. Auso. in epigrãmatis, Diogenes obijt, non obijt sed abit. dicit Ioue genitus, quia dios Iuppiter est, genes genus, ideo contra naturam producitur ab Ausonio, quia dios teste Seruio corripit, vnde dius. dia. dium. id est diuinus. a um, pducitur, contra primitiui naturam. nos cum Ausonio primã in Diogenes audacter producem⁹. nec dius. a. um, vnq; corripiemus, & (vt sentio) ipm nomẽ dios interdum pducere poterimus, quia sub dio pducitur & significat sub cœlo, sub Ioue. ita dicit Asconius in orationes Cicerõis, nec dicim⁹ sub diuo quod est contra imperitũ vulgus. Vergil. xi. æneì. Italides quas ipa decus sibi dia Camilla Delegit. Persius. Quid dia poemata narrent. Lucre. lib. ij. Dux vitæ dia voluptas. Vergi. iij. Geor. Ne mihi tum mollis sub dio carpere somnos. Neu dorso libeat nemoris iacuisse p herbas. ¶Enyo. us, bellona. Papi: xi. Theb. Hoc ego Mars habeat vulgataq; iactet enyo. ¶Hermiona vrbs in mari ęgeo. Ver. in ciri. Hinc sinus hic statio cõtra patet Hermiona. ¶Herios videbis in a. añ n panos. ¶Iob sctissimi viri nomẽ, dissyllabũ est cõtra indoctos. Prudẽtius in psycomachia. Nã pximus Iob. Hęserat iuictæ bella int dura mgræ. ¶Ioniũ mare qd volũt ab Io dici. Oui. Iactari q̃s cernis in Ionio ĩmenso. at Ionia regio corripit, vt Iones & Ionos viri nomẽ, vñ Ionia dicta est. qdã maledixerũt pduci. Oui. vi. Fast. Nec Latiũ norat quẽ pbet Ionia diues. Luca. lib. vi. Primus thessalię rector telluris Ionos. In formã calidę pcussit pondera massę. Ionos silr ponit apd Claud. in li. ij. cõtra Eutropiũ. Hor. ode vi: li. iij. Motus doceri gaudet Ionicos. ꝟsus est dactylicus alcaicus. ¶I o. ius, Inachi filia a Ioue ĩ uaccã ꝟsa uariat, licet pductio sit freqntior. Oui. i. met. Cõstiterat quocũq; loco spectabat ad Io. Idẽ in epist. Hypmestrę ad Linũ. Quę tibi cã fugę ẽ: qd Io freta lõga perras. Nõ poteris vultus effugere ipa tuos. Inachi q pperas &c. Idẽ in Ibin. Etha lõ vt vita spoliauit isidius hospes. Quẽ mẽor a sacris nũc q̃q; pellit Io. Isidius possessiuũ ab Isis a primitiuo lõge discrepãs. Idẽ. ix. Meta. Isi paretoniũ mareoticaq; arua Pharõq; Quæ colis &c. io intiectio vl aduerbiũ sp corripit. Idẽ alibi, Dicite io Pęã, & io bis dicite pęan. ¶Spio nymphę nomẽ, pducit, teste Badio. Verg. v. ęne. Nisęe Spio q; thaliaq; Cymodoceq;. Sunt tñ qui habeãt nisæeq; spio q; &c. & videt polysyntheto pulcherrime conuenire. ¶Thiodamas proprium viri, apud Ouid. in Ibin, & apud Papinia. viij. Theb.

Clio. diogenes. Dios. Dius. a. ũ. Enyo. Hermiõa Herios. Iob. Ionium. Ionia. Iones. Ionos. Io. Spio. Thiodamas. Arius. Arrius.

I ante u corripit, vt Iulius, priameius. Exceptio.

¶Arius Scythiæ populus. Luca. lib. iij. Substringẽs Arimaspe co-

Arrius. mas hic fortis arius. At Arrius propriũ viri, & Arria ꝓprium mulieris gemino rr. corripitur. Catul. Chõmoda dicebat si quãdo cõmoda vellet Dicere & hinsidias Arrius insidias. Sic Arrius hęretici nomen, licet Valla in Matthæũ contradicere videaẗ. Sedulius. Hæc

Bacchius. est vera fides, hanc spreuit habere salutem Arrius infœlix. Arator lib. i. Fusa ruit Arrius aluo. Martia. lib. i. Casta suo gladiũ quũ tradc-

Agenius. ret Arria pęto. ¶ Agenius. i. imberbis teste Goudiano. ¶ Bacchi-

Brauiũ vł brabiũ us pes metricus, vide pedes. at viri ꝓprium corripiẗ, Horat. Sat. vij. lib. i. Compositus melius cum bitto bacchius in ius. ¶ Brauiũ vel brabiũ scribitur græce cum ei diphthongo ideo ꝓducitur auctore Valla in Matthæũ, & Nestore in vocali ante vocalẽ, & est premiũ

Chius. victoriæ. Brabenthæ sunt spectaculorũ iudices, qui victoribus in

Chios. certamine exhibent premiũ & coronas. ¶ Chius. a. um, possessiuum contra primtiui naturam productẽ. primitiuũ est Chios chij quæ est insula in mari ægæo, Catul. Consulis ex Chio soluite vin-

Darius. cla cado. Luca. lib. viij. Quas asine cautes, & quas Chios asperat vndas. ¶ Darius, Ouid. in Ibin. Vtq; necatorũ Darij fraude secundi. Claudi. in epist. ad Hadrianũ. Dariũ famulis manibus doluisse per emptũ. Fertur & ingenti solatus fata sepulchro. nomen est Persarũ regis. Seruarunt hanc quantitatẽ recte Baptista & Faustus. Baptista in consolatione super morte Collæ. Quid genus æneadũ, quid nigri regna Darij Lapsa canã. Faustus de Genuẽsibus victis. Sic bene facundo psuaserat ore Darius. Ergo hallucinaẗ Sidonius ad Fęlicẽ dicens. Et primũ Darij tumultuantes. Phal. est versus, in quem dicit: Baptista Pius, Italię decus. Darij. Omnis eruditorũ schola consono adstipulatu secunda intenta profert, quũ prima sit anceps, & bitemporanea, & ad nutũ carminatorũ, probat id Pius per Oui. & Claudianũ, dicitq; suppetere sexcenta ad hanc rem exempla, quę prudentem se pterire affirmat. Erraẗ similiter Sedulius. lib. i. dicens. Nec minus & Darij fuerũt iussa tyrãni. & Petrarcha ad Aeneã. Senẽsem lib. i. Aut Dariũ Tomyris &c. errãt quotquot Sidoniũ imitãtur.

Dius. ¶ Dius. a. ũ, vide i ante o Diogenes. Fit a deriuatiuo dijos per du-

Dryudę. plex ij, ideo ꝓducitur contra primitiuũ dios. i. Iuppiter. ¶ Dryudę teste Badio ꝓducitur sunt autẽ Gallorũ philosophi, scribitur cum y græco, quidã Druidę dicũt, alij dryudæ. ¶ Eugenius viri propriũ

Eugenius teste Nebrissensi qa habet eandẽ deriuationẽ cum Iphigenia, sic Eugenia, ideo errat Philelphus dicens in secũda qntæ. Proluerit meus Eugenius qđ territat vnq;. ¶ Graphiũ teste Nestore qa græce scri-

Graphiũ. bitur per ei diphthongõ. Latini tñ corripiũt, quia aliqñ scribitur per iota. Oui. Quid digitis opus est graphiũ lassare tenẽdo. & est stylus;

quo scribim⁹. graphiariū est graphiorū theca. Mart. in apo. Hęc tibi Gynęciū.
erūt armata suo graphiaria ferro. ¶ Gynæciū teste Nestore locus se
cretior in ædibus vbi solę mulieres cōuersant. ¶ Hormius fluuius Hormius
musis sacer. Papiñ. vij. Theb. Vos etiā nr̄is Heliconia turba venitis
Addite rebus opem, tuq; o Permesse canoris, Et fœlix Hormie va
dis armatis alumnos Bellorū resides. ¶ Lycius cum y græco in pri
ma syllaba.i. Appollo sic dictus a lyco.i.lupo, q̄a sicut lupi pecora Lycius.
rapiūt, ita sol humorē haurit radijs. vel a luce q̄a veteres græci pri
mā lucem añ solis ortū lycē vocabāt, & ea lux lycophos hodie dici
hæc & multo plura Macrob. li.i. Satur. Papi. Theb. x. Templa lycie
dabis & ditia dona sacratis Postibus, Nōnulli libri habent cum æ
diphthongo lycæe, sed mēdose (vt opinor) Lyceus nāq; mons est Lyceus.
Arcadiæ notissimus. At lycius.a.ū. pro gēte Lyciæ sine dubio corri
pitur. Verg. i. æne. Vnā quę Lycios fidūq; vehebat Orontē. pro A
polline semp̄ p̄ducitur. ¶ Lyciū vel lyceū cum y græco in prima, Lycium.
fuit Athenis Aristotelis schola, vt Platonis academia. fuit quoq; ly
cium Cicerōis gymnasiū de quo ipse ait. Inq; academia vmbrifera
nitidoq; lycio. Fuderunt claras fœcundi pectoris artes, male legi
tur lyæo. ¶ Orius viri p̄prium. Ouid. xij. Meta. Oppressitq; duos Orius.
Brotean & Orion, Orio mater erat mycale. hic orion accusatiuus Orithius.
est, & orio datiuus a noīatiuo orius. ¶ Orithius videbis in primis pādochiū
o antea. ¶ Pandochiū vniuersale hospitiū producit cum omibus
eiusdem deriuationis nominibus, q̄a docheion teste Nebrissensi scri
bitur græce per ei diphthōgon. Pan totū est, docheiū.i. receptaculū Xenodo-
sic Xenodochiū peregrinorū hospitiū, xenos.i. hospes & p̄egrinus chium.
Prochodochiū.i. medicorū receptaculū. p̄chos.i. medicus. plura ta Dochion
lia repies. ¶ Poliū.i. locus vbi aliq̄d vendit, vtimur in cōpositis pe Polium.
nul. p̄ducta teste Nebrissensi, q̄a gręce cū ei diphthongo scribit, vt Byblio-
Byliopoliū ubi libri vēdunt, Ichthyopoliū vbi pisces vēditant. Ich polium.
thys.i. piscis, cū i latino sequētibus ch & th aspiratis cū y græco. po Ichthio-
lo.i. vendo, sic œnopoliū, thermopoliū, pharmacopoliū, et similia polium.
¶ Prymnesiū cum y græco, funis nauticus teste eodem. ¶ Scaphi Prymne-
um teste Nestore, quia græce scribitur per ei diphthongon, aliquā sium.
do etiam per iota, & sic a latinis corripit. Martialis lib. xi. In scaphiū Scaphiū.
mœchæ Sardanapale tuæ. Iuue. Et ride positis scaphium quū sumi
tur armis. est matula, a similitudine scaphę dicta, de significatōe apd̄
alios plura leges. ¶ Sperchius cum ch aspirato Thessaliæ fluuius.
Ouid. pri. Meta. Populifer Sperchius & irrequietus Enipeus. Apida Sperchi⁹.
nusq; senex, lenisq; Amphrysus & Aeas. ¶ Trophium locus vbi
aliquid educatur. vtimur eo nomine in multis cōpositis penultima Trophiū

semp̃ longa, q̃a teste Aelio Nebrissensi, græce scribit̃ p̃ ei diphthõgon, quã in i longam vertimus, vt Ichthyotrophiũ apud Columellam legi pro piscina vbi educãtur pisces. Trophe est educatio. Brephotrophiũ est paruulorũ hospitium, vbi infantes exposititij aluntur, brephos infans est. Orphanotrophiũ locus vbi alũtur orphani eiusdem compositiõis plura leges, si vocabularios diligenter excusseris. ¶ Heliotropius videtur mihi produci apud Priscianũ in perihegesi. Hic lapis heliotropius qui nomie vero. Peristrophium dictis iungendum ammonui. Teloniũ teste Bebelio, sed Georgius Valla scribit cum æ diphthongo vt visum est.

orphanotrophiũ. Bebelius. Teloniũ. O añ vocalem.

O ante a corripit̃ vt oaxes, Exceptio.

Ioannes. ¶ Ioannes quia græce scribitur per omega, quæ litera perpetuũ producitur, & scribitur sine aspiratione. totũ hoc dicit Hermolaus Barbarus in. vi. Plinij cap̃. xxvi. vbi repræhendit Sidoniũ Apollinarem, qui corripuit, ostenditq́ꝫ Sidoniũ plærumq́ꝫ græce linguæ esse ignarum, versus Sidonij in eucharistico. Hic est qua nunc Helias, nunc te iubet ire Ioannes. vbi Baptista Pius ait. Ioannes non sat ad poeticũ examen, quippe scribẽtibus ita græcis ιωαννησ. nec obstat architreniũ similiter eo hemistichio pronũciasse, liber est non libra Ioannes. hæc Pius. Cum Sidonio errauerũt Sedulius, Arator Petrarcha, Philelphus. Mancinellus, Hymnographus, & plures. nõnulli vero variarunt, nos tantũ p̃ducamus, necꝫ errantiũ multitudo vitium excusat, licet ob id videatur honestius, nõnulli recte vsi sunt, Iuuencus. Dixit Ioannes cui talia reddit Iesus. Alibi tamẽ mutauit vocalem in consonantẽ dicens. Ipse est Ioannes fœlix venturus in æuum, Baptista in Catharinaria. Primus Ioannes humeros cui lucida vestit Pellis. Aelius Antoni⁹ Nebrissensis. Est mihi Ioannes pater, est Catarinaq́ꝫ mater. Faustus de Ioanne ganço. Duret Ioannes ceruo viuacior ip̃o. ¶ Oarion q̃uis alij dicant aorion, videbitur in o ante r. ¶ Siloa a christianis variatur. Arator. Ille iacebat iners cui proxima mota siloa, Sedulli. lib. iiij. Voce monentis Accepta domini, Siloam venisset ad vndam. ¶ Stoa. id est porticus, vnde stoici. Martianus Capella lib. ij. corripit stoasis.

Oarion. Siloa.

¶ Troas. adis. Vergil. At p̃cul in sola secretæ Troades acta.

Troas. O ante e.

O ante e corripitur vt Cloe, mulieris p̃prium. Martial. lib. iij. Tota te poteram Cloe carere. Phal. est.

Exceptio.

Aloeus. ¶ Aloeus gigantis nomen. Aloides aloei filius. quidam aspirant Lucañ. lib. vi. Impius hanc prolem superis immisit Aloeus. Boetia.

non recte dici probauimus. ¶ Noe ab Aratore variatur, secunda semper producta. Sedulius lib. pri. Nunc bonus Heliæ qui perfidus antea Noe. ¶ Tiphoeus satis patuit in synæresi & hypermetris. Troes, heroes & si qua talia sunt. cremento patent. Oetha montis nomen patebit in oe ante t. Noe. Typhoe.

O an̄ i corripit, vt Eubois euboicus, vide sebetus e an̄ b. Opois, Simois, pyrois, hoc vltimū cum y græco in prima scribitur, solis equus est, nec recte dicitur penultima longa in q̄ multi hallucinant. Oui. ij. Met. Interea volucres Pyrois, Eous & æthon Solis equi quartusq; Phlegron hinnitibus auras. Flāmiferis implent, pedibusq; repagula pulsant. Valeri. Flaccus lib. v. Et formidantē patrios pyroenta dolores. Columella lib. xi. Nec serius ardor. Sic micat aut rutilus Pyrois aut ore corusco Hesperus. hic est lapilli nomē a colore ignito dicti, nec potest hic legi pyrous secūda extenta. Notent obliq minois, trois, herois, & e lōgis deriuata, aliodes alois, typhois, minoius, troicus, herois, heroicus &c. Valerius lib. v. Non tibi aloidæ quibus hæc fera murmura iactes. O ante i. Pyrois.

Exceptio.

¶ Deois, vide e ante o. ¶ Lagois piscis nomē. Hora. Sat iij. lib. ij. Nec scarus aut poterit peregrina iuuare lagois. Est etiā auis cuius carnes leporinū gustū præ se ferūt. lagos. i. lepus. ¶ Oiclus viri nomē vn̄ Oiclides. Baptista in exhortatiōe contra infideles. Et sacer Oiclides &c. Sic inuenies apud Oui. in li. iij. de arte. ¶ Stoicus philosophorū quorundā appellatio, Stoicides vel Stoicida, est stoici emulator aut simulator potius. Persius. Mendose colligis inqt Stoicus hic aurem mordaci lotus aceto. Iuue. Sat. ij. Fugerūt trepidi vera ac manifesta canentē Stoicidæ. ¶ Trolius Priami filius. Ver. i. æne. Parte alia fugiens amissis Troilus armis. ¶ Troia aliqn̄ fit trissyllabū prima semp pducta. Verg. ij. æne. Huc vndiq; troia gaza, sed hic adiectiuū. Seneca corripuit o in troia, nisi dicas spondæum esse pro dactylo, Ego neutrū puto extra tragœdias, & id qdem tam parce imitandum. id videbis in e ante t. methone. ¶ Zoilus homeromastyx & pinde quiuis doctorū rephensor. & aliorū virorū nomen. Martialis. Zoilus ægrotat, faciunt hanc stragula febrem. Deois. Lagois. Oiclus. Stoicus. Troilus. Troia. Zoilus.

O ante o corripitur, vt Laocoon.

O an̄ u corripit, vt Alcinous, pāthous, Antinous &c.

Exceptio.

¶ Achelous dei & fluuij nomen. Oui. ix. Meta. Dixit & vt vincas alios acheloe dracones. ¶ Pyrous cuiusdā herois nomen vt dicis achelous.

posessiua in ous. Cous. Latous. Nestor Pyrois aūt solis equus vt dictū est. ¶ Producūtur oīa possessiua in ous, vt a Latona latous, ab Argo argous, ab arctos arctous, a gela gelous. a myrtilus myrtous. Sic oia similia. Testimōia sunt inuentu facillima. Horatius. Lesboū refugit tendere barbiton. Asclepi est A co insula, cous. a. um, haec insula etiā coos appellata est priore breui. Oui. in arte Si Venerē cous nunq̄ pinxisset Apelles. Pro insula vero Papi. Hunc ipse Coo plaudēte philetas. Qui dicunt deriuatiuū cous variari carent (vt opinor) testimonio. Papi. i. syl. Latous vatē pater & Semeleius euhan. Latous. i. Apollo. Euhan id est Bacchus. Idem lib. i. Theb. Seruatorēq; parentū Latoū votis iterūq; iterūq; canamus. Inepte habent hoc loco nōnulli libri latoiden, plura testimonia si cupide desideres, legendus est Nestor.

V ante vocales corripitur semper.

Regula quinta de deriuatiuis.

D Eriuata patris seruabit dictio normam
Consona si patris maneat, docet istud aratrū:
Multa tamen tolles, post declarata vel ante.

¶ Syllaba tanta est in deriuatio, quāta fuit in ea primitiui parte vñ immediate deriuabatur, si consonans primitiui maneat in deriuatiuo. vt legi, praeteritum priorem producit, ergo etiam legeram, legisse, legissem, legerim, legero, quia a legi formantur, lego aūt priorem corripit, ergo etiam legebam, legam, legerem &c. Diligentissime discant pueri deriuationes verborum de quibus versiculi sunt. Praeteritū verbi de se dat tpa quaedā, Ram. ssem. rim. ro. sse. formabit caetera praesens. Item a supino formātur participia praeteriti temporis & futuri in rus, item nomia in tio & tura, & multa in us quartae declinationis & alia plura, quod diligenter cōsiderandū est propter natura, natio, natalis &c. Item supinū aratum producitur, ideo etiam quod ab illo fit, aratrū non positu tantū sed ipsā natura. Nestor dixit corripi. quia graece secunda correpta arotron dicitur, latini autem (vt vult Nestor) o breue in a breue verterūt, Nestorem ob hāc rem Sulpiti⁹ deridet dicēs. Vis aratrū Nestor non vis (quo dignus) aratrū, Esse arator qui vis verus arator eris. Et recte me hercule Sulpitius, quia aratrū a doctissimis semper pducitur, & ab aratum recte formatur. Eadem ratione pducuntur tantū, licet consonans mutetur. Inuolucrū, simulacrū, ambulacrū, lauacrum, ab inuolutum, simulatū, ambulatum, lauatū, testes mihi sunt Badius, Bebelius. Ferettus inter Italos magne auctoritatis grāmaticus & rhe-

Aratrū. Aratron. Inuolucrū. Simulacrum. Ambulacrū. Lauacrū.

tor. Nestor confirmat opinionē suam auctoritate Petri Rigæ, hominis quantitatū negligētissimi. Dicit aūt Riga in Aurora: Nostræ carnis humū crucis hoc aratro quasi signāt. Ego video hoc nomē etiā a Sidonio corripi, in laudibus Narbonis. Diuersas aratro vias cucurrit. Phal. est, hunc secutus est Petrarcha in. viij. aphrice dicens. Nunc aratrū antiquis insultet moenibus. omnes Vnus habet prædas hostis. quicqd est, opinor aratrū tantū produci, quia hi in multis errauerunt, vt sæpe ostendo in his libris. ¶ Dixi in regula vnde immediate deriuabatur, quæ namq; a præteritis formantur regulā præteritorū seruant, vt rupes a rupi. sedes a sedi. teste Badio. Quæ a præsenti sunt, præsentis quantitatē obtinent. vt sedile a sedeo, vocabulum a voco. At vocula, voculatio & vociferor, a vox voc. vt regina & regula a rex regis. legitimus a lex legis. Etymologiæ vel deriuationis diuinatio admodū difficil' est, ideo in primis inspicienda est rerum natura, posterius nanq; a priore deriuari necessum est, ideo sedeo a sedes deriuari volunt, non contra. ¶ Addidi si consonās primitiui maneat, alioqui ad speciales regulas currendū est. talia sunt binus, trinus, bimus, trimus, quadrimus, mobilis, fomes, iumentū, iunior, prælum a premo, quod (vt Ferettus ait) diphthongon vsu recepit. alij a præluo. is, deducunt. sæculum cum æ diphthongo a senex teste Varrone. Iucundus a iuuo. Iocundus non dicitur. idem est vbi in primitiuo est vocalis ante vocalē, aut vbi positus fuit in primitiuo, & desinit esse in deriuatiuo. Ideo a primitiuis recedūt ibo, qbo, numē, seriū a seorsum & risus vt volūt, titulus, qter, tigillū sigillū, ofella &c. ¶ Cęterę multa cōtra primitiuorę regulas aut pducūtur, aut corripiunt, quorę nōnulla iam dicta sunt. vt Primiades. Chius &c. plura declarabunt, vt tegula, vitupero, totus. feriæ, feralis, humor, iugerum, pętus. laterna, rex regis, lex legis, vox vocis, viginti, gradiuus, rapa, vena, sicelis, remus, cunę, serius, macеror, iapetides & multa alia cōtra primitiuorę naturā producuntur. Cōtra corripiūtur hæc quorę primitiua pducunt. dicax a dico, stabilis, sopor, nato, siquidē arista, lotiū, vitiū, lucerna, lituus, quia teste Festo fit a lite. Seruius tamen vult græcū esse. vasillum a vas vasis. Marbodeus in lapidario ad Neronem, teste Nestore. Quæ solis radijs in qua subiecta vasillo. multa alia postea leges.

Aratrū a Riga correptū & a Sidonio & petrar.

Regula sexta de compositione.

Simplicis obseruat mensuram compositiuum.
Quis diphthongus vel vocalis varietur.
Hanc legem spernunt dicus a dico, innubus atq;

Pronubus, ambitus, nihilū, cum semisopitus
Peierat a iuro, cum deierat, agnitus & cog.
Connubium varies, ab itum comitia dicas.

¶ Compositū sequitur simplicis regulā & contra, etiā diphōgo aut vocali mutata, vbiq; tñ obseruādæ sunt regulæ positionū & vocaliū ante vocales, vt ludo, colludo, lędo, illido Amicus, inimicus, tabeo, intabeo, taceo, reticeo, facio, reficio. ¶ Recurre sp ad trissyllabici, & accētus quātitatē facile īdicabit, vt reficis, intabes &c. ¶ Per hāc regulā ppositiōes in cōpositiōe quātitatē priorē seruāt, vt abeo, adamo, subeo, euoco, deduco, Amoueo, amitto, auerto, auius &c. ab a quę pducunt. Quintilianus tñ dicit cōponi ex ab, ablatione b. lrę vt omito ex ob, aperio ex ad, quę duo primā corripiunt, vt apella & aplustre qa fiunt ex græca priuatiua pticula. A. Vergi. Sæpe leui somnū suadebit inire susurro. Ideo teste Nestore male dixit Riga in libris Regū. Initiū fidei designāt hostia portæ, quāobrē non dubito esse vitiū in carmine Vergilij de ludo. Initio furijs ego sum tribus addita quarta, rectū esset principio. ¶ Ab hac regula demūtur A dico noīa in dicus, vt causidicus, maledicus. A nubo pnuba, innuba, connubium. a Verg. variatur. Ambit⁹ pticipium ab ambio ambiui ambitū. Ouid. i. Met. Iussit & ambitæ circūdare littora terrę. Ambitus nomē semp corripitur, Claudia. in. iij. consulatu honorij Luget auarities stygijs innexa cathenis. cumq; suo demens expellitur ambit⁹ auro. ¶ Nihilū. Persius. Gigni de nihilo nihil in nihilū nil posse reuerti. fit a ni. i. non & hilum res nullius pcij, vtpote fabæ nigrū quod pducitur. Lucret. lib. iij. Nil igitur mors est ad nos neq; pertinet hilum, semisopitus videbis in sopio in o ante p. Cætera satis patent, pter comitiū quod a simul itando dictum uolunt, & pducit etiam primā contra multorū ignorantiā. Sil. li. viij. Namq; huic comitia campus, Iura atq; arma tulit. de campo Martio loqtur vbi erant comitia. Orichalcum ab oros. id est mons dicitur ex quo foditur, non ab auro, ideo semp corripitur, vt apud Hora. in arte.

Initium. Ambitus Nihilum. Hilum. Comitiū.

Se & dij.

Se produc & dij præter dirimo atq; disertus.

Se & di ppōes latiæ isepabiles pducūt, segrego diduco. Corripiunt tñ dirimo, disertus. Ver. v. ęne. & plia voce diremit. Hor. Fęcūdi calices quē non fecere disertū. securus pducit quia ex ppositiōe fit, securis corripit quia a vbo seco fit. seuer⁹ vndecūq; est corripit, vt egdē qđ Nestor putat ab ego & qdē deriuari. Priscian⁹ primariū esse opinat, vide e añ q. digāma, dilemma corripiunt qa gręca sunt.

Re præpositio inseparabilis.

Est re breue. at refert a res producere debes
Reijcit & reicit, Nam quæ iacio tibi format
I prius interdum tollunt vt corripiantur.
Addit vel demit metri grauitate poeta

¶ Re præpositio inseparabil' corripit. vt redeo, reditus pro annuo, ꝓuentu, renuo &c. Persius in vlti. Sat. Pingitur an renuis &c. nunq̃ inueni renuo p duplex nn, quicq̃d aliqui dicant, Oui. lib. ij. de põto. At reditus iam quisq; suos amat & sibi quid sit Vtile sollicitis supputat articulis. refert a res compositũ ꝓducitur, alioqui corripitur, nec vnq̃ duplici ff reffert scribatur, contra Georgiũ Vallam quia melius opinamur a nomine res, et verbo fert fieri, refert quando regit genitiuũ & ablatiuos, mea, tua, sua, nostra, vestra, de quo verbo satis a nobis in syntaxi dictum est. ¶ Reijcio a re & iacio ꝓducitur positu, q̃a in eo verbo i. duplex efficitur teste Nebrissensi, vbi aũt corripitur i consonans abijcitur quod etiã contingit in alijs compositis a iacio, vt adijcio vel adicio, abijcio, vel abicio, subijcio, vel subicio, obijcio, vel obicio, nam correptionẽ positio impediet, nisi consonãs i abijciatur. Ea abiectio in prosa barbarismũ facit in carmine in his compositis a iacio omnibus licet quicquid dicat Gaguinus et quidam alij, qui non diligenter satis poetas perlegerũt. Vergi. in bucolicis. Tityre pascentes a flumine reice capellas. hic corripitur. est autẽ in quinta regione proceleumaticus teste Prisciano, qui per synæresin fit dactylus. Idem Geor. iij. Reice ne maculis infuscet vellera pullis. Idem æneid. xi. Reijciunt parmas & equos ad mœnia vertunt. Idem bis reiecti armis. Et æneid. quinto. Hæc fatus duplicem ex humeris reiecit amictum. reieci reiectũ nunq̃ corripiuntur, quia in eis i consonans duplex est non ratione sed auctoritate, propter bijugus, trijugus, quadrijugus, nec video cur non tam in reijcio q̃ reieci sit duplex, ideo miror Seruium dixisse in illud. xi. ęneid. Sic ait atq; oculos Rutulorum reijcit ictus. ec tas n esse licet spe longa dici posset propter præteritum reiecit. quid his velit Seruius non satis intelligo, quandoquidẽ tam bene in reijcit i consonans est q̃ in prę terito reieci. Sta. Theb. vi. Prouidus astu. Et patria vigil arte nõ lacõhos reijcit ictus. Lucre. lib. ij. Videmus reijcere in terras naturã multaq; ceris. Oui de arte. Reijce succinctos oposo stamiue fusos. Papi. lib. iiij. Theb. Tela manu reicitq; canes in vulnus hiãtes. Oui. adijce Troianæ suasorẽ Antenora pacis. Martia. lib. x. Siquid nostra tuis adicit vexatio rebus, Sic corripit infinitiuus adici in principio sept.

Reijcio.

Adijcio.
Adicio.

mi thebaidos. Verg. in Moreto. Et summis spoliat coriis contēpta
Obijcio. ꝗ possim. Spargit humi atq; abicit. Iuue. Sat. xv. Hunc abicit sæua
Obicio. dignum veraq; charybdi. Ouid. ij. de ponto. Turpe putas abici ꝗ
sit miserandus amicus. Productionē facile reperies, nūc non occur
rit. Verg. obijcis hosti. Luca. li. viij. Cur obicis magno tumulū ma
nesq; vagātes. de Pompeio loq̄tur. Idem in. ix. Pompeiū deis obi
cit ꝗ pauca catonis &c. Sillius lib. quarto. Arietat in primos obicit
ꝗ immania mēbra. Arietat, pceleumaticus est aut per synæresin da
Arietare. ctylus. arietare est ariete pugnare. Papini. x. Theb. Pectoraq; inuisis
obicit fumantia muris. Claudianus in quarto consulatu Honorij.
Cur annos obicis, pugnæ cur arguor impar. Silli. lib. xiij. Iungere
tum fata & subici iubet ocyus ignes. Papi. Achil. primo. Fata vider̄
prior subicit gauisus Vlysses. Luca. lib. viij. Sit satis o superi ꝗ non
Subicio. cornelia fuso Crine iacet subicitq; facem complexa maritū Impat.
Idem in. vij. Ipse manu subicit gladios ac tela ministrat, ne vereamur
imitari quæ tam sępe apud probatissimos legimus, Q, si in aliquo
carminū genere opus esset tribracho idem putarē licere in tetrasyl
labis adijcio, subijcio, &c. Quicquid dicat cum Nigro Bebelius, Ne
stor dicit quosdā putare reicio, quādo corripitur fieri ex ico, id Ne
stori non placet, nec mihi, quia ico pducitur tantū. ¶ Poetæ pro
Additio vel remotio metri causa. fecto plærūq; metri gratia aliquid addūt aut demunt, id in psa esset
barbarism⁹, pterq; forte in paucis, iam olim in psa admissis, In his
quecūq; sunt magis inuētis vtemur ꝗ excogitādis, tum id etiā cau
te videbimus, quenā rara sunt & quæ frequētia, nam raris raro vtē
dum est, frequēter vsurpata non obhorrebimus, frequentia q̄dem
sunt vincula, sæcla, tomacla, p vincula &c. Alituū cęlituū vbiq; re
cepta sunt, alitū, cælitū non aspernāda, vt neq; religio, reliquię, licet
relligio, relliquiæ frequentiora sunt necessitate. Rariora sunt lamna
pro lamina, surpite surpuerat p surripite &c. sic dōni p dn̄i vide o
ante n. ¶ Ridēdi sunt religiosi qui dōni vocari volūt nō dn̄i, Indu
perator p impator. In carmine recte dices, legit̄ apud Lucre. lib. iiij.
quē imitatus est Iuuenalis, indugredi, indupedita, indumanu, indu
foro, Lucretio & hęc antiqoribus relinquamus, qa Vergilio et cęte
ris qui sequūtur vt nimis dura displicuerūt p ingredi in manu &c.
Lucre. li. i. viāq; indugredi sceler?. In eodē. Inter se nexus minus aut
magis indupedita. sic alibi sępe. ¶ Hippona gemio pp est equoꝝ sta
Hippona bulorūq; dea, ab hippos. i. equus. vn̄ Hippocrates &c. Iuuenalis tn̄
metri gr̄a vnū p abstulit dicens Sat. viij. Iurat solā Hiponā & facies
olida ad præsępia pictas. ¶ Petrarcha ausus est vnum n auferre ab
Hannibal in sexto aphricę. Te quoties Hanibal video &c. Sic idem

circa finem libri septimi. Idem in. decimo aphricæ, geminat r in Terentius dicens. Seruatore suo prior it Terrẽtius horũ. cæteꝝ quia in multis manifesto errauit Petrarcha, nolim eum in his imitari, quia nullum habet auctorem, nec ipe auctor haberi debet, vt sæpe patebit in hoc opere. Lucretius refficit dixit pro reficit quod parcissime imitandũ est vt in lib. pͥmo. belli fera munera mauors Armipotens regit, in gremiũ qui sæpe tuũ se Refficit, æterno deuictus vulnere amoris Mauros quoqꝫ poeticũ est, nam in prosa mars dicitur. Idem lib. pri. Reccideꝛ inferiora magis q̃ corpora nostra. Ibidem. At neqꝫ recidere ad nihilũ res posse neqꝫ aũt De nihilo testor, Idem lib. qnto. Haud igitur cessat gigni de rebus et in res Reccidꝛe assidue quoniã fluere omnia cõstat. Propertius. Reccidit inqꝫ suos mẽsa supina pedes. pro recidere & recidit, id pce imitaberis. Lucre, lib. i. redducit Venus & redductũ Dædala tellus. Idem lib. vi. Nec poterant vllam ptem redducere eorũ, Hora. Dij tibi dent capta classem redducere Troia pro reducere, id parce imitandũ est. ¶ Apud Lucre. lib. quarto. Videꝛ referũt corripi pro distãt, sed opinor esse mendã nec quoqꝫ modo imitandũ, Vsqꝫ adeo magni referunt studiũ atqꝫ voluntas. Idem lib. ij. Id rursum cœli rellatũ templa receptant. Lucretius imitatꝰ est Terentiũ dicentẽ in Phor. Quod ab illo allatum est id sibi rellatũ putet, ubi metri gratia l geminari vult Donatus. Id parce imitandũ est, quia relatus vnico l frequentissimũ est. Iuue. Dixerit astrologus, credent a fonte relatũ Hammonis. ¶ Hæc omnibus licent rettulit & retulit, repperit & reperit in præterito, reppuli et repuli. Horat. in. i. epist. lib. ij. Rettulit acceptos regale numisma Philippos. Catul. Si reditũ retulissetis. haud in tẽpore longo. Sed emẽdatissimi libri habẽt, retulisset, vt sit vetus prꝭteritũ a tollo. Sueuius antiquus poeta, fera prælia bello In Persas retulere suo, Ausoni. in epig. Qui laqueum collo nectebat, repperit aurum Thesauriqꝫ loco, deposuit laqueũ, At qui condiderat postq̃ non repperit aurum Aptauit collo quem reperit laqueũ. Sedulius lib. quĩto. geminauit p in participio repperiens. id nollem imitari. Dicit autem. Reperiẽs regem qꝺ se rex dixerat esse Obijcit. Ouidi. in epist. Medeæ. Quæqꝫ feros repuli doctis medicatibus ignes. Non valeo flammas effugere ipa meas. Claud. in. iij. consul. ho. Reuolutaqꝫ tela Vertit in auctores & turbine reppulit hastas, Immolo semper primam producit. Angelus Politianus concedit se noue corripuisse, quia in alijs verbis similia fecerĩt veteres. Tu producito semper. reddo tam in prosa q̃ in carmine, semperqꝫ d geminat, nec ab eo fit redditus nomen: sed a redeo. reditus etiam pro annuo, prouentu vt dictum est.

Refficit. Reccido. Redduco. Referunt. Rellatus. Rettulit. Retulit. Repperit. Ceperit. Reppiens Rettuli. Retuli. Reditus.

Pro.

Est pro breue in græcis pro longum rite latinis.

¶Pro græca præpositio pro ante, semper corripitur, vt prolepsis, prologus, propheta, prometheus, promethia, cum ei diphthongo in pænultima, apud græcos, ergo penultima producitur, ꝓpontis prophasis, propolis, propola, ꝓpylæum &c. Ouid. in pri. Meta. Inde promethides placidis epimethida dictis Mulcet. Idem in quarto de põto. Misit in has siquos longa ꝓpontis aquas. sic cæteri præter Maniliũ nisi mẽdosus sit codex in lib. quarto. Aequora & extremũ propõtidos Helespontũ. Idem ibidem. Illũ etiam venerata colit vicina ꝓpontis. Propheta, Bebelius dicit variari cui credemus vbi ꝓductionis testimoniũ ex ꝓbato poeta attulerit. Rufinus apud Priscianũ. Agnouit metrũ seruatq; Terẽtius artem. Nam ꝓlogos trimetro didicit cõponerẽ ỽsu. Errauit in hoc vt in mr̃tis alijs, Alanus dicens. Prologus in somnũ murmur euntis erat. hunc male imitantur Sulpitius & Bebelius. Prohibeo corripitur quia vocalis est ante vocalem. Persius. Oleũ artocreasq; popello Largior an prohibes.

ꝓmetheꝰ. Propõtis.

¶Pro latina præpositio ꝓducitur, vt prodo, proficio. Ouid. Non profecturis littora bobus aras. prope autẽ corripitur, vnde, ꝓpero properus, propinquius. item quę simplicia sunt, probo, ꝓbrũ, Propertius corripiũtur. plærią; Propertius a pro deducũt. Item primã corripit procul, vnde vel a porro nõnulli deducũt ea quę correpta legimus, & tamẽ plurima ꝓducta videntur significationẽ de ꝓcul aut porro habere, vt protenus, ꝓripio &c. Verg. Quo nunc se proripit ille, hoc est procul rapit. Idem. En ipse capellas Protenus æger ago. i. porro tenus, quasi longe a finibus, teste Seruio. Pro igitur in compositis semper ꝓducitur in mere latinis, quãcunq; videatur significantiã habere, exceptis paucis, quorũ meminit Gel. lib. ij. noct. atticarũ, sed ipe rem paucis tetigit, quam longe clarius studiosis aperiam, & plura q̃ ille adducam.

Pro correptum.

Corripias, pronepos profugat, ꝓfugit, proficiscor
Et procio peto significans cui iungo procello
Atq; profana, professa, profunda, profesta, profari
Propino vario, procuro iungo profundo
Sic bene docte locas propello, propago Lucreti.

ꝓnepos. ¶Oui. xiij. Met. Esse Iouis ꝓnepos. Idẽ x. Met. Est Neptunus auus ꝓnepos ego regis aquarũ. Persiꝰ. Iam reliqua ex amitis patruelĩ nul

la pneptis nulla manet patrui. Errauit itaque Sidonius in epithalamio Polemii dicens, Feliciter æuum Ducite concordes sint nati, sintque nepotes Cernat & in pauo sibimet qd pnepos optet. Vbi etiã vltima contra totã vetustatẽ nimis licẽter corripit. ¶ Profugo. as. primæ apud Philelphũ in octaua septimæ, & in qnta nonæ. ¶ Profugio tertiæ. Valerius Flaccus lib. vii. Contingat mihi deinde mori, sic fata pfugit. hinc nomẽ pfugus. Verg. i. æne. Italiã fato pfugus lauinaque venit Littora. hic quoque pfugiũ quod oẽs syllabas corripit, quare nõ docte satis dixit Prosper. Vnũ profugiũ tutũ est deus ipse timẽti, sed forsitan ita mẽdose legit pro confugiũ. ¶ Proficiscor pfectus sum. Verg. vii. æne. Arcades his oris genus a Pallãte pfectũ. Propertius li. iii. Magnũ iter ad doctas pficisci cogor athenas, sic cæteri poetæ, nec vnquam pducitur cõtra plurimos, qm apud Propertiũ in fine secundi libri non pfecto a pficiscor legit, neque sensui cõgruit. sed pfecto a pficio, & ita habẽt optimæ impressuræ, et sensus est optimus sic. Hæc quoque pfecto ludebat Iasone Varro. i. Varro cantauit amores perfecto Iasone. i. postque pscripsit gesta argonautarum, nec apud Iuuenalẽ in emẽdatis codicibus legit Sat. vi. Profectura sed pcessura, vt testat etiã doctissimus Ferettus sic. Processura domo sicula non minor aula. ¶ Procio. is. iui. itum, pænultima supini longa. id est pro uoco primã producit, at procio. is. iui. itum, pænultima supini breui, & prima similiter correpta. id est peto, hinc procus, proco. as, reciproco, testis est cum Nestore Calepinus. ¶ Procello. is, verbum. Lucretius libr. vi. Turbinis immanẽ vim prouomit. atque procellit. hinc procella. Vergi. æneі. i. Stridens aquilone procella. ¶ Profanus a quo profano. as, verbum aut contra vtrunque a fanum. id est templum, & hoc a fando (vt Festo placet) quia põtifex in dedicatione templi certa verba pfari solet. alii a Faunis nomẽ deducunt, alii græcũ esse volunt a Phaneleõ. id est manifestũ quia e phano respõsa dabantur, hi per ph scribunt illi per f. Vergi. Procul o procul este prophani. i. irreligiosi & impii, quasi pcul a fano. Oui. Scilicet omne sacrũ mors iportuna pfanat. Fanũ no͏b placet cũ Geor. Val. li. xxxiii. ca. vi. esse latinũ. ¶ Profiteor. eris, pfessussum. Oui. in. ii. de remedio. Vtilitas lateat qd nõ pfitebere fiet. Hor. in arte. Inceptis grauibus plerũque & magna pfessis, errauit igit teste Nestore Arator li. ii. Paulũ esse ministrũ Aeterni scitote dei pfessio ꝟa Mẽdaci de teste sonat. ¶ Profundus. Verg. Cœlũque profundũ. ¶ Profestus. a. ũ. Auso. de studio puerili. Studiũ puerile fatiscit. Læta nisi austeris varient festa pfestis, male capit ab indoctis p pridie festi, sed pgamus. ¶ Luca. in ix. Hoc satis est dixisse Ioue sic ille profatur. Vergi. in. iiii. æneid. & sic

Profugo.
Profugio
Profugus.
Profugiũ
pficiscor
Procio.
Proco.
Procello
Procella.
Profanus
pfano. as
Profiteor
Professio
pfundus.
Profestũ.
Profari.

Propino. accensa pfatur. Variantur aūt ppino, procuro, pfundo, propello, ppago. as, verbū. Martia. in. xij. Hoc quoq; nōnihil est quod ppi nabis in istis. Idem lib. vi. Nemo ppinabit callidiore tibi. i. pbibet a

Procuro. pro. i. ante & pino bibo, nam e græco habet originē. Tibullus. Ipse pcuraui ne possent sæua nocere. Sōpnia, Sil. li. vi. Haud secus ac sta bulis pcurans ocya pastor. Vergi. ix. ænei. Quod superest læti bene gestis corpa rebus, Procurate viri. Hora. Hæc ego pcurare & ido neus imperor & non &c. Catul. Has postq; mœsto pfudit pectore voces. Oui. in epi'a Canaces. Ipa nihil pter lachrymas pudibunda pfudi. Correptio est longe frequētior, Lucret. li. iiij. Est pcul a tergo

Profūdo quæ puehat atq; ppellat. hinc frequētatiuū ppulso. as, vt in eodem

Propello libro de echo. Sex etiā aut septē loca vidi reddere voces, vnam quā iaceres, ita colles collibus ipis Verba ppulsantes iterabant dicta re ferri. Idem in eodē lib. Atq; aliū præ se ppellens aera voluit. Ne ve

propulso rearis puer venerabilis Lucretij auctoritatē amplecti. Idem li. i. Pro pagare genus posset vitāq; tueri. Ibidē. Nec ratione fluunt alia, stra gemq; ppagant, & idem lib. v. Vt ppagando possent pcludere sę

Propago cla. Et paulopost. Vt potuisse ppagādo procludere plem, in his cer te de eadem re loquitur, eademq; manet significātia. Ideo in verbo non obseruādo est differentia, quā in nomine ppago ponunt grā

Propago nomen. matici dicentes, ppago pro vitæ pducitur. Vergi. Flexos ppaginis arc9. p progenie corripitur. Idem. Si romana potens Italia virtute propago, pro eodē dicitur ppages. is, duo sunt adhuc corripienda

Profecto pteruus. profecto aduerbiū affirmādi, quasi p facto vt dicunt grāmatici, & pteruus a pterendo, ergo corripitur vtrūq; contra primitiui natu ram. Hor. in arte. ille pfecto. est finis versus. Oui. Multa miser timeo quia feci multa pterue, Habete si lubet versiculū. ¶ Sunt contra pa trem correpta pfecto proteruus.

I & o in compositis.

Pars si componens, fini prior i vel o donat.
Sit breue cunctipotēs & Thimotheus manifestāt.
Quod si non semper manet i producito semper.

¶ Habet hęc regula partes duas, quarū prior est. dictiones cōpositę

Sacrificiū siue latinæ siue gręcæ terminātes in i, primā partē compositiōis bre uiant i, vt bifidus, trifidus, at bisacutus corripit primā. per regulam compositorū sesquipes, semiuir, vitisator, Archigenes, Anthithetō, sacrifico, sacrificiū. Ennius. Sic nos ille suos dijs sacrificare puellos. Errauit ergo teste Nestore, Arator dicens. Forma sacrificij perfecti

prisca camistro, Tres panes offerre iubet. meli⁹ dixisset Sacrificii forma p sacrificij. ¶ Posterior ps. dictões gręcę terminãtes in o primã partẽ cõpositionis, breuiãt illud o, vt dorothea, samothracia, timotheus, cymothoe, leucopetra, protomi, zelotypus. &c. oĩa sunt inuẽtu facillima. ¶ Dixi in regula. Q̃d si non semp &c. qa si ex declinatione tantũ pueniret, pduceretur, vt tantidẽ, tanticũq;, quanticũq;, eidem, cuiq;, quãlibet, quantiuis, Iuue. quanticũq; domus constet. Manilius lib. ij. Omne quidem signũ sub qualicumq; figura. siquis siqua, producũtur, quia vix apparet compositio. Siquidem variatur, vide i ante q. Idem producitur in masculino. Scilicet & ilicet, pducuntur, quia fiunt a scire & ire, per remotionem syllabæ tolluntur, & alia nonnulla his versibus contenta. Idem.

A quotus atq; dies quod fit variato at ibidem,
Et tibicen erit longum, cui iungis vbiq;.
Protrahit Ausonius matricidam grauitate.
Lagopus, gæolophus atq; Theophila produc.
Cum leucopetra, quidam gæometra iungunt
Quod medius facit atq; dies producito semper.

¶ A quotus & dies fit quotidie, & hinc quotidianus, & variari potest vtrunq;, sed quotidie apud solos neotericos repperi corripi, vt apd̃ Mantuanũ in vita diui Georgij. video reliquos parũ acute de hac dictione scripsisse, quia sæpius primã corripit. Rarissime assumptione t lræ pducit vt apd̃ Catullũ ad Malliũ. Ne nimiũ simus stultorũ more molesti. Sępe etiam Iuno maxima cęlicolũ. Coniugis in culpa flagrauit quottidiana Noscens omniuoli plurima furta Iouis. vbi notabis magis q̃ imitaberis pẽtametro versu sensum non perfici nec suspendi. apud alios reperio prima correpta, secundã pduci. Mart. li. x. Leuis dropace tu quotidiano. Et lib. xi. Quo tu quo liber ocyose tendis. Cultus sindone non quotidiana. Sido. lib. viij. Hoc pernix habitu meũ memẽto, Orpheũ visere qui quotidiana, Saxa & robora corneasq; fibras, Mollit dulciloqua canorus arte. omnes Phaleucij sunt, & Orpheũ per synæresin est spõdæus. Martia. lib. iiij. Quotidianã refice nauseã nũmis, Scazon est. ¶ Iuue. Saty. v. Vel si quãdo datur custos affixus ibidem. Si tota vetustas, quare imitari nollẽ Iuuencũ dicentẽ. Oblatusq; ibidẽ mox dęmonis horrida virtus. Idem. Ille iubet cunctis ibidẽ conuiuia poni. Hor. in arte. Tibicen didicit prius extimuitq; magistrũ. Sedul. lib. iij. Funereosq; modos cantu lachrymãte gemebat Tibicen, plangorq; frequẽs cõ Quotidie Ibidem. Tibicen.

fuderat aedes, mēdose legi tibicines, quod foret intolerabile. Curaūt magis pducat tibicen q̄ tubicē, haec est rō, q a tubicen fit a tuba. vbi a in i seruata quātitate vertit, at tibicen fit a tibia, iō tibijcen dicendū fuerat, iam ɔ̄terūt duas breues in vnā longā, vt in bigę, trigę, q̄drigę, p bijugę &c. sic auriga p aurigia, ab auras agēdo dictus. ¶ Vbiq; qui dicūt variari, afferāt ex veteribus testimoniū, alioqui nugas egerint. Vbicūq; variatur. Claud. in laudibus stiliconis. Occursant vbicūq; velis. Oui. Meta. viij. Seruor vbicūq; est, vni mea gaudia seruo. Ausonius metri grauitate pduxit matricida dicens in monostichis Caesarū (q̄ an Ausonij sint dubitat Baptista Pius) Matricida nero pprij vim pertulit ensis. Sido. in .ij. panaegyrico. Matricida pius sed ne spreuisse dolerē, potest corripi vt patricida & parricida in tragoedijs Senecae. Et profecto nimis licenter haec pducuntur quādo nulli veteres heroicorū aut elegiacorū scriptores ausi sunt hęc pducere. quare non placet mihi licentia Aratoris dicentis, Parricida trahis. patricida vocabulū a veterioribus parum vsurpatum recte in hexametris & pentametris recipitur, parricida rr geminat. Horati. lib. iij. car. Ode. xxix. Telegoni iuga parricidae. versus est Alcmanius dactylicus tetrameter, vbi tertius pes necessario est trochęus.

Vbiq;. Vbicūq;. Matricida. Parricida

¶ Lagopus &c. suis locis declarabunt. de geometra satis dictū est.

Meridies. ¶ Meridies quasi medius dies pducitur, sic verba meridio & meridior. Idem opinor factitandū in pridie & postridie. vide i ante d in medijs Catull. ad Ipsithillā. Iube ad te veniā meridiatū. Phal. est Martial. lib. iij. Inter tepentes post meridiem buxos. Sedet ambulatur liber acribus curis. Scazontes sunt duo. sic Meridianus, Pomeridianus. ¶ Reliqua corripiuntur, vt omnimodus, multimodus, in Lucretio saepe lecta. Martia. lib. iij. Non nautas puto vos sed argonautas, Retro in cōpositiōe variat, vt extra cōpositionē sic intro. Lucre. lib. iij. Sic animas introduxerūt sensibus auctas. Oui. iiij. Met. Ipse retrouersus squalēria ptulit ora. Controuersia corripit a Sido. li. viij. Declamatio cōtrouersiarū. Phal. est. Martia. lib. xij. Offensus genitor trinoctiali. Affecit domicoenio clientem. Phal. est.

Regula septima de praeteritis dissillabis.

Praeterita tenent primam dissillaba longam
Tolle bibit scidit atq; fidit tulit, ortaq; do sto.

¶ Pręterita dissyllaba pducūt priorē, ut veni, a philetico male correptū, p maū recte dici vbi de duob⁹ tm̄ loqmur in syntaxi dictū est. Tollunt sex bibi &c. steti, dedi. Addit Nestor linquo liqui, q̄d vult variari sed male. Etenim in Vergilio non liquerat legitur sic. Nāq;

suam patria liquerat tellure sepultā, sed sic. Namq; suam patria antiqua cinis ater habebat. Testis est Seruius, cui recte astipulantur. Laurentius Valla, & Sulpitius, Valerius Flaccus lib. vij. Si te sceptra domū site liquisse parentē senseris mēdose legit reliquisse vt paulo añ Dignior es et fama meis iam parta venenis pro Dignior es iam fama meis est parta venenis. Emi ꝓducitur ꝑ regulā, & teste Volsco & alijs doctissimis apud Ouidiū in epistola Didus non emi praeteritū sed p̄ns emo legit sic. Q̄d tibi donaui ꝑfide litt⁹ emo, & ꝑfecto optimus sensus est bñ inspicienti. Iuui sp ꝓducitur. Catullus per syncopā duriusculā iuerint metri grā ꝓ iuuerint dixit de coma Berenices. Non ita me diui, vera gemunt, iuerint. Ita habent optime impssurae, quicqd aliqui garriāt. ¶ Martia. lib. iij. Vnguentū fateor bonum dedisti Conuiuis here sed nihil scidisti. veteres scicidi dixere, teste Prisciano. Rui corripitur quia habet vocalem ante vocalem. Liqui. Emi. Iuui.

Regula octaua de geminatis p̄teritis.

Corripiunt binas geminantia, ceu ceciderunt
Tolle ceciderunt a caedo, a pedo pepedi.

¶ Preterita geminātia principiū primā & scdam syllabas corripiūt nisi positio ipediat, vt tetigi, peperi, pepuli, tutudi. ¶ Dixi nisi impediat, ꝓpter spopōdi, fefelli, vbi prima tm̄ corripit, vt in duob⁹ exceptis, Cecidi a caedo, pepedi a pedo. Iu. Sat. iij. Ebrius ac petulans qui nullū forte cecidit, Dat poenas. Hora. Nā displosa sonat q̄ntū vesica pepedit. Cōpositū simplicis regulā imitat. Ouid. v. Trist. Contudit ingeniū patiētia longa malorū. Enniū imitari nō ausim (q̄a nemo hactenus imitatus est) dicentē. viresq; valētes Contudit crudelis hyems. Etenim forte mendosum est pro contuderat. Contudi.

Regula nona de supino dissyllabo.

Cuncta supina tenent primā dissyllaba longam
Ptaeter nata sero, cieo, lino, sto, sino, sisto,
Do, ruo, cum queo, eo, reor, at staturus, atum dat.

¶ Supina dissyllaba producunt priorē syllabā, vt visum, lusum Tolluntur satum a sero, citum a cieo, litum a lino, statum a sto & sisto, situm a sino, datum a do, rutum a ruo, hinc dirutū &c. in simplici ruitum rectius dicimus, quitum a queo, itum ab eo, sed ambitus satis est dictum, ratum a reor, staturus contra primitiui naturā primam produxit. Ouid. ij. Met. Nec fruitur sōpno vigilātibus excita curis. Sta. Theb. iij. Atq; hic ingēti capaneus mauortis amore, Excitus & longā pridem indignātia pacem Corda tumens, haec a cieo Citum.

sunt Citũ a cio pducitur Silli.lib.iiij. Accitas propere castris in prælia consul Raptabat turbas p musc; ruebat in hostẽ.Luca. Stratisq; excita iuuẽtus.Oui.in epi.Canaces.Oblitus a dñæ cæde libellus erit Idem.ij. Meta.Hic situs est Phaeton currus auriga paterni.Idem.iiij. Fast. Hic status in cœlo multos pmansit in annos a sto statũ est.cõposita habẽt itum,vt pstitum,institũ &c. aliquãdo tamẽ producta penultima habent atũ,vt constatũ.hinc cõstaturus &c.sed ipm etiã staturus contra primitiui naturã pducitur.Luca.lib.ij. Hinc acies statura ducũ.Idem in.vi.Et statura redit.Papi.vij.Theb.Spes ne obstatura pelasgis,Oui.i.Fast. Musa quid a fastis non stata sacra petis. Valerius Flaccus lib.ij.Nostræ stata dona salutis,Luca.lib.x. His ascripsit aquis quorũ stata tempa flatus,hęc a sisto sunt.Verg.Nos abijsse rati &c.Terentius in hecyra.Nam cum cõpressã est nata. Forma in tenebris nosci non quita est.Ouid.Meta.i. Sed itum est in viscera terræ.de ambitus dictũ est. Claudia.in.lib.i.in Rufinũ.Cĳentes Fallit & ambitos a principe vendit honores.fuo.is.fui futũ,vnde sum fũi & futurus habet.olim corripiebat priorem supini quod futurus ostendit.Hora.in arte.Vtiliũq; sagax rerũ & diuina futuri.sic pfuturus qd nimis licenter produxit(nisi mẽdosus sit codex) Mantuanus in cõsolatione super morte Collę dicẽs. Profutura cupit nocitura ignara futuri,sed pfectura forte legendũ est. Spuo sputũ producit. Sedulius nimis licẽter dixit lib. v. Hæc sputa per dñm nram lauera figurã,sed fortassis legendũ est Sputa hæc per dominũ &c.

Staturus.

Stat⁹.a.ũ.

Regula decima.

Præ tum vocalem de vi reliquis dabo longam.

¶Omne supinũ non dictũ,mutans vi syllabã in tum,pducit vocalem añ tum,vt expeditũ,petitũ.hinc noia expeditus.a.ũ,expeditio.Sido.li.viij.epist.Succingãt hederę expeditiores.Phal.est.ut apd eundẽ de laudibus Narbonis.Nam quis Persidis expeditionẽ.Aut victricia castra pteribit,sic impedio.iui.itum,a quo tñ frequẽtatiuũ impedito video semel corripi apud Papi.ij.Theb.Hos obit atq; illos ferroq; micantia tela Decutit,impeditat numero seq; ipa vicissim.Arma premũt sed forsitan impediũt scriptũ reliquerat.Horat. Quandoq; bonus dormitat Homerus.Papi.iiij.syl.Cumq; tibi vagitat tertius infans,at vbi a in i mutatur fit contra primitiui naturã correptio.vt clamatum clamito,sic esum.esu. esurio,&c. Petiturus Claudianus corripit,sed in hoc non puto eum imitandũ esse,dicit autem in.iij.de raptu Proserpinæ.Ipm etiam petitura Iouẽ.sic Arator.Hinc humana probant,cœlũ petiturus oliuæ.Progreditur liu

Impedito as.

Petiturus.

strare nemus, pduc quoq; solutũ, volutũ, q̃uis non recte forment & potitũ, iratum, quia actiuũ foret potio. iui. itũ, &c. obliuiscor oblitum pducitur, licet nõ recte formet. ¶ Dicta notabis. ¶ Tonatio &c, pducunt a quia ex antiquo supino in atum &c. pecto in p̄terito olim pectiui habuisse dicitur, hinc pænultima longa pectitũ, quod nunc non inuenitur, habuit quoq; (vt opinor) pectui, & hinc pænultima breui pectitũ. Columel. lib. xi. Verum vbi iam puro discrimine pectita tell⁹. Male dixit Riga in Luca. Partitio quasdã scissuras schismate gignit. In cæteris præsentis norma seruabitur, nisi vocalis ante vocalẽ aut positio, aut consonãtis mutatio impediat, quod addo, propter posui retuli, genui, coegi, potui.

Regula vndecima de verborũ cremẽtis.

A in crementis.

Crescens produc nisi cremento dare primo.

a Crementũ verbi est vbi excedit secũda psona singularis numeri, pñtis tpis, indicatiui modi, actiuæ vocis, q̃ si defuerit qualis foret cõ[illegible]ditur, vt amamus, crescit, quia excedit hanc psonã amas, oscularis crescit, qa si scda psona actiui vbi foret ipa esset osculas. Crementũ ne credas cum paucis diligentibus latine non dici Columel. li. vi. cap. viij. Seminariũ crementũ capere nequeũt. Notatur hæc vox a Beroaldo in margine. Vocalis in primo cremẽto est quæ erat secũdæ psonę vltima. reliquę in secũdo cremẽto esse dicuntur. ¶ A igitur in omni cremento producitur, vt amamus, legebamus, excipit in primo cremento do. as. dare, cum primæ coniugationis compositis, vt venundabã, pessundabã &c.

E in crementis.

Ni subit r produc e semper quum subit r do
Cum socio ternæ breue, Præsens protrahe reris.
Semper e corripitur præ, ram, rim, ro, beris adde.
In reliquis produc, q̃uis steterunt Maro dicat.

¶ E in vtroq; cremẽto pducit, vt amemus, amaremus, docemus, legebã, nisi postponat r, nã tũc corripit oẽ pñs tertię declinatiõis. vt legor. eris. legeremus, leger̃ cũ socio. i. p̄terito impfecto cõiunctiui modi. ¶ Re añ re vel ris. pducit, vt legereris. ¶ E añ rã, rim. ro, sp corripit. vt legerã, legerim, legero sic amauerã &c. quieuerã, sed quierã pducit, qa per syncopã est, vt deflerã &c. beris vel bere. corri. vt amaberis, amabere. ¶ Ferã velim ferebã, edã, ero &c. corripiunt primã syllabã, qa in regularib⁹ nõ foret crementũ. Cætera pro

duciitur, vt steterūt, legerunt, qualia Vergilius & plures licēter corripuerunt. nos non imitabimur, nisi tam parce in tanto ope. Terentius in ꝓlogo Eunuchi. Postq̄ ædiles emerunt &c. hic emerūt corripitur teste Diomede. Vergil. ij. Gæor. Miscueruntq̄ herbas & non innoxia verba. Idem. iij. æneid. Obstupui steteruntq̄ comę, & vox faucibus hæsit. Idem in buco. Matri longa decem tulerunt fastidia menses. Horat. epist. iiij. Dij tibi diuitias dederunt, artemq̄ fruendi. Silli. lib. viij. Terruerunt pauidos accensa ceraunia nautas. Sunt qui legant in præterito plusq̄ perfecto steterant miscuerant &c. quibus cum Diomede refragantur mille exemplaria.

Emerunt. Miscuerūt. Steterūnt Tulerunt Dederūt. Terruerūt.

I in crementis. Item O. & V.

I produc primo cremento, dummodo quartæ.
Est verbum, debet semper producier iui.
Corripe præteritis imur, vndiq̄ venimus edit.
In coniunctiuo rimus. ritisq̄ licenter.
Inuenies, nolite vel ito, velimus & itis.
Et simus sitis produc. Erit u breue, non o.

¶ I in primo cremēto vbi quartę cōiugatiōis sp̄ ꝓducitur, vt audim⁹, auditis, audite, audirē &c. ibam ibo, scibā scibo, experibor, quę antiqs placebāt, audiūt corripit, qa vocalis est ante vocalē. Item p̄teritū in iui ꝓducit vbiq̄ i an̄ vi, vt petiui petiuerā. ¶ Imus in omi p̄terito corripit, vt venimus, audiuimus, nisi in p̄terito cōiunctiui, vbi Seruius & Diomedes volunt rimus & ritis, ꝑpetuū ꝓduci. Nebrissensis etiā vult futurꝝ ꝓduci. Ego magis astipulor Georgio Vallę lib. xxxviij. ca. x. vbi ait hæc licenter ꝓduci, ꝓpter tot breues non in p̄terito solū, sed etiā in futuro, si caute respexerimus, q̄uis Serui⁹ dicat Vergiliū corripuisse egerim⁹, quia aliter stare nō poterat versus, ait autem Vergilius. vi. æne. Namq̄ vt supremā falsa inter gaudia noctē Aegerimus nosti. Ouid. iiij. de ponto. Hæc vbi dixeritis, seruet sua dona rogate. Ennius. Non mi aurū posco, nec mi prediū dederitis. Ouid. vi. Meta. Haustus aquæ mihi nectar erit, vitamq̄ fatebor Accepisse simul vitam dederitis in vndis. Idem in priapæis. Vtilis hæc aram si dederitis erit. & in. iiij. de ponto, Quum gelidam thracen et opertum nubibus Hæmon, Et maris Ionij transieritis aquas. Ibidem. Copia nec vobis vllo prohibente videndi, Consulis vt limen contigeritis erit. Catullus ad Lesbiam. Dein quū milia multa fecerimus. Phal. est. Poteris similia nō frequentia sine affectatione producere. O in cremento producitur, vt amatote. V vero

Rimus & ritis in cōiunctiuo.

corripitur, vt volumus. cætera nota sunt.

Regula duodecima de noim crementis.

CRementũ nominis ꝓnominis et ꝑticipij, est excessus obliqui in syllaba vel syllabis, supra nominatiuũ eiusdem numeri, vt puer pueri. qui quorũ. In cremento autem plurali a & e & o. producuntur. vt horum, harũ, rerum, i & u corripiũtur. vt artibus artubus. ¶ De cremento autẽ singulari licet Priscianus, Alexander, Sulpitius & plures in declinationibus agunt, malui hic eam rem tractare plene, & in declinatõibus in glossulis nudo sermone sine testimonijs admonere, pro tenellulo puerulorũ captu. Prima declinatio in singulari non crescit. nisi pro æ dicatur ai, de quo satis dictũ est. nec quarta nisi in datiuo, vbi est vocalis ante vocalem, de quinta in vocali ante vocalem dictum est. Ergo a secunda auspicabimur. NOTA

Crementum secundæ declinationis.

Quæ sequitur primam tantũ producit iberi.

¶ In secunda declinatione vnicum producit pęnultimã genitiui. Iber iberi, & eiꝰ cõpositũ celtiber celtiberi, nã de tydei, orphei &c. de alijs &c. dictũ est vt de aulai &c. Mart. li. vij. Ille meas gẽtes et Celtas rexit Iberos. ibi diuisit cõpositũ ne corripet. ut Luca. in. iiij. Celtę miscentes nomẽ Iberis. Sil. li. iij. Venere & Celtæ sociati nomẽ Iberis. i. celtiberi. nom actũs est ꝑ synedochen rectus a sociati. Marti. li. i. Vir celtiberis nõ tacẽde gẽtibus. Iambicus trimeter est. male ergo corripuit Petrarcha in primo aphricæ. Celtiberũq; anios ꝗbus auxiliaribus arma &c. pro celtiberorũ, cum Petrarcha errauit Gaguinus, plures q; quos nominatim carpere candor meus vetat. Iber. Celtiber.

Tertiæ crementũ. A. & O.

Dic atis. Onis ab o. fer. inis breue, protrahis enis.
On si vertis in o. mensus sit qui fuit ante.

¶ A corripit vt poema. atis, dilema. atis, argumentũ q̃d aduersariũ vtrimq; capit lẽma inscriptio. ¶ Ab o ꝑducũtur onis & enis, vt Cato. onis, Anio. enis, sed anien q̃q; dr̃. ¶ Inis ab o corripit, vt ꝟginis &c. ¶ Si gręca in on amittãt n, seruãt in obliq̃s q̃ntitatẽ quã habuerit, vt agamẽno. onis, Britõ. õis, sic brito, saxo. onis, Macedo. onis, Vãgio. onis, q̃ corripiunt. Iu. xv. Sat. Qua nec terribiles Cimbri nec Britones vnq̃. id est britanni. Martial. lib. xi. produxit dicẽs. Q̃z veteres brachæ Britonis paupis & q̃. i. britãni teste Calderino. Britones. ¶ Nestor putauit Saxo. onis, etiã ꝑduci, allegãs Lucanũ in primo; Saxones.

Et bituri longisq; [illegible]ces Saxones in armis, In qua re errat Nestor quia sine litera s. legendũ est Axones, qui sunt galliæ populi, accolæ Axonis fluuij, teste Cæsare in cõmentarijs, vt declarat Sulpitius dissertissimus Lucani interpres. qui etiã biturix legit non bituri, & cõdigne me hercule, quia Bituriges sæpissime reperies apud idoneos, vix vnq; bituri, qui etiã galliæ populi sunt. Saxonis igitur penultimã corripit. Sidonius in. iij. Fuderit & q̃q; q̃q; scotum & cum saxone pictũ. hoc vltimũ etiam populi nomẽ est. Claudianus in. i. lib. cõtra Eutropiũ. Non longinqua docent domito quod saxone Tethys Mitior &c. Idem in consulatu Honorij &c. Maduerunt saxone fuso. Orcades populi sunt alemaniæ fortissimi. Luca. Vangiões Bathauiq; truces quos ære recuruo, Stridẽtes accuere tubę. populi nomẽ est. Contra pducitur Vecto. onis, etiã populi nomẽ, sed hæc om̃ia rectius in on desinũt, quorũ quedã pducunt. Sil. lib. iij. At Vectonũ alas balatus probat æquore aperto. Luca. lib. iiij. Vectonesq; leues profugiq; a gente vetusta Gallorum Celtæ miscentes nomen iberis.

Bituri.

Orcades.

Vecto

C.

Dices halecis nec spernes Melchisedechis.

¶ Baptista Mantuanus. Pectore sacrifici Melchisedechis erat. Martial. Halecem sed quam protinus illa voret.

D.

Dauid dauidis dices, Bogudis bogud optat.

¶ Iuuẽcus sic Edidit hic Mariã Dauidis origine Ioseph. Lactãti⁹ vi de a ante e. Israhel. Nebrissensis in declinationibus. nr̃i dixere dauidis primã contra aliorũ morẽ corripit, tu producito.

L.

Masculeum dat alis, neutrum formatur in alis.
Elis cum solis produc, reliquis breuiatis.

¶ Al. alis, masculini gñis corripit penultimã. vt sal salis. hoc nomẽ apud veteres etiã neutrũ fuit, & nihilo min⁹ eandẽ corripuit Verg. pri. æne. Vela dabãt læti & spumas salis ære ruebant. Iuue. Expende Hannibalẽ &c. sic cęteri. Ennius tamẽ pduxit dicẽs. Quæ ppter Hãnibalis copias cõsyderant. testis est apud Gelliũ. lib. iiij. Valerius Probus grãmaticus pstantissimus, qui in Hãnibal, Hasdrubalis &c. penultimã circũflexit, teste Gellio. Cæterũ Probus nunq; me habuerit riualem, neq; enim adeo sum antiquarius, ut quod videã displicuisse Maroni, & qui sequitur, omnibus id amplexandũ putẽ, q̃uis apud Enniũ centies reperiat. Neutra pducũtur, vt capital capitalis, apud

Sal.

Val. pb⁹.

Hãnibal.

Plautum in Menechmis. sic Danielis, Michaelis &c. & solis, reliqua corripiunt, vt vigilis, consulis, saulis a saul, apud Bapt. Mant. Riga produxit, quē paruifacio. Tanaquil ilis teste Placentino li. xxxi. ca. xix. Heliol. olis proprium viri, teste Prisciano.

N

On nimis incertum est, en inis dat, cętera produc.

En inis corripit, vt nois. Cętera pducūt, vt Pæan anis. Damē, enis Deben. enis virorū ppria. delphin. inis. &c. hymen tamē videt hymenis penultima correpta facere, quia secūda syllaba pducitur in hymenæus qđ ab hymen deriuatur, sed huius noīs hymen obliqs nondū apud veteres repperi. ¶ De on nequeo dare certam regulā Nam multa pducūtur, plura corripiūtur. Producunt quidē in obliquis hæc & plura. Amydon, aneon, babylon, cytheron, caulon, colophon, chromion, cydon, damō, daphnon, dolon, emathion helicon, lacon, ladon, nasamon, platanon, porphirion, peteon, sasson, sinon, simon, sicyon, salomon, qđ cum o in prima Solomon sępissime notaui impressum, Triton, Trigon, hæc præter. Simon notauit Nestor oīm testimonia afferēs ad quē mitto his nō contētentum. Ouid. vij. Meta. Quoq; suam securus arat chromiona colonus. Chromion cū ch aspirato & i latino, vrbs est in Cypro, ita dicit Nestor, licet aliqui libri creymona habent, alij cremyona. Hora. Pythias emuncto lucrata Simone talentū. nā de simo & simon idē est iudiciū vti de Agamemno & on. Testis mihi est in summa declinationū Antonius Mancinel. summus grāmaticus. Iuuē. Ille Simonis erat tectis quē lurida lepra Virtute ipsius diffugerat. Idem de Petro. Ales psequitr cātu mentēq; Simonis Circūstant tristē vbis pręsagia Christi. Idem semel corripuit dicens. Presolidū Simonē &c. sic Fortunat⁹. nollē hoc imitari. solō pducitur. Persius. Erūnosiq; Solones, apđ quendā male corripitur in epitaphio septē sapientiū Errant quidā dicentes pænultimā gti corripi, vbi vltima nti corripitur, nam a doctissimis vltima nois tercię in on, nusq; corripitur vt in vltimis doceo, itaq; hic nulla est regula. Plurima corripiūtur. vt cicon onis. ppriū & appellatiuū. Palæmon sic Philæmon teste Valla in Mattheū. canon, dæmon, Cnomon, hyperion, amithaon agamemnon, æson, amphion, Ixion, Mennon, Pęon, Lycaon, sindon &c. Ouid. xi. met. Ecce nurus ciconū tectę lymphata ferinis Pectora velleribus &c. Quedā variant, vt ægęon, vide æ ante o. Gedeon. vige e aū o. Orion videbis in primis syllabis. ¶ Sidon in primitiuo pducitur, hinc tamē Sidonius variatur & sidonis idis. Sil. li.

chromiō Creymō Simon. Sidon Sidoni⁹. Sidonis.

vij. Venerat ad bellum tyria Sidone, nepotũ. Excit⁹ prece. vrbs est Phœniciæ. Virgi.i.ęnei. Atq; equidẽ teucrũ memini sidona venire Sil. li. viij. Sidonis in latia trepidabat naufraga terra.i.ãna didus soror. Virg.i.ęne. Obstupuit primo aspectu sidonia Dido. Idẽ in.iiij. Sidoniã picto chlamydẽ circũdata limbo. ¶ Edon sine aspiratione & sine diphthõgo contra Gasparinũ & Tortelliũ, teste Nestore, gręce in prima syllaba habet η quã nos lrãm in e longã vtere solemus, etiam edonus dicit & variat in deriuatis ipsum primitiuũ, edon vel edonus ꝑducit. Propertius lib..i. Nec minus assiduis edonis fessa choreis. Sil. li. iiij. Edonis vt pangea super trieteridẽ motu. Luca. Edonis Ogygio decurrit plæna lyęo. Ouid. Protin⁹ in syluis matres edonidas oĩs. Idẽ in.ij. de remedio amoris. Ibat vt edonio referens trieterica Baccho. Edon vel edonus, mons est siue ꝓmõtorium Thracię. Edonis idis, Bacchi sacerdos. Edonij ꝑpřī. Virg. xij. ęneid. Ac velut edoni borę quũ spũs alto Insonat. iiij. geo. Edonis idis etiam est vrbs Aphricæ ægypto adiacens.

Edon. Edonus. Edonis. Edonius.

Demunt πατηυ μητηυ &c.

R

Aris produco neutris, Nectar, iubar, aufer.
Protrahe nar naris, Furis, veris, ricimeris,
Byzer ser & iber, in ter græcum ęthere dempto.
Oris ab or produc, Cum neutris corripe græca.
Arboris & memoris breuies, indictaq; cuncta.

Aris ab ar neutri generis ꝓducitur. vel laquear. aris &c. tollunt nectaris, iubaris. ¶ Bostar est ꝓpriũ viri nõ appellatiuũ, licet vulgus capiat ꝑ stabulo bouis, & ita ponat sed nõ ꝓbat Calepinus, q; sit viri ꝓpriũ videbis ex libris Sillij Italici & ex orõne Cicerõis ꝓ Scauro. Noĩa autẽ in ar ꝓpria fere sunt punica vt Hamilcar, aris. gestar aris q̃ Probus apđ Gell. voluit in obliquis pænultimã ꝓducere, id poetæ nusq; faciunt, nec tu facies si mihi auscultas. ¶ Far farris positu extẽdit Persius. Farre litabo. hinc farrago & farreus. a um. qđ tamen aliqñ abiectiõe r lrę corripit. Mart. lib. xi. Huic pistor fareas facit placẽtas. phal. est. hinc etiã farina vnico r semꝑ corripit. Virg. Pinguisq; farinę. ¶ Producunt que sequũtur in lrã, nar naris fluuij nomen, cuius obliqs nõdum repperi nisi apud grãmaticos. Virg. Sulphurea nar albus aqua. pro nasi foramine nõ nar sed naris in ntõ dicit. Fur furis. ver eris, nota sunt. Virgi. Vere nouo &c. ¶ Ricimer eris. viri ꝓpriũ. Sido. in primo panegyrico. Preterea inuictus Ricimer quẽ publica fata Respiciũt. Ibidem. Fœdera nulla Cum ricimere iacit quẽ cur nimis oderit audi. sic ibidẽ sæpius ¶ Byzer eris

Far. Fareus. Alij ferinæ. Nar. Ricimer. Bizer.

cum y græco, populus Pōti. dicitur quoq; buzer, & in secunda declinatiōe buzerus. hinc byzericus portus. Valerius Flaccus li. v. byzeresq; vagi Philyteq; a nomīe dicta Littora. ¶ Ser seris ppl'us Scythiæ, dictus a Sera vrbe, apd' quē sunt arbores lanigeræ, vnde Serica vestimēta cōficiunt. Verg. Velleraq; vt folijs depectant tenuia Seres. Sido. in panegyrico maioriani Assyrius gēmas, Ser vellera, thura Sabæus. Ser etiam est vermiculus vt in Pliniū dicit Hermolaus gtō seris &c. ¶ Erier eris etiā pducit teste Placētino lib. xiij. ca. xix. Iber. is. tam p Hispano q̄ Armenio. nam qui in Hispania sunt ab asiæ populis oriūdi putant, & vtrorūq; regio Iberia dicit. Luca. Occurrat iberib⁹ alter. i. iberis. Prisci. in perihegesi. Quē iuxta terras habitant orientis Iberes. ¶ Græca in ter multa pducūt pænultimā ne fallar si oīa dixero. Ego hęc solū colligere valui. brachionister eris. armilla teste Nestore. Crater. eris. poculū aut aliud vas amplū Virg. Crateras magnos statuunt ac vina coronant. Ab actō fit nomen primę fœminini generis hæc cratera qd' Calepinus male dixit esse masculinū, vt crater quia in dictū Vergilij versum ait Seruius hic crater græcū est, hæc cratera latinū. ¶ Character eris. i. signū & dicendi stil⁹. Characterismos. i. designatio, cum ch aspirato & t exili pducitur, teste Nestore & ælio Antonio. ¶ Cremaster eris testib⁹ eisdem, & est neruus a quo testiculus dependet. Colu. li. vij. ca. xxiiij author est. ¶ Climater. eris teste Nebrissensi hinc climatericus. Plin. lib. vij. Scansili annorū lege occidua quā climateras appellant, multa dicit in annotatiōibus Beroaldus, nihil aliud est q̄ periculū vitę fortunaq; hoīm ex astrorū lege. hinc climatericū tēpus. ¶ Clyster cum y gręco in obliquis pęnultimā pducit, quia apud gręcos vt in cæteris pductis, ita nō vertitur in e breue, vt fit in aer & æther, testes mihi sunt Nestor & Nebrissensis. ideo male dixit Macer, Apposit⁹ digitis aut intus clystere fusus, instrumentū est quo medici aluū repurgant, a clysin. i. abluere. vulgus suppositoriū vocat, Clysmus ablutio est. docti etiā a glandis specie balanū dixere. Tortellius etiā clysteriū vocat. ¶ Halter eris. pducit teste Nestore Quidā sine aspiratione alter scribunt, & in ntō etiam alteres. is. recte dici autumant. Martialis in apo. Quid pereunt stulto fortes haltere lacerti Exercet melius vinea fossa viros. pondus est qd' in manibus accipit ad saliendū velocius. ¶ Luter pducit in obliqs teste Nestore, vas est purgandis sordibus deputatū. ¶ Panther eris. teste eodem aīal qddā quasi tota fera, ther fera est. panthera pęnultīa longa etiā ferę nomē sed diuersę, ne lōge mittā vide Calepinū. ¶ Physeter eris. cū y gręco, piscis marinus mirabili magnitudine. dicit a physao. i. spiro vt

Ser. Erier. Iber. Gręca iter Brachionister. Crater. character Cremaster. Climater Clyster. Halter. Luter. Panther. Physeter.

suffio. Auienus in arato. Delphinos virides & physeteres anhelos

Prester. ¶ Prester serpentis genus, alio noīe dypsas dicit. Est etiā ventus turbo vniuersa amburens & ꝑterens. Lucre. li. vi. Presteras graij quas ab re nominatarunt. Ibidem. Et quasi demissum cœlo prestera imitetur.

Stater. ¶ Stater stateris ꝑducit teste Nebrissensi, qđ inde formatū nomē statera declarat cōtra Calepinū & plures. Vide in medijs, e añ r

Soter. ¶ Soter eris. i. saluator & viri ꝓpriū, ꝑducitur teste Nebrissensi, id verum esse mōstrat hinc deductū nomen soteria. vide in primis o ante t. ¶ Produc oris ab or vt amoris, sed corripe neutra, vt marmoris, & grȩca, vt castoris, hectoris cū memoris, arboris, vetustissimi ne loquerent̄ grȩcanice ꝑduxerunt hectoris, & similia. id nec Vergilio nec qui sequunt̄ placet, ideo semꝑ corripiemus cū omib⁹ nō dictis. vt mulieris, gutturis, martyris &c. Martia. li. i. Amethystinasq; mulierꝛ vocat vestes, Scazon cuius sex sunt pedes, quartus

Mulier. erū iambus est, nam spondȩus esse neq̄t. Priscianus in accentib⁹ dicit ꝑduci sed nō ꝓbat, & multi negant libellū illum esse Prisciani. ex Terentio quoq; & Plauto semꝑ dep̄hendimus correptionē. Philelphus vt plures, ꝑ Priscianū aut alium deceptus, hoc nomen male ꝑduxit. Mancinellus & plures ꝑ mendosos Lucretij libros decepti sunt, legētes mulieris, vbi legendū est Nebrissensi teste, adiectiuum muliebris. vt li. iiij. Siue virꝛ soboles siue est muliebris origo. ita habet impressio quā ego vidi, docet idē Nestor Nouariensis. ¶ Ador oris. patuit in heteroclitis, obliquos em̄ variat. Lucar auis nomen in obliquis corripit̄, Lucar neutrū ꝓ precio qđ ex luco capit̄, ꝑdu-

Lucar. citur teste Nestore. Castor corripit̄ etiā pro aniali qđ fugatū se ca-

Castor. strat. Castor grȩcū est latinā nō recipiens etymologiā. Iuue. xij. sat. Imitatus castora qui se Eunuchū ipse facit cupiens euadere damno. Testiculi atq; ideo medicatū intelligit inguen. latine dicit̄ fiber. Cōposita simpliciū regulā seruant quia corripiunt̄ a decus & corpus quibus addes antiqua quædam a puer, vt indecor qui nūs in vsu non est, teste Seruio. Vergi. lib. xi. Non tamē indecorē tua te regina relinquit. Tricorpor, marcipor, publipor. i. marci puer &c. Rhetor corripitur quia grȩcum est &c.

As.

Marcipor. Atis ab as produc. ab anas anatis breuiato:

Cætera corripies, nisi vasis. dico vadis vas.

Lrā clara est. Anas anatis sine dubio corripit̄, ut recte docet Nestor Anienus in Arato. Latipedēq; anatē cernes excedere ponto. In hoc certe nō errauit Macer dicens. Anseris aut anatis mixta pinguedine

tauri. Sulpitius voluit ꝑduci allegans illd' Martial' li. iij. Et anatis habeas vropygiũ macræ. Scazon ē Nestor eũdē v̾sum ad correptionem citat, sic etiã Nebrissensis. sed fallunt oēs, quia nec ꝑductio nec correptio ex hoc v̾su deduci pōt. nam primus pes & anapestus & tribrachus esse pōt. De anapesto Persius. Hederæ sequaces, ipse semipagan⁹. de tribracho Martial' in principio primi libri. An iō tm̃ veneras vt exires, Anas est auis, & fluui⁹, & vetꝉoꝝ morbus. Anas.

Es.

Es breuiat nisi cum locuples, mercesq; quiesq;.
Sic hæres, Græcum iungo quod præbuit etis.

Es breuiat pęnultimã gtĩ, vt miles itis. interpres interp̄tis. ceres ceris. deses idis. Producunt vero locuples locupletis. merces mercedis, quies. etis. sic inquies inquietis, hęres. edis. Et gręca que habent in gtō etis. vt magnes. etis. tapes, lebes, chremes &c. Termes etis. p v̾miculo vt quidã volunt ꝑ ramo oleæ, notũ ēst hr̃e termitis vt mil es itis. Oĩa sunt clara. Aes ęris. pręs prędis diphthongo ꝑducũtur. Termes

Is.

Is breuiat. tollo glis glitis quodq; dat itis.
Et psophis crenis & græcũ quod quoq; in n fit.

In is corripiunt pęnultimã gtĩ, vt lapidis, isidis, cineris, sed ꝑducitur glis gliris glitis & glissis credo nõ inueniri, licet cum Alexandro ea ponãt nõ ꝓbent Nestor, Sulpitius, Mancinellus, ꝑducunt q̃ habẽt itis vt dis ditis, sic samnis, quiris, lis. Verg. patet atri ianua ditis. Ouidius teste Nebrissensi corripuit dicēs. Et pulsata nigri ianua cęca ditis. sed mẽdosum puto ꝑ Iouis quia nigri aut stygij vel ꝓfundi Iouis, ꝑ Plutonis freq̃ ēs est. tu igit tm̃ ꝑducito. Produc etiã psophis idis. cum p ante s nomē vrbis a psophide Erycis sicani filia. Ouid. quinto meta. Vtq; sub orchomenõ psophidaq; cillenēq;. Papi. iiij. theb, æphitios idem ardor agros psophidaq; celsam Vastat, est & pluriũ vrbium nomen. ¶ Crenis. idis. nymphę nomen ꝑducitur teste Prisciano lib. vij. ꝑtrahe delphis inis. salamis inis. thracis inis. &c. q̃ ꝑ in etiã finiuntur. Dis ditis. Psophis. Crenis.

Os

Protrahit os, tria corripiunt bos compos & impos

Os in obliquis pęnultimã ꝑducit vt rhinoceros. tis. custodis, floris minos minois, tros trois, herois ab heros, cætera patent.

Vs.

Vs breuiat, tollas pręs dis, ris, tis quod habebit.

V præter pecudis,ligurisq́ intercutis addo
At melius melioris habet conformia iunge.

Vs pænultimã gt̃i corripit, vt corporis,velleris,tripodis,œdipodis,in nt̃o tripus nõ tripos dicit̃.Producũt q̃ hñt utis.udis.aut uris. vt virtutis subscudis,iuris,sic incudis cõtra ineptulos.Hora. Et male tornatos incudi reddere versus,corripiunt̃ pecudis,liguris a Ligus,& intercus intercutis. Cõpatiua ꝑducunt̃ vt melioris &c̃.

Bs.Ps,Ms.

Consona quũ prẹit s patrij pẹnultima curta est,
Hinc cyclops,seps,gryps,conops,cercops remoueto
Atq́ europs,hydrops,dolopis dic raro dolopis.

Nomẽ in s p̃cedente cõsonante vt bs,ps,ms, pẹnultimã gt̃i corripit vt lelaps.pis.nomẽ canis &c̃.Produc tñ plẹbs qa diphthõg⁹ est. Seps sepis. gryps (qđ in obliqs aspirationẽ suscipit,gryphis testis mihi est Nebrissensis. Verg.in buc.Iungent̃ iam gryphes eqs.aĩalia sunt eqs infesta,dicit̃ q̃q́ grypus.pi. Est etiã grypus nasus aduũc⁹ Et ænygma siue insolubile. ¶Cyclops,ꝑducit̃ tm̃ cõtra Sulpitiũ, Bebeliũq́. Hora.ĩ arte. Antiphatẽ scyllãq́ & cũ cyclope charibdin dicit̃ a cyclos rotũdus,& ops.i.ocul⁹ ¶Conops.i.culex.hic conopẹũ.i.velũ ad arcẽdos culices extẽdi sup̃ lectũ solitũ.Iu.sa.vi. Vt testudineo tibi Lẽtule conopẹo. Cercops.opis.ꝑp̃lus a Ioue in simias ꝟsus.Oui.xiiij.met. Quippe deũ genitor fraudẽ & ꝑiuria q̃ndã Cercopũ exos⁹ gẽtisq́ admissa dolosæ,In deforme viros aĩal mutauit vt ijdẽ Dissiles hoĩ possent sil'esq́ videri. ¶Europs Sicyoniorũ rex addit̃ hic a Nebrissensi.nã ab hoc Europã m̃lti dictã volũt ¶Hydrops aq̃ iterc⁹.hydropic⁹ q hydropẽ patit̃.Hora.Si nõ vis san⁹ cures hydropic⁹ & ni.male dixit macer.hydropicis sic hũores desiccat aq̃sos.male q̃q́ Riga in Luca. Hydropicũ curat Iesus & neprio recũbas,¶Dolops.pis.recti⁹ corripit̃,qa sol⁹ Sillius ꝑduxit teste Nestore,dicẽs h.v. Telũ ingẽs ꝑq́ arma Dolopis. Nescio an mẽdose legit,nã mihi ꝑlegenti Silliũ ea quãtitas nõ occurrit. Luca. li.iiij. Aut dolopes Numidẹq́ vagi.ꝑp̃li sunt thessaliæ. ¶Caput capitis,satis patet iõ ad x ꝑgo.

Gryps. Cyclops Conops Conopẹum. Cercops Europs. hydrops Dolops.

X

Præ gis vocalem breuio,productio lex,rex
Ex icis abbreuiat.vibex nisi cætera produc.
Præter abax,similax,atrax cum dropace,candax.
Fax & atax,pharnaxq́ panaxq́,storaxq́ colaxq́
Pix & onyx,illix,histrix cum mastiche,varix

Coxendix & eryx, furnixq; calixq; cilixq;
Dic filicē, salicem, laticem, natricēq; niuemq;
Cappadocē, celocē, cum præcoce iungitur istis
Dux, trux, nux, crux atq; volux. Variabo syphacem
Et bebrycem raro nomen producimus istud.

Vocalis añ g corripit. vt remex remigis, grex gregis, phryx phrygis. Sed pducūt lex legis, rex regis. sic illex, prex qb⁹ addes frux frugis. sed ntūs est rarissim⁹. Corripe itē icis ab ex, vt vertex verticis. vnū pducit vibex vibicis, qd' in ntō p e scribi testat Priscian⁹. aliqui tñ vibix dici voluerūt, vti lodix nō lodex dici pbauimus. Persius. Si puteal multa cautus vibice flagellas. Cętera pducunt in obliqs. vt myrmex. ecis. halex. ecis. pax pacis, arctophylax acis. pistrix. icis. tā p muliere pinsente q̄ p pisce & sydere. Festus in arato. Cedit apex sūma q̄ lux pistrice coruscat. Cicero i arato. Semiferā subter caudā pistricis adhesit. q dicūt corripi autoritate (vt opior) caret. hoc etiā pistris dicit Germanic⁹ in arato. Nāq; aries supra pistrin piscesq; ferunt. sic etiā festus. pistris etiā nauis est apd' Verg. Pernix. i. velox a pnitor. Verg. Pedib⁹ celerē pnicib⁹ alis. plurimi dicūt etiā Seruius si recte memi, pnix aliqñ significare pniciosum ac nociuū, a pneco & tūc aiūt pęnultimā in obliqs corripi, id puto esse falsum, donec ex vetere poeta pbet correptio, nec vsq; inueni p pnicioso nisi metaphoricos forte. nā qui crudeliter aliqd agere cupit, id pniciter aggredi solet. pnicies a pnix nō est sed a nex aut pneco. Phœnix. icis. pducit. Bebeli⁹ dicit variari, cui crederē si testimoniū e veterib⁹ citaret, resex. ecis. opior corripi vt reseco vñ deriuat. nūc declarem⁹ p ordinē correpta. ¶ Abax. acis. qd' patet p id qd' est ab illo abacus. Persius. Nec q abaco nūeros & secto in puluere metas. Scit risisse vafer. Iu. Ornamentū abaci necnō & paruul⁹ infra. est mēsula nūeratorꝝ. Oui. iiij. meta. Et crocō in paruos versum cū similace flores. hic qntus pes est pceleumatic⁹ teste Nestore. alij legūt smilace vt sit smilax dissyllabū, qa vbi pceleumatic⁹ est, loc⁹ est sinęresi teste Seruio, q̄ hic nulla esse pōt. Est nomē arboris albū florē pferentis. ¶ Atrax. acis. fluuius Aetolię & Macedonię vrbs. Catullus. Smyrna cauas atracis pēit⁹ mittet ad vndas. hic atraci⁹. a. ū. & atracis, idis. p hippodomia. ¶ Dropax vnguēti gen⁹. Seren⁹. Nec nō apposito curāt dropace mēbra. sic Mart. &c. ¶ Cādax īsula Creta q̄ vlgo cādida dr, pęnultiā gti corripit teste Nestore. Cādax etiā siue Cādacis, fuit ęthiopū regina. Iu. Cādacis ęthiopū dicant arcana.

Vibex. Pernix. Abax. Similax. Atrax. Dropax. Candax.

Fax. Oui.i.meta. Tu face nescio quos esto cōtentus amores Irritare tua nec laudes assere nr̄as. ¶ Atax quidā aspirant teste Calepino. Athax est fluuius ꝓpe Narbonē. Sido li.ix. Athacē tonare cum suis coloribus. Iāb.tri.primus pes est anapęstus.hinc atacinus. Hora.i.ser. Hoc erat experto frustra varrone atacino. ¶ Pharnax viri ꝓprium. Luca.li.ij. Tygranēq; meum nec pharnacis arma relīquas Ammoneo. ¶ Panax.acis.herba,cuius succus opopanax dicit. Colu.lib.xij.ca.iij. Panax vtroq; tēpore leui & subacta terra rarissime disseritur. Idem lib.xi. Nunc medica panaces lachryma succoq; salubri Glaucea & profugos victura papauera somnos Spargite &c. hic panaces plurale est. hinc panacæa herba. Luca.li.ix. Et panacæa potens & thessala centauræa. ¶ Storax per o aut styrax per y gręcū genus aromatis & arbor ipsa vnde fluit. Verg.in ciri. Non styrace ideo flagrantes picta capillos. Serenus. Aut styracē tornes aut duri vulturis alam. ¶ Colax parasiti nomē, testat Sulpitius in obliqs corripi, sic silax & forte plura. at thorax & corax ꝓducunt contra quosdā. ¶ Pix notum est. ¶ Onyx.i. vnguis & lapillus preciosus, in obliquis sumit aspirationē. hinc sardonyx etiā lapilli nomē. vtrūq; cum y gręco, testimonia patent in generibus. addam vnū. Marbodeus in lapidario ad Neronē. Sardonychē faciūt duo noia sardus onyxq;. sic legit Nebrissensis. Nestor autē sic, sardus & onyx vbi dicit Marbodeū errasse in prima syllaba. sic Alexander nequā errat dicēs. Vngula dat nobis qđ & Onycha signat. & Onyx Onycha,æ. vt lāpada lāpadæ, a lampas. hos autē errare ostendit Propertius dicens. Et crocino nares murrheus vngat onyx. Histrix hęrenaceus. Calphurnius. Venit & hirsuta spinosior histrice barba. ¶ Illix.i. fraudulentus ab illicio, sic elix icis. ab elicio. sulcus aquarius ꝑ quē aqua e liris ducit, testis vtriusq; est Nestor. ¶ Mastix in obliquis sumit aspirationē. vt mastichis fœmineū est contra Alexandrum, qui etiam male dicit in obliquis ꝓduci, in qua re errat similiter Bebelius, quē siquis defendere velit afferat ꝓ illo testimoniū. Serenus. Mastichis addentur iam fractę milia farra. Idem. Rugarum sulcos lentisci mastiche tendens. Est rhesina lentisci arboris. mastyx gos. cum y græco est flagellum. mastigia.i. verbero. ¶ Varix vena plus ęquo intumescens, sunt qui dicant nominatiuum singularem etiā esse varicis. Hora. Varice succiso &c. hinc varicus.a.um.i. ampliore passu gradiens. Oui.lib.iij. de arte. Illa velut cōiunx vmbri rubicunda mariti, Ambulat ingētes varica fert q; gradus, hinc varico as, & deponentaliter varicor.aris. & diuaricor ꝑuaricor q;. Celsus lib.ij. At varix ortus &c. Nebrissensis male putat varix pri

(Margin: Atax. Pharnax. Panax. Storax. Styrax. Colax. Onyx. Sardonyx. Histrix. Illix. Elix. Mastix. Varix. Varicus.)

mam corripere, varicosus cõtra primitiui naturã primã corripit.
¶ Coxendix.icis.i.coxa.Serenus.Clausa acies inter geminę coxendicis vmbras. ¶ Eryx cum y græco viri, vrbis, montisq́; nomẽ. Verg.i.ænei.Siue Erycis fines, regemq́; optatis Acestẽ. ¶ Fornix Ho.in fornice stantẽ &c. ¶ Calix notum est. ¶ Cilix populi nomen, fœmineum cuius cilissa est, regio ipsa cilicia. Iuue. Sic pugnas cilicis laudabat & ictus, est quoq́; proprium viri. ¶ Filix herba. Verg.ij.Geor. Et filicẽ incuruis inuisam pascit aratris. diminutiuũ est filicula.Idem & fugit ad salicem &c. ¶ Larix arbor Nebrissensis in ix desinere ait, quidam volunt etiam per e larex dici. Ego per i larix in Victruuio & alijs semper legi. hinc larignus.a.um.& Larignũ castelli nomen apud Victruuiũ.Luca.lib.ix. Et larices fumoq́; grauem serpentibus vrunt. ¶ Natrix pro serpente, nam ꝓ fœmina nandi perita, notum est produci.Lucil.tamẽ lib.ij. Si natibus natricẽ impressit crassam & capitatã. ¶ Nix notum est. ¶ Cappadox quispiam in cappadocia nat⁹.Persius. Cappadocas rigida pigues pauisse catasta.sic cappadocus cappadocia. ¶ Celox nauicula a celeritate dicta, testimoniũ tãtum grãmaticorum mihi est. ¶ Pręcox.ocis. vide primã regulam diphthõgorum.Faustus tamẽ produxit in obitu Caroli dicens. Quũ reserata fuit precocis ianua lethi. ¶ Volux addit Priscianus in accentibus. ¶ Syphax cum y græco ꝓprium viri, variatur.Proptius lib.iij.Hannibalis spolia & victi monumenta syphacis.Claudianus de bello gildonico.Cõpulim⁹ dirum syphacem fractumq́; metello, Traximus immanẽ Marij sub vincla Iugurtham.Cæteri autem ꝓducunt. ¶ Bebryx cũ y græco populus in bebrycia natus, vnde bebrycius.a.um.variatur.Sil.li.iij.Possessus baccho sęua bebrycis in aula.Cæteri (q̃ntum notare potui) corripiunt.Valerius Flaccus lib.ij.Procul effera virtus, Bebricis & scythici procul inclemẽtia sacri.sic est in libris Valerij quos ego vidi. ¶ Narix.icis.corripitur, vide a ante r. Et tãtum dulcissime preceptor Nęui de generalibus quantitatũ regulis tuo nomini dicatis, nunc IESV fauente speciales quantitatũ regulas diligenter enucleabimus.

Coxẽdix
Eryx.
Fornix.
Cilix.
Larix.
Natrix.
Cappadox.
Celox.
Pręcox.
Volux.
Syphax.
Bebryx.
Narix.

¶ Ioannis despauterij &c.Liber Secundus finit.

Eiusdem in tertium librum Præfatio, ad virum vndecunq; doctissimũ, & longe lateq; famatissimũ Iodocũ Badiũ Ascensiũ.

a

Ccessimus tandem Badi amicissime, & omniũ literatorum patrone humanissime, ad tertiũ artis versificatoriæ nostræ librũ, quẽ immensi laboris pelagus iustissime dixerim, quatinus adeo difficilis est primarũ & mediarũ syllabarũ quãtitatis traditio, vt Georgius Valla Placentinus, homo vtriusq; linguę doctissim⁹ rei difficultate perterritus, quũ cætera huius artis sacramenta prudentissime tractasset, de primis medijsq; syllabis omnino silendũ putaret. Siquidem tãta est syllabarũ varietas, vt nec regulis, nec exceptionib⁹ satis explicari queat, ideo optimũ est ad poetas confugiũ, sed hoc ipm, semp. s. ad poetas cõfugere, tã est difficile, vt plus tpis sit impendendũ quæritãdis quãtitatib⁹, q̃ componendis poematis. Quocirca operępręciũ putaui, diligenter plectis poetarũ monumentis, q̃ inuenissem regul' cõtraria, p exceptiões ordine alphabetario digerere, tãetsi nõ dubitauerim adhuc deesse nõnulla, quia nõ oĩa possum⁹ oẽs, hoc certe nemo inficiabit. Laudabile esse aliquo pdire ten⁹ si nõ dat vltra. Inueni quędã apud grãmaticos adhuc mihi ignota, q̃ sine testimonijs apposui, relinq̃ns ea studiosis discutiẽda Clamitabũt durę ceruicis hoĩes, plęraq; a me excepta debere gemino cõsonãte scribi, at ego consonãte simplici ea vbiq; reppi, nec qui in orthographia contrariũ doceret inueni, vt Salustius, Sabus caduceator, lagon, bamura, Mamercus, Danubius, & alia plurima a paucis ante me excepta, sed quid faciẽt in breuib⁹ q̃ plurima primus aniaduerti, multa certe blaterant indocti hoĩes, quo puersam opinionẽ suam tuent. Contra hos oẽs defensorẽ te paro, si tu id pmittis doctissime Badi, hunc librũ qualemcũq; tuo noĩ consecrãs, Carmẽ hic vt in reliq̃s, nõ cõposui, q̃a tãta est dictionũ sylua, tam aspera sæpe vba, vt hexametros modos penit⁹ aspnent, vt non posset carmen cõfici, nisi & longissimũ & durissimũ. quia plurima collegi scitu necessaria, ante me a nullo aniaduersa, q̃uis cuncti fuerunt lõge me doctiores, q̃ hæc vt minutula pterierunt, Siquidẽ aquila nõ capit muscas, sed has muscas siue nugas neglectas, video multos errores pepisse, ideo eas pterire indignũ iudicaui. Nũc ne pfatio modũ excedat, rem ipam aggredior, aspiręt audacib⁹ cœptis deus nr mitissim⁹ IESVS CHRISTVS. Vale dulcissime Badi. Ex Bergis apd diuũ Guinnocũ, iij. Iduũ Ianuariarũ. Anno dñi. M.D.XI.

NOTA

A ante consonanteis in primis syllabis. Et primo ante B.

Ante b corripitur, vt faber, strabo, sabinus lu. Sedisti qua nemo faber &c. Inept⁹ est v̄sus Faber in angario &c. Hora. sat. iij. lib. i. Si q̄d sit vitium nō fastidire strabonē Appellat pętum pater. hoc est contra Alexandrū, Sulpitium &c. q̄d autē quidā strabo ꝓprium ꝓduci aiunt, friuolū est, nisi ex veteribus testimoniū afferant. Nam eadem est quātitas ꝓprij & appellatiui, nisi contrariū ex veteribus doceatur, vt regulus, clęmens, sabinus &c. in qua re multū hallucinat̄ Petrarcha in lib. ij. epist. ad Ioannē columnā. Vt brutū fonteq̄ȝ simul collisit arūtem, Obtulit vt Decios gladijs hostilibus vltro, Sabinū Chereāq̄ȝ suo, rigidūq̄ȝ Catonem Marcellūq̄ȝ dolis, Regulum vigilādo gemit. Eripuitq̄ȝ animā mixtam cum sanguine Syllę Decerpsit Mariū ferro Bebiumq̄ȝ cruentis Vnguibus. Maiore licentia vsus in tot v̄siculis q̄ȝ in tota æneide Vergilius, quia ꝑsuaserat sibi Petrarcha ꝓprioꝝ quātitates esse cōmunes. ¶ Nota vbiq̄ȝ geminata, vt sabbatū. Sedul. lib. iiij. Sabbata ꝓpter Condita sunt hominē sed nō homo sabbata ꝓpter. sic Iuuenalis & Persius. Vt recutitaq̄ȝ sabbata palles. Petrus Riga male dicit in Luca. Ante diem sabbati dum licet illud agi. ¶ Notabim⁹ ꝑterea q̄ ex scd'o libro noscunt̄, stabā, flabā, corripiūt tñ flabil̄, stabl̄or aris. et stabulū. at ꝓducit̄ a fabar fabil̄, effabil̄, a nabā nabil̄ &c.

A aū B
Strabo.
Sabinus.
Sabbatū

Exceptio.

Abel hebręū nomen viri ꝓpriū, a christianis variat̄. ¶ Crabro nō scabro vt in sacris corrupte legit̄, teste Nebrissensi, qui cū Sulpitio opinat̄ ꝓduci, quia correptionē non inuenit. ¶ Fabula. Hora. Fabula nullius veneris. sic fabella, quia nusq̄ȝ video corripi. at fabullus, Fabulla ꝓpria in Martiale cum gemino ll. corripiuntur. ¶ Fabrateria oppidū cāpanię, a quo fabraternus nōnulli hic excipiūt quia scribi putāt cū r. in pria fabrateria. lu. sat. iij. Optima sorę, aut fabraterię dom⁹ aut frusinone parat̄. ¶ Flabrū quia a flabā sed hinc flagellū variat̄. Proper. in secūdo Et modo pauonis caudę flabella supbę. Oui. in. iij sine titulo. Q̄d faciūt nr̄a mota flabella manu. Idē in. i. de arte. Profuit & tenui vētos nouisse flabello. ¶ Labor. eris. v̄bū t'tię vñ collabor, allabor, vt ibi Labit̄ exiguo q̄d ꝑtū est tp̄e lōgo. labor nomē corripit̄. Ver. Labor oīa vicit. Improb⁹, et duris vrgēs i reb⁹ egestas, corripit̄ labo. as. Claudi. I victoria stili

Crabro
Fabula.
Fabella.
Fabrateria.
Flabrū.
Flabellū.
Labor.
Labo'as.
Alij degēs in re.

conis cōtra Alaricum. Romanū reparate decus molēq; labantis. Imperij fulcite humeris, sic cæteri quos videre licuit, præter Lucre. lib. vi. dicentē. Atq; vel in primis quū labat funere funus, & Iuuencum. Rēspōdit dn̄s labat quia pectore vr̄o, Instabilis fidei nutās per lubrica gressus. Et. Sp̄us iste viget sed corp⁹ debile labat. Labefacio corri. quia a labo as. fit, nō a labor, nec a labes. is. qđ pducit. Verg. ij. æneí. Hinc mihi prima mali labes &c. ¶ Labicū oppidi nomē variat. hinc labicus. a. um. & labicanus. a. um. Verg. vij. æneí. Et picti scuta labici. Sil. lib. xij. Campos ingressus & arma labici. Mar. li. i epig. Labicana leui cespite velat humus. Labicus ppriū viri, & Labica ppriū mulieris eandē seruāt quantitatē. ¶ Nabis viri ppriū apud Silliū li. xv. ¶ Pabulū & vbum pabulor. Verg. i. æneí. Pabula gustassent Troię &c. ¶ Sabus sancti filius. vnde sabini dicti sunt prima cōtra primitiui naturā correpta. Sanctus dei nomē est. Sil. lib. viij. Pars sanctū voce canebāt. Authorē gentis pars laudes ore ferebant. Sabe tuas qui de patrio cognoīe primus Dixisti populos magna ditione Sabinos. ¶ Sabatius idem in eodē. Quiq; tuos flauina focos, sabatia quiq; Stagna, tenent. Sabatia stagna ppe Romā sunt, vt Strabo meminit. ¶ Sabura viri ppriū. Idem lib. xv. Stridentē sabura cornu excepit. Et Luca. li. iiij. Vt sibi cōmissi simulator Sabura belli. at appellatiuū saburra p grādiore arena geminato rr. corripit cōtra Priscia. Verg. iiij. Geor. Vt cymbę instabiles fluctu iactante saburrā Tollunt. Quidā forsan scriberēt sabbus sabbati⁹, sabbura ppriū. Ego p̄ceptum nō habeo, nec vsq; sic scripta inueni, ideo excepi. ¶ Scabidus teste Alexandro, at scaber, scabies, scabiosus corripiunt. ¶ Tabraca oppidi ppriū teste Nebrissensi, quia correptionē non inuenit. Iu. sat. x. Tales aspice rugas: Quales vmbriferos vbi pandit Tabraca saltus. In vetula scalpit iam mater simia bucca. ¶ Trabigulus ppriū viri apud Claudianum. lib. ij. in Eutropiū. ¶ Tabes tabū, tabeo &c. Verg. iij. æneí. Et terram tabo maculant.

Labes. Labicus. Nabis. Sabus. Sabatius Sabura Saburra. Scabid⁹. Tabraca Trabigulus. Tabes tab.

A an̄ c. Acidia. Acipēser Acāthis.

a Ante C corripit. Bapt. Mant. Sic hominū falso deludit acidia vultu. Rectius acedia diceret, quia H ita plærūq; in e longū vtitur, male dicit gemino cc accidia & est pigritia, tædiū, anxietas. hinc acediare est anxiū esse, sic acipenser piscis nō accipenser, dicit quoq; aquipenser. Mar. Ad pallatinas acipensera mittite mēsas. Acanthis idis. auicula, q̄ alio noīe carduel dicit. Acanthus cū th aspirato in tertia syllaba. i. spina. Verg. iij. Georg. Littoraq; halcyonē resonant & acanthida dumi. hæc est vera

lectio, male omittit & coniunctio, quae res Sulpitiū decepit, qui credidit ꝓduci. Verg. in buco. Et molli circū est ansas amplexus acantho. ¶ Academia semp corripit, sed penultimā variat, ita malo cum beckhemo dicere ꝙ dicere cum Sulpitio treis variari. Hora. epist. vlt. Atq; inter syluas academi querere verū. Claudi. In latiū spretis Academia migrat Athenis. Sido. i epithal. Polemij. Obuiet & ꝙꝙ totis Academia sectis. Et in. i. panegyrico. Quicqd nil verū statuēs academia duplex Personat. Cice. apd' Ply. li. xxxiij. nat. hist. Inq; academia vmbrifera viridiq; lycio. Laurea Ciceronis libert⁹ Atq; academiae celebratā nomine villā, non sequar eum qui dixit Marc⁹ academiae & c ꝙꝙ is Callimachus inter neotericos doctissimus teste Badio In Ouidio videt ꝓduci achesti⁹. alij onchest⁹ hñt. Academia.

Exceptio.

Producunt primo hñtia b aut p ante a, vt brachiū, paco, placo. hic deme baculus, paciscor, placeo placentia, ę. oppidi nomen. vñ Placentinus, pacorus, pachynus, spaciū. Mart. li. ix. Scis quid in arsacia Pacorus deliberet aula. Sine aspiratione scribit, fuit Parthorū rex. Pacorus. Oui. v. met. Dextra sed Ausonio manus est subiecta peloro Laeua pachyne tibi, lilybęo crura ꝑmunt. sic caeteri quos vidi ꝑter Priscianum in perihegesi contra oīm morē corripientē secundā syllabā. Pachyn⁹ Procurrens pachyno lōge claustrisq; Pelori Ouid. primā ꝓduxit adiectione c lrae, teste Nestore dicens. E quib⁹ imbriferos versa est: Pacchynus ad austros. ¶ Brachiū ꝓducit ab oībus, ideo non dubito quin apud germanicū in Arato sit mendū. Se velle arctophylax brachiorū munera caecus. ¶ Acer adiectiuū. Oui. ij. de pōto. Acer & ad palmae ꝑ se cursurus honores. Si tñ horteris fortius ibit equus. Substātiuū arboris nomen est & corripit. Idem. x. met. Acer. Et platanus genialis acerq; colorib⁹ impar. hinc acernus. ¶ Acis idis viri & fluuij nomē in Sicilia. Oui. iiij. Fast. Preterit & ripas herbifer aci tuas. idē. xiij. met. vbi huius fabulā eloquit. Acis erat Fauno nymphaq; Simethide cret⁹. hoc Claudian⁹ noue corripuit dicens in. iij. de raptu ꝓserpinae. Lucus erat ꝓpe flumē acim qđ cādida ꝓfert. Saepe mari pulchroq; secat Galathea natatu. vulgo Atim legit sed mēdose vt opinor, In eodē libro corripit licenter secunda in petitura. ¶ Acoris. idis. sacerdotis curātis funera nomen, vt dicit Calderinus in illud Mart. lib. iij. in vetustissimā dicentis. Qz si cadauer exigis tuū scalpi Sternatur acoride triclinio lectus Scazōtes sunt duo, vbi a ꝓducit in acoride sed videt mihi potius orō a coride vt sit ntīs non acoris sed coris, idis. quicquid dicat Calderinus quia sensus cum latinitate sic perfectior est. Achan ꝓprium viri in Acis. Acoris.

Prudentij psycomachia. ¶ Cacus viri pprium variatur. Prop. lib. iiij. Incola Cacus erat metuendo raptor ab antro. Oui. i. fast. Cacus Auentinae timor atq; infamia syluae. Idē. ix. met. His Cacus horrendū tyberino gurgite monstrū. ¶ Cacabo. as. pdicū est quū vocem edunt, author de philomela, apud quē in tātillo carmine multa sunt errata. Cacabat hinc pdix hinc glacitat improbus anser. ¶ Cacabus. i. olla. Papi. q̄rto syluarū. Alborū calicū atq; cacaborū phal. est. ¶ Dacus populi nomē, cuius regio dacia nominat. vñ Dacicus. a. um. Mart. lib. vi. Grāde iugum domita dacus ceruice recepit. Papi. theb. i. Et cōiurato deiectos vertice Dac⁹ Petrar. male dixit epist. vlt. lib. iij. Et Dacus & rutilo pplexus crine Sueuus At corripitur daca. ae. p orietis populo supra Bactrianos. Sil. li. xiij. Cursu signa tulit cui peruia bactra dacęq;. Verg. lib. viij. aenei. Indomitiq; dacę. ¶ Facundia. Oui. xiij. met. Mota manus pcerū est & quid facundia possit. Tūc patuit fortisq; viri tulit arma disertus. Flaccilla vt Flaccus positu extendit. ¶ Graculus cuius primitiuū est grac⁹ id est monedula nō garrulus. Rufus in arato. Agmine quū denso circūuolitare videt. Graculus & tenui quū stridūt gutture co tui. Verūtamen licet multi hic exceperint puto geminare consonātem, & hinc esse graccorū cognomentū, & aliqui aspirāt gracchul⁹. ¶ Glacilla. ¶ Glacito vide a ante c. cacabo. ¶ Hiacynthus huc nō ptinet cōtra Alexandrū & Gaguinū dicētes primā variari, qd' falsum est, quia hic i est vocalis. Verg. Ferrugineos hiacynthos. ¶ Machina. Luca. li. i. Totaq; discors Machina diuulsi, turbabit foedera mūdi. male dicit hymnograph⁹. Toti⁹ mūdi machinā gubernat. sap. est. ¶ Macezer viri pprīū. Claudi. de bello Gildonico. Macezer fugiēs qui dira piacula fratris. Spesq; suas vitāq; tuo cōmisit asylo. ¶ Macero as. passiuum est maceror, doctissimi semper producūt. Lucre. lib. iij. Macerat inuidia ante oculos illum esse potentē, Illum aspectari claro qui incedit honore. Ibidē. Aduenit id qd' eum de rebus sępe futuris Maceret. Hora. i. car. Ode. xiij. Q̄z lentis penit⁹ macerer ignibus. Asclep. est. Idem in Epodo ode. xiiij. Cōtenta phryne macerat. Iamb. di. est. Germanicus in arato. Maceror hoc vnum & doleo tibi deesse Terenti. Oui. in epist. A contij. Maceror interdū q̄ sum tibi causa doloris. qd' indocte legit interdū maceror, quae res decepit Priscianū siue Fannium in perihegesi dicentē. Frangitur hircino maceratus sanguine tātum, hoc nolim imitari nec plura alia in eodem opere. Errauit similiter macer & plures atq; ipse Baptista

(Margin: Cacus. Cacabo. Cacabus Dacus. Daca. Facūdia. Facūdus Graculus Glacilla. Glacito. Hiacynthus. Machina Macezer. Macero.)

Mant. de morte Collę. Quid te inconsulte pergis macerare? quid omnes Perdis. De productione afferã adhuc vnum testimonium Calphur. Eclog. v. Tę potiar crocale qua nunc ego maceror, vna ¶ Maceries ꝓducitur teste Sulpitio, at corripiuntur ꝑpetuũ macies & Macer etiã ꝓprium. Verg. Hehu. ꝙ̄ pingui macer est mihi taur⁹ in auro. Ouid. ij. de ponto. Ecquid ab impressæ cognoscis imagine cęræ, hæc tibi Nasonem scribere verba Macer. Cato. Q͡ʒ si mage nosse labores Hęrbarum vires, Macer id tibi carmine dicet. Ne cũ indoctis omittas, ꝓnomen id. Quidam male ꝓduxit. ¶ Racipalis viri ꝓprium. Luca. lib. v. Deiotarum & gelidę dominũ Racipalin orę Collaudant. ¶ Thracia & thracę es. & thraca ę. hinc thracius. a. um. Seneca in Hecuba. Fortis armentis lapidosa thrace. sap. est, Thracin & thracis oppidum thraciæ, hinc thracinius. a. um. Luca. lib. vi. Flebile pieridum Thracin preciũq; nefandum. ¶ Vacienus viri ꝓpriũ. Mart. Docti patria narbo Vacieni, phal est. ¶ Vacia teste Nebrissensi, cui in exteriorem partem crura flectuntur. ¶ Vacillo variatur, correptio est acceptabilior. Lucre. lib. iij. Tum quasi vacillans primũ consurgit & omnes, Paulatim redit in sensus. Ibidem. Prępediuntur Crura vacillanti tardescit lingua madet mens. Vaccinium positu extenditur vt vacca, authore Nestore. Vergil. Alba ligustra cadunt vaccinia nigra leguntur. ¶ Zacharias primã rectissime producit, correptis secũda & tertia, vide vocalem ante vocalem.

Racipal.
Thrace.
Thracin
Vacien⁹.
Vacia.
Vacillo.
Vacciniũ
Zachari as.

a — Ante D corripitur. vt quadro as. quadra quadriuium contra Sulpitium Marcus Manilius lib. ij. Sed si quis contentus erit numerasse quadrata. Ibidem. Qui cõstruit orbem Ter triginta quadrum partes per sydera reddat. Sic arator. Quæ cuncta per vndas Arca quadrata tulit. Padus facile erit testimonium vt madeo. Ouid. xv. met. Emathijq; iterum madesient cæde Philippi. mendose legitur madescent, vt apud Lucanum lib. vi. Madent pro manẽt a mano. as. Inspicit & gladios qui toto sanguine madent, qui niteant. legito manent, cõiunctiui modi. Iuue. sat. i. Quum tener vxorem ducat spado Næuia tuscum Figat aprum. Male autem arator li. i. Que spado iugatis Aethiopũ pergebat equis, errat similiter Nebrissensis in generibus. ¶ Radalo proprium viri corripitur a Valerio Flacco lib. vi. Ideo quidã male exceperunt Hadria. Manilius lib. iiij. Italiam atq; hadriam comitatus nomine pontum.

A ãn D
Quadro
Madeo.
Spado.

 Hadria

Exceptio.

Adam. Adam variatur, Ausonius in carmine paschali. Deceptū miserat adam quē capta venenis. Implicuit sociū blandis erroribus eua. Sido.lib.vij.Iam patriā ingrediens, sed de qua decidit adā, sic Sedulius & Arator. Adon. Adon onis. qui etiā Adonis in recto, Mart. Capella lib.ij. Hāmon & arentis Libyes ac byblius Adon. Caeteri corripuerunt quos rectius imitabimur quia Capella posuit cōpluscula contra veterē consuetudinem. Ouid.x.met. Coelo prefertur adonis.

Caduceū. Caducifer. Caduceator. Cadusij. Clades. Dada. Dalida. Fadus. Gades. Gadir. Gadilon. Gladis. Gradiu9. ¶ Caduceū mercurij virga qua pax significat hinc caducifer mercurius. Caduceator legatus pacis. Oui.li.iiij.fast. Tartara iussus adit sumptis caducifer alis, dicit etiā virga caduceus. ¶ Cadusij ppri. Prisci.in perihegesi. Post hos Cadusij durissima rura colentes. ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri pprium, apud Philel.in.ix.viij. ¶ Dadila, teste Bebelio. ¶ Fadus viri ppriū. Sil.li.v. Hinc Fadum petit & veterē bellare labicū. Verg. ix. aenei similiter pduxit ppriū viri Fadus. ¶ Gades insulę. Mart. lib.i. Gaudent iocosę canio suo gades. scazon ē. hinc gaditanus. Idē lib.xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulēta in gadibus, Festus in Arato. Gadir prima fretū solida supeminet arce Idem Poenus quippe locū gadir vocat vndiq; septum. ¶ Gadilon. ¶ Gladis tellus quaedā. Pris.in perihegesi. Est igitur ponto tellus circūflua prima Cui nomen Gladis, staturas haec Herculis inter. ¶ Gradiuus.i.mars, vix poeta est qui nō variauerit. Vale.flacc9 lib. iiij. Indyta amazonidum magnoq; exorta gradiuo Gens ibi. Ver. aenei.iij. Gradiuūq; patrē geticis qui praesidet oris.

Ladas. ¶ Ladas. ę cursor Alexandri velocissimus. Catul. Ne Ladas ego pennipes ue Perseus Phale. est vt apud Martialē li.ij. Quod si p graciles vias Petauri. Inuitū iubeas subire Ladam.

Ladon. ¶ Ladon viri, & canis, & fluuij proprium. Oui.i.met. Donec arenosi placidum Ladonis ad amnē Venerat. sic p cane.lib.iij.met.

Quadi. ¶ Quadi populi apud Baptistā in exhortatione cōtra infideles. ¶ Radix radico. ¶ Suadeo, suadela spadix. ¶ Trado traduco. ¶ Vado nota sunt. Verg.iiij.Geor. Spadices &c. principium versus est sed vadum corripit & vador aris. Verg. Illiditq; vadis &c.

A an̄ F — a — Ante F corripitur. Persius. Omne vafer vitiū ridenti flaccus amico Tangit. sic Afranius apud Ausoniū in epigrāmatis. Quę viderent colleda scribunt p phi

A an̄ g — a — Ante G corripitur, vt agylleus, cum y graeco ppriū viri. Papi. vi.theb. Leuat ardua cōtra Mēbra Cleo

neæ stirpis iactator Agylleus. Ibidē, quæsitaq; p̄mia laudū Dat sociis sequit̄ neglectus Agyllea thorax. In argumēto eiusdē libri qđ Statius non cōposuit male sic ponit̄. Tydeus Agyleū supauit agone palęstrę. Tagus semp corripit apđ doctissimos, licet Petrarcha semel pduxerit, si recte memi. Tu id ne faxis. corripit̄ quoq; tagax .i. furunculus. Lucilius. Proscribere posse tagacē, nam tago p tāgo veteres dixerūt, teste Pompeio. Neq; fit a taceo. es. vt Vgutio somniat. At pducunt̄ vndecūq; sunt, indago, ambages, contagiū, cōtagio, coagulū, repagulū, testimonia facile patebunt.

Exceptio.

Producunt̄ habentia f vel p ante a, vt fagus, flagito, flagitiū, pagus pagina, hinc demo flagro, flagellum, fragor nomē a frāgo, fragro as. fragilis, pagasa vnde pagasę⁹ Iason. pagasęa puppis oppidum est thessaliæ. Oui. vij. met. Iamq; fretum minyę pagasęa puppe secabant. Plaga p reti vel ora, nā pro vulnere pducit̄. Idem .i. meta. Totidemq; plagæ tellure premunt̄. Lucre. lib. i. Innumerabilib⁹ plagis vexata per æuū. ¶ Plagiū crimen eius qui rem liberā vendit, aut seruo suadet fugā, aut qui aliena sibi vendicat. hinc plagiari⁹ q plagium cōmisit, vt qui aliena carmina p suis recitat &c. alij dictū volunt plagiariū vel plagiatorē q lege Fannia plagis dānatus esset, qđ si verum est cōtra primitiui naturā corripiet̄. Mart. lib. i. Impones plagiario pudorē. phal. est. Reliqua alphabetario ordine annectenda sunt. ¶ Agalma .i. simulacrū, larua, statua, Capella fœlix: lib. vi. Quā docto assimulāt habitu qui agalmata firmāt. ¶ Agea vide e ante a. ¶ Agis. idis. Lacedæmonio℞ rex, alius fuit vir lycius. Verg. ęnei. x. Et lycius pcesserat agis. docēt hoc Tortellius & Nestor. ¶ Cragus vel cragos mōtis nomen rectissime corripitur: Hora. i. car. Ode. xxi. Syluis aut viridis cragi, versus est glyconicus Oui. ix. met. Iam cragon & lymirē &c. Priscian⁹ tamē in perihegesi pduxit, nolim imitari, dicit autē. Perhibent quē nomine cragum. ¶ Lagon onis pueri nomē cuius diminutiuū est lagūculus qđ corripitur. Mart. lib. ix. Nos facimus Bruti puer℞ nos lagona nanum. Papi. i. syl. Molles Caioli lagunculiq;. vbi imperite legit̄ caseoli, nā teste Calderino papi. loquit̄ de pueris aut puero℞ imagūcul̄, ideo diminutiua sunt a lagon & caius. v̄sus Stat. fuit phaleucius. Lagop⁹ odis. auis leporino villo pedes hn̄s vt Merula ex Plynio docet, licet Domitius lagopice p ancilla legat, qđ non cōuenit, quia de bestijs a diuersis hoibus amatis loquit̄. Mart. lib. vij. dicens. Si me⁹ aurita gaudet lagopode flaccus. ¶ Lagus ægypti rex variat̄, sed pductio est lōge freq̄ntior. Luca. li. v. Donata est regia lagi. Iu. sat. vi.

Pagasa. Plaga. Plagium Plagiari⁹ Agalma Agea. Agis. Cragus. Lagon. Laguncu lus. Lagop⁹. Lagus.

Famosaq; mœnia lagi. Sil. x. Sic lagæa ratis vasto velut insula pō to Cōspecta illisit scopulis lagæa hoc est ægyptia. Luca. li. x. Pugnauit fortuna ducis fatumq; nocentis Aegypti regnū ne lagi Romana sub arma Iret an eriperet mundo memphiticus ensis Victoris victiq; caput. Baptista in catharinaria. Lagus omibus author. Vergilius quoq; sed de alio loquit æneid. x. Obuius huic primū fatis adductus iniquis Fit lagus hunc &c.

Laganū. ¶ Laganū cibus quidā. Petrus Riga in epodo. Lagana lata notāt, & fratris & hostis amorē. At lachanum cū ch aspirato est omē holerū genus, & longe differt a lagano vt dicit cū Nestore Calepin⁹. Hora. sat. vi. Inde domū me Ad porri & Ciceris refero lachaniq; catinum.

Magalia. ¶ Magalia. Vergi. æneid. i. Miratᵘ molem æneas magalia quondā.

Mago. ¶ Mago. onis. frater Hānibalis. Sil. iij. Mago q̄tit currus & fratrē spirat in armis. Petrarcha in hoc vt in pluribus hallucinatus est.

Saga. ¶ Saga. æ. mulier venefica. Mart. in. xi. Expiet vt somnos garrula saga tuos. sic sagus. a. um. Sagio. is. vn̄ p̄sagio & p̄sagus. At sagum vestimentū corripitᵘ. Iu. sat. vi. An saga vendenti nubat caupone relicto. Corripitᵘ sagax. Lucre. lib. ij. Nec minus hæc animū cognoscere posse sagacē. Idem tn̄ lib. i. & li. v. p̄duxit dicens. Ordine quæq; suo sagaci mente locarūt. Nescio an mendū sit nō ausim imitari. ¶ Strages & stragulū nota sunt.

Tragula. ¶ Tragula teli genus. Sil. li. iij. Cui tragula semp̄ Fulmineū armabat celebratū missile dextrā. ¶ Tragitia teste Sulpitio, tragema. atis teste eodē a trago. i. comedo. At tragos. i. hircus corripitur, vn̄ tragœdia. Mart. Inde tragos celeresq; pili mirādaq; matri Barba. id est hircus hoc est graueolentia vt multis declarat Beroaldus in annotatiōibus.

Vagina. ¶ Vagina. Oui. x. met. Pendenti nitidū vagina diripit ensem.

Vagio. ¶ Vagio. Ibidem. Reddit onus vagitq; puer. Idem in epist. Canaces. Vagitus dedit ille miser sensisse putares. Vagor. oris. i. vagitus. Lucret. lib. ij. Et superātur item. miscetᵘ funere vagor Author philomelę dicit vagire lepo rē eē, et corripit p̄mā, quē indignū fide eē sępe dixi, ait aūt. Glaucitat & catul⁹ sed lepores vagiunt.

A añ L

a Ante l producitᵘ in dissillabis. vt balo as. Sill. xv. Mille sub altis Lanigeræ balant stabulis. Ouid. in. iiij. fast. Tactaq; fumāti sulphure balet ouis.

Exceptio.

¶ Corripiuntᵘ noīa in gtīs crescentia vt salix, phalāx, salus, salo, calix. Nebrissensis in generibus p̄ducit calix cū y græco. Ego authoritatem desydero. Excipiuntᵘ halec p̄ liquamine qđ p̄ x quoq; dicitᵘ

teste Nebrissensi halex. Ales.itis. Verg.in Moreto. Excubitorq; diem cãtu prędixerat ales. Calphurnius ecloga secunda. Et quæcũq; vagis alituum ferit aera pennis. hic s perimit in vagis more veterũ id non imitamur. ¶ Calo.onis. variat teste Nestore. Ego aũt correptionẽ nondũ inueni. nam apd' Oui.iiij.fast. Per flãmam saliisse calones, mẽdosum est, p colonos, id quod nec ipse Nestor diffitet. Hora.ij.sermo. hunc pminxerũt calones, quinetiã illud accidit &c. Persius. Caloni citius sambucã aptaueris alto. Est aũt calo authore Festo, militis seruus qui clauas ligneas vel fustes in bello gerit. & dicitur a cala.æ.i. fustis vel claua lignea. Lucil. Scinde calã vt caleas. ergo calo onis. cõtra primitiui naturã pducit. calo.i. voco corripitur. vnde est ỹsiculus. dum te calo calo ligniferũ vocito. ¶ Thales rectissime corripit. Iu.sat.xiij. Chrysyppus nõ dicit idem nec mite Thaletis Ingeniũ. Sido.in pmo panegyrico. Mileto qd' ferte thales vadimonia culpas. Idem pduxit contra aliorũ morem, nec ausim imitari vt in epithalamio Polemij. Thales hoc etiã numeris inquirit & astris. Ibidem. Thales mileto genitus vadimonia damnat. Ibidẽ. Quartus Anaxagoras thaletica dogmata seruat, ¶ Alo.is ỹbum secũdę, sed halo.as primę pducit. ¶ Cales iũ. plurale qd' singulariter quoq; cales.is dicit, oppidi nomẽ est. vñ calenũ vinũ inter pciosa numeratũ, nomẽ habet a calai cõditore. Sil.xij. Threiciamq; calen. Vide etiã a ante r arunci. ¶ Cala.æ. & calo.as. vide supra calo.nis. ¶ Falæ.arum. turres ligneæ, vnde falarica quã a Phalaride quidã dictam putãt. & per ph scribũt tam phalæ q̃ phalarica. Iu.sat.vi. Cõsulit ante falas. Luca.vi. Hunc aut tortilib9 vmbrata falarica neruis. Obruat. Falum teste Nigro. ¶ Halys cum y græco fluuij nomen. Oui.iiij.de ponto. Huc lycus huc sagaris, peneus, hipanisq; chratisq; Influit & crebro vertice tortus halys. Partheniusq; rapax & voluẽs saxa cynapes. Labit & nllo tardior ãne tyras, Et tu fœmineæ thermodon cognite turbę. Et quondã graijs phasi petite viris. Halys etiã est viri proprium similiter correptum apud Verg.ix.æneí. ¶ Malus.a.um. adiectiuũ, vbi hæc substantiua sunt producuntur. testimonia sunt inuentu facillima. ¶ Palam prepositio & aduerbiũ satis patet in syntaxi Bebelius dicit Martianum contra aliorum consuetudinẽ producere, nequiui id ex Capella depræhendere, licet diligentissime perlegerim, propalam secunda correpta aduerbium, id est palam. Palin quo in compositis vtimur vt palinodia. propalo.as verbum etiam secundam corripit quia a palam.

Ales. Thales. Halo. Cales. Falæ. Halys. Malus. Palam.

¶ Pales, dea. Oui. in fast. Nox abijt oriturq; aurora palilia poscor Non poscor frustra si fauet alma Pales. Palilia sunt Palis festa.

Salum. ¶ Salum id est mare. Boe. li. i. Homines quatimur fortunę salo. Anapesticus dimeter est, ne salo dactylus est gratia finis.

Talos. ¶ Talos vel talus viri proprium. Verg. æneid. xij. Ille Talum talaimq; neci fortemq; Cethegum. Talus appellatiuum notum est produci, vnde est talaris ¶ Valens proprium viri corripit. vt vale quia fit a valeo, vales &c.

A ante l in polisyllabis corripit. vt Phalaris tyranni proprium. Iu. sat. viij. Ambiguæ si quando citabere testis, Incertęq; rei Phalaris licet imperet vt sis Falsus &c. si neotericorum aliquis produxerit quantumuis doctus, scito illum non esse imitandum. Mart. li. xi. Carmina nulla probas molli quę tramite currunt. Sed quæ per salebras

Salebra. altaq; saxaq; cadunt. sic Horatius cæteriq;. quod est contra Alexandrum Gaguinum. Nigrum, Bebdium pluresq;. ¶ Notentur in omibus regulis geminantia consonantem, vt Pallene regio Macedoniæ. Callimachus callistratus, ballista teste Nestore a ballo, id est iacio, machina bellica est. Oui. xi. met. Quum laceras aries ballista ve concutit arces. Ca-

Ballista. ue Petrarcham imiteris in quarto Aphricæ dicentem. Ac turbanda procul ferientes castra balistæ. ¶ Pallium quod nonnulli dictum volunt quod pa-

Pallium. lam sit. sic palludamentum & palliatus & palludatus. Iu. sat vi. Cum palludatis ducibus presente marito. Ausonius vnum l abstulit, quod vix imitandum puto, ait autem in epig. Molle aurum palijs græcia texe tuis.

Allium ¶ Allium quis vnico l scribi putet Pomponius etusius. vt in. xi. Co-

Allia. lumellæ dicit Pomponius fortunatus, Sunt qui aspirando hallium dicunt ab halando. Verg. Allia serpillumq; hærbas. ¶ Allia fluuij nomen semper l geminat, contra Seruium in illud Verg. vij. æneid. Quosq; secans infaustum interluit allia nomen. vbi dicit. ll versus gratia geminari. quia prima naturaliter corripit. Luca. in vij. Quas aliæ clades &c. Seruio astipulantur Nestor & Ferettus. sed errant vt pulchre declarat Beroaldus in annotationibus, & Omnibonus cum Sulpitio in Lucanum Nam apud Lucanum aliæ est nominatiuus pluralis fœminei generis ab alius. a. um. quod sensus facile indicat. Non istas habuit pugnæ pharsalia partes. Quas aliæ clades aliæ. i. alliensis & cannensis & trebiana. Allia igitur nunquam corripit. Luca. lib. vij. Et dannata diu Romanis allia fastis. sic Ouidius, & Sillius cæteriq;. Allius viri proprium in. iiij. Sillij.

Alea. ¶ Alea Hora. Perraro hæc alea fallit. ¶ Alecto furiarum vna. Verg. Luctificam alecto &c. ¶ Aliphæ Campaniæ oppidum. Sil. li.

Alecto. xiij. Aliphæ & clanio contemptæ semper acerræ. hinc aliphanus. a. um

Aliphæ. Hora. sat. vlt. Inuertunt aliphanis vinaria tota. ¶ Aledius viri pro-

Aledius. prium. Iuue. sat. v. Tibi habe frumentum Aledius inquit.

¶ Balena piscis. Iu. Quantum delphinis balæna britãnica maior.
¶ Balanus ꝓprium viri nuſq̄ notaui, appellatiuum corripitur.
¶ Caligo .i. obscuritas & hinc v̾bum caligare. Iu. Et genus humanum damnat caligo futuri. ¶ Calisto Lycaonis filia. Oui. ij. fast. Calisto sacri pars fuit vna chori. ¶ Calatia campaniæ oppidum. Sil. viij. Nec paruis aberat calatia muris. ¶ Dalila ita dicendum censet Badius nõ dalida, & ꝓducit a christianis, Bebelius dicit se in emendatissimis codicibus inuenisse dalda & sanson nõ sampson.
¶ Laletania hispaniæ ꝓuincia, vt docet Calderinus. Hinc laletanus a. um. Marti. li. i. A caupone tibi fex laletana petatur. ¶ Malobatrum vnguentũ quoddam. hinc malobratatus apud Sidonium. Hora. ij. car. ode. vij. Malobatro syrio capillos. v̾sus est alemanius dactylicus tetrameter, primus pes est dactylus. Sydo. in. i. panegyrico. Lilia narcissum, casiã, colocasia, caltã, Costum, malobatrũ. myrrhas. opobalsama, thura Parturiunt cãpi. ¶ Malliacus positione producit vt mallos, oppidi nomẽ. Malea corripit. vide vocalem ante vocalẽ. ¶ Palatium & palatinus variant, sed ꝓducta voluit geminare l consonantẽ. Alij a balãdo deducũt alij a Pallante Euãdri filio. Tibul. li. iij. Sed tũc pascebãt q̃ hærbosa palatia vaccæ. Propert. lib. iiij. Aut vbi nauali stant sacra palatia phœbo. Ouid. i. meta. haud timeã magni dixisse palatia cœli. Verg. Sil. & multi alij. Mart. lib. viij. Sũma palatini poteras æquare colossi. Idem in eodẽ. Qui pallatinæ caperet cõuiuia mensę. Ambrosiasq̄ dapes nõ erat ante locus. Idem li. ix. Astra licet ꝓpius pallatia lõgius essent. sic idẽ alibi fere semp. Papi. prio sylu. Dum noua cõtemptis surgant pallatia flãmis. Sil. xij. Q̃ tanti fuerit cadere vt pallatia cernas. ¶ Qualea dicunt ꝓduci alexander, Sulpitiusq̄. authoritatẽ desydero. ¶ Salustius viri ꝓpriũ. Hora. sa. ij. li. primi. Merx est in classe secũda Libertina℞ dico, Salustius in quas. Nõ minus insanit q̄ qui mœchat de geminatiõe nec vsum nec p̄ceptũ habes, vt neq̄ in eo qđ sequit.
¶ Salentinũ ꝓmontoriũ Italiæ, salentinus lacus. vnde salentini populi. Producit autẽ vt multa alia cõtra primitiui naturã. siquidem a salo .i. mari, hi populi nomẽ accepe. Sil. li. viij. Addit his calaber salentinaq̄ cohortes. Verg. iij. æneí. Et salentinos obsedit milite cãpos. ¶ Squaleo. es facile occurret testimoniũ. ¶ Scalena teste Sulpitio. ¶ Talea ligno℞ est putamẽ, ne barbar℞ credas, qa galli Taleare dicũt, nam hi e latinis plurima sumpserũt. Ea certe dictiõne vtitur frequẽter. Columella, atq̄ etiã Plinius & Varro, vt declarat Nonius Marcell⁹. Seren⁹. Fraxinea in flãmis quã fudit talea succũ hoc testimoniũ adducit Nestor. Idem pa℞ sibi cõstans in i ante l le

Caligo. Calisto. Calatia. Dalida. Bebelius. Laletania Malobatrum. Pallatiũ. Qualea. Salustius Salentinum. Squaleo. Scalena. Talea.

git hic tilia, quod nomen quũ apud omnes corripiat. Nestor ꝓpter hũc locũ putauit variari. Inepte sane, nã quid foret eãdem fraxineã tilia? Tu igit̃ talea nõ tilia legas. Talio ꝓducit̃ quia fit a talis. Mart. li. xij. Corrumpit sine talione cęlebs.

A añ m — **Ante m producitur in dissyllabis vt hamus.**

Hamus. a Mart. Sic auidis fallax indulget piscibus ham⁹. Iu. aũt sa. xiiij. Dispositis p̃diues hamis vigilare cohortem, intere mit cũ vocali. s. quod non imitamur, notat hoc Mãcinellus in hũc ꝟsum Iuuenalis. ¶ Amen. Auso. Amen ad omĩpotentẽ deum. Et responsurus ferit aera vocibus amen, nõnulli corripuerunt, tu Ausonium imitare.

Exceptio.

Amo. ¶ Amo ꝟbum vnde nomẽ amor &c. Verg. in buc. Omĩa vincit amor.

Camers. ¶ Camers. tis. & populi nomen. Verg. æneĩ. x. Protin⁹ Antæũ & Lycã p̃ria agmina Turni Persequit̃, fortẽq; Numã, fuluũq; Camertẽ. Sil. li. iiij. Sternit̃ impulsu vasto ꝑcussa camertũ P̃ria phalanx.

chlamys ¶ Chlamis cum ch aspirato & y græco. Persius. Iam clamidas regum &c.

Fames. Fames. Oui. viij. met. Pestifera lacerare fame &c. at ꝓducit̃ fama vnde infamis, infamo as. diffamo as &c.

Lamus. ¶ Lam⁹ viri ꝓpriũ. Oui. xiiij. met. Inde Lami veterẽ Lęstrygonis ingt in vrbem Venim⁹, Antiphates terra regnabat in illa. Sil. xvi. Tũ lamus & sicoris proles bellacis ilerdæ. ¶ Ladmus positiõe ꝓducit̃. Idem lib. i. Hunc miseratus adest infesto vulnere ladmus.

Samos. ¶ Samos insula. Verg. Posthabita coluisse samo.

Same. ¶ Same insula & vrbs. Idẽ æneĩ. iij. Dulichiũq; sameq; & neritos ardua saxis.

Tamen. ¶ Tamẽ Oui. ij. met. Quid tñ hoc ꝓdest.

Thamos ¶ Thamos teste Sulpitio.

Zama. ¶ Zama oppidi nomen. Sil. lib. iij. Et Zama & huberior rutuloꝝ sanguine (Tapsus.

¶ A ante m corripit̃ in polisyllabis, vt amussis apud Vergiliũ de viro bono. Notent̃ cõposita ab a. amoueo, amitto. & e lõgis deriuata, vt a flamẽ, flameũ, flaminica. Flaminius ꝓpriũ viri & appellatiuũ, vt flaminia via, flameolũ flameus color. Iu. sat. ij. Segmenta & lõgos habitus & flamea sumit &c.

Exceptio.

Amentũ ¶ Amentũ. sic vocam⁹ illud ꝑuũ lorum quod iaculo adnectit̃ vt illo melius impellat̃. Sil. iiij. Hasta minat̃. Amẽto renouãtq; noua fornace bipennes. Hinc ꝟbum amentare. Luca. Iaculũ amentauit habena.

Amian⁹ ¶ Amianus ꝓpriũ viri. Mart. li. ij. Qꝫ blãda est tibi mater Amiane. phal. est.

Bamura ¶ Bamura aphricę oppidum inopia ferri

laborans. Sil. lib. iiij. Tum chalybis paup Bamuræ cruda iuuentus. hic pauper gtm̃ regit. ¶ Dametas ꝓprium viri. Verg. in bucco. Dic mihi dameta cuium pecus an Meliboei. ¶ Lamentũ & vbũ lamentor. Claudi. nil nautica prosunt Turbatæ lamẽta rati. ¶ Lamina. Idem li. ij. in Rufinũ. Coniũcta per artẽ Flexilis inductis anit mat lamina mẽbris. diminutiuũ est lamella apud Victruuiũ. li. vij. ca. iij. Latmius montis nomen & viri positione ꝓducit. Ouid. in. iij. de arte. Latmius Endymion non est tibi luna rubori. ¶ Mamercus virorũ quorundã ꝓprium. Iu. sa. viij. Mamercoꝝ alapas. Mamertini ppl'i Cãpaniæ a Mamertia oppido, hinc mamertinũ vinum. Mart. in xenijs. Amphora Nestorea tibi mamertina senecta. Si detur quoduis nomẽ habere potest. ¶ Mamurius viri ꝓpriũ. Oui. iij. fast. Quis mihi nunc dicet quare cælestia martis. Arma ferant Salij mamuriũq; canãt. ¶ Mamurianus viri ꝓpriũ. Mart. lib. i. Tãgi se toto mamuriane tuo. ¶ Mamurra viri ꝓpriũ gemino rr, vt mamurrus viri ꝓpriũ. vtrũq; est apud Mart. hoc qdem in lib. x. illud vero lib. ix. ¶ Samaria ꝓducit apud Aratorẽ lib. i. Samariæ vicina petens.

Dametas
Lamentũ
Lamina.
Mamercus.
Mamertinus.
Mamurius.
Mamurianus.
Mamurra.
Samaria.

A an̄. N.

Manes.

Ante n producitur in dissyllabis, vt manes. a Persius. Laudant cõuiuæ nunc nõ e manibus illis. &c. Nestor credit variari. correptiõis testimoniũ sumens ex Lucretij li. iij. Et nigras mactãt pecudes mãibusq; deisq;. id ẽ cõtra oĩm consuetudinẽ, quia ipse etiã Lucretius alibi semp ꝓducit. & Lucreti⁹ certe fuit obseruãtissimus quãtitatum, teste Baptista Pio. ide o licet sic habeatur in libris Lucretij quos vidi, credo hunc locum mẽdosum, vt plæraq; alia in Lucretio culpa nimię vetustatis. sic autẽ restituẽdũ. Et nigras mactãt pecudes & manibus & dijs Inferias mittunt. quicqd est nõ puto vitio carere si quis manes corripuerit.

Exceptio.

¶ Anas vide crementum. ¶ Ana prepositio græca. i. sursum & re vt anaglyptum vas sculptum. Mart. lib. iiij. Nec mensis anaglypta de paternis. ¶ Analecta micæ sub mensa cadentes. Marti. in apo. In precio scopas testatur palma fuisse. Sed p̃cium scopis nunc analecta dabunt, Sic analogica &c. ideo nõ satis docte dixit Sidonius in eucharistico. Anachorita tremit, qui q̃q; frigora portet. Est autem anachorita eremita. anachoresis. i. eremus choros locus est, anachoreo secedo. ¶ Anus. i. vetula mulier. Ouid. v. met. Prodit anus, ꝓ podice secundæ declinationis, notum est produci.

Anas.
Ana.
Anachorita.
Anus.

Cano. Canis. Myurus. Lagairus. Acephalus. Canon. Clanis. Danus. Scribe leto. phlegreō Manus. Panax. Panos. Phanes. Planus. Rhanis.

Cano.is. Verg. Arma viru̅q; cano. ¶ Canis. Oui. iij. met. Dum dubitat videre canes. Liuius andronicus in hymno de Diana. Dirige odorisequos ad certa cubilia canes. hic sextus pes iambus est, quia est versus myurus. i. in fine claudicans, in hoc solu̅ ab heroico differens, q̄ sextus locus in myuro sibi iambum vendicat. tales videbis co̅plusculos apud Crinitum in vita Liuij andronici. Lagairi sunt qui in medio claudicant. Acephali qui in principio &c. ¶ Canens, vxor pici, quia a canendo nomen accepit. ¶ Canon onis, vnde canonicus aliqui male dixeru̅t pduci, Ausonius. his demu̅ excessit gra̅maticos canonas. i. regulas. ¶ Clanis fluuius Ca̅paniæ etia̅ Clanius dicit. Sil. viij. Et clanis & rubico senonu̅ de no̅ie senę. ¶ Danus viri ppriu̅. Oui. v. met. Iaculum Danus ore momordit. ¶ Danis. is. ppriu̅ viri. Idem lib. xij. Ante tame̅ læto dederat phlegron & hylen Eminus Iphinoum collato marte Danin q; Sulpitius male dicit pduci danus & dane, nam hoc secundu̅ puto no̅ inueniri sed dana. ę. Legi aliqua̅do p m damis similiter correptu̅. sed damus ppriu̅ viri pducit. Sil. iiij. Et Damu̅ dubia meditatus cuspide vulnus. ¶ Manus notu̅ est. at v̄bum vnde credit deriuari mano as. pducit. Arator tame̅ nisi mēdosus est liber corripuit dicens, hoc de fonte manat, id tu ne imiteris. ¶ Panax vide crementa. ¶ Panos oppidi nomen. Manilius lib. iiij. Bactra q; & herios, babylo̅ & susa: Panos q;. ¶ Phanes. i. sol quia quotidie se renouat, vt ait Macrobius li. i. sat. Philelp. in septima tertiæ. Hunc veteres diuu̅ vates dixere phaneta. sic ppriu̅ viri Phanes, & appellatiuu̅ in compositis vt aristophanes &c̄. Horat. Eupolis atq; cratinus aristophanes q; poetę. in his cum Riga multi errant. ¶ Planus græcu̅ quo vtunt latini p scurra. sycophanta, impostore, deceptore, apud Cicerone̅, Laberium, Gellium, nec est ppriu̅ in Horat. vt docet in annotatio̅ibus Beroaldus. Hora. in ep̄lis ad sceua̅. Nec semel irrisus triuijs attollere curat Fracto crure planu̅ licet illi plurima manet lachryma, p sanctu̅ iuratus dicat osirin Credite no̅ ludo. Planus adiectiuu̅ notum est pduci. ¶ Rhana nympha Dianę comes, interp̄tat aspsio & gutta. Ouid. iij. met. Excipiunt latice̅ Niphe q; Hyale q; Rhanis q; Et psecas & phiale fundunt q; capacibus vrnis.

A an̄ n in polisyllabis corripit. vt lanio. as. lanius. canalis. Verg. iij. Geor. Ad puteos aut alta greges ad stagna iubeto Currente̅ ilignis potare canalibus vnda̅. Notent e longis deriuata vt ianua, ianitor, ianuarius, lanugo, lanificiu̅, phanaticus, panariu̅, planities, sanitas. at sanies corripit quia aliunde est. sanio, insanio,

vanesco, euanidus &c. Notentur geminata vt cānabis teste Nestore, hærba quæ cānabum dicitur apud Palladium. Persius. Tū mare trāsilias tibi torta cānabe fulto Cœna sit in transtro: anniculus, sed vnico n anulus p circulo quē in digitis gestamus, ab anno nomen habet & semp primā producit. Cānabis. Anulus.

Exceptio.

¶ Anippe mater pieridum a musis in picas versaꝝ, licet aliȷ Enippe legant aliȷ Euippe. Oui. v. met. Pꝫonis anippe mater fuit. ita hūt libri veteres scripti & apud italos impressi. ¶ Canidia veneficæ nomen, vt in vltimo ꝟsiculo sermonū. velut illis Canidia afflasset peior serpentibus aphris. ¶ Canius viri pprium, vide gades & qď ꝑpositum oportuit blaneus. Mar. lib. iȷ. Copone laniumq; blaneumq;. phal. est. ¶ Danubius fluuiȷ pprium. Oui. Danubiȷ mediȷs vix phibent aquis. ¶ Ganeo. i. helluo & meretricū amator, Ganeum vel ganea. æ. gulosoꝝ & meretricū diuersorium. Iu. sa. xi. Sed laudem siliquas occultus ganeo pultes. Philel. in quinta octauę Quem nulla silebunt Lustra lupanarē resonis te ganea trullis Cantabunt. Prudentius in psycomachia præter alioꝝ morē corripuit dicens. Ima pati & laxa ganeaꝝ lege teneri. & Sido. in secūdo panęgyrico. Quem crapula vexat. Et pallens pinguedo tenet ganeaq; penni. Pressus acescentē stomachus nō explicat auram. Par est vita suis. i. porci. Et baptista in buccolicis Desidiosa vorax ganeę studiosa palatum &c. Tu ganeo & ganeū nunq; corripies, & ganea libentius pduces, si mihi cum Sulpitio auscultabis. ¶ Lanuuiū oppidulum italiæ adhuc extans vt dicit Mācinellus in. iȷ. car. Hora. ode. xxviȷ. vbi hoc est sapphicū Raua decurrens lupa lanuuino. adiectiuum est lanuuino quia pcessit agro, quia ab lanuuiū fit lanuuinus. a. um. Proper. lib. iiȷ. Lanuuiū annosi vetus est tutela draconis. Catullus in Egnatiū. Aut lanuuinus acer atq; dentatus Scazon est. aliqui geminant n. ¶ Manius ppriū viri a mane dici credit. Mart. li. x. Tu mihi simplicibꝰ Mani dilectus ab annis. ¶ Manilius Manilia hoīm ppria. Iu. sat. vi. Nulla fere causa est in qua nō fœmina litem Mouerit, accusat manilia si rea nō est. ¶ Manetus viri ppriū apď Philelphū in. viȷ. secūdę. Panaretꝰ qa a pan pducit vide e aū t.

Anippe. Canidia. Canius. Blaneus. Danubiꝰ Ganeo. Ganea. Ganeum Lanuuiū Manius. Maniliꝰ. Manilia. Manetus

Ante p corripitur, vt papæ interiectio, ne credas sub papa cōpręhendi. Persius sat. v. Marcꝰ Dama papæ marco spōdente recusas &c. aplustre Cicero in arato puppibus absumptis fluitātia qrere aplustra. Manilius li. i. Ascēdere cœlum Incipit, arguiq; ratem p aplustria summa. ab a pūatiua A aū P Papæ. Aplustre

particula & pleo nauigo, quia nauigationi minus necessaria sunt. napæ vide æ ante l. lęlaps. Apinę vide i añ n aphronitrũ vt aphro dite .i. venus, napus, napo, teste Nestore contra Sulpitiũ hæc dedi exempla, quia multi in eis errauerunt, siquis nos refellere conetur, id ex poetis veteribus agat non ex grãmaticis secus meras nugas egerit. ¶ Notent vbiq; geminata, vt sapphyrus, sappho, cappa dox, capparis, pappa, puerorũ cibus, pappare cibũ sumere, papp⁹ auus, vappa .i. villum, & homo nihili, pappasare auum vocare. ap pia via appias adis .i. Venus. mappa sed mapalia corripit. Verg. Et raris habitata mapalia tectis. ¶ Appulia regio, appulus in appu

Appulia. Appul⁹.

lia genitus. Mart. in apo. Vellenbus primis appulia parma secũdis Hora. sat. v. Incipit ex illo mõtes appulia notos Ostentare mihi q̃s torret atabulus & q̃s Nũq; erepsemus nisi nos vicina triuici Villa recepisset. idem alibi. lucanus an appulus anceps. sic cęteri. Appulia secundã semp pducit quã appulus semp corripit, in q̃ prima semp positione pducit, quã apulia remotiõe vnius p aliquãdo corripit. Idem in. iij. car. ode. iiij. Nutricis extra limen apuliæ, versus est alcai

Apulia.

cus dactylicus, limen apuliæ duo sunt dactyli quia vltima v̾sus cõ munis est. Petrarcha more suo oĩa cõfundit ideo nõ est imitãdus vt. iij. aphricæ. Is ubi nãq; apulis rapidum sub finibus ortũ Mittit equum bellis habili. lib. vij. hũc sonipes apulus & x. egloga. Appu liæ calabrũq; nemus sub valle galesi.

Exceptio.

¶ Apis is. vel idis rex ægypti, & in aphrica vicus & bos qui p nu mine colebatur. Luca. li. viij. Lustra suæ Phœbes nõ vnus vixerat apis. ¶ Fœmineũ apis p apes notũ est corripi. ¶ Apidan⁹ flu uius. vide i ante u, Sperchius Apœninus mons. Verg. xij. ęnei. Ver tice se attollens pater Apœninus ad vndas. ¶ Aphrica, apher, aphricus. Verg. iij. Geor. Armentarius apher agit tectumq; larẽq;. ¶ Crapula vide ganeo a añ n. Capo. Mart. li. iij. Alius coactos nõ amare capones. Scazon est, dicit etiã cap⁹, Varro Ex gallo gallina ceo castrato fit capus, ¶ Lapathes. is cũ th aspirato hærba quędã Serenus Sæpe chelidoniã cum succo lapathis addes. Alexãder ne quã. Lapathes cibus est & holus cõponit eundẽ, lapathos vel lapa thum etiã herbę nomẽ primã corripit, vulgo radix dicit teste Tor tellio, Colu. in. xi. Lubrica iam lapathos iam thami spõte virescũt. Thamus hęrba est, lapa hęrba etiam primã pducit, sed video fere lappa gemino pp. scribi. ¶ Papas ę .i. custos, pędagog⁹, aut pater tractũ nomẽ a syracusis, vbi pas pater dicit vñ p geminationẽ pa

Apidanus. Apœninus. Apher. Crapula. Capo. Lapathes Papas.

pas, hinc papare blāde patrē appellare. hęc Mācinell⁹ in illū sat. vi. Timidus prægustet pocula papas. Hinc papa ꝓ summo pontifice alij aliunde deriuāt. Aelius Nebrissensis credit ꝓ summo pontifice gemino pp. pappa scribi, ꝑducit autē ab aratore. ¶ Papius viri nomē. vnde Papia lex. Auso. in epig. Papia lex placuit, Iulia displicuit. Papilus viri ꝓpriū. Mart. li. iiij. Cur q̄ vis fieri Papile facta doles. ¶ Papinius poetę nomē. Sido. ad Fœlicē. Non qđ Papinius tuus meusq̧. phal. Domitius ante syluas Papinij omnino cōtrario modo posuit quia forsitā errore Seruij fuit imbut⁹ dicens. hęc tecū pariter velit Papini. Phœbus Castaliū nouare carmen. phal. sunt. ¶ Papianilla ꝓpriū mulieris. Sido. in ꝓpentico. Cōiunx papianilla quę pudico. phal est. ¶ Papilio. Mart. li. xij. In tauros libyci ruūt leones, nō sunt papiliōib⁹ molesti. phal. sunt. ¶ Paphagones. Priscianus in perihegesi. Paphagones post hos mariādiniq̧ sequunt Bithyniq̧ viri pinguissima rura colentes. Qua thebas pulcher gratissima flumina voluit. ¶ Rapum vel rapa æ. a rapio volunt deriuari, ergo cōtra primitiui naturā ꝑducit. Mart. in xenijs. Hęc tibi brumali gaudentia frigora rapa. Quę dam⁹ in cœlo Romulus esse solet. Palladi⁹. rapa mutat in napos. ¶ Sapo. onis. substātia emaculatoria. Serenus. Attrito sapone genas purgare memēto. ¶ Sapis. is. fluuij nomē videto isaurus i ante s. ¶ Saperda conchę genus, sunt qui a sapio deriuēt ergo cōtra primitiui naturā ꝑducitur. Persius. Et qd agam? rogitas en. saperdam aduehe ponto. ¶ Vapulo as. lu. Ego vapulo tantum, est finis versus.

Papa. Papius. Papilus. Papinius. Papianilla. Papilio. Paphagones. Rapum. Sapo. Sapis. Sapda.

A an̄ q.

a A ante q corripit, vt aqua, laqueus, aquila etiā viri ꝓprium, licet arator variauerit. vt li. ij. Aquila tunc ꝑceptor erat vir plurima laudis instrumenta gerens. Cōposita notanda sunt, quaq̧, quaq̧ versus nequaq̧.

A an̄ R

a Ante r corripitur, vt larix, quod male dicūt variari vt opinor, Ariminū quod in. ij. epist. male ꝑducitur a Petrarcha ad Lucinum. Arabs, arabia, arabius. Vergil. Eoasq̧ domus arabum pictosq̧ gelonos. At arabia & arabius ꝓpter tot breues admittunt alterum r, & positione ꝑducūtur arrabia & arrabius. Proper. lib. ij. Nec siqua arrabio lucet bombyce puella. In eodē lib. Et dom⁹ intactę te tremit arrabię. ¶ Notētur cætera geminata, vt carrus, carruca, Carra fluuij nomē Carræ vrbs, parrhisij. orꝫ. sarra, sarraceni Sedul. Saucia iā vetę marcebāt viscera sarrę. Sarrastes populus. Tarraco hispanię oppidum, parrhasia, parrhasis, parrhasius pictor & populus. Marrubij populi.

Arabia. Arrabia. Carra. Sarrestes. Tarraco. Parrhasius.

Varro. Varrus virorum ꝑpria. Barrhus elephas, & ꝑditus adole-
Arretiū. scens apud Hora. in. iiij. satyra & in Epodo ode. xij. Arretiū vnde arretinus. Persius. Fregerit heminas arreti ædilis iniq̄s. Mar. in apo. Arretina nimis ne spernas vasa monem⁹. Laut⁹ erat thuscis Porsena fictilibus. Errauit hic æneas Syluius in epitaphio Leonardi Ar-retini, qđ habet post Leonardi epistolas. Arri⁹. arria, phaurusij po-
Phaurusij. puli cum au diphthongo. Priscia. in perihegesi. Cōtinue post hos sequit̄ phaurusia tell⁹. ita habet in libro nobilissimi haloini, vbi ali qui legerunt pharisia & hic exceperunt.

Exceptio.

Ara. ¶ Ara notum est sed aspiratū hara porcorum stabulum corripit qđ de auibus quoq; dicit̄. apud Columellā. li. ix. ca. xij. & xiiij. Oui. Cura fidet haræ, ab ara cōtra primitiui naturā corripiunt̄ aruspex, aruspicina, aruspiciū, q̄ ab hara aue quidā dici voluerūt. vide cor-
Errata Rigæ. nucopiæ. corripit̄ quoq; hariolus, & verbū hariolor. Errauit Riga teste Nestore dicens in Daniele Hariolus regis soluere visa nequit. Idem errauit in miniscor alcheldemac. Maccabæus, Barabbas, tibia, Ptolemæus, sericus, Mithridates, conopęū, origenes, parasceue sabbatū, candacis, & alijs valde multis, partim a Nestore animad-uersis, nam longū fuisset oīa enarrare, quia Riga est pardo macu-
Arete. losior. ¶ Arete es. vel areta æ. supioris Dionysij filia, & alia codē noīe vxor Alcinoi, ꝑducit primā secundāq; syllabas vt ꝑbat Nestor ex Apollonio & Homero gręcis poetis, in qua re errauit Tor-
Areo. tellius. vide e ante t. aretalogus. ¶ Areo. es. aridus &c. Verg. Aret
Area. ager. ¶ Area ab ariditate dicta. Idem. Area tum primū est ingen
Arene. ti æquanda cylindro. at corripiunt̄ vndecūq; sunt arena, arista, arū do. ¶ Arene es. oppidum. Valerius flaccus li. i. At frater magnos
Arunci. lynceus. seruatus in vsus. Quem tulit arene posset qui rumpere terras. ¶ Arunci Italię populi. Nestor cōtra Sulpitiū putauit per au diphthongon aurunci dicendū esse. at libri quos vidi hñt arunci.
Aruncus. Arunca aruncoꝝ vrbs. Aruncus etiā viri ꝑpriū. & apud Pliñ. significat villum a capellarū mento dependentē, vt docet cum Sulpitio Beroaldus & semꝑ ꝑducit̄ vt dicit Sulpitius de aruncis populis. Verg. ænei. vij. Arunci misere patres sidicinaq; iuxta Aequora quiq; cales linquūt amnisq; vadosi. Accola vulturni, pariterq; saticulus asper. ¶ Aruns viri ꝑpriū apud Vergiliū. xi. ænei. in hoc
Aruns. errauit Petrarcha, vt patuit in a ante b. ¶ Aram viri ꝑpriū apud
Aram. Mantuanū qđ alij fortassis corripuerūt. ¶ Barium oppidum ita-
Barium. liæ. Hora. sat. v. bari mœnia piscosi dehinc gnatia lymphis ꝑ apo-

ropen pro barij. ¶ Baris idos. nauiculæ species. Prop. lib. iij. Romanaq; tubam crepitanti pellere sistro. Baridos & contis rostra liburna sequi. ¶ Barine. es. mulieris propriũ apud Horatiũ li. ij. car. ode. viij. Poena Barine nocuisset vnq;. sapphicũ est. ¶ Carica ficus species Ouid. i. fast. Quid vult palma sibi rugosaq; carica dixi. ¶ Carolus petrarcha corripit, cæteri fere producunt. Est igit anceps. ¶ Caria cuius populi Cares dicunt, a singulari car caros, fœmineũ est. Catera vt docet Regius in illud. iiij. Met. Lyciæq; propinquos Caras adit, Mart. in. i. epigrã. Aere nec in vacuo pendentia mausolæa Laudibus immodicis Cares in astra ferãt. hic aere ab aer p synęresin dissyllabum est, nisi putemus in prępositionẽ esse expungendã nec potest prim⁹ pes esse proceleumaticus quia aer priorẽ necessario producit. Manil. lib. iiij. Arcades antiqui celebrataq; caria fama. Auienus i arato. Lux hebes est matri vix qualẽ caria quondã. Nouerat intrãtum p claustra tenacia clauẽ. carpendus est Carolus arretinus neotericus poeta, qui hoc (vt plæraq; alia) cõtra veterũ consuetudinem ausus est corripe dicens. Nunc caria antiquo fuerat spoliata sepulchro. rephendendus quoq; Nestor est, qui propter Caroliũ dixit caria variari, ideo nõ iniuria Sulpitius obiectauit Nestori ineptorum poetarũ testimonia. ¶ Carex vnde Carectũ. Verg. Tu post carecta latebas. ¶ Carus. a. um. quod multo vẽdit. vnde caritas sine aspiratione, charus. a. um. i. dilectus. vnde charitas cũ aspiratione. sic omia adiectiua in arus. vt clarus, rar⁹, testimonia sunt facilia Charus etiã viri propriũ apud Ouidiũ. Nam propria appellatiuorum vnde descendũt quãtitatem custodiunt, vt clæmens, rusticus, seuerus &c. sic si quis a claritate nomẽ apud latinos sortiret, clarus indubie primã, produceret vt claranus apd' Ausoniũ ad Vrsulũ grãmaticum. & apud Martialem in li. x. Nam dicere apud Vergiliũ clar⁹ & amycus corripi vt a cõmunib⁹ distent sapit triuia, quale molitores cõmenti sunt de rusticus & aliis plærisq;, quoniã clarus & amycus cũ y græco græca sunt, quib⁹ correptis vtunt græci poetæ, linguæ latinæ penit⁹ ignari. Ait aũt Verg. x. æneid. Et Clarus & Hemõ Lycia comitãtur ab alta. forte dicit a claro insula, vñ Clarius Apollo. Oui. i. met. Et Claros & Tenedos &c. ¶ Charis. itis. id est grã, corripit. vt charistia, licet hinc putet charus. a. um. originẽ traxisse. Ouid. i. fast. Protinus accedunt charites, nectuntq; coronas. ¶ Macarinas. atis. grãmatici nomẽ in vij. sat. Iu. Vide thrasymacus a añ s. ¶ Claris fluuij nomen vide e ante q sequana. ¶ Darius rex Persarum nomen, rectius producit. vide i ante u. ¶ Glarea sicca & sterilis duraq; terra. Luca. li. iiij. Aut impulsa leui turbat glarea vena.

Baris. Barine. Carica. Carolus. Caria. Cares. Carex Carus. Charus. NOTA Clarus. Claran⁹ Carinas. Claris. Darius. Glarea.

Gnarus. Larissa.

¶ Gnarus vnde ignarus. ¶ Larisa vel larise es. & gemino ss lariſsa. Vide in medijs i ante s. sic Larissus fluuij nomen. ¶ Larius italiæ lacus. Claudi. de victoria Stiliconis cõtra Alaricum: Protinus vmbrosa vestit qua littus oliua. larius & dulci mentitur. Nerea fluctu. Catul. Comi mœnia lariumq; littus. Phal. est. Vergi. ij. Georgi. Te lari maxime teq; Fluctibus & fremitu assurgens Benace marino.

Larinates

¶ Larinates populi, omnibus syllabis ꝓductis. apud Sillium testimoniũ facile occurret.

Larides. Larõius. Laronia.

¶ Larides ꝓprium aut patronymicũ. Verg. x. æneid. Daucia laride thymberq; simillima ꝓles. Laronius viri ꝓprium in. xiiij. Sillij. ¶ Laronia mulieris ꝓprium. Iuue. Sa. ij. Non tulit ex illis toruũ Laronia quendã Clamantẽ toties. Mart. lib. ij. Abneget & retinet nostrum laronia seruũ: quidam libri habent per au. diphthõgon Lauronius & lauronia, vt testatur Mancinellus.

Larus.

Larus aũt auis fulica (vnde quidã putarũt larium littus deduci) corripitur in. v. Odyssæ Homeri teste Nestore. Riga tamen vt alia plurima, contra doctoꝝ vsum ausus est ꝓducere, dicẽs, Larus fluminis est habitator & incola terræ. Est quoq; viri ꝓprium & corripitur. Sil. lib. iiij. Gorgoneoq; larũ torquentẽ lumina vultu.

Larunda. Larina. Maris.

¶ Larunda nymphæ nomẽ. Ausonius in monosyllabis. Nec genus hoc domiuũ larunda ꝓgenitus lar. ¶ Larina ꝓpriũ mulieris apud Verg. xi. æneid. ¶ Maris viri ꝓpriũ ac etiã fluuij in Istrum fluentis. Sillius: vij. Inde rues thurin & Buten & Marin, et arsen Dat læto, fusumq; manus cõferre malęon. Omia sunt viroꝝ propria. Malæus diphthongon æ habet.

Naris. Narix. Naricia.

¶ Naris nasi foramen. Oui. xij. meta. Acta retro naris, medioq; est fixa palato. ¶ Narix, naricia naricium & narice. es. vetustissimum Locrorum oppidum, vnde fuit Aiax. hinc Naricij populi, de quibus Vergilius tertio æneidos. Hic & Naricij posuerunt męnia locri. hinc naricia pix. Ergo narix, icis. in obliquis pænultimam corripit, pro insula Vlyssis in mari ægeo: rectius per e Neritia dicitur.

Narea. Pareo. Pharis. Pharus.

¶ Narea & naret ponit Sulpitius. ¶ Pareo. es vnde appareo, compareo: Vergilius primo æneid. Paret amor dictis. ¶ Pharis. is. oppidi nomen. Seneca in Hecuba: pharin an pisam Iouis & coronis. sap. est. Verulanus dicit pharus produci. & Badius vult vestem quãdam significare, pharus certe ægypti regio corripitur. Luca. li. octauo. Crimine belloꝝ maculas Pharon, aruaq; nostra. hinc pharius, a, um. id est ægyptius.

Quare.

Quare, compositione notum est quia ex ablatiuis qua & re.

Rarus. Smaragdus.

¶ Rarus notum est. vnde raro, rarenter, raritas &c. vt a clarus. claritas clareo &c. ¶ Smaragdus video semper corripi, nisi forsan apud Martialem. Sardonicas, smaragdos, adamãtas, iaspidas

vno &c. vbi s primitur, & apud Prudentium in psyco. Has inter species smaragdina gramine verno, rectius corripies quia nonnulli volunt d liquescere apud Martialem, licet Nestor velit hoc nomē variari. ¶ Varix & varicus. vide in crementis varix. sic adiectiuum varus a. um. quod etiam viri nomē & fluuij nomen est, licet gemino r aliud viri ꝓpriū Varrus legatur. at varius viri ꝓprium corripitur, vt varius adiectiuum. Persius. Fallit pede regula Varo Varillus viri ꝓprium ꝓducitur in secūda saty. Iu. Varicosus a varix contra primitiui naturam corripitur. Persius. Dixeris hæc inter varicosos centuriones. Varix.

a Ante S in dissyllabis producit, vt naso. Ouidius Naso legendus erat tunc quum didicistis amare. Male ꝑfecto Petrarcha in. ij. lib. epist. ad conuiciatorem. Laudat mea carmina tybris, Parthenope studiosa ꝓbat nec terra nasonis Respuit aut flacci. indocte credidit ꝓpriorū curam habendam esse nullam. ¶ Phasis fluuius. hinc phasias adis & phasianus. A añ S

Exceptio.

Basis. i. sustentamentū. vnde etiam orbiculos quibus in mensa vasa sustentātur bases appellamus teste Beroaldo. Mart. lib. ix. Inscripta est basis indicatq; nomen. versus est phaleucius. ¶ Casa domuncula rustica aut pastoria. Vergi. Atq; humiles habitare casas. contra primitiuū, siquidem a supino casum fiat. ¶ Prason græcum nomen. i. porrū. vnde Prasinus. i. porraceus & viridis. vt vestis prasina. Mart. li x. De nostra prasina synthesis empta toga. Prasinus etiam est viri propriū. viridis ad colorem relatum ne barbarum putes. Ouid. Et nigra viridi turtur amatur aue. ¶ Phrasis. ¶ Quasi. Ouid. Et quasi discedens &c. Catullus videtur ꝓduxisse dicens. Cui ego quasi eadem totidem mox deprecor illi &c. Tu tantum corripias cum cæteris. ¶ Thasos vna cycladū cum th aspirato. Papi. v. theb. Et paphos & nemorosa Thasos. hinc Thasius. a. um. Thrasus viri nomen. Oui. in Ibin. Ante diem rapto nō adeunda Thraso. Basis. Casa. Prason. Quasi. Thasus. Thrasus.

¶ A ante s in polisyllabis corripitur, vt Casius mons vnde casius. a. um. a casa insula, & hęc a caso Cleomachi patre quę duo & dissyllaba puto corripi. Luca. lib. x. Lucifera casia prospexit rupe diemq;. Masanissa cum a etiā in secunda syllaba teste Tortellio potius ꝗ per i. Masinissa fuit rex Numidarum. quidā male opinatur ss geminare in principio massinissa, vellem docerent per testimonia. Oui. vi fast. Postera lux melior supat masanissa syphacē. Casius. Masanissa.

Nolim ergo imitari Petrarcham in quinto aphricæ dicentē. Masi/nissa tibi &c. pducit quoq; Trasymenus cōtra doctorū vsum. Notētur vbiq; geminata vt cassandra, cassiopea, cassellius, Cassi⁹ viri pprium, in quo præter aliorū morem vnicum s sustulit Sidonius correptiōis gratia in secūdo panegyrico dicens. Et tibi flacce acies Bruti Casijq; secuto. Carminis est author qui fuit & veniæ. nisi forsitan legendum sit, cassiq; per apocopen p cassij.

Exceptio.

Asius. Asiaticus Asis. Asia. ¶ Asius asiatic⁹ & asis idis. ab asia que est terræ habitabil' pars maxima, contra primitiui naturā inuenio, hæc pduci q̄q̄ corripi posse nō negauerim. Oui. v. met. Iam sup europam sublimis & asida terram. Vectus erat iuuenis. Et li. xij. Ecquid vbi asiacas casuras aspicis arces, Ingemis? Verg. i. geor. Asia circum Dulcib⁹ in stagnis rimātur prata caystri. Et. iiij. geor. Opis & asia deiopea. Idem. vij. æneī. Dant p colla modos sonat amnis, & Asia longe Pulsa palus, vbi Seruius ait. Asia prima lōga, est palus Mysię, prima vero breui, est regio & terræ habitabil' maxīa pars. Verg. iij. æneī. Postq̄ res Asię &c. Nebrissensis dicit se nescire an sit vsq̄ palus quę vocet asia, vñ apud Vergiliū asia est adiectiuū, vt dicat in generali prata asia, pal⁹ asia, hoc est asię regionis, nā Mysia, Cayster, Lydia in asia sunt, ideo minus verū videt Seruij dictum. Asopus. ¶ Asopus fluuius Achaiæ & æginę pater. Papi. vij. theb. Asopos genuisse datur. Luca. li. vi. Accipit Asopos cursus phœnixq; Melasq;. Asopiades. i. æacus asopi nepos. Oui. vij. met. Huic asopiades petis irrita dixit & vrbi Nō facienda meæ. Asopis. idis. i. æginā, vt in eodē libro. Si te nō falsa loquūtur. Ille sub Asopidos quondā amplexus æginę. Alij hñt, Eginę amplexus quondā sub Asopidos ille, & semp vel prima vel secunda cōtra primitiui naturā inueniť corripi, nisi mendum sit. Nicolaus Valla in Homero li. iiij. masculine dixit asopis. idis. p fluuio At post herbosi venere asopidos vndas, mallē veteres imitando asopus nō asopis. idis. p fluuio dicere. Basium. ¶ Basiū & basio as. Mart. xij. Paruū basiat vsq; morionē. phal. est. Caseus. ¶ Caseus Verg. Pinguis & ingratæ premeret caseus vrbi. Lasius. ¶ Iasius viri ppriū sępius tetrasyllabum. Verg. æneī. x. Lasius imbrasides hiceta oniusq; timoetes. Laserpicium. ¶ Laserpicium grāmatici plures dicūt pduci. Catull⁹ ad Lesbiam Q̄z magnus numerus Libyssæ arenæ Laserpiciferis iacet cyrenis. phal. sunt ex quib⁹ de prima huius dictionis syllaba nihil iudicare possumus, quia Catullus primę regioni nunc spondęū, nunc Iambū donat, tertiā pduci hic manifestū est. Mnasill⁹ ¶ Mnasillus satyri nomē.

Verg. in buco. Pergite pierides chromis & Mnasillus in antro Silenum pueri somno videre iacentē. Vbi ꝓducit primā, in sileno quā corripit. Ibidem. Omnis gaudet mūdus cantāte sileno. ¶ Nasica viri ꝓprium patebit in i ante c. Nasidius viri nomen. Luca. lib. ix. Nasidiū marsi cultorem torridus agri Percussit prester. Nasica. Nasidius

¶ Nasidienus viri nomen. Horat. Sat. vlt. Nasidienus ad hæc tibi dij quęcunqꝫ ꝓceris Cōmoda dent, Inuenio apud Martialem eadē quātitate Nasidian⁹ viri ꝓpriū cum a in penultima. ¶ Pasiphae mulieris ꝓprium. vide a ante e. ¶ Pasiphilus viri ꝓpriū. Palladius. Pasiphile ornatus fidei cui iure fatemur, sic pasithea apud Catullum de Aty. & Berecynthia, sic quicqd est a pasa. t. omia. ¶ Spasio viri ꝓpriū. Papi. primo syl. Diues spasio q̄s agit tumult⁹. phal. est. ¶ Thrasymachus viri ꝓprium. Iu. sat. vij. Sicut Thrasymachi probat exitus atqꝫ secundi Carmatis & hunc inopem vidistis athenæ. ¶ Thrasius aūt viri nomen, qui Busirin hūana hospitū nece posse aquas elici docuit, corripit. Oui. in. i. de arte. Quum Thrasius Busirin adit mōstratqꝫ piari. apud Horatiū sat. ij. lib. ij. Thrasius viri diuitis ad paupꝫtatē redacti, nomen ꝓducit. Quum deerit egenti Aes laquei pręciū iure inquit thrasius istis iurgat verbis. aliqui tamē hic legunt tralius cum l nō cum s vt notat in hunc locum Badius. Nasidienus. Nasidianus. Pasiphae Pasiphil. Spasio. Thrasymachus. Thrasius

¶ Vasidius viri ꝓprium. Sillius lib. xv. Cadit obuius acri. Cratulo Vasidio libycę regnator arenæ. Vasidius

A ante T.

A ante t corripit, vt latro, statera, status, quater, quaternus, atauus. Verg. O terqꝫ quaterqꝫ beati. Quatuor primitiuū ꝓducit positione. Idem. Quattuor hic iuuenes &c. Horatius. Mecœnas atauis edite regibus. asclep. est. Catus. i. sapiens. vnde ꝓpria catus ti. & cato onis. Sil. iiij. Obuia quadrupedis pręceps Cat⁹ ora tulisset. hic viri ꝓpriū est, de appellatiuo. Post hęc ille catus quātumuis rusticus ibit. Sedul. li. i. Sed tantū certare cati. ꝓmusione, fele siue æluro similiter corripit a Mātuano in buccolicis, & recte, quia a sagacitate cati dicunt. qua vocula vsus est Palladius lib. iiij. ca. ix. Contra talpas ꝓdest, catos frequēter habere in medijs carduetis. Raphael regius ex Nestore dicit in. vij. lib. Quintiliani cattus pro fele tt geminare, cui nō credo, nisi pro illo testimoniū veterum quispiam afferat, scimus cattos gemino tt populos esse, & cattas aues qd' ex Martiale facile nosces. Atrox Atlas. Platea nūqꝫ video ꝓduci, nec Plato, ideo nō credo illis qui putant variari, nisi testimoniū ex veteribus afferant. Hora. sat. iij. lib. ij. Quorsum pertinuit stipare platona Menandro, sic cæteri, Blatero quoqꝫ sēp ꝑ cor A añ T a quattuor Catus. Cattus. Platea. Plato. Blatero.

ripitur. Hora. Audit quum magno blateras sermone facisq;. Lucilius. deblaterat plenus bon⁹ rusticus cōcinit vna, hic s pimit in bonus & rusticus. Author philomelæ indignus est quē imitemur. Blaterat hinc aries & pia balat ouis. hinc blaterones importuni locutores. Nestor dicit similiter corripi blatio, qđ pbat ex Plauto in amphitryone vbi blatis sextus pes est, sed quū apđ Comicos, admittantur etiā scazontes, inefficax est pbatio. plurimi scribunt cum c. exilibus blactio a blax blactos. i. stultus, qa blactire est stulte & inaniter loqui, ideo Philelphus in decadibus semp pducit. Tortellius etiā blactero eodē modo scripsit, quē falli ex correptiōe manifestū est, ego in Nestoris sententiā eo. ¶ Cathena tantū corripit, in quo decipit Nicolaus Ferettus ex mēdoso Martialis codice. Expectant curæ cathenatiq; labores. vbi emēdati libri habentq; geminatū sic. Expectant curæq; cathenatiq; labores. ¶ Nates nomen, video vbiq; corripi, nisi apđ Ausoniū si non sit mendū in epig. Eune qđ vxoris grauidę patria inguina lambis, Festinas glossas nō natis tradere nates. Tu tantū corripito, Idē ad thęonē. Percussaq; nates vidno podice nudat. Persius. Elisasq; nates &c. Hora. sa. viij. Nā displosa sonat quātū vesica pepedi, Diffissa nate fic⁹ at ille currere in vrbem. Mart. in apopho. Sæpe tamē pueris abstulit illa nates. ridiculus sane est ṽsiculus. Quis arte nates, tamē apparent tibi nates. ¶ Catholicus notum est corripi, vt cætera ex cata græca ꝑpositiōe Sidonius tamē cum alijs quibusdā christianis, licēter pduxit dicēs. lib. iiij. Vi quæ catholicā fidem lacessunt. Phal. est. Catullus quoq; sine dubio corripitur, & tamē videt pduci apud Catullum ad Lesbiam in hoc sapphico. Ocium Catulle tibi molestū. nescio an nouesecūdo loco trochæum dederit. Statera contra Verulanū vide e ante r. Notent geminata vt attagena, attagen. Hora. Non attagen Ionicus est iambicus dimeter, Nebrissensis metri gratia in generib⁹ vnum t abstulit, id alibi ne feceris. ¶ Blatta ṽmiculus libros corrodens & aluearia lędens, aliqui cū p blapta scribunt a blapto. i. noceo. Mart. Constrict os nisi das mihi libellos Admittā tineas trucesq; blaptas. phal. sunt. ¶ Blatthęus gemino tt. id est purpureus. ¶ Matthias, Matthæus in quo Riga peccat dicens in genesi. Vt tua ꝑspicue scripta Matthęe ferunt. notauit hoc Nestor. Vide e ante u. ¶ Attegiæ de quibus multa. Iuuenalis interpretes in sat. xiiij. Dirue Maurorū attegias castella Brigantū. i. vmbracula aut tabernacula sic atteia. Antonius Nebrissensis dicit pduci. & excipit Patagia fluuij nomen, quē errare credo, quia in omibus libris inuenio pantagia cum n ante t, & ita positiōe pducit. Clau. in secūdo de raptu ꝑserpi

Blatio. Cathena Nates. Attagen. Blatta. Matthę⁹. Attegiæ. Pātagia.

ię. Pantagia nomenq; gelan qui prębuit vrbi Cōcelebrant, sic cæ
eri. Hæc diligenter recensui quia in his hallucinatos (qui ante me
cripserunt) animaduerti plurimos.

Exceptio.

¶Producuntur ea quæ habent m ante a, vł pręcedente muta ante
, vt mater, frater, Cratus viri ꝓpriū apud Claudianū in pręfatiōe
nuptiarum Honorij, cratis, vnde craticula. Corripiunt tamē Ma- Mathon
hon vel matho cum th aspirato ꝓpriū viri. Iu. sat. i. lectica Matho Matella.
nis est finis ꝟsus. ¶Matella vas vrinariū. Mart. lib. x. disperea si
u pyladi præstare matellā, Dignus es, aut porcos pascere Pirithoi.
At matula ꝓducitur. Philelphus. ix. primæ. Intrauit plenis non vl- Matula.
ima matula neruis, & in tertia quartæ. Vrinam matula seruat. Ma Matinus
inus mons. vnde matinus. a. um. Luca. lib. ix. vulturis & calidi lu- Mathesis
ent buceta matini. Sunt autem buceta loca in quibus boues hye- Mathēati
nant. Iuue. sat. xiiij. Nota mathematicis genesis tua. vide mathesis. cus.
ante s. ¶Matieni populi apud Priscianū in perihegesi. ¶Cra- Matieni.
inus, craterus, crates etis. Stratocles virorum propria. Cratis Scyl Cratinus
æ mater, & quæcunq; alia sunt a cratos. i. robur & stratos. i. exerci-
us. Persius in. i. sat. Audaci quicūq; afflate cratino Iratum eupoli-
lem pregrandi cum sene palles. Aspice & hæc &c. Idem in. iij. sat.
Et quid opus cratero magnos ꝓmittere montes. Furius bibaculus
En cor zenodoti en iecur cratetis. Phal. est. Vergil. in Ciri. Ipse cratē Craterus
natrem &c̄. Crathis autē cum th aspirato Achiuorū fluuius corri- Crates.
pitur. vide a ante l halys. idem nomen pro fluuio Calabriæ ꝓduci Cratis.
ur. Ouid. xv. meta. Crathis & hinc sybaris vestris cōterminus oris Crathis.
Electro similes faciunt auroq; capillos. ¶Ater Catullus. Nil ni- Ater.
mium studeo cæsar tibi velle placere. Nec scire vtrū sis albꝰ an ater Atrium.
omo. sic atramentū. Atrium vndecūq; sit non inueni correptū Atella.
¶Atella vnico t teste Nestore Cāpaniæ oppidum, hinc atellani lu
i. Sil. li. x. Iamq; atella suos iamq; & Galogręcia adegit. ¶Atina Atina.
Campaniæ oppidum. Verg. ænei. vij. Tela nouant Atina potens
Tyburq; superbum. Ardea crustumeriq; & turrigeræ antemnæ.
Atina quoq; Bœotiæ vrbs fuit. Atinas viri proprium corripitur. Atinas.
Verg. xi. æneí. Fugit acer Atinas. ¶Atis cum y gręco puer Cybe Atys.
dilectus. Persius. Claudere sic didicit versum berecynthius Atys.
iorum nomen corripitur, vt in. viij. theb. Papi. & in. iij. Lucani. &
. v. meta. Deplorauit Atin. sic pro filio Crœsi apud Philelphum
. iij. primæ. ¶Blathara viri ꝓprium in. xi. Mart. nisi bacchara Blathara
gatur quo nomine frequenter vtitur id potius credo.

Catillus. ¶ Catillus variatur, fuit filius Amphiarai vatis Thebani, cuiꝰ tres filij Catillus, Tyburtus, Coras dicunt Tybur condidisse. hinc catillus. a. um. i. tyburs. Sil. lib. iiij. Anienicolęq; catilli. i. tyburtes. hic est finis vsus, vbi corripit nisi mendū sit, nam cæteri pducunt & tu potius pducito. Idem in viij. Hinc tybur Catille tuū sacrisq; dicatum Fortunæ pneste iugis. Verg. vij. æneid. Catillusq; acerq; Coras argiua iuuentꝰ. Hora. li. i. car. xviij. ode. Circa mite solū tyburis & mœnia catili. versus est Alcaicus choriambicus pentameter, vbi in gtō catili vnū l ablatū est correptiōis gratia, aut noue spondęus p pyrrhicio, nam versus cōstat spondeo tribꝰ choriambis & pyrrhicio.

Clathrū. ¶ Clathrus vel. um. Nebrissensis corripit, quia correptionē nondum repperit.

Fatum. ¶ Fatum, fatidicus, nota sunt, quia e supino pducto dicunt venire, vt natura, natus, natalis, sed corripit nato, as. cōtra primitiui naturā.

Natura.

Gnatia. ¶ Gnatia oppidi nomen apud Horatium: vide Bariū a ante r.

Latus. ¶ Latus. a. um, vnde latitudo, qđ videt oriri e participio latus, a fero. At latus eris corripit, vndecūq; veniat. testimonia facile occurrēt.

Latona: ¶ Latona phœbi mater. Oui. vi. met. Colitur Latona p aras

Laterna. ¶ Laterna cōtra primitiui naturā, quia dicitur a lateo. Mart. in apo. Dux laterna viæ clausis feror aurea flāmis

¶ Natura, natio &c. satis patent.

Quatinꝰ ¶ Quatinus p i. i. quia.

Quatenꝰ Quatenꝰ p e, quousq; & inquantū. Hora. in ser. deniq; Quatinus excidi penitꝰ vitium irę &c.

Saturnꝰ. ¶ Saturnus. Persius. Saturnūq; grauem nro Ioue frangimus vna.

Scatinius ¶ Scatinius viri pprīū. hinc lex scatinia. ita hnt omes libri quos videre licuit, non cū n ante t. scātinius aut scātinia: Iu. sat. ij. Citari ante omes debet scatinia respice primū &c. Auso, in epigrāmatis ab ausonijs interim defecit, vt quū secundā corripuit dicens. Scatiniā metuens nō metuit titiam.

Saturius. ¶ Saturius decurio cubiculariorꝫ Domitiani. Mart. li. iiij. in aphrum. Saturiosq; modos partheniosq; sonas. Calderinus dicit veteres libros hre sigerios, & Tranquillū habere saturium. Ergo quū Mart. & Sueto. de eodē loquantur, necesse est in vtroq; legere Saturiū vel Sigeriū. hęc & plura Calderinus, que studiosis discutiēda relinquo.

Statim. ¶ Statim pducitur teste Marcello, cui astipulātur Nestor & Baptista pius, p pseueranter, æqualiter & cōtinenter. diciturq; a stando. Plautus in amphitryone Nec reccedit loco quin statim rem gerat, statim. i. cōstanter cōtinue. versus est iambicus trimeter, nullū admittens trochæum. vñ gemino cc reccedit leges, vt ante diximꝰ, reccidit p recidit. Afferam ego aliud testimoniū, Festus in arato. Tunc succisa Ceres statim cum mergite culmi, Construit. At statim temporis aduerbiū pro illico, mox, subito, corripitur tantū, ne credas variari. Seneca

in Hecuba. Stulta est fides celare. qđ prodas statim. Iambicus trimeter archilochius. Catullus. Verũ siquid ages statim iubeto. phal. est.

¶ Statius viri ꝓprium & poete clarissimi nomẽ. Iu. sat. vij. Lætam quũ fecit Statius vrbẽ. &c. in hoc errauit Philelphus in quinta primç dicens. Naso valet nugis Statius modo barbara blactit. Statius.

¶ Sdata nauigiũ latum, sic dictum, vt stlitem ꝑ litem &c̃. hinc stlatarius, latus & amplus. Iu. sat. vij. Spondet eñ tyrio stlataria purpura filo. hæc ex Festo Mãcinellus in dictũ ꝟsum Iuue. Sdata.

¶ Vates, vaticinor, vaticanus, nisi cõtra primitiui naturã dicas corripi, cui sententiæ quidã infœliciter aduersanť. Mart. in apo. Vilia sutoris calicẽ monumenta vatini, ꝑ vatinij, viri ꝓprium est. Catul. Odissem te odio vatiniano. phal. est. Vates.

¶ Vatinessa oppidi nomẽ. Mar. li iiij. Et paruæ vada pura vatinessæ. phal. est. vatinessa

a Ante u corripitur, vt auus, auia fœmineũ est trissyllabum, ne cum ineptis dicas aua. Persius. Ecce auia aut metuens diuũ matertera cunis Exemit puerum. A añ u.

Exceptio.

¶ Auidienus viri ꝓpriũ. Hora. sat. ij. lib. ij. dicto iserat auidienꝰ. est finis ꝟsus. Nota ex a ꝓpositione deducta quia ꝓducunť. vt auerto, auius. a. um. sed auis licet hinc deducãt corripiť. Verg. i. æneid. Nec posse Italia teucroꝝ auertere gentẽ. Idem Gçor. ij. Auia tunc resonant auibus virgulta canoris. Auidienus.

¶ Claua, clauus, clauis, clauiger, testimonia facile occurrent.

¶ Dauid viri ꝓprium. vide crementa Dicit quoq; Dauides. æ. Vide i ante d. Dauid.

¶ Dauus viri nomen. Persius. Daue cito hoc credas iubeo. Dauus.

¶ Daualus viri nomen apud Philelphum in tertia septimæ.

¶ Flauus. a. um. flauio & Flauius viri ꝓpriũ. siquid amplius reperiať habens consonantẽ ante l, volunt ꝓduci, Verg. flaua ceres &c̃. Iu. sat. iiij. Cum iam semianimũ laceraret flauius orbẽ. Flauus.

¶ Gauisus vide atrida. A in vltimis. Gauisus.

¶ Gnauus vnde ignauus. Oui. in. i. de põto. Det mihi formosa gnaua iuuenca manu. Gnauus.

¶ Lauiniũ oppidum & Lauinia filia Latini, quæ oppido nomen dedit. tam manifeste varianť vt iure rideanť, qui vbi in Vergilio gtũs Lauini corripiť, substituendũ putant latini. Verg. xij. ænei. Illo quçrať coniunx Lauinia cãpo. Ibidem. i. ænei. Italiã fato profugus lauinaq; venit Littora. Oui. vi. fast. Et populus laureus lauiniumq; meum. vbi contra aliorũ morem secunda corripiť Idem. iij. fast. Hanc tibi cur tradã pia causa Lauinia cõiunx Est mihi Verg. xij. ænei. Exulibusne datur ducẽda lauinia teucris. Idem. Ceruices vrbem & promissa lauini Mœnia. Iuue. sat. xij. Atq; nouercali Lauiniũ. Lauinia.

sedes plata Lauino. Tibul. li. ij. Ante oculos laurens castrũ murusq; lauini est. ¶ Mauors & mauis, mault, satis nota sunt. ¶ Nauis, nauita, nauigo, nauo as. nota sunt. Horat. Nauiget Anticyram. ¶ Pauo & pauus & paua, sed prius cõmunis generis est. Auso. ad Paulinum. Vincit centum oculos regia pauo tuos. Colu. ix. ca. xi. Fœminæ pauones que non incubant ter anno fere partus edunt. Auso. in epig. Pauaq; de pauo cõstitit ante oculos. Gellius. pauus e samo præstantior est. ¶ Prauus. Hora. in arte. Non magis esse velim q̃ prauo viuere naso. Verg. de viro bono. Offensus prauis dat palmam & pręmia rectis. Sic prauo & compositum deprauo &c. ¶ Rauus. a. um. i. subniger. Vide a ante n Lanuuium, hinc rauila rauos oculos habens, & Rauidus viri proprium. Catullus. Quænam te mala mens missellę rauide. Agit precipitem in meos iambos. Phaleucij sunt duo, prior autem hypermeter. ¶ Suauis suauiũ, suauiari nota sunt. Sed si prima syllaba diuiditur, tunc prima breuis, secunda erit longa. ¶ Sauo. onis. fluuij nomen. Vidi correptum sed cum versu poeta ex cidit. producitur tamẽ si Calderino credimus, qui dicit sauo nõ sason legi. in hoc hendecasyllabo Papinij iiij. sylua. Et linterna pal⁹ pigerq; sauo. Nestor sason legit.

Pauo. Pauus. Paua. samo. Rauus. Rauila. Rauidus. Suauis. Sauo.

E ante consonanteis in primis syllabis, & primo ante B.

Ante b corripit vt nebula, nebulo, onis.

Ouid. Illic & nebulas illic cõsistere nubes Iussit &c. Hebræus, ebur.. Verg. India mittit ebur. neq; vsq; ꝑducitur contra Nestorem, nam in Catullo non ebore nysæo legitur sed e berenicæo, vt sit oratio ex prępositione e & ablatiuo beronicæo a berenicęus. a. um. quod est possessiuum a berenicœ. es. ægyptiorum reginæ nomine, de cuius coma loquitur Catullus, vbi dicit. E berenicæo vertice cæsariem. Febris corripuit Serenus teste Badio, Nebrissensis ꝑduci tantum dixit, quia apud veteres correptionẽ nondum inuenerat. Nestor contra Sulpitium dicit naturaliter corripi, sed testem citat non satis idoneum Macrum de viribus herbarum dicẽtem. Hæc nondum tremulo potanda dabis febrienti. Idem. Vnaquaq; die febre si vexabitur æger. Philel. ix. viij. At tu si sapias febrienti pocula sæpe. Ori appone sagas. Ego disceptationem primus dirimã Catull.

E añ B. Ebur. Febris.

Vel nescio qd febriculosi scorti diligis, hoc pudet fateri. phal. sunt.

Exceptio.

¶ Producuntur habentia duas consonantes ante e. vt crebro, creber. a. um. Trebula oppidi nomen. Mar. in xenijs. Trebula nos genuit & Crebenus fluuij nomen. vnde crebenis idis. Ouid. xi. metamor. Aspice hesperien patria crebenida ripa. id est Crebeni filiam. Auso. pro viro quodam corripuit dicens. Sic q; venalis tam longa ætate Crebenus. Non habet emptorem sit tibi pro precio. Corripitur etiam Trebia fluuius cisalpinæ galliæ. Trebatius Trebonius. Trebius virorum propria. Sil. lib. iiij. Planitiem metues Trebiam collesq; petebat. Petrarcha in. iij. lib. epist. male produxit. Hora, docte Trebati. fama Treboni, sunt versuum fines. Trebius est apud Iu. in satyra quinta. ¶ Debeo Horat. debemur morti nos nostraq;. ¶ Debilis, debilito. Vergi. debilitat gressus debilitatq; pedes ¶ Debæ variatur, sed rectius producitur. populi sunt. Philelp. saty. xxx. Quodq; magis mirere Debes, gens herculis hospes Nullo habet in præcio. pductio est apud Proper. lib. iiij. Si te Coa iuuat, Debarũq; aurea ripa. Et que sub tyria concha superbit aqua ¶ Ebosita Stat. pri. syl. Et quas precoquit ebosita cannas. phal. dicitur mel ex arundinibus. ¶ Ebrius & quicquid hinc est, quia dicitur componi ex e prepositione & bria id est vas vinarium, licet ab hauriẽdo alij deriuent, & aspirent hebrius, quod minus placet. vt ut est cum Nebrissensi producendã dicimus, quia correptio non constat. Persius. Ebrius ante fores &c. ¶ Hebe pubertas & Herculis vxor. hinc Ephebus. Vergi. de liuore. Non potus iuuat aut sapor lyæi. Nec si pocula Iuppiter propinet. Aut hæc porrigat & ministret Hebe. phal. sunt. ¶ Hebrus teste Sulpitio. ¶ Nebris dicit produci tantum Antonius Nebrissensis, quia nusq; repperit correptionem. ¶ Rhebas. ę. nomen fluuij. Valerius flaccus lib. iiij. Aut socijs tẽtata quies nigrantia quam iam Littora longinqui que exirent flumina Rhebę. Vide quoq; paphagones a ante p.

¶ Rhebus equi nomen, Vergil. ix. æneid. Rheba diu res si qua diu mortalibus vlla est. Sunt qui per œ diphthongon rhœbus scribãt teste Nebrissensi. ¶ Sebetus fons & fluuius iuxta Neapolim. vnde sebetis. idis. Papi. i. syl. Eubois & pulchra tumeat Sebetus alũna. Verg. vij. æneid. Nec tu carminibus nostris indictus abibis Oebale, quem generasse telon sebetide nympha. Fertur teleboum capreas quum regna teneret. pro teleboarum.

¶ Sebum pro seuum.

Trebula. Creben. Trebia. Debeo. Debilis. Debæ. Ebosita. Ebrius. Hebe. Nebris. Rhebas. Rhebus. Sebetus.

¶ Thebę arum. thebe es. theban⁹, thebęus, satis nota sunt. Apuleius teste Nestore vult hæc ae diphthongon obtinere, quia veteres plęrūq3. κ. ita græcū in æ diphthōgon verterunt, hinc thebais. idis. Papinij poema de rebus thebanis.

Zebede⁹ ¶ Zebedeus viri ꝓprium a christianis poetis ꝓducitur. vide e ante u.

ae añ b Ae ante B Cæbes pro loco, at Cebes populi & viri nomen diphthongon nō agnoscit.

Cebes.

Glæba. ¶ Glęba teste Gęorgio Valla, licet Calepinus sine diphthōgo scribat. Verg. i. æneι. Terra antiqua potens armis atq3 hubere glæbę.

Hębudes ¶ Hæbudes plurale tertiæ, insulę sunt, scribitᵉ ꝑ æ diphthōgon teste Calepino.

Plæbes. ¶ Plębes ei. vel plębs plæbis. vtrūq3 dici ꝓbauimus in heteroclitis.

Bœbeis Oe ante b. Bœbeis Thessaliæ palus. Lucanus in. vij. Ire ꝑ ossęam rapidus Bœbeida sanguis, vbi notāte Sabellico, male legitᵉ boetida aut bocheida.

Bœbe. ¶ Bœbe es. thessalię vrbs. Oui. vij. met. Iuncosaq3 littora bœbes Carpsit.

Bœbius. ¶ Bœbius viri ꝓpriū. Luca. lib. ij. Flere vacet vix te sparsum per viscera bœbi. vocatiuus est Errat in hoc Petrarcha. vide a ante b in exemplis

Cœbum ¶ Cœbū Auso Distinguit solidos cœbo pręeunte trientes.

Oebalus ¶ Oebalus viri nomē vnde œbalia regio. hinc œbalius. a. um. vide sebetus.

Oebasus ¶ Oebasus viri ꝓpriū. Valerius flaccus lib. vi. Mediā moriens descendit in hastam Oebasus infestum summisso poplite phaltē. Euasisse ratus

Oebades ¶ Oebades viri ꝓpriū teste Tortellio.

Oebaris. ¶ Oebaris Darij stabularius, teste eodem.

Phœbus. ¶ Phœbus. i. apollo. ¶ Phœbe. i. Diana Phœbi soror. phœbas adis. fatiloqua phœbi numine afflata.

E añ C

e Ante C corripitur, vt speculum, specula locus vnde speculamur. at specula diminutiuū a spes, e primitiuo productionē habet. vt recula a res, vt secur⁹ quoq3 a prępositiōe inseparabili se, sic mecum, tecum, secum. Corripe iterū pręcor, preces, precia, preciū, cætera a præ diphthongo ꝓducūtur, de quibus satis dictum est, ideo de his nihil dicam.

Echinus. Echinus vtcūq3 accipias corripitᵉ, licet quidā male putarint variari & ꝓduxit Petrarcha ecloga. xij. decept⁹ forsan mēdoso libro sexto Lucani, vbi echinus legitᵉ mendosę pro echeneis. nam vera lectio est. Nō puppim retinens euro tendēte rudentes In medijs echeneis aquis.

Echeneis Echeneis latine remora piscis est minimus, maximas naues sistens, echinuş vero alius piscis est & vasculū quoddam. & terrestre animal, & castanearum tegmen. & echinus untis. vrbis nomē. nihil horum inuenio ꝓduci. Mart. in xenijs. Cortice deposito mollis echinus erit sic cæteri.

Exceptio.

Echo.us soni repercussio & in eum versa nympha, echeo.i.resono as. Echi valles argutæ. Oui.iij.met. Nec prior ipsa loq didicit reso- nabilis echo. ¶ Imbecillus.a.um. vel imbecillis ab in & bacillus, quasi bacillo indigens. hoc est debilis contra primitiui naturã ꝑdu citur, licet Prudentius contra aliorum morem ausus est corripere, Lucre.li.i. Adde ꝙ imbecilla nimis primordia fingit. Hora.sermo. xvij. Imbecillis iners siquid vis adde popino. ¶ Lecania propriũ mulieris. Mart.lib.v. Thais habet nigros, niueos Lecania dentes. ¶ Lechiæ arum cum ch aspirato. portus corinthius a leche.i.port⁹ Sta.in syluis, his paruus nisi lechiæ vetarent, Inous freta miscuisset isthmos.phal.sunt. Domitius inquit mẽdose in aliis haberi deuiæ, syllabam tamẽ variauit (inquit) Nam ante lechæo corripuit dicẽs Curua palæmonio secluditur vnda lechęo. ¶ Lecythus produ- citur teste Nestore ex.viij. Odyssęæ homeri, & ex Aristophane. Est autem olearium vasculum. de genere alibi satisfecimus.

Echo. Imbecillus. Lecania. Lechiæ. Lecythus.

¶ Mecœnas doctissimorum patronus. Hora. Quisit mecœnas. ¶ Secius.i.minus, contra primitiui naturam si a secus.i.aliter dedu- catur. Verg.ij.Gęor. Indulge ordinibus nec secius, omnis in vnguẽ Idem.xij.æneí. Haud secus accenso gliscit violentia Turno. ¶ Stechas adis. insula in Rhodani ostio prope Massilienses, sunt au tem stechades tres sic dictę, ꝙ in ordinẽ sint positæ, a stichaome.i. per ordinẽ incedere stichon ordinem versumq; appellamus, hæc Omnibonus in illud Lucani.lib.iij. Venerat influctus Rhodani cũ gurgite classis. Stechados arua tenẽs, video impressum cũ œ diph thõgo stœchados. sed preceptũ non habeo, & Calepinus inter nõ diphthongata reiecit. scribit cum ch aspirato. ¶ Theca.ę.i.reposi torium. Mart.in apo. Sortitus thecam calamis armare memento hinc dactylotheca, biblyotheca, scribit autẽ cum ch aspirato.

Mecœnas. Secius. Stechas. Theca.

Ae ante C. Cęcus cum suis. vt cęcutire parũ videre. cę

culto as. cęco similis sum. Cæcare cæcũ facere. ¶ Cæcias.ę. vent⁹ nubes attrahens, teste Aristotele. ¶ Cæcubi Cãpaniæ populi apđ quos optimũ est vinum qđ cæcubum dicitur. Mart. Cæcuba fun danis generosa coquunt amicis. ¶ Cæculus prænestis. conditor hinc Cæciliorũ familia quos alij a cæcutientibus oculis dictos vo lunt. Est quoq; Cæcilius proprium viri. Cæcilia proprium mulie- ris. Cæcilia quoq; serpentis nomen. ¶ Cæcinos amnis qui Rhe- gynum agrum a Locrensi diuidit. ¶ Cæcinum italiæ oppidum haud procul a Sicilia. De Cæculo Verg.vij.æneí. Cæculus, hunc le

Ae añ c Cæcus. Cæcubi. Cæcias. Cæculus Cæculus Cæcilius Cæcilia. Cæcinos Cæcinũ.

Faex. gio late comitatur agrestis. ¶ Fæx fæcis, cuiusuis rei excrementũ
Feculentus diminutiuũ est fæcula. hinc fęculent⁹ id est fęce plenus & turpis &c.
Fecare. Fęcare a fęcibus exprimere. Vinum fęcatum e fęcibus expressum.
Fecutin⁹ Defæcare. i. purgare. Fęcutinus. a. um. id est fęculentus. Gellius. Eas
Fecinię. finitiones prerãcidas neq; fęcutinas grãmaticas spectaueris, sed au
rem tuam interroga quo quid loco conueniat dicere. ¶ Fęciniæ
Fecund⁹ vuę que plusq̃ ceteræ fęcis afferũt alio nomine rubellanę dicuntur
¶ Fęcundus teste Tortellio & Georgio Valla. hinc fęcundare &c.
Græcus. multi per œ fœcundus fœcundare scribunt. ¶ Hęc pronomẽ di
ctum est. ¶ Græcus, græcia, græcanicus &c. & verbũ græcari &
pergræcari & græcisso &c. ¶ Iæci preteritũ a verbo iacio, autho
Phęcasi⁹ re Tortellio. ¶ Phæcasius vnde phæcasianus & phæcasiatus, si
gnificationẽ vide apud interpretes Iuuenalis in illud sat. iij. Phæca
Sæculũ. sianorũ vetera ornamenta deorum. ¶ Sæculum centũ annorũ
spacium, hinc sæcularis & sæculare. alij a sequendo, alij a senib⁹ de
Væcors. ducũt. ¶ Væcors, væcordia teste Guarino, licet sint qui huic opi
nioni refragent, vt videbis apud Calepinũ in vęh.

œ añ C Oe ante C mœchus adulter, mœchia adulteriũ, hinc
Mœchus verbum mœchor aris. Hinc mœchalium. i. scortillum.
Oecos. ¶ Oecos. i. domus. hinc multa sunt. vt œconomus pecuniæ & fru
Oecono gum dispẽsator, quasi domus lex, inepte dicitur prepositus, quod
mus. substantiue apud doctos nõ inuenies. male quoq; iconomus dicit
per i in prima syllaba, hinc œconomicus. a. um. nomos lex est.
Oeci. ¶ Oeci. orum loca vbi matresfamilias cum lanificibus sedent.
Oecume ¶ Oecumenicus. i. vniuersalis, & ad totum orbem pertinens. vnde
nicus. œcumenicũ consilium ab œconeme. i. vniuersus orbis teste Tor
Oeciny tellio. sic œcumentiũ & œcumaticus. ¶ Oecinyres viri proprium
res. teste Tortellio cum y græco in tertia syllaba. ¶ Oechalia cum ch
Oechalia aspirato diuersarum vrbium nomen. ¶ Oechalius fluuius.
Pœcile. ¶ Oechalides, Oechadius. parœcia non parochia ab œcos, in me
dijs videbitur. ¶ Pœbile porticus athenienses. ¶ Pœcilos lapillus.

E añ D
Pedo. Ante D in dissyllabis producitur, vt pedo ver
e bum. vnde oppedere apud Hora. Sedes nomen contra
primitiui naturam, nam sedeo & sedile corripiũtur. No
Pedum. tentur formata e breuib⁹. vt pedum, pastorius baculus quo pedes
pecudum detinẽtur. Verg. in buco. At tu sume pedum. Est quoq;
oppidi nomen, cuius incolæ pedani sunt. Hora. li. i. epist. iiij. Quid
nunc te dicam facere in regione pedana? Pedo onis. cui grandiores
sunt pedes. & viri propriũ est. Iu. sat. vij. Sic pedo cõturbat. Pædor
æ diphthongon habet vt statim videbimus. Exceptio.

¶ Cedo ecclipticum.i. dic vel da. nam cedo cessi pducitur. Persius. Hæc cedo vt admoueam templis & farre litabo. ¶ Cedrus arbor. Hora.in arte. Speramus carmina fingi Posse linenda cedro & læui seruanda cupresso. ¶ Edo es est. vnde comedo, exedo, ambedo. ¶ Medon.ontis. viri ppriũ. Oui.iij.met. Primusq; medõ nigrescere cœpit. Verg.vi.æneí. Ingemuit glaucũq; medontaq; thersilochumq;. Valerius flaccus li.iij. Linquit & vndantes mensas, infectaq; pernix sacra medon. ¶ Scheda quod multi inepte putarunt p/duci. Scribitur autẽ cum s littera sequente ch aspirato, diminutiuũ est schedula, inepti scribunt ceda cedula. Est autẽ scheda chartę folium nondum cõpactę, & scedulã non inepte dixeris chartulam vel papyrulum in qua aliquid scriptũ est. de significatione plura leges apud Martialis interpretes in illud libri quarti. Nec summa, potes in scheda teneri. Phal. est. vbi prima in scheda corripitur.

Cedo: Cedrus. Medon. Scheda.

E ante D in polisyllabis corripit, vt medeor, medicus

Exceptio.

¶ Edonus edonis.idis. quia fiunt ab edon. de his in cremẽtis satis dictũ est. ¶ Edilus viri ppriũ. Mar.li.i.epig. Edile si pperas dic mihi ne pperem. video impressum æ diphthõgo ædilus & id mihi placet. ¶ Gedippa viri ppriũ apud Ausoniũ ad theonẽ. ¶ Gedeon variat. vide vocalẽ ante vocalẽ. ¶ Hedymeles cytharœdi nomẽ. ab hedis.i. dulcis & melos.i. cantus. Iu.sat.vi. Quo tener Hedymeles operã dedit hunc tenet hoc se Solat. Siqd aliud ab hedys fiat pducatur. scribit hoc nomen cum y grǽco. ¶ Medea venefica notissima. Oui.vij.met. Frustra Medea repugnas. ¶ Media regio cuius incolę Medi sunt, hinc medicus.a.um. Verg.ij.gęor. Media fert tristes succos tardũq; saporẽ. Luca.li.viij. Per medica rura. ¶ Medica herba. Verg.i.gęor. Vere fabis satio tũ te quoq; medica putres Accipiunt sulci & milio venit annua cura. ¶ Medoaci populi apud Mantuanũ. vide o ante m. cenomani. ¶ Nedymnꝰ viri ppriũ. Oui.xij.me. Robore nedymnũ iaculatorẽq; lycotã Sternit. scribit cũ y græco. ¶ Sedentani hispanię populi ppe nouã Carthaginẽ Sil.li.iij. Sedẽtana cohors quã sucro rigẽtibꝰ vndis &c. Sucro onis fluuij nomẽ est. Sedulus. ¶ Seditio, seditiosus satis nota sunt.

Edonus. Edilus. Gedippa. Gedeon. Hedymeles. Medea. Media Medica. Medoaci Nedymnus. Sedẽtani. Sedulus. Seditio.

Ae añ d, Aedes tã templũ q̃ domus priuata, hinc multa sũt, ędilica, ędifico, ędepol, ęcastor. Aedil, ęditu⁹ ęditimꝰ. ¶ Aedilus viri ppriũ, q̃uis aliqui sine diphthongo. edilus scribũt vt dictũ est. ¶ Aedo licet ab e & do sit, multi p æ diphthõgon scripsere.

æ añ d. Aedes cũ suis.

Caedo. Caedicus Caeditius Caedes. ¶ Aedon diphthongon non habet. Vide a ante e. ¶ Cędo cum suis, in prętcrito autē cecidi diphthongon perdit. Cęduus.a.um. vt sylua cędua quę ceditur, Incaedua que nō caeditur, vt lucus. Caedicus proprium viri apud Verg.ix.&.x.aenei. Caeditius viri propriū in xiij.sat.Iu. Caedes mors.omia a caedo verbo formari putant.

Dedalus ¶ Dędalus viri proprium.dędallin.i.variare. hinc daedalum graeci varium vocant, & logodędalos homines dicūt sermonis varietate decipiētes, Daedalia orū, vrbs Lyciae a Daedalo nomē accepit.

Daedaliō Haedus, ¶ Daedalon viri ꝓprium. ¶ Haedus teste Varrone olim a Sabinis faedus dicebatur, postea haedus f in h versa vt harialus ꝓ fariolus. hinc haedilus, haedillus & haediculus diminutiua & possessiuū haedinus.a.um. Isidorus ridicule deducit ab edo es est, & sine aspiratione edus scribit.id Nestor non reprobat, quia credit eduli corripi a Manilio lib.v. Incipient eduli &c̄. deceptus est Nestor per mēdosum aliquē codicem, nam op-imas impressuras video habere nō eduli sed hędi sic. Incipient haedi tremulū ꝓducere mentum, vt paulo post in eodem libro. Oleniae seruans p̄gressos tollitur hędos, sic alibi semꝑ, sic caeteri omnes. ¶ Haedui populi quidā galliae. Sed si hoedus pro foedus per oe scribat Badius.

Laedo. Pędagogus. Pędago. Pędia. Pędicō. Pęderastes. Pędotriues. Prędor. Paediculi ¶ Laedo & quicqd hic est laesio &c. ¶ Paedagogus.i.puerorū ductor & custos, sic quicqd est a pęs. paedos.i.puer, vt paedagogiū.i.seruitium atq; mancipiū. paedagiū.i.pueroꝝ seruorumq; habitatio. ¶ Paedia eruditio institutioq; in bonas artes. ¶ Paedico tam nomen q̄ verbum. ¶ Paederastes inhonestus puerorū amator. Paederastia turpis puerorū amor. ¶ Paedotriba vel paedotriues ludi litterarij p̄ceptor Paedaretus viri ꝓpriū, quasi pueroꝝ virtus. ¶ Paedomachia puerorum pugna. ¶ Paedor.i.squalor & quęuis immūditia seu putor in animali a pęs pędos.i.puer, quia pueri sordib⁹ plerūq; sunt obnoxij. hinc paediti sordidi & obsoleti dicunt̄. Pap.theb.iiij. Obsitus exhausto paedore & sanguine vultus. Luca.li.ij. Longusq; in carcere paedor. hinc quoq; paediculos seu paedūculos, qui & pedes dicūtur, appellari volunt, quos alij a pedum multitudine dictos putāt sine diphthōgo, & ij melius. Vide i ante c. Paediculi etiā populi quidā sunt.

Phędros Phaedrō. Phaedon ¶ Phaedros graecis pulcher dicit̄, hinc multa sunt, vt phaedromus adulescens in Curgulione Plauti. ¶ Phaedria adulescens in eunucho Terentij. ¶ Phaedron ꝓpriū viri. ¶ Phaedra ꝓpriū mulieris. ¶ Phaedrus viri ꝓpriū. vt phaederoton. ¶ Phaedon viri ꝓpriū. Sido.in.i.paneg Socraticusq; anim⁹ post fatū in phaedone viu⁹. ¶ Phędym⁹ viri ꝓpriū. phędyme es. mulieris ꝓpriū cū y graeco. Oui.vi.met. Phędrym⁹ infoelix & auiti nois haeres Tantalus.

¶Rhęda pro curru teste Guarino. Hinc rhędarius auriga, hinc epirhędiũ etiã pro curru quodã ex graeco epi, & gallico rhęda, author est Fabius. ¶Sędo verbũ quasi sanũ do, vt quidã volunt, vt alij quasi seorsum do. ¶Tędet, tędium, ptęsum. Tędulus.i.fastidiosus. ¶Tędia pprium mulieris. Iu. sat. ij. Tędia non lambit cluuiã nec flora catullam. ¶Tęda fax teste Nestore ex apulejo. Rhęda. Epirhędium. Sędo. Tędia. Tęda.

Oe ante d Fœdus, fœdare, fœdus, fœderis & quæcunq; ex his deriuãtur. quicquid dicit Isidorus. ¶Lœdoria mordax dicacitas p l non p m. mœdoria. licet ita sit in Tortel. Multi in neutro lœdoriũ dicunt. ¶Oedipus pi. vel podis. vel œdipodes dę. primę. Thebanorũ rex, vnico p. contra ineptũ quendã Sta. œdipodę cõfusa domus. Nomẽ adeptus est a pedum tumore, qa œdema est tumor πους pus.i.pes. ¶Phœdorus viri pprium authore Guarino Veronensi. Oe ante D. Fœdus. Lœdoria Oedipus Phœdorus.

e Ante F corripit vt nefas. Iu. sat. xiij. Credebãt hoc grãde nefas & morte piandũ, Si iuuenes vetulo nõ assurrexerat. Inepte quidã. Proh nefas horrescunt crines Longissimus fore si neotericorũ carmina trãsuerso calamo signãda vbiq; insectari vellem. E añ F.

e Ante G corripitur vt regio. Notentur composita vt segrego. dego a de & ago. versis breuibus duabus in vnam longam. E añ G

Exceptio.

¶Egates insulę. Sil. lib. i. Flore virens auet egates abolere parentũ. Petrarcha in hoc nomine errauit vt dephendes ex. vij. aphricę. Egates.

¶Egregius pducit quia ex e prępositiõe fit. ¶Gregorius cũ h ita in prima syllaba & o paruo in scd'a scribit teste Bebelio. id recte obseruauit Baptista Mãtuanus. Quidã primã male corripuerunt, secunda pducta. ¶Hegaleos Papi. xij. theb. Diues & hegaleos nemorũ pnesq; benign⁹. Vitibus & pingui melior lycabesos oliuę. montes sunt attici. ¶Lego. as. hinc, relego, allego, ablego &c. primę sunt. Luca. li. vi. Ac medio pugnare foro dum bella relegẽ, hinc legatus qd' similiter pducit apud Hora. sat. v. Legitim⁹ pducit qa fit a lex legis nõ a lego. is. Hora. in arte. Legitimũq; sonũ digitis callemus & aure. male scribit ab impitis gemino. tt. ¶Megareus (ni fallor) pducit. xij. thebaidos vbi adiectiuũ est megareus. a. um. Gregorius. Hegaleos. Lego. Legitimus.

¶Pegasus equus Persei alatus, vnde musę pegasides. Ouid. v. met. Vera tamẽ fama est & pegasus hui⁹ origo Fõtis. p hoc equo nũq; corripit. Apd' Calphurniũ corripit alterius equi nomẽ ecloga vi. Pegasus.

Aspice q̄ timeam genus est (vt scithis) equarum. Nō iugale mihi quarꝫ de sanguine ponam Velocē pegasum. Apud Iuuenalē sat. iiij ꝓducit pro viro quodam. Idem pro alio viro corripit. xij. æneid. Tum Lirin Pegasumq̄ sup &c.

Phlegeus. ¶ Phlegeus viri ꝓprium. Pap. ij. theb. Iubet ire sub vmbras phlegea.

Rhegyū. ¶ Rhegyum cū y græco Brutiorꝫ vrbs. Oui. xiiij. met. Rhegyon ingredit̄ feruentesq̄ æstib⁹ vndas interp̄tat̄ abruptum, hinc em̄ Sicilia abrupta est ab Italia, incolę dicunt̄ rhegyni. Est aliud Regiū vnde regienses nominantur.

Regula. Regulus. ¶ Regula a rego cōtra primitiui naturā, aut a rex regis. vt regulus ꝓprium & appellatiuū, sic regina. Hora. sat. iij. assit Regula peccatis que pœnas irroget æquas. Mart in fine libri secūdi. Tu tamē hunc fieri si mauis regule primū. Vnum de titulo tollere iota potes. errauit in hoc Sedulius lib. iij. Post regulus nato quidā moriente rogabat. & Petrarcha sæpe vt lib. vij. aphricę. Hac ipsa in patria regulū fortuna sup̄ mis. Aequarat ducibus. recte autē in. iij. aphricę. Regul⁹ expositus &c̄. sic ꝓducunt̄ regulus serpentis nomē, regullus & regilla vestis. & regaliolus auicula.

Tegula. Slege. ¶ Tegula a tego contra primitiui naturā. Iu. Vltimus ardebit quē tegula sola tuet̄. Ve grādis compositione notū est. Adde p̄dictis Slege vrbis nomen apud Priscianum in perihegesi. Iungit Bebelius segeria. Siquis plura notauerit. addenda curet vt ars hæc tandem ꝑficiatur.

æ añ g. ¶ Ae ante G. Aegi præteritum ab ago teste Tortellio.

Aegi. Aegonomus. Aegeus. Aegeum. Aegea. Aegę. Aegiale⁹. Aegiale. Aegial⁹ & cætera ab ærx ęgos. Aegloga. Ecloga. Aegina. Aegle. Aegyps⁹.

Aegonomus caprarꝫ rector ab αἰξ æx ægos. i. capra & nomos. i. lex. hinc m̄lta sunt q̄rꝫ significata latius ab alijs declarant̄. ¶ Aegeon gigas. ¶ Aegeus thesei p̄r vn̄ ipse ęgides dicit̄. ¶ Aegeū mare. ¶ Aegea æ. ægę es. ægę arꝫ. vrbiū noīa. Aegę quoq̄ insula in mari ęgeo. Aege es. Amazonū regina. ¶ Aegialeus. Absyrtus Medeæ frater. ¶ Aegiale es. vel ęgialea Diomedis vxor. ¶ Aegial⁹ achaia interp̄tat̄ litt⁹. ¶ Aegeria mulieris nomē. ¶ Aegis idis. palladij pectoris munimētū. ¶ Aegioch⁹ Iuppit̄ sic ęgylos, Aegylops, Aegysthus. Aegon qd̄ nō solū pastoris sed etiā ꝓmōtorij nomē est. Papi. v. theb. Ventisq̄ absentib⁹ ęgō Mot⁹. Aegocephal⁹ Aegolethrō Aegoceros, ægos, Aegopotamitę. Aegipanes, Aegon⁹, Aega ꝓpriū mulieris. Aegilos, ęgophthalmos, ęgomallias. sic q̄cq̄d fit ab æx ęgos. vn̄ volūt dici ęglogā sermonē de capris, & rebus pastoralib⁹, ab ęgon. i. caprarꝫ & logos. i. s̄mo, id Nestor negat, q̄a diceret̄ ingt ęgologa id̄o vult cū c l̄ra sine diphthōgo ecloga ab eclego. i. eligo qd̄ cōponit̄ a gręcis ex & lego d̄r electio, explanatio & elegātia. ¶ Aegina mulieris & vrbis nomen. ¶ Aegle es. nymphę & mulieris ꝓpriū. ¶ Aegypsus viri ꝓpriū. ¶ Aegypsos vrbis nomē cū y

græco. Oui. in. i. de ponto. Caspius ægypsus de se si credit ipsis. Cōdidit & ꝓprio noīe dixit opus. ¶ Aegyptus viri & regiōis nomē, cū y græco, vt ægyptius, ægyptiacus, ægyptini. ¶ Aegnide vrbs & mulier. ¶ Aegiroessa vrbs æoliç, vt ait Tortellius. ¶ Aeger ægrot⁹ ægritudo ægrimonia & c̄. Lucre. li. iij. Præter eā q̄ ꝙ morbis tū corpus ægrotat v̄sus est spōdaicus tolliturq̄ cū sua vocali s in corpus. Aegroto. i. ægrotus sum neutrū est, ægrotor aris. putamus nō dici contra indoctos. ¶ Fregi a frango teste Tortellio. Nestor in dictione ægloga dicit q̄ græci oēs dictiones vbi e est ante g p ai diphthōgon annotare cōsueuerūt vt ægon ægçou ęgyptus pter ego ꝓnomen & egeiro. i. erigo. ¶ Pægi pteritū teste Tortellio. ¶ Pęgma qđ etiā p c pęcma quidā scribunt æ diphthongon habet teste Tortellio est ludus & machina quędā a pęzo. i. ludo hic pęgnia trissyllabū cū i ante a grō oꝝ. dicunt ludibria teste eodem sic pręgnium pueri nomen. Aegypt⁹ Aegnide Aegiroessa. Aeger. Fregit Pægi Pęgma.

¶ Oe ante g. Nœgæum cum ae diphthongo in secūda syllaba Amiculi genus & pro candido interim ponitur Liuius. Lachrymas de ore Nœgæo tersit. œ añ g. Nœgæū

Ante L in dissyllabis producitur vt velū velo. as vnde reuelo. E añ L

e

Exceptio.

Chelys cū ch aspirato & y gręco testudo & cythara. Papi. iiij. syl. Cedam⁹ chely iā repone cāt⁹. vtūs est chely & v̄sus phal. At chela ęp ducit Ver. inter chelasq̄ seq̄ntes. ¶ Celer tā ꝓpriū q̄ appellatiuū. Oui. x. met Emicat & sūma celeri pede libat arenā hic celox ocis. nauicsa a celeritate dicta q̄ etiā celonis appellat. Enni⁹ labit vncta carina p ęq̄ra q̄ alta celonis, nō docte igit i generib⁹ Nebrissensis dixit, Fœmineis addes solox celoxq̄ phalāxq̄ vbi et solox male ꝓducit Lucill⁹ Pascali pecore ac mōtano hirco atq̄ soloce. Est āt solox pec⁹ lana cōtextū, aut ipa crassior lana. ¶ Gela vrbs et fluui⁹ siciliç Sil. xiiij. venit ab amne trahēs nomē gela venit & hesa. ¶ Gelu qđ vetustiores gelū q̄q̄ dixere & masc'ine gel⁹ hic gelare regelare & c Lucre. li. v. Assiduosq̄ geli cas⁹ mortalib⁹ affert & in li. vi. demittit q̄si sępe gelū qđ cōtinet i se. ¶ Gelos gelotos. i. ris⁹. ¶ Helix. icis. hederę spēs, vnico l cōtra Tortelliū qa teste Nestore corripit a Theocrito i prio edyllio. Ego iueni Helix viri ꝓpriū corripi i sexto Valerij flacci dicētis Nestoris hastę immorit pmęuus helix, nec reddita charo nutrimēta patri. ¶ Helos loci nomen in q̄rto thebaidos Papinij. ¶ Helops opis ꝓpriū viri Papi. xij. theb. Ore remordit helops humero transmisit lapix. Celebs. Celer. Celox. Solox. Gela. Gelu. Helix. Helos Helops

Lelex. ¶ Lelex viri ppriũ. Oui. viij. met. Nericiusq; lelex. & gentis nomen seruat semp e in obliqs. vt lelegis. Luca. Mox lelegũ dextra pssum

Melas. descendit aratrum. ¶ Melas fluuij nomen Papi. vij. theb. Palladiusq; melas & viri ppriũ Valerius Flaccus li. vi. Processere melas & idasmenus incipit hasta Antemelas. pro fluuio : vide etiã asopus a ante s. ¶ At mela æ viri pprium pducit in. xiiij. Sillij & fluuij proprium in Catullo ad ianuã. Flauus quã molli pcurrit flumie mela; melas. i. niger corripi mõstrat Melampus. ¶ Meles. is. vel etis flu

Meles. uius ppe Smyrnã Sta. iij. syl. Smyrna tibi gentile. solum potusq; verendo fonte meles. Meli. i. mel corripit, sed in cõpositis solum vti

Melos. mur, vt melimelũ. ¶ Melos dulcis modulatio Lactãtius de chri resurrectiõe Fitq; repcusso dulcior aura melo. apud Persium. Cãtare credas pegaseiũ mellos ll geminat pductiõis gratia. qd' Politiano nõ placet q nectar legendũ putat, id Hermolao n õplacuit qui in annotatiõibus sup Pliniũ circa finem li. xxxij. natu. hist. cẽset recte legi vnico l melos qa Homerus simr primã pduxit in hymnis

Marull9. Idem dicit Aldus. idem dicit Marullus deridẽs Politianũ quẽ cenomũ vocat dicens. Posse negas dici melos facũde poeta. Atq; adeo picas nectar ais canere. Scilicet huc studio curaq; trahẽte fideli. Nequando placitũ nectar ab ore cadat. Sed neq; diuin9 malc μελοσ αειοσεν homerus. Nec nisi qui laudat nectar inepte canit. Quid dicã de tanta tãtoꝝ viroꝝ dissensione? Non nostrũ inter eos tãtas cõponere lites. Consiliũ meum est vtcunq; legendũ sit apd' Persium Nunc; pducendã esse priorem in melos qd' indeclinabile esse male cum vulgo docet Calepinus quia iam melo ablatiu9 visus est & pluralis nũs actũsq; mele ante positus in pfatione totius operis.

¶ Pelops rex achaiæ tantali filius. Ouid. vi. met. Mater in inuidia est hanc tunc quoq; dicit vnus flesse Pelops. ¶ Scelus. eris. Oui. xv.

Scelus. met. heu quãtum scelus est in viscere viscera cõdi. Scelos. i. crus vi

Telon. de e ante l periscelis. ¶ Telon onis. rex capreaꝝ vide e ante b sebe

Velut. tus. est alioꝝ quoq; ppriũ. Luca. li. iij. dirigit huc puppim seri quoq;

Velim. dextra Telonis. ¶ Velut veluti velim velis notissima sunt.

Selibra. E ante l in polysyllabis corripitur vt selibra vide scrypulum i ante p. fit ex semis & libra Priscian9 tamẽ in libello de põderibus (vbi multa sunt cõtra veteꝝ consuetudinẽ) pduxit dicens Selibrãq; ferunt mellis supesse bilibri. Tu Martialẽ semp id nomẽ corripientẽ imitare. ¶ Notent E lõgis deducta vt delius delia belides zelotypus velites delibutus a de & libuo verbo antiquo. i. vn

Delibut9 guo nam delibut9 vnctus est quidã dicunt participiũ esse sine vbo alij dubitãt an compositũ sit Hora. in. iij. epodo hoc delibutis vita

donis pellicem Serpēte fugit alite, Iambicus trimeter cum dimetrō: vbi libu iambus est, quare nō imitabor Prudentiū in psycoma. dicentē: Delibuta comas, oculis vaga, languida voce. Elegans ab eligo nomē, nam participiū est eligens, quidā male corripuerūt, Catullus ad flauiū. Ni sint illepidae atq; inelegantes. Idem ad Fabulliū Sed quid suauius elegantiusue. Et alibi. nec sane nimis elegante lingua. Mart. li. vij. Sed tu dulcior elegantiorq;. versus sunt omnes phaleucij. Elicius Iuppiter ab eliciendo, vt in fastis Ouidius docet. Elogiū pducit apud Vergiliū in culice. Eadē ratione pducit elixus quia ex e & lix. i. cinis ignisq; apud veteres. Mart. lib. iij. Q d'diuidebat balneator elix⁹. scazon est. delecto deliciū deliciae quia a delicio & hoc a de & lacio vñ elicio &c. Ver. Delicias dñi &c. Ellychnium positione pducitur vt ellipsis.

Elegans. Elicius. Delecto. Delectū. &c.

Exceptio.

¶ Delubrum Oui. i. met. Ad delubra deae. ¶ Elysium cū y graeco in scdā syllaba hinc elysius. a. um. Verg. li. vi. Mittimur elysium & pauci laeta arua tenemus. Electra mulieris ppriū vide in vocali añ vocalem Taygete. Propertius lib. ij. Non electra suū saluum quū aspgit Oresten. Vulgo tamē habet mēdose. Nec sic electra suū. &c. ¶ Electrū. Oui. ij. met. Inde fluunt lachrymae stillataq; sole rigescunt De ramis electra nouis Ver. viij. aenei. Quod fieri ferro liquido vel pōt electro. vsus est spōdaic⁹ vbi vulgo male legit potestur sic in Ciri. Coralio fragili & mouit lachrymoso electrō, similiter spōdaicus est, vbi inepte legit coralio fragili & lachrymoso mouit electro testis mihi est clarissim⁹ ille in re litteraria heros Angelus Politian⁹ cui nequicq; cum Sulpitio refragat Curtius Lancilotus & Nicola⁹ ferettus, quē pulchre refellit becichem⁹, licet potestur & poteratur olim dicta sunt qd' Politianū minime latuit, vt videbis in miscellaneis capite. lxxi. non tamē constat Vergiliū dixisse potestur, & licet qñq; latini ω mega & η corripuerint forsitan nō continuo id concesserim eos hoc fecisse in electrū. Nos itaq; electrū semp pduci dicamus, & lippium errasse fateamur vt in pfatione dictū est quantūcunq; aduerset Ferett⁹. Quidam aspirant h electra helectrū. Elegia hunc; corripi satis pbauim⁹ in i ante a cōtra puersam nonullorū doctrinā. ¶ Helias vide i ante a. ¶ Helios sol: vnde Helias adis. solis filia Oui. ij. met. Nec min⁹ heliades lugēt & inania morti Munera dant lachrymas. sic heliodorus heliotropiū & siquid aliud ex eodem fonte deriuet. ¶ Helisabet a christianis variat Helisos variatur, vide i ante s. ¶ Melius melij viri ppriū apd' Philelphum in sexta quintae. Q tum pulchra boni mors afferat ille monebat.

Delubrū. Elysium. Electra. Electrū. Ang. Politianus. Helias. Helios. Helisos. Melius.

Medi qui te adiens morere inquit. nam nec olympum Ascēdes &c.

Pelamys ¶ Pelamys cum y græco piscis quidā. Iu. sat. vij. Siccus petasunculus & vas pelamydum.

Pelion. ¶ Pelion thessaliç mons rectissime pducitur, quia semel tantū corripit a Sillio li. iij. Ossaq; cum Pelio cūq; Hemo cesserit Othrys. Alibi quantū scio semp pducitur, poterit tamen parcissime corripi. Oui. xij. met. Paruoq; in tpe nudus Arboris Othrys erat, nec habebat Pelion vmbras. hic nudus gtm regit: hinc Pelias adis. i. hasta achillis thessali. Ouid. in. i. de reme. Vulneris auxiliū Pelias hasta tulit. at Pelias. ę. Iasonis patruus corripit. Idem vij. met. Phasias assimulat Peliæq; ad limina supplex. Cōfugit. Peleus dissyllabum est, vnde pelides quidā inter trisyllaba male reicit nisi per diçresin vt orpheus.

Pelias.

Pelignū. ¶ Pelignū Ouidij patria, cui⁹ incole peligni dicunt. Mart. Non hæc pelignis agit vindemia prelis, sic cæteri. Ergo in. ij. li. epist. indocte ita dicit Petrarcha. Sulmo sibi patria est atq; his mihi crede pelignis Naso secūdus adest.

Pelusiū. ¶ Pelusium ægypti vrbs & vnū ex ostijs Nili. hinc pelusius. a, um & pelusiacus. Luca. lib. viij. Et pelusiaci tam mollis turba canopi. Mart. in xenijs. Accipe Niliacā pelusia munera lentē. Sil. lib. iij. Castraq; Pelusi Romano subruta ferro p. pelusij.

Speluca. ¶ Speluca. Verg. vi. æneì. Spelunca alta fuit vastoq; immanis hiatu.

Speleum ¶ Spelęū. Idē in buco. Certū est in syluis inter spelęa ferarū. Malle pati. Apuleius vult etiā in prima esse diphthongon, quia veteres sæpe verterunt, e in æ diphthongon, vt cæra, scæna, plæraq; spelęum. i. spelunca.

Teleboas ¶ Teleboas viri ppriū. Oui. xij. met. Chronius quoq; teleboasq; Ense cadunt nr̄o.

Telebo⁹ ¶ Telebo æ ætoliç populi, & insulç quędā. vide febetus e ante b.

Telecoō. ¶ Telebous viri ppriū. Sil. li. vij. Teleboi medio surgunt q̄ regna pfundo.

Telegonus. ¶ Telecoon viri nomē. Valerius flaccus lib. iij. Ancęus achelum Sternit & elatç ppius succedere dextrç Telecoonta sinit.

¶ Thelegonus viri nomē. Proper. lib. ij. Quid petis ęęi mœnia telegoni.

Telemachus. ¶ Telemachus ppriū viri. Horat. vij. epist. Haud male Telemachus ples patientis Vlyssei. ¶ Telem⁹ viri ppriū. Oui. xiij. met. Telem⁹ eurymedes quē nl'a fefellerat alea

Teleph⁹. ¶ Telephus viri nomē. Hora. in arte. Telephus & Peleus quū pauper & exul vterq; Proijcit ampullas. Telo. i. pficio.

Velabrū. ¶ Velabrum locus Romę vbi optim⁹ fiebat caseus, q velabrēsis dicebat. Tibul. lib. ij. At qua Velabri regio patet ire solebat. Mart. in xenijs. Non quēcunq; focum nec fumū caseus oēm. Sed velabrensem q bibit ipse sapit. In velabro oēs g aneatę epulę parabant.

Velicer. ¶ Velicer fluuij nomen. Sido. in. ij. panegyrico. Bructerus vluosa quē Velicer abluit vnda. Bructerus est populi nomen.

Ae ante l Aelia Varronis præceptor, & regio & mulier ¶ Aelius viri nomē. ¶ Aelianus, ꝓpriū & appellatiuū ¶ Aeles. ¶ Aelurus. i. felis. ¶ Belua cū æ diphthongo teste Georgio valla hinc bæluinus & bælutus. Hora. Bælua multorꝝ capitum es. Sunt qui gemino ll bellua scribant sine diphthongo, inter quos est Senē sis credens hinc bellum dici. ¶ Cælum cælandi instrumentū, sic cælo as. sculpo. Auso. lib. i. epig. Talia fecerunt ferrea cæla deam. ¶ Cælo as. i. sculpo siue signo, vñ vasa cælata dicunt̃ q̃ ancæsa veteres appellabant, ꝙ forent circū cæsa. hinc cælum mūdi pars longe pulcherrima quia stellis cælatū est, cui opinioni astipulat̃ Senēsis Alij tamē a κοιλον. i. cauū dici volunt teste Varrone, ideo cum œ diphthōgo scribunt cœlū. hinc cœlestis &c̃ & celebs. alij sine diphthongo celum scribunt ꝓ contrariū a celo. i. abscondo. nobis placet prima opinio vt ꝑ æ diphthongon cælū scribat̃. ¶ Celsus. i. sublimis a cælo deriuari volunt, hinc ꝓcælsus, excælsus, q̃ alij a cello. i. cedo deducentes sine diphthongo scribunt, id nobis placet. at cællo ceculi. i. cædo cecidi diphthongon habet, vnde ꝓcællo præcello, pcello, recello. Cella & quicquid est hinc diphthongo caret, quia a celo. i. abscondo fit. ¶ Cælius viri & mōtis nomen. Cælia mulieris ꝓprium. ¶ Lælaps lælapis. canis ꝓpriū, & forsitan viri aliqñ, a lælaps lælapos. i. turbo inis. ꝙ velox sit vt turbo. Ouid. iij. met. Inde ruūt alij rapida velocius aura. Pamphagus & dorcheus & oribasus arcades oēs Nebrophonosqꝫ valens & trux cū lælape theron. Et pedibus Pteralas & naribus vtilis agre, Hylęusqꝫ ferox nup ꝑcussus ab apro, Deqꝫ lupo cōcepta nape. ¶ Lælius lælia hominū ꝓpria. Mart. li. xij. Quid facies oculo lælia non emit̃. Nimiū decepit Petrarchā error seruian⁹. nam ausus est diphthōgon in ꝓprijs variare, nā. iij. aphricę ait. Acciri ꝓpe læliū iubet ilicet ille Assu et alibi nūc ꝓducit nūc corripit, tu id ne feceris, ne pect⁹ hr̃e negeris.

Aelia. Aelian⁹. Aelurus. Belua. Cælum. Cælo. Cælsus. Cælius. Lælaps. Lælius.

Oe añ l Cœlius cœlia hoīm ꝓpria. multi tñ ꝑ æ diphthōgon scribūt, at cū s lr̃a Selius selia etiā hoīm ꝓpria. sine diphthōgo scribunt̃, qa corripiunt̃, vt ex Martiale facile deꝓhendes.

¶ Cœliaci & quicqd ex κοιλοσ. i. cōcauus deriuat̃, vt cœlisyria. i. caua syria. cœlistomia qđ ꝑ æ quoqꝫ recte scribi credit Calepin⁹, quē vide. ¶ Chœlius viri ꝓpriū, & chœlia mulieris ꝓpriū trisyllaba ꝑ synęresin sunt, natura suapte tetrasyllaba esse dicunt̃, prius est apud Silliū lib. x. Posterius ṽo apđ Verg. lib. viij. æneidos. ¶ Fœlix tā ꝓprium qꝫ appellatiuū sic fœlicitas. fœlicito as. &c̃.

cœlisyria Cœlistomia choelius.

e Ante M corripit̃ vt gemo. at positiōe ꝓducitur Plemmyriū cū y græco in secunda syllaba fluuij nomen.

E añ m

Exceptio.

¶Producunt que ab e litera etiam aspirata inchoant, vt eminus hemina &c. hinc tollunt verba emo & emio vnde redimere & redimire. Producunt quoq; dissyllaba tertiæ declinationis crescentia in gto vt schema nemo temo: Sido. lib. ix. Schema sic artis phalerasq; iugam. sapphicum est Thema licet quidam velint corripi, hinc epithema id est superimpositum penultima producta teste Nestore in dictione epitome. Arator lib. ij. dat & actio pauli Ad vitæ precepta viam sic themate iuncto, Hi magis alterius soluerunt vocibus ora. sic author argumentorum Papinij quisquis fuerit tandem Themate proposito narrat thetis alma rapinam. ¶Hinc excipiunt nemus memor chremes themis femur Hora. Iratusq; chremes. Oui. i. met. dic themi qua generis damnum reparabile nostri Arte sit. Verg. x. ænei. Eripit a fœmore & trepidanti feruidus instat, ita legendum est non fœmine contra Seruium quia fœmen diphthongon œ habet teste Nestore femur autem notum est semper corripi. ¶ Crementum vnde incrementum Vergi. in bucco. Chara deum soboles magnum iouis incrementum.

¶Crema. e. apud Philelphum in nona decime oppidi nomen est italiæ. ¶Demo is. dempsi in preterito testimonium facile occurret. ¶Demum aduerbium Persius. Nunc demum numero &c. ¶Demos. i. populus hinc multa sunt propria & appellatiua. demodocus demophoon demoleon demarchus demarchia demosthenes democritus testimonia passim occurrent. Iu. sat. v. Eloquium aut famam Demosthenis aut Ciceronis. in quo hallucinatur ex quadam (vt ita dixerim) inaniaduertentia neotericorum poetarum saltem elegiacorum princeps dicens, Vt fuit profugo vocitata Demosthene plebes. ¶Demetrius apud Iuuenalem & alios viri proprium. sic demenetus democles &c.

¶Mnemosyne musarum mater. quicquid eius originis est iungatur. Oui. vi. met. Aureus vt danaen asopida luserit ignis Mnemosynen pastor variusq; deoida serpens Catul. ad asinium. Verum est mnemosynon mei sodalis. i. monumentum phal. est. Sido. in epithalamio polemij Mnemosynem europam semelen ledam cynosuram. Attamen ab e finiuit in em contra omnium authoritatem. siquidem in en cæteri perpetuo finiunt. ¶Phemius viri proprium. Philelphus in nona primæ. Sic fertur phemius olim. est finis versus. siquid fiat a pheme. i. fama vt polyphemus producitur. ¶Remex remus remigo as. remigium Propertius lib. ij. Iam licet & stygia sedeat sub arundine remex. Verg. i. æneî. Franguntur remi. sic remi orum oppidum galliæ non indeclinabiliter remis vt indocti dicunt. Sido. in eucharistico Preterea quam me pridem remos venientem. ¶ Rhemus turni miles. Vergi. ix. æneî.

Thema. Femur. Crementum Grema. Demo. Demum. Demos cum suis. Demosthenes. Mnemosyn. Al. iber. Phemius Remex. Remus. Remi. Rhemus.

Armigerique premit rhemi auriga moque sub ipsis. At remus romuli frater corripit. Persius Unde remus &c. Remigius viri pprium pu∕to pduci a remex remigis. ¶ Semi cum suis vt semis semissis se∕mihomo &c. Persi⁹. nullo thure litabis Hæreat in stultis breuis vt semũcia recti. Sic semodius semita quasi semi iter. ¶ Semen semi no seminiũ seminariũ sementis. testimonia vulgo patent Semi in quibusdam i penitus perdit. vt semuncia nõ in omibus quicqd di cat nebrissensis. vt semihomo semiermis &c. ¶ Temetum vinũ dictum q mentẽ tentet & labefactet variat. hinc temulentus temu lentia Iu. xv. sat. De corcyræa temetũ deduxerat vua. Hora. episto. vlti. Accipis vuam Pullos, oua, cadum temeti nempe modo isto. Paulatim mercaris agrum. — Remus. Remigi⁹ Semi. Semen. Temetũ.

Ae ante M æmulus æmulor, hæc chœroboscus aspi∕rat teste Gæorgio valla. ¶ Aemilia sermonis lepiditas, hinc æmi∕lius. æmilia. hoim ppria. æmilia quoque regio est & æmilianus p∕prium & appellatiuũ Mar. Pauper eris semp si pauper es æmiliane Dantur opes nullis nunc nisi diuitibus. Petrarcha more suo erra∕uit in. iij. epist. ad marcum iuniorẽ dicens. Si ferro cohibere fugam & cõuertere in arma Consternatã aciem dux marcus æmilius esto Recte autẽ iñ primo aphricę. Præterea æmilio nimiũ fors inuida bello. ¶ Aemon onis. viri pprium vnde Aemonia regio quæ etiã thessalia dicit vnde æmonius. a. um. & æmonis idis. quidã aspirant hæmonia vt Calepinus meminit. ¶ Clæmens pprium & appella tiuum vnde clæmentia etiam pprium mulieris, ideo min⁹ docte. Pe trarcha dixit in primo epist. ad Dionysiũ. Cõiuge quinetiã spoliata clæmẽtia magno. Tunc aderat. ¶ Cæmentum. ¶ Dæmõ. onis. dęmoniũ dęmoniacus, hinc cacadæmon &c. dęo. i. intelligo scio. ¶ Hæmus mons trachiæ dictus ab hæmo filio boreæ & orihtyiæ. Tortellius dicit sine aspiratione scribi æmus. ¶ Hæma. i. sanguis vnde multa sunt, vt hæmatites lapillus ruboris sanguinei ¶ Hæmorrhois serpens cuius morsu sanguis effluit, rhois. i. fluor Luca. li. ix. At non stare suũ miseris passura cruorẽ. Squamiferis in gens hæmorrhois explicat orbes. hæmorrhois item est sanguinis fluxus morbus grauis. ¶ Hæmonia iam patuit. ¶ Hæmibetũ. ¶ Mæmus viri pprium Philel. nona septimæ. Mæme decus senæ. mentis solatia nostræ. ¶ Læmargia pænultima longa ingluuies læmargus gulosus. — æ añ m. Aemul⁹ Aemilia. Aemon. Aemo∕nia. Clæmẽs. Dæmon Hæmus. Hęma cũ suis. Hæmorrhois. Męmus Læmar∕gia.

Oe ante M Cœmiteriũ a cœmo a mę. i. sopio quia ibi mortui dormire dicunt, indocti a cimis. i. dulcis cimiteriũ dici autu mant quos Nestor bene reprehendit. ¶ Cœmentũ lapis ad ædi — œ añ m cimiteriũ. cœmẽtũ.

Zenon. ¶ Zenobia zenon & plura per zeta scripta aliunde fiunt, ideo non nulli male exceperūt zenon qđ pænultimā in obliquis pducit cō tra indoctos. Mar. lib. ix. ad pannicū. Democritos zenonas inexplicitosq; platonas. Sido. in epithal. pol. Chrysippus zenonq; docēt pcepta tenere. ¶ Xenodotus certe pducit vt patet in crates a ante t. ideo xenos videt variari disquirant hanc rem diligenter politioris litteraturæ studiosi.

æ añ d. Ae ante N æneas vel ænea teste Nestore, hinc æneis
Aeneas. æneade. ¶ Aenos laus vnde apanæos & parænesis ammonitio
Aenos. ¶ Aenus vrbs & fluuius teste Nestore. Aeneus. i. æreus. ænobarbus
Aenus. viri pprium & æneatores tubicines. ¶ Aenaria insula. ¶ Aenna
Aeneus. vrbs siciliæ ¶ Aenea etiam vrbis nomen. Aeni insula iuxta sinū
Aenea. arabicū. ¶ Aenygma sermo. obscurus ænygmatistes ænygmaton ppositor. ¶ Bænacus teste Nestore cum Tortellio lacus est
Aeni. galliæ cisalpinę Petrarcha in x. ecloga male corripuit vide latius a
Aenygma. ante r. ¶ Cænos. i. nouus, hinc multa sunt vt cænodoxia noua
Benacus. gloria. cænotaphium nouū sepulchrū. At per œ cœnos. cōmunis
Cænos. est & cœnodoxia cōmunis glia. cœnothaphiū cōmune sepulchrū
Cœnos. Cenos sine diphthongo. i. inanis, hinc cenodoxia inanis gloria. ce
Cenos. nothaphiū vacuum sepulchrū. hæc pulchre declarat Tortellius.

¶ Cæneus cum æ diphthongo vir qui antea fœmina fuerat & cę
Cęne. neis dicebatur. ¶ Cæne vrbis nomen apđ sinum laconicū vnde
Chlęna. cænites portus & cęnęus Iuppiter Oui. victor ab œchalia cænęo sacra parabat vota ioui. ¶ Chlęna vestis quę lęna quoq; dicit. at leno & lena spurcissimorum hominū appellatiōes diphthongo carēt.
Frenum. ¶ Frenum a frangendo vnde frenare effrenus &c. ¶ Læna vestis
Lęna. vt dictū est. ¶ Lenęus. i. Bachus a lęnon qđ lacū signat teste seruio
Lęnęus. ¶ Mænas adis. baccha a męno mę. i. furere. Męnalus pluraliter męnala orum. mons & vrbs hinc męnalius. a. um. ¶ Neniæ arum
Nęnię. qđ singulariter quoq; lectum est nęnia. æ. & in neutro genere plu
Scęna cū suis. raliter nænia. orum. quidam tamē sine diphthongo scribunt quos non imitor. ¶ Scęna ex veterum cōsuetudine quia græce per η scribitur qđ in æ diphthongon veteres vtebant. ijdem æ diphthōgo annotabant quicqd cōtra primitiui naturā e longū habet vt semidænus &c. id multis ex Varrone & alijs declarat Tortellius. Scæna inobumbratio est a scia. i. vmbra. hinc scęnicus p scænium scænoma. atis scęnos scænophegia. orum. scænitæ arabiæ populi.
Tęnarus ¶ Tænarus locus laconiæ vbi putabat esse descensus ad inferos,
Tęnia. hinc tęnarius. a. um. & tęnarum oppidi nomen. ¶ Tęna vel tęnia
Tęna. fascia & lapis albicans sub aquis in fascię similitudinē. Verg. v. æneid.

Puniceis ibant euincti tempora tenis. Idem lib. vij. aenei. Fit longae tęnia vitę. Tęnia etiã est pisciculus quidã. Tęnie pluraliter tantũ est oppidum. ¶ Vęneo. i. vendor, vęnũ vęnundo, author est Apuleius teste Nestore. Tęnie. Vęneo.

Oe ante n, Coenos. i. cõmunis, hinc coena quod multorum esset cõmunis. vnde coeno as. coenatio, coenaculum, Domi coeniũ in coenis. &c. ¶ Coenobium vbi cõis vita est. bios vita dicitur. Coenobita paenultima lõga in coenobio viuens. ¶ Coenũ id est lutum, a coeno. i. inquino. ¶ Choenix icis. & choenica ę. cum ch aspirato, mesura quattuor sextariorum. Pris. in libello de ponderibus. Recipit gemias sextarius vnus. Qui quater assumptus fit Graio nomine choenix. ¶ Foenus oris. diminutiuũ est foenusculũ, foenero & foeneror, & foenebris adiectiuũ, vt foenebris lex de foenore Coenum quia siue cura foenus prebet, hinc foenisex, foenisecus & foenisecium, foeniseca &c. ¶ Foeniculum herba cuius semẽ terrę mãdatum magno foenore reddit fructum, graece marathron dicit. Coenos cũ suis. Coenum Choenix Foenus cũ suis. Foenum.

¶ Moenia a muniẽdo, nam oe diphthongon pro u veteres posuerũt & contra quia moerus pro murus lęctum est, hinc submoeniũ &c. Moenia. ¶ Oenos. i. vinũ, hinc mixta sunt. Oenopola, oenopoliũ, oenophorum, oenigena, oenipotes, oenophilus, oenãthe. hoc vltimũ vrbis nomen est & floris vuę. Anthos flos cum th aspirato, flos est vuę labruscę, vnde aenãthinũ vnguentũ. Oenos cũ suis. ¶ Oeneus ętolię rex, hinc Oenides pro tydeo. ¶ Oenomaus Hippodamiae pater, Elidis rex. Oeneus. Oenomaus. ¶ Oenochonũ thessalię fluuius. Oenops viri proprium. ¶ Oenopion viri propriũ. Ci. in arato. Oenopionis auens epulas coenare nitentis. ¶ Oenone es. mulieris propriũ. ¶ Oenotria italia, oenotrij itali. ¶ Oenotrus sabinorum rex. Oenotrides insulae. Oenochonum. Oenops

¶ Poene aduerbiũ. Luca. x. Vindicta senatus poene data est famulo. hinc poenultimus, Rufinus. Tullius hunc laudat cui sit poenultima longa. ergo male legit in Alexandro. An erit is iuncta fietq; pęnultima longa, expunge endeticã, diphthongon habere poene docet. Gęor. valla, licet Calepinus inter nõ diphthõgata reiecerit, hinc poenuria teste Festo, quod poene minus sit quam necesse est. Claud. li. ij. in ruf. Tanta ne gestandi fuerit poenuria ferri. ¶ Poenula vestis, testis Gęor. valla. ¶ Poenus Carthaginẽsis, diminutiuũ est Poenulus, quod est nomen fabulę Plautinę. Hinc oe in u versa aut contra. Poenę. Poenuria Poenus. Phoenix.

¶ Phoenix auis & populus, phoenicia regio, phoenix quoq;. viri & arboris nomen, & color rubeus, vnde phoeniceus. a. um. i. purpureus color, neutro genere phoeniciũ dicit. Phoenix etiã fluuius est thessalię in asopum fluens. phoenissa foemina phoenicię. phoenico Phoenicopterus.)

pterus auis rubeis alis, nam ptera ala dicit. Iu. sat. xi. Et scythicæ volucres & phœnicopterus ingens. Tortellius legit per duas dictiões phœnix opterus & dicit opterũ esse auem quãdam. ¶ Schœnos cũ ch aspirato post s. i. funis, hinc multa sunt vt schœnobates funãbulus, neurobata, funerepus. ¶ Schœnopoclos funarius seu restio. Item schœnos & schœnisimos. i. terræ mensura cõtinens quinquaginta stadia vt inquit Herodotus lib. ij. ¶ Schœnos oppidũ Bœotię. a schœno Atlantis patre nomẽ accepit, hinc atalãta puella vocat schœneias. Schœnis idis, & schœneis idis. Oui. x. met. Talia dicentẽ molli schœneia vultu Aspicit. Sido. in pfa. epithal. pol. Tradit schænida ter cadente pomo. phal. est. Claudianus in laude Serenæ reginæ. Hippomenes trepidus cursu ferroq; secutã. Aurato volucrẽ flexit schœneida pomo. schœnos p oppido leges in septimo thebaidos Papinij. Schœnus eadẽ scriptura est arbor ex lẽtiscorum genere. Schœnus untis. flumẽ athenis proximũ, a iuncis nomẽ habet, pinde iuncarios cãpos in hispania schœnuntas vocat strabo. ¶ Schœnitia amnis quidam arcadiæ. ¶ Schœnum locus in Bœotia vbi vnguentũ pessimũ esse dicitur. hinc viliores meretriculas vocant schœniculas.

Schœnos cum suis.

Schœnus.

Añ p corripit, vt vepres. Hora. Corna vepres e & pruna ferunt. Crepis idis. & crepida, licet apud græcos primã & pænultimã pducant teste Nestore. Persius. Nõ hic qui in crepidas graiorũ ludere querit. sic cæteri. Epi in omibus cõpositis contra Alexandrũ vt epacta, epistola, episcopus, ephebus, ab epi & hebe. i. pubertas. nõ a phœbus vt cũ Catholico somptiat Vgutio. Iu. sat. ij. Armenius zalates cunctis narrat ephebis. Rufus in arato. Troicus haurit aquas & fundit ephebus ab vrna. hic mẽdose legit, funditq; ephebus ab vrna. hinc ephebia prima adulescẽtiæ ætas authore donato & (si Alexandro neq; credimus) locus in quo pueri pstant, errat tamẽ nequã in prima syllaba dicens. Quo prostant pueri locus est ephebia dictus. Ephesus corripit vt videbis in e añ s, ideo peccat Petrarcha dicẽs. x. ecloga. Qui docet ephesios, tyrios qui rumpere cãpos. Epops. i. vpupa. Ouid. vi. met. Nomen epops volucri, facies armata videt. Alexander nequã. Cum fulicis vpupisq; petunt excelsa volando. Errauit in vtroq; Petrus Riga in leuitico dicens. Vpupa quæ melius ita dicit epopa nidum, Idem teste Nestore male dixit in li. numerorũ. Ollarũ carnes peponum fercula porros. qa peponũ corripit ab Homero & alijs.

Vepres.
Crepida
Epi.
Ephebus
Ephesus.
Epops.

Exceptio.

Cepus. ¶ Cepus absq; diphthõgo teste Nestore, mõstrosum qddã aial in

æthiopia a babyloniis adoratū. Philel. in. vi. quartæ. Adducasq; licet cepos vulpesq; luposq;. ¶ Cephisus Bœotiæ fluuius, vñ cephisis idis. & cœphisius. a. um. Luca. Bœoti coiere duces q̃s impiger ambit Fatidica cephisus aq̃. ¶ Cepheus Andromedę pater, vñ cepheni pp̃ri. Oui. v. met. Conāti mittere cephe⁹. Quid facis exclamat &c. Et in primo v̄su, Dūq; ea cephenū medio danaeius heros Agmine cōmemorat, p̄ cephenoꝝ. ¶ Cepio viri, p̄priū. Sido. in primo paneg. Haud aliter cæsus q̃ndam quū cepio robur, Dedidit Ausoniū, si a cępis deducet̃ diphthōgo annotabit̃ cępio, licet id obseruari nō viderim. ¶ Ephitus viri, p̄priū. Verg. ij. æneī. Addunt se socios rhipheus & maximus armis. Ephitus, oblati p̄ lunā hypanisq; dimasq;. Et lateri agglomerāt nr̃o iuuenisq; chorebus. Apd' eundē alibi est Iphitus. sed de altero forsitan loquit̃. ¶ Epytus cū y gręco viri, p̄priū. Oui. iiij. fast. Proxim⁹ est titulis epytus alba tuis ¶ Epiros vel epirus est regio q̃ Molossia, chaonia & albania dicit̃. hinc epirota, natus in epiro. Luca. in. ij. Prim⁹ in epiꝝ boreas agat. ¶ Epytides, p̄priū aut patronymicū apd' Vergiliū. v. æneī. ¶ Gępida pp̃ri nomē. Sido. iij. paneg. Gępida trux sequit̃ scotū burgūdio cogit. ¶ Hepar atis. græcū q̃ latini vix vsi sunt, significat iecur, scribit̃ teste Nestore cū ita aspirato qd' in e longū v̄tit̃, plerūq; p̄ducit̃ ab Homero in. xi. Odyssęę teste Nestore, q̃ re. peccauit Macer dicēs, Sumptū curat Hepar, nec ab epi dicit̃ vt cū Catholico somniauit Vgutio. errat sĩr Alexāder cū Macro. errāt quotq̃t hos imitant̃. ¶ Leponticus viri, p̄priū. Sil. li. iiij. Occidis & tristi pugnas lepōtice fato. ¶ Repo. is. vñ obrepo, subrepo. Hora. in arte. Verꝝ opi lōgo fas est obrepe somniū. Germanic⁹ cæsar in arato. Tūc cynosura alte repit tūc tot⁹ in vndas Mergit̃ oriō, humeris & v̄tice cepheus mēdose hn̄t fere oēs libri. Tūc alte cynosura repit &c. At repens nomē, p̄ repentin⁹ aut aduerbialiter, p̄ repēte, vndecūq; sit, p̄petuū corripit̃. Verg. ęnei. xij. Quo ruitis q̃ ve ista repens discordia surgit Oui. i. fast. Bina repens ocul' obtulit ora meis. ¶ Sepia piscis, ex cui⁹ cruore atramentū fiebat, & p̄ atramento sumit̃ a Persio dicēte Nigra q; infusa vanescat sepia lympha. Sepia etiā est scopul⁹ iuxta atheniensiū litora. ¶ Sepias adis. loci nomē. Vale. flac. li. ij. Iam sciathos subsedit aq̃s. iam lōga recessit Sepias attollit &c. ¶ Sepio is. ire seps sepis & sepes. is. Verg. Vicino ab limite sepes, nihil hoꝝ putat Calepin⁹ diphthōgari. Nestor dicit sępio & sępes a veterib⁹ diphthōgo æ notari solere, q̃s imitari opępreciū est inq̃t. Nestor q̃ teste seps p̄ serpēte gręcū nomē diphthōgo caret. ¶ Sepum p̄ seuū pinguē illd' in bobus vnde fiunt candelæ, qd' p̄ b sebum quoq; dicit̃.

Cephis⁹. Cepheus. Cepio. Ephitus. Epytus. Epirus. Epytides. Gępida. Hepar. Lepōtic⁹. Repo. Sepia. Sepias. Sepio. Sepum.

Sephora ¶ Sephora mulieris proprium ꝓducitur Riga vide preputium u ante t. ¶ Tlepolemus Herculis filius. Oui.xij.met.Prelia Tlepole/
Tlepole/mus. mus pylio referente dolorē Preteriti alcidæ tacito nō pertulit ore ¶ Vepicus ꝓducitur, cōpositione vt vegrandis & veiouis.

Ae ante p Aepia.æ.teste Nestore vrbs ꝓpinqua Pylo

Aepia. ¶ Aepolus caprarius,sic æpole,æpolica,æpolium. ¶ Aepitꝰ vi/
Aepolus ri ꝓprium teste Tortellio, forsan idem de quo Oui.loquitur.
Aepitus. ¶ Aepy cum y græco teste Nestore vrbs quondā sub Nestoris di/tione in mōtibus sita,nam epy sublime est,æpys altus,hinc æpicus pastoris nomē apud Petrarchā in sexta ecloga,& æpy mulieris nomen ibidem. Aephitios vrbs quedā. Vnde æphitius.a.um. vide in
Cæps. Ceps. Cæpi. crementis ꝓsophis idis. ¶ Cæps.pis.loci cuiusdā nomen.at ceps philosophi diphthongo caret, author huius est Guarinus.

¶ Cæpi præteritū a capio ex veterum cōsuetudine authore Tor/tellio,cui refragaē Guarinꝰ,astipulaē vero Calepinus,ego veteres nō inuitus imitabor sic ꝑcepi &c. Guarinū nō damno,cuiꝰ opinione sequiē Regius dicēs in.xij.fabu. Citra diphthōgon ceperamꝰ le/
Cæpe & cæps. gēdum, mihi videē vt intelligamꝰ sumpseramus. ¶ Cæpe neu/trū,& cepa e fœmininū teste Nestore ex Apuleio,a capitis magni/tudine. Oui. Cædēda est hortis eruta cæpa meis.secta sunt quoqꝫ cæ
Læpheri/gones. pitium & cæpitius vt in heteroclitis declaramus.
Sæpe. ¶ Læpherigones populi quidā teste Tortellio. ¶ Sæpe aduerbiū. ¶ Sæpes & sæpire teste Nestore, vide e ante p,sepio.

Oe ante p, Cœpi verbum defectiuū est,ab ātiquo cœ/

Cœpi. pio,de quo satis diximus in eclipticis,hinc cœptus.a.um.& cœptū id est initium,hinc incipio teste Nebrissensi, ergo cum œ diphthō/go scribiē teste Nebrissensi incœptus &c.

e Ante q corripiē,vt equidē,qꝺ Verg.teste Seruio tātum primæ ꝑsonæ dedit vt Nō eqdē inuideo &c. Ideo putarūt esse cōpositū quasi sit ego quidē,ꝓpter qꝺ Badius cēset ætnam nō esse Vergilianā in qua diciē. Haud eqdem
Equidē. mirū factu qꝺ cernimꝰ extra,sic Persius. Non equidē hoc dubites. ideo Priscianꝰ vult equidē esse simplex,Ego equidē apud Salustiū solueret per regulā æquiualens geminis &c. Neqꝫ,nequeo corripiuntur cum nefas, vt quicquid fit a nec vel neqꝫ. At ꝓducūtur a ne aduerbio prohibendi veniētia. vt nequis,neqꝫ,nequādo,nequaqꝫ nequicqꝫ (vt est apud Gellium) Oui. Nequitia est quæ te non sinit esse senem. Verg. Hic tibi nequa moræ.

Exceptio.

¶Sequana fluuius, vnde sequanici,& sequani populi huius fluuij accole. Luca.li.i. Optima gens flexis in gyrũ sequana frenis. Mart. Hanc tibi sequanice pinguem textricis alumnã. Sido.in.ij. panæg. rigidis hunc abluit vndis Rhenus.arar,rhodanꝰ,mosa matrona, sequana,ledus,Clitis,claris,arar,&c.Petrarcha li.iij.epis.ad Ralnaldum corripit sequana,male quidẽ vt alia multa. Sequana

Ae ante q æquus ab aqua, vide primã diphthõgi vocalem accipit,nam aqua sædata adęquat,hinc æq̃lis,æquitas,æque æquor,æquo as,æquinoctiũ,æquamentũ,æquanimis æquæuus, æqualaneũ,æquimanus.æquilibriũ,æquiparo,æqdiale,æquipolleo,æquocũ &c Gęorgius valla vult ex græco ecos deduci,ideoq̧ diphthongũ non rõne sed vsu obtinere. ¶Aequicolꝰ forte ab æquus populus thusciæ. Sill.lib. viij.rastrisq̧ nouãt æquicola rura Equicolus viri ꝓpriũ corripit. Verg.ix.ænei. Et pulcer equicolꝰ armis. Aequimeliũ locus quidã romę erat vbi melij domꝰ terræ æq̃ta erat. ¶Aequana mõtes surrentini. hinc æquanus apud Silliũ. lib.v. ¶Aequotutium oppiduli nomen. æquꝰ cũ suis. Aeqcolꝰ Equana.

E Ante r corripitur, vt eryx eros otis.viri ꝓpriũ erotion mulieris nomẽ. erato,peritus.Mart.li.ij.ex hoc occisus rufe videt eryx. sic Vergilius & alij tam ꝓ monte q̧ pro viro, ideo male dixit petrarcha in.vi.aphricę Sulcantibus æquor Insula iam veneriq̧ placens a littore portꝰ Exorit, cõtraq̧ sedet fortissimus eryx. Hora. Agricolam laudat iuris legumq̧ peritus. Mart.lib.x.Plorat eros &c. Merula etiam viri cognomen licet soranus errore Seruij imbutus aliter locet. E añ R Eryx.

Exceptio.

¶Produc dissyllaba habẽtia p ante e, vt pera.pero.peronis calciamentũ rusticum,hinc peronatꝰ.Iu.sat.xiiij.Nil vetitum fecisse volet quẽ nõ pudet alto Per glaciẽ perone tegi,pẽro.us.nymphę nomen apud Proptium lib.ij. Produc quecũq̧ per ve syllabã inchoatur, vt Verona.ę.Mart.lib.x.Nec sua plus debet tenui Verona catullo.Iteꝝ labat hic Petrarcha dicens ecloga.x.Ecce veronei ꝑ prata virentia martis. Ire duos video. ¶Tollunt vtrinq̧ quædam pheres etis. viri ꝓpriũ.Papi. viij.theb.Strauit ab ania pheres.Phere oppidũ, vnde pherętus.a.um.Oui.ij.de arte. Cinthius admeti vaccas pauisse pherętas Fertur,& in parua delituisse casa. Vereor, veru verutum vulgo nota. Veræedus æquus cum æ diphthõgo in secũda syllaba teste Nestore.hinc verędarius nuncius qui equo vtitur. Martialis.Stragula succincti venator summe verędi.¶Beryllꝰ la- Verona. Pheres. Phere. Verędus Beryllus.

pillus. Propert. lib. iiij. Et solitum digito Beryllon adderat ignis, sic cæteri. ideo Prudentiū non imitabor dicentem in Psyco. Hinc tibi sapphyrꝰ sociauerat inde beryllon. scribit cum y græco, vt quod sequit Berytus phœniciæ vrbs. Prisci. in perihegesi. Antiquāq; tyron, beryti & mœnia gratę. ¶ Cleros. i. sors. hinc clericus & Cleretà lena in Plautina asinaria. Sido. li. ix. Clerici nequid maculet rigorem Fama poetæ. sapphicū cum adonio. scribit græce per κ ita litterā ꝑpetuo lōgam. ¶ Cerusa pigmentum, vnde mulieres cerusatę dicunt. Mart. Et cerusata candidiora cute. Auso. de bissula. Sandix & cerusa alias simulate puellas. ¶ Cerathus cum th aspirato Cretę fluuius. Verg. in Ciri. Carpathiū fugiens & flamina cerathea. ¶ Ceretum oppidum a Calepino sine diphthongo scribitur, incolæ ceretani dicunt, hinc ceretanū vinum. Mar. Ceretana nepos ponat, setina putabis. Sill. lib. iij. Nec ceretani quondam tyrianthia castra. ¶ Cherinthus viri ꝓprium apud Tibullum. ¶ Eridanus fluuius. Verg. Fluuiorꝰ rex eridanꝰ. ¶ Erigone nympha inter astra relata. Idem. i. Geor. Qua locus erigonen inter chelasq; sequētes. ¶ Eretum oppidi nomē, Idem. vij. æneí. Ereti manus omnis oliuiferæq; mutuscæ. Eruca vermis græce καμπη cāpe campes dicit. Columella lib. xi. Nascunt volucres serpitq; eruca per hortos. Mart. li. xi. Erucam male pascit hortus vnam. phal. est, Est hærba quoq;. Oui. lib. ij. de remedio. Nec minus erucas iubeo vitare salaces. ab erodendo nomen vtrūq; dicit, licet Vgutionem qui id dixerat nō primus (vt opinor) Nestor irrideat ꝟmis nāq; folia erodit. Hærba vero bestiolas om̄es corripi innascētes erodit & venerem excitat. alij ab vrendo ducunt. Georgius Valla huruca scripsit cum u in principio aspirato. Aliqui s in r. verso, & u e, eruca dicunt ab esu, alij ab uro. Apuleio teste Nestore placet ab hærēdo dici, & diphthōgo aspirata hęruca scribi, quoniā rebus quas occupat tenaciter inhęreat, sic idē hęrugo scribit ꝓ vitio ferri & segetis. ¶ Eriginis. ¶ Ero erus mulieris ꝓpriū, magis placet aspirari hero. us. ¶ Erij colles Veneri sacri. Marullus. Sancte q memphim puer eriosq;. Tēperas colles & amœna cypri Arua. Sapphici sunt.

Berytus. Cleros. Cerusa. Cerathus Ceretum cherīthꝰ. Eridanꝰ. Erigone. Eretum. Eruca.

Feralis:

¶ Feralis cōtra primitiui naturā dicitur ꝓduci a fera. i. mors. Luca. lib. ix. Sic vbi fata caput ferali obduxit amictu. i. nigro & atro quali lugentes vtunt. hinc ferale pro infœlici & mali significatiuo, vt ferale carmē, ferales dies. At feralia a ferendo, festi quidā dies q̄a epulæ in ijs ferunt primitiuū sequit. Oui. ij. fast. Hanc quia iusta ferunt dixere feralia lucem. Vltima placandis manibus ista dies.

Ferię.

¶ Ferię ꝓducit cōtra primitiui naturā, quia a ferendis epulis dicunt feriæ, vel a feriendis victimis teste Pompeio. Mart. lib. xij. Brumæ

diebus feriisque Saturni. Scazon est. Idem lib. v. Durum est perdere ferias, rogamus lacturã patiaris hanc ferasque. phal. sunt. Hora. ode. v. lib. iiii. Longas o vtinã dux bone ferias. Asclep. est. hinc ferio. as. vel ferior aris. i. vaco. vnde feriatus. Mar. lib. iii. de basso. Nec feriatus ibat ante carrucã. Scazon est. Papi. lib. i. Syl. Et musæ pcul ite feriatę. phal. est. sic Hora. lib. iiii. ode. vi. Sic veteres omnes, quare Capellam non imitabor dicentẽ lib. ix. Feriato linquet arcu. versus est Iambicus dimeter catalecticus, vbi scd'o loco noue spondęum dedit. Nec Petrarchã scribẽtem sic ad Philippum patriarcham. Sic tibi curarũ ferias pręstare libelli. & lib. ii. epist. ad Gabrielem Zamoreum. Si tamen asperior ferias fortuna dedisset. Errarunt plures in heteroclitis & aliis, quos nominare non sinit candor: ¶ Feronia dea. Hora. sat. v. Ora manusque tua lauimus Feronia lympha. hic lauimus tertię cõiugationis est, feronia quoque est quarundam vrbiũ nomen semper pducito. ¶ Geryones. ę. primę. vel is tertiæ. & Gerion onis. & Geryoneus ei. rex hispanorum ab Hercule peremptus, hic Geryonaceus Lucre. li. v. Quid ue tripectora tergemini quoque geryone vis. Nestor mendose codice deceptus omisit quoque. fecitque spondaicum sic. Quid ve tripectora tergemini vis geryone. secundum quã sectionem non solum tertia est cõmunis, vt ipse ait, sed etiã secunda qd' ille subticuit, nobis placet prior lectio, qa notũ est multa mẽdose legi in Lucretio, nam oẽs poetę prima extẽsa cõtrahũt, secundã tertiãque. Verg. ęnei. vii. Geryone extincto tirynthius attigit arua. sic cæteri. ¶ Hera p Iunone (nam herus hera p dñs dña, notũ est corripi) hinc pducta multa sunt, vt heracles. i. Hercules, vnde heraclęus vide ę ante us. in possessiuis. heraclea calpe. Heraclęę arum. oppidum proximũ Neapolin. heracleopolis pluriũ vrbiũ nomen. ¶ Heracleon hærba quã Hercules inuenisse dicit. heracleota nux. Heraclitus, heraclides & heracleotes, philosophorum ppria. ¶ Herodes, herodianus, Herodotus virorum nomina. heros vñ herous. a. um. heroicus. & herois & heroine. Oui. xiii. met. Vulgique secutũ Vltima murmur erat donec Laertius heros Astitit. Mar. li. ix. Clinicus herodes trullã subduxerat ægro. heraclitus vide i añ t. Herodotus vide o añ t. cætera pheraclęus nota sunt. ¶ Heręũ Iouis fanũ. vnde ipse heręus dicit, ita Omibonus & Sulpitius declarãt illd' Luca. Heręas monstrator ait, non respicis arces: sed vide ne dicendum sit hercęus, nam teste Calepino hercos dicit septum claustrũque, hinc Iuppiter hercęus est, quem intra domus conseptum quisque colebat. ¶ Heriphile es. vna sibyllarum. Tibull. lib. ii. Quicquid amalthea, quicquid marpesia dixit Heriphile phœbo gra-

Geryões.

Hera cũ suis.

Heręum. Heræus.

heriphile

taq; qd' monuit, at sine aspiratione in principio, & cum y græco in tertia syllaba Eriphyle vxor Amphiarai corripit. Verg. lib. vi. His Phædram, pcumq; locis mœstamq; eriphylen. Iuue. Occurrēt multę tibi Belides atq; Eriphylę. ¶ Herios loci nomen. vide panos a ante n. ¶ Meriones is. viri nomen. Oui. xiij. met. Nec magis idomeneus patriaq; creatus eadē. Meriones peteret maioris frater atridæ. ¶ Neritos insula & mons, vide same a ante m. Neritū duorum oppidorū nomen est vt Nestor declarat. ¶ Neris is. mōtis argiui nomen, vt ait Callimachus. Papi. iiij. theb. Neris & ingenti turritę mole cleone. ¶ Nerio enis. vis martis. Gellius dicit a multis pduci, eos tamē qui probe locuti sunt corripuisse vt Nero, cū quo symbolū habet potest ergo corripi. ¶ Neritos (vt pluscula de hoc dicamus) pro monte Itachæ masculinū est apud Homerum teste Petro Marso in illud Sillij lib. ij. Haud tibi Neritia cernes cum prole laborē. i. saguntina prole, quia prope zacynthū insulā vnde oriundi sunt saguntini, est Neritos. hinc Neritius Vlysses. Nericie rates nō naricius aut naricię, nam Vlysses Neriton tenuit non naricia. notat hoc Bartholomęus Merula in primū Ouidij dę remedio. Quid tibi, pfuerunt Circe pseides herbę. Quū tibi Neritias abstulit aura rates, ne legas per a in prima naricia. ¶ Nereus sine diphthōgo in prima syllaba teste Tortellio deus maris. vide latius a ante r. hinc nereis, nerine &c. Mar. li. iiij. nympharū pariter nereidumq; domus. hic scd'a manifesto corripit. ¶ Serus. a. um. vnde serū extrema pars diei, & sero aduerbiū. Verg. iiij. æneī. Seraq; terrifici cecinerūt omina vates. Cice. in Arato videt corripuisse dicens. Occidit Andromache clarū caput & sera pistrix Labit, horribileis epulas funesta requirens. Ego puto mēdosum pro fera, nā hoc epitheton optime pistrici cōgruit, vt ex sequētibus facile ostenditur, & omnes pducunt serus. a. um. ideo nusq; dixero variari. sic produc serotinus. at serum pro aqua lactis corripit solum. Tibul. lib. ij. Raraq; pnexus est via facta sero. corripit quoq; solum sera ianuæ aut fenestræ &c. clausura. Mar. lib. x. Ferrea ppetua claustra tuere sera. nec apud Silliū vsq; pducit, quicquid dicat Nestor, quia legendū est apud Silliū. lib. xiij. Sera. i. tarda. sic. Obnixi torquent obices munimina sera. hoc est tarda nec pfutura. videto Silliū & intelliges multo rectius sera legi q̄ sere. ¶ Sera vrbs. serum producitur. videto ser eris. in crementis. Serra instrumentū dentatum positione producitur vt cerritus. ¶ Seranus viri proprium, cōtra primitiui naturam, quia a serendo dici testatur Bergomas. Silli. lib. vi. Seranus clarum nomen tua regule proles.

Herios. Meriōes. Neritos. Neris. Nerio. Naricius Nereus. Serus. Serum. Sera. Seranus.

¶ Serius. a. ũ m. i. grauis nõ ioeosus, hinc aduerbiũ serio & seria orũ, ũres seriæ. Mart. Parce precor socero seria forsan amat. ¶ Seria vas. Persius. O si sub rastro crepet argenti mihi seria dextro Hercu le. Idem. Seriolę veterẽ metuens deradere limũ. ¶ Tereus variaẽ vide e ante a primã exceptionẽ, rectius tamẽ pducit adeo, vt corri pere vix ausim. ¶ Theridamas cum th aspirato, viri & canis no men, quasi feras domans. a ther theros. i. fera, sic pducit quicqd hic deriuat. vt theron canis & viri nomẽ. Thero us. nympha. Thera quarundã vrbium nomẽ. Oui. iij. meta. Prima melanchętes in ter go vulnera fecit. Proxima Theridamas &c. Theron vide lęlaps æ ante l. Callimach⁹. Nomine calisto fuerat sed post mõ thera. Dicta fuit tellus vrbis origo meę. Claudianus in scd'o de laudibus stilico nis. Speluncas canibus thero rimaẽ iberas. ¶ Xeros. i. siccus, quo in cõpositis vtimur pducit, vt xerolophus siccus tumulus, nempe ex lapididibus vt principum virorũ, lophos tumulus est, xerolibya sicca Libya. Xerophagium siccorũ ciborum comestio. Xeropthal mia sicca lippitudo. quũ non fluunt oculi sed grauescũt. Xeria em plastra sicca sicut hygremplastra vocanẽ liquida emplastra. hinc etiam Xerampelinæ vestes. i. virides teste Nebrissensi. alij alia dicũt Videto interpretes Iuue. in illud sat. vi. Et xerãpelinas veteres dona uerit ipsi. ¶ Zerinthi⁹. Oui. i. trist. lñ leui vẽto zerĩthia littora nacta.

Serius.
Seria.
Tereus.
Theridamas.
Thero.
Theron.
Thera.
Xeros cũ suis.

Ae ante r. Aereus vt æs æris, hinc ærarius, & ęro as. vnde subęro, obęro, ęrosus, ęrificium, ęrusco, ęria insula, ęra, mone tę nota, ęra. i. lolium, vnde ęrineus. i. loliaceus. ¶ Aerugo inis. ru bigo in ære vel argento & viridescit. rubigo vero pprie est in fer ro & segetibus. alij hærugo dicunt ab hærendo, vt dictũ est in eru ca e ante r. ¶ Aerũna ab æro verbo græco. i. leuo & tollo. i. mi seria. hinc ærumnosi calamitosi, neq; fit ex e & rumen vt sompnia tores dicũt. ¶ Aerope tetrasyllabũ Atrei vxor, diphthongon nõ agnoscit teste Calepino. Oui. li. ij. trist. Si nõ aeropen frater scelerat⁹ amasset. Conuersos solis nõ legerem⁹ equos. ¶ Cæra ex veterũ cõsuetudine, nã latini teste Apuleio plærũq; solebant ita in æ diph thongon vtere. Græci cerion sine diphthongo fauũ vocant, sunt tamen qui velint latinũ esse a careo es. eo ꝙ mellis ꝓfusione careat Hinc multa deducunẽ, vt cæro as. incæro, cæratura, cæreus, cæro tum & cæratũ. cærofolium, cærosus, cærinus, Cærium, cæris, cæro ma, cærithe es. fœminei generis hærba cum th aspirato, habet cæ rę melle mistæ saporem. Verg. iiij. gęor. Trita melisphylla & cærin the ignobile gramen. ¶ Cæruleus & cærulus color qui glaucus

Aere⁹ & cętera ab æs.
Aerugo.
Aerũna.
Aerope.
Cæra cũ suis.
Cærithe.
Cærule⁹

Cærites. Cęrete is. Cęre.

cæsius, venet⁹ & thalassicus dicit̃ & cymatilis, nam cymata fluctus sunt. dictus quasi cæluleus aut a cæra, hinc cærula orum .i. maria. Oui. i. met. Cæruleum tritona vocat. sic cæteri. ¶ Cęretes lapill⁹. ¶ Cærete is. neutrũ, vrbis nomen q̃ agylla quoq; dicit̃, & cæres itis pænultima correpta. Verg. viij. ænei. Est ingens gelidũ lucus ꝓpe cæritis amnẽ. Dicit̃ etiã hoc cære is. Sil. viij. pu. lectos cære viros, hinc patriũ nomen cõmunis generis cæres etis, pænultima longa. Verg. lib. x. Qui cærete domo qui sunt minionis in aruis.

Cęremoniæ. Chæro cũ suis. Chære. Chærubulus. Chæropolum. Chærea Chęrusci Hæresis.

¶ Cæremonię a cære Hetruriæ oppido, teste Pompeio. ¶ Chæro id est gaudeo. chære .i. salue, vtrũq; cum ch aspirato, hic chęrubul⁹ viri ꝓpriũ in epidico plautina, quasi gaudens cõsulere. bule est cõsiliũ. ¶ Chæropolum hærba. Col. li. xi. Iam breue chæropolum. ¶ Chærea adulescens. Chærestratus, chæremon, chærippus, chęrephon sunt viroꝝ ꝓpria. Chærelia ꝓpriũ mulieris. Chæronia vrbis nomen. ¶ Chærusci populi ꝑ ch aspirato sequẽte æ diphthõgo teste Strabone, sed Lucanus corripit & Claudianus. hæc in q̃r⁊ tum Plinij Hermolaus. ¶ Hœresis. i. optio electio & secta. dictio est græca, ab hęreomę .i. opto vel eligo, nõ ab hęreo vt indoctisõ pniant, gtĩs est hæreseos Cice. in paradox. Cato in ea est hæresi q̃ nullũ sequit̃ florem orõnis .i. secta, ꝑ qua viam inepte dici opinamur, aspirari ostendit compositũ a phæresis & epaphæresis. Mar. lib. viij. detonsis epaphæresis capillis. phal. est. Baptista in Costide. hæresib⁹ varijs. idem. Hæresibus sacrã legem tritonia pallas. Propter hæc, & p̃sertim ꝓpter Martialis authoritatẽ non imitabor Prudentiũ hic, & in plusculis hallucinatũ, in psychomachia dicentem. Ruptis hæresis petit horrida mẽbris. Errant item Alexander & plures carpẽdi nõ imitãdi hic sũt. hæretic⁹, hæresiotes, hæresiarcha &c.

Hęreo cũ

¶ Hæreo hinc hæresco, hæsito, hærugo, hæruca teste Apuleio. vide Eruca e ante r, & hærba q̃ terræ fixa hæreat diphthongon retinet teste Gęorgio valla, quicq̃d dicat Tortelli⁹. hic hærbare. exhærbare, hærbesco &c. hærbisander. ¶ Hæres ædis, qui bonis defuncti adhęret, quia dñs fit, licet sint qui ab herus .i. dñs deducãt. hic hæredipeta &c. Hærediũ prediũ q̃d ex hæreditate ꝓuenit. Hæresi⁹ viri nomẽ, addunt quidã Hæremius etiã viri ꝓpriũ. ¶ Męreo teste Apuleio vt Nestor ait, quẽ sequit̃ Gęorgius Valla, ꝑ tristor, a marcendo si Varroni credim⁹, vnde primã diphthõgi vocalẽ assumpsit, hinc męror oris. męstus, męstitia, męstifico, męrare .i. merentẽ facere. Pacu. qui multis męrauit modis. Inuenim⁹ sine diphthõgo prima breui mereo, & mereor in alia significatiõe, vt in eclipticis dictũ est. ¶ Męra teste Tortellio cui in dictione murus suffragatur

Hærba. Hæres.

Męreo.

Męra.

Nestor, quarta Prœti filia ex Antia vxore, est quoq; aliarum proprium nomen. Papi. viij. theb. Quos mæra sacerdos Ediderat. Ouid. vij. meta. Et quos mæra nouo latratu terruit agros. hic est mulier in canem versa, Vnde aliquãdo canis nomẽ est, illic vero sacerdos veneris ¶ Plærique, plæreque, plæraque, vnde aduerbiũ plærũque, singulare p lerusque & simplex plærus, aut plæri in vsu nõ est. ¶ Quæro, quæror, quærito, sed deponens quæror sine diphthongo corripit. ¶ Quærinus viri proprium quidam addunt. ¶ Quercus, quernus quercerus, quercetũ & si quid hinc sit, diphthongon hře vult Calepinus. ¶ Sphæra aut spera. Manilius lib. i. Ingenti spæra totũ precingit olympũ. ideo Prudentiũ non imitabor dicentẽ in psycomachia. Cuius ad arbitriũ spera mobilis atque rotũda. græca dictio est, proinde ineptiunt qui a spacio dictam volunt hinc sphærocismus hemisperiũ, & plura. ¶ Serius nomen fluuij, at verbum spero latinum sine diphthongo producitur.

Plærique. Quæro. Quærcus. Sphæra. Særius.

Oe ante r, Chœrulus ineptissimi poetæ nomen.

Hora. lib. ij. epist. Gratus Alexandro regi magno fuit ille Chœrulus incultis qui versibus & male natis Retulit acceptos regale numisma philippos. peccat in hoc Petrarcha in. ij. lib. epist. ad conuiciatorẽ interpretat porculus, nã chœrus porcus est. ¶ Chœrades & chœrillus virorum propria. ¶ Mœris viri proprium. Verg. in buco. Quo te mœri pedes an quo via ducit in vrbem. ¶ Mœrichus & Merecles virorum propria. ¶ Mœreo ita multi scribunt, sed rectius per æ diphthõgon scribit mæreo vt dixi.

œ añ r. chœrulus. cherades chœrillus. Mœris. Merichus Merecles

E Ante s producitur, vt Ctesiphon viri proprium, in quo teste Hermolao Barbaro peccauit Sidonius Apollinaris in primo panegyrico dicens. Nec tessera castris In Ctesiphonta dat, totum hinc tibi cessimus axem. Idem de laudibus Narbonis. Causam seu Ctesiphontis actitaret. phal. est. ¶ Vesanus semper producit. apud Ouid. xiiij. met. mendose habet in multis libris vesana pro insana. Iesus huc nõ pertinet contra plures vt dixi. ¶ Mesana vrbs Siciliæ a latinis semper producit, quos sequemur, licet Thomas Pyndari interpres corripuit Mesene teste Nestore. Sil. lib. xiij. Incũbens mesana freto niuibusque reuulsa.

E añ S. Ctesiphõ

Mesana.

Exceptio.

¶ Mesembriaci. Oui. i. li. trist. Inde mesembriacus portus & opeson, & arces. Præter eat, a mesembria oppido dicit. ¶ Rhesina variatur. Mar. lib. iij. Veterno rhesinaque pigriores. phal. est. vbi iambus est primo loco more Catulliano, licet id rarissimũ sit apud Martialem. Idem in eodem Rhesina veneto nec resecare su

Mesembriaci.

to. Iu sat. viij. Nam quid rhesinata iuuentus. Mart. lib. iij. Rhesinata bibis vina falerna fugis. ꝑpter hæc nō assentior Apuleio qui teste Nestore vult rhæsina æ diphthongon habere. ¶ Sesostris ægypti rex Luca. li. x. Venit ad occasum mundiq; extrema sesostris. Ausonius oo geminauit dicens ad Pontiū. Et qui regnauit sine nomine mox sesoostris. ¶ Thesis. i. positio corripit, vt liquet ex compositis, antithesis, synthesis &c. ¶ Vesagus viri ꝓprium. Sil. lib. iiij. Demetit auersi vesagus tum colla iubacq; Suspensam portans galeam. ¶ Vesulus viri ꝓpriū. Idem lib. x. Tum Vesulum calido lapsantē in sanguine fratrū Ense metit rapido. Est etiā Liguriæ mōs Verg. x. ęnei. Actus aper multos Vesulus quē pinifer annos Defendit. ¶ Veseris teste Sulpitio. ¶ Veseuus variat. Sta. iiij. syl. Tibi nobile vulgus Crescit, & insani solat dāna Veseui. Verg. ij. geor. Talem diues arat Capua & vicina Veseuo Nola iugo. sic legit Nestor, dicens Nolam esse campaniæ oppidum. alij legunt ora. i. regio. Est autē Veseuus mons Cāpaniæ qui ꝑ syncopā Vesuius dicit appellat quoq; Vesuuius ꝑ quattuor syllabas. Sil. li xij. Mōstrant veseua iuga atq; in vertice summo Depasti flāmis scopuli. Idē alibi. Euomuit pastus ꝑ sęcula Vesuius ignes. sic Martial. Hic est pāpineis viridis modo vesuius vmbris. nomē habet a cōflagratione q̄ conflagratus est, nam Vesuiæ secundū veteres fauillæ sunt.

¶ Esau. Guaguinus corripuit, vt visum est in vocali añ vocalem.

Ae añ s Aesagius montis propriū teste Tortellio.

¶ Aestus, æstuo, æstas & si qd hinc deriuet. ¶ Aesac⁹ priami fili⁹ in mergum versus. ¶ Aesculus arbor ¶ Aesculapius solis filius. ¶ Aeschynes orator. ¶ Aeschylus poeta. ¶ Aeson Iasonis pr̄. ¶ Aesopus fabulator phrygius, æsepus vide e ante p. ¶ Aesar & æsarius fluuij nomē. Aestimo nō (vt impitiores dicūt) estimo. fit em̄ teste Nestore & Laurētio Valla ab æs & timao. i. appcio hic mutando diphthōgon in i longū cum prepositiōe ex, fit existimo.

¶ Aesis fluuij nomē, vn̄ vrbs quędā Vmbrię dicit æsis vel æsia, in colę vero æsinates. ¶ Aesquilię teste Gęorgio valla, sed rectius scribimus exqlię, qa teste Oui. ab excubijs dicunt, nā ait in fast. Adde ꝙ excubias vbi rex Roman⁹ agebat. Qui nūc exqlias noīe collis habet. mons est qui exqlin⁹ quoq; dicit. ¶ Aesyrm⁹ cū y græco teste Totellio, vrbs thrachię. ¶ Aesymnus cū y græco teste eodē, gręcorum pīceps ab Hectore interfect⁹. ¶ Aesthatocolicō. ¶ Blæsus titubās, q lr̄as ꝓferre neqt, a blaterare deriuari volūt. ¶ Cęsum supinū a cædo. hic cæs⁹, cæsio, cæsim aduerbiū ꝑ incisionē, cæsar & cęso onis, cęsoni⁹ & a cęsarea &c, cęsaries, cęsura, cęspes, cęspitare, ꝗ

Cæstus pugilum arma, a cædēdo hæc oĩa dicũtur. at cestus cingulum diphthõgon nõ agnoscit. ¶ Cæsȩna quoq͙ vrbs vocata est q͙ exiguo amne cæsa.i.diuisa sit, incolȩ cæsȩnates dicũtur. ¶ Cæstrum instrumẽtum quo cauatur ebur. at ꝑ telo quodã cestrum sine diphthõgo scribit. Cæsitum linteolum circũcisas oras habẽs. ¶ Cæsius color quasi cælius, hinc cæsulia oculos cæsios habens. ¶ Fræsus.a.um.i.fractus, vetus est, hinc fræsȩ fabe. ¶ Gæsa orũ, tela gallica q̃ nõnulli per c.cæsa dicũt, & a cædẽdo fieri putant. ¶ Hæsi, hæsum, hæsito satis patẽt ex hȩreo. ¶ Læstrygones teste Guarino, licet Calepi. inter nõ diphthõgata reiecerit. Guarino astipulãtur Tortellius & Nestor, populi fuerũt in extrẽo italiæ pessimi quos humana carne victitasse ꝓhibẽt, a læsteias.i.latrocinium. ¶ Mæsolus fluuius Indiæ vt docet Nestor in dictione mausolus. ¶ Mæstus, mæstitia, mæsto as. mæstifico. vide mæreo æ ante r. ¶ Pæstum oppidũ Lucaniæ. vñ pæstanus.a.um. ¶ Phæstus masculini generis, filius Bori, & mons siue ꝓmõtorium cretȩ. Phæstus feminini generis vrbs in monte phæsto. ¶ Quæso eclipticũ verbum, quæsiui quæsitum, quæstio, quæstor, quæstus id est lucrum. at quæstus.i.querela sine diphthõgo scribit. ¶ Apuleius teste Nestore addit thesaurus, versa s lr̃a in æ diphthõgon, id in eo nõie vix inuenio obseruari. Omisi in æ añ r Phærȩus Alexandri tyrãni cognomẽ, a phærȩa vrbe, q͞a phȩrȩus inuenio vbiq͙ primã corripe.

Cȩstrum | Cæsitum | Cæsius. | Fræsus. | Gæsa. | Lȩstrygones. | Mæsol⁹. | Mæstus. | Pæstum. | Phæstus. | Quæso. | Quæsiui | Phærȩus

Oe ante s, Crœsus rex Lydiȩ ditissim⁹ a Cyro victus ¶ Mœsia vrbis & quarũdam regionum nomẽ, mœstus, mœstitia, vide mœreo œ añ r. Rectius putam⁹ per æ diphthõgon scribi mæstus &c. ¶ Oestrus ab œstreo.i.insanio, quia volatile paruum est quod armẽta vexat, & in furorẽ ferme agit. alio nõie asilus & tabanus appellat, & aliquãdo in neutro genere œstrum teste Tortellio. Verg. Est lucus silari circa ilicibusq͙ virẽtem Plurim⁹ alburnũ volitans cui nomẽ asilo. Romanũ est. œstrum graij vertere vocantes Asp acerba sonãs quo tota exterrita syluis. Diffugiũt armẽta. Sta. ꝑ furore poetico sumit dicẽs. Tempus erit quũ laurigero tua fortior œstro Facta canã. & ꝑ furore diuinaculorum Iuuenalis cœpit dicens.sat.iiij. Planaticus œstro ꝑcussus bellona tuo diuinat. nõnũq͙ diphthõgus diuidit. Sta.ij.syl. docto pectora cõcitusq͙ œstro. phal. est. ¶ Oestros fluuius Pamphyleæ vt Mela docet. ¶ Oesypũ cum y græco teste Georgio Valla, vnguẽtum quoddã quo mulieres vtebãtur. Oui.li.i. de remedio. Pyxides inuenies & rerum mille colores. Et fluere in tepidos œsypa lapsa sinus Nestor male legit æsopa cum æ diphthõgo in prima syllaba & o in secũda, dixitq͙ signi

œ añ s. | Crœsus. | Mœsia. | Oestrus. | Taban⁹. | Oestros. | Oesypũ.

ficare monilia in quo penitus sompniasse videtur. de hoc nõ nihil Calepinus quẽ videre poteris.

E añ T — E ante T producitur, vt meta, metior, iris.

Exceptio.

Petalus. ¶ Corripe habentia p. vel v. ante e. vt peto, veto. Deme, Petalus viri ppriũ. Oui. v. meta. ¶ Pætalus irridẽs stygijs cane cætera dixit. Præter cũ suis diphthongo noscitur. Betulum ¶ Betulum oppidum hispaniæ. Vergi. vij. æneid. Quiq; rhipas Betulumq; tenent atq; arua celenę. Betulus hispanię fluuius. Betula arbor similiter pducitur teste Nestore. Cethegus. ¶ Cethegus pprium viri. vide a ante l talos. Cletabeni. ¶ Cletabeni populi. Priscia. in perihegesi. Atq; sabę post hos necnõ habitãt Cletabeni. Cetra. ¶ Cetra. i. scutũ dicit corripi Nestor. Creta. ¶ Creta scythici loci nomen. Vale. flac. lib. i. Deficiã scythicum metuens pontũq; cretamq;. Pro Iouis patria, vnde cretensis & creteus ppetuum pducitur Etiam. ¶ Etiam notũ est. Etheocles. ¶ Etheocles is. viri ppriũ. Papi. iij. theb. hæc senior multũq; nefas etheoclis aceruat. Ethemos ¶ Ethemon viri pprium. Oui. v. met. Instabat parte sinistra Chaonius molpheus, dextra nabathęus ethemon. Etesiæ. ¶ Etesię. arum. flatus aquilonij ante canis ortũ spirantes, dicti q singulis annis statuto tpe redeunt, etos annus est, etesias. i. annuus secundã pducit, quia p η scribitur a græcis. Seneca in thyeste. Aestas velliferis soluit Ethesijs asclepiadeũ est. Ethedus. ¶ Ethedus viri ppriũ apud Papi. li. x. theb. Ethos. ¶ Ethos. i. mos, vñ ethicus moralis. ethologus qui de moribus docet. At ethos p causa pducit, de qua re sic loquitur Baptista Pius i illũ versum Sidonij in epithalamio Polemij. Physica vel logico logicũ vel iũgit ad ethnos, si nõ ethos causam, sed morales significat, pperam positũ q prima breui pferatur ethos. Ethia lusit opusculũ Callimachus de causis. s. quẽ Seruius citat, maxio errore lapsuq; pudẽdo Domitij Calderini, q ethia trãsfert, eo Martialis carmine legas (ethia callimachi) ad mores syllaba refragãte. hæc Baptista pius. ab ethos tamẽ p more pænultia longa fit. cacoethes tetrasyllabũ non cacethos authore Politiano in miscellaneis capite. xl vi. Antonius Mancinellus dicit ethos pro more pduci, p cõsuetudine corripi in prima syllaba, vt videbis in vltimis syllabis in es. Nec defuerunt qui ethos p more æ diphthõgo scriberent æthos, ideo nõ iuste satis rephendi videtur Sidonius. Fretum. ¶ Fretũ. i. mare, ab aquarum fremitu dictum. Oui. in epist. Nota mihi freta sunt aphrum tangentia littus. Mendose legitur nota aphrum sunt freta mihi tãgentia littus. Tibul. Lucra petituros patentia per freta ventis. Mendose vulgo habetur. Lucra petituros per freta

patentia ventis. nam fretum semper corripitur.

¶ Geta vel getes. ę. gens truculentissima dicente Ouidio. Nulla Getis toto gens est truculẽtior orbe. Idem in Ibide. Inter sarmaticas inter geticasq; sagittas. mendose legit getas, quia ineptũ est getas sagittas. Verg. myuro vsus est dicens Mortẽ contẽnunt laudato vulnere getę. sextus pes iambus est. Iu. sat. iiij. Tanq; de geticis aliqd toruisq; sycambris. Mãcinellus legit getis, & dicit hic primã pduci qd nunq; imiteris. ¶ Heteros. i. alter vel aliter. hinc heteroclit⁹ & (vt Nestor declarat) Hetruria licet sine aspiratione quidã scribi voluerũt Etruria, & alij pessime cum diphthõgo ætruria. Propertius in. i. Sit mihi pcipue puluis hetrusca dolor. Ver. ij Geor. Sic fortis hetruria creuit. ¶ Meta pposítio græca. i. trans. hinc methodus, metaphora &c. Metros. i. mẽsura. vñ metrodor⁹, metreta, dimetrũ &c. Mart. li. v. Plurimus hispanas mittet mihi nauta metretas. at meter id est mater pducit, vnde metropolis, ortygometra &c. ¶ Metallum facile occurret testimoniũ. ¶ Metaurus vel um. fluuij nomẽ Hora. iiij. car. ode. iiij. Testis metaurum flumen & hasdrubal. versus est alcaicus dactylicus. Luca. lib. ij. In læuum cecidere latus veloxq; Metaurus Crustumiũq; rapax & iũctus sapis Isauro. ¶ Metiscus pprium viri. Sil. Iamq; hoscum rutulumq; pholum ingentemq; Metiscum. ¶ Methanœa penitentiæ dea. Auso. in epig. Nempe vt pœniteat sic methanœa vocor. ¶ Metyllus venefici nomen. Mart. lib. iiij. Iratum calicem mihi metylli. phal. est meterę populi. vide iazyx in fine libri primi. ¶ Metabus viri proprium. Sil. lib. iiij. Non illum Metabus non illum celsior Vfens Euasere tamen.

¶ Metellus viri proprium in. ij. Martialis & apud Vergilium &c.
¶ Metopon vide in o. ante p. ¶ Meto & metuo nota sunt.
¶ Metõ viri proprium. Rufus in arato. Sed primęna Meton exordia sumpsit ab arte. ¶ Methone cum th aspirato vrbis nomen. Valerius flaccus. li. i. Nelidesq; periclymenus quem parua methone. Seneca in Hecuba. An frequens riuis leuibus Methone: Quæ sub oethę latebrosa syluis. Misit infestos troiæ ruinis. Nõ semel arcus. sapphici sunt cum adonio. vbi oethæ trissyllabũ prima producta, & troiæ trissyllabum prima correpta.

¶ Retro aduerbiũ, vnde retrorsum &c. Oui. Acta retro naris &c. retro prepositio non est.

¶ Tetricus mons sabinorum asprimus. hinc tetricus. a. um. pro aspero, tristi, seuero. Martia. in apo. Ne mendica ferat barbati prãdia nudi Dormiat & tetrico cum cane pera rogat. Sil. lib. viij. A tetrica comitantur rupe cohortes.

Geta. Hetruria. Meta. Metros cũ suis. Metallũ & Metaur⁹. Metiscus. Methanœa. Metyllus Meterę. Metabus Meton. Methone. Retro. Tetricus.

Tetra cū suis. ¶ Tetra.i.quattuor. vnde tetrasyllabum. Tetradorō penultima lōga quattuor palmarū. doron.i.palmus. Hora. sat.iij. Habebat sæpe ductos Sæpe decem seruos modo reges atq; tetrarchas. Tetrinnio. ¶ Tetrinnire anatum est quū vocem edunt, si authori Philomelæ credimus dicēti. In fluuijsq; natans forte tetrinnit anas. ¶ Thetis cum Thetis. aspiratiōe in prima syllaba & i latio in secūda Achillis mater. Oui. xi. met. Iuppiter æquoreę thetidis cōnubia vitat. ¶ Tethys cū aspiratione in secūda syllaba sequēte y græco, vxor Oceani variat, sed rectius pducit, pductionē vide in vltimis. Mart. versu secūdo libri quinti. Cæsar & hinc triuiā pspicis indē. Tethyn. Verg. ecloga iiij. Quę tentare Tethyn ratibus quę cingere muris. Oppida q̄ iubeant. legit quoq; actūs tethyia apud Priscianū in perihegesi.

æ añt. Ae ante t Aetas per syncopam pro æuitas. hinc æternus, æterno as. Aethia. ¶ Aethia pro causa multi diphthōgo notant, vñ æthologia causæ redditio. Aetho cū suis. ¶ Aether & quicquid est ab ætho.i. ardeo, vt æthra mulieris ppriū & ætheris splēdor. Aether. æthiops Vulcani filius, & æthiopię populus, a cremato aspectu. Ops opos aspectus dicit. æthiops. ¶ Aethon solis equus, ætherius viri nomē scribit autē ætho cum th aspirato. Aetna. Aetna mōtis nomē, eiusdē est originis extrita aspiratione. teste Georgio Alexādrino in epistolā Sapphus vbi dicit: Arua phaon celebrat diuersa typhoidos ætnę. Aeteus. Aetites. Aethalia. ¶ Aethalia cum th aspirato & a in secūda syllaba, insula in mari Ligustico. Aetolia. ¶ Aetolia cum o in secunda syllaba sine aspiratione, vñ ætolus regio est cōtigua acarnaniæ. ¶ Aeta mōs thessaliæ vt ait Calepinus, sed melius scribit cum œ œtha vt dicem9. Cæteri. ¶ Cæteri, cæteræ cætera, in raro vsu est singulare cæter, cætera, cæterū qđ coniunctio etiam est. ¶ Cœtus vide in œ diphthongo ante t, cœtus. Dætor. ¶ Dætor oris. viri propriū. ponit hoc Tortellius, ex quo nō pauca sumpsimus. Frætus. ¶ Frætus.i. confisus, quidā a fruor deducunt, alij aliunde. Gætula. ¶ Gætula regio aphricæ. cuius incolæ gætuli dicūtur. Mar. lib. x. Ad maniū. Tecū ego vel sicci gætula mapalia Pœni, Et poteram scythicas hospes amare casas. Idē in quarto epigrāmate. Tradita gætulis nec cepit arena nocētes. ita legendum censet Sulpitius, licet vulgo habeat traducta est getulis, qđ Georgius Merula ita credit emendādum Traducta est geticis aut gyaris Quādo in vtrūq; locum relegarent nocētes, nam nimis licēter contra rationē gręcā & vsum latinorū primas syllabas poeta corripuisset, nulla metri necessitate coactus. Est tamē q corrigat tradita gætulis, quā correctionem nō improbam9, q̄q; vt vera sic frequēs lectio sit traducta nō tradita. hæc Georgius Merula: Nestori nulla correctio placet, &

dicit diphthongon corripi, vt in mæotis, & secundã vt in appulus contra primitiui naturã, nobis magis placet lectio Georgiana aut Sulpitiana, licet mendose quoq; apud Agretiũ citetur hic v'sus, vt ostendat significatio verbi defero quia sequit. Et delator habet qđ dabat exiliũ. Itaq; si mihi auscultes nunq; corripies primã aut secũdam in gætulus, hinc gætulicus tam ꝓprium q̃ appellatiuũ. Iu. sat. viij. Salue gætulice seu tu. ¶ Læt or aris. lætus & quicquid hinc fit vt lætamẽ, quia seges lętas facit. ¶ Pætus ꝓprium & appellatiuũ ꝓ eo qui oblique in altũ respicit, & qui oculos leuiter versat, vt lasciui, hinc Veneris oculi Pæti appellant. ¶ Ræte vel rætis, ræticulum, rætiaculum, rætia ę. irrętire &c. teste Apuleio vt docet Nestor nam Apuleij grãmaticã non vidi. ¶ Tæter a. um. i. malus, fœd⁹ insuauis. hinc tetrare verbum Nestor testis est a veteribus hanc vocem diphthongo annotatã fuisse, quos imitari opępreciũ est.

Lætus. Pætus. Ræte. Tæter.

Oe ante t Coetus. i. conuentus, cõgregatio, at ꝓ pisce cætus æ diphthongo annotat secundũ Apulei sententiã, teste Nestore, licet Gasparinus & Tortellius diphthongon habere negent, quia græce diphthõgon nõ agnoscit, pluraliter cæte dicim⁹. Auienus in arato. Distante andromedam prolixi tramite mũdi Perterret cætus, hoc est contra Seruiũ, quia putauit singularẽ nũm nõ inueniri. ¶ Cœten græci thalamũ vocãt, hinc procœtion antithalamũ dicunt teste Calepino. ¶ Fœtus fixum quartę, & adiectiuũ fœtus. a. um, fœto, fœtifico fœtuosus non fœtosus, fœtura. ¶ Fœteo fœtidus &c. ¶ Hœthyni cum th aspirato sequente y grę co, populi quidam teste Tortellio. ¶ Hœtychius teste eodẽ, viti ꝓprium, cum t exili sequente y græco & ch aspirato. ¶ Lœtum. i. mors, a luo teste Apuleio Priscianus credit latinũ esse ab antiquo verbo leo les let, quia mors oĩa delet, ideo sine diphthongo scribimus letum. Varro a lethe quod obliuionẽ dicit facit lethum sine diphthongo cum th aspirato, nec defuerunt qui cum ę lętum scriberent per antiphrasin qđ minime lętum sit, hinc lœtalis &c. ¶ Mœtius vir doctissim⁹ tẽpore Horatij, de quo in arte ait. Siquid tamen olim Scripseris in Mœti descendat iudicis aures. ¶ Oetha cum th aspirato thessalie mons. vnde Hercules œthęus dicitur, quia in illo mortuus est. Verg. in Ciri. Postera lux vbi lęta diẽ mortalibus almũ. Et gelido veniens mani quatiebat ab œtha. mẽdose legebat, & gelido veniẽte mane vt docet Badius, quia mane semꝑ ꝓducit, ergo mani legit iuxta dicta Seruij & Sergij. Interdum diuidit diphthongus, Vale. flac. lib. ij. Phasin & Oethen scythiciq; pericula ponti Redde ait. vide methonẽ e ante t.

œ añ t. Cœtus. Cœten. Fœtus. Hœthyni Hœtychius. Lœtum. Mœtius. Oetha.

¶ Oetosyros Apollo dicit. ¶ Oetus sine aspiratione Aolei filius pugnauit cum diis in Creta, vnde oetii campi. dicit hoc Tortellius Verg. in culice. Nam victus sedet immanis serpētibus oetos Deuictum moestus procul aspiciens ephialtē. male plaerisque in libris habetur othos. ¶ Proetus vir cuius filiae proetides dicuntur.

Oetosyrus. Oetus. Praetus. Rhoetus.

¶ Rhoetus mons troiae, hinc rhoeteus. a. um. ¶ Rhoeteus dissyllabū viri proprium in primo Valerii flacci.

E añ u.

e Ante u pducitur, vt leuinus, leuina. Mart. lib. vi. In Pompeiano dormis leuine theatro. male autē Petrarha in vi. aphricae. Illa sed asperior sententia visa leuini Optima. Sic leui, leuita, licet nōnulli haec puerse corripuerunt.

Exceptio.

Leuis. Seuerus.

¶ Breuis breuiare facile occurret testimoniū. ¶ Leuis non grauis leuitas, leuare, Verg. in buco. Ante leues ergo. ¶ Seuerus a sequēdo verum vt Seuerus iudex. Bebelius dicit inepte dici seuerus leo pro crudelis. Verg. amnēque seuerum. i. tristem ait Calepinus.

ae añ u. Laeuis.

Ae ante u Aeua vxor Adami ptoplasti. Aeuum aeuiternus graeci αἰὼν dicunt. ¶ Laeuis teste Calepino p plano non aspero. Persius. Trossulus exultat tibi per subsellia laeuis. sic laeuor, laeuigo &c. Sta. i. theb. Pars teretes laeuare manu ac disponere mēsas Nestor & Georgius valla negant haec diphthongon habere, quia leuo graece cū ei diphthōgo scribit, quā in e longā vertere cōsueuimus aut in i longā. ¶ Laeuus. a. um. i. sinister, hic laeua sinistra manus graece λαιὰ dicit, hinc laeuorsum. ¶ Naeuus corporis macula, hinc naeuosus, & Naeuolus viri pprium, & Naeueus, naeuia hoim ppria. ¶ Scaeuus cum sc. i. sinister, scaea sinistra manus graece dicit, hinc scaeuola viri cognomē & aliquādo nomen. ¶ Saeuus. a. um. idest durus, horridus, crudelis, hic saeuio is. & saeuitia es. saeuio is. &c. oe ante u non inueni.

Laeuus. Naeuus. Scaeuus. Saeuus.

Oe ante Z.

oe añ Z Troezen.

¶ Troezen enis. viri & vrbis nomen, cuius incolae troezeni dicunt, diphthōgon habere testis est Tortellius. Seneca in hecuba. An maris lati sinuosa troezen. sapphicum est, aliquando diphthongus diuiditur prima breui. Stat. Et quas vicina troezen Iungit opes, ita legit Hermannus torrentinus an recte nescio, quia non est mihi nūc Papinius.

I ante consonantes in primis syllabis.

Libya.

i Ante b corripit vt libya vel libye. Lucr. li. iii.

Continuo Libye dominis priuata superbis. ita lego licet vulgo ha beatur libya cōtinuo &c. Liburnū vehiculi genus contra Alexandrum vide a ante r baris. sic Liburni populi apud Hora. & alios. liber iberus vt ex crementis liquet, ideo errat Petrarcha in.ij. aphricę dicens. Littus ad iberū resonet fibra. teste Nestore. Libanꝰ mons Priscianus in Dionysio. Ast humilē libanus claudit portentus in ortum. Non sequar Seduliū lib. iiij. dicentem. Semper habens frōdes & tanq̄ libana cedrus. Tyberius viri ꝓprium in quo errat Lippius vt in prefatione ad Mecoenatē meum declaraui. Hora. iij. sat. lib. ij. Te tyberi nūerare, cauis abscōdere tristem Pertimui. vtrūs est. Liburnū. Liber. Libanus. Tyberiꝰ.

Exceptio.

¶ Fibula vn̄ vba refibulo, diffibulo. Ver. iiij. ęnei. Aurea purpure am, subnectit fibula veste. Mart. li. ix. Iam pedagogo liberatꝰ & cuius refibulauit turgidū faber penem. Scazon duplex. Papi. vi. theb. Torto chlamydem diffibulat auro. ¶ Hybernꝰ ab hyems satis patet hybris teste Nebrissen. ¶ Ibis. Iu. sat. xv. Pars hæc illa pauet saturam serpentibus ibim. ¶ Ibicus viri proprium. Hora. iij. car. ode. xv. Vxor pauperis ibici. versus est glyconicus. Ibo, scibo, scibam in crementis patent. ¶ Liber i. bacchus, & mobile vnde libero, liberaꝰ &c. Verg. Liber & alma ceres. Idē. libertas q̄ sera tn̄ &c. pro cortice & codice corripitur, Hora. Hic meret ęra liber. Fibula. Ibis. Ibicus. Liber.

¶ Libo as. Vergi. Oscula libauit. ¶ Libum, Idem. Et adorea liba per hærbam, sed Libo ꝓprium viri corripiꝰ apud Hora. epi st. xx. Libo.

¶ Libra licet Nestor quodam in loco velit corripi, hinc librare &c Lucre. lib. iiij. Et libella aliqua si ex parte claudicat hilum. Omia mēdose fieri & obstypa necessum est, quare nō imitabor hymnographum Paulinum Nolensem episcopum dicentē. Nardi maria pistici, Sumpsit librā mox optimi versus sunt dimetri iambici. Libra.

¶ Libethrus vel a. mons & fons magnesię musis sacer, vnde ipsę libethrides dicunꝰ cum th aspirato. Rufus in arato. Et deuota virum tegeret libethra peremptū. Verg. in buco. Nymphę noster amor libethrides. ¶ Phibæ teste goudano. ¶ Scribo vnde scriba ę. &c. Horat. Scribimus indocti. ¶ Scribonius & scribonia hominū ꝓpria. Propert. lib. iiij. Nec te dulce caput mater scribonia læsi. Libethrus. Scribonius.

¶ Scriblita placente species. Mart. lib. iij. Circulata diu mensis scriblita secundis. Verebat nimio sæua calore manus. ¶ Scibilis vt scibam & scibo. ¶ Sibulus vel um. sibilo. Verg. Veniētis sibulꝰ austri. ¶ Sibia. ¶ Tibia. Pap. vij. theb. Tibia cui teneros suetū ꝑducere manes. nequeo excusare Petrarcham in septima. aphricæ dicentē. Impleat hic ocreas femori tibiasq; pedesq; Armet, hinc tibicen. Scriblita. Tibia.

Tribulum li. & pro eodem tribula læ, vehiculi genus quo frumẽta in area terunt. Verg. i. Geor. Tribulaq; trahæq; & iniquo pondere rastri. hic neutrũ est. Varro E spicis in area excuti grana, qđ fit apđ alios iumentis iunctis, & tribula hic fœmineũ est. tribulus autẽ. i. spina corripi notũ est. Oui. x. met. Lolium tribuliq; fatigant Triticeas messes. ¶ Tybur oppidi nomen cũ y græco, vide catyllus a aũ t

Tyburs. hinc tyburs & tyburtinus & propria tyburtus. vij. æneí. Tyburna Murri vxor apđ Sill. li. ij. ¶ Vibius. i. duplicis vitæ, vt anser anasq;

Vibius. quia tam in terra q̃ in aqua viuit. Sta. iij. syl. Vibia cur magnos æquent animalia diuos? Vibius quoq; viri pprium est. Mart. lib. ix.

Vibidius Vibius hanc Marti p duce vouit auem. ¶ Vibidius viri nomẽ: Hora. sat. vlt. Sũmus ego & ppe me viscus thurinus & infra (si memini) varius cũ seruilio balatrone Vibidius q̃s mecœnas adduxerat vmbras. ¶ Viburnũ breuissimũ virgultum. Vergi. in buco.

Viburnũ Quantũ lenta solẽt inter viburna cupressi. ¶ Vibex patet in crementis. ¶ Gibbus positiõe pducit a nõnullis male exceptum.

Ante c corripitur, vt frico. Mart. lib. iiij. Hinc

I ante c i oleo corpusq; frico molliq; palestra. Stringo libens. male in plærisq; libris omittit priusq;, quia frico vbiq; corri

Frico. pitur, vti dicax, licet dico producatur.

Exceptio.

¶ Cliciades viri pprium. Oui. in ibin. Cliciadeq; modo drcũdat

Cliciades ignibus atris. Sed multi libri habent p t Clitiades. Aliqui tamẽ hic exceperunt. Cyce es. p y græcũ mulieris nomen. Hero ad Leandrũ

Cyce. Lucidaq; alcyone Cyceq; & alimone nata. Cicorea videt pduci in xi. Colu. quũ vere corripiat. Horat. li. i. car. ode. xxxi. Me cicoreæ leuesq; maluæ. versus alemanius dactylicus tetrameter.

Dico: ¶ Dico is. tertiæ. nam primæ corripit qđ indicant cõposita dedico, indico, prædico. ¶ Ficus, hinc ficulnus & ficedula. Mar. Res mira

Ficus. est ficus nõ habet vnus ager. ficedula videbit, in e ante d.

¶ Ficeliæ locus in vrbe quidã teste Calderino Martialẽ lib. vi. sic le-

Ficelias. gente. Incolis & veteres tu quoq; ficelias. Merula tamẽ ficedulas legit & in antiquo codice sic se repperisse dicit. ¶ Icarus Dædali fi-

Icarus: lius. Oui. i. fast. Icarus Icarias nomine fecit aquas. ¶ Icaria insula

Icaria. in mari Icario. Luca. Ipse per icariæ scopulos ephesumq; relinquẽs: ¶ Icarius mons atticæ & pater Penelopes. qui icariotus quoq; dicit, vnde ipsa icariotis idis dicit. Proper. Quæq; ferunt fastus Icariotidos. ¶ Icon iconcula, iconius, iconismus, iconiũ, authores sunt

Icon. Nestor & Sulpitius. ¶ Ico is. pcutio tantũ pducit, contra multos

Ico.

qui contradixeris afferat contra me veteris poetae testimoniũ. Lucre. lib. iij. Percussit corpus extra ꝓpellit & icit. In eodem. Nec radicitus est vita se tollit & icit, siqs dixerit licet is Caper fuerit icit hic ꝑteritum esse, nugas egerit, quia infinitũ icere manifesto ꝓducit a Catullo ad Gelliũ in vltimo epig. In sestũ tellis icere, musca caput. multos decepit grãmatistarũ puerilitas. ¶ Licium, vnde trilix, icis. testitulicijũ liciatoriũ. Luca. li. x. Vt mos est Pharijs miscẽdi licia telis. Licium.

¶ Licianus viri ꝓpriũ. Mar. li. i. epig. videbis altam Liciane bilbilim Iamb. tri. arch. Licianus.

¶ Licheus viri ꝓprium in. xiiij. Sil. Licheus.

¶ Lichen cũ ch aspirato vt ꝓcedens, morb⁹ qui a mento mentagra latine dicit᷑. Mart. lib. xi. Non vlcus acre pustulę vel lucentes Nec triste mentũ sordidi vel lichenes, scazontes sunt. Lichen.

¶ Lychas viri ꝓpriũ variat᷑ a Vergilio. vide camers a ante mat. ꝓ Herculis famulo in saxũ ꝟso semꝑ corripit᷑. Oui. ix. met. Ecce lycham trepidum cum y graeco & ch aspirato. Lichas.

¶ Mica frustillulũ e pane vel alia re decidens, & coenationis parvae nomẽ. Mart. li. ij. Mica vocor quid sim cernis coenatio parua. Idẽ li. vij. Nullaq; mica salis nec amari fellis in illis. Mica.

¶ Micypsa viri ꝓprium apud Faustũ de victis Genuensibus. Iam tribus exhalans natis Micypsa vocatis. Nescio an veterum authoritatem sequat᷑. Micypsa.

¶ Micylus cum y graeco in secũda ꝓpriũ viri. Ouid. xv. met. Micylus illius dijs acceptissimus aeui. Micylus.

¶ Nice. i. victoria. Nicao vinco, hinc Nicolaus quasi populi victor. Nicander, nicanor, nicophanes, nicomachus, nicostratus. nicostrata, niceros otis. Nicocrates & alia multa hoim ꝓpria, quae oĩa primã ꝓducunt, licet ꝟsificatores quidã magis ꝙ poetę id non obseruauerint, inter quos reperiet᷑ Riga. sic Nicopolis oppidi nomen, quasi victoriae vrbs, qđ nomen primã ꝓducit in Baptistae catharinaria, cuius est & hic versus. Nicomachi proles castellis erimanthidos vrsae. Philel. Nicolaum quintũ in decadibus suis semꝑ nicoleon appellat. quia nicolaus hexametrũ nequit adire. Iu. sat. iij. Et caeromatico fert niceteria collo. Est autem niceteriũ vel per e in secũda teste Mancinello niceteriũ victoriae premiũ. Nice cũ suis. Niceterium.

¶ Pica. Mar. in disticis. Pica loquax certa dominũ te voce saluto. Me si nõ videas esse negabis auem. Pica.

¶ Picus alia auis, & vir in eam auem (vt fabulant᷑) ꝟsus. Oui. xiiij. met. Picus in Ausõnijs proles saturnia terris Rex fuit. Picus.

¶ Picenum oppidum italię, hinc picens tis. & picentinus tam appellatiua ꝙ ꝓpria. Sil. lib. vi. Picenũ diues. Mart. Picentina Ceres niueo sic nectare crescit. Picenum.

¶ Phycus untis cum y graeco oppidum & ꝓmontoriũ. Luca. lib. ix. Impulit ac saeuas meritũ phycunta rapinas. Sparsit.

¶ Sica breuior gladius quẽ latrones baculo abscõdunt, hic sicarius Sica.

vnico c scribitur a Nebrissensi & Calepino, nec video qui contrarium præcipiat. dicit quasi seca a secādo, vt aliqui volunt, videbis in u ante b. subula, & o ante q alioqui. Hinc sicula diminutiuū apud

Siciliqu9 Catullum ad ianuam. ¶ Siciliquus mensura cōtinens scrupula sex volūt dici, q semiunciam secet. vide et o i ante p. Scripulus. Sycos id est ficus. vnde sycomorus, sycophanta. vide in medijs sycomorus, o ante r. ¶ Sicut, sicuti, sicubi, sicunde nota sunt. Claudi. in. iij. de raptu pserpinę. Desertosq; choros & sicubi sederat oli Perlegit.

Spica. Spicus um. ¶ Spica. Verg. in Moreto. Allia cum fractis spicis, dicit quoq; spic9 & qd' plurali caret spicum. Cice. in arato. Spicū illustre ferēs insigni corpore virgo, hinc spiceus. a. um. spicilegiū. spico as. & inspico & spiculum hasta in spicam speciē, & aculeus. Verg. iiij. Geor. Et spicula cęca relinquunt. de apibus loquit.

Sichæus. ¶ Sichæus, Didus maritus, variat, licet correptio sit lōge frequētior. Verg. Huic cōiunx Sichęus erat. Idem. ille Sichæū &c.

Sicilia. Sicelis. Siculus. ¶ Sicilia græci sicelia cū e in secunda etiam dicunt, hinc sicelis. Sappho ad phaonē. Quid mihi cū Lesbo sicelis esse volo. Verg. in buco. Sicelides musę &c. Hic Sicul9 a. um. qd' contra primitiui naturā corripit tantū. Idem. iij. ænei. Ore arethusa tuo siculis cōfundit vndis. Sicilia insula est q̄ alio nomie Sica

Sicania. Sicanus. nia & Thrinacria & triqueria dicit. Sed sicania vt sicanus a. um. primam & secundā variat (vt opinor) Verg. ænei. iij. Sicano ptenta sinu iacet insula contra. Plemmyriū vndosum. Sil. lib. xiiij. Sydera, dijsq; is aderat gens sicana votis. Idem in eodē. Astus miscebant tyrios leuitate sicana. Oui. xiiij. met. Sicania tribus hæc excurrit in æqra linguis.

Sicha. ¶ Sicha viri pprium cum ch aspirato. Sil. ix. At Sicha auxilium magno turbante dolore.

Siconius ¶ Siconius viri ppriū. Catul. Siconi arbitrio populi tua cana senectus. Spurcata impuris moribus interierat. vtrūs est. Quidā cc geminant.

Ticinus. ¶ Ticinus fluuij nomen. Sil. lib. i. dū Romano turæ ticine cadauera ripæ. sic cæteri, ideo apud eundem lib. vi. lego. Adde & ticini spumantes sanguine ripas, licet vulgo (vt opinor) mendose legat, adde etiā hanc opinionē nr̄am adiuuat vir vndecūq; doctissimus Baptista pius, carpensis illud Sidonij in. iij. paneg. Vltima iam claros quærit post dāna ticini. Cæteri (ait.) pma intenta pferunt, quāobrem nollem imitari Serenū dicentē. Allia pcepit ticini sententia necti. i. schola Papiensium, quia

Ticinum Ticinum in neutro genere a fluuio nomen oppidi est, quam Papiam nunc vocant. Errat semper Philel. forte per mendosam Silij lectionem deceptus, vt in. x. octauę. Quosq; pater ticin9 nitida per lucidus vnda. Serenus inter neotericos reijcitur ab d'co Nebrissensi licet inter hos sit vetustissimus, & in paucioribus defecerit a supio.

ribus, vt habemus ex Petro Crinito. ¶ Trica ę. vel trice es. vrbs Cretę. Sene. in hecu. Parua cortynę sterilisq; trice. sapphicus est. Est etiam Apulię oppidum, vt apina quę oppida cũ tanto ignominia euertit. Diomedes, vt in puerbia abierint. Nam quoties rem nulli⁹ pcij nominare volumus, tricas apinasq; vocamus. Mar. Sunt apinę tricęq; & siquid vilius istis. Tricę in eadẽ quantitate, sunt capilli aut res aliæ quibus gallinarũ pedes inuoluunt, hinc extrico, intrico verba. ¶ Tricies triceni. Mart. bis tibi triceni &c. sic tricesimus qđ trigesimus quoq; dicit. ¶ Vicus inde vicinus a. um. vicinia, vicinitas. Hora. Turba impia vici, vicies, vicesimus & vigesimus viceni. Ver. in ętna. Vicenos persæpe dies iacet obruta moles. Mar. li. i. Non plenũ modo vicies habebas. phal. est. Addere potes Bichus viri proprium apud Philel. in. x. vij.

Trica. Apina. Tricies. Triceni. Vicus. Vicinus.

I an D.

Ante d producitur, vt idus. Martia. lib. iij Lux tibi post idus numerat tertia Maias. Neotericorũ quidam male corripuit vt idolatra contra Sulpitiũ & plures, qa idololatra dicendũ est prima pducta, q aliter fecerũt carpant. Oui. vi. met. Aequa viro fuerat, lydas tamẽ illa p vrbes. &c. vulgo male habet lydias. idẽ alibi. Risit amatorẽ lyda puella suũ, sic cæteri, ergo puto emẽdandũ. Phidias statuarij nomen. Mar. li. ix. Lysippũ lego phidię putaui. phal. lib. x. quoq;. Phidiacę cuperet quã meruisse manus. sic cæteri, ideo nõ imitabor Ausoniũ, nisi forsan mendũ sit, dicentem in epig. Cuius opus Phidiæ, qui signũ palladis eius &c. Pridem pridie contra Sulpitiũ, vide i ante d postridie.

Phidias.

Exceptio.

¶ Cnidos vel us, phrygię oppidũ, hinc Cnidius a. um. Nestor per c scribit qa p g gnidos non scribit, sed pfert, vt Caius. Luca. lib. viij. Paruæ radit saxa Sami, spirat de littore Coo Aura fluens, Cnidon inde fugit clarãq; relinquit Sole rhodon magnosq; sinus telmesidos idæ. Compensat medio pelagi pamphilia puppi. ¶ Cydon cum y græco vrbs cretę, hinc cydon onis. aliquis illius vrbis, & cydonius. vt cydonia poma, & cydon canis. Stat. vij. theb. Credas e plebe cydonũ Parthorumq; fuga totidem exiluisse sagittas. Mart. in distichis. Si tibi cecropio saturata cydonia melle. Ponentur dicas hæc melimela licet. Sil. ij. Gesaq; latratorq; cydon tectumq; focisq;. ¶ Cydonias adis. contra primitiui naturã primã pducit & secundã corripit. Oui. in. i. de arte. Illum Gnosiades cydoniadesq; iuuencæ, ita legit Nebrissensis. ego vero opinor vitio librariorũq; omissum, & veram lectionẽ esse. Illum gnosiadesq; cydoniadesq; iuuencę, ita habent libri quos ego vidi.

Cnidos. Cydon. Cydonias.

Cydon. ¶ Cydon viri proprium variat. Sta.ix.theb. Et male dilectum miseræ cydona sorori. Idē.v.theb. Quid te flaue cydon &c. de quo Seruius in illud Vergi.x.æneī. Dum sequeris clytiū infœlix noua gaudia cydon, sic ait. Sane cydon proprium naturaliter producit. cōmune corripit. Stat. etiam in proprio corripuit, vt. Hęc regi permissa cydon. Quod fecit abutens licentia qua vtimur in noībus proprijs. hæc Seruius. vbi docet propriorum syllabas esse cōmunes, in qua re decipit vt in præfatione clare docui. Tu igit dic variari Cydon viri proprium.

Didyme. Didymus. ¶ Didyme es. cum y græco in secunda syllaba insula vna ex eolijs Oui. vij. met. At non olearos didymeque & Tenos & Andros.

¶ Didymi orum. etiā cum y græco in secunda sunt montes fœlicis Arabię. ¶ Didymus eadē scriptura viri proprium, interpretat geminus, hinc Apollo dictus, quod geminā speciem sui numinis proferat illuminādo formandoque lunam. Mar. lib. iij. Plus habuit didymus plus philomelus habet. Sedul. lib. v. Cui didymus cognomē erat. de Thoma loquit.

Dindymus. Dindymus cū y gręco in secūda montis nomē positione producit, plurale est dindyma orum. Oui. iiij. fast. Dindymon & cybeleus & amœnā frondibus Iden. Est quoque viri nomē. Mart. li. v. Velle tuum nolo dindyme nolle volo.

Didymaon. ¶ Didymaon cū y græco in secunda viri nomen. Verg. æneī. v. Et clypeū afferri iussit didymaonis artes. Clypeū artes appositio est.

Fides. ¶ Fides tertię & quintę declinatiōis in diuersis significatiōibus, etiam si propriū fuerit. Hora. Musa dedit fidibus &c. Verg. æneī. viij. Accipe daque fidē sic fidelis & perfidus, at verbū fido producit, sic infidus. fidiculæ corripito vt fides vnde descēdit, funiculi sunt quibus extorquet veritas

Fidius. sic fidicen, fidicina & fidius deus qui fidei preest, hinc mediusfidius iurandi aduerbiū, quasi ita medius (.i. deus, vnde dij plurale māsit in vsu) fidius iuuet, hæc declaratio magis mihi placet quam eorum qui dicunt fidius dici a filius, verso l in d vt sit dius fidius Iouis filius, gr dios Iuppiter est. Oui. vi. fast. Quærebā nonas sancto Fidioque referrem, hic sanctus etiā est cuiusdā dei nomē.

Fidelia. ¶ Fidelia ę. vasis nomē. Persius. Tumet alba fidelia vino.

Fidena. ¶ Fidena ę. vel fidenæ arū italiæ oppidū variat. Iu. sat. vi. Viuat fidenis & agello cedo paterno Verg. æneī. vi. Hic tibi nomentū & gabios vrbēque fidenam. Guido

Hydor. proprium viri variat a Fausto. ¶ Hydor cum y græco aqua est, variatur a græcis teste Nestore, hinc hydrops, hydra, hydria.

hydaspes ¶ Hydaspes fluuius Indiæ. Luca. vi. Qua rapidus ganges & qua nysæus hydaspes. similiter corripit. x. æneī. vbi est viri proprium.

Idem. ¶ Idem in neutro genere. vnde identidem. Catul. Qui sedens aduersus itentidem te. Sap. est.

Idus. Idus. i. viri proprium apud Siliū. lib. ij.

¶ Idume es. iudeę vrbs. vnde idumeus. a. um. Luca. li. iij. Gazaq; & arbusto palmarum diues idume. ¶ Ideo n oconiūctio facile occurret. ¶ Idoneus vide pcuro in. ij. li. ¶ Idasmen⁹ viri ppriū. vide melas e añ l. ¶ Midas. ę. vel mida, rex notissimus ob auriculas asininas. Sta. ij. syl. Viue Midę gazis. & lydo ditior auro. Claudi. in. iij. de stili conis laudibus. ditabat rutilo quicquid Mida tangeret auro apud eundē mendose leges Midæ & midam p nudæ nudam. — Idumei. Ideo. Idasmenus. Midas

¶ Quidē cōiunctio Oui. i. meta. Ille quidē obsequit sed te decor &c. ¶ Rhidiū. Mar. li. ij. Quum sint cura tibi simulent quæ cornua lunę In rhidio poteras Phœbe lauare pedes. rhidiū (vt inquit Domiti⁹) geometrie dimēsiōis vas, ab angusto fundo in oris latitudinē exiens. Idem ait posse legi imbricio. Merulæ neutrū placet, sed legendam credit rhytium cū y græco in principio, quod significat vas lunari specie vt ait. ¶ Sidicini populi cāpaniæ, apud quos est oppidum theanū. Sil. li. v. Nec sidicina cohors desit, viridasius armat Mille vires. ¶ Sidonius dicunt variari, ergo nec hoc nec sydon vsq; notaui corripi, vide crementū. ¶ Tridens, bidens, biduū p regulam generalē corripiunt, vt triduū. Mart. lib. ij. Si tot⁹ triduo tibi legat. phal. est. vulgo habet. Si totus tibi triduo legatur. ¶ Video Verg. ij. æneі. Quæ sit rebus fortuna videtis. ¶ Viduus a. um. vidulus & quicqd habet u ante i. teste Sulpitio. — Rhidium. Sidicini. Triduū. Video. Viduus.

I ante f cotripitur vt triformis, de simplicibus exempla non inuenio. — I ante f

Ante g breuis est, vt migro, contra Alexandrū M. Manlius. lib. iij. Sed tpe sedes Nascentū acciperent ppias, signisq; migrarent. Lucre. lib. ij. Inq; locum quādo remigrat fit blāda voluptas. Phrygi⁹ a. um. apd' Vergiliū & alios. — I añ g. Migro.

Exceptio.

¶ Digentia ę, riui ppriū. Hora. xix. epist. Me quoties reficit gelidus digentia riuus. Quē mandela bibit rugosus frigore pagus. ¶ Fligo verbū. vnde affligo, infligo &c. sic fligę arum. Claudi. Flectit & assuetū spolijs affligit egestas. ¶ Frigus frigeo, frigutio, frigero, refrigero, frigil, friguilla auis. sed rectius (vt Nestor ait) frigulla positione pducit. sic quoq; frigo is. pducit verbū tertię. Rufus in arato. Si matutino friguilla resultat ab ore. ¶ Gygas lacus Lydię hinc gygęus a. um. Prop. lib. iij. Omphale intantū formæ processit honorē Lydia gygęo tincta puella lacu. Etiā cum est viri ppriū pducitur. Verg. ix. æneі. Principio phalarim & succiso poplite Gygē Excipit. Producit quoq; p puero formoso. Hora. lib. ij. car. ode. v. — Digentia. Fligo. Frigus. Gygas.

Luna mari Cnidiusue gyges. versus est alcmanicus dactylicus tetrameter. At Gyges nomen immanissimi gigantis corripitur. Oui. iiij. fast. Quid grauius victore Gyge captiua tulisset. Et in trist. Centimanumq; gygen. Sta. ij. theb, Dirceumq; gygen scribit semp cũ y greco ¶ Pyga ę. cum y greco. Hora. sat. ij. lib. i. Ne nummi pereant aut pyga aut deniq; fama, hinc depygis adiectiuũ. Ibidem, Depygis, nasuta breui latere ac pede lõgo est. ¶ Pygargus capreæ syluestris species, aut (vt vult Plynius) aquilæ genus albicante cauda, nam pyga cum y græco cauda est, argos albus, nec dicit per d. pygardus: Iuue. sat. xi. Sumine cum magno lepus atq; aper & pygargus. versus est spondaicus. ¶ Phrygium lignũ aridum vt vult Badius. ¶ Phrygia viri ꝓpriũ apud Oui. in ibin. ¶ Sigęum troię ꝓmontoriũ & vrbs, hic sigęus a. um. Luca. lib. ix. Sigęasq; petit formę mirator arenas. ¶ Sigerius. vide a ante t saturius. ¶ Stigo in vsu non est sed bene instigo, vestigo &c. Verg. in ætna. Pressosq; instigant agmine ventos. ¶ Strigilis variat. Persius. I puer & strygiles Crispini ad balnea defer. Iu. sat. iij. Sonat vnctis strigilibus, pleno cõponit lintea gutto. de hoc in declinatiõibus dictum est. ¶ Triginta trigesimus, vide a in vltimis a tris, vt a bis viginti vigessis vt tressis octussis &c̃. Mart. xij. Amphora vigessis modius datur ære quaterno.

Pyga. Pygarg9 Phrygiũ. Phrygia. Sigæum. Sigærius Triginta Viginti.

I Ante l producitur, vt hilum, nullius precij res & fabæ nigrũ. Rufus in arato. Non eget hui9 enim sedes sacra numis hilum. Nihilum tamẽ corripit. Miletus Ioniæ vrbs. Mart. lib. viij. Nec miletus erat vellere digna tuo. Huius conditor Miletus etiã dicit. Oui. ix. met. Sponte fugis Mileta tua, celeriq; carina. Aegeas metiris aquas & in aside terra Mœnia cõstituis positoris habentia nomẽ. Iu. sat. vi. Et sybaris colles hinc & rhodos & miletos, spondaicus versus est, sic cæteri. Ideo non imitabor Aratorẽ sæpiuscule in hanc artem peccantẽ, vt plegenti totũ opus frequẽter liquebit, is ait li. ij. Sicanio lateri remis vicina Mileti. In eodem Mensibus hibernis tribus in regione Mileti. Ilithia tantũ p roduci docui in i ante a. ¶ Mile milia substantiua, nam mille adiectiuum positione ꝓducit, vt Sillius poetę nomen, licet frequenter imprimatur & Silius & sylius.

Hilum. Miletus.

Exceptio.

Tilia. ¶ Corripiuntur habẽtia s vel t ante i. vt stilus, sileo. tilia. Ouid. viij. met. Quoq; min9 dubites telię cõtermina querc9, Collib9 est phry

giis. sic cęteri. nec apud Serenũ tilia sed talea legendũ est, vt docui in talea ante l. Errauit in hoc Nestor. Hinc tolluntur psilotrũ vnguentũ quoddam. Mar. lib. iij. Psilotro faciẽq; leuas & dropace caluam, & li. vi. Psilotro nitet aut acida latet oblita creta. ¶ Syla cum y græco sylua & mons Lucanię. Verg. æneid. xij. Ac velut ingẽti syla summo vel taburno. ¶ Silenus Bachi nutritius variat. Verg. in buc. Silenũ pueri &c. Ibidẽ. Cantãte sileno. ¶ Scilicet. Verg. Scilicet is superis labor est. ¶ Sylo viri ꝓpriũ apud Catullum, video vnico l scribi. ¶ Thyle es. cum th aspirato & y græco teste Nestore cõtra Tortelliũ, qui cum i. latino sine aspiratione tile scribi ꝑcipit. dicitur quoq; thule teste Nestore, vt cupressus ꝓ cypressus. Mãcinellus negat ꝑ y scribi quia græce habet ου diphthongon, quã in u longum ꝟtimus, ideo solũ ꝑ u thule dicit. Verg. i. Geor. Tibi seruiat vltima thyle. Sil. Incola thyles. Thylos sitr scriptũ teste Nestore cõtra Tortelliũ, alterius insulę nomẽ corripit. Pris. in perihegesi id te docebit. Bilibris corripit cõpositione vt trilix, trilinguis. ¶ Ciliũ folliculus quo oculus integit, a cilere. i. mouere, hinc supciliũ qđ pilis obtegitur. In priapeis. Conueniẽs Latio pone supcilium. ¶ Cilicia ę. regio. vnde cilix, cilissa, cilicium ij. vide cilix in crementis.

Psilotrũ. Syla. Silenus. Sylo. Thyles. Cilium. Cilicia.

¶ Cylindrus cum y græco in prima syllaba, vide a ante r. area. fit a cylizo id est voluo. est lapis. & in Menęchmis coquus.

¶ Cylydros vel us. cum y gręco vtrobiq; serpentis nomen. Luca. lib. ix. Chersydros tractuq; via fumante cylidri.

Cylidrus. Cylidros.

¶ Filix vide crementum. ¶ Filimacius & filimacia hominũ propria. Sido. lib. v. Hoc faueat faciem pulcher philimacius vdã. Idem lib. ij. Locarunt matronam Filimaciam sepulchro. phal. est.

Filimacius. Filimacia.

¶ Gilippus proprium viri. Tibul. iiij. Non magni potior sit fama Gilippi. sic apud Vergi. æneid. xij. Gilium loci nomen apud Petrarcham in sexto aphricæ. Linquitur ad Læuam Gilium vicinaq; contra. Stat. iuga.

Gilippus. Gilium.

¶ Hilaris hilare &c. græce hilaros dicitur, hinc hilarius & hilarion propria, & hilarœdus lasciui & delicati carminis cantor. Verg. Et multo in primis hilarans conuiuia Baccho.

Hilaris.

¶ Hyle es. Bœotiæ oppidum variatur, quia Nebrissensis dicit produci ab Homero. Papi. Qui breue littus hyles. pro sylua & sarmatica gente ꝑducitur. Valerius flaccus. Mouit & hylęa supplex cum gente syenen. ¶ Hylas ę. Herculis puer. Verg. Clamassent vt littus Hyla &c.

Hyle. Hylas.

¶ Hylactor cum y græco vt duo precedentia, canis nomen. vide aglaodos a ante o.

Hylactor

Ilerda. Ilertes. Ilissus. ¶ Ilerda æ. vrbs hispaniæ, vide lamus a añ m. ¶ Ilertes æ. cyrenaicorum dux in secũdo bello punico. Sil. lib. iij. Consilio viridis sed bello serus Ilertes. ¶ Ilissus fluuius atticæ, variat teste Nebrissensi & scribit gemino ss. ego tamẽ in versibus quos citat. vidi helisos, apud Papiniũ cum e aspirato & vnico s. vide helisos i ante s.

Ilaris. ¶ Ilaris hilarus &c. sine aspiratione nonnulli scribunt Apuleius tamen aspiranda censet vt dicit Nestor. ¶ Ilaira mulieris nomen. vide i ante r. ¶ Lilæa quarundã vrbium nomen. vide æ ante a.

Lilæa. Lilæus. Lilybæũ. ¶ Lilæus viri ꝓpriũ. Sil. xiiij. Quã rapidis puppem manibus frenare lilæus Dum tentat sæua truncatẽ mẽbra bipenni. ¶ Lilybæũ cũ y græco in secũda seq̃nte b cũ æ diphthongo Siciliæ ꝓmontoriũ & vrbs, vide pachynus a ante c. ¶ Milium frumentũ quoddã volunt a mille dici, ꝑpter acinoꝶ multitudinẽ. Mart. lib. xiij. Frumentum milium ptisanãq; fabamq; solebas. Vendere pragmatic⁹ nũc emis agricola. ¶ Milo vel milon athletæ & alioꝶ nomen, corripitur tantũ a latinis, licet quidã dicãt a græcis ꝓduci. Oui. xv. met. Robora fletq; Milon senior quũ spectat inanes. Luca. Põpeiana reum clauserunt signa Milonẽ. ¶ Pila spærula lusoria. Hora. Indoctusq; pilæ. at cum y græco pyla ꝑ colũna ꝓducitur. Verg. viij. æneid. Saxea pyla cadit. Horat. sat. iiij. Nulla taberna meos habeat neq; pyla libellos. ¶ Pylus. i. crinis. Catul. Prætor nec faceret pili cohortẽ, phal. est. At pilum ꝓducit pro telo romano, a perimẽdo dictũ quasi perillum, hinc pilat⁹ pilo armatus. Mart. Et pilata redit iamq; subit q; cohors, hinc pilatus cognomẽ infœlicissimi Pontij, licet alia sompnient indoctissimi barbariei assertores. Sedul. lib. v. Mox igit dominũ pilati ad mœnia duci. minus docte corripit ab Aratore & nõnullis alijs. ¶ Pylos cũ y græco, vrbs a Nelo Nestoris p̃re cõdita, vnde Nestor Pylius dicit. Sta. iiij. theb. Mittit opes danaasq; pylos Neleia turmas, Nondũ nota pylos. Oui. li. i. de põto. Crede mihi Pylio Nestore maior ero, Pileus vndecũq; fiat ꝓducit. Persius. Hæc mera libertas Hanc nobis pilea donant. A pilus fit verbũ pilare. Mart. Quem præstas culum quẽ labiene pilas.

Milium. Milo. Pila. Pilus. Pilatus. Pylos.

Pylene. Philyte. Philetus. Pylades. ¶ Pylene es. cũ y græco, vrbs Aetoliæ. teste Lactantio. Papi. iiij. theb. Belli fama viros sensit scopulosa pylene. ¶ Philyte apud Valeriũ flaccum. lib. v. vide byzer in crementis. ¶ Philetus vel piletus viri proprium apud Pap. in. ij. syl. & in ij. lib. Martiali. ¶ Pylades cum y græco viri propriũ, vide matella a ante t.

Philos cũ suis. ¶ Philos. i. amicus, hinc multa sunt, vt Philosophus, philoponus, phileros otis. philomela, philemon, philomelus. philetas, philadelphus, philippus, philenis, philctes, phillius, œnophilus, philo onis

philodemus, philagrius. philoctetes &c. quæ omia phi syllabã corripiunt. Mart. lib. ij. Candide κοινὰ φίλων sunt hæc tua candide πάντα. Quæ tu magniloquus nocte dieq; sonas. Manilius. lib. i. Arma philippæos implerent agmine cãpos. Verg. iij æneí. Parua philoctetę subnixa petilia muro. Proper. lib. ij. Tarda philoctetę sanauit crura machaon. Idem lib. iij. Callimachi manes & Coi sacra philetę. In vestrũ quæso me sinite ire nemus. Sic philisteon ꝓprium viri. Mart. lib. ij. Mimos ridiculi philistionis. sic hæc & cætera a philos semꝑ corripiunt, ideo periti poetę nunq; in heroicis, elegiacis, sapphicis, phaleucijs cæterisq; generibus tribrachum & ꝓceleumaticum respuẽtibus, vsi sunt his dictiõibus philosophus & philosophia, sed pro ijs semꝑ dixerunt sophus sophia. quãobrem nolim imitari Sidoniũ dicentẽ in epithalamio Polemij. Ilicet summi resident septẽ sapientes. Innumerabiliũ primordia philosophorꝝ. hic vnus maiori licentia vsus est q̃ cæteri omnes ante eũ. Nec sequar vetulum maleferiatũ dicentẽ. Philosophia exilium patit & philopecunia regnat Sido. quoq; ꝓduxit philoctetes dicens ad fœlicẽ. Philoctetã tibi dedit pharetrã. vtrũs est. versus aũt phal. vbi in philocteta prima male ꝓducit, vt notat Baptista pius, sed forsitan aliqs more Catulliano diceret primũ ped ẽẽsse iãbum. Phylires populi apd Priscianũ in perihegesi. ¶ Phylæ arum. aut pyle arũ. cũ y græco vrbs pluraliter teste Sulpitio in illud Lucani lib. x. Regni claustra phylæ cum y græco, vt phylace es. oppidũ Thessaliæ, vbi regnauit Protesilaus. hinc phylacides dictus, producta prima contra primitiui naturã. Oui. in. ij de arte. Phylacides aberat Laodamia tuus. vxor Protesilai Laodamia. hinc phylacea dicitur vel phylaceria. Idem in Ponto, Vt viuat fama coniunx phylocεia, cuius Iliacam celeri vir pede pressit humum. Luca. li. vi. Quæ tetigit phylace thessosq; & dorion ira. ¶ Phylax custos, phylatto custodio. hinc siquidem corripitur, vt docet arctophylax cum y græco.

Philoctetes. Philetas. Philosophus. Philosophia. Phylæ. Phylace.

¶ Phylira cum y græco in prima, arbor quã latini tiliam appellãt. hinc phylirę dicũtur tenuissimę mẽbranulę inter corticem lignũq; tiliæ, quibus in coronis oblectabãtur conuiuę. qua de re multa dicit Beroaldus in annotationibus, & Politianus in miscellaneis ca. lxxxij. Ouid. v. fast. Ebrius incinctis phylira conuiua capillis Saltat. Hora. i. car. ode. vlt. Displicent nexæ phylira coronæ. sapphicũ est. Pro Chironis matre. ll. duplicat teste Georgio valla. hinc phylliri des chiron, & phyllirius, quod secũdam contra primitiui naturam ꝓducit, aut vnico l phylereius, id rectius credo. Ouí. v. fast. Phylliri des tenuit saxo stant antro vetusto. Ibidem. Excipit hospitio iuue-

Phylax. Phylira. Phyllira.

nem phillirius heros, aut philireius heros. Idem. vij. meta. Non exempta foret pœnæ fugit alta superq;. Pelion vmbrosum phylireq; atq; tecta superq;. Othryn &c. sic scyllacæum quoq; (vt asserit Strabo lib. viij. teste Feretto.) ll geminat, tamen Verg. correptionis gratia l. vnum abstulit in. iij. æneid. dicens. Caulonisq; arces & naufragium scylacæum. Scylla quoq; tam mulieris q̄ hærbe nomen l geminat, & apud Columellā male vnico l vulgo scyla legi putam⁹.

Scyllacęū

Ante m in dissyllabis ꝓducitur, vt cimex icis. Mart. li. xi. Nec toga nec focus est, nec tritus cimice lectus. In eodem lib. Et teges & cimex & nudi sponda grabati.

I añ m. i

Limus hinc sublimis, illimis, oblimo as. limē. hinc elimino as. strymon, hinc strymonius a. um. Luca. iij. Deseritur strymon &c.

Exceptio.

Dimas. ¶ Dimas antis viri proprium. vide ephitus e ante p. Papi. vi. thebi Phædymus atq; Dimas.

Fimus. ¶ Fimus. Verg. i. Gæor, Ne saturare fimo pingui pudeat sola neue Errauit in hoc nomine Petrus riga in exodo dicēs. Cum fimo vituli carnes coriumq; cremantur.

Hymen. ¶ Hymen variatur. Catul. Hymen o hymenæe hymen ades o hymenæe. Oui. in epist. Turpia famosus corpora iungit hymen. Hymenæus tantū corripitur, est nuptiarum deus.

Mimas. ¶ Mimas antis. mons in minori asia. Ouid ij. met. Et tandem niuibus rhodope caritura Mimasq;. Est quoq; gigantis nomen, vide ophias i ante a. de quo Hora. quoq; li. iij. car. ode. iiij. Sed quid Typhœus & validus Mimas. versus est alcaicus dactylicus.

¶ Nimis aduerbium. Horat. Sed nimis arcta premunt olidę conuiuia capręi. meretrices fœtidæ aut fœtores axillarum.

Simon. Simo. ¶ Simon & simo, vt Agamemnon & agamemno, vide crementum, ideo gaptistam producentem non sequar, multo minus Sedulium dicentem lib. iiij. Stagna petit paruaq; sedens in Simonis alno. ¶ Simul. Vergi. ænei. iiij. Quam simul ac tali præsensit peste teneri.

Thymū. ¶ Thymum hærba apibus gratissima cum th aspirato & y græco. Vergi. i. æneid. Feruet opus redolentq; thymo fragrantia mella, sic cæteri, ideo errat Nestor qui voluit variari, propter indoctum Macrum masculine dicentem. Si desit thymus pro thymis ponere tymbram Præcipiūt medici. Errauit Macer in valde multis, vt opus nostrum perlegenti patebit. docti thyma non thymos dicunt. Ouid. i. de arte. olentia nactæ Pascua per flores & thyma summa volant.

I ante m in polisyllabis corripitur, vt Timātes tis. proprium viri. Vale. lib. iiij. Monitu rediere timantis. fuit etiam pictor Parrhasij æmulus vt ait Tortellius, quem nisi vidissem, putassem declinari timas antis. vt dimas antis. & ante excepissem, hymetus cum y græco mons Atticæ in. vij. æneі. quidam libri corrupte habent hymetia pro simethia, Timœtes viri proprium. In. ij. æneі. Chimera q̄uis a græcis per ei diphthōgon scribatur in prima syllaba, teste Hermolao barbaro in. v. Plinij. id notauit Nebrissensis ante me, nam & ipse Hermolaum in Pliniū perlegi. Chimera

Exceptio.

¶ Chimerinos .i. hyemalis.. Mar. lib. ix. Si daret autumnus mihi nomen oporinos essem Horrida si brumę tempora chimerinos. Dictus ab æstiuo therinos tibi mense vocarer. Tempora cui nomen verna dedere quis est. Chimerinos.

¶ Cymodoce es. vel cymodocea nympha maris, dicta q̄ vndas maris quiescere faciat, vide i ante o Spio. Cymodoce.

¶ Cymothoe cum y græco, vt precedens nomē a cyma .i. fluctus & thoo curro, etiam est nympha maris. Sil. lib. vij. Ad quæ cymothoe nympharum maxima natu, si quid eiusdem sit originis producatur. Cimmerij populi nomen positu producitur teste Nestore, dimidium producitur compositione vt nimirum. Cymothoe.

¶ Hymera cum y græco fluuius & oppidum. Sil. lib. xiiij. Armaue re suos qua mergitur hymera ponto. Hymera

¶ Limone mulieris proprium. apud Ouid. in Ibin. Limone.

¶ Mimalion viri proprium. Proper. li. i. Mimalion nullos fugiendo tulle labores Sæuitiam duræ contudit iasidos. Ouid. in. ij. de arte. Flesse sub arboribus mimaliona ferunt. Mimallones gemino ll id est bacchę corripitur. Persius. Torua mimalloneis &c. Mimaliō

¶ Simius & simia. Iuue. sat. viij. Cuius supplicio nō debuit vna parari Simia nec serpens vnus nec culeus vnus. Mart. in apophoretis. Callidus enixas elidere simius hastas. sic cęteri, nam apud Statiū nunq̄ corripitur cōtra Calderinum, Nestorem, Bebelium, inepte legentes simium pro nimiū. verba Papinij in fine syluarum sunt. Infantem lingua nimiū salibusq; proteruum. insulsissimus sensus est si simium legas, vt cum Sulpitio sentio. Simię insulę sunt in Carpathico mari, & opinor similiter produci. Simius. Simia.

¶ Similus agricolę nomen. Verg. in Moreto. Similus exigui cultor quum rusticus horti. Similus.

Similius. Simeth9.

¶Simethus fluuij nomen. Verg. ix. æneí. Genitor quē miserat arcē Eductum matris luco simethia circū Flumina. pinguis vbi & placabilis ara palici. at Simethus viri ꝓprijū corripitur. Sil. lib. ix. Arma fuere decus victori bina Simetho. ¶Timagenis philosophi nomen Hora. epist. xx. Cupit hyarbitam Timagenus æmula virtus. sic quicquid est a time. i. honor (licet æstimo correptū quidam hinc esse velint, qđ vt corripi notum est, ita hinc deriuari incertum est) vt timæus, timotheus, timarchus. Sedul. Dum residens cæcus timæi filius illud. errauit more suo Riga dicens in Luca. Bartimęus timæi filius vnus erat. Fortunat9. Et cū timotheo viuere cura meo Timarchus viri ꝓprium est, in quarta tertiæ philelphi.

Timagenes. Timæus Timotheus.

I ante n

Ante n producitur, vt Plinius viri proprium. Mar. Facūdo mea Plinio thalia. phal. est Auso. in epig. vidit nubentem Plinius androgynū. Petrarcha in. ij. lib. epist. ad Rainaldum male corripit dicens. hæc iuga Vergilius, Plinius tenet illa secundus. Inarime trinacria vinū, linum licet a græcis corripiatur teste Nestore. Luca. lib. ix. Et tectum lino spargam per vulgus osirim Inachus n habet in secunda syllaba vt inarine,

Exceptio.

¶Corripiuntur habentia purum c vel m vel s ante i ¶Purum dico ꝑpter crinis, scriniū, clino, inclino &c. spinus spina quæ ꝓducūtur. Exempla sunt cinamomū, minus sino is. poetæ vbi cinamomum dicere nō poterant cinnamū gemino n. dixere, nam eadem arbuscula est cinamomū & cinnamum, neq; a cāna dicitur vt indocti arbitrātur Luca. li. x. Infundere comę qđ nōdum euanuit aura Cinnamon externæ nec perdidit aera terrę, pro cinamomū per sincopam teste Omnibono. Mar. lib. iij. Et fluere excusso cinnama fusa vitro. Tortellius teste Nestore errauit dicens cinamomū n geminare. Nestor affert græcum versum ex Dionysio in periegesi vbi ꝓducitur tertia correptis cæteris in cinamomū. ¶Cinnyps cum duplici n & y græco in secūda syllaba, teste Nestore cōtra Tortellium, est Libyę fluuius, & in. xij. Sillij viri ꝓprium, in obliquis suscipit aspirationem, vt cinnyphis hinc cinnyphius. a. um. Verg. iij. Geor. Cinnyphij tondent hirci ¶Tolluntur ab hac exceptione Chinea collis Brixiæ apud Catullum ad Ianuam, vt interpretatur parthenius. Minos cretensium rex. Ouid. viij. met. Omnia possideat non possidet aera minos. Minotaurus monstrū labyrintho inclusum. Verg. vi. æneí. Mixtumq; genus prolesq; biformis. Minotaurus inest Veneris monumenta nefandæ.

Cinamomum. Cinnamum.

Cinnyps

Minos. Minotaurus.

¶ Mineus viri ꝓpriū, vnde mineius & mineis idis. Oui. iiij. met. Fi/nis erat dictis & adhuc mineia ꝓles. Vrget opus. ¶ Mina ę. i. mna libra, dicunt produci. Minearum. pro cōminationibus corripi, vt verbum ipsum minor, at mino as. pro ago ꝓduci petrus Riga in libro Maccabęorū. Ex auro clypeum minarū mille minarū. Exptē In hymno diui Francisci tam potest corripi ꝙ ꝓduci Mina gregē duc ad regem. non adducit alia testimonia ad ꝓductionē Nestor, ideo hæc oīa iuxta corripi credo, quia Priscian⁹ in libello de pō deribus semꝑ corripit vt Accipe ꝑterea paruo quā nomine Graij Mnam vocitant nostriqꝫ minam dixere priores. In eodem. Sexa/ginta minas seu vis sex milia drachmas Mini⁹ nij. ꝓpriū viri apd Beroaldum, & Minæi populi apud Pris. in perihegesi. Mineus. Mina.

¶ Sinum. i. vas. Verg in buco. Sinum lactis & hæc te liba priape quotannis. Expectare sat est. dicit quoqꝫ sinus ni. Plautus. Ei ne hic sinus cum vino fertur. pro alijs significatis corripit. Verg. Sic effa/ta sinus lachrymis impleuit obortis. ¶ Synas adis. cū y græco & vnico n teste Nestore Phrygiæ oppidum fœminini generis. Papi. lib. i. Syl. Purpura sola cano phrigiæ quā synados antra, Ipse cruē/tauit maculis lucentibus atys. Ibidem pro lapide synadico masculi/ne dixit. Regula lōga synada distinctum variat. ¶ Sina mons qui etiā sinai saltē in gtō græcanico, ꝓducit a Baptista mantuano. Sinum. Synas.

¶ Ginus viri ꝓprium, corripitur in nona septimę Philelphi dicētis Et meus iste Ginus. ¶ Hinulus ceruorū pullus, & ex equo & asi/na mulus, variat vt ostendit deductum hinuleus. Proper. Atqꝫ hi/nuli pellis totos operibat amātes. Hora. in odis. Vitas hinuleo me similis chloe. asclep. est. Geor. valla aspirat nomen, licet sint qui sine aspiratione scribi ꝑcipiant. Idē scribit gemino n hinnulus, qđ mihi non placet. ¶ Inula hærba. Colu. lib. xi. Capparis & tristes inulæ ferulæqꝫ minaces. ¶ Inuus Pan, hinc castrū inui est oppidum qđ nūc nouū castrū dicit, ꝙ ibi colebat Pan. vt dicit Serui⁹ in illđ Ver. vi. ęne. Hi collatinas imponēt montibus arces. Pometios, castrūqꝫ Inui bolam qꝫ coramqꝫ. ¶ Linus viri nomē. Oui. Et linon in syl/uis idem pater edidit altis. Verg. Nec linus huic mater &c. Mart. li. i. Dimidium donare Lino ꝙ credere totū Qui mauult, mauult per/dere dimidium. Errat Petrarcha ad conuiciatorē dicens. Orpheus amphion vel natus Apolline Linus. ¶ Lino & linio is. hinc illi/nio, oblino &c. Hora. Incōptis allinet atrum. Verg. Seruataqꝫ mel/la thesauris relines. Sedulius. Mēbra operis natale lutum per clau/stra genarum. Illiniens hominē veteri de semine supplet. Errat mo/re suo Riga in Tobia dicens. Linijt hinc oculos, fit medicina patri. Ginus. Hinulus. Inula. Linus. Lino. Linio.

Apud Lucretium lib.iiij.sensus facile iudicat non illiniaris nec illi naris legẽdum esse, sed illiciaris sic. Vt melius vigilare sit ante. Qua docui ratione cauereq; ne illiciaris Nam vitare, plagas in amoris ne iaciamur, Non ita difficile est q; captũ retibus ipsis Exire & validos Veneris perrũpere nodos. Notate diligenter hæc verba Lucretij. Apud Verg. in ætna non linitur habetur in emendatis libris sed per e lenitur a lenior iris. i. mitigor, & est optimus sensus vt videbis ex doctissimi Badij enarratione. sic igitur legas. Si lenit opus restat magis, vritur illic.

Ninis. ¶ Ninus rex assyriorum. Ouid. iiij. met. Conueniant ad busta Nini lateantq; sub vmbra.

Ninos. ¶ Ninos vrbs Assyriorum maxima quæ Niniuæ quoq; dicitur, quo nomine in Flandria oppidulũ Brabantiæ conterminũ, duobus milibus distans a gerardi monte, vbi diuus Hadrianus religiosissime colitur. Niniuæ est mea patria, vbi vterq; parens Ioannes despauterius sartor, & Margaretha despauteria obstetrix in domino quiescunt. pro quorum animis orationem dominicam legere cum angelica salutatione ne pigeat te, quisquis meis laboribus euaseris doctior, id a discipulis exigant præceptores si iustum peto. A niniue fit niniuita. vnde Niniuita q; niniuensis dici malui. Luca. Et fœlix (sic fama) ninos, ventosa Damascus.

Niniuæ.

Pynarus ¶ Pynarus fluuius. Priscianus in perihegesi. Cui tamẽ immenso fluuij se gurgite miscent Per longũ pyramus. spacium pinarusq; voluti Scribitur cum y græco.

Tinarus. ¶ Tinarus viri proprium. Verg. ix. æneid. Irrumpunt aditus rutuli vt videre patentes. Continuo quercens & pulcher equicolus armis. Et preceps animi Tinarus & mauortius Hæmon. hic s littera interimitur nisi tollas & vel legas martius.

Tinea. ¶ Tinea vermis. Mart. lib. ij. Non metuas mortẽ Næuole, sed tineas. Iu. sat. vij. Positos tinea pertunde libellos. Ouid. xv. meta. Agrestes tineæ (res obseruata colonis) Ferali mutãt cum papilione figuram, sic cæteri quotquot sunt fide digni, quo circa variari nõ recte dicit Nestor, neq; em̃ imitabor Serenum dicentẽ. Natura interna est cum viscere tinea serpens. Nec Sedulium lib. iiij. Non mordax ærugo vorat, non tinea sulcat. Nec Rigam in Luca. In terris vbi sunt ærugo, tinea, fures.

Tines. ¶ Tines etis. apud Philelphum in. i. ix. idem tamẽ in. ij. vi. male produxit linus. ¶ Tinias, cum i ante a, fluuius prope Meuaniam. Sil. lib. viij. Et lauat ingentem perfundens flumine sacro Clitumnus taurum Narq; albescentibus vndis In tybrin properans Tiniæq;

Tinias.

inglorius humor. Et clanis & rubico & senonum de nomine senę.
¶ Tynichus cum y græco & ch aspirato in tertia, est viri nomen. Marullus. At non sic Tynichusq; senex spartanaq; natum Fleuit eris molli mollior ipse nuru.
¶ Trinoctius, trinodis & similia compositione noscũtur Auso. de numero ternario. Trina tarentino celebrata trinoctia ludo.

I ante p

Ante p corripitur, vt Scyphus cum s ante c sequente y græco nõ cyphus, nec vsq; producitur, vt contra Tortellium bene docet Nestor. nec em̃ apud Vergi. in emendatis codicibus est in. viij. æneid. Hoc pater anchises cypho libabat ad aras sed auro libabat. cũ Tortellio errat Sulpitius. Mar. lib. viij. Hic scyphus est in quo misceri iussit amicis Largius æacides & bibit ipse merum. Deceptus est Tortellius (si Nestori credimus) glossa interlineari vbi habetur auro. i. cypho expuncta librariorum vitio s littera. ¶ Niphates, q̃q; apud græcos ei diphthõgo scribatur teste Nebrissensi. Iuue. Quosdam facit iste niphate In populo cypros. Ouid. x. meta. Telluris Cypriæ pars optima &c.

Niphates

Cyperus

¶ Cyperus qđ Sulpitius male dicit produci, pro hoc tamẽ Nestor inepte cyprus legerat apud Sulpitiũ. Homerus in. iij. odissęę. Ende kypeiros est heroici finis. Theocritus in. i. edyllio teste Nestore similiter prima breui secundã ꝓduxit, scribit per y græcũ in prima syllaba & ei diphthõgon in secũda syllaba quam vertimus in e longum vel i longum, vt cyperus vel cypirus, arbor est dicta a latinis ligustrum. Est hærba quoq; in hoc errat Macer dicens. Cum trito validum cypiro si iungis acetũ. fructum ꝓducit candidum. Hiero. in canticis ca. i. Botrus cypiri dilectus meus mihi in vineis engadi. mendose legitur cypri. Cyperus quoq; est viri proprium. Marti. li. viij. a pistore Cypere non recedis. phal. est.

Hypocrita.

¶ Hypocrita corripitur vt omnia ab hypo. id est sub, veluti hypocaustum, hinc hypocritius a Philelpho semper corripitur pro simulatore. nam hypocrisis simulatio quasi subtectio iudicij, ab hypo cum y græco. id est sub, & crisis. id est iudiciũ, ideo teste Nestore errauit Riga in Leuitico dicens. Aurea facta foris simulans hypocrita fingit. errat Sulpitius & quotquot putant hoc nomen posse produci, quia optime sic hexametrũ ingreditur. Pessimus a populo vult sanctus hypocrita dici. Papi. in syluis. Vbi languidus ignis inerrat Aedibus & tenuem voluunt hypocausta vaporem. Hypocausta sunt vaporaria vbi sudamus in thermis. Syphax vide crementum, ideo errat Petrarcha in viij. aphricæ. Nuncius hostem

Hypocausta.

Aduentare refert, syphacis filius vltro. aliquando idem corripit quia putauit propria variari, in quo errat vt docui in præfatione.

Dysspil⁹. Cippus, Hippocrates & ab hippos cætera positione producuntur vt Dysphilus malus amicus. Nam dys cum y græco in compositione malum indicat. hinc Dyscholus. Iuue. sat. iiij. Non est Romano cuiquã locus hic vbi regnat Protogenes aliqs vel dysphilus aut

Diphilus erimantis. Mancinel: tamen Diphilus legit pro Iouis. i. cæsaris amico, nobis prior opinio magis placet.

Exceptio.

Grypus. ¶ Grypus est gryps & nasus aduncus & ænygma. Gryphon græci insolubile dicunt. vide crementum.

Hypates. ¶ Hypates is. fluuius siciliæ. Sill. xiiij. Hypatem ac facilem superati gurgite parco. Pantagiam cum y græco video scribi vt Hypate

Iphus. oppidi nomen.

¶ Iphis viri proprium & puellæ in virum versæ, dicitur ab iphi. i. robur. quicquid igitur fit ex iphi producatur. Oui. ix. met. Vota puer soluit quæ fœmina vouerat Iphis.

Iphigẽia. ¶ Iphigenia & iphianassa mulieris proprium, vide i ante a.

Iphitus. ¶ Iphitus viri proprium. Verg. ij. æneí. Iphitus & Pelias mecum.

Iphino⁹. ¶ Iphinous viri proprium. vide danis a anten.

¶ Iphinoe es. proprium mulieris. Vale. flaccus lib. ij. Dicta placent

Iphiclus. portatq́ preces ad littora graijs Iphinoe.

Iphilus. ¶ Iphiclus viri nomen. Proper. lib. ij. Cognitus Iphicli surripuisse boues. ¶ Iphilus viri proprium in primo Valerij flacci.

Iphias. ¶ Iphias patronymicum. Ouid. v. trist. Ausaq́ in accensos iphias ire rogos. propter hæc errauit Petrarcha, quia credidit propria esse

Niphe. cõmunia dicens in vi. aphricæ. Cernit Iphim & nimio consumptã byblida luctu. ¶ Niphe licet nonnulli libri habeant nymphe, nam nymphe cum y græco hic legendum non est. cum sit hic ni-

Pipilo. phe nymphæ dianæ nomẽ & interpretatur teste Regio lotrix a potu niphin. i. a lauando. vide rhanis a anten.

Idem. ¶ Pipilo as. passerum est cum vocem edunt. Catull. de passere. Ad solam dominam vsq́ pipilabat. phal. est.

¶ Pipo as. Varro in aboriginibus. mugit bos, ouis balat, gallina pipat. Author philomelæ. Accipiter pipat, miluus hiansq́ lepit. Pessimus at passer tristia flendo pipit. Ego columellæ auscultandũ puto de gallinaceis pullis dicenti in lib. ix. cap. v. Animaduertat an pulli rostellis oua percuderint, & auscultetur si pipiant. corripitur quoq́ pipinna vndecunq́ sit a Mart. in lib. xi.

Rhipei montes scythici, a rhipixo.i.flo, quia ventis perpetuis obnoxij sunt. Verg.Geor.iij. Gens effrena nimis rhipeo tundit euro. Rhipheus viri nomē. vide ephitus e ante p. Ripa. Verg. Non bene ripæ credit. At rhipæ arum, p montibus arcadiæ corripitur, vide Beullum e ante t, sic rhypes cū y græco achiuorū populi, hoc nomen corripi credim⁹. Scipio, ppriū & appellatiuū. Sil.xiij. Aspicit & subito turbat Scipio visu. Hora.i.sat.lib.ij. Attamē & iustum poteras & scribere forte Scipiadam. Plautus in asinaria. Scio esse q̄ me hunc Scipionē contui. Iambicum trimetrū est. sic cæteri quotquot fuerūt digni fide, multi in hoc errauerunt, inter quos est Petrarcha dicens vt alibi sępe in tertia aphricę. Maxim⁹ in magno Scipio notissim⁹ orbe. aliquādo tamē pduxit, nec miror, nam sibi psuaserat, ppria variari. Scrypulū quod y in u verso dicit scrupulum ponderis genus est. Mar.lib.v. Saturnalitię ligulā misisse se libræ Flāmarisue togę scrypula tota decem. Luxuria est. Idem li.x. libras scrypula sextulasq; dicit. phal est. Oui. aut alius de medicamie faciei. Quinq; parant marathri scrypula, myrrha nouem, sic cęteri quibus fides habenda est. Errat igitur Macer dicens, Quattuor aut scrypulos mihi significare videt. & Priscianus in carmine de ponderibus (si Prisciani sit, quia pluscula sunt in hoc carmie doctis nō imitanda) vbi dicitur. Siciliquus drachmę scrypuli si adiectio fiet. Sæpe idem nomē ponit & semper corripit. masculinū apud veteres non legi. Sipho onis. fistula aut canalis tubus, p quē vrgēte spiritu aqua vel alius liquor omittit, hinc diminutiuū est siphunculus.i. exigua fistula ex ære, plūbo aut marmore, ex qua exilit aq̄ e fonte. Iu.sat.vi. Effigiemq; deę longis siphonibus implent. Sipus untis. oppidum a multitudine sepiarū. sepius prius dictum hinc sipōtinus vt Nicolaus perottus Sipontinus. Sil. lib. viij. Quęsiuit calaber subducta luce repēte Immēsis tenebris & terrā & littora Sipus. li. v. Quas recipit salpina palus & subdita Sipus Mōtibus. Sypharīū cum y gręco, sunt qui dicant esse mimorū pmium, alij velamē esse putant scænarū, vide grāmaticorū dissensiones in illd Iuue.sat.viij. Consumptis opibus vocē damasippe locusti Sypha rio clamosum ageres vt phasma Catulli. Stypendium cum y græco teste Nestore contra primitiui naturam corripitur, quia a stype dicitur teste Varrone, Catullus, Indomito nec dira ferens stypendia tauro. Sido. Quæ captiua dedit quondam stypendia barchę, Idem contra oīm authoritatē corripuit lib. viij dicens. Possit fœdere sub stypendiali. phal. est. hoc non imitandū est teste Baptista pio. Stipes, itis. Vergi. Stipitibus duris agitur, sunt q deriuēt

Ripheus. Ripa. Scipio. Sipho. Sipus. Syphari um. Stypen dium. Stipes.

a styps & cum y græco stypes scribunt. ¶ Stypa vnico s teste Nestore & y in u versa stupa dicitur, hinc stupeus. a. um. Verg. ij. æneid. Subijciunt lapsus & stupea vincula collo Innectunt. Georgius valla vult pp geminare styppa, stuppa, styppeus, stuppeus.

Stypa.

¶ Stypo as. i. cōdenso & rimas obturo, qa in hoc stypa vti solem⁹ Oui. iij. met. Quę cūcꝫ comitū turba est stypata suarū. at corripiunt stipula & stipulor. aris. Verg. stridenti stipula &c. Iu. Quantū vis stipulare & ptinus accipe quid do. ¶ Tiphata orum. collis ppe Capuam. Sil. xij. Arduus ipse tiphata Inuadit propior.

Tiphata.

Tiphys. Typhon

¶ Typhys cum y gręco in secūda syllaba nautę nomen. Vale. flac. lib. i. Peruigil arcadio tiphys pendebat ab astro. ¶ Typhon onis. gigas & impetuosa ventorū rotatio. Manilius lib. iiij. Quum fugeret typhona Venus subseditin vndis. Oui. ij. fast. Terribilē quondā fugiens typhona dione. Iterū Manilius lib. ij. Merito typhonis habent Horrendæ sedes quē tellus sæua pfudit Quū bellum cęlo peperit. Pro vento autē Luca. li. vij. Et trabibus mixtis auidas typhonas aquarū Detulit, mēdose legebat phytonas teste fidissimo interprete Lucani Verulano. nullos inueni veteres qui Typhon corripuerint, ideo nolim imitari Martianū Capellam in hoc, cōtra oim authoritatem corripientem in secūdo lib. quum dicit. Dissona sacra mitram ditemcꝫ ferumcꝫ typhonē. Necꝫ Philelphum dicentē in iij. vi. Redderer inferior fieremcꝫ typhonis amator. & in v. viij. Dicta typhonæo crepitent tura grandius ore. Typhœus eiusdē gigantis nomen, primā semper corripit, vt in synalœpha & hypmetris visum est. ¶ Triphillis apud Priscianū in perihegesi.
¶ Vipera. Ouid. x. meta. venenū Vipera diffundit crescentescꝫ abstulit annos.

I añ Q
Siqdem.

Ante q corripitur, vt siquidem, etiam vbi oratio est licet tūc quocꝫ pduci posset. Oui. iiij. fast. Sed si forte tibi non est mutabile pectus Statcꝫ semel iūcti rūpere vincla thori. Hoc quocꝫ tentemus siquidem ieiuna remansit Sin minus inferni coniugis vxor erit. Idem li. iij. sine titulo. Quæ mihi ventura est siquidem est ventura senectus. Cum desit numeris ipsa iuuenta suis. in qua correptione videtur liberiore vsus licentia, nemo enim si vncꝫ corripuit, at composita vox ppetuū corripitur, sed vnde cōposita est significationē nō gerit. Est eñ siquidem idem quod nam, in qua significatione inquit Lucanus lib. iiij. Hoc siquidem solo ciuilis crimine belli. Dux causæ melior es eas.

Exceptio.

¶Liquetius Venetiæ fluuius, hinc adiectiuũ liquetius a.um. vt apđ Vergiliũ æneí. ix. teste Seruio Quales aereæ liquetia flumina circũ Imperitiores teste Seruio legunt liquentia. Liquetius

¶Liquor eris. deponens tertiæ. Verg. i. Gæor. Liquitur & zephyro putris se glæba resoluit. Liquor nomen rectius corripitur, quia solus Lucretius produxit vt lib. i. Põdus vti saxis, calor ignis, liquor aquarum. Et ibidem. Fiet vti cibus omnis & aridus & liquor ipse. Liquens a liquor. Verg. aut quum liquentia mella. Liqueo es. hinc liquesco corripit. Persius. Tot tibi quum in flãmas iunicum omẽta liquescant. Verg. Camposq; liquentes. At a liquor liquesco producitur. Ouid. i. de ponto. Sic mea perpetuis liquescunt pectora curis. Iterum liquo as. corripitur. Luca. lib. vij. Ereptaq; tela liquauit. ab his liquidus variatur, quia potest esse tam a liquo q̃ liquor, eadem tamen est significatio. Lucre. lib. i. In saxis ac speluncis permanat aquarum liquidus humor &c. Idem in. ij. Illa quidem debẽt ex læuibus atq; rotũdis Esse magis fluido quæ corpora liquida constant. Idem in. iiij. Crassaq; cõueniunt liquidis & liquida crassis.

Liquor. Liquens & Liquesco Liquo. Liquidus

I Ante r in dissyllabis producitur, vt ciris cum i latino interpretatur tonsa, cirin em̃ græce significat tondere, dicit̃ scylla Nisi filia, ob tonsum patris crimẽ in auem alaudam versa. Verg. in ciri. Candida concessos ascendat ciris honores. Oui. viij. met. In auẽ mutata vocat̃ Ciris & a tõso est hoc nomen adepta capillo, sic cæteri oẽs. Quãobrem nõ verebor dicere mẽdosum esse locũ hunc in ætna Vergiliana. Mẽtiti vates stygias, vndasq; canẽtes. Hi tityon septẽ strauere in iugera fœdũ. Sollicitãt magna te circũ Tantale pœna. Sollicitãtq; cirin, minos tuaq; Aeace in vmbris. Iura canũt ijdẽq; rotant Ixionis orbẽ. Oẽs libri q̃s videre licuit habent p̱ s litterã sirim Calderin⁹ id quid sit minime declarat. Est qui dicat sirim. i. puellam, de qua in ciri Vergil loquit̃. Est quidem hic doctissimus, cui tamen cogente veritate suffragari nequeo, forsan non ille. sed ego fallor, qui primus audeo (quantum scio) hunc locum vt mendosum restituere pristinæ & syncære lectioni, itaq; puto legendum esse Scinim. sollicitantq; scinim. id est immanem illum gigantem & latronem. de quo incredibilia poetæ fabulantur, vt de Tityo, Tantalo, Ixione cæterisq; gigantibus & crudelissimis latronibus, quorum hic paucis meminit Vergilius. Itaque ausim iurare legendum esse sollicitantq; scinim, licet id ante me nemo dixerit quod sciam. Fuit autem Scinis gigas & latro immanissimus a Theseo tandem interfectus, hic

I añ R. Ciris. Scinis.

isthmum obsidens (vt in quito refert Diodorus) duas pinus flectebat, ac vtriq; hoīs brachia alligabat, deinde sursum emittens corpus discerptũ maxīo cruciatu afficiebat. Quod ostendit Ouid. vij. met. dicens. Occidit ille Scinis magnis male viribus vsus. Qui poterat curuare trabes & agebat ab alto. Ad terram late sparsuras corpora pinus. Claud. in i. lib. cōtra Rufinũ Quis ꝓdere tanta reꝉatu Funera? qs cædes posset deflere nefandas? Quid tale īmanes vnq̃ gessisse ferũtur. Vel Scinis isthmiaca pinu? vel rupe ꝓfunda: Syron vel phalaris tauro? vel carcere sylla? Syron latro etiã fuit a theseo interfectus. hīc Syronia saxa, & syronides petræ. Oui. i episto. Phyllidis. Quum fuerit Syron lectus toruusq; procustes. Et Scinis & tauri mixtaq; forma viri. Proper. lib. iij. Arboreasq; cruces Scinis & non hospita graijs Saxa & curuatas in sua fata trabes, nemo iam mediocriter eruditus dubitabit (vt opinor) non ponẽdam esse nihili voculã Sirim per s lrãm, nec cirin ꝑ c lrãm, refragante cũ sensu quãtitate, sed (vt dixi) scinim ꝑ sc lrãs & i latino sequente n non r, vel forsan nō male (vt qdam libri habent) siti, sed q̃ diximus magis placent, neq; id mirũ videri debet, quum in opusculis Vergilianis pluscula vulgo repiantur mẽdosa, vt sirenes pria breni, quũ Horatius vt cæteri dicat. Vitãda est improba siren Desidia sic stymphalides ꝓ stymphali, & alia quæ opus hoc plegenti occurrent.

Miror. ¶ Miror, miraculum, nemo ignorat ꝓduci. Mart. Barbara pyramidum taceat miracula Mẽphis. id cōsyderasset Nebrissensis nunq̃ dixisset vocalẽ ante vocalem ꝓduci in dehinc apud Horat. in arte. Cogitat vt dehinc speciosa miracꝉa promat, vbi bis peccat nam vera lectio est. Cogitat vt speciosa dehinc miracula promat. dicit idẽ in deest vocalẽ ante vocalẽ ꝓduci in illo Papinij. xi. theb. Deest seruitio plæbes hoc ignis egẽtes. verũ nō dubito hoc quoq; mendose legi, nō est mihi nunc Papinij copia, ideo quo pacto legẽdum sit nequeo hariolari.

Scyros. ¶ Scyros cum sc lrīs sequẽte y græcō vna ex cycladibus. Papi. i. Achil. Palladi littoreę celebrabat scyros honorẽ Forte diem. hīc scyrius a. um. & scyrias adis. Verg. Armiger automedon vna oēs Scyria pubes. Sidonius ad fœlicẽ. Inde Scyriadum datus patenti. phal. est. vbi de syllaba positione ꝓducit nisi forte Catullũ affectauerit imitari, quẽ huic generi in pria regione nonnũq; trocheũ dedisse, in positionis regula ꝓbauim⁹. idem Sidoni⁹ (vt in quartũ Plinij notauit Hermolaus) peccauit in hoc noīe dicens in burgo. Vel scyrius vacuasse colus vel serica fila Per cannas torsisse leues.

Nireus. ¶ Nireus viri ꝓpriũ. Nebrissensis male credit trissyllabũ esse prima correpta, quia dissyllabũ est vt Orpheus,

& si per dieresin trisyllabum fiat, prima producitur. Horat. in epodo ad Neæram. Nec te Pythagorę fallant arcana renati. Formaq; vincas nirea. secundus versus est iambicus dimeter, vbi actus nirea primam producit.

Exceptio.

¶ Lyra cum y græco. Oui. xi. met. Flebile nescio quid querit lyra. flebile lingua. Murmurat exanimis, respōdent flebile ripę. instrumentum musicū est a lyrin. i. canere, hinc forte Lyris impudicæ mulierculæ nomen. Mart. lib. ij. Quod faciat vult scire Lyris quod sobria fellat, nam Liris fluuij nomen cum i nostro, etiā in prima producit. Idem lib. x. Desyderant nec marica nec liris. Scazon est, sic producit tantum lira p i nostrū & sulcum significat, hinc deliro as. i. insanio & erro, nam delirat qui nō recto sulco semen tegēdo incedit, hinc delirus a. um. pro insano & a recto recedente, hinc perdelirus. i. valde delirus. Lirare est liras facere. Sunt qui deliro e græco lirin. i. ineptire deriuent, hinc liras ineptias & nugas dicimus. Plautus. Nam tuę blanditię mihi sunt (quod dici solet) gerrę germanæ ędepol liræ. Vtut est nusq; corripiunt deliro, delirus, perdelirus neq; p y grecum vnq; scribenda sunt, a lyra musico instrumēto quicqd Nestor & multi alij dicant. Nam ineptissime legunt perdelyrus penultima breui, p dissono & absono apud Lucre. lib. i. Quod facit hic idem perdelyrus esse videt. Nam nō in masculino genere legēdum est perdelyrus, sed in neutro perdelirum. id qd sensus facile indicat, sic em Dicere rem nullā in numero cōstare nec ignem Qd facit hic idem perdelirum esse videt. Sensus hic est dicere rem nullā in numero constare nec ignē quod facit. i. dicit hic idem Heraclitus, id videt perdelirum. i. valde falsum & fatuū. si perdelirus legas ineptissimus erit sensus, nam quorsum referes dicere &c. sed quid verbis opus est: quū ipse Lucretius paulopost id manifestet dicēs, Qd mihi. quū vanū tum delirū esse videtur. Horat. ad Lolliū. Quicquid delirant reges plectunt Achiui. Idē sat. iiij. li. ij. Auersus mercaturis delirus & amēs sic cæteri. ¶ Myrō vel myro onis. statuarij nomē. Sta. i. syl. Quicquid & argento primū vel in ære Myronis Lusit. Auso. in epig. Bucula sum coelo genitoris facta Myronis. scribit cum y græco vt myron. i. vnguentū, quod similiter corripit. Hinc myropola vnguentarius, myron myri, quia p vnguento est neutrū secundę declinationis. ¶ Pyra cum y græco lignorum congeries. Verg. Innumeras struxere pyras. sic pyrus pyrum arbor & fructus, omia hæc a pyr. i. ignis ducunt. Verg. Insere nunc Meliboee pyros pone ordine vites. ¶ Quiris singulare in raro vsu est. Persius. Heu steriles

Lyra. Lyris. Deliro. Perdelir. Myron. Pyra. Pyrus. Quiris.

veri quibus vna quiritem Vertigo facit. ¶ Syrus cum y græco vt syria, rectius corripitur. Iuue. sat. vi. Qz quæ lōgorum vehit ceruice syrorum. Horatius. sat. vi. Tu ne syri, damę aut Dionysi filius audes Deijcere e saxo ciues aut tradere Cadmo. notū est hic primā corripi, quia ne interrogandi dictio corripit. Ideo quidā male putarunt syridamas vnicā esse dictionē prima pducta, quū potius dicere potuissent prima correpta, secundā & tertiam pduci. Catullus. Hoc misso in syriā requierant omib⁹ aures. sic cæteri, solus aūt Iuuenalis in tertia sat. pduxit syrus dicens. Iam pridē in tyberim syrus defluxit Orontes. at syria semp corripiat, nec sequamur Petrarcham dicentē. Syria mollis Porrigat ipsa manū. ¶ Styrax tantū corripit, vide crementū.

Syrus. Styrax.

¶ Styrus Medeæ sponsus, teste Bebelio.

Tyros. ¶ Tyros vel tyrus insula & vrbs. Tibul. li. i. Prima ratē ventis credere docta tyros. Oui. iij. met. A tyro hac pfugos posuistis sede penates, ablatiuus corripit ppter vocalē sequentē, vt sub ilio alto, tyros etiā caseus interpretat, vnde butyrū, de quo in medijs agemus.

Tyra. ¶ Tyra ç. cum y græco vt pcedens, loci nomen. Vale. flac. li. vi. Linquitur abruptis pelago tyra, linquit & mons Embolus.

Tyres ¶ Tyres cum y græco grō tyrę. Verg. æneī. x. Te fugiens fratreq; tyren curruq; volutus. Sil. vi. Exanimū nasamona tyren super ipse iacebat. viri nomen est.

Tyras. ¶ Tyras ç. cum y græco fluuij nomen, vide halis. a ante l. Tyro quoq; per y græcum scribitur sed producitur tantum, contra inceptulum quendā, vt Tyro. us. nymphæ nomen. vide a ante e Pasiphae & Tyrocinium. o ante c.

I ante r Pyrenę⁹. I ante r in polisyllabis corripit, vt Pyreneus viri pprium per eu diphthongon nō per æ contra Tortelliū. Oui. v. met. Clausit sua tecta Pyreneus. Notent e lōgis deriuata, vt virosus a virus nam a vir corripit. Tyrinthius a tiryns. viresco a vires, qđ verbū significat vires acquirere & fortiorē fieri. Furius antias apud Gel. li. xviij. ca. xi. Increscunt animi virescit vulnere virtus, hoc a vireo corripit. Sta. lib. I. syl. Exuit atq; alios melius reuirescit in annos. spiritus a spiro &c.

Exceptio.

Chironomon. ¶ Chironomon ontis. vt Leon ontis. vel chironomas antis. vt adamas antis. teste Mancinel. in hunc versum sat. v. Iu. Saltantē spectas & chironomōta volanti Cultello donec peragat dictata magistri. Dicitur quoq; cheronomos cheronomi. Est autem is qui ad mensam edenda incidit, certa lege manus, nam chier manus est, &

nomos lex, ars hæc chironomia dicit. chiromantia est ex manuum inspectione diuinatio, cheir græce per ei diphthongon scribitur, ideo in compositis producitur. Mart. Chirurgus fuerat nunc est Vespillo Diaulus. sic chirocrates, chirographus vel um. Iuue. sat. xiij. vana superuacui dicunt chirographa ligni. vnũ est chiragra a latinis correptũ. Persius. Lapidosa chiragra. Mart. lib. i. Sed nil patrono porrigit hæc chiragra est. Philelphus secutus deriuationẽ græcam ausus est hoc nomen producere, vt in iij. ix. dicens. Num te chiragra fatigat. ¶ Cyrios cum y græco in prima. i. proprius, authenticus & dñs, hinc cyriacus & cyrinus virorũ propria. & acyros improprius, vnde acyrologia. Cyrinius viri propriũ. Mart. lib. viij. Sic tua cyrini promas epigrãmata vulgo vocatiuus est. ¶ Cyrene es. & cyrenæ arum. cum y græco, vrbs Libyes. hinc cyrenia dicta est tota Libya. Est alterius quoq; oppidi nomen. hinc cyrenæus & cyrenaicus. Luca. lib. ix. Aphrica cyrenis etiam tunc bruma rigebat. Sil. lib. iiij. Necnõ cyrene pelopei stirpe nepotis. interdum corripit. Catul. Laserpiciferis iacet cyrenis. phal. est. ideo non male dixit Petrarcha in. iij. aphricæ. Plura cyrenęo cecidissent milia campo. Chirurgus. Cirographum. Chiragra. Cyrios. Cyriacus Cyrinius Cyrene.

¶ Cyrene Aristei mater producitur tantum, vt ex Gæor. iiij. disces. Cyrene.

¶ Ironia id est simulatio vel illusio, tam in prima q̃ in tertia, græce per ei diphthõgon scribitur. ¶ Liriope nympha. Oui. iij. met. Cerula Liriope quã quondã flumine curuo Implicuit &c. fuit Narcissi mater. ¶ Myriones viri nomen. Horat. lib. i. car. ode. vi. Nigrum Myrionem aut ope palladis. Asclep. est. habet y græcum in prima syllaba, aliqui tamẽ Merionen legũt, vide quæ in hunc versum affert Badius. Miritenes vide e ante n. ¶ Pirata. Luca. lib. ij. Omne fretum metuens pelagi pirata reliquit. ¶ Pirithous viri proprium. vide matella a ante t. ¶ Pirene es. cum i nostro mõs & fons musis sacer. apud Corinthum. Persius in prefatione, Heliconiadasq; pallidasq; pirenen. scazon est. Stat. i. syl. Nec conscia detur Pirene, largos potius mihi gurges inhaustus. Ironia. Liriope. Myriões Pirata. Pirithous. Pirene.

¶ Pyrene cum y græco, mons Hispaniæ a Pyrene puella, quam Hercules compresserat, quæ illic a feris lacerata dicitur & sepulta. alij deriuãt a pyr. id est ignis propter crebra fulmina. Variatur hoc nomen sed productio est longe frequentior. Sill. lib. xiiij. Pyrene misit populos qui nomen amore &c. Luca. lib. i. Nubiferos colles atq; aeream pyrenen. versus est spondaicus. vt apud Iuuena. sat. x. Additur imperijs hispania, Pyreneneq; transilit. Tortellius male legit pyreneumq;, quia (vt recte dixit Nestor) pyrenæus penultimam diphthongo producit, vt pyrenæi montes. Tibul. lib. i. Pyrene.

Non sine me est tibi partus honos tua bella pyrene. Testis & oceani littora santonici. Sido. in. iij. paneg. Tyrrheni Rheniq; liquor vel longa pyrene. sic Petrarcha. iiij. aphricæ. Tum filius vltor Et patris & patrui nomen dedit isq; pyrenen Transgressus &c.

Piroma. ¶ Piroma & pirula producunt teste Sulpicio.

Pyramus. ¶ Pyramus cũ y græco viri & fluuij nomen. Oui. iiij. meta. Pyrame respõde, Pro fluuio in oraculo. Tũc erit vndisonus late quũ pyramus olim Littora profundens cypriũ labetur in almã. Pris. tamẽ corripuit. Vide pynarius I ante N.

Pyramis ¶ Pyramis cum y græco, a similitudine flammæ nomẽ accepit. Latini metam dicũt. Mart. Barbara pyramidũ taceat miracula mẽphis.

Pyræus. ¶ Pyræus Atheniensiũ portus. & promontoriũ cum y græco. Oui. vi. met. Portus cecropios intrat pyræaq; littora tãgit.

Pyralis. ¶ Pyralis producit teste Nebrissensi cũ y græco. est eñ bestiola pennata muscæ magnitudine ex igne proueniens.

Pyrites. ¶ Pyrites. producunt huius nõis omnes syllabæ apud Priscianũ in periegesi, & est lapillus, cui plurimus ignis est, sed multa a pyr corripiunt vt pyro ignis pyropus, pyracmon, pyretrum &c.

Phthiriasis. ¶ Phthiriasis morbus pedicularis a phthiron. i. a pediculis cum ph & th aspiratis in eadẽ syllaba. hinc phthirophagi homines solis piscibus victitãtes, a tenuitate victus quasi pediculis vescantur, scribit græce per ei diphthõgũ.

Pyreicus ¶ Pyreicus pictor in. iij. Propertij. Pyreicus parua vendicat arte locum. cum y græco sic legit Beroaldus.

Sirius. ¶ Sirius stella in ore canis cœlestis. Sil. lib. i. Nec puluere fessum Agminis ardenti labefecit Sirius astro.

Stiria. ¶ Stiria stiricidiũ. Mart. lib. vij. Turpis ab inuiso pẽdebat stiria naso. Clau. astringit stiria setas.

Tiresias. ¶ Tiresias cum i latino in prima, quia græce scribi per ei diphthongon teste Calepino, fuit augur thebanus. Proper. lib. iiij. Magnã tiresias aspexit pallida vates. dicit etiã tiresia in ntõ.

Tyridates. ¶ Tyridates Armeniæ rex. Hora. lib. i. car. ode. xxvi. Quis tyridatẽ terreat vnice? versus est alcaicus dactilicus

i ante s

I Ante s producitur, vt Chrysos cum ch aspirato & y græco, hinc Chrysostomus & chryseus a. um. id est aureus. Mar. li. x. Chalcea donanti chrysea quod dederas, chalcea. i. ærea. chalcon. i. æs. Pisæ arũ. hinc pisæus. a. um. Oui. li. v. met. Est mediũ cyanes & pisææ arethusæ. Errauit hic Petrarcha ecloga. x.

Exceptio.

Bison. ¶ Bison ontis. anĩal iubatũ, plixitate deforme, nascit in germania. Mar. Illi cessit atrox bubalus atq; bison. Idẽ. Turpes esseda quod trahũt bisontes. phal. est. ¶ Crisis cum i nostro sine aspiratione. i. iudiciũ hinc hypocrisis, catacrisis. i. diiudicatio, at cathacresis cum ch aspirã

cō in tertia syllaba dicitur abusus. hoc Nestor. ¶ Cisium vehicu- Cisium.
lum. Cisiarius qui cisium regit. Auso. in epist. i. vel cisio triiugi si pla
cet insilias. Idem ad amicū quendam. Sed cisium aut pigrum caut⁹
conscende veredum. ¶ Hysopus vel um. hærba cū y græco & Hysopus.
vnico s apud Latinos quia corripit᷑ licet apud græcos ss geminet
hyssopus scribiturq; per o magnū & est hysopus feminini generis
nec mir᷑ est (inquit Nestor ex quo hoc sumpsimus) vnū s a latinis
abiici in hysopus quia simile in multis factū videmus, vt grabatus
syracusæ gothia lacus, & nōnulla alia apud nos corripiunt primā
quā apud illos positu extendūt, recte igit᷑ dixit Alanus lib. iiij. Se cę
lum terrę cōformat cedr⁹ hysopo. male aūt Macer. Est hysopū sic-
cum, calidum quoq;, tertius illi Est in vtroq; gradus, In eodē luto
hesitat Riga in libro regū dicēs: Aut hysop⁹ signat hūiles, cedrusq;
superbos. ¶ Isara ę. fluuius gallię in rhodanū fluens Luca. li. i. Hi Isara.
vada liquerunt isarę qui gurgite ductus. ¶ Isaurus fluuius vide Isaurus.
metaurus e ante t. ¶ Isaurū oppidum qd᷑ pluraliter isaura. orum Isaurum.
Amian⁹ dixit. Hinc isauric⁹ dictus est Seruilius qui isaur᷑ vicit, isau Isauri.
ri & isaurę populi sunt. Oui. Aphrica victorē de se vocat alter isau-
rum. Sido in. i. paneg. Adieci seriе quos nunc moderaris isauros. Isalces.
¶ Isalces viri ꝓpriū. Sil. lib. v. Optabat pugnā ante oculos spe lau- Isocrates.
dis isalces. ¶ Isocrates viri nomen. Rufinus Laudamus isocratis Iserus.
artem. ¶ Iserus teste Bebelio. ¶ Isidius contra primitiui naturā Isidius.
ab isis. vide Io. in i ante o. ¶ Lysias viri nomē corripuit Arator. in Lysias.
secūdo libro. ¶ Miser Persius. O miser inq; dies &c. hinc miseri Miser.
cors misericordia miseror misereor miseret &c. ¶ Nisantes viri Nisantes.
nomen. Valerius flaccus li. i. O si mihi sanguis Quātus erat quū si-
gnifero cratere nisantē. Nō leuiore tholum manus hæc cōpescuit
auro. ¶ Nisi cōiunctio passim legit᷑ nisus si nomē sine dubio ꝑ-
ducitur. ¶ Phthisis cum phth aspiratis in eadē syllaba est pulmo Nisi.
nis exulceratio a phthinin. i. tabescere, phthisici sunt qui eo morbo Phthisis.
laborant. Iu. sat. xiij. Et phthisis & vomicę putres & dimidiū crus. Se
renus. Si vero phthisis annoso sedet improba morbo, inepte scri
bit Vgutio tisis teste Nestore sine p & aspiratiōe. ¶ Phthysis cum
phth aspiratis sequente y græco ante s est sputio. a phthyzo. i. spuo
verbū est doricum nam cōis lingua ptysis sine aspiratione dicit cū
y græco in prima, p sputitione a ptyo. i. spuo. ¶ Physis cū y græ-
co in prima. i. natura, vnde physic⁹ physiologus &c. Ausonius de Physis.
numero ternario In physicis tria prima, deus, mūdus. data forma,
quare bene dixit alexāder nequā Corrūpit natura physin cursuq;
rotatoq;. Sidonius in græcis negligentior male ꝓduxit vt videre

Pisidæ. potes in ethos e ante t. ¶ Pisidæ populi Claudi.in.ij. libro cōtra Eutropium. Vtriq; propinqui Finibus obliquis lydi pisidæq; feroces. Priscianus a supiorꝝ vsu sæpe deficiens primā & secundā pduxit dicens in perihegesi. Post hos pisidum pinguissima rura colunt id est pisidarum.

Pisaurus. ¶ Pisaurus fluuius piceni a quo pisaurꝝ oppidū nomē habet. Catul.ad iuuenciū. Prętereq; iste tuus moribunda a sede pisauri Hospes.

Ptisana. ¶ Ptisana vnico s licet græci geminēt teste Calepino confectio quædā ex succo vł farina hordei. vide miliū.i añ. hinc ptisanariū vas in quo coquit vel tūditur ptisana. Horat.sat.iiij.lib.ij. agedum sume hoc ptisanariū Orizę.

Siser. ¶ Siser eris. hærba. Hora.sat.xviij. Peruellūt stomachū siser, halec. fercula coa. Colu.lib.xi. Iam siser, assyrioq; venit quæ semine radix.

Sisymbrium. ¶ Sisymbriū cum y græco in secūda syllaba. Oui.iiij.fast. Cūq; sua dominę, data grata sisymbria myrto. Textaq; composita iuncea vincla rota.

Visellius. ¶ Visellius viri ppriū. Hora.sat.i. Est inter tanain quiddā socerūq; viselli p visellij.

Visurg⁹. ¶ Visurgis fluuij nomen apud Apollinarē in laudibus narbonis.

Frisius. Adde prædictis Frisius populi germaniæ nomen apud Baptistā mantuanū in exhortatione contra infideles, & apud Hermolaum in epitaphio Agricolę.

I ante t

Scytha. Ante t corripit, vt Scythia, scytha cōtra Sulpitium nisi mentiat Nestor. Verg.in buc. Pars scythiā &c. Luca.lib.x. Nō scytha nō fixo qui ludit in hospite maurus. sic cæteri. verū nescio quō nemo neotericorꝝ vetustatē inuiolatam custodire potuerit, de doctissimis loquor, nam plæbem poetastrorū carpere nulla est gloria. Petrus itaq; crinitus homo facile doctissimus, vt homo interim lapsus est veluti lib.ij.car. dicens. Et calent scythę gen⁹ efferatū ad Cypridis ignes. Sap.est cum adonio. Idem contra veterꝝ vsum corripuit dacus & clio.in qbus & paucis illulis alijs per negligentiā contra veterꝝ authoritatē aut correptis aut pductis imitandus nō est, q̄q; doctissime reliqua scripserit.

Exceptio.

¶ Producunt habētia m vel r vel v añ.i vt mitis, ritus, vita. sic exceptionem ponit alexāder, ego illius exceptiones raro mutaui sed excipienda diligēter notaui q̄q; forsan nō pauciora sunt exceptis.

Mitylene ¶ Tollunt igitur ab hac exceptione permulta vt Mitylene es. cum y græco in secunda vrbis & insulæ nomen. Mart.li.x. Quum tibi non ephesos nec sit rhodos aut mitylene Sed domus in vico lęlia patricio.

Mitilo. ¶ Mitilo as. cicadarꝝ est cantantiū in carmine de philomeda. Vere calente nouos componit acredula cantus. Matutinali

tempore tūc mitilās. ¶ Mitra.i.sol apd' persas vide tiphon i aū p in versū Capellæ.sic teste Lactātio in vltimo versu.i.theb.Indigna ta sequi torquentē cornua mitrā.Etiam est pilei genus, vt apud eū dem in primo achil.Bacchea⁊ terga mitrasq̄ Huc tulerit. Sic Pru dentius in psycomachia. Vt mitra cæsariem cohibens aurata virilem. Vergi.in coppa. Coppa syrisca caput graia redimita mitella. hoc diminutiuū est a mitra. ¶ Mithridates rex, vnde mithridaticus a.um.Mart.lib.v. Profecit poto Mithridates sæpe veneno. ¶ Mitio pastoris nomen in.vij.ecloga Petrarchæ,si a mitis deriuet male corripit. ¶ Britannia regio,Britanni populi.Vergi.Et penitus toto diuisos orbe Britannos. Mart. Dicit & nostros cantare britannia versus. Quid pdest nescit sacculus ista meus. Lucre. etiā pduxit in.vi. Nam quid britannis cęlum differre putamus. Ergo variatur sed corripit sæpius.sic britannicus pprium & appellatiuū Briton vero semp opinor pduci, in quo errat Alexander dicens britonisq̄ brito caro carnis, vide crementum. — Mitra. Mithridates. Mitio. Britānia.

¶ Britomartis nympha quā Minos psequebatur. Verg.in ciri. Te erepta britomartis spes est vna sepulchri Te britomarti diem potui pducere vitæ.Claudi.in.iij.de laudibus stiliconis. Sparsa comā britomartis agit. ¶ Criticus id est iudicans siue arguens, a crino delibero ac iudico, variatur. Hora. vt critici dicunt.Iuue.sat.ij. Critice pelluces &c.vbi per e aliqui cretice legunt. Mar.lib.vij. Aequalis liber est critice qui malus est.Critias viri nomē.Apul.in apol.oratione prima. Carmina vti critias lux hæc optata canatur. — Britomartis. Criticus.

¶ Criton onis. Mart.lib.xi. Quod sanare criton non quod hygea potest.fuit medicus. ¶ Fritillus tabula lusoria,de qua multa leges in annotatōib⁹ Beroaldinis. Mar.in xenijs. Hęc mihi charta nuces hęc est mihi chartā fritillus Alea nec damnum nec facit ista lucrum — Criton. Fritillus.

¶ Pritanis viri proprium.Ouid.xiij met. Quid Lyni referam Sarpedonis agmina ferro Deuastata meo, cum multo sanguine fudi. Cæranon Iphididem⁊ alastora q̄ chromiūq̄ Alcandrum⁊ halium⁊ noemona q̄ pritanim⁊. Pœnultimū quæ in versu penultimo vltimo⁊ producitur aut cæsura aut positu more Vergiliano Rhytium vide Rhidium i ante d. — Pritanis.

¶ Vitium cōtra primitiui naturā, quia vito pducitur. Hora. Dum vitant stulti vitia in contraria currunt. — Vitium.

¶ Vitellus cōtra primitiui naturam, quia a vita dici volunt. est em oui pars ex qua viuit pullus. Hora.sat.iiij.li.ij. Quatinus ima petit voluens aliena vitellus, aliena actūs est.ne credas (vt quidam) vitellus esse fœminini generis. — Vitellus.

Vitellius. ¶ Vitellius viri nomen. Auso. de cęsaribus. Nec regno dignus nec
Vitelliãi. morte vitellius vt vir. ¶ Vitelliani lrę virorum ad amicas. Mar. in
apo. Nõdum legerit hos licet puella Nouit quid cupiant vitelliani
phal. sunt. ¶ Vitulus vitula. Verg. Quum faciam vitula &c.
¶ Vitrum, vide i ante n. Cinnamum. ¶ Bitus viri nomen, vide
Bitus. i ante t bacchius. ¶ Bitonia teste Sulpitio. ¶ Bithynia, bithyn⁹,
Bitonia. bithynicus cũ th aspirato & y græco in secũda syllaba bithynia ea-
Bithynia dem est quæ bebricia. mygdonia, pontus prima rectius pducitur,
quã Iuuenalis corripuit, etiã Petrarcha in. ij. aphricæ secundã male
corripuit. Manilius li. iiij. Cappadocũ armenieq; iugis Bithynia di
ues. Claud. lib. ij. in eutrop. Thyni thraces erant quæ nũc bithynia
fertur. Vale. flac. lib. iij. Aut cererem lætũq; pecus nec palmite Bac-
chum Bithyno phrygione satum. Iu. sat. x. Donec bithyno libeat
iugulare tyrãno. Idem sat. vij. Quãq; & cappadoces faciant equitesq;
bithyni. Mart. Iam te rem factam bithynice credis habere. bithyn⁹
Clitella. itaq; primã variat. ¶ Clitella. Hora. sat. v. Hinc muli capuę clitel-
las tẽpore ponunt. Clitiades viri pprium, vide cliciades i ante c.
Clitorius ¶ Clitorius arcadie fons, bibenti vini odiũ ingerens. Oui. xv. met.
Clitorio quicũq; sitim de fonte leuauit Vina fugit gaudetq; meris
abstemius vndis. ¶ Cliton onis. arcadiæ fluuius teste Lactantio.
Cliton. Papi. iiij. theb. Et rapidus Cliton & qui tibi pythie ladon.
¶ Clitis fluuij nomen, vide e ante q Sequana. ¶ Clitumnus, Vm
Clitis. briæ fluuius, vide i ante n. Tinias, si etymologiæ pscrutator es, vi-
Clitũnus deto Tortelliũ & Nestorem. ¶ Dito as, & ditescere nota sunt, qa
Dito. fiunt a dis ditis. Hora. Qua rõne queas ditescere. ¶ Dithyramb⁹
Dithyrã viri nomen, vnde hymnos quosdã in Bacchi honorẽ cantatos di-
bus. thyrambos dixere. Verũtamen ipse Bacchus dithyrãbus dicit, qa
dia diothyron. i. p duas portas transierit. nempe p vterũ Semeles
& femur Iouis. scribit in prima syllaba cũ i nostro, in secũda vero
cum th aspirato & y græco. Hora. lib. ij. car. ode. ij. Seu per audaces
noua dithyrãbos, Verba deuoluit, numerisq; fertur Lege solutis.
sapphici sunt cũ adonico. ¶ Italia variat, quia oim grãmaticorũ
Italia: cõmuni astipulatu corripit, & p ectasin a poetis pducit, quia aliter
stare non potuit, quia vero oẽs poetę pducunt, nemo vereat pdu-
Italus. cere. Sic italus variat. Sic Italis idis. Lucret. lib. i. Italiæ terrarũ ora sa
finibus eius. Verg. Italiã fato &c. Oui. xv. Grata quis italicis author
posuisset in oris. Verg. in. xij. æneid. Italides quas ipsa dec⁹ sibi dia ca
milla. Sil. lib. vi. Nec tamẽ aduersis fuerat fracta itala virtus. Mart.
Mutauere meas itala regna comas. Vergi. ix. æneid. Cõiecto sternit
iaculo, volat itala corn⁹. Idẽ æneid. viij. Hinc Augustus agẽs italos

in prælia caesar. Horat. sat. vij. At græcus postq; est italo perfusus aceto. ¶ Litigo vt lis litis, vnde litigium, litigiosus. Mart. Ah miser & demens viginti litigat annos. ¶ Lithorius fluuij nomen. apud Sidoniũ in .iij. paneg. cum th aspirato. ¶ Littus putamus in omni significatione tt geminare cũ Georgio valla, vt oblittero as. quicquid grãmatici plurimi dicant. Vide tamẽ si cordi est Nestorẽ ¶ Nitor eris. Ouid. Nitimur in vetitum. hinc obnitor, enitor &c. ¶ Nitella (teste Calderino) pulueris auri mica, cõtra primitiui naturam. Mart. li. v. Rheniq; nodos aureãq; nitellam. Scazon est. nec mitellam legere potes teste Calderino, quia id nomen primã corripere ostendimus. ¶ Pituita variat. Catullus ad Furium. A te sudor abest, abest saliua Mucusq; & mala pituita nasi. phal. sunt. vbi prima cũ penultima manifeste pducit, vnde dephendit error eorum qui putarunt penultimã semp corripi. Hora. sat. xij. Stomachoq; tumultũ. Lenta feret pituita vides vt pallidus omnis Cœna desurgat dubia. & in epist. i. Præcipue sanus nisi quũ pituita molesta est. frustra recurrunt ad pceleumaticũ, in Persio autẽ est synæresis vt sit pituita trisyllabũ. Sõpnia pituita qui purgatissima mittunt itaq; prima variat, penultima semp pducitur, author me⁹ Nestor Sunt tamẽ qui apud Persiũ legant. Sompnia qui. est autem pituita morbus ex catarrho pueniens. ¶ Pithenor viri ppriũ cum th aspirato. Oui. xiiij. met. Hunc lycus hunc idas & cũ pithenore nycteus. Hunc mirat abas. ¶ Pitheus teste Nebrissensi sed video fere pittheus, gemio tt scribi. vt philosophi nomẽ pittachus vt teste Nestore psittacus. ¶ Pytisma cũ y græco in prima syllaba, est leuis sputi irroratio, a pytizo. i. sputo leui & crebro irroro. Iu. sat. xi. Qui lacedæmoniũ pytismate lubricat orbẽ. Mancinello nõ placet opinio Politiani dicentis in. xxxviij. ca. miscel. pitylisma dicẽdum esse non pytisma. pityzin græcis spuere significat. ¶ Python vel pytho cũ y græco & th aspirato, vt pythagoras, pythius. a. um. pythias, pytheleon, & quicquid est a pytho. i. putredo, ex qua serpens python post Deucalionis diluuiũ natus dicit, est aũt python dubium inter masculinũ fœmininũq;. Oui. i. met. Strauim⁹ innumeris tumidũ pythona sagittis. Tibul. lib. ij. vbi delphica python. Hora. Qui pythia cantat. Idem pducit pythias. Verg. Littera pythagoræ. ¶ Hora. Rhodio qd' pytheloniti. ¶ Scython onis. viri in fœminã versi nomen cũ sc. & y græco & th aspirato. Oui. iiij. meta. Nec loquar vt quondã naturæ iure nouato Ambiguus fuerit modo vir modo fœmina Scython. ¶ Sithonia regio, vñ sithonius. a. um. cum th aspirato a sithon onis. Macedoniæ monte. Verg. in buco.

Litigo. Lithori⁹. Littus. Nitor Nitella Pituita. Pithenor Pithæus. Pytisma. pytilisma Python. Pythius. Pythias. Pytheleõ Scython Sithonia

Sithoniasque niues hiemis subeamus aquosę. ¶Sithon cum i nostro vt præcedens & th aspirato, olim erat quæ nunc thracia, hinc sithonius.i.thracius. Ouid. Et sithonio aquiloni. Sene.in vlti.tragœdia Dextera nati date sithoniæ, versus est anapesticus dimeter.

Sithon.

¶Scitor aris. verbum vt supinũ scitum. Verg.ij.ęneid. Tum vero ardem⁹ scitari & quærere causas. ¶Thita cum th aspirato in prima syllaba cum i nostro, aut melius per e vocalē theta græce literę nomen est θ, & valet th, estque mortis signum, quia prima littera in θανατος thanatos.i.mors θ est. Persius. Et potis es nigrũ vitio prę figere thita. Mart. Est operępretiũ discere thita nouum. ¶Titillo as. pruritũ prouoco. Lucret.lib.ij. Titillare magis sensus quam lædere possunt. ¶Titan. Ouid. Nullus adhuc titan pbebat lumina mũdo, sic pro eodem titanus & titanius a.um. & titanis idis. At loci nomen titanus corripit. vnde adiectiua titanus a.um. titanæus a.um. Rufus in Arato. Qualia deuexo nectunt ab ordine cuncta, Vrgenturque viam similē noctesque diesque. Lucis ab exortu procul in vada calpe titana. Nãque titanæo quæ sunt elata profundo, Rursus in occiduos mergunt singula fluctus. ¶Tityrus cum y græco in secũda syllaba, pastoris nomen, interp̃tatur hircus. Verg. Tityre tu patule &c. ¶Tithonus cum th aspirato in secũda syllaba, auroræ maritus. Propert.in.ij. At nõ tithoni spernens aurora senectã, Desertum eoa passa iacere domo est. Hora. Longa tithonũ minuit senectus. sapphicus est. ¶Zythus cũ y & th aspirato, genus est potionis ex hordeo. inuenio quosdã masculine zythus ponẽtes. alios vero in neutro zythum cum y, & th aspirato. Colu.lib.xi. Vt Pelusiaci p̃ritet pocula zythi.

Scitor. Thita. Titillo. Titan. Tityrus. Tithon⁹ Zythus.

I ante u

Ante u consonans p̃ducitur, vt priuus a.um. i priuilegiũ, priuernũ Volscorum oppidum, male in Bebelio excipit. Sil.lib. vi. Leuinus ab alto Priuerno vitis Latiæ p̃signis honore. Priuernus viri p̃priũ apud Verg.æneí.ix. Liuinus p i in prima multi scribunt, vt primũ fuerit a Liuius possessiuũ veluti a Plautus plautin⁹, inde alicui⁹ cognomē. dehinc nomē vt in plærisque alijs, veluti Quintilius Quintilian⁹. Iulius Iulianus &c. Siue autē Leuin⁹, siue liuinus scribat, iam manifeste ostēdi p̃duci tantum. vt Liuius. Hora. ad Augustũ. Non equidē insector delẽdaque carmina Liui. Esse reor. Errat igit Petrarcha in vi. aphricæ dicens. Maiestate deus Latia Liuiusque morandi. Author erat reditus.

Liuinus. Liuius.

Exceptio.

Triuicus. ¶Triuicus pagi italici nomen. vide i ante c. sed forte a tris fit, vt triuium, qđ corripit p generalē regulam, vt biuium Niuis ænix cre

menta indicant. Triuia diana a triuijs nomen habere creditur.

O in primis syllabis.

Ante b producitur, vt Gobius & gobio onis, piscis nomē. Sobrius a. um. Mart. in xenijs. Principium cęne gobius esse solet. Iu. sat. xi. Nec mullum cupias quū sit tibi gobio tantum In loculis. O añ b

Exceptio.

¶ Corripe habētia duas cōsonantes ante o, vt probus, probrum, globus. Verg. Lucentēq; globū &c. apd' Lucre. li. ij. legendū est. Scilicet est glomerosa tamē &c. nō globosa. Vnicū a Gaudano excipitur. Crobialus viri ꝓpriū. Notanē vbiq; cōposita a pro, quæ satis patuerūt, ideo nō repetenē ¶ Obelus dicitē veru quo latini vtunē metaphoricos pro virgula quadā inter puncta, sic iacente, hac vsi sunt ecclesiastici interpretes, quotiens significant, aliquid additū in translatione, qd' in ꝓtotypis nō habetē. Hinc obeliscus magis voce q̄ re diminutiuū. Vergi. de Rosis Hæc peperit primi vestigia celsa obelisci. Mucronē absoluens purpurei capitis, sic teste Nestore. Homerus pri. Iliados. Petrarcha in lib. iij. episto. ad Andreā poetā: Venit aristarchus obelis armatus acutis. ¶ Obex variatē, sed quidam volunt ꝑductum scribi p i ante e. sic obiex & in obliquis esse geminū ij. alterū cōsonans. alterū vocale. Correptū vero sine i. scribi obex, & in obliquis vnicū i retinere, qd' fieri diximus in obijcio subijcio. Sil. lib. xiij. Tum cardine verso Obnixi torquent obices. Idem li. iiij. Et fidos certant obices arcescere sylua. Sido. in. i. paneg. Cætera destituit resolutis axibus obiex. Verg. æneid. x. Ecce maris magna claudit nos obijce pontus. ¶ Obolus cū o in secūda, pōdus quoddā. Pris. de ponderib⁹. Semioboli duplū est. obolus quē pondere duplo. Gramma vocāt. Ibidem. Nam nihil his oboso venimus maiusue talento. ¶ Phobetor oris. sompni filius, & interpretatur teste Regio terrefactor. multi inepte dederunt primæ syllabe œ diphthōgon. Oui. xi. meta. Hunc icelon superi mortale phobetora vulgus Nominat. ¶ Robertus viri propriū, neotericis dumtaxat notum, qui persuaserunt sibi ꝓpriorū primas syllabas esse cōmunes, ideo hoc nomē variarūt. Petrarcha in fine ix. aphricæ. Aphrica dum crescis, dum te relegensq; comēsq;. Mulceo, magnanimū mors importuna Robertum. Intempestiue mūdo subtraxit egenti. Hic comens participium male corripitur. Idem in. i. li. epist. Progenies Roberte tuas &c. sic cæteri variant, quos sequeris, quia veterum authoritas non obest.

Crobialus. Obelus. Obelisc⁹ Obex. Obolus. Phobetor. Robert⁹.

Sobarus ¶ Sobarus. arum. vehemens, si vera est lectio Domitij Calderini apud Vergiliū in ætna sic legentis. Tum siquis lapidū summo ptabuit igni. Asperior sobaris & quædā sordida fax est. Cæterum teste Badio sæpius sopita q̃ sobaris legit, & sensus bonus est, vt ipse de

Soboles. clarat. ¶ Soboles. Verg. Chara deum soboles &c.

O añ c. o Ante c corripitur, vt Cocles, procnessos, voco, vocabulū, at produc vocula, voculatio, vociferor, quæ fluūt a vox vocis. Corripiunt rursus procus, proco, procas, procax. reliqua a pro satis patent, pducunt, vt pcerus, sed acta agimus. Brocardus viri ppriū pduxit Philelphus, nec miror, nā neotericis om̄ibus psuasum est, ppria ad placitū poni, quod nō penitus improbo in his, quę e barbaris sumimus, dūmodo ea q̃ apud veteres repiunt, nō violemus, aut etiā apud neotericos imitatione dignos, quales sunt, Baptista. Politianus, Faustus, Herasmus, Marullus, Crinitus. Pluresq; in his quæ ipsi nō contra veterū authoritatem ponunt, nam si contra veterū authoritatē quid effutiuerint, nollem imitari, qui si animaduertissent ipsi (vt mea fert sententia) emendassent.

Cocalus. ¶ Cocalus viri pprium. Oui. viij. met. Iamq; fatigatum tellus ætnęa tenebat, Dædalon & sumptis p supplice Cocalus armis Mitis habebat. hinc cocalidæ arum. Sil. iiij. Cocalidū insidijs,

Cocceius ¶ Coceius viri pprium, sed aliqui gemino cc cocceius scribunt. Hora. sat. v. lib. i. Huc venturus erat Mecœnas optimus, atq; Coceius &c.

Cocytus. ¶ Cocytus cum y infernalis fluuius. Verg. vi. æneid. Cocyti stagna alta vides, stygiamq; paludem.

Dochimus. ¶ Dochimus cū ch aspirato, pes metricus ex bacchio & iambo, vt doceremini. Rufin⁹ Tullius orator ceu multi dochimon ornat. Idem. Rhetoricas pulchre structuras dochimus ornat.

Focale. ¶ Focale a faucibus dicit, au in o lōgum versa, vt fit in suffoco & pfoco apud idoneos authores nunq; correptis, ideo ridemus versiculū. Suffocat extinguēs, suffocat guttura stringens. Mar. in apophoretis. Si recitaturus dedero tibi forte libellū. Hoc focale tuas asserat auriculas. Focale erat capitis tegmentū ad aures promissum, quo recitaturi oratores vtebantur delicatiores & valitudinarij. Est etiā focale (vt Calepin⁹ declarat) ferrū quo ignito crispant crines, corripitq; primā, quia a foco nomen habet. Hora. ser. xiij. Quæro facias ne quod olim Mutat⁹ po

Suffoco. lemon. ponas insignia morbi. Fasciolas cubitale focalia potus, vt

Præfoco. ille &c. Oui. in Ibin. Præfocent animę Gnosia mella viam. Et alibi. Suffocent animā dira venena tuam. Lucret. li. iij. Aut re melle sitū, suffocari, atq; rigere. Ver. in ætna. Pugnātes suffocāt int⁹, vt vnda pfūdo, at corripe focillo refocillo, & siqd māifesto a foc⁹ deriuet.

¶Iocundus Alexander cæteriq; pduci volunt, præter Bebeliũ qui vult a ioco esse, significareq; iocosum, & proinde corripi. Ego nec huic nec illis credo, quia opinor iocũdus per o male dici, & solum per u iucundus inueniri a iuuat. i. delectat, quasi iuuicũdus, teste Gellio. Producit autẽ, quia consonantẽ primitiui mutat. Hora. Aut simul et iucunda & idonea dicere vitæ. ¶Locusta mulieris pprĩũ. Iu. sat. i. Instituitq; rudes melior Locusta ppinquas. Per famã & populum nigros efferre maritos. Appellatiuũ quoq; Iuuencus pducit dicens. Mãdere locustas solitus ruralibus aruis. hymnographus vero in hymno Ioãnis corripuit dicens. Mella locustis, versus est adonicus. Forsitan legi similiter apud poetam aliquẽ veterem, sed nõ notaui, quia regulæ nõ aduersabatur, quæ res me frequẽter decepit, ergo siquis inuenerit locusta appellatiuũ apud veterem aliquẽ poetam, ne dedignet nostris addere. Nempe ipse addidissem si occurrisset. ¶Ocyor, ocyus, ocyssime, ocyum, ocyari, ocyter, ocyosus, & quicquid est ab ocys. i. velox, vt ocymũ hærba. Ocyalus viri pprĩũ, quasi velox vt mare, hals mare est, sic dicit Tortel. Ocyroe Chironis filia, & scribunt oĩa per y grǽcum. Ouid. i. meta. Fugit ocyor aura. Idẽ. Ocya si tollas periere cupidinis arcus. Idem. ij. meta. pducit ocyroe. Colu. lib. xi. Ocyma cõprimite & grauibus densate cylindris. nomen deductũ a nascendi velocitate. at per z & i nostrũ ozimũ est teste Nestore, eduliũ quoddã redolẽs, ab ozo id est redoleo, non ab oza viri hæbrei nomine cõtra Vgutionem. & reliquos barbariei magistros, sic legit Nestor Persium. Quũ bene discincto cãtauerit ozima vernæ, sed hic quoq; nõnulli ocyma legunt. ¶Oceanus vnde oceanis idis. & oceanitis. idis. vulgo patent, & quidã ab ocys. i. velox deducũt. apud Martialem viri propriũ est. Et quereris si te suscitat Oceanus. ¶Ocheus per eu diphthongon viri nomẽ, ch aspirat. Vale. flac. lib. vi. Mixta perit virtus nescit cui debeat Ocheus, Aut cui fata tyres. Ibidem. Impulit aduersus præceps equus ochea conto. ¶Ochus cum ch aspirato viri nomen. Vale. flac. lib. iij. Grauis inuenit ochum. Phoeas & trepido pollux impingit hebro. ¶Ochenius viri nomẽ cum ch aspirato, vt in eodem lib. Subit illa cuspis Ochenij. ¶Ocha pro aucha quidã pducunt. at latini nec ocha nec aucha, sed latina voce anser vtuntur. ¶Ocyron fluuij nomẽ, teste Tortellio cũ y. opinor pduci, vt ocyroe. ¶Phoca piscis & hominis nomẽ. Verg. Oui. i. met. Nunc ibi deformes ponunt sua corpora phocæ. ¶Phoce es. & phocea oppidum. ¶Phocis regio. Phoces populi, sic phocæi, phocẽses, phocaicus, phocais, phocides. Luca. lib. v. Massiliaq; suæ similia.

Iocũdus.
Iucũdus.
Locusta.
Ocyor.
Ocyalus.
Ocyroe.
Ocymũ.
Ozimũ.
Oceanus
Ocheus.
Ochus.
Ochenius
Ocha.
Ocyron.
Phoca.
Phocis et

donatꝰ libera phocis. Sic phoclides, vt opinor. ¶ Phocus Aeaci filius. Ouid. vij. meta. Excipit æacides illos in limine phocus ¶ Phoceus cũ eu diphthõgo viri nomẽ. Luca. lib. iij. Eximius phoceus animã seruare sub vndis.

Phocion ¶ Phocion viri ꝓpriũ apud Philelphum in. v. vij.

Poculũ. ¶ Poculum vas potoriũ. vide e ante b. hebe. sic pocillum, pocillator.

Procopius. ¶ Procopius viri nomẽ. Sido. in. i. paneg. Procopio genitore micas cui prisca ꝓpago. nota sunt ex pro cõpositra, quia latina ꝓducunt, vt ꝓcedo. Græca corripiunt, vt ꝓcyon,

Procyõ. stella est ante canem, vt deriuatio indicat, scribitꝰ cum y græco, vt cynos. i. canis. Manil. li. i. Tum procyon veloxq; lepus, tum nobilis argo. Et li. v. At procyon oriens, quũ iam vicesima cancro est. Cic. in Arato. Ante canẽ graio procyon qui nomine fert. Rufus in arato. Vltimus est procyon geminorꝝ subditus astro. sic Hora. cum cæteris. Baptista in mariana. Cœperat & claros procyon abscondere vultus. Idem in eodẽ contra omniũ authoritatẽ ꝓduxit, in qua re & pauxillulis alijs nõ imitabor Baptistam dicentẽ. Post rapidum leporẽ, iugulas & ꝓcyon vstum, nescio an examussim actõ ꝓcyon vsussit, quũ ab omibꝰ ntiis ꝓcyon poni cõspiciatur. ¶ Socrates ꝓducitꝰ tantum à doctis, quia græce per ω mega inscribitur σωκρατης licet Petrarcha corripuerit. sic socration onis. Catullus. Porci & socration duæ sinistræ, phal. est.

Ó añ d

Ante d in dissyllabis producitur, vt nodus &

o Codrus apđ solũ Philelphũ (quantũ memini) correptũ in sexta primę. Oĩa Codrus habet, nouit codrꝰ oĩa solꝰ.

Exceptio.

Modus. ¶ Modus Hora. Est modus in rebus. modo. Naso. Et modo qua

Modo. graciles &c. ¶ Odor & odos. vnde odorus. Verg. Et odora ca-

Odor. num vis. ¶ Rhodos insula & vrbs. vide i ante d. Cnidos. Est etiã

Rhodos. nymphæ nomẽ et interp̃tatꝰ rosa. Oui. iiij. met. Diligis hãc vnã nec te clymeneq; rhodosq;. Nec tenet quæ genitrix pulcherrima Circes.

O ante d in polisyllabis corripitur, vt odium sodalis. Mart. lib. xij. Nulli te facias nimis sodalem. sic podium &c.

Exceptio.

Clodius. ¶ Clodius viri nomẽ a claudius, vt a caurꝰ corus. a caudex codex &c, Inuenies apđ Iuuenalẽ sic.

Clodoueus. Clodoueus vltĩa dũtaxat correpta in veteri epigrãmate apđ Gaguinũ in historia francorꝝ.

Dodona ¶ Dodona sylua & oppidũ Epiri. vnde Dodonæus, Dodoniꝰ, vt ꝓbauimus. Verg. i. Geor. Deficerent syluæ & victum dodona negaret.

Zodaicꝰ ¶ Zodiacus circulꝰ dici potest anialis. Auso. ad Vrsulũ. Quoq;

super terrã sydera zodiaci. Cice. in Arato. Zodiacum hunc græci vocitant nostriq; latini. Orbem signiferũ phibebunt noie vero.

O an̄ s

Ante s corripitur, vt ofella. Mar. Me meus ad subitas inuitet amicus ofellas. primitiuũ offa posiru extenditur. Ofellius viri pprium corripit ab Horatio. Tophus græcum est p ph scribendũ. Profugio pducit tantũ contra Alexandrum Sulpitiũq;, sed acta agimus, quia pro satis patuit.

O an̄ g

Cogisantra.

Ante g producitur, vt cogo. Cogisantra licet nõnulli dicant corripi, qbus sine testimonio nihil credo. Mart. li. vi. Sobolẽ fatet esse se cogisantrę. scazon est, ex q̃ nõ possum⁹, qcq; colligere, qa quintus pes tã põt spõdeus esse, q̃ iambus. Est aũt cogisantra viri nomen. Ogyges rex Thebanorũ. Hinc ogycus a. um. Ogyris insula quædã, vtrumq; cum y græco in secunda syllaba.

Exceptio.

Logos.

Phlogis.

Phlogi⁹.

Rogo:

Rogus.

Togas

¶ Bogus augur Hãnibalis. Sil. lib. iiij. Contra læta bogus tyrio canit oĩa regi. sic bogud a grãmaticis corripit. ¶ Logos masculini generis contra Alexandrũ, correptio patet ex cõpositis, aretalogus dialogus &c. sic logica logicus. ¶ Phlogis mulieris nomẽ a phlox. i. flãma. Mart. lib. xi. pulchrior est chione, sed phlogis hulcus habet. ¶ Phlogius viri nomen. Vale. flac. li. v. Aut olycum phlogiũq; & deuleonta secutos Herculis arma viros. ¶ Rogo. vnde interrogo. arrogo &c, notũ est. Rogus. Oui. iiij. meta. Qđq; rogis superest vna requiescit in vrna. ¶ Toga. vnde togatus, togatulus corripit, tantũ quicqd dixerit Porphirion grãmaticus, cui sine testimonio non credimus. Propert. lib. ij. Sine togis illam fulgentem incedere cois. male aliqui hanc lectionẽ puerterunt, quia Tibul. Ouid. cæteriq; corripuerunt tantũ, & deriuatiuũ cous pduxerunt. Mart. lib. x. Sic maior numerus togatulorũ. phal. est.

Vogesus

¶ Vogesus mons. Luca. li. i. Deseruere cano tentoria fixa Lemanno Castraq;, quæ Vogesi curuã super ardua ripam. Pugnaces pictis phibebant lingones armis. male quidã omiserunt, quæ nomẽ putantes secundã produci cum prima in Vogesus, quod est contra veritatem & poetæ sensum.

O an̄ l.

Stola.

Ante l corripitur, vt stola contra Alexãdrum etiam si Porphyrio dicat variari, cui sine poeta nõ credimus, quia omnes hoc nomen corripiunt. Ouid. in secundo tristium. Ecquid ab hac omnes rigidas summouimus arte.

Quas stola cõtingi, vittaq; sumpta vetat, sic cæteri quotquot sunt imitatione digni. Solariũ vectigal quod ꝓ solo soluit. Solanus ꝓprium viri apud Oui.in.ij.de ponto. Eadẽ a sol deducta ꝓducent. Polisyllabũ & cætera a poly.i.multũ. Exceptis duobus quæ ꝓductionis gratia a græcis per ου diphthõgum scribunt, quã in u longum vertimus, ergo ꝑ u dicimus pulydamas pulypus teste Marino Berichemo, & ita inuenio in optimis impressiõib⁹, licet Nestor velit ꝓductionis gratia.ll.geminari pollydamas pollyppus. prior opinio videt mihi nõ absona, quia idem fieri dicit Nestor in cole⁹ & culeus. opilio & vpilio, vtut est hæc duo iam dicta semp ꝓducemus, quoniã id ab omibus factũ videmus, ideo Nicolaũ vallam nõ imitabor dicentẽ in Hesiodo. Tum Polypo duꝝ est gelidis habitare sub vndis, errauit idem sæpius emẽdaturus. si fata fuissent: Perlege illius carmina & me verũ esse cognosces. Oui.iiij.meta. Vt ue sub æquoribus deprensum pulypus hostẽ. Continet ex omi dimissis parte flagellis, piscis est a multitudine pedum, dictus a poly cum y græco multũ & pus podis.i.pes pedis. Est etiã nasi vitium. Horat. in.iij.saty. delectat veluti balbinũ pulypus hagnę. gtũs est pulypi, vel pulypodis. Persius. Ne mihi pulydamas viri nomẽ, sic cæteri. Coleus corripit ꝓ testiculo, alij a colendo, alij a cole ꝓ caulæ, alij aliunde deducũt. Hinc coleatus, vt a muto mutoniat⁹. a mẽtula mentulatus. Gel. lib. ix. ca. ix. Pasce adamate mihi pulchre heus Tityre capras. Et potũ ad fonteis age tityre, sed coleatũ hunc aphꝝ rufumq; caue, ne cornua vibret. sæpissime ꝓducitur, nec nisi apud hunc correptũ legi, & tum volunt per u scribi culeus, quia tũc græci per ου diphthõgum scribunt, licet semp fere videamus per o impressum. Mar. li. xij. Omnes quẽ modo culei timebãt. Author pria pęorum. Stamus sub Ioue culeis aptis. phal. sunt. plura videbis in u ante l. ¶ Dolon onis. viri nomẽ puto corripi tantũ, licet a Mãcinello inter cõmunia reijciat, & vnicũ locum (qui illi ꝓductionis testimonio est) deprauatũ esse librarioꝝ incuria in epist. Penelopes Rettulit & ferro Rhesum Dolonaq; cæsos. hariolor legendũ eẽ ꝑ enclyticam geminatã. Rettulit & ferro rhesumq; dolonaq; cæsos. id ideo suspicor quia alibi semp video corripi. Oui. xiij. meta. Cõferat his ithac⁹ rhesum imbelleq; dolona. Ibidẽ. Ausuꝫ eadẽ q̃ nos phrygia de gẽte dolona. Interimo. Ver. li. xij. Antiqui ꝓles bello ꝑclara dolonis, sic cæteri. tolero ne cũ ineptis tollero dicendũ putes dolo onis. teli gen⁹. Ver. vij. ęnei. Sęuosq; gerũt i bella dolones.

Polydamas. Pulydamas. Pollyp⁹. Pulypus. Coleus. Culeus. Dolon.

Exceptio.

Bola. ¶ Bola ę. oppidũ Italię. vide i ante n. inuus. Hinc Bolanus ꝓpriũ et

appellatiuũ. Hora. sat. ix. li. i. O te bolane cerebri fœlicẽ aiebam. hic fœlix genitiuũ habet. sic Papi. in v. syl. ¶ Boletus fungi genus. Mar. lib. i. Boletũ qualem Claudius edit, edas. hoc est venenatũ, vt intereas. ¶ Colis idis. insulæ nomẽ in Oceano indico. Pris. in perihegesi. Deuoluens hypanisq; trahit, rapidusq; Megarus. Quos capite modo missos gangetica mõte. Tellus porrigit quę ad terrę Colidis austros. Colis quoq; p caule pducit, & capit metaphoricos p mẽtula. Hinc coliculus. ¶ Colon. i. membrũ, quia teste Calepino scribit p ω mega. Hinc dicolon, tricolon &c. Credo Calepino ppter ęschatocolicõ & coliphiũ. Magis autẽ ppter Terentianũ dicentẽ. Idcirco & verbo nũq; vno cola ligari, vt cõstet parti finis colum vtriq; suus. Nebrissensis dicit corripi, cui non astipulor, vt neq; quũ dicit diptotõ secundã corripe. At colon. i. p intestinis. vñ colica passio corripit. Serenus. Quum colon inuisum morbi genus intima carpit. Mande galeritã volucrem quã nomine dicunt. Colum vasculũ p qd' lac vel alius liquor purgat, & id facere dicimus colare. Mart. in apo. Frigidior colo nõ salit vnda tuo. Vergi. Colaq; prelorũ fumosis deripe tectis. Manilius. Et colare vagos in ductis retib⁹ amnes. Colus quo nent, & colo colis corripiunt. Colos. i. oppidum Græcie, pducit a Papi. in. vij. theb. Legito & diligentiam nr̃am pbabis. ¶ Coliphiũ panis luctatorũ, quia mẽbra fortificat a colon. i. membrũ & iphi robur. teste Domitio in illud vij. Mart. Quũ coliphia sedecim comedit, phal. est. Iu. sat. ij. Luctantur paucę, comedunt coliphia paucę. Georgius Merula vult gemio ll. colliphia dici, vt sit diminutiuũ a collix, qd' panẽ subcinericiũ significat, sed sic colliciũ nõ colliphiũ dicet, ideo astipulor Domitio nõ Merulę. ¶ Choliãbus. i. scazon q̃si claudus iãbus, pduceret si vera esset Domitiana lectio apud Mart. li. ij. Nec dictat mihi luculẽtus Atys Mollẽ debilitate choliãbũ. falsum est a Martiale nõ scribi scazontes, ideo nõ choliambũ hoc loco leges, sed (vt recte docet Merula) Galliambũ qualẽ de cybele & Aty scribit Catullus, vt in li. v. pulchrius q̃ Merula declarabo. ¶ Doliũ. Iu. sat. ix. Nam qs plura linit victuro dolia musto. ¶ Folia ę. venefica Hora. in epodo ode. v. ariminẽsem foliã. lãbicus dimeter est, sem fo. Hic tertius pes spõdęus est. ¶ Moles vnde molior depõnẽs. Verg. mirat molẽ. Idem moliriq; arcẽ. At mollis mollio. ll. geminãt. Moly cũ y græco & vnico l vt cõtra Tortelliũ docet Nestor gtũs molyos, & est hęrba quędã & flos. Oui. xiiij. met. Pacifer huic dederat florẽ cyllenius albũ Moly vocant superi nigra radice tenet &c. ¶ Nolo is. Mart. Vxori nubere nolo meę, pentametri finis est. Nola cãpanię

Bolanus
Boletus.
Colis.
Colon.
Colos.
Coliphium.
Choliãbus.
Dolium
Folia.
Nola.

oppidum. vide e ante s. Vesenus. Sil. li. viij. Illic parthenope & pene nō peruia nola. Et li. xiiij. Hic ad chalcidicā transfert citus agmina nolam, authoritas nestoriana suspecta est, quia alij ora legunt, ideo plura adduxi. ¶ Olim. Verg. Hæc olim meminisse iuuabit.

Olearos. ¶ Olearos insulæ nomē. vide i ante d. didyme. ¶ Olenus vel os ætoliç vrbs, & alia Bœotiæ. Hinc olenius aum, vide hædus, æ ante d. Sta. x. theb. Olenos Ionijs & fluctibus hospita portu. sic Olenius

Olenus. viri pprium. ¶ Olenus viri ppriū. Oui. x. meta. Voluitq; videri

Olea. olenus esse nocens. ¶ Olea mensuræ nomē. nam p arbore notum est corripi. Pris. de ponderibus. Oleaq; a drachma non re sed nomine differt. ¶ Proles. Verg. Pulchra faciet te prole parentē.

Proletarij. hinc proletarij qui in plebe romana pauprimi erant, qui ob egestatem militare nō valentes, proli gignēdę domi vacabant. Hinc pletarius sumit pro vili rudi & p trito vulgariq;, vt pletaria doctrina, proletarius grāmatista, ¶ Prolixus, quia a pro & laxus. Psole. i. preputiū. vide Calepinū. psoleō pducit in priapeis. ¶ Solus

Solus. solitudo. Ver. Solus hic inflexit. Solū. i. sustentaculū corripit. hinc solidus. Oui. Astra teneat cæleste solum. ¶ Solor aris. solamen,

Solor. solaciū, cōsolor. Verg. i. æneí. Solabar fatis cōtraria fata rependens.

Solers. ¶ Solennis & solers alij aliunde deriuant, suntq; qui vnico l sunt q gemino scribi velint, vtut est semp pducūtur. Certe Martianus li. i. ca. de fastigio vult sollers vtraq; positu pducere, plene de hoc in orthographia (si chrs vitam dederit) dicam. Oui. lib. ix. Huc licet ex toto solertia confluat orbe. Verg. v. æneí. Annua vota tamē solēnesq; ex ordine pōpas. ¶ Spoletiū cum i in tertia syllaba, Hinc

Spoletiū spoletinns. vt ab arretiū arretinus, nō per a. Spoletanus oppidum Vmbriç est. Mar. in xenijs. De spoletinis quæ sunt cariosa lagœnis Nunq; vidi gemino ll spolletū, ideo meritó excepi. ¶ Tmolus mons Ciliciæ, de quo plene diximus in lib. ij. ca. de positione dicit,

Tmolus quousq; timolus, vt ibi docui.

o añ m — o — Ante m producitur, vt tomentū, licet a tome, id est incisio, deriuari videat. Mart. in distichis. Tomentū

Tomētū. cōcisa palus circēse vocat. Vomer vel vomis cōtra primitiui naturam, quia a vomendo dicitur.

Exceptio.

Bromi⁹. ¶ Bromius. i. Bacchus a bremin. i. a fremēdo, qd' bacchantibus cōuenit. Hinc bromia ancilla apud Plautū in Amphitryone, & similiter corripit, vt Bromus viri propriū. Oui. iiij. met. Thuraq; dant Bacchūq; vocant Bromiūq; lyęūq;, Ignigenāq; & c. Hypmeter est idem. xij. meta. Quinq; neci cęneus dederat, Styphelūq; Bromūq;.

¶ Coma ę. Oui. te coma te cytharę, hinc comatus & como as. verbum primę. Verg. iiij. Georg. Nec serta comantē narcissum. At como is. i. orno tertię verbū pducit. Oui. Ecquid si comantur ait. Coma. Como.
¶ Cometa vel cometes ę. stella crinita. Manil. lib. i. Talia significant lucentes sæpe cometę. ¶ Cometes viri pprium. Oui. xij. meta. Socium quoq; saxea moles. Oppressit spacio stantē ppiore cometen. Cometa
¶ Comes itis. sic comitor aris. Ver. ij. æneí. Sit comes & lōge seruet vestigia cōiunx. Comedo, qa a cō & edo. at pducit comessor aris qa grecū est, vt vult Merula in illd' Mar. ad Fabianū. Qui nec leno potes nec comessator hri. ¶ Cromis is. chrom⁹ i & chromi⁹ ij. virorū ppria cū ch aspirato. Pap. iij. theb. Et Chromis & dorylas. Idē iiij theb. Cernis Chromiūq; chromūq;. Sic chromion. vide on in eremētis. ¶ Dñs, dñor, dñium, Dñicus nota sunt. Domus. Verg. Ite domū, sed doma grecū pducit, teste Nestore. Domo as. Ver. in vi. Os rabidū fera corda domās. Domiti⁹ in pfatiōe patuit sic Dotianus. Mar. li. ix. Dū Ianus hiemes Domitianus autūnos. scazō est Comessor. Chromis. Chromius. Chrom⁹
¶ Dromos. i. cursus, & locus in q currit. hinc Dromedarius & dromo dromonis, & dromas adis. canis. Oui. iij. met. Et dromas & canace. sic hippodromus via lata, p quā multi equi pnt currere, corripit in. xij. li. Marti. ¶ Glomus & vbū glomerare. Oui. i. met. magni spēm glomerauit in orbis. In Lucretio male legit glomere, p pōdere. ¶ Gomor vt Sulpitius notat, sic gomorra. ¶ Homelia, teste Nestore, sic gcqd est ab homos. i. sīlis, vt hōglossus. i. sīlis linguę. Homœomeria partiū sīltudo. vide i añ a. Homœosis, homophonos &c. Homonęa pprīū mulieris, vt in epitaphio apd' Calepinū. Hoc homonęa breui cōdita sum tumulo. Homo. Oui. Nat⁹ hō est. Homer⁹. Hora dormitat Homer⁹. Homolaides, dū. Thebarū septē portę. vñ vrbs ipsa heptapylos dicta, vt docet Lactā. firmian⁹ Papinij interps. vide menœceus e añ n. Homole les. thessalię mons. Ver. vij. ęnei. Descēdunt cētauri homolen othrinq; niualem. ¶ Nomas adis. i. Numida. Sil. li. v. Erūpunt multusq; Maceș Garamasq; Nomasq;. Est & q; fœmineū, vt apd' eundē li. ij. Eurydamas nomanos dextra &c. i. hasbyte. Nomas etiā est fluuij nomē similiter correptū apud Vale. flac. lib. iiij. Capit quoq; p ipsa Numidia. Mart. Cui diadema daret marmore picta nomas. Est sagæ nomen similiter correptū apud Propert. lib. iiij. ¶ Omasum. Horat. Seu pingui tentus omaso. ¶ Omitto idem. Plæraq; differat, & psens in tēpus omittat. ¶ Promethe⁹. Oui. Inde pmethides &c. Male aūt Petrarcha in vij. aphricę. Quis feruor in illo Par fuit, ex pmetheus subduxit ab astris, Particulam. Domitianus. Dromas Glomus. Homelia Homos cum suis Homolaides Homole Nomas Omasū Prometheus

Promu lus. ¶ Promulus viri ꝓprium apud Verg. in.ix. æneí ¶ Pomilo, po milio, pomilus variãtur, vide pumilus u ante m. ¶ Stomachus
Stoma chus. vnde stomachor. Hora. Ieiunus stomachus &c. ¶ Tome. i. incisio hinc quędã deriuata latini sumunt, vt tomaculũ edulium ex intesti
Tome cũ suis. e nis porci. Iu. sat. x. Exta & candiduli diuina tomacula porci, ꝑ syn copam tomaclũ dicit. Mart. lib. i. epig. Qd fumantia qui tomacla
Toma culum. raucis. phal. est. ¶ Tomi orum. & tomos. i. vrbs ponti, vbi Me dea fert fratrẽ secuisse. hinc tomita & tomitanus. Ouid. Inde tomos
Tomos. dictus locus hic, quia fert in illo, Mẽbra soror fratris cõsecuisse sui. Sido. in laudibus Narbonis. Et te carmina ꝑlibidinosa. Notũ Na so tener tomosq; missum. Quõdam cæsareæ nimis puellæ Ficto
Tomus. nomine subditũ Corinnę. phal. sunt. ¶ Tomus liber impfectus siue libri ꝑticula abscissa, teste Calderino. Mart. lib. i. Scriptura q̃nti
Tomy ris. cõstet & tomus vilis. scazon est. Tomyris cũ y in secunda tantũ, re gina Massagetarũ, quę cyrũ interemit. Tibul. li. iiij. Nec quę regina vago tomyris finiuit Araxe. ¶ Vomo. Iu. Cõuomit hæc inter
Vomica nautas & prãdet & errat. ¶ Vomica tumor excrescens saniẽ vo mens siue reijciens, corripit a Iuue. vide phthisis. Iuuenalẽ libentius
Voma nus. imitabor, q̃ Serenũ qui dixit. Vomica qualis erit. ¶ Vomanus fluuij nomen. Sill. lib. viij. Statq; humectata vomano hadria.

O añ n O ante n corripitur, vt sonus, tonus, bonus &c.

Exceptio.

Clonius. Conõ. ¶ Produc habentia c d vel p ante o, vt conor, dono, pono, apud Manill. lege Enconor dignos &c. sine &. Hic tolluntur. Clonius viri ꝓpriũ in. ix. æneí. Chronius viri nomẽ in. vij. Mar. Chthoni
Donysa. us viri nomẽ. xij. met. Conõ onis. viri nomẽ. Prop. li. iiij. Me creat architę soboles babylonius horops. Horon & a pauo ducta Co none domus. Donysa cũ y gręco insula in mari ægęo. Ver. in cyri. Marmoreãq; Paron viridẽq; allapsa Donysam Argiuãq; sil &c.
Donace. ¶ Donace es. mulieris ꝓpriũ. Calphur. eclo. ix. Quid merui cur me Donace formosa reliquit. Phonascus apud Sido. tu ꝓducito tantũ, q̃a gręce ꝑ ω mega scribit. vide o añ n in medijs. Nestor excipit do nus qd̓ q̃dã (vt inq̃t Nestor) volũt esse viri ꝓpriũ, alij ꝓ dño acci
Donus. Dõnus. pi apd̓ Luc. li. vi. dicẽtẽ. At quũ mẽbra Donus &c. vt sit viri ꝓpriũ, sẽsus est ineptissim⁹, iõ meli⁹ illi q̃ volũt donũ ꝓ dño dictũ, sed nec his assẽtior, q̃a opĩor legẽdũ esse dõnus ꝑ m añ n, ꝓ dñs, vt lãna ꝓ lamina sępi⁹ legit. Oui. i. iiij. de põto. At tibi, ꝓgenies alti fortissima domni. Luc. li. vi. At quũ mẽbra dõnus ꝓtexit feruida ꝑuis, hic aũt corripit, q̃a n in tẽdũ liq̃scit, vt ichneumõ, terapnę &c. aliq̃ libri hñt dñs, sʒ nõ stat ꝟsus, dõnus aũt extra ꝟsũ barbarism⁹ ẽ, & i ꝟsũ ra

renter admittiť, quocirca ridiculi sunt qui domni non domini appellari volunt, & iube domne non domine cantant. ¶ Gonos. id est angulus patebit in mediis. hinc forte gonophius. & si qd sic. ¶ Monychus centauri nomen, & alio℞ forte viro℞. Vale. flac. li. i. argo. Fert grauis inuito victorē nestora tergo. Monychus, ardenti pagit claris antora quercu, quicquid aliud est a monos. i. solus corripitur tantū. Siquis ex Sulpitio vel alio grāmatico asserat variari nisi ex veterne poeta fide digno probauerit, nugas egerit. Mart. in apo. Saepe duas pariter saepe monaulon habet. Sido. li. iiij. Quā totam monachus virente in aeuo. phal. est. Cur aūt monychus pducitur, haec ratio mihi videť, quia cōtracte sunt duae breues in vnam longā, dicendū fuerat mononychus a monos solus & onyx cū y graeco. i. vnguis, qđ in gtō aspirationē capit, quia dicit onychis, hic monychus cū y greco, & ch aspirato scribiť. ¶ Nonus, nonaginta &c. Nonae arum. Nonacria sunt haec. nam nonę est in. i. fast. At pri. meta. Inter hamadriadas celeberrima nonacrinas. ¶ Noni⁹ viri pprium. videbis in struma y ante m. ¶ Thonites cum th aspirato apud Pris. in perihe. Atq; lacu medius thonites intrat & exit. ¶ Zona. Hora, Ibit eo quo vis qui zonā pdidit & rem.

Monychus. Monos cū suis.

Nonius.

O Ante p corripiť, vt sophron. i. castus. vnde Sophroni⁹ viri pprium. Sophroniū pprium mulieris. sophronicus, sophrosynae contra q̄sdā docētes graece per ω mega scribi in prima syllaba. Mart. lib. xi. Tanta tibi est animi probitas orisq; sophroni, vt tuus est. ¶ Tropis inuersio. Idem lib. xij. Fumos ęferet ipse tropin. de fece lagoenę. Opilio. nā teste Seruio in illđ eclogae. x. Venit & vpilio tardi venere subulci. vpilio, pper metrū dixit graece, vt vnoma qui onoma, nam omicron productionis gratia vertiť aliqñ in ου diphthōgon, quā vtimus in u lōgum. Hęc ṽba doctissimi Seruij faciūt ad opinionē nrām de polypus & pulypus. Poples naturaliter pduci credūt Nebrissensis & Verulanus, quia correptionē nequerūt inuenire. Seruius dicit in. ix. aeneid. poples naturaliter corripi, & dicit corripi a Sereno, ego inuenio idem apđ lōge doctiorē Lucre. ī li. iiij. dicentē. Brachia palpebręq; cadūt, poplitesq; cubanti. Nemo igiť posthac vereať corripe poples, me authore, quia eā dubitationē prim⁹ clare enodaui vt illā de febris et alias ppe īnūeras. Opobalsamū succ⁹ balsami. ops opos succ⁹ ē Noteť geminātia p, vt poppysma, poppysm⁹, q̄ i orthographia declaro, oppidū, opportun⁹, oppior, deponēs. Oppian⁹ viri pprium. facile apđ Mar. repies tūā hui⁹ noīs syllabā. Lippi⁹ īepte corripuit hoplomach⁹, Mart. i. viij. pducit, sed puto naturaľr corripi.

O añ p. Sophronius. Tropis. Vpilio.

Poples.

Promulus. ¶ Promulus viri ꝓprium apud Verg. in. ix. æneí ¶ Pomilo, pomilio, pomilus variatur, vide pumilus u ante m. ¶ Stomachus vnde stomachor. Hora. Ieiunus stomachus &c. ¶ Tome. i. incisio hinc quędã deriuata latini sumunt, vt tomaculũ edulium ex intestinis porci. Iu. sat. x. Exta & candiduli diuina tomacula porci, p syncopam tomaclũ dicit. Mart. lib. i. epig. Qđ fumantia qui tomacla raucis. phal. est. ¶ Tomi orum. & tomos. i. vrbs ponti, vbi Medea fert fratrẽ secuisse. hinc tomita & tomitanus. Ouid. Inde tomos dictus locus hic, quia fert in illo, Mẽbra soror fratris cõsecuisse sui. Sido. in laudibus Narbonis. Et te carmina plibidinosa. Notũ Naso tener tomosq; missum. Quõdam cæsareæ nimis puellæ Ficto nomine subditũ Corinnę. phal. sunt. ¶ Tomus liber imꝑfectus siue libri pticula abscissa, teste Calderino. Mart. lib. i. Scriptura q̃nti cõstet & tomus vilis. scazon est. Tomyris cũ y in secunda tantũ, regina Massagetarũ, quę cyrũ interemit. Tibul. li. iiij. Nec quę regina vago tomyris finiuit Araxe. ¶ Vomo. Iu. Cũ uomit hæc inter nautas & prãdet & errat. ¶ Vomica tumor excrescens saniẽ vomens siue reijciens, corripit a Iuue. vide phthisis. Iuuenalẽ libentius imitabor, q̃ Serenũ qui dixit. Vomica qualis erit. ¶ Vomanus fluuij nomen. Sill. lib. viij. Statq; humectata vomano hadria.

Stomachus. Tome cũ suis, e Tomaculum. Tomos. Tomus. Tomyris. Vomica Vomanus.

O añ n O ante n corripitur, vt sonus, tonus, bonus &c.

Exceptio.

Clonius. Conõ. Donysa. Donace. Donus. Dõnus.

¶ Produc habentia c d vel p ante o, vt conor, dono, pono, apud Manill. lege En conor dignos &c. sine &. Hic tolluntur. Clonius viri ꝓpriũ in. ix. æneí. Chronius viri nomẽ in. vij. Mar. Chthonius viri nomẽ xij. met. Conõ onis. viri nomẽ. Prop. li. iiij. Me creat architę soboles babylonius horops. Horon & a ꝓauo ducta Conone domus. Donysa cũ y gręco insula in mari ægeo. Ver. in cyri. Marmoreãq; Paron viridẽq; allapsa Donysam Argiuãq; sit &c. ¶ Donace es. mulieris ꝓpriũ. Calphur. eclo. ix. Quid merui cur me Donace formosa reliquit. Phonascus apud Sido. tu ꝓducito tantũ, qa gręce p ω mega scribit. vide o añ n in medijs. Nestor excipit donus qđ qdã (vt inqt Nestor) volũt esse viri ꝓpriũ, alij ꝓ dño accipi apđ Luc. li. vi. dicẽtẽ. At quũ mẽbra Donus &c. vt sit viri ꝓpriũ: sẽsus est ineptissim⁹, iõ meli⁹ illi q volũt donũ ꝓ dño dictũ, sed nec his assẽtior, qa opĩor legẽdũ esse dõnus p m añ n, ꝓ dñs, vt lãna ꝓ lamina sępi⁹ legit. Oui. i. iiij. de põto. At tibi, ꝓgenies alti fortissima domni. Luc. li. vi. At quũ mẽbra dõnus ꝓtexit feruida ꝓuis, hic aũt corripit, qa n intẽdũ liq̃scit, vt ichneumõ, terapnę &c. aliq libri hñt dñs, s; nõ stat ꝟsus. dõnus aũt extra ꝟsũ barbarism⁹ ẽ, & i ꝟsũ ra

renter admittiť, quocirca ridiculi sunt qui domni non domini appellari volunt, & iube domne non domine cantant. ¶ Gonos. id est angulus patebit in mediis. hinc forte gonophius. & si qd sit. ¶ Monychus centauri nomen, & alioꝝ forte viroꝝ. Vale. flac. li. i. argo. Fert grauis inuito victorē nestora tergo. Monychus, ardenti pagit clarus antora quercu, quicquid aliud est a monos. i. solus corripitur tantū. Siquis ex Sulpitio vel alio grāmatico asserat variari nisi ex veterne poeta fide digno probauerit, nugas egerit. Mart. in apo. Sæpe duas pariter sæpe monaulon habet. Sido. li. iiij. Quā totam monachus virente in æuo. phal. est. Cur aūt monychus ꝑducitur, hæc ratio mihi videť, quia cōtractæ sunt duæ breues in vnam longā, dicendū fuerat mononychus a monos solus & onyx cū y græco. i. vnguis, qd' in grō aspiratione capit, quia dicit onychis, hic monychus cū y greco, & ch aspirato scribiť. ¶ Nonus, nonaginta &c. Nonæ arum. Nonacria sunt hæc. nam nonę est in. i. fast. At pri. meta. Inter hamadriadas celeberrima nonacrinas. ¶ Noniꝰ viri ꝓpriū. videbis in struma y ante m. ¶ Thonites cum th aspirato apud Pris. in perihe. Atq; lacu medius thonites intrat & exit. ¶ Zona. Hora. Ibit eo quo vis qui zonā ꝑdidit & rem.

Monychus. Monos cū suis. Nonius.

O Ante p corripiť, vt sophron. i. castus. vnde Sophroniꝰ viri ꝓpriū. Sophroniū ꝓpriū mulieris. sophronicus, sophrosynæ contra q̄sdā docētes græce per ω mega scribi in prima syllaba. Mart. lib. xi. Tanta tibi est animi probitas orisq; sophroni, vt ūs est. ¶ Tropis inuersio. Idem lib. xij. Fumosę feret ipse tropin. de fęce lagoenę. Opilio. nā teste Seruio in illd' eclogæ. x. Venit & vpilio tardi venere subulci. vpilio ꝓpter metrū dixit grȩce, vt vnoma qui onoma, nam omicron productionis gratia vertiť aliqn̄ in ου diphthōgon, quā vertimus in u lōgum. Hęc ꝟba doctissimi Seruij faciūt ad opinionē nr̄am de polypus & pulypus. Poples naturaliter ꝑduci credūt Nebrissensis & Verulanus, quia correptionē nequerūt inuenire. Seruius dicit in. ix. æneid. poples naturaliter corripi, & dicit corripi a Sereno, ego inuenio idem apd' lōge doctiorē Lucre. i li. iiij. dicentē. Brachia palpebręq; cadūt, poplitesq; cubanti. Nemo igiť posthac vereať corripe poples, me authore, quia eā dubitationē primꝰ clare enodaui vt illā de febris et alias ꝓpe inūeras. Opobalsamū sucꝰ balsami. ops opos succꝰ & Noteť geminātia p, vt poppysma, poppysmꝰ, q̄ i orthographia declaro, oppidū, opportunꝰ, oppior, deponēs. Oppianꝰ viri ꝓpriū. facile apd' Mar. repies tuā huiꝰ noīs syllabā. Lippiꝰ iepte corripuit hoplomachꝰ, Mart. i. viij. ꝑducit, sed puto naturaľr corripi.

O añ p. Sophronius. Tropis. Vpilio. Poples.

Exceptio.

¶Producunt habētia c ante o, vt copia, cophes, scopha, cophos. id est surdus vt videbis in ꝓsopō o ante p. Tollunt hinc copos in cōpositis, vt artocopus, scopus sagittariorum signū, hinc scopulus a scopin.i. spectari, hinc epus. Scopas æ. cælatoris doctissimi nomen. Mart.lib.iiij. Solus praxitelis manes scopęq;. Solus phidiaci toreuma cœli. Solus mētoreos habes labores. phal. sunt. Cophinus.i. corbis. Iu. sat.iij. Quorum cophinus fœnūq; supellex. ¶Dropax vide psilotrū & crementa. ¶Opis is. nympha. Claud. in. ij. de laudibus stiliconis. Et soror optatū numen venantibus opis, sic apud Vergil. in. iiij. Geor. & xi. æneid. ¶Opoclope mulieris ꝓpriū. Philelphus in. vij. primæ. Aspicit opoclopē pariterq; exurit igni. ¶Populus arbor. Vergi. Populus in syluis. ¶Psophis vide crementum. ¶Propago vide cōposita a pro sipetides similiter ꝓduces. ¶Popea Neronis vxor, vnde popeanū vnguentū, cuius secundā & tertiā syllabā quidam nō docte corripuit. Iu. sat. vi. Pane tumet facies aut pinguia popeana spirat, versus est spōdaicus. male putāt quidā popeanū á popa dici. vide Mancinellū interpretē Iuuenalis. Seneca in Octa. Iungatq; nr̄is igne popeā thoris. hic pria noscit̄ ꝓduci, quia est iambicus trimeter in eadē tragœdia. Popea tenet, cessat pietas. Anapesticus dimeter est. vt petit amplexus popęa tuos. Qui dixere poppea pp geminō scribi, idē debuissent dicere de poppeanū, vidi aliqn̄ vtrūq; pp geminare. sæpius vnico p scribi. Præceptum nōdum habeo. ¶Sopio is. i. dormire facio. Oui. in. vij. meta. Peruigilē superest hærbis sopire draconē. Verg. lib. i. æneid. Hunc ego sopitū somno sup alta Cythera. At semisopitus video semp corripi. Oui. in. ij. Amorum. Purpureo iacui semisopita thoro Et in epist. Ariadnes. Thesea pressuras semisopita manus, ex q̄ suspicamur (inqt Nebrissensis) pmā hr̄e indifferentē, itaq; de industria dicit se breuiauisse q̄dā in loco, vbi patriā salutauit dicēs. Hic fuerāt cunę, q̄ me sopiere iacentē. Ego mallē ꝓducere At corripito sopor soporo as. ¶Sclopus vnico p a Nebrissensi scribit̄, qa excipit id nomē, sonus est q ex inflatiōe buccarum erūpit. Persius. Nec stlopo tumidas intēdis rūpe buccas. aliqui cū csclopus scribūt. ¶Tophus græcū, teste Nestore. Verg. Et tophus scaber & nigris exesa cylindris. Oui. iij. met. Et leuibus tophis natiuū duxerat arcum. Lapis est asp qui facile in arenā soluit̄, hinc tophaceus & tophinus.

Marginalia: Scopus. Scopulus. Scopas. Cophinus. Opis. Opoclope. Populus Popea, Popeanum. Sopio. Stlopus. Tophus.

O añ q — Ante q corripit̄, vt quoq; cōiūctio, loquor, &c.

o — Ablatiui ꝓducunt̄, vt notum est, veluti quoq; a qsq; &c. que vbi aduerbiascūt nominū quantitatem retinent.

O añ r. — Ante r corripit̄, vt scoria. Verg. in Ciri. Sordi-

bus & scoria patiar tabescere tali, ita legit cũ Calderino Badi⁹. Baptista in exhortatiõe cõtra infideles. Sub Decio cędi meli⁹ fuit atq; cruore Fundere q̃ scelerũ scoria tabescere tãta. q dã dixere pduci, & apd' Verg. esse mendũ. vellẽ pductiõis afferrẽt testimoniũ, & quõ Verg. emẽdand⁹ est, edissertarẽt. ¶ Corithus. Claud. in. ij. de raptu pserpinę. Crispat gemio vestusq; corithia cĩctu. Poplite fusa ten⁹. Scoria:

Exceptio.

¶ Producunť habentia l vel r ante o, vt gloria, florus, rora, prora, q̃re nõ satis docte dixit Arator. Nois ore tui iam Floriane tenes. fit em̃ a flos floris, flora, flor⁹, florian⁹. ¶ Choreus cũ eu diphthõgo sacerdotis ppriũ. Verg. xi. ænei. Forte sacer cybelę choreus olimq; sacerdos. ¶ Corus sine aspiratiõe, vent⁹ q etiã caur⁹ dr̃, & argestes ę. Luca. li. vij. vict⁹ violẽto nauita coro Dat regimẽ vẽtis. at chor⁹ cũ ch aspirato, p cœtu corripiť. ¶ Corã ppositio. Ver. i. ęnei. P ostq; introgressi & corã data copia fandi. ¶ Coryc⁹ cũ y grę co vrbs, port⁹ & mõs Cilicię. hinc corycius a. um. Verg. gęor. iiij. Nãq; sub œbaliæ memini me turrib⁹ altis. Qua niger humectat flauẽtia culta galesus Coryciũ vidisse senẽ. ¶ Corytus cũ y grę co & t exili a grę cis cũ g scribiť gorytos, neq; a corio dr̃, vt barbari docẽt pharetra est. Noni⁹ vult eẽ missile in sagittarũ modũ. Ver. x. ænei. Corytiq; leues hũeris & letifer arc⁹. Sil. li. ij. Coryti fratrũ ex hũeris calamiq; paterni, Pẽdebãt, Sido. in epithalamio ruricij & iberię. Cui fax arc⁹ coryt⁹ pẽdebat, at ille &c. ita legit Baptista pius, ne Sidoni⁹ duas lõgas cõtra oĩm authoritatẽ corripuisse cẽseať, si (vt codices hñt oẽs q̃s Baptista vidit) legerem⁹ in grõ cui⁹, sic. Cui⁹ fax, arc⁹, corytus pẽdebat, vt ille &c. ¶ Coritha ę. vł corithe es. cũ th aspirato, nobilissimę equę nomẽ, vt hirpin⁹ nobilissimi equi nomẽ. Iu. sat. viij. Sed venale pec⁹ Corithę posteritas & Hirpini &c. ¶ Coraliũ variatur, sed pductio ẽ acceptabilior. Oui. iiij. met. Nũc quoq; coralijs eadẽ natura remãsit. Idẽ xv. met. Sic & coraliũ q̃ primũ cõtigit auras, sic cęteri pter Claud. dicentẽ in nuptijs honorij. Mergit se subito, vellitq; corallia clocho. Sido. in epithal. ruricij. Lactea puniceo sumãť colla corallo. puto nũ eẽ corall⁹, licet Bebeli⁹ noluerit latie dici p lapillo. Corall⁹ ppři nomẽ, corripiť tantũ. Oui. in. iiij. de põto. Hic mea cui recitẽ nisi flauis scripta corall̃. ¶ Corãbla ę. herba q ocl'os retũdat, & hebetes faciat. a cora. i. pupula et amphly retusum, ac hebes. Col. xi. Prodit & asparagi corãbla simillia filo, ita legit Beroal. expũgens dictionẽ subdititiã cortuba, vbi alij q̃q; corruda legere, q̃ est syluestris asparag⁹. ¶ Chorasmij ppři apd' Pris. in perihegesi. ¶ Doron. i. donũ vel palm⁹, pduciť, hic dorothe⁹ & c si c dor⁹, dorias, vt opinor. At dory. i. lãcea corripiť, hic doryphor⁹, dorycl⁹,

Florian⁹
Choreus
Corus.
Corycus
Corytus
Coritha.
Coraliũ.
Bebelius.
Corãbla
Doron:

Doris. ¶ Doris idis. filia Oceani & tethyos, interpretatur amaritudo & ponit̃ p mari. Verg. in gallo. Doris amara suam nō intermisceat vn
Dorisc⁹. dam. ¶ Doriscus a doride appellata, vrbs thraciae. ¶ Dorus
Dorus. Neptuni fili⁹, vñ appellati sunt dores, teste Seruio in secundū ęnei.
Dores. hinc doricus. a. um. & dorius. a. um. Verg. in. ij. aenei. Panduntur portae, iuuat ire, & dorica castra Desertosq; videre locos. Auso. ad Paulinū. Nam gloriosum graeculus nomē putat, Quod sermo fucat dorius. est iambicus trimeter cū dimetro. Dorion. i. Messeniae op
Dorion. pidum. Papi. iiij. theb. Getico quos flebile vati, dorion. vide etiam phylace i ante l. Argumenta librorum Papinij, aut valde mendosa sunt, aut ab indocto aliquo cōposita, nam in argumēto sexti libri corripit̃ male dorion & plura. ¶ Hora. Oui. nec quae pterijt hora redire potest. ¶ Horoscopus. Persius in vi. sat. Geminos horoscope varo Producis genio, sic horologiū, & vbū horoscopo as. Manil. lib. iij. Iam facile est si quod qñq; horoscopet astrū Noscere
Horops. ¶ Horops & horus virorum nōīa, vide o ante n. conon.
Horus. ¶ Morari p insanire & stulte agere. apud Suetoniū in Nerone, nā
Morari. p expectare vel in mora tenere, corripit̃. Prius dicit̃ a moros. i. fatuus, quo Plautus in truculento vsus est dicēs. Amor mores hoīm moros & morosos efficit, si morosus a mora repiat̃, corripiet̃. nā a moribus pducit̃. ¶ Morio onis. fatuus qui naturali quodā sto
Morio. liditate, & oris deformitate oblectat. Mar. li. viij. Morio dictus erat viginti milibus emi. ¶ Morus p mauro & arbore, cuius fructus
Morus. morū est, negamus a mora dici. Oui. Ardua morus erat. Idē. Pendentia mora rubetis. ¶ Moricū apd' Nebrissensem in vltima edi
Moricū. tione nusq; est. Moram p mouerā, sic noram norim, & siquid tale
Noris. est aliud ex pterito rum regulis patet. ¶ Noricum regio europę. hic noricus. a. um. Sido in. i. panęg. Noric⁹ ostrogothū qui cōtinet ille timetur, sic caeteri. Noris vrbs, teste Nestore. ¶ Ora appellatiuū
Ora. Verg. Troiae qui primus ab oris. p dea Quirini vxore, quae ante mortē Hersia dicebat̃, corripit̃. Oui xiiij. meta. Excipit & priscū pariter cū corpore nomen. Mutat oramq; vocat, quae nūc dea iūcta
Oro. Quirino est. ¶ Oro as. oratio, orator. Verg. Oramus prohibe.
Orome ¶ Oromedon viri nomē. Proper. li. iij. Coeum & phlegraeis Oro
don. medonta iugis. ¶ Oricos. i. vrbs aetolię. Sil. lib. x v. Ille & nocturnis cōterruit oricon armis. Hora. li. iij. car. ode. vij. Gygen. Ille no
Oricos. tis actus ad oricum. Asclepia. ¶ Orata piscis quasi aurata a colo
Orata. re auri. Mart. Non omnis laudē pretiumq; orata meret̃. pducitur
Orithos. similiter p viro a pisce sic dicto. ¶ Orithos i. cū th aspirato vrbs Epiri, teste Seruio, hinc orithius a. um. Prop. li. i. Vt te foelici vecta

per cærula remo, Accipiat placidis orithios æquoribus. Vergi.xi æneí. Inclusam buxo aut orithia terebyntho. ¶ Orion viri nomen post mortẽ inter astra relati. variat, sed pductum volunt p u vrion quidã dici, gtũs est orionis, cuius penultima similiter variat Sta. vij.theb. Atq3 auro rude fulmẽ habent orionis alti, hoc loco fabulã orionis enarrat pulcherrime Lactantius. Luca.in.i. Armatumq3 auro circũspicit oriona, versus est spondaicus, vt apd' eundem lib.ix. Teste tulit cœlo victi decus orionis. Oui. viij. meta. Aut helicen iubeo nitidũq3 orionis ensem. Vale.flac.li.i. Nõ meus orion aut sæuus pleiade taurus, sic frequẽtissime inuenies, sed nec raro ter corripit. Oui.in.i.de arte. Pallidus in lyncẽ syluis errabat orion Verg.i.æneí. Quũ subito assurgens fluctu nymbosus orion. Idem in.iiij.ęnei. Dum pelago desęuit hyems & aquosus orion. Hora in epodo, ode.xv. Dũ pecori lupus & nautis infestus orion. Stat.in.i. syl. Noctibus hybernis & sydera terret orion. Hic nonnulli dicunt auem significare, quę sonoro cantu sydera terrere putat. Vale.flac. lib.ij. Tantus orion iam cadit, irato iam stridet in æquore perseus. Oui.in.xiij.met. Ecce facit medijs natas ab orione thebis. ne verearis hoc nomẽ variare, vel in minimo carmine, quicqd aliq dicant Orion dicit quoq3 aoriõ teste Nestore. Ab aor.i. ensis, quia ensifer dicit, vt in.ij.de arte apud Oui. Ensifer orion aspiciendus erit. Catul. Proximus hydrocho fulguret aorion. hydrochous.i.actuari9 Pollitianus nõ putat aorion legendũ esse, sed cũ o ante a oarion, vide Miscel.ca.lxix. ¶ Orithius. Sido.in epithal. Ruricij. Inter cyaneas ephyręa cacumina cautes, Qua sup Idaliũ teneat orithion in æthrã, Exesis ale montis apex. ¶ Origanũ Calderinus vult pduci, Merula corripi, vide i ante g. Orops sed multi horopes scribũt, vt visum est, sic alij horus alij orus. ¶ Orificiũ, quia fit ab os, vt orea æ. frenũ dictum q orí inferat. ¶ Oritæ arum. populi. Priscianus in perihegesi. Oritas aribasq3 simul liniq3 arachotas.

Orion. Orithius Origanũ Horops. Orithæ. Orithya.

¶ Orithia, vide i ante a. puto in hoc errare Petrũ Crinitũ in.ij.lib. car. Blandius spirant zephyri, calentes, Dũq3 te solers orithyia q̃rit Frigidus pennis boreas niuosis, Suscipit ignẽ. Sap. sunt cũ adonio ¶ Phora loci nomẽ, vñ britomartis nympha dicit phorea. Verg. in ciri. Vnde alij fugisse ferunt, & numina phorę. Virginis assignãt Phoreus p eu diphthõgon viri, pptiũ apud Vale. flaccũ in iij. lib. Legito flaccũ ne de nostra diligẽtia quicq3 dubites. ¶ Sora ę. Italiæ oppidũ. Sil. lib. viij. Ducebat simul excitos, soręq3 iuuentus, Fulgebat telis, Sora etiã Arabiæ vrbs est, & soræ quidã Mauritaniæ populi sunt. ¶ Soracte Apulię mons qui soractes tis, masculine,

Phora. Sora. Soracte.

& sorax aliquando dictus est. Verg. æneī. xi. Summe deum sancti custos soractis Apollo. Sil. lib. viij. Et sacrū Phœbo soracte frequentant. Titubauit hic Petrarcha in. i. epist. ad Benedictū. Si dubitas nō paruus adest mons ille soractis Testis &c. ¶ Sorex mus. Seren⁹ Si pregnans artus captiui soricis edit. ¶ Soros. i. cumulus græce scribit̃ p ω mega, hinc soritæ sunt argumentatiōes cōnexę, q̄s vulgus de primo ad vltimū vocat. Capella li. ij. Soritas cumuli accessibus aggerans. Asclepia deū est. Idem. Pellax soritas cunctis sensim cōgeris. Iambicus trimeter habens more Comico in. ij. loco spondeum, vt apud Apuleiū in prima orone apologię. Nitelas oris ex arabico frugibus, mallem extra comœdiā iambum. ¶ Thorax cū th aspirato. Ver. in. vi. ænei. Bis sex thoraca petitū Perfossumcq; locis. ¶ Toranius viri pprium. Martia. lib. v. Torani potes esurire mecū, phal. est. ¶ Voraptus viri nomē. Vale. flac. lib. vi. Sancte mihi vorapte pater tua pectora nato Suggere.

Soritæ — Thorax. — Torani⁹ — Vorapt⁹

O an̄ s. — Prosa.

O Ante s pducitur, vt Ptosis. i. casus, hinc antiptosis, patebit in medijs. Prosa, Sulpitius dicit variari, cui nō credo, quia puto a nemine fide digno corripi. Auson. de numero ternario. Prosa Asię in causis nūeros mutata chororum. Cum Ausonio dixit bene Gamfredus in arte poetica. Legibus arctat̃ metrū sed prosa vagat̃. Moses in sat. xiiij. Iuue.

Exceptio.

Cosæ. — Cosira. — Dosis — Mosas. — Mosa

¶ Cosæ arum. vrbs Thusciæ. Verg. x. ęnei. Quicq; vrbē liquere Cosas, quis tela sagittæ. Salu. teste Seruio singulariter dixit cosa. ¶ Cosira vrbs Aphricę, & insula variat̃. Sil. xiiij. Et bellare tabas docilis cosiracq; parua. Ouid. fast. iij. Fertilis est melite sterili vicina Cosiræ. ¶ Dosis. i. datio excipit̃ a Nebrissensi, quia scribit̃ græce per o micron, vt ait. ¶ Mosas æ. viri pprium. Sil. xv. Decidit ense Mosæ, Mosa sæ. fluuij nomē, vide sequana e ante q. Mosella etiā fluuij nomen. Auso. Largus tranquillo plabitur amne Mosella. ¶ Mosini populi quidā Asię. Tibul. li. iiij. Quacq; hebrus Tanaisq; Getas rigat atcq; Mosinos, nec latet me a quibusdā legi magiuos. At Pris. in perihe. ait, Mossynicq; domos prebent, quis lignea tecta. Potior est Tibullus. ¶ Osiris is. vel idis. Iouis filius ex Niobe. Iu. sat. xi. Scilicet & tenui popano correptus Osiris, hic Tortellius male legit, pepono teste Nestore, nam popanū genus placēte est tenuis, vt apud græcos testis est Suidas. ¶ Osius viri ppriū. Claud. in ij. lib. cōtra Eutropiū, Hinc osius stetit, inde leo fiducia creuit. Osinius viri ppriū. Ver. x. ænei. Qua rex Clusinis aduectus Osini⁹ oris. ¶ Posui præteritū, Oui. Hęc sup imposuit. ¶ Posides, vide i an̄ d

Osiris. — Popanū. — Osius. — Osinius.

Pros corripit & significat ad, hinc ꝓsodia, ꝓseucha cū ch aspirato. Oratio q̄ fit ad deū, & locus vbi mendici rogāt, vt in plerisq; locis templi vestibulū. Proseucho significat intendo, attendo, adhibeo. Iu. sat. iij. Ede vbi cōsistas in qua te quero ꝓseucha. ¶ Prosymna cū y græco vrbs Argiuoꝝ. Stat. theb. iiij. Hinc armat Larissa viros, hinc celsa ꝓsymna, in hac multū colebat Iuno. Idē. theb. i. Iunonia templa ꝓsymnę. ¶ Prosopon, ꝓsopopeia, vide o ante p in medijs. ¶ Proserpina Plutonis vxor variat, licet ꝓductio sit acceptabilior. verg. i. Geor. Nec repetita sequi curet ꝓserpina matrē, sic cæteri ꝑter Horatiū semel tantū lib. ij. car. ode. xiij. Qꝫ pœne furuę regna ꝓserpinę. Et iudicantē vidimus Aeacū, versus sunt alcaici dactylici. Et pręter Senecā semel tantū in Hercule furente. Vidisti siculæ regna ꝓserpinę. Asclepiadeū est. ¶ Rosa. Oui. vrticæ ꝓxima sępe rosa est, hinc Roseus qđ a ros ꝓducit; vi rosidus. Ver. vij. ęnei. Qui rosea rura velint. ¶ Sosius bybliopolę nomen, fuerunt aūt sosij plures. Hora. in vlti. epist. lib. i. Scilicet vt ꝑstes sosioꝝ pumice mundus. Idem in arte. Hic meret æra liber sosijs &c. At Sosia serui comici nomē ꝓducit, contra quorūdam doctrinā, quia teste Tortellio scribit p ω mega, idq; verum esse facile dep̄henditur ex Terētio & Plauto, vt in argumēto amphitryonis. Habitu Mercurius ei subseruit sosię. Sic sosides Moschi filius, qui postea ab auo Menęchmus dictus est. Dicit vtrūq; a soso. i. cōseruo & custodio.

Prosœdia. Proseucha. ꝓsymna. Prosopō Proserpina. Rosa. Rosius. Sosia.

Ante t corripit, vt quotus, quotannis, quoties quotidie, q̄tidian⁹, q̄ duo tt ꝓductiōis grā q̄nq; admittūt vide reglam cōpositoꝝ de i & o. Philel. in. iiij. vi. Quottidie doctis possunt sermonib⁹ vti. Notus vetus sine aspiratiōe, nothus cum th aspirato, quē indocti bastardū vocant, Nota notę. i. signū, hinc notare cōtra primitiui naturā, si a nosco fiat, nā supinū notum ꝑ generalē regulā ꝓducunt, vt quę hinc fiunt notus participium. Noteo tes. notesco & notifico as. verba. Propert. lib. ij. Nec minus hęc nr̄i notescet fama sepulchri, q̄ fuerūt phthij busta cruēta viri. Oui. in. i. de pōto. Atq; modū pœnę notificare meę. Vergi. vij. æneι. q̄s dędala circe Suppositos de matre nothos furata creauit. Corripe itē Coturnix, otho, photinus tn̄ teste goudano. Lucre. in. iiij. nisi mēda sit ait. At capris adipes & coturnicib⁹ auget Otho. vide i añ t. Vitelli⁹, Botr⁹, botrys, botryo teste Nestore in Sulpitiū Goth⁹, gothia licet grece tt geminet, & ita possum⁹ (vt opior) ꝓducere. Auso. Hic possū victos iñ referre gothos. ꝓp̄ri nomē est cū th (aspirato.

O añ t. Nothus. Gothus

Exceptio.

¶Produc habētia duas cōsonantes ante ō vt clotho, plotę, plotiꝰ, plotia, prototomi casus, cōtra Nebrissensem, vide o ante t in medijs. Martia. Caluo plotia cū melanchione, phal est. & mulieris nomē. Hora. sat. v. lib. i. Plotius & varius sinuisse Vergiliusq;. viri nomē est. puto deduci a Plautio, vt clodius a claudio. Proteus. Horat

Proteus. Quo teneā vultus mutantē protea nodo. sic cęteri pręter senecā in hecuba dicentē Pelion regnū protei supbum. Sap. est. fuit deus ma

Protogenes. rinus. ¶Protogenes viri ppriū vel appellatiuū p generis primo

Prototomi. ptotomi p caulibus qui primo succidunt, sic cætera a protos. i. primus contra Alexandrū & Sulpitium qui ex Riga vel alio neoterico nō satis docto erroris occasionē sumpsere. Iuue. Protogenes ali

Protoplaustꝰ. quis &c. Colu. li. xi. Sed iam ptotomos tēpus decidere caules. Mar. lib. x. Et faba fabroꝝ prototomiq; rudes. Scotꝰ pducit apd' Clau

Bebelius. dianum & Sidoniū. Bebelius dicit scotinus corripi. ¶Tollūtur

Broteas. hinc Broteas viri propriū, vide e ante a. ¶Crotus. i. vir quidā

Crotus. inter astra relatus, de quo multa dicit Baptista Pius in Sido. in epithala. polemij vbi dicit. Falciferi Croton iresenis p summa polorum. Colu. lib. xi. Sed trepidus profugit chelas & spicula phoebus, Dira negat tergoq; croti festinat equino. ¶Crotō onis. vrbs in

Croton. sinu Tarentino a viro eiusdē noīs dicta. Oui. xv. met. Inuenit æsarei fatalia flumīs ora. Nec pcul hinc tumulū sub quo sacrata Crotonis Ossa tegebat humus iussaq; ibi mœnia terra. Condidit & nomen tumulati traxit in vrbem. Sil. lib. xi. Patefecit amicas alta cro

Crotalū. ton portas. ¶Crotalū. i. crepitaculū, instrumentū musicum quo in sacris vtebant ægyptij teste Tortellio. Calderinus in Martialem vult esse margaritas, quas in auribus portabāt mulieres vt sonitu delectarent, crotō græcis plausum significat, cronin pulsare. Ver. in coppa. Crispum sub crotalo docta mouere latus. In priapeis, Cymbala cū crotalis pruriginis arma priapo. ¶Crotopus vi

crotopꝰ. ri nomen, vide o ante p. ¶Crotiorus, vide o ante r. Proteruus dictum est in cōpositis a pro, Proteros in Mar. ¶Cotilꝰ viri no

Cotilus. men apud Martia. lib. ij. & alibi sæpe. ¶Cote es. vel cotes is. quia

Cote. scribit p ω mega teste Nebrissensi. Est aūt Mauritaniæ oppidum.

Iota. ¶Iota lræ græce nomen. Mart. in fine secūdi. Vnū de titulo tollere iota potes. potest tamē esse trisyllabū. ¶Lotos arbor, & in eā

Lotos. arborem versa nympha. dicit quoq; lotis idis, sunt qui velint herbam esse, notū est loti fructū esse suauissimū, quo victitātes populi quidā lotophagi dicūtur. Mar. lib. iiij. Nec plus lotos aquas littora myrtus amat. Pris. in situ orbis. Hospitijs gaudens gens degere lo

Lotium. tophagoꝝ. ¶Lotium. i. vrina, a lotus cōtra primitiui naturā cor

ripitur teste Laurentio Valla lib.i.ca.ij. Catul.tamen pduxit in hoc scazonte ad ægnatiũ. Hoc te amplius bibisse prędicet loti pro lotij, ita legunt doctissimi, & est sensus melior q; legendo lotus, licet ita habeant nõnulli libri. Si p t scriberemus cũ Philelpho otium excipiendũ foret, cetos p ω dicit diphthõgon nõ otos contra quosdã. Otium.
¶ Poto notum, hinc cõpoto &c. ¶ Potilianus viri nomẽ in. vi. lib. Martia. ¶ Photis idis, teste Bebelio. ¶ Soter eris.i.saluator p ω magnũ scribit, & est qñq; viri ppriũ, hinc soteria ę. salus. soterion salutare, soteria orum. dona amico data, quæ ipse p salute dijs vouit. Mart.lib.xij. Nam q̃ties surgis soteria poscis amicos. Potilian⁹ Soter. Soteria. Sotes.
¶ Sotes ę. viri nomen interpretat parcus. Asotos vero pdig⁹ est. Mart.lib.iiij. Sote filia clinici labulla Deserto sequeris clytũ marito Et donas & amas echis asotos.i.es pdiga, phal.est. Sotades viri proprium & carminis genus qd' sotadeũ & sotadicũ dicit. Mart. lib.ij. Nec retro lego sotadem cinędũ, phal.est. Idem lib. vi. Reum putatis esse sotadem nõ est. Scazõ est. Ausonius sic hexametrũ inchoat. Sotadicon. ¶ Totus Mart. Tota quidẽ ponat anas. Verg. in. iiij. gęor. synęresi vsus est dicens. Magnanimosq; duces totiusq; ex ordine gentis Mores & studia & ppl'os & prelia dicã. ita legit & declarat Badius. at corripiunt toties & totidẽ, testimonia facile occurrẽt. Sotades.
¶ Votienus viri nomen. Mar. lib. viij. docti patria narbo Votieni. votum nomen vt supinũ a voueo notum est. Votien⁹

O Ante u corripitur, vt ouis. Ouidius. Mar. li. vij O nullis Ouidi tacende linguis, phal. est. Prouincia pducitur quia a puinco est, q eam ppl'us romanus puicit.i. añ vicit, teste Festo. Ouare corripitur, hinc ouatus. Persius. Hinc illud subijt auro sacras q ouato Perducis facies, non accedo ijs qui ab ouũ hic deduci volunt. O añ u

Exceptio.

¶ Ouum. Horat. sat. iiij. lib. ij. Longa quibus facies ouis erit illa memento &c. Nouara pducit a Mantuano.

V Ante b corripitur, vt rubet, rubeo & teste Nestore rubrica, quia authoritas veter; nõ obest. dicit hoc contra Sulpitiũ, nec mir; si apud poetas nõdum breue legat, quia raro inuenit & pduci semp potuit. Claudianus li. iij. de raptu pserpinę. En ora fatiscunt Vulneribus grãdisq; rubent in pectore sulci. Ideo Sabellicus docet corrupte legi apud Papi. lib. iij. syl. Qualia pallentes declinãt libya culmos. Rubentesq; rosę primos moriuntur ad austros, ita etiã habet in Papi. Haloini nobilissimi, sed mẽ V añ b Rubrica. Rubeo.

dose quia vt recte docet Sabellicus legendū est. Rumpentesq; rosæ id est tum primū erumpentes & florere incipiētes. rubus. Serenus. Mandit apta rubus gingiuis & bona labris. Rubi orum. italię vic9 vel oppidulū. Hora. Inde rubos fessi peruenimus, hinc rubea vimina pfiscellis afferebant. Verg. Nunc facilis rubea texat fiscina virga. Hora. quidā male hñt in rubos &c. ¶ Iubar. Ver. de ortu solis. Et clarę emicuit sole oriente iubar. Menda est ibidē quū dicit. Tithoni cōiunx roseo sub lumīe iubar. Inficit & cęlum luthea sydereū recte. oret solem, Phœbū aut qd simile. Notat id Badius grāmaticus diligētissimus & doctissimus. Subucula. Hora. Occurri rides si forte subucula pexę Trita subest tunicę.

Rubi. Iubar. Subucl'a

Exceptio.

¶ Produc b vel n ante u. vt Bubo, nubo, sed corripe bubulcus & q ante docuimus, pnubus, innubus. Connubiū v̄o variat a Vergilio & alijs. Verg. in. i. æneí. Cōnubio iungā. Oui. i. met. Nec qd hymen, qd amor, qd sint cōnubia curat. ¶ Glubo is. verbū tertię. i. corticē detraho, vnde & pecus glubi dicit quū pellis detrahit. Cato de re rust. salictū suo tpe cędite glubito atq; alligato, librū cōseruato, hinc deglubo. Sueto. in Tyberio. Boni pastoris esse tōdere pec9 nō deglubere. Auso. metaphoricos de impudicissima muliercula dixit. Deglubit, fellat, molit p vtrāq; cauernā, hic molit passiuū est a molo, qd' aliqñ metaphoricos capit in venereis. ¶ Huber fixum & mobile, hubertas inhuber, huberare, exhuberare, hubertus. i. abūdans, aliqñ est viri pprū, oīa cū aspiratione teste Geor. valla. Verg. binos alit hubere fœtus. ¶ Iubilū qd' ex gaudio voce nec tamē verbis exprimit, hinc iubilo as. verbū. Sil. lib. xiiij. Et lętus scopulis audiuit iubila cyclops. Calphur. eclo. i. Non mōtana sacros distingūt iubila v̄sus. Faustus eclo. iiij. Iubilat oīs ager vocemq; ad sydera iactat. Iubileus & p o iobileus aliunde est. vt in. i. æneí. docet Sabellicus, ideo non rephendo Petrarchā dicentē in. ij. epist. ad Clęmentē sextum. Et iubileus erit scis qd loquor annue tādem. ¶ Lubricus & lubrico as. testib9 Nestore, Sulpitio & Nebrissensi quia correptionē nondū inuenerunt, nec corripiā donec inuenero. ¶ Pubes, pubesco, pubertas, vnde impubis &c. Verg. Pubetenus virgo. ¶ Rubigo ferri & segetis vitium. Hora. Iuppiter vt pereat positū rubigine ferrū. Verg. i. geor. Exesa inuenies scabra rubigine pila. Claud. in. iij. de raptu pserpinę. Deficiunt riui squalent rubigine prata. Sic rubigus q & robigus apd' Martialem, nō rubigine cū Nestore, sed erugine cū Sulpitio lego in. ij. li. sic. Vteris

Connubium. Glubo. Hubere cum suis Hubert9 Iubilum. Iubilo Lubricus Pubes. Rubigo.

ore aliter nimiaq; rugine captus Allatras nomen qđ tibi cuiq; datum est; quãobrem censeo nõ imitandũ nec in hoc nec in pluscul viꝶ alioqui doctissimũ Prudentiũ dicentẽ in psyco. Condere vagina gladiũ ne tecta rubigo. ¶ Suber. Persius. Vt ramale vetus vegrandi subere coctũ. ¶ Subula instrumentũ cerdonũ. Mart. li. iiij. Q đq; tibi tribuit subula fica rapit. ¶ Subulo onis. lingua thusca significat tibicinẽ. Auso. Peruersę veneris postico vulnere fossor. Lucilli vatis subulo pullo primor. Subulones q̃q; cerui q̃bus sunt cornua simplicia minimeq; ramosa ad subularꝫ similitudinem. ¶ Tuber neutri generis fũgi spẽs. Iu. sat. v. Fumat aper post hũc radũt tubera si ver Tũc erit, metaphoricos tubera dicũt tumores rotundi in q̃cũq; corpore, diminutiuũ est tuberculũ, hinc nomen & vbũ tubero, vñ extubero as. Tuber vo tuberis feminini generis arbor. q̃dã est & illi⁹ pomũ. Mar. in xenijs. Lecta suburbanis mittũt a pyrina ramis, Et vnę tuberes, qd tibi cũ Libycis. Nestor dixit masculinũ esse. Ego iuenio vbiq; in fœminio genere vnę nõ vni. — Suber. Subula. Subulo. Tuber.

v Ante c pducitur, vt mucus, lucania, Lucanus apud Horatiũ, & alios. quare minus perite dixit Petrarcha in. iij. aphricę. Fama dedit nomen simili pietate Lucanas Strauit opes Lucilius &c. — V añ c.

Exceptio.

¶ Corripe hñtia c vel n vel r añ u. vt cuculus, nucleus, trucido qđ cõpositione notũ est, fit eñi e trux trucis & cędo. Lucre. li. vi. Ignẽ cõtinuo magno clamore trucidat. ¶ Tollunt hinc Cucubo as. qđ noctuarꝫ est. autor philomelę. Noctua lucifuga cucubat ĩ tenebris. Cucurio is. qđ galloꝶ. Idem. Cucurire solet gall⁹ gallina gracillat Nuceria cãpanię oppidũ. Sil. li. viij. Illic nuceria &c. ¶ Ducarius viri ppriũ, forsan a dux ducis. Sil. li. v. Aduolat ora ferox mentẽq; ducarius acri &c. Duco as. vñ educo nutrio. Catul. Nũq; se extollit nũq; mitẽ educat vuã. Duco tertię pducit, sed dux ducis corripitur. ¶ Ducenti, duceni. Mar. li. xij. Deinde ducẽta sonas & ais nõ esse minoris. Nescio an mẽda sit apđ Mantuanũ, quẽ certe nõ imitabor, vbi ait. Ducẽtos quadraginta sup (nisi fallimur) annos. ¶ Fuca ę. Colu. lib. xi. Ponit & lactis gustus q̃ condiat herba Deiectura quidẽ fronti data signa fucarꝫ. de herba lepido loquit deijciẽte signa & hulcera cicatricũ, hęc & plura in Columellã Fortunatus. Fucus sine dubio pducit. ¶ Lucrũ. Verg. Sperne lucrũ, sic lucror lucellũ. ¶ Lucrinus lacus Campanię a lucro dictus, pptet multitudinẽ pisciũ qui ibi capiebant. Mart. li. iij. Ostrea tu sumis stagno saturata lucrino, Sugitur inciso mytilus ore mihi. — Cucubo. Cucurio Nuceria. Ducari⁹. Educo. Ducenti. Fuca. Lucrum. Lucrinus

Lucretius Lucretia. ¶ Lucretius viri nomen. Oui. in amoribus. Carmina sublimis tunc sunt peritura Lucreti. Exitio terras quũ dabit vna dies. ¶ Lucretia mulieris nomẽ masculini mensum seruat, ideo recte dixit in. iiij aphricę Petrarcha. Quis fuerat celebri spectata Lucretia phama.

Lucerna. ¶ Lucerna cõtra primitiui naturã quia a lucendo dicit. Mart. lib. x. Seras tutior ibis ad lucernas, phal. est.

Lucretilis Luceres. ¶ Lucretilis mons in Sabinis. Hora. i. car. ode. xvij. Velox amœnũ sæpe lucretilem, versus est alcaicus dactylicus. ¶ Luceres romuli milites, variat. Oui. iij. fast. Quosq; vocant rhamnes luceribusq; dedit. Proper. li. iiij. Hinc taties rhamnesq; viri luceresq; coloni. at Luceria oppidum pducit. Hora. lib. car. iij. ode. xv. Tonsę luceriã nõ cytharę decẽ. Asclep. est.

Mucro. ¶ Lucumo vide u ante m. ¶ Mucro cuspis, & acumẽ ensis & telorum, & ipse ensis. Nestor dicit corripi.

V añ d Ante d pducitur, vt rudus apud Colu. in. xi.

v Cudo cõtra Alexandrũ. Verg. iiij. Gęor. Excudunt cęras & mella tenacia fingunt, in eodẽ lib. menda est. Omia tẽtanti excuderat p extuderat, ab extũdo vt notauit Badius. similiter in viij. æneí. Excuderat scilicet p extuderat.

Exceptio.

Ludouicus. Rudis. ¶ Pudet, pudor, pudens, cõmune & ppriũ pudicus, pudicitia. Oui. rapuitq; pudorem. ¶ Ludouicus a neotericis variat ¶ Rudis mobile & fixũ, vt Ennius ingenio maximꝰ arte rudis. hoc est apđ Oui. in. ij. de trist. Hora. Spectatũ satis & donatũ iam rude quęris.

Rudens Rudo ¶ Rudens funis nauticꝰ. Ver. in. i. Insequit clamorq; viꝶ stridorq; rudentũ. ¶ Rudo is. Seruius vult naturaliter pduci, tu ppter authoritatẽ Vergilianã dicas variari. Verg. vij. æneí. Sera sub nocte rudentum. Oui. in iij. de arte. Vt rudis a scabra turpis asella mola. Persius. Findit arcadiæ pecuaria rudere credas.

Rudiæ. Rudinus ¶ Rudiæ arum. Ennij patria. Sil. lib. xij. rudię genuere vetustę. Nunc rudię solo memorabile nomẽ alũno. ¶ Rudinus viri pprĩũ apud Ausoniũ. ¶ Sudes vide stypes i ante p. ¶ Studeo studiũ. Hora. in arte. Qui studet optatã &c. ¶ Trudes is. cõtra primitiui naturã quia a trudendo dicit. Ver. v. ęneí. Cõsurgunt nautę & magno clamore morant. Ferratasq; trudes & acuta cuspide contos. Expediũt, fractosq; legũt in gurgite remos. Perticę sunt ferro munitę quibus naues detrudere solent, vt videbis apud Vergiliũ Badiana diligẽtia illustratum.

Tudito Tuder Tudito. as. lucri gratia negocijũ ago. Ennius. Nec tuditantes rem cessant extrinsecus vllam. ¶ Tuder eris. oppidũ Vmbriæ neutri generis. Sil. li. vi. Vertice mõtis Deiexũ lateri pendet tuder

atq; vbi latis. Dicitur etiã tudertum i. hinc adiectiuũ seu denominatiuũ tuders tis, vt a tyburs, qđ male quidã putarunt ipsum oppidum significare tacentes de tuder. Idem lib. iiij. Et gradiuicolã cęlso de colle tudertẽ. ¶ Præteritũ contudi in generalibus patuit.

Ante f pducitur, vt buso, rufus, rufinus, Mart. V añ f.
v Roma magis fuscis vestitur gallia rufis, vbi autẽ Nestor legit. Quiq; rhipas betulumq; tenent, impressio badiana (quã cæteris solemus preferre) habet tam in lr̃a q̃ in cõmentarijs. Quiq; rufas batulũq; tenent quæ lectio an vera sit nihil assero, si vera est, necesse est hic excipe rufę arum. p castello italię, nec exciperetur betulum in e ante t. quia hic batulũ legit cum a ante t. Rufæ.

Ante g pducitur, vt rugio, qđ propter philo- V añ g
v melę authorem corripi nõ decet, est em̃ indignus quẽ cõtra oim veteꝶ authoritatẽ sequamur dicentẽ, Tygres indomitę rancant rugiuntq; leones. Buglossa pducit tantũ, teste Nestore. Mugilis piscis. Catul. Percurrẽt rhaphaniq; mugilesq;, phal. est. Lugeo, Oui. i. met. Luget vt amissam, mẽdum est in viij. aphricæ. Q̃ nostrę vulnera gentis Nunc lugeo p doleo. Rugio.

Exceptio.

¶ Corripe habentia f vel i vel p ante u. vt fugo, fugio, jugũ, pugil, pugillus. Tolluntur hinc fruges, frugi, frugalitas, quicqd hinc fit. Iu. sat. v. Ventre nihil noui frugalius. ¶ Iugeꝶ iugere in heteroclitis patebit. Sedul. lib. ij. Iugibus hoc votis hoc nocte dieq; ꝓcemus, sic cæteri. Ideo eundẽ non sequar hoc nomẽ sæpe corripientẽ, vt li. i. Sceptrũ iuge gr̃ia cõsors. & li. iij. Quę dño miserante iuges. In eodẽ. Et quotquot tetigere iugem sensere salutẽ, Pugio teli genus. Marti. in apo. Pugio quẽ curuis &c. ¶ Pugillaris & hoc pugillare vel pugillar variat, qa nõ solũ Prudẽtius corripuit, vt male dixit Bebelius. Iu. xi sat. Nec pugillares defert in balnea raucus. Testicros, hic adiectiuũ est. Auson⁹ ad notariũ. Bipatẽs pugillar expedi. hic corripit q a ꝟsus est iãbicus dimeter. Prudentius. Vñ pugillares soliti pcurrere cęras. Sunt pugillares tabellæ in qbus scribimus. ¶ Tuguriũ. Verg. in buco. Pauperis & tuguri congestũ cespite culmẽ. Tuguriũ

Ante l corripit, vt hululo as. vlula auis nomẽ. V añ l.
v Notentur geminata vt bulla, quod tamẽ Gęorgius vni co l scribit bula.

Exceptio.

¶ Produc habentia f vel g vel m ante u. vt fuligo, guliocę iuglandiũ putamina. Mulus mula. Sed corripe fulix vł fulica auis nomẽ

gula & mulier. Anienus in Arato. Et quũ parua fulix trepido volat arua volatu Stagna sinens. Verg. In sicco ludunt fulicę, cætera satis nota sunt. ¶ Bulimeon fluuij nomẽ, Pris. in perihegesi. Bulimeon pariter p̄stringens littora currit. ¶ Bule. i. consilium.

Bulimeõ

Bule.

Culus.

Culeus.

¶ Culus author priapeorum. Et qd' nos culũ culion ille vocat. hic culeus est testiculus vel testiculorum sacculus, veluti apud Mar. Quum depilatos chreste culeos portas, scazon est, quãdo corripit coleus dicit, vt in o ante l dixim⁹. Culeus etiã est vter in q̄ scelestissimi claudebant cum simia serpente & gallo, vt apud Iuue. vide simia i ante m. interp̄tat apd' nos. vagina. Dicit quoq; p o coleus, & sic prima corripit vt docet Nestor p Homerum in. i. iliados. Idem cõtra Tortelliũ & Gasparinũ docet vnico l scribi, & græcũ esse, cõtra ineptulos qui crediderant a claudo deriuari. ¶ Dulia & quicqd est a dulos. i. seruus, quia græce δουλεια per ου diphthongon scribit teste Calepino, vide in medijs i ante l. ¶ Dulichiũ cum ch aspirato in maleaco mari insula, hinc Dulichius. a. um. vide same a ante m. dicitur quoq; dulichia ę. Proper. lib. ij. Quũ tetigit charę littora dulichiæ. ¶ Iulius. Vergi. Iulius a magno &c. ¶ Iulianus & Iuliana hominũ ꝓpria, & potest a Iulius esse possessiuũ Iulius a. um. vt lex iulia, & iulianus a. um. Mart. lib. iij. Si tẽperari balneũ cupis feruens Faustine qd' vix Iulian⁹ intraret. Scazontes duo sunt. Quidã male corripuit, emẽdabit si sapit. ¶ Pulex tantũ ꝓducitur a doctis, nã qui corripuerũt indigni sunt quos imitemur contra Nestorẽ, Sulpitium, cęterosq; neotericos. Mar. in apo. Defendit manus hęc scapulas mordẽte molesto Pulice vel siqd pulice sordidi⁹. Pulex etiã vermiculus est brassicis infestus ac alijs quoq; hærbis. Colu. lib. xi. Paruulus aut pulex irrepens dente lacesset. In quinto Manilij similiter ꝓducit, licet mẽdose videat corripi. Nunc videamus qui corripuerunt, an ne vt ignaui chœruli sint e poetarum cœtu abigẽdi: sunt certe, nã pulicis authorẽ nõ Ouidiũ, sed alium nõ poetam, sed ne idoneũ quidem satis versificatorẽ fuisse inconfesso est. is male ait. Parue pulex & amara lues inimica puellis. Macer de viribus hærbarũ. Non metuet pulices istoq; fugant odore. Sic plures indocti quorum ineptijs etiã doctissimi quidã decepti sunt, nam Philelphus in vi. iiij. pulex corripuit, & Faustus Philelpho nõ indoctior ecloga iiij. Quid breuis iste pulex, quid vilis homũcio possit. ¶ Pulyp⁹ & pulydamas vide o ante l. Polypus, pulus, pulastra teste Georgio valla, nam pullus. i. niger l geminat. ¶ Thule. Iu. sat. xv. de cõducendo loquit. Iam rhetore thule. insula est de qua nõ nihil in i ante l thyle dictum est. ¶ Vligo inis, humor terræ, Sil. viij. Et quos pe-

Dulia

Dulichium.

Iulius.

Iulianus.

Pulex

Pulus.

Thule.

Vligo.

stifera põtini uligine campi. Maro.ij.Geor. At quę pinguis hum⁹, dulciq; uligine lęta. Sulpiti⁹ dicit ap̃d eundẽ corripi cui⁹ nõ occur rit testimoniũ, ne corripias nisi inueneris. Bebeli⁹ dicit ulus ꝑduci. Bebelius

V Ante m ꝑducitur, ut humanus, humor, humeo, humecto, & quæcunq; hinc fiunt. v añ m.

Exceptio.

¶ Corripe habẽtia c vel n vel ti ante u, ut cumulus, numantia, licet a Petrarcha in.ij.lib.epi. ꝑducaẽ Numisma. Marti. Cur data sunt equitibus qnq; numismata quare. Male igiẽ dixit Riga in Luca. Cęsareũ numisma videns qđ mõstrat hebræus. Græce nomisma dicitur a nomos.i.lex. Nũmus undecũq; dicaẽ positu ꝑduciẽ tantũ, licet quidã sine veteꝝ authoritate ꝑpter grãmaticoꝝ deriuatiũculas ausus est corripe, apud me ꝑfecto nihil valuerit grãmaticorũ uoluntas, contra poetaꝝ cõem usum. Numa Numanus, tumeo, tumulus, tumultus. ¶ Tolluntẽ huc Cume es. vel Cumę arum. cãpanię urbs. Horat. Non mihi cumas est iter. Stat. v.syl. Collis et ausonij pridẽ laris hospita cume. ¶ Numen. Oui. si flumina numen habetis. Numacius. Mar. lib. x. Simplicior priscis numaci gal le sabinis. utrũs est ꝑprij nõis. ¶ Struma, tumor & morbus, qui a scrophis eũ frequenter patientib⁹ scrophula diciẽ, hinc strumosus Iu. Strumosum atq; utero pariter gibboq; tumentẽ. Est etiam uiri ꝑpriũ aut de viro ꝑ opprobriũ dictum. Catul. Sella in curuli struma nonius sedet. iambicus trimeter. ¶ Numella vinculi genus Lucre. lib. vi. hæc numella videẽ, est finis uersus.

Numisma. Cume Numen. Numacius. Struma. Numella

Subexceptio.

¶ Humus, humilis, humerus notata sunt cũ deriuatis. ¶ Pumilo vel pumilio & pumilus, cuius fœmininũ pumila.i.pygme⁹ & pygmęa inueniẽ quoq; hic & hæc pumilis. Papi. syl.j. hic audax subit ordo pumilonũ. Ibidẽ. Miraẽ pumilos ferociores.phal. sunt. Mar. in apo. Parma tibi scutũ pumilionis erat. Colu. Pumiles aues nisi quę humilitas eaꝝ delectat nõ probo. dicunẽ quoq; ꝑ o pomilo, pomilus &c. ¶ Rumex hærba. Verg. in Moreto. Fœcũdusq; rumex malue violæq; virebãt. alij habent inulę nõ violę. Est quoq; teli gen⁹ teste Festo apud Lucilliũ. Tum sparatũ rumices portanẽ tragula porro. Petrar. corripit secũdam cũ prima in rumentum.

Pumilo vel io & pumilus. Rumex.

V Ante n producit, ut munio, cunæ &c. male ergo qui dixit. Dic patribus muniant urbẽ dic mœnia firment. Idem male ait. Frater & hũc iuxta iunior, frons ipsa fatetur Arguũ, Cuneus, funis, luna &c. v añ n.

Exceptio.

¶Cuneus instrumentū quod ad scindēda ligna adhiberi solet, huius prima pars acutior est. Verg. Nam primi cuneis scindebāt fissile lignū. ꝑ translationē Cuneus est peditum multitudo in cuneiformā redacta, hinc cuneatus a. um. excuneat⁹ &c. vt cuneatum theatrum &c. ¶Cuniculus anīal notū, & foramen subterraneū, ex ꝗ vapor trahit in balnearibus vaporibus, qđ Festus neutro genere cuniculum dicit. Mart. in xenijs. Gaudet in effossis habitare cuniculus antris, sic cæteri in quouis carminis genere. ¶Tunica notum est. Mart. Et laxas scombris sæpe dabis tunicas.

Cuniculus.

V añ p v Ante p corripitur, vt duplex, stuprum. Iuppiter autē geminat pp. vt supparus, & si Georgio vallę credas stuppa. tu videto quæ diximus in styppa i ante p.

Exceptio.

¶Produc habētia vel n vel p vel r ante u. vt nuper, pupus, rupes. ¶Pupus est puer paruulus ac tenerior. & pupa similis puella: hinc imagūculas puellares pupas vocamus, diminutiua sunt pupulus, pupula, hinc itē pupillus pupilla, ꝓ ijs qui extra potestatē pr̄is sub tutoribus esse ceperunt, hinc quoq; pupula & pupilla ob paruitatem dicta est oculi particula, scribunt oīa vnico p. vt videbis ex Nestore & Calepino, & deriuatio satis declarat. Nihil autē horum corripit a fide dignis, licet grāmatici dicāt pupilla variari, vellē Sulpitius aut alius dicta sua reiectis chœrulis, ex dulcissimo veterū auctoritate ꝓbaret. Ausoni⁹ in cōpositis a pes & gonios atq; nōnull' alijs, a doctissimis defecit, ideo nō imitabor hunc dicentē. Barbara quæ latias vincis alumna pupas. Mart. Pupam se dicit Gellia quū sit anus. Persius. Dicite pontifices in sacro quid facit aurū. Nempe hoc qđ Veneri donatę a virgine pupæ. Catul. Deprēdi modo pupulum puellę. phal. est. Varro. mammā lactantis sugentē pascere pupum. Hora. in. i. epist. Piger annus Pupillis quos dura ꝓmit custodia matrū. Persius. O si sub rastro crepet argenti mihi seria dextro Hercule pupillū ve vtinā quē proximus hæres. Impello expūgam, sic cæteri poetę. Nam Rigā reliquosq; latinitatis euersores nō pili facimus. Manil. lib. iiij. Paruula sic totū ꝑuisit pupula cœlum Verg. in culice. Ac senioris erat naturę pupula telo Icta leui. Lucre. lib. ij. Et quoniā plagę quoddā genus excipit in se. Pupula quū sentire colorē dicit albū. Idem lib. iiij. Et quasi ꝑterget pupillas atq; ita transit, sic cęteri quotquot sunt fide digni, ergo cōtra Bebeliū & alios dicas tantū ꝓduci, qđ si Baptista vel alius inter neotericos egre

Pupus. Pupa. Pupulus Pupillus. Pupula. Pupilla. Ausoni⁹ Bebelius.

gius corripuerit, non imitabor, quia per grāmaticos deceptus est, aut neotericos poetastros nō veteres imitatus, siqui cōtra sentiant vincant me veterꝝ authoritate, qui puritatē latinę linguę custodierunt, & auxerunt nō violauerunt, id si nequeant mecū sentiant necesse est. ¶ Scrupulum quoq; ꝑduci tantū contra Nestorem docuimus in scrypulū i ante p, quia ꝑ correptiōe citat Nestor ridiculos poetrastos vt illic vidim⁹. Scrupus lapillus breuis, qui pressus sollicitudinē creat, vnde scrupulus ꝑ difficultate & sollicitudine capitur, hinc scrupeus, scruposus & scrupulosus, quæ oīa ꝑduci tātum dicimus, licet neotericoꝝ forsan nōnulli corripuerint, q̄s carpendos dicimus nō imitandos. Luca. li. v. Scruposisq; angusta vocant vbi littora saxis. i. asperis. Verg. li. vi. Spelūca alta fuit vastoq; immanis hiatu Scrupea tuta lacu nigro. sic Seneca rufus &c. vnicū corripit Rupilius viri ꝑpriū. Horat. sat. vij. Proscripti regis Rupili pus atq; venenū, ꝑ rupilij per apocopen. ¶ Cupa vnico p teste Nebrissensi olim dicebat caupa, hinc caupo onis. vide Calepi. & interpretes Lucani in hūc versum lib. iiij. Nāq; ratem vacuæ sustētant vndiq; cupæ. ¶ Cupennius viri ꝑpriū. Hora. sat. ij. Nolim laudarier inqui. Sic me mirator cunni cupēnius albi. ¶ Stupa, vide i ante p. ¶ Vpilio, vide o ante p. opilio. ¶ Vpupa tamen corripit contra Bebeliū & plures, vide e ante p Epos. ¶ Vfens ad f ꝑtinet quia latinū est. Verg. atq; in mare cōdit vfens. fluuij nomen est & viri. Pupugi ꝑ regulā generalem corripit.

Scrupulum. Scrupus. Scrupulus. Rupilius. Cupa. Cupēni⁹ Vpupa.

V Ante r ꝑducitur, vt curia, curio onis. Luca. li. i. Audax venali comitat curio lingua. Furius viri nomē. Catul. furi & aureli comites catuli. Sap. est. Nō credo Bebelio qui dicit variari, nisi correptiōis egregiū testimoniū videro: nam Mart. etiā in vi. ait. Tu si furius antedictus esses, phal. est.

V añ r.

Exceptio.

¶ Curius viri optimi nomē. Iu. Qui curios simulāt & bachanalia viuunt. Apud Propert. in quibusdā libris mendose legit Curius ꝑ curtius li. iij. Curtius expletis statuit monumēta lacunis, hic Curtius teste Beroaldo interprete, lacū significat qui erat in foro romano, a Curtio viro forti dictus. ¶ Cures sabinoꝝ oppidū. Persi⁹ Diues arat Curib⁹ q̄tū nū miluus oberrat, hinc curetis teste Beroaldo in illd' Prop. li. iiij. Quid tū roma fuit tubicen vicina curetis, Quū quateret lento murmure saxa Iouis, hinc q̄rites dicti putant Itaq; dic tubicē curetis. i. a curib⁹, nō curetis iouis, nā curetes ꝑ Cretę populis & Iouis sacerdotib⁹ ꝑducit tantū. Ver. iiij. geor. Curetū sonit⁹ crepitātiaq; ora secutę. Mar. li. ix. Curetes texere louē crepi

Cures Curetis Curetes

tantibus armis. Sil. lib. ij. Cres erat grisonis curetū aduectus ab antris. Oui. iiij. met. Vult natos esse e largo imbri dicens, largoq; satos curetas ab imbri. puto singulare esse cures etis. Curetes quoq; ppli sunt Dalmatię, & sic curetes corripit. Luca. li. iiij. Illic bellaci cōfisus gente Curetū. ¶ Curulis. Stat. iiij. syl. Exultent leges latię gaudete curules. hic fœmininū est p sedibus qbus in curru mgratus vehebant. masculine qq; ipsi mgratus aliqñ curules dicti sunt, dicit qq; in neutro genere curule. Hora. Cuilibet hic fasces dabit eripietq; curule. hoc alij a curru extrito, alij a curibus deducūt, nobis satis est recte mēsum docuisse. ¶ Duraton ōnis. montis ppriū. Mar. li. iiij. Et scm duratōis ilicetū, phal. est. ¶ Durius lusitaniæ fluuius. Sil. lib. i. hinc certant pactole tibi duriusq; tagusq;. Strabo duriā appellat multi doriam. ¶ Furo is. furio is. furio as furor furia ę. Luca. Quis furor o ciues. ¶ Muria genus liquaminis. Persius. Tingit holus siccum muria vafer in calice empta, dicit etiā muries ei. ¶ Murius murio teste Badio in Sulpitiū. Murinus a. um. puto pduci tantū vt sit possessiuū a mus muris. Martialis tamē corripuit cōtra primitiui naturā si vera est lectio Domitiana li. ix. Cāpis diues Apollo sis Murinis, vsus est phaleucius, vide Domitiū, quia multa dicit, caute pspicias priusq; imiteris, vide annotatiões Beroaldi, Politiani &c. an huic lectioni cōtradicant, illorū scripta nunc apud me nō sunt, ideo ad illos remitto studiosum lectorē. E plurimis verbis Domitij sufficit nūc hæc subiecisse. Cāpi murini dicunt campi Apollinis sminthei, syllabā a primitiuo mutat a mure murinus corripit qd dandū est poetæ in vbo qd recens p sminthęo deriuauit quis Plinius hordeū murinū dixerit a muribus, hæc & plura Domitius, q diligēs videre volet, nō contētus nr̄is, id qd summe laudo. ¶ Nurus. Oui. xi. met. Ecce nurus, ciconū &c. Maffęus videt pduxisse sed in pluribus a veteribus recessit. Nolito igit imitari, quia forsan mendosus est eo loco li. quē xiij. ænei. esse voluit. Hæc inter matrū innūera nuruūq; caterua &c. sed legendū est nuruū. ¶ Spurius qui incerte patrenatus, est a spirin. i. seminare qa scilicet nihil aliud de prē q; semen affert, grecū est nec a spurcus deriuat, vt indocti sompniarūt. hinc versiculos incerti authoris spurios vocamus. Auso. ad Vrsulum grāmaticū. Quiq; notas spurijs versibus apposuit. ¶ Turius viri nomē. Hora. sat. i. lib. ij. Grande malū Turius si qs se iudice certet. ¶ Thuris is. viri pprium. vide Maris, a anter.

Curulis. Durattō. Durius. Furo. Murio. Murius. Murinus. Nurus. Spurius. Turius. Thuris.

V ante s producitur. vt Pusio, musa &c.

Exceptio.

Fusino. ¶ Frusino onis. italiæ oppidū & illius pplus. Iu. sat. iij. Optima so-

rę aut fabrateriæ dom⁹ aut frusinōe paraṫ. Sil. xij. bellator frusino.
¶ Pusillus licet pusio & pusus, vnde putaṫ deduci, ꝑducatur. Iu. sat. nec vnq́ꝫ Sanguine causidici maduerūt rostra pusilli. apud Hora. Rufam aut pusillā appellet &c. puto legendū, rufam aut rufillā &c
¶ Susanna æ. ꝓpriū mulieris quā falso adulterij accusatā liberauit Daniel. Claud. ad Iacobū mgr̄m equitum. Sic tibi det vires sancta Susanna suas. ¶ Susurrus vel um. vnde susurro nomē & verbū. Hora. lib. i. car. ode. ix. Lenesq́ꝫ sub noctem susurri. Iambicus dimeter hypercatalecticus. Ouid. lib. vij. meta. Procrin adit' linguaq́ꝫ refert audita susurra.

Pusillus

Susanna

Susurr⁹

V Ante t in dissyllabis ꝑducitur, vt brutū aīal rōnis expers; hinc brutus a. um. ꝓ stolido & beluto. hinc brutij quidā Italię populi q̄si bruti & osceni. Persius. Ast vocat officiū trabe rupta brutia saxa. Prendit amic⁹ inops Sic brutianus, Brutus etiā ꝓpria viroꝝ, & verbū brutescere, obbrutescere Scutū tamē vndecūq́ꝫ sunt scutula, scutulatus corripiunṫ. Iu. Cerulea indut⁹ scutulata & galbana rasa. Tutor aris. vnde tutela etiā ꝓ oppido q̄dā ꝑduciṫ a Mart. li. iiij. epig. Nuto as. apd' Sill. in. i. male poniṫ nutātia ꝓ micātia, qd' nō poete sed chalcographoꝝ vitiū est.

V añ t.

Brutij

Exceptio.

¶ Cutis. Persius ego te intus & in cute noui. Petrar. Non venit cutis e vitio q̄ ruga senilis Caniciesq́ꝫ premat. ¶ Frutex. vnde fruticō &c. Oui. i. met. Domus antra fuerūt, Et densi frutices & iunctæ cortice virgę. ¶ Lutum cœnū. vide e ante s rhesina. hinc luteus & lutosus & lutatus. At luthū cum th aspirato nomen græcū coloris ꝑduciṫ. hinc lutheus & lutheolus. de significatiōe & deriuatione vide Nestorē. Verg. in Buco. Croceo mutauit vellera lutho. Idem Mollia lutheola pingit vaccinia caltha. Persius. Surgit tacite tibi luthea pellis. Iuue. aūt syneresi vsus est dicēs. Gladiosq́ꝫ parante Incudē & lutheo vulcano ad rhetora misit. Sunt qui putāt apud Tibullum lutheū corripi sed syneresin nō attendunt, tantū ergo ꝑducamus. ¶ Muto onis. mēbrum virile, non aūt (vt indocti credūt) aries, & variaṫ quia mutoniatus. i. mentulatus inueniṫ corripi. Horat. sat. ij. Huic si mutonis verbis mala tāta videnti Diceret hęc animus. Lucil. Mutoni lachrymas tum læua absterśit amica. Mar. lib. iij. Dormis cum pueris mutoniatis, phal. est. sic in priapęis &c.
¶ Puto verbū, puta verbum & aduerbiū. Catul. ad Furium. Noli spernere nec putare parui, phal. est. nota constructionem.

Cutis.
Frutex
Lutum
Luthum

Muto

Putris Putror ¶Putris. Papi. i. theb. lacera ora putrescq; Sãguineo videt imbre genas. hinc putres, putror nomẽ &c. Idem. iiij. syl. Deterges sterilis soli putrorẽ, phal. est. At putor. i. fetor, pducit vt primitiuũ puteo. A putreo quoq; fit putredo. Oui. in. i. de ponto. Estur vt occulta vitiata putredine nauis. ¶Vter vtra vtrũ, vnde aduerbiũ vtrum, p an, similiter correptũ, nota sunt hæc. sed dubiũ est de vter substantiuo tertię declinatiõis. Nebrissensis (cui suffragor) credit corripi, quia vterus hinc deductum corripit. ¶Vti pro vt aduerbiũ est & corripitur, vti ab vtor pducitur.

Vter

Vti.

V ãn t. v Ante t in polisyllabis corripit, vt Ruteni populi notent e lõgis, quia pducunt vt vtilis ab vtor, glutinũ, glutino as. a gluten. brutidus a bruteo, & hoc à brutus, hinc Brutidius secũdę declinatiõis, viri pprĩu in. x. Iu.

Exceptio.

Buteo ¶But eo onis. auis ex accipitrũ genere quã græci a numero testiũ triorchen appellant. Orchis apud græcos testiculus est author Philomelę. Atq; paludiferis buteo bubit aquis, nõ est mihi alteri⁹ poetæ testimoniũ. ¶Futio is, hinc effutio & nomẽ futilis. Hora. Effutire leues indigna tragœdia versus. Manil. li. i. Nunc; futilibus excanduit ignibus æther. nota pẽtemimerim. ¶Glutio is. vnde deglutio. i. deuoro. Iu. sat. iiij. Quales tunc epulas ipsum glutisse putamus Induperatorem. ¶Glutius viri pprĩu in. vij. v. Philelphi. ¶Iuturna ę, Turni soror. Oni. i. fast. Circa Iuturnę cõposuere lac⁹. Idẽ. ij. fast. Iuppiter immodico Iuturnę victus amore. Multa tulit tanto nõ patienda deo. sic Verg. &c. ¶Mutuo aduerbiũ, mutu⁹ nomẽ, mutuo & mutuor ṽba. Mart. Mutua qđ nobis ter gnquaginta dedisti. ¶Mutius viri pprĩu. Iu. sat. i. Quid refert dictis ignoscat Mutius an non. ¶Puteo es. fœteo, inde putidus, putesco, putor. Persius. Disce nec inuideas q; mẽta fidelia putet In locuplete penu. ¶Plutarchus viri pprĩu. Philel. in. vi. ij. Plutarchi valido fœcundũ nectare pectus. ¶Puteus aũt corripit licet e puteo verbo fiat. ¶Rutilius viri pprĩu variat. Mart. lib. v. Famę rutiliũ suę relin quat, phal. est. Ouid. in. i. de ponto. Et graue magnanimi robur mirare rutili. Idem. vi. fast. Hãc tibi ꝑposito memorãt dixisse rutili. ¶Struthius auis pducit teste Nestore, quia scribit græce p ου diphthongõ, in prima syllaba sequente th aspirato, & dicit etiã struthio. ¶Tutia ę. riuulus in via appia. Sil. in. xiij. Tutia deducit tenuem si nomĩe riuũ. ¶Tutius viri pprĩu. Mar. lib. iij. Romã petebat esuritor Tutius. Iambic⁹ trimeter. ¶Tuticanus viri pprĩu pducit authoritate Ouidij, vt in pfatione pbaui. ¶Nutrio Sulpitius dicit

Futio: Futilis Glutio Glutius Iuturna Mutius Puteo Plutarchus Puteus Rutilius Struthi⁹. Tutia Tutius Tuticanus Nutrio

pduci tantū, quē Nestor carpit ppter authoritatē Claudiani dicentis. Saepe nutrit ducitq; simul refouetq; leonē. Nestorē fefellit Bebelius volens legendū esse, Spe nutrit nō saepe nutrit. vtut est video Philelpho correptionē placuisse, vt in prima decade. Hunc soror huhc vxor nutrit, illum filia pellex. ego libentius pduxero. Bebelius

Ante u pducitur si cōsonans nulla precedat,

v vt vua, secus corripit̃ vt luuo, pluuia. Vnicū tollit̃ Iuuerna, qd' pducit̃, & est regio inter Hispaniā & Britanniā. Iu. sat. ij. Arma quid vltra Littora Iuuernę pmouimus & modo captas Orchadas & minima contentos nocte britannos. V añ u Iuuerna.

Mediarum syllabarum quantitas.

¶ Media syllaba est quaecunq; est inter primā & vltimā. Ea noscit̃ positu, vt potestis diphthongo, vt Mattheus. Vocali ante vocalē, vt pluuia. accentu longo vel breui, cremento, exemplo & regula, de generalibus regulis satis dictū. De diphthongo ante cōsonantē dicemus in e littera, vt in primis fecimus, sed ne in notis morer desino prędfari, rem aggredior.

Ante B corripitur, vt cannabis.

Exceptio. A añ B

a ¶ Producuntur verbalia a prima cōiugatione in bilis & bundus, & omnia nomina in abulum, vt amabilis, laetabundus, venabulum, acetabulum &c. instabilis corripitur vt stabilis, sic inhabilis &c. ¶ Atabulus ventus apuliae peculiaris. vide a ante p. apulia. ¶ Barabbas non satis docte quidam excipiunt quia positu pducitur vt Nestor docet, fitem̃ a bar. id est filius & abba. id est pater. vocabulū est syrum teste Hierony. Sedul. li. iij. Tunc coluere Baal nūc elegere Barabbam. Errauit igitur Riga in Luca. Sed solui Barabam non chr̄m poscit hebraeus. ¶ Amabo nōnulli scioli voluere corripi quādo est blandiendi interiectio, sed nugant̃ quia siue v̄bum sit siue interiectio, pducitur solum. Catul. Amabo mea dulcis Ipsithilla. Mart. lib. viij. Dic verum mihi marce dic amabo. Sido. ad Foelicē. Dic dic qd' peto magne dic amabo. ¶ Dolabra puto naturaliter pduci ppter diminutiuū dolabella, qd' in viri nomen abijt, licet cū o in secūda dolobella vulgo dicat̃ Certe secunda pducit̃ ergo vel hic, vel in o ante b excipiendū, nomen fuit qd' ante me nemo fecit qd' sciam. Iu. sat. viij. Inde dolabella est atq; hinc Antonius, inde Sacrileg⁹ Verres. Addit Aldus Manutius vir facile doctissimus Candelabrū & volutabrū, quia e longis sunt, Sic etiam ventilabrum & (vt opinor) velabrum. Atabul⁹ Barabbas. Amabo Dolabra Dolabella.

A añ c.

Ante c corripit, vt scylacęū, ęacus, dyrrachiū.

a

Exceptio.

¶Producūtur nomina in aculus a.um. tam adiectiua q̄ substātiua. vt vernaculus, nouacula, habitaculū. Et in aceus a.um. vt hærbaceus, vinacea orum. & in acius, gallinacius. Cōposita a brachys vt tribrachus, dicta sunt in lib.i. vbi de pedibus loquebamur. Producūtur quoq; deducta e barbaris, vt dordracū, cameracum, garlacus &c. quę accētu noscūtur. ¶Anchaces ę. cum ch aspirato populi nomē est. Vale. flac. lib. vi. Doctus & anchaces patulo vaga vincla gyro Spargere & extremas laqueis adducere turmas. ¶Bęnacus. vide Larius a ante r in primis. ¶Bonifacius viri nomen cōtra primitiui naturā. Sido. ad Fœlicem. Quorū vn⁹ Bonifacium secutus. ¶Cloaca. Iu. pinguis torrente cloaca. ¶Coclacha cum ch aspirato in secūda syllaba veluti cochlea vnde dicit, est nāq; lapillus ex flumine rotūdus ad cochlearū similitudinem, pducitur teste Nestore, fatetur tamē se nondū exemplum metricū inuenisse, nec ipse inueni, nihilominus Nestori astipulor. ¶Eumacus viri ppriū in.ij. syl. Pap. Filimacius & a. vide i ante l. ¶Iracūdus. Hora. Impiger, iracūdus, inexorabilis acer. si quid aliud sit in acūdus pducat. ¶Lumaca. Laudace es. ppriū mulieris in priapęis. ¶Meracus. Persius. Anticyras melior sorbere meracas. hinc meracior meracissim⁹. i. merus, solus, purus, oēs pducūt. Calepinus putans etiā corripi citat versiculū. Cōstitui meracas edidicięq; notas. quē male credit esse Vergilij, vt Badius notat, & id qdē mi me iniuria, quia opuscula plæraq; Vergilij esse dicūtur nec sunt Cæterū dictū ṽsum inueni in Priapęis quę Badius nō censet Vergiliana, vbi priapi ṽba sunt. Sed rudis hic dn̄m toties audire, legentē Constitui, meracas edidiciq; notas. Quisqs priapęa cōposuit, licet impudic⁹, tamē doctissim⁹ fuit omino imitādus. sed priapęa temporū incuria plærūq; mendosa sunt, & hic mendū esse suspicor, licet nō statim liqueat quo pacto restituendū sit, sic in eodem opere. Quædam senior hectoris parente, p annosior, phal. est vt postea. Vnde tenedos ęquorisq; regi. & in Catalecto. Si laudē aspirem humilis sed adire sirenas, ergo meracus solū pducito. Idem Calepin⁹ dicit verbū Hippaco as. mediā pducere, qd' teste Festo significat celeriter ducere. ¶Mustacius vel um. libi genus ad conciliandum stomachū, a musto vl' a mustare lauro (vt qdā volūt) nomē deductū est. Iu. sa. vi. Causa nec est q̄re cœnā & mustacea pdas. Pap. i. syl. masculinū pducit. Cato de re rust. Mustateas sic facito.

Ancha ces.
Bęnacus.
Bonifaci us.
Cloaca
Cochlea.
Eumac⁹.
Laudace.
Menac⁹.
Hippaco
Mustaci⁹

¶ Mumacius, vide u ante m. ¶ Opacus vnde verbū opacare. Verg. Frigus captabis opacū. ¶ Otacilius viri nomē. Mart. li. x. Torquat⁹ nitidas vario de marmore thermas, Extruxit, cucumā fecit otacilius. ¶ Pastinaca hęrba pix & piscis trigō ac turtur. Macer. Et pastinacæ virt⁹ i semie tātū, nōdū iueni apd' aliū. ¶ Pistaciū ex nucū genere arbor. Palladius. Quin & amygdaleos subeūt pistacia ramos. Pittaciū gemino tt corripit teste Nestore, at petacius pducit. Rufus in Arato, Gramina si carpit semesa petacius anser. ¶ Portulaca hęrba. Macer. Andrachnes græce, q̄ portulaca latine dicit apud aliū non legi. ¶ Pediacia viri ppriū. Hora. sat. viij. Iulius & fragilis pediacia furq; voranus. nōnulli p t scribūt pediatia. ¶ Phęatia regio, populi phęaces sunt & phęaci & phęacij, semp q; pducitur, nā apd' Propert. phæacas optimi libri hnt. vbi Bebelius mendose offendit phęacias. ¶ Sarracū gemino rr vehiculi gen⁹ sine aspiratōe, quia teste Placentino phœniciū est non græcum. Iu. sa. v. Frigida circūagunt pigri sarraca bootę. Sarraca duarū vrbiū nomē est. quarū vna est in Media altera in arabia. ¶ Sampsacum hærba quędā teste Goudano cū Bebelio q dicit heraclius a græcis corripi, ergo nos corripere possum⁹ si opus fuerit, quia nulla authoritas obstat quū positu nō natura pducit. ¶ Syracusę arum. vrbs Sicilię cū y gręco variat, sed pductio est freqntior. Sil. li. xiiij. Ipsa syracusæ patulos vrbs inclyta muros. Ausonius de syracusis & catina. Quis catinā sileat aut quadruplices syracusas. Sil. lib. xiiij. Inde syracusias castris circūdedit arces. Verg. in Buco. Prima syracusio dignata est ludere versu. hic tertia cōtra primitiui naturā corripit, qa græce scribit p ου diphthōgon. Sed (vt bñ dicit Ferettus) quādo corripitur merito scribitur p o syracosi⁹ vt dixim⁹ de pulypus & polypus, culeus & coleus, vrion & orion, id diligētissime cōsyderandū esse docet Ferett⁹, qa ου diphthōg⁹ semp vertitur in a longū & correptiōis gr̄a aliqñ in omicron. Ergo (vt cū Feretto sentio) p u scribim⁹ pducēdo syracusius vrion, p o tantū vbi corripimus syracosius, orion. ¶ Valaci populi apud Baptistam in exhortatione contra infideles.

Mumacius. Opacus. Otacilius. Pastinaca. Pistaciū. Petacius. Portulaca. Pediacia. Phęatia. Bebelius. Sarracū. Sampsacum. Syracusę. Valaci.

A añ d

a Ante d corripit, vt Carneades philosophi nomen, Fœlix li. iiij. Carneadesq; parē vim gerat helleboro Academia opinor corripi solū. vide a añ c vt troiades cōtra q̄sdā q putauerīt variari. Ver. At pcul in sola secretę troiades acta. Persi⁹. Ne mihi pulydamas Aut troiades labeonē Prętulerit. hic putāt troiades pduci qa p treis syllabas legūt, quū p diæresin sit tetrasyllabū, vt troia aliquādo trisyllabū veluti alibi mōstrauim⁹.

Carneades. troiades.

¶ In adus ex barbaris propria producuntur.

Exceptio.

Agela/das. ¶ Ageladas ę. egregij sculptoris nomē. Colu. li. xi. Nec polycletea vel phragmonis aut ageladę Arte laboret. Abaddir positu extenditur, est lapis quē Saturnus glutisse dicit. ¶ Cicada a cito cadēda dicta (vt volunt) nos hanc rem parui facim⁹. Mart. in. i. Sed quādā volo nocte nigriorē Formica pice, gracchulo cicada, phal. sūt. ¶ Iader vnico d, fluuius in Hadriacū mare fluens, vnde oppidum nō pcul ab eo est Iadra appellatū, qđ pducit tantū. Luca. li. iiij. Et tepidū in molles zephyros excurrit Iader, hic Omibon⁹ ait. Tepidū Iader nō ꝙ iader sit generis neutri, sed retulit ad flumen tepidum.

Abaddir

Cicada.

Iader

Iadra

A añ F. A ante f si inueniatur in simplicibus corripiet vt multi dicunt. Venafrū tamen & venafranum tantū pducta legi.

A añ g Quadra/ginta. **A**nte g pducit, vt virago, quadraginta & similia vide a in vltimis, ideo nō ad normā poeticam corripuit Baptista q̄draginta, vide in u ante c ducēti. Cuiusmōi tātum pducas vt veteres vniuersi bethphage teste Bergomate repagulū, contagio, ambages, q̄ cōposita sunt vt coagulū. Tibul. lib. ij. Et miscere nouo docuisse coagula lacte.

Exceptio.

Agoge ¶ Cōposita pſertim gręca libertius in medijs docem⁹ ꝙ in primis ꝙ horꝫ cōpositio plerosq; lateat. Cōposita igit ab agoge. i. ductio corripiunt cōtra Bebeliū & plures. Mataratius recte sensit, sed sine testimonio rem egit. Tollā igit ego prim⁹ vt multos alios & hūc scrupulū. Itaq; asseuero hęc corripiēda esse isagoge, paragoge, synagoga, pędagogus &c. in isagoge puto primā pduci, qa graece est ei diphthōgus. Mar. li. xij. Crinitę line pędagoge turbę, phal. est. vbi peda est trochęus. qđ adhuc egem⁹ testibus: Idē li. viij. Sub pędagogo cœporis licet ſerꝫ est. Et li. iij. Et pędagogo nō iubēte lasciui. Parere gaudēt villici capillati, scazontes sunt. sic synagoga apd̄ Seduliū recte corripit, Audi qđ addo. Agoge venit ab ago ꝟbo gręco, ab eodē fit apage, ergo hoc q̄q; corripit vt chorag⁹ choragiū, q ab eodē deducunt, ideo Pōtanus p grāmaticos (q̄s iam iure optimo taxaui) deceptus, male dixit ante q̄ddā opusculū Baptiste Mātuani, Diuorꝫ posita fiet maiestate chorag⁹, si qui pduci pcepe rint taxādi sunt non imitādi, qa Martiali credendū est donec eq̄lē Martiali doceāt pduxisse, & sic variabit. quod quū ostendere nequeant mecū sentiant necesse est, hoc est iam dicta tantū corripiāt. ¶ Corripiunt quoq; noīa secūdę, vt Lucag⁹, ꝟtag⁹, pamphagus,

Pędago/gus &c.

Apage

Chora/gus.

& quicqd est a phagin.i.comesse. Onager, meleager, lanager, quę si quādo videant̄ pduci menda est p onagrus, meleagrus &c. nam & sic quoq; dicitur, suffragiū a frāgo corripit̄, a suffragor pducit̄. Oui. de Nuce. Quid nisi suffragiū nimbos vitantibus essem. Petronius arbiter. Ad sonitū strepitūq; lucri suffragia vendunt. Sic verba suffragor, refragor, ideo nō probo versiculū. Suffragor & refragor patrocinor auxiliorq;. Ouid. in priapęis. Copia ius pgit tu suffragare rogatus, sic nomē suffrago inis, pducit̄, vt contagium. Verg. Nec mala vicini pecoris cōtagia lędent. Comagen⁹ quoq; viri pprium pducit̄, apud Iuue. At corripiūtur sine dubio naufragus, naufragiū ideo suspicor mendā esse in v. Manilij dicētis. Incūbuit pōtus, timuit naufragia tellus. ¶ Corripiūtur oīa ab agora.i.forū, vt Pythagoras, anaxagoras, hermagoras, athenagoras &c. quæ sunt virorꝝ ppria. ab eodē est (vt opinor) Mandragora hærbę nomē. Colu. lib. xi. Q̄ꝫuis semihoīs vesano gramine fœta. Mandragoræ pariat flores mœstāq; Cicutā. Mart. lib. vi. Inuent⁹ mane est mortuus andragoras &c. Corripiūtur quoq; ab agria. id est dolor & atrocitas, vt ciragra, podagra. Mart. lib. ix. Tortorē metuis podagra chiragraq; secat̄. Cai⁹ & mallet ꝟbera mille pati. ¶ Acragas mons & oppidū. Verg. iij. æneí. Arduus inde acragas ostendit maxima lōge Mœnia, hūc libentius sequar q̄ Priscianū qui in plusculis puritatē romanā minus custodiuit, vt quū dixit in perihegesi (si tamē Priscianus author est) Hic salis acragas miracula possidet vnus, gtūs est acragantis. ¶ Abdenago teste Sulpitio. Allage.i. mutatio, hinc hypallage &c. ¶ Astyages viri nomē. Sido. in.i. panęg. Astyages cyro pellēdus forte nepoti. Ouid. v. meta. Quē ratus Astyages etiā nunc viuere lōgo Ense ferit, scribit̄ cum y græco. ¶ Arpiages viri ppriū in Ibin. ¶ Attagen attagena patent in a ante t. ¶ Cartilago teste Calepino & Bebelio, & est circa aureis cōcauitas. ¶ Lalage es. nymphæ & mulieris nomē. Mart. lib. ij. Desine iam lalage tristes ornare capillos. ¶ Massagetę arū. scythię populi. Luca. lib. iij. Massagetes quo fugit ęquo volucresq; geloni. ¶ Pantagia fluuij nomē, vide patagia in a añ t. ¶ Paphagones Paphagonia vide a ante p. ¶ Thyrsagetes æ. popul⁹ scythię cum th aspirato & y græco. Fuit aūt is populus Orgijs Bacchi dedit⁹, vñ nomē habet a thyrsis ducēdis siue agēdis, q̄d satis reprobat eos, q a page pędagog⁹ & siñia putarūt pduci. Vale. flac. lib. vi. Nō ego sanguineis gestantē tympana bellis Thyrsagetē cinctūq; vagis post terga silebo, Pellibus & nexas viridantē florib⁹ hastas Birrhaginus viri ppriū pducit̄ a Philelpho in. xviij.

Suffragium. Suffragor. Comagenus. Agora. Pythagoras &c. Mādrag. Agria. Acragas Astyages Carthilago. Lalage. Massagetæ. Pantagia Paphagones. Thysagetes.

A añ l. a. Ante l corripitur, vt coralum, licet productionis gr̄a, & noue quidē Claudianus ll geminauit. Merdaleus. in priapeis. Italus, tantalus, vnde italis, tantalis &c.

Exceptio.

¶ Produc deriuatiua in alis & ale, vt anialis. Manil. li. ij. Oīa peruolitans corpusq; aniale figuret. sic aqualis vnde aqualiculus. Persius. Pinguis aqualiculus &c. Grāmaticus a. um. melius dicit̄, q̄ grāmaticalis. Sidonius tamē inq̄t in laudibus Narbonis. Quicq̄d rhetorice institutionis. Quicq̄d grāmaticalis aut palestrę, phal. Vitalis ꝓducit̄, sic vitalianus (vt opinor) licet corripiat Philel. in. ij. vij.

Abesalō. ¶ Abesalom dictio tetrassyllaba nō absalon, interroga chaldęos & græcos & hebręos cū e scilicet ante s, & m, non n in fine, pęnultima ꝓducta. dicit hoc contra Sulpitiū Nestor, qđ si verū est nō recte dixit Philel. in. iij. ij. Pœnas Absalon horrendas dederat, Darijq; vocarūt. Idcirco satrapas. Peccat itē in Dari⁹, vt alibi oñsum est

Aretalogus. ¶ Aretalogus. vide e ante t. Ascalon ¶ Ascalon, teste Sulpitio sic ascalonitū, licet aliter videat̄ sentire Calepinus. ¶ Canalis vide a ante n

Caramalus. ¶ Caramalus viri ꝓpriū apud Sidoniū in laudibus Narbonis.

Cephalenia. ¶ Cephalenia insula Ionij maris, hinc cephalenus a. um. Sil. xv. Saxa cephalenū & scopulosis neriton aruis. ¶ Focale, vide o añ c.

Ialysij ¶ Ialysij cū y græco in tertia syllaba populi ab Ialyso rhodi vrbe, aliqui tamē scribunt per e in secunda syllaba, vt notat Tortellius. Oui. vij. met. Phœbęāq; rhodon & Ialysios telchinas. Nt̄ūs oppidi est Ialysus. ¶ Magalia, vide a ante g. ¶ Mapalia, vide a añ p.

Messala. ¶ Messala viri ꝓpriū, vnde messalinus & messalina possessiua, & hoīm ꝓpria. Persius, Messalę lippa ꝓpago. Omphale. ¶ Omphale hercul' amica. vide i añ g. gyges. Omphalos appellatiuū. corripit̄ ab Ausonio. Pharsalos. ¶ Pharsalos oppidi nomē. Pharsalus viri nomē q̄ oppido nomē dedit, hinc pharsalus a. um. & pharsalius a. um. & pharsia. i. thessalia, oīa ꝓducunt̄, pręter pharsalia quod variat̄, sed rectius ꝓducit̄. Luca. lib. vi. Emathis ęquorei regnū pharsalos achill' Ibidē. Exire e medijs potuit pharsalia campis, sic idem semp. Oui. xv. meta. Obsessæ mœnia pacem Victa petent Mutinæ, pharsalia sentiet illum. Catul. Pharsaliā coeunt & pharsala tecta frequentant Alij habent sine cōiunctione pharsalia tecta frequentāt. Hunc imitat⁹ Petrar. in. ij. aphricę dicit. Hęc & pharsalicas mortes ephyreiaq; arma. Et Alcimus. Mātua da veni āfato sacrata penni. Sit fas pharsaliā post simoenta legi. ¶ Sandaliū. i. solea, & sandaliotis insula,

Sandaliū sic ob formā dicta. Verg. (vt Domitio placet) Lactantius in obi

tu Mecoenatis Argentata tuos etiam sandalia talos. Vinxerũt certe, nec puto Bacchę negas. ¶ Sardanapalus vltim⁹ assyrioꝝ rex vide i ante uscaphiũ. ¶ Sodalis vndecũq; fiat. ¶ Stymphal⁹ cum y greco, lacus Arcadiæ, in cuius ripis erat stymphalum oppidum, hinc stymphalius a.um. & stymphalis idis. Mart. lib. ix. Aeripedem syluis ceruũ, stymphalidas vndis Abstulit. Ouid. lib. ij. fast. Testis erit pholoe testes stymphalides vndæ. Vergi. de laboribus hercul. Deijcit horrisono qnto stymphalidas arcu. sic cæteri, ideo apud eũdem & Ausoniũ in monostichis, vbi idẽ est versus mẽdose, sic legit. Stymphalides pepulit volucres discrimine qnto, legẽdũ est ꝑfecto. Stymphali pepulit volucres discrimine quinto, qđ ante me neminẽ animaduertisse vehemẽter miror præsertim quũ plæraq; in Vergilij opusculis librarioꝝ vitio sint mendosa.

Sardanapalus. Stymphal⁹

A ante m corripit, vt salamis. Vergi. viij. æneid.

a Laomedontiadem Priamũ salamina petentẽ, sic cæteri. Bebelius dicit in perihegesi contra oĩm consuetudinem produci in hoc versu. Fertilis æginę tellus & opima salami. id non imitabimur, verũtamen diligenter quæsiui hunc versum, quẽ in ꝑihegesi inuenire nequi. Notet vbiq; e barbaris syllabæ extensiõe deducta, qa (vt in prefatiõe testatus sum⁹) fere ꝑducit, veluti roboã roboamus. Aminadab aminadam⁹. Iob iobus. Esrom esromus. Phicol phicolus. Abesalom abesalom⁹. Henric henric⁹ &c.

A añ m Salanis. NOTA

Exceptio.

¶ Produc nomina in amen & amentum, vt examen, vnde examino firmamẽ, calceamen calceamentũ. in quo & in pluribus hallucinatur Arator. dicens lib ij. Tangere nõ sum Calciamenta pedum dignus, neq; soluere summã, Quę ligat excelsas humilis corrigia plantas, hic teste Nestore producit male secũda in corrigia quia dicitur a corrigo is. ¶ Calamus philosophi nomen ꝑducitur, teste Calepino. at appellatiuũ calam⁹ nemo ignorat corripi. ¶ Contamino as. & intamino, quia cõposita sunt ab antiquo verbo tamino, & hoc a tama, vide Calepinũ. Mart. li. i. epist. Sic interposito vilis cõtaminat vnco: ¶ Dictamus vel dictamũ vtrũq; dicitur, teste Nestore, vide e ante t creta. est hærba, & cretę oppidũ. ¶ Philamon proprium viri in. xi. meta. dicitur quoq; per e philemon, sed alterius nomen.
¶ Thimiama teste Sulpitio scribitur cum y gręco, vt thymũ, vnde fit. odor est suauissimus thymi naturam referens, hinc thymateria sunt acerræ, quia thymiama incendebat in sacrificijs.

Calceamen. Calam⁹. Contamino. Dictamũ. Philamõ thymiama.

A añ n
Balanus.
a

Ante n corripit,vt galbanū, lachanum,& contra Alexandrū Balanus. Hora.lib.iij.car.ode.xxix. Pressa tuis Balanus capillis. versus est alcmanius dactylicus tetrameter,gen⁹ est nucis,vel glandis,& ab Horatio ꝓ vnguēto myrobalano capit. Acron dicit esse hærbam vnguentariā, Balanus quoq; a glandis similitudine dicit id gen⁹ alui subducēdæ,qđ clysteris loco subditur. Balanus item vrbs est Epiri. ¶ Myrobalanum dicit quasi vnguētaria nux vel glans,nam balanus glans est myron vnguentū. Arbor est fructū glandi similē ferens,corripit omes syllabas,ideo carmibus Homeri,Vergilijq; mime cōuenit,qđ pulchre significauit Mart.in apophoretis dicens. Qđ nec Vergilius nec carmine dixit Homerus. Hoc ex vnguēto constat & ex balano.i.myrobalanū. Inepta sane videt mihi Calderini declaratio dicentis id Vergiliū non dixisse,quia balanus græcū est. Vergilius aūt latine scripsit,nec Homerꝰ,quia vnguentū non dixit,nam græce scripsit. Insulsa est hæc enarratio siquidē,vt ego qui hæc primus animaduerti (quantū sciam) sic declaro hoc nomē myrobalanum,qđ ꝓpter tot breues,nec Vergilius,nec Homer⁹ dixit. Cōstat ex vnguēto.i.cōponitur ex dictione quę vnguentū significat,vt ex hac dictione græca myron,& ex balano diciturq; myrobalanum,Neq; eñ significat Martialis nomē aliquod ex græco latinoq; confectum. Miror id Merulam nō animaduertisse,qui tam auide Domitium sugillare solet.

Myrobalanū.

Exceptio.

Deriuatiua.
Extraneum.
Propria.

¶ Produc deriuatiua in anus,in anius,aneus & anis, vt phasianus,extraneus,immanis,inanis,& habētia vocalē ante a,vt mathiana,vitelliani. Mart.lib.iij. Et impiorꝫ phasiani colchorꝫ. Scazon est. In priapęis aūt synęresis est vbi dicit. Nec tamē extraneū facias pecus omne priape. Horti sit facias ianua clausa tui. ¶ Produc ētiā quarūcunq; rerꝫ ꝓpria. vt bolanus,nicanor,vomanus,numanū,laletania,meuania,garganus mons & Scipionis equus. Lecania mulieris nomen, vt theano. Cætera mulierꝫ ꝓpria corripiūtur,nisi e masculiuis ꝓductis fiant. Corripit itaq; sagana,sic abrotanū & si q̄ sint alia hærbarꝫ noīa,nisi forte ex deriuatiōe ꝓductionē habeant. Cyane & cyanę liquēt ex vocali ante vocalē. Tollunt ab hac exceptione quę corripiunt,hæc & forsan plura,sed difficulter tot nobis addideris,qđ nos Sulpitio Nestoriq;. ¶ Aristophanes,epiphanes,metrophanes,diophanes,& similia cōtra Calepinū,nisi liber mēdosus sit,vide a ante n in primis. ¶ Astyanax & siqd eiusdem sit originis. ¶ Arane,Ananias apud Aratorē,Ascanius,

Apidanus. Abana Damasci fluuius, teste Calepino. Bethania apd Sedulium. Capaneus. Catane. Conchani. Caeranus viri pprium, vide pritanis i ante t. Caranus viri propriũ in Ausonio. Drepanũ promontoriũ siue oppidum Siciliæ a curuo situ instar falcis. drepanos em̃ falx dicit̃. Oui. in fast. Quiq; locus curuę nomina falcis habet. ¶ Dardanus dardania. Dissimanus apud Oui. in Ibin. viri propriũ. ¶ Ecbatana siue egbatana pluralis numeri vrbs Mediæ, & regio corripit̃, teste Calepino. ¶ Eridanus. Hippanis fluuius, vide a ante l. halys, similiter est viri nomẽ. vide e añ p ephitus. ¶ Illibanus apud Ausoniũ. Libanus vide i ante b. simile est, vbi viri propriũ est. ¶ Marcomanes populus. apud Claudianũ in laudibus stilconis. ¶ Manganus viri nomẽ in viij. vi. Philel. Oceanus. ¶ Pelicanus auis, teste Sulpitio. Multi tamẽ censent producendum. peccãt qui gemino ll pellicanus scribunt. Pausanias apd Philel. in. vi. v. ¶ Peutanei populi apud Priscianũ in perihe. Pytane. Pytanus propriũ viri in Ausonio pritanis. vide i ante t. Rhodanus. Stephanus. Mar. lib. xi. Scis qua sint stephani balnea iuncta mihi. Sequana, vide e ante q. Sardanapalus. vide a ante l. ¶ Susana oppidi nomen. Sil. lib. iij. At nõ sarmaticos attollens susana muros. Sicania at sicanus variat̃, vide hęc in i añ c. ¶ Taprobane vel a. Tessimanus. Vranius, sic vranie, vt vranos. i. cœlum. ¶ Aranea vel araneus. Oui. Antiquas exercet aranea telas. ¶ Sathanas quia fit a sathan (vt alibi diximus) pducitur.

Drepanos

Dissimanus

Marcomanes.

Susana.

Araneus

Ante p corripit̃, vt catapulta. Sido. in burgo.

a Non quæ stridentes torquet catapulta molares. — A añ p

Exceptio.

¶ Anapus vel is. fluuius Sicilię, vide i ante a Cyane. ¶ Cynapes cum y, fluuij nomẽ. vide halys a ante l. Caiaphas scd'm quosdam: nam ipse nusq; notaui. ¶ Iapis. idis, medici nomẽ (vt Serui⁹ ait) ab iape. i. curare. Verg. xij. æneí. Iamq; aderat Phœbo ante alios dilectus Iapis. scribit̃, cum i latino vtrobiq;. Fuit item vir ætolus, vñ Iapidia apud Venetiã ea pars vbi Timauus fluuius est, nunc Forũ Iulium dicit̃. Verg. Gęor. iij. Castella in tumulis & Iapidis arua Timaui. ¶ Iapetides lyricẽ. v. meta. Tu quoq; Iapetide nõ hos adhibendus ad vsus. At Iapetus corripit̃, vt alibi patet. Iapyx cũ y græco in tertia syllaba filius Dędali, vnde Iapygia Calabria dicta est. Oui. xv. meta. Præterit & sybarim salentinũq; nięthũ, Thurinosq; sinus temesenq; & Iapygis arua. Ibidem. linquit iapygiã &c. Est qq; aliorũ viroꝝ nomen. vide helops e ante l. ¶ Iapix igis. cũ i nr̃o in tertia syllaba vẽtus ex Apulia pficiscens, qui Circius dicit̃. Luca.

Anapus. Cynapes Caiaphas. Iapis

Iapetides Iapyx

Iapix.

Isapis. lib. vi. Excipit auersos zephiros & Iapiga Pindus. ¶ Isapis fluuij nomē, teste Calepino, cui astipulatur Bebelius. ¶ Mesapus vir, vñ
Mesapus Apulia dicta est mesapia. Verg aenei. vij. At Mesapus equū domitor neptunia ples. ¶ Neapolis, oppidi nomē quasi noua vrbs,
Neapol. nam neos nouus est, polis vrbs. Verg. in aetna. Nunc extincta superiectisq; neapolin inter. Mart. li. v. Et quas docta neapolis creauit. phal. est. Stat. iiij. syl. Nec solū festas secreta Neapolis aras Ambiat. sic caeteri. Ergo nō recte dixit Petrarcha in. ij. epist. ad Luchinū. Neapolis surae mediū, femur occupat altū Ianua, vbi etiā ianua dicit, video doctissimis placere genua. prima breui, & Genuēsis dici non ianua nec ianuēsis. ¶ Priapus oīm deorū quos miseranda
Priapus. gentilitas coluit foedissimus, vide sinū tañ n. ¶ Serapis is. vel idis
Serapis. fuit Osiris cognomē, qui primū apis, postea serapis quasi sorosapis dictus est. i. apidis sepulchrū, nam soros dicit cumulus, arca, vel aceruus in quo mortuus ponit, iam sarcophagū oēs vocant, qꝫ ibi Osirim colere coeperūt anteq̄ templū eius extructū esset. Mar. lib. ix. Heu q̄ lingua silet non illā mille catastae Vincebant, nec quae turba serapin amat. sic caeteri p̄ter Martianū Capellam. Foelicē qui legendus quidē totus est, imitādus nō totus, quia male dixit achilles & similia vltimā corripe. & quaedā contra veterū authoritatē, aut pduxit, aut corripuit, vt liquet hoc opus nostrū plegenti. Martianus itaq; solus ausus est serapis corripe dicens in. ij. lib. Te serapin Nilus, Mēphis venerat Osirim. Caue imiteris. Magnū pfecto negociū exhibuit mihi Nestor Nouariēsis, qui vbi ad pductionē citauerat Martialem, subiecit haec verba. Idem. Isaeum serapin, Ninus venerat Osirim, & hoc quidē in a ante p. Eundē versum adducit in dictiōe isaeus siue isaeum, qđ est fluuij nomē. Postea legi artē Bebe-
Ars Bebelij: lij qui recte dixit Capellā p̄ter aliorū morē corripuisse, pp̄ter haec dubius relegi totū Martialem, quē tum bis plegerā, verū hūc versum nusq̄ inueni, nempe quē Martialis nūq̄ effutiuerat, nec tamē pdidi operā, quia ex Martiale, ex Domitio, ex Georgio multa scitu digna obiter notaui, neq; vnq̄ sine fructu quēlibet librū, quoruscūq; lectū relegi. Capellam ante aliquot annos legerā, sed ex co parū notauerā, vt q tum carminū genera, nō adeo callebā. Itaq; Capellā Dorpij nr̄i p eloq̄ntissimū p̄ceptorē meū Ioannē Neuiū huc datū diligēter plegi, & iterū iterūq; relegi. nō sine maxīa vtilitate & artis nr̄ae ornamēto, verū nusq̄ ē apđ Capellā Isaeū serapin &c. sed Te serapin Nilus &c. Ergo nō iniuria Nestori obiectat Sulpitius authorū inuersionē siue corruptionē. Sirapion sir pducit, vt serapis, quod quidā etiam aspiratum seraphis dicūt. ¶ Sinapi vel si-
Sinapi. napis vel sinapeis. Colu. lib. xi. Seq; lacessenti fletū factura sinapis.

a Ante q corripitur, vt Tanaquil.ilis. mulieris nomen.Iu. Ante tamē de te Tanaquil tua quando sororē Ablatiuū,& hinc aduerbia pducuntur, vt vtraq; &c. V añ q

a Ante r corripit, vt Catharina, apd' Baptistam freqns, cui magis accedo q̄ Philelpho, q in.iij.ix. pduxit Sypharium, lazarus, demochares, timochares, tenarus &c. A añ r.

Nota e longis cōposita, vt. Apparent rari nantes in gurgite vasto ideo male aut mēdose in sexto aphricæ dicit. Nullis oculis sol clarior vnq; Apparuit pro illuxit, vel aliquo simili.

Exceptio.

¶ Produc deriuatiua in aris & are, vt molaris, cochleare, altaria, pugillaria &c. Atq; in arius a.um. vt aquarius, statataria, panariū. binarius, denarius, phalarica, helciarius, causarius, & silia deriuatiua, sic ducari⁹ viri ppriū a dux, vt opinor, Marti. Hāc volo quā redimit totā denarius alter. Idem tamē corripuit, malim syncopā siue sineresim esse q̄lis est in vestigijs apd' Seduliū. Dicit itaq; Mar. li.ix. denarijs tn̄ hanc nō emo basse trib⁹. sagittarij & aq̄rij ne corripi dicant̄. p apocopen in Manilio & Auieno pferes, vt ærarij in priapeis. Nefarius vndecūq; fiat pria breui, secundā pducit, q a si a nefas sit id manifestū est. si (vt Asconius vult) a farre etiā positu pducet̄ nefarri⁹. Catul. ad rstdū. Nec depcor iā si nefaria scripta. sca zon est. Prop. aūt lib. iiij. penit⁹ cōtrario mō dixit, nisi forsitā liber mēdosus sit, tamē oēs libri ita hn̄t & sic legit & interptat̄ Beroald⁹. Dixit, & incerto pmisit brachia sōpno. Nescia nefarijs accubuisse nouis. Nō ausim emēdare aut restituendū eē dicere nescia se varijs accubuisse nouis. Beroald⁹ āt legit nefarijs p flagitijs. Nefarriū em est (inqt) qd' sacra polluit farre pio solita celebrare, ergo nefarrij sacrilegi dicunt̄ nomē a farre deductū. q̄ scelerati vti nō debeāt, & iñ q indigni sūt q viuāt, nefarrij dicūt̄, vt docet Varro. si hęc Beroaldi declaratio vra sit, nefarri⁹ correptiōis gr̄a vnū r amisit, vt de far reus & fareus alibi dixim⁹. Solēt pleriq; ea in qb⁹ hęsitant pterire, ne qcq̄ ignorare videant̄, sed re facili supsedisse. Ego vo malo videri indoct⁹ q̄ studiosos fallere. ¶ Amarac⁹, vñ amaracin⁹ a.um herba q̄ vulgo maiorana dr̄, & puer cynarę in eā vsus. Col. li. xi. Sicvbi odoratas ptexit amarac⁹ vmbras. ¶ Amar⁹, amareo, amaresco, amaricare, amaror, ris. Ver. ij. geor. Tristia tentatū sēsu torq̄bit amaror. ¶ Auar⁹ auaricia. Hora. Semp auar⁹ eget. ¶ Auraric⁹ ppriū viri, vbi u cōsonans est nisi putes dicendū araricus aut auaricus. Sil. li. v. Terga dabat leuib⁹ diffisus auaricus armis Angario christianoꝝ quidā ptraxere.

Denari⁹ Nefarius Amarus Auarus. Aurari-cus.

Baleares ¶Baleares insulæ Hispaniæ a Baleo herculis comite, aut vt quidã volunt a ballo .i. iacio, extrito altero l correptiõis gratia, nam & fundæ peritissimi sunt harum incolæ, hinc adiectiuũ balearis, baleare & balearicus a.um. Luca. lib. iij. Lygdamus excussę balearis tortor habenæ. ¶Caphareus p eu diphthõgon Euboeę mons altissimus

Caphareus. versus hellespontũ, apud quẽ plurima græcorum classis afflicta est, ppter Palamedis necẽ, vnde & caphareũ mare dictũ. Stat. ix. theb. Qui sæpe caphareos arcem. gtũs est. ¶Cochleare cum ch in se

Cochleare. cunda syllaba aspirato. nã fit a cochlea Mart. Nunquid scis potius cur cochleare vocer. ¶Hilarius viri ppriũ, licet videat esse ab hilaris pducit a Sidonio Apollinari in eucharistico. Eucherij veniẽtis

Hilarius. iter, redeũtis hilari. idẽ corripuit viri ppriũ. hilariõ atq; macharius.

Longarenus. ¶Lõgaren⁹. Hora. sa. ij. Lõgaren⁹ foret int⁹, viri ppriũ ẽ. ¶Laruā dissyllabũ est vt sylua. hic laruaꝭ trissyllabũ, qd' priapeorum author

Laruālis. tetrassyllabũ fecit p mutationẽ u cõsonantis in vocalẽ, qd' interdũ fieri ostendimus in sylua, voluo, soluo, primã tamẽ pduxit cũ naturaliter videaꝭ esse breuis, quia fit a lar laris. Ait aũt. Ad me nocte solet venire & affert Pallorẽ maciẽq; laruālẽ. hendecasyllabi sunt. ¶Margarita rectius corripiendũ putant. Prudentius in psycomachia. Quod mille talentis Margaritarum ingens opibusq; & viribus

Margarita. arcę. Arator tamẽ ait in. ij. li. In margaritas vertant cõtagia porci. Neuter aũt recte. habet ẽm breuẽ inter longas, sic recte dixit Herasmus. Placet pudore margarita lacteo. versus est iambic⁹ trimeter.

Magar⁹ ¶Magarus fluuij nomẽ vide o añ l colis. ¶Nouara apd' Mantuanum. ¶Pinarius, viri ppriũ. Viij. æneī. ¶Tiara vel tiaras æ.

Pinarius hoc masculinũ illud fœmineũ. Iu. sat. vi. phrygia vestit bucca tiara

Tiara. Vergi. vij. ænei. sceptrũq; sacerq; tiaras. Erat autẽ pileus phrygius. ¶Zodoara iungitur a Sulpitio.

zodoara. Ante s corripitur, vt Iasius, Damasus, Sulpiti

A añ s. a us & Bebelius pluresq; dicunt hic propria cõmunia esse, qd' mihi nõ placet, qa correpta a poetis volo tantũ corripi, vt Iasion. Producta tantũ pduci, vt Iason &c. Nam falsa est regula propria ponũtur ad placitũ, vt plene docui in prefatiõe tot⁹ operis. Gymnasiũ. Mar. li. iij. Gymasium, thermę, stadiũ est hac par

Gymnasium te recede. Errat in hoc Riga in genesi dicẽs. Mitilogi cedant. & apd' gymnasia vatũ. Hæc habeant primũ precipuũq; locum. Nunc vt plane dicã quantũ errauerit Riga hæc mea est sentẽtia. Malo sequi regulas q̃ Rigę cõtra regulas authoritatẽ, dum idem apud veteres non inueniaꝭ, siquidem toties errat Riga, vt multo pstet hoc semel dixisse, q̃ toties illius ineptijs opus nostrum imbuisse, q̃q; pro

pter Nestorem necesse est illius interim meminisse. Gymnasiæ insti tæ sunt, nomen est (vt opinor) eiusdē originis cum gymnasiū, et puto corripi, licet in perihe. pducat. Gelasinus corripit. Mar. lib. vij. Nec grata est facies cui Gelasinus abest. i. risus, & cōtracta ex risu non iniucūda rugula. hinc dentes anteriores, quos ridēdo ostēdimus, gelasini appellant a gelao. i. rideo, & gelos otis i. risus. Sunt quoq; gelasini qui gesticulatiōe facetosa, corporisq; rotatu ridiculo seu venustulis, & subinde oscenis vbis plectant, hinc gelasinus ille Plautinus risionibus & falsis dicterijs & morologijs populū oblectat, & dum facit vt nemo a risu tēperet, irridet, fitq; eius risus derisus, vnde est Plautinū illd. Caue ex gelasino fiat catagelasinus. id est deridiculus. Gelasini a Sidonio dicunt Gelasiani ptracta secūda syllaba nō recte, vt opinor, quia in græcis sæpe errauit, nam eadē est vtriq; origo. Dicit aūt Sidonius in laudibus narbonis. Mimos schoenobatas gelasianos, phal. est. Gymnasiæ. Gelasinus. gelasianus

Exceptio.

¶ Agaso. Persius. nō tressis agaso. ¶ Amasis ęgptiorū rex. Luca. li. ix. Non mihi pyramidū tumulis euulsus amasis. ¶ Albumasar vt qdā notauerūt, pducit. ¶ Colocasia æ. apd' Plyniū. Vergilius vo & plures p multitudīs nūerū, Colocasia dixere, vt in Buc. Mixtaq; ridēti colocasia fūdet acātho. ¶ Caprasius viri nomē. Apol. i eucha. Miserit in cœlum mōtes quę sancta caprasi, Vita senis, p caprasij. ¶ Iason ęsonis filius. Oui. vij. met. Pelle morā, tibi se semp debebit iason. ¶ Naason viri nomē. Baptista. Esromusq; arā genuit, Salmonia Naason. ¶ Omasum. Horat. in epist. xvi. Patinas cœnabat omasi. ¶ Orbasius viri nomē apud Macrum. ¶ Parnasus testibus Sulpitio & Nebrissensi, Sed Mataracius dicit gemino ss parnassus scribi, hinc musę parnassides dicunt. Ouid. i. meta. Nomine parnasus &c. ¶ Pascasius apd' Baptistā in agone Lucię. ¶ Viridasius Sidicinorū dux. vide i ante d sidicini. Eleazar positu pducitur. Amasis. Colocasia. Caprasius Iason. Naason. Omasū Orbasius. Parnasus. Pascasius Viridasius

a Ante t corripit, vt barathrū, cyathus, calathus pragmaticus, affatim, teste Gellio, Nabathęus. Oui. i. met. Eurus ad aurorā nabathęaq; regna recessit. Apollinaris cōtra veterū authoritatē, hoc vt plæraq; alia pduxit, in qua re hūc nō imitabimur, vt notat doctissimus vir Ioānes Baptista pius Bononiensis. Ait aūt Apollinaris in. ij. paneg. Texta nabathęū p remo sulcat hydaspen. Notent e longis deriuata, vt aratrū, optimates, larinates. de aratrū satis ante diximus, & opinamur rectius pduci. Quidā tamē corripuerūt, quos nō sequemur, nec hos imitatum A ant. Nabathęus. Aratrū

Bartholomeū Coloniensem in fabula de coruo & vulpe dicētem. Terram ꝑscindunt vomere adunco aratri. Notentur geminata haliattes, viriatus &c.

Exceptio.

¶ Producanť deriuatiua in atus a.um. in atius a.um. in atic⁹ a.um. in ator &c. deriuatiua aduerbia in atim vt tunicatus, palatiū sic palatinus, viaticū, aleator, paludatus, senat⁹, senator, vicatim, bouatim, sic oppidi nomē Collatia a collata pecunia, vt volunt. sic collatin⁹

¶ Producunť quoq; in ates noīa vt Teutates .i. mercurius, Niphates, achates &c. hinc tolluntť socrates, xenocrates, hippocrates, & cętera ex cratos .i. robur, & siqd tale sit. a stratos .i. exercitus, aut a bates .i. ambulans, vt schœnobates, ichnobates, eurybates &c. Iu. Augur schœnobates &c. Oui. iij. met. Ichnobatesq; sagax &c. Idem in epist. Eurybati data sum thaltibioq; comes, cū y græco. Mart. Os homis mulsum me rogat Hippocrates. Auso. in monosyllabis. Cincta mari quęnā tellus creat Hippocratē? Co. Hora. Rem tibi socraticę poterunt ostendere chartę. In Gaguino male diciť socrates ꝑduci. Macer ineptissime dixit hipocras, vt vbi de allijs loquiť. Ipse refert hipocras educi posse secūdas. Et de elleboro albo. Inq; suis hipocras aphorismis istius hærbę Solius meminit. Ex his solis iudicare possumus hunc Macrū indoctissimū poeticę artis fuisse diu post Macrū Ouidianū, qď patet ex ipsius verbis, nam Plynij testimonio ꝑsæpe vtiť, vt de Absynthio. Plynius attollit magnis hāc laudib⁹ hęrbā, sic alibi sępe. ¶ Sane sunt Macri errata vt nihil ex eo solo ausim affirmare. Subijciā aliquot Macri ꝟsus in qbus manifesto deprehenditur errasse, & sunt hi.

Hippocrates & alios a crates. Bates.

Errata macri

Hærbarum matrem dedit arthemisia nomen.
Arthemis græce quæ dicitur indeq; nomen
Et sic sub dio prius infrigidata bibatur
Non metuat pulices &c. sed quidā libri habent culices.
Curat epar sibi iungatur si gallica nardus
Incaustum vino quo sit macerata resolue
Pleureticos pectus pulmones adiuuat eius.
Reprimit. dicit galienus, doctiores galenus dicunt.
Hydropicis vt olus decocta comestaq; prodest
Parotidas vulnusq; recens hoc adiuuat vnguem.
Parotis est hulcus secundū aurē, a para, ergo pria corripiť & ωτος ꝑ ω mega .i. auris ergo scďa ꝑducit. Macer hoc semꝑ male ponit. Hoc vnguentū clysterio si fundiť intus, Hoc Mithridates rex pōd sæpe ꝑbauit. Rūpit vel spargit sic apostemata dura. Appositus di-

gitis aut intus clyestre fusus. Sumpta hac cum tepida purgat vomi ca dira. Dicit Hipocras medicinę maxim⁹ author. Asclepius in secũda variat qa psuasit sibi ppria poni ad carminatorum nutum. Ac oleo cocta fouea si febricitantẽ. Hæc decocta vires oleo camomil la repellit. Spleneticis multũ supaddita cũ sale pdest Dicim⁹ acidu lam quã græcus dicit ozion. Hãc oculis strab⁹ potuq; & odore nociuã Asserit. Lingua bouis greco sermone buglossa vocat. Idẽ corripit iugulãs in qbus vel Macer vel Nestor hallucinat vt patet ex ijs q̃ in u añ g dixi. Et stomachi morbosq; creat tussimq; phthisim. q;. Qd' psępe solet tussimq; phthisimq; creare. mali sũt vsus si Prisciano credimus, quoniã nec p nec t liquescit, vide in positionis regulam. Idem a mando fecit pręteritũ gemino di, mandidi vt

Qui pastinacam fert aut qui mandidit illam.
Origani vires calidæ siccæq; legunt. vide i ante g
Origeron græci nos senecion vocitamus
Insanis melancholicis valet atq; caducis.
Philo composito fertur scripsisse libello.
Iusquiamũ græci quã nostri caniculatã Dicunt
Hac sumpta magnus socrates fuit exanimatus.
Aestiuas mire iuuat epiphoras oculorum.
Ante febris typum reddas a frigore tutum
Si fricentur eo cum vino melleq; trito.

Sunt in eodẽ plęraq; contra regulas nostras, q̃ reprehendere non ausim nec pbare, quia apud veteres nõ inuenio, sed dubito dumtaxat, & optimũ fuerit in ijs gręcos cõsulere, vt in his vsibus.

Diximus vrticam quã græcus acalise dicit
Iuuabit hic dysentericos melius cibus & ciliacos
Sedat quos intus dat dysenteria morsus
Maiori queat vt veluti cauteria corpus
Arteticos ciasinq; iuuat febriq; medetur
Medici dicunt diapiganon illud.
Piganon in græca lingua quia ruta vocatur
Vstum curat eas & condilomata soluit
Empicos tussimq; iuuat suspiria sedat
Omnibus antidotis memacus eam sociari pcepit
Brateos græce sauina vocata latine
In medicamentis iubet vris basius author
Et leucathemenũ folijs deprenditur albis
Hulcera pducit vocat exantimata græcus
Morbum (quem græci scirosin dixere) repellit
Istud a lopitijs iuuat vnguem sæpe fricando

Ani fixuras quas appellant ragadias
Aristologię species tres dicimus esse
Tertia clematis græco sermone vocatur
Enula quam grecus eluam vocat eleniumq;
Mire nephreticis renes inuoluere prodest
Et scotosim sic illa iuuat stomachiq; dolorem
Hærbā quā greci dixerūt melisophilos Barrocū nrī dicunt vulgarit illā. In priore certe vitiū nō abest vt neq; in dctōne aristologia.
Origeron græci nos senecion vocitamus
Emundat lepram tetauū fugat atq; podagram
Et medicamento soluetur tetauus isto
Verbenam gerobotanū peristerionq;. Appellāt græci Gamedreos græce quæ germandręa latine dicitur.
Hi superappositis sacer ignis & herpeta mordax
Cum semine mixtus Miconis pariter cum mulsa sumitur illis.
Tradit anasillas si succo sæpius eius
Quodq; mouere solet frigus piodica febris.
Flegmonē stomachi sumptum galanga resoluit.
Gariophilum dicunt calidum siccūq; secundo. ¶Vncia betonicæ cum vino sumpta tepenti. Hæc de Macro quē vt indignū preterissem nisi illi nimium tribuisset Nestor, id quoq; de Riga dicendum est, sed pgamus. Corripiunt quoq; alia quędā ppria. Mart. Sum fateor, sempq; fui Callistrate paup. sic chęrestratus apud Persium, & sostratus apd' Ouidiū, ideo pisistratus impite pducit a Petrarcha lib. ij. epist. ad Benedictū. Lithostratū non dicit sed p ω mega lithostrotū, vide o an̄ t. ¶Antiphates ppriū viri, vide lamus a an̄ m. ¶Pelates viri ppriū. Oui. v. met. Cynipheus pelates &c. ¶Zalates viri ppriū, vide e ante p. epheb9. Pherecrates viri ppriū opinamur corripi, vt hippocrates, quia similiter est a cratos, ideo nec in hoc Apollinarē imitabor dicentē. Necnō alcaico vel pherecratio. asclep. est. ¶Lapathes variat, vide a ante p. Sarmates corripitur vt sarmata.

Antiphates
Pelates.
Zalates
Pherecrates.
Lapathes

Exceptio.

¶Aratus græci poetę nomē. Germanicus in Arato. Ab Ioue principiū magno deduxit aratus. ¶Bullatius viri ppriū apd' Hora. in epist. xi. & deductū est a pullatus vt. ¶Curatius a curatus viri propriū. Mart. lib. iiij. Quū tyburtinas damnet Curatius auras. ¶Cerathus vide e ante r. ¶Cicatrix vt alij quidā excipio donec correptionē inuenero, hinc cicatrico vbum penultima pducta. ¶Egates, vide e ante g. ¶Egnatius viri nomen. Catul. Egnatius

Aratus.
Bullatius
Curatius
Egnatius

qđ candidos habet dentes. ¶ Erymathus fluuij nomen. Oui. ij. met. Et celer ismenos cũ phocaico Erymatho. ¶ Fabrateria oppidum italię. lu. sat. iij. Optima sorę Aut fabrateriæ domus aut frusione parat, nisi dicas scđam pduci, oportebit cũ tertia quartã pduci qđ nõ satis placet, verũ ante me nulli nec de hoc nec de illo meminerũt. ¶ Grabatus lectica siue lectulus cũ fulcro. Verg. in Moreto. Mẽbra leuat sensim vili demissa grabato. Mar. li. ij. Ibat tripes grabatus & bipes mẽsa, scazon est. Idẽ li. i. Sed si nec foc⁹ nodi nec spõda grabati, sic cęteri, nec vsq; p gremio legi, Quare rideam⁹ cacatũ Gręcismũ cum ineptijs eius dicentẽ. Pro gremio grabatũ, p lecto dico grabatũ. ¶ Hypates fluuius. vide i ante p. sic hypate es, vel hypata ę. oppidũ & scribunť hæc p y gręcũ. ¶ Horatius. Oui. in. iiij. de trist. Detinuit nr̃as merosus Horatius aures. male Alexãder dicens. Tu tñ Oratius &c. ¶ Leucate es. mõtis nomẽ. Claudi. de victoria stiliconis cõtra Alaricũ. Littora leucates, hic gtũs est, dicitur quoq; leucates ę. Ver. Mox & leucatę nimbosa cacumina mõtis. ¶ Lupatũ frenũ acerrimũ. Ver. Pressisq; negabũt Verbera dura pati, & duris parere lupatis, sed hoc deriuatiuũ est a lupus &c. ¶ Palatus vel palatũ. vide a ante r. naris. ¶ Pilatus, vide i ante l. ¶ Palatiũ palatinus, vide a añ l. ¶ Pediatia alij p c, alij p t scribũt vide a ante c pediacia. ¶ Reate is. Vmbrię oppidũ ex q̃ Vespasianus originẽ duxit. Sil. li. viij. Magnęq; reate dicatũ Cælicolũ matri. ¶ Phabaton viri nomẽ est apud Sidoniũ. ¶ Trebatius, vide e ante b. ¶ Tiphata vide i ante p. sic teathus, tegeaticus. Theatrum, amphiteatrũ puto pduci tantũ, vt Ferettus veratrum.

Erymathus. Fabrateria. Grabat⁹. Hypates. Horatius. Leucatæ. Pediacia. Reate. Trebati⁹. Tiphata.

a Ante u producit, vt Octauius. Vergi. in culice. Lusimus Octaui gracili modulante thalia. Male autẽ Petrarcha. in. viij. aphricæ. Duxerat Octauius &c.

A añ u

Exceptio.

¶ Bathauia regio, vnde bathauus. a. um. variať & p th aspiratum scribitur. Luca. lib. i. Vangiones bathauiq; truces quos ęre recuruo Stridentes acuere tubę. Iuue. sat. viij. Hic petit euphratẽ iuuenis domitiq; bathaui. Mart. Et mutat Latias spuma bathaua comas. volunt a bathy. i. altum dici. ¶ Patauium vrbs Italiæ Titi Liuij patria, eam Antenor cõdidit, nunc Padua dicitur, hinc patauinus a. um. Verg. æneid. i. Hic tamẽ ille vrbem pataui sedesq; locauit. pro patauij, licet Petrar. patauũ trissyllabum nominatiuũ extulit. Carauagini corripit primã secundamq;, & tertiam quartamq; producit. Philel. in sexta decimæ. Tetauus primam secũdamq; apud Macrum variat.

Bathauia. Patauiũ.

E añ B e Ante b corripitur, vt muliebris, dercebij, cerebrum, fœnebris, phunebris &c. nota e lõgis vt ephebus vide e ante p.

Exceptio.

Alebes. ¶ Alebes viri ꝓpriũ. Oui. in Ibin. Quosq; putas fidos vt larissęus Alebes. Vulnere nõ fidos experiare tuos. inepte credit ab alo legẽdum esse alebas. Ibidem est Alebus alteri⁹ viri ꝓpriũ. Delebilis ꝓducitur ꝑ regulã generalem quã ponam in i ante b.

Ae añ b. Perrhębe Perrhæbus. Ae diphthongus ante b. Perrhębe es, vrbs Thessaliæ hinc perrhæbus a. um. mecũ est Nebrissensis. Oui. xij. met. Corpore nõ læso perrhæbũ cænea vidi. Propert. lib. iij. Aut cur Perrhæbi tremuere cacumina Pindi?

Oe añ b. Amœbæus. Oe diphthongus ante b, Amœbæus in secũda syllaba cum œ diphthõgo & cũ æ in tertia, interpretat mutu⁹ & vicissitudinarius, ab amœbomę. i. ad inuicẽ respondeo & retribuo, gen⁹ est carminis, in quo qui canũt vtunt æquali numero versuũ, & ita se habet ipsa respõsio, vt aut maius aut contrariũ aliquid dicat. vt est apud Verg. Vis ergo inter nos &c. vide ibi Seruiũ & post hunc Calep. ¶ Corœbus viri nomẽ de quo Verg. in. ij. æneid. Et lateri glomerant nr̃o iuuenisq; Corœbus. Nestor vult scribi ꝑ c. exile & cum œ diphthõgo in secũda syllaba rephendens Tortelliũ ꝙ dixerit per ch aspiratũ scribi sine aliqua diphthongo chorebus.

Corœb⁹

E añ c. e Ante c ꝓducitur, vt imbecillus, vide in primis verecũdus & verbũ verecundari. Mar. lib. viij. Disce verecundo sanctius ore loqui. sic cęteri ꝑter neotericos nõnullos carpendos nõ imitãdos quia decepti sunt. Inter quos est Angelus Politianus dicens ad Innocentiũ pontificem maximũ: Spõte sublatis venerãda fasces. versus est sapphicus. Sicq; dixit (licet in Syntaxi nõ aniaduerti) Tristor cũ lætor queror irascor verecundor. Notentur e breuibus deriuata vt altrinsecus, extrinsec⁹ quindecim, hendecasyllabum.

Exceptio.

Acersecomes. ¶ Acersecomes interptat capillat⁹. ab a. i. sine & certo. i. tondeo, come. i. coma. q̃si sine tõsura comans, vt inqt Mãcinell⁹ in. viij. sat. Iu. Si nemo tribunal Vendit acersecomes si nullũ in cõiuge crimẽ. ¶ Berecynthos vel berecynth⁹ cũ y gręco & ph aspirato, mõs. vñ Cybele berecynthia dr̃, vide Atys a añ t. Ezechias etiã corripit, vide i añ a. sic Pherecles, & in. viij. met. Oeclides viri ꝓpriũ. ¶ Romechiũ cũ ch aspirato. Oui. xv. met. Romechiũq; legit caulonaq; naritiamq;. ¶ Seneca. Iu. sat. viij. qs tam Perditus vt dubitet Senecã

Berecynthus.

Oeclides.

ꝓferre Neroni. ¶ Senecio teste Nebrissensi. Suffecius viri nomẽ. Catul. Tito & suffecio seni recocto, phal. est. ¶ Telecoõ vide e añ l. ¶ Aechius viri ꝓpriũ apd' Sidoniũ sine diphthõgo tetrasyllabũ, nisi dicas trissyllabũ esse penultima ꝓducta æthius vel echius. Suffecius

Ae ante c Chamæcyssos genus hederæ, a chamæ cũ ch aspirato & ę diphthõgo .i. hum⁹ vl' infim⁹, & cyssus cũ y gręco & gemĩo ss .i. hedera, sic Tortellius. ¶ Gynęcia bona dea, a nris dicta gynęces mulieres. Gynęciũ mulierꝝ diuersoriũ hęc ꝑ y græcũ ae añ c. Chamecyssos

Oe añ c Dioecesis penultĩa lõga (scribunt. ¶ Pyręchines. Gynęcia. id est gubernatio, admĩstratio, dispositio siue iurisdictio. a dioeco .i. guberno, tutor. Sũt aũt dioeceses Põtificũ in q̃s admĩstrãdi officij sui liberã hñt potestatẽ, ꝓpt' qd' dioecesani epĩ vocãt. hęc cũ Nestore Calepin⁹. Errãt Vgutio & Catholicõ, cęteriq; barbariei milites. dicẽtes diocesis a de & cęsio vt sit decisio. ¶ Monoec⁹ port⁹ & statio q̃dã Ligurię, a monos & oecos, q̃si sola dom⁹, & dr̃ port⁹ Hercul' qa teste Seruio i. vi ęnei. Illic Hercules sol⁹ hitabat aut sol⁹ colebat ¶ Menoeci vide o añ n. ¶ Menęce⁹ fili⁹ Creõtis teste Gęorgio valla ¶ Paroecia .i. incolat⁹, & vulgo dicunt oẽs dom⁹ vni aiaꝝ pastori subiectę paroecia, a para .i. iuxta & oecos dom⁹, nec recte dr̃ parochia cũ ch aspirato sine aliq̃ diphthõgo, licet vtrũq; ponat Calepin⁹ neutrũ reprobet. ¶ Paroec⁹ cõturbernal', q nõ lõge a me habitat, si quid sit aliud ab oecos .i. dom⁹ iungat', vt scd'm aliquos gynoeci um. nos opinionẽ Tortellij & Guarini secuti per æ scribimus. ¶ Soloecism⁹. soloecus, soloecissare. ¶ Stoechõ cũ ch aspirato lrãm dicim⁹. Antisthoechon ꝑ lrã, vt sella ꝑ sedda. dicit hoc Tortel. Gynęciũ. oe añ c. Dioecesis monoec⁹ Menęce⁹ Paroecia. Paroecus Soloecis.

e Ante d ꝓducitur, vt Diomedes, Lycomedes, Aedon, Sarpedon siue onis. siue ontis. gtĩs obtineat, q cquid grãmatici dicant, quibus credã vbi ex latino vel ex gręco poeta fide digno, dicti sui testimoniũ attulerint.

Exceptio.

¶ Alcimedõ viri ꝓpriũ, & q̃ in medõ desinũt (q̃ntũ notare potui) cętera. vt in ãphimedõ, automedõ, daomedõ, Eurymedõ, cũ y gręco viri & fluuij nomẽ. Euthymedõ cũ th aspirato & y gręco vt Calepi. notat, viri nomẽ. idẽ dic Tortel. Hippomedõ viri nomẽ in .i. theb. Laomedõ apd' Oui. & Ver. Oromedõ vide o añ r. theromedon. Sũt nõnulla origĩs eiusdẽ termĩatõis diuersę, sir correpta, veluti Alcimedes viri nomẽ, alcimede es. Iasonis mater. Vale. flac. li. i. Vox tñ alcimedes plãctus supeminet oẽs. Ver. in buc. Et nobis idẽ Alcimedõ &c. Oui. v. met. Et libys amphymedõ &c. Idẽ. iiij. meta. alcimedõ & alia in medon. alcimede

Protinus andromedem &c. Idem in .i. de arte. Tiphys & Automedem dicar amoris ego. Priscianus in perihe. Eurymedō amnis radit vicina ꝓfundo. at viri nomen in .vij. theb. Oui. in .i. de ponto. Non tibi theromedon crudusq; rogabit Atreus. ¶ Cathedra & quicqd est ab hedra .i. sedes, vt exhedra, synhedra. Mar. Illic ęra sonant at circū pulpita nostra Et steriles cathedras basia sola crepant. ¶ Celedō viri nomē .v. met. sed aliq dicūt ꝑ a celadō vt apd' Papi. in .i. syl. alij veleda, alij velada legūt. ¶ Democedes medici nomē corripit teste Calepino. ¶ Empedocles. Hora. Dū cupit empedocles &c. ¶ Essedum, vide bison i ante s. ¶ Ficedula variat. Iu. Mergere ficedulas didicit nebulone parente. Mart. in xenijs. Cęrea quę patulo lucet ficedula lumbo. Quū tibi forte datur (si sapis) adde piper. auis quędā est. ¶ Lacedęmon vrbs dicta a Lacedęmone Iouis filio, incolæ Lacedęmonij & lacedæmones dicunt, vt docet Baptista pius in illud Sidonij in .ij. pan ęg. Fert indus ebur, chaldæus amomū, Assyri⁹ gēmas, Ser vellera, thura sabęus, Attis mel, Phoenix palmas, Lacedęmon oliuū. hic notet vltima syllaba in lacedæmon .i. lacedęmonius licet excusari posset vt qd' sequit. Argos equis epirus equa. Item sardinia argentū &c. Veget. li. iij. Athenienses & Lacedæmones ac macedonas rerꝫ potitos prisci testant annales: bene igit in obitu regis Caroli dixit festiuissim⁹ Faustus. Quū dux occubuit Lacedæmone fossus ab hoste. ¶ Lebedus oppidi nomen. Hora. epist. xi. Scis lebedus q̄ sit gabijs desertior atq; Fidenis vicis. ¶ Laomedon dictū est. ¶ Macedō a Macedone filio Iouis. vel (vt alij volūt) Macedoniæ regina, populi nomē qui etiā maceta dicit, & ipsa regio Macedonia. Luca. li. vi. Quū tibi sacrato macedo seruet in antro, dicit nāq; macedo vel macedon, hinc macedonius & macedonic⁹ a. um. cuius scd'am ꝓpter tot breues Ouidius ausus est ꝓducere, dignus certe quē sequamur in .xij. met. Qui clypeo gladioq; macedoniaq; sarissa. Non sequar autē Aratorē, cui nec eadē authoritas, nec necessitas opitulat in .ij. lib. Vir quippe macedo. In somnis hęc visus ait miserere p̄camur. Et in eodē, fructuq; loq̄lę Vescit esuriēs macedonia perq; soporis Dona &c. ¶ Melchisedech, vide cremēta. ¶ Oromedon dictū est. ¶ Peucedanū hęrbę nomen. Luca. lib. ix. Peucedanūq; sonans flāmis &c. ¶ Remediū. Lucre. li. vi. Nec ratio remedi cōis certa dabat, ꝓ remedij ꝑ apocopen. ¶ Tenedos insula. Ver. in .ij. æneí. Est in cōspectu Tenedos notissima fama. Theromedon iā patuit. ¶ Vagedrusa Sicilię flumē apud Sil. li. xiiij. Punicorꝫ. Vnedo arboris nomē corripit teste Nebrissensi, quia (vt ait) ex vnus & verbo edo es est cōponit. ¶ Zebedeus vide e ante u vocalem.

Andromeda. cathedra. Ephedra synhedra Celedon Democedes. Ficedula. Lacedæmon. Lebedus. Macedō. Melchisedech Peucedanum: Tenedos Vagedrusa: Vnedo

Ae ante d Cauædiũ quia fit ab ędes. Cinędus puer pathicus a κινω .i. moueo & αιδοια aedia .i. verenda, non aũt κυων q est canis, vt Vgutio somniauit, quia tunc cũ y græco scribi oporteret, ita docet cũ Tortellio Nestor. Iu. sat. ij. Inter socraticos notissima fossa cinædos ¶ Verdæus veredarius. Ae añ d. Cinędus.

Oe ante d Comœdia, tragœdia, psalmœdia, prosœdia teste Georgio Valla. ¶ Hodœdocus latro & viaꝝ obsessor. ¶ Obœdio .i. obtempero sic Nestor ex Apuleio. Oe añ d.

e Ante f corripitur, vt dicũt, sed difficulter inuenies exemplũ quia elephas per f scribitur. E añ F.

Exceptio.

¶ Variant̃ infinita cũ facio & fio cõposita, veluti liquefacio, liq̃fio, patefacio, sic rarefacio, expgefacio, tepefacio. Oui. vij. meta. Thura liq̃faciũt indutaq; cornib⁹ auꝝ. Catul. Omentũ in flãma pingue liq̃faciẽs. Hora. ser. xiij. In mris iugulo ferꝝ tepefecit acutũ. Catul. Alta tepefaciet pmixta flumĩa cęde. Prop. Nec flẽti dñę patefiãt nocte fenestrę. Lucr. li. vi. Causa patefiet &c. Idẽ li. iiij. Atq; patefecit q̃s añ obsederat ater. Idẽ in eodẽ li. Expgefactiq; sequũt̃ inania sæpe. Idẽ lib. vi. Et rarefecit calido miscente vapore. Idem li. ij. Iure igit̃ pereunt quũ rarefacta fluendo sunt. Calphurnius ecloga .i. Læta patefactis incidere carmina fagis. ¶ Veneficus venefica veneficiũ pducimus, quia venenũ scd'am extẽdit. Oui. in .i. de remedio. Deme veneficijs carminibusq; fidem. Idem in epist. Barbara narrat̃ venisse venefica tecum, sic cæteri. Liq̃fatio.

e Ante g corripitur, vt elegia semp correptũ, vt in i ante a. plurimis pbaui. Notent̃ deriuata e lõgis vt collega, collegiũ, tristega vel tristegũ qd' Pompilius voluit a tegẽdo dici & corripi. Calepi. vero a stega et dicit variari. Ego hic poetaꝝ testimonio carens hęsito dictiũculę huius mẽsum, vide interpretes plautinos in illd' bacchidũ. Forte vt assedi in stega magis credo pduci. Allego, relego, primę inflexionis verba. E añ G. Tristega.

Exceptio.

¶ Cethegus, vide e ante t. Calępinus dicit etiam pduci naupegus. ¶ Symplegas adis. insulæ & scopuli nomẽ, sunt autẽ symplegades plures sic dictę, ꝙ inter se aliquãdo cõcurrisse fabulis dicunt̃, a syn id est con & plito .i. collido, appellantur quoq; cyaneę. Luca. lib. ij. Vana repercussit pontum symplegas inanem. Mart. lib. xi. Si constringant̃ gemina symplegade culi. Et minyas intrẽt cyaneasq; na- Cethegus. Symplegas.

tes. Symplega opus in q̃ luctãtes ac omnino cõcertatores spectant.

Ae ante g Cinægyrus viri nomen. ¶ Panægiris laus

Ae añ G. & solennitas, hinc panægyrici versus quibus aliquid laudamus, &

Cingir⁹ dicitur panęgyris cum y græco in tertia syllaba, quasi vndiq; congregatio, quia pan omne significat, a gyro me congrego. est quoq; puellæ nomen in Plautina sticho.

E añ L Ante l ꝑducit, vt Philomela non philomena (vt imperiti dicũt) philomelus Eumelus licet a melos deduci videant. Tortellius interp̃tatur philomela. i. amica

Gandelabrum. pomoꝝ, quia mela sunt mala, perimele, cãdela, candelabrũ. Mart. in apo. De candelabro magna lucerna tibi. Mala corripit in hymno de diuo Martino. Cunctis candelabrum luminis extitit. Famelicus in priapæis &c.

Exceptio.

Aristoteles. ¶ Corripiũtur composita a telos. vt pyrgoteles, praxiteles, aristoteles, cõtra durę ceruicis nebulones, q nulla authoritate a stultitia sua possunt depelli. Iu. sat. ij. Si qs Aristotelẽ similẽ vel Pittacõ emit. Ca-

Praxiteles. pella li. iiij. Pallens afflictim versat Aristoteles. Author priapæoꝝ. Nõ me praxiteles scopas ue fecit, phal. est. Auso. in epig. Praxiteles

Monosceli. manibus viuo iteꝝ Niobe. Corripe etiã a scelos. i. crus deducta, vt monosceli hoĩes indici singulis cruribus. ¶ Periscelis idis. cruris

Periscelis vel brachij ornamẽtũ. Hora. in. vi. epist. Nota refert meretricis acu-

ageladas mina sæpe catellã. Nã sæpe periscelidẽ raptam sibi flentis vti mox.

¶ Ageladas ę. nõ agelas dicit, licet id Calepin⁹ ponat. vide a añ d.

Achelo⁹ ¶ Achelous viri & fluuij nomẽ. Oui. viij. met. vincas alios acheloe dracones. ¶ Albimelech. ¶ Alleluia apud Sidoniũ in. ij. li. epist.

Alleluia. sed rectius oratio est q̃ dictio. ¶ Arele apud Ausoniũ in fine ope-

Arelas. ris. ¶ Arelas viri nomẽ. ¶ Angelus, euangeliũ apud Iuuencũ & alios. ¶ Ampelus viri nomẽ, significat quoq; vitẽ siue vineã.

Ampel⁹ Oui. iij. fast. Ampelon intonsum satyro nymphaq; creatũ Fert in

Ardelio. Ismarijs Bacchus amasse iugis. ¶ Ameletis. ¶ Ardelio qui stu-

Ampeli⁹ dio quodã oẽm in rem ardet, nihil ꝑficit. Mar. li. ij. Vis dicam quid sis magnus es ardelio. ¶ Ampelius viri nomẽ. Sido. ad Fœlicem Paulinũ ampeliũq; symmachũq;, phal. est. sed ꝑducit Ampelus ꝓmontoriũ, vt Calepinus notauit. ¶ Auelis gentis nomẽ. Auso.

Auelis ad Pontiũ. Illibanum munidãq; auelim partumq; vononem.

Cybele ¶ Cybele es. vel cybeles is. si Nestori credimus deoꝝ mater. Claudianus in. iij. de raptu ꝓserpinę. Procul irrita vẽti Dicta ferãt subijcit Cybele nõ tanta tonãti Segnities, sic cæteri sæpissime, neq; tamẽ

Cybelle raro geminato ll Cybelle dicunt. Idem in eodem lib. penetralibus

amens Prosilit & tali cōpellat voce Cybellem. Sil. xvij. Iamq̄ petita aderat Latia portante Cybellem, sic ceteri, modo pducūt modo corripiunt. ¶ Cybelus sacerdotis nomen, vnde cybelem dictā volunt, similiter corripias. ¶ Cypselus cū y graeco vt cybele & cybelus Ixionis & Iadę filius, vnde corinthij cypselidę dicti sunt. dict⁹ autē cypselus a cypsela frumētaria mensura, in qua abscōditus fuit a matre quęrētib⁹ eum corinthijs vt interficerēt. Vide Domitiū in Cirin Vergilianā, vbi dicit Cypselidae magni florētia regna corinthi Preterit. ¶ Eleleus bacchus. Oui. iiij. met. Nyctiliusq̄ Eleleusq̄ pater. ¶ Eutrapelus viri nomē, interpretat̄ vrbanus, eutrapelia vrbanitas est. Sunt quoq̄ eutrapeli qui supra annorū rationē grādi corpore crescunt citoq̄ moriunt̄, in quo voce latina carem⁹ & graeca vtimur. Apud Martialē lib. vij. tonsoris nomē est. Eutrapelus tōsor dū circuit ora lupci. Expūgitq̄ genas altera barba subit. ¶ Enchelادus gigātis nomē apud Luca. li. vi. Enchеladum &c. sic apd' Papi. Vergiliū &c. est quoq̄ grāmatici nomē. Iu. sat. vij. Quis gremio encheladi doctiq̄ palaemonis affert. ¶ Encheliae oppidi nomē. Luca. li. iij. Encheliae versi testantes funera Cadmi. ¶ Ficeliae locus quidā romę teste Calderino, cui refragat̄ Merula, vide mis. ¶ Hedymeles cantoris nomē, vide e ante d. siqd aliud manifestū fiat a melos corripiat̄, nam philomelus, philomela Tortellius deducit a philos. amic⁹ & mela. i. mala siue poma vt dictū est, licet aliqui a melos deriuent. ¶ Icelos somni filius. Oui. xi. meta. Hūc Icelon supi mortale phobetora vulg⁹ Nominat. ¶ Menelaus. Oui. i. de reme. Redde Parin nobis Helenā Menelaus habebit. ¶ Meneleus canis nomē, interī etiā viri. Oui. iij. met. harpalos & Menelus hirsutaq̄ corpe Lachnę. ¶ Marcellianū vnguentū dictum a marcello vnico l correptiōis grā extrito, ita em̄ legit Domitiu⁹ illud Mar. li. iij. Cuius olet toto piguis coma marceliano. ¶ Nephele es. Helles mater, vnde ipsa nepheleias dicit̄. Luca. li. ix. Qua pelago nomē nepheleias abstulit helle. ¶ Nyctelius. i. Bacchus. sed qdā p i nyctilius dicūt, habet in pria y grecū, vide eleleus. ¶ Obelus. i. veru, grece scribit̄ p ε tenue ergo corripit̄, hic obeliscus, vide in primis o ante b. ¶ Penelope. Ouid. Penelope cōiunx semp Vlyssis ero. in priapeis penelopea dicit̄. ¶ Pterelas ę. viri nomē & canis, vide ae ante l. lęlaps. ¶ Semele Bacchi mater & lucus q stimele quoq̄ dicit̄. Oui. iij. met. limē adit Semeles. Idem. vi. fast. Lucus erat dubiū semele stimele ne vocet̄. ¶ Sepelio. Mecoenas. Nec tumulū curo sepelit natura relictos. ¶ Stenelus viri nomē. Ver. x. aenei. hinc sternadū petit & Rhoeti de gēte vetusta Anchemolum.

Cybelus. Cypsel⁹. Eleleus. Eutrapelus. Enchеladus. Encheliae. Ficeliae. Hedymeles. Icelos. Menela⁹. Menele⁹. Marcellianum. Nephele. Obelus. Pterelas. Semele. Stimele. Stenelus.

¶ Stipelus vel stiphelus centauri nomen, vide bromus o ante m.

thymele. ¶ Sicelis, vide i ante c. ¶ Thymele es. mulieris nomē. Iu. Diues et a trepido thymele supposita latino. interpretat̄ pulpitum. Auso. in epist. ad lectorē. Seria contractis expende poemata rugis. Nos thymelen sequimur. hoc est pulpitū & histrionicā artem, vnde thymelici sunt histriones vt. ff. de his q notant̄ infamia, vbi sic dicit̄. Neq; thymelici neq; xystici ignominiosi habeant̄, vbi ineptissime legit̄ theomilici & xesustici. sunt autē xystici athelętę qui p hyberna tēpora in porticibus exercent̄, nam xystos per x sequente y græco portus est. thymele autē per th aspiratū & y græcū scribit̄. Multa de his Beroaldus in annotatiōibus.

Xystos.

vindelici ¶ Vindelici populi. Mart. lib. ix. Me tibi Vindelicis raptū narrabat in oris. ¶ Xerampelinę, vide e añ r.

Ae añ L. Ae ante l. Chamælęa hærba. ¶ Chamęlæon anial, chamemæla hærba, oīa scribunt̄ p ch aspiratū, vt contra Tortelliū dicit Nestor.

Chamælæa.

Mantęle. ¶ Mantęle is. & mantęlū & per i longū mantile est id quo man⁹ absterguntur, a manus & tęla vt vult Nestor. Lucillius Mappas mātęla meriq;. Oui. in fast. Dixerat ad dextrā villis mātęle solutis. Plautus. Nec his sycophantijs, nec phucis vllum mantęlum obuiū est. Mart. mantile e mēsa surripit Hermogenes.

E añ m diastema e Ante m pducitur, vt diastema. i. spaciū græce scribitur p H, ergo pducitur teste Ioanne Pio & Calepino ideo (vt vterq; testatur) errauit Sidonius in epithalamio Polemij dicens. Sic placidā paphien seruare diastema quintum.

Euphemia. ¶ Euphemia mulieris nomen interpretat̄ bona fama, nam eu bonum indicat, pheme fama est. vnde per ph aspiratū multi nō irrationabiliter phama scribunt, apud græcos aūt in prima syllaba p H ΦΗΜΗ pheme scribitur. hinc polyphemus. quare errauit Sidonius in. i. panęg. dicens. Gaudeat, euphemiā sidus diuale parentis. errat similiter poeta doctissim⁹ baptista Mantuanus in Catharinaria dicēs Funus Anastasiæ vidi euphemiæq; dolores.

Eleemosina. ¶ Eleemosyna hexasyllaba dictio est, cuius tertia syllaba pducit̄. quicquid Verulanus & alij quidam dicant. scribitur nanq; tertia syllaba per H quam in e longum vertimus, in pænultima habet y græcū, mecum sentit doctissimus vir Henricus Bebelius, interpretat̄ aūt misericordia, nam eleos miseratio est, & dicitur munus qđ amore dei pauperi datur.

Henricus Bebelius.

Vindemia. ¶ Erotema. i. interrogatio. Vindemia. Ver. ij. gęor. Floret ager spumat plenis vindemia labris, sic cæteri. hinc vindemiator qđ p syncopam Horatius vindemator dixit sat. vij. li. i. Vindemator & inuictus quū sæpe viator. Oui. detraxit a lrām dicens in fastis. At nō

Vindemator.

effugit vindemitor hoc quoq; causarũ. Sic Seneca in Claudiũ. Carpebat raras seruus vindemitor vuas, vbicũq; correptionis aut productionis gratia aliqua fit additio vel remotio vel mutatio, tantũ inuentis vtemur, inuenienda nisi pcissime in maximo ope iam extra inuidiæ aleam positi nunq; admittem⁹ talia sunt ficedula, marcellianũ, cybelle, cuticula &c. ¶ Abstemius (vt in. i. Fabius meminit) grãmatici deducũt ab abstinentia temeti, ideo quidã putant variari vt temetũ, nos pduci tantũ, quia correptionẽ nusq; inuenim⁹ adde q; nõ absurde aphthemi⁹ scribit vt e græco deriuet teste Calepino, qd' si verũ est, certum erit pduci tantũ. Sidonius in eucharistico. Vix coctos capture cibus abstemius æuũ ducis, sic cæteri. academia dicas pduci tantũ, vide a ante c. ¶ Eremus sine aspiratione pducitur tantũ contra Alexandrũ, Sulpitium & alios plurimos. scribit nãq; græce p H in secũda syllaba ερημος H in e longũ vertim⁹ & os in us dicimusq; eremus, vnde eremita. hæc est verissima Nestoris doctrina quã pbat p Dionysiũ in perihe. Bebelius quoq; diligentissimus grãmaticus v'sum græcũ ex. iiij. Lactantij hunc citat. Andron chiliadas en eremo pente coresi. pulchre id obseruauit diuinus poeta Baptista Mantuanus dicens ecloga x. Sola qd' in vastam nondũ discessit eremũ. Errauit itaq; hic vt in alijs cõplusculis Prudentius in psycomachia dicens. Excidit ergo animis eremi sitis & Maffeus in antoniade. Expediam primãq; eremũ primosq; recessus. & hymnographus, Præpotens martyr eremiq; cultor. Errãt pterea quotqt hos imitant. Mamotrectus & Vgutio pluresq; barbarei milites ineptissime dicunt ab hæreo deriuari vel a remoueo, est enim græcum fœmininum &c.

Abstemius. Academia. Eremus. Bebelius diligẽtiss. grãmaticus.

Exceptio.

¶ Anathema teste Valla in Matthæũ licet Prudentius vt plures alij dixerit, Dũ vetitis anathema leges anathema fauillis. hinc tamẽ alsu pulatur Calepinus in q̃ multa aut mẽdosa aut falsa deprehendi.

¶ Alemania regio vnde aleman⁹. Claud. in. iiij. cõsulatu Honorij. Imploratq; tuũ supplex alemania nomẽ. ¶ Anchemolus cũ ch aspirato viri nomẽ. vide e añ l, sthenelus. ¶ Archemor⁹ viri nomẽ xvij. Sillij & sæpe apd' Papi. cũ ch aspirato scribat. ¶ Anemos vẽtus teste Calepino, at anæmos cũ æ diphthõgo dicit exanguis teste eodẽ, ab a priuatiã ptic'a & hæma. i. sanguis. n euphoniæ causa interpositũ est extrita aspiratiõe. ¶ Authemi⁹ siue anchemius viri nomẽ apd' Sidoniũ & Claudianũ. ¶ Artemis idis. i. Diana, hinc artemisia hærba, in qbus errauit Macer vt etiã ex cõposito artemidor⁹ pspi

Anathẽa. Alemãia. Anchemolus. Archemorus. Artemis

cere possumus. Mar. li. vij. Quū vinceret artemidorus. ¶ Themis idis, cū th aspirato dea quedā, & interpretat̃ fa s, hinc chrysothemis & plura forsitā q̃ corripiūtur. Anaximenes & Autolem⁹ viri nomen. Marullus. Dixerat tauolemo flāmas cōsultus aruspex.
¶ Elementū. Oui. Densior his tellus elementaq; grādia traxit.
¶ Gethsemani chr̄iani in penultima & ante penultima corripiunt.
Neoptolemus. ¶ Neoptolemus viri nomē, interp̄tat̃ nouus miles, sic em̄ dictus est Pyrrhus Achillis filius apd' Verg. in. ij. æneid. ¶ Polemos & interposita t lr̄a ptolemus interp̄tat̃ miles, qcq̄d hinc est corripit̃ vt neoptolemus, triptolemus, ptolemeus, polemō, philopolemus in captiuis Plauti. ¶ Polemon igit̃ viri nomē. vide o an̄ c. focale. Luca. ix. Te ptolemęe ferā &c. regis egyptij nomē, aliter vsi carpant̃. Polemius viri nomē. Sido. in polemij epithalamio. Hoc in gymnasio polemi sapiētia vitā excolit. p polemij p apocopen. ¶ Ploxemū trāspadani vocāt capsam. Catul. de ęmilio. Gingiuas v̄o ploxemi habet veteris. ¶ Solemus viri nomē. Oui. iiij. fast. Huius erat Solemus phrygia comes, vnus ab Ida. ¶ Telemachus viri nomē, vide e ante l. ¶ Telemus, vide e ante l. ¶ Tlepolemus, vide e ante p. ¶ Triptolemus viri nomē. Oui. iiij. fast. Triptolemū gremio sustulit ille suo. ¶ Vehemēs qd' freq̄nter p synęresin est dissyllabū. Lucre. li. ij. Nā tibi vehemētes noua res molit̃ ad aures, sic ibidē p̄mihi eaꝝ Vt noscas referre eaꝝ p̄mordia reꝝ. Cice. in Arato. Gessit iam v̄o clinata est vngula vehemēs, vbi nota simplex clinata q̃ Cice. in eo ope idenridē vtit̃, hos imitatus est Horatius in vltima ep̄la dicens. Vehemēs & liquidus puroq; simillimus amni Fundit opes, pꝑter dictū Ciceronis versum malo synęresin esse q̃ primo loco anapęstum, vt Fluuiorū rex &c. & puto cuiq; licere vehemēs sic vsurpare parce tamē ne affectare videatur.

Marginal notes: Polemos. Polemi⁹. Ploxemū. Solemus. Telemachus. Triptolemus. vehemēs.

Ae an̄ m. Achæmenes primus Persarū rex, vn̄ Persæ achæmenidę & achæmenij dicunt̃. Prop. li. ij. Non tot achęmenijs armant̃ fusa sagittis Spicula. ¶ Achæmenides comes Vlissis teste Tortellio p æ diphthōgon scribit̃ in scd'a syllaba non cū i achimenides, ergo in i ante m ab aliq̄bus male excipit̃. Ouid. xiiij. met. Noscit achæmenidē &c. ¶ Adræmon Thoātis p̄r teste Tortel. ¶ Chamęmellū herba q̃ male camomilla dr̄, vt ait Calepinus, scribit̃ aūt cū ch aspirato. ¶ Calodæmō cacodæmon vt dęmon. ¶ Diadęma ¶ Euæmō & eudæmonidas viroꝝ ꝓpria. ¶ Lacedæmō lacedęmonius. ¶ Palæmō viri nomē. ¶ Pylæmenes cū y græco viri nomē. ¶ Talæmeneus viri nomē q̄ troianis auxiliū dedit, vt dicit Tortel.

Marginal notes: Ae an̄ m. Achęmenes. Achęmenides. Achęmenij. Adręmō. Chamæmellum.

Oe an̄ m. Oe an̄ m. Paroemia, pœmiū, Philopœmō viri nomē.

Ante n pducit̃,vt Galenus trissyllabũ,licet cũ *E añ n.*
e indoctis aliter dixerint Macer,euen9,agenor,antenor,aga
theni,&apđ Bapt.in exhortatiõe cõtra infideles legendũ
puto Semen agarenũ trinacria,nõ agarenicũ nisi dicatur hic vt in
plusculis a veterꝝ obseruatiõe defecisse,dindymene.i.Cybele.

Exceptio.

¶ Corripe cõposita a genos.i.genus veluti ꝓtogenes &c. Auso.in epig. Diogenes obijt nõ obijt sed abit,eadẽ rõne corripit origenes. Genos ideo plurimorꝝ deceptor Riga male dixit in Luca. Scripsit origenes *Dioge-* ꝙ nõ tenebrosa fuerũt. Idem. Ecce nouũ mirũ Diogenes cornua *nes.* perdit. Mart. Mantile e mẽsa surripit Hermogenes. Verg.in Buco. *origenes* Non tulit Antigenes. Iu. Aduocat archigenẽ. Idem Protogenes ali *Sthenos.* quis. Corripiunt̃ quoqꝫ cõposita a sthenos cũ sth aspirato.i.robur vt demosthenes,borysthenes cum y græco fluuius,insula & oppidum. vñ borysthenidæ scythæ,& borysthenius a.um. & borystenis idis. Priscianus in perihe. Hic vbi descẽdit porrecta borysthenis vnda. Porpert.lib.ij. Gloria ad hibernos lata borystenidas,sic an- *Borysthe-* tisthenes,callisthenes,Plisthenes virorꝝ noĩa,hinc antisthenius,cali- *nes.* sthenius,Oui.ij.de reme. Illã plisthenio gaudia ferre viro. Corripe *Plisthe-* cõposita a xenos.i hospes vel ꝑegrinus,vt philoxenus.i.hospitał. *nes.* phil oxena talis fœmina.philoxenia hospitalitas,aristoxenus optimus hospes. Nã aristos optimus est. Axenus inhospitabilis,polyxena cũ y græco Priami filia interꝑtat̃ multorꝝ ꝑegrina.a poly cum y greco & xenos.ita dicit Cale. Tortellius autẽ a poly & zene admirãda hic Calepino libẽtius accedo. Oui.iij.met. Placet achillæos mactata Polyxena manes. Proxeneta vt in xeniũ e ante n dictũ est. Quare indocte qdã dixit. Tã demens vt sis aristoxenus inepte. Qui viuentẽ aĩam disputat esse nihil. ¶ Armenia regio. Papi.i.syl. *armenia.* Armenia & patiẽs Latij iã põtis Araxes.sic ceteri ꝑter Rigã & nõnul *Asenech.* los riga indoctiores,qs male imitat9 Petrar.dixit in.ij.aphricę Vincet̃ iudęa tenax Armenia duplex. Placetin9 aspirat harmẽia. Iu. Armenius zalates &c. asenech hebręũ nomẽ. ¶ Achæmenes, vide æ diphthõgõ añ m. ¶ Achęmenides vide ibidẽ. ¶ Amben9 ꝓpriũ vi *amben9.* ri apđ Val.flac.li.vi. ¶ Alcamenes teste Calepio sculptoris nomẽ. *Alcame-* ¶ Ariasmen9 viri nomẽ in.vi.Val.flac. ¶ Amphigenia, vide i añ a *nes* ¶ Alimen9 viri nomẽ in.x.theb. Abdenago teste Sulpitio. ¶ Bere- *Ariasme-* nice es.nõ p o beronice qcqđ dicat Nestor authore Antonio par- *nus.* thenio interprete Catulli. Iu. Deiñ adamas notissimus & berenices *Alimen9* in digito factus ꝑciosior. fuit ægypti regina & alia Herodis filia, & *Berenice.* quarumcunqꝫ nomen fuerit corripitur, aliqui excipiunt berenix,

	quod nusq̄ inueni, & puto eos decipi. ¶ Berenicis, vide i ante c
Carme-	¶ Carmenion viri nomē. Mar. li. x. Nete carmenion vocē sororē
nion.	phal. est. ¶ Ceteneus viri nomē. ¶ Clymene Phętōtis mater, vide o
clymene	añ d. rhodos. ¶ Clymenus viri nomē apd' Oui. in. v. met. Vtrūq;
Clazo-	p y gręcū scribit. ¶ Clazomenę arū. oppidi nomē. Hora. sa. vij. Per
mene.	sius hic p magna negocia diues habebat Clazomenis etiā lites cū re
Diadu-	ge molestas. in Calepino male dicit penultia pduci. ¶ Diadumen9
menus.	viri nomē. Mar. li. iij. Hoc tua sæue puer diadumene basia flagrant
eumenis.	¶ Echeneis vide echin9 e añ c. Eumenis furia. Sil. li. ij. Eumenis i me
eumeni9	dios irrūpit turbida cœt9. ¶ Eumenius viri pprīū in. xi. æneí. eume
	nes tñ pducit vt quidā volūt, poeticū testimoniū desydero, qa vi
	det esse eiusdē deriuatiōis. ¶ Eurimenę arū. cū y gręco. Val. flac. li. ij.
Hebenus	Inde salutant Eurymenas. ¶ Eugenius eugenia vt amphigenia.
Helena.	¶ Hebenus & hebenū arbor. Ver. i. gęor. Fert hebenū, solis est thu
Hypo-	rea v'ga sabęis. ¶ Helena vel helene etiā diuæ augustæ nomē, licet
menes.	indocti tū velint pduci, vide menelaus. ¶ Helen9 viri nomē. Ver.
Idasme-	iiij. gęor. hos helenus monit9. ¶ Herenius teste Bebelio. ¶ Hippo-
nus.	menes viri nomē apd' Oui. in. x. met. ¶ Idasmen9 viri nomē, vide
Idome-	i ante d. ¶ Idomeneus viri nomē. iij. æneí. ¶ Iphigenia, vide i ante a,
neus.	sic ageni9 & eiusdē origīs cętera. ¶ Iuuenis. Hora. Imberbis iuuenis.
Melpo-	¶ Ingeniū & ingen9 vt ingenit9, & cōposita aduena alienigena &c.
mene.	¶ Melpomene, musarū vna apd' Ver. & alios. ¶ Missumenos odio
Missume	dign9 & displicēs, sed disexapothos dicit iucūdissim9 & maxie op
nos	tatus. Mar. in apo. Nō erit in turba qsq; missumenos ista. Sed pote
Mirite-	rit quis esse disexapothos. ¶ Miritenes lapis p̄ciosus. Pris. in perihe.
nes.	Miritenēq; bonū nardi quū reddat odorē. ¶ Nyctimene es. puella
Nycti-	in noctuā v'sa, cū y gręco in pria syllaba. Oui. ij. met. Crimine Ny
mene.	ctimene nrō successit honori. Potes p noctua cape. ¶ Olenos & ole
Olenos	nus, vide o añ l. ¶ Orchomen9 Thessalię mōs, vñ orchomenū op
Olenus	pidū, & orchomenō fluui9, vñ adiectiuū orchomeni9 a. um. Oui.
Orcho-	v. met. Vsq; sub orchomenō. ¶ Ormen9 viri nomē apd' Papi. in
menus	x. theb. Ormenis nympha in epist. Deianirę. ¶ Parmeno vt testat
Ormen9	doctissim9 amic9 nr̄ Badius, cui suffragat Bebelius. Herasmus ad
Parme-	Gaguinū. Nec nō Parmeno vti Terētianus, phal. est. ¶ Pœmenis
no.	vide œ diphthōgō añ m. ¶ Parthenos th aspirato. i. v'go, vñ par-
Parthe-	thenice, ptheni9 viri mōtis et fluuij nomē. Appellatiuū v'o ppe cū
nos.	significat q ex ea q̄ v'go nupsit nat9 est, vt dic Mācinell9 in illd'. Iu.
Pericly-	sat. xij. Mittere lances parthenio factas. ¶ Periclymenus cū y gręco
menus.	in. iij. syllaba viri nomē est apd' Oui. in. xij. met. ¶ Porsena Roma
Porsena.	norū rex. Mart. lib. i. Vrere quā potuit cōtēpto Mutius igne, Hāc

spectare manũ Porsena non potuit. sic cæteri ferme. Verg. tamen metri gratia p geminũ nn Porsenna dixit in. viij. æneid. Necnō Tarquiniũ eiectum Porsenna iubebat Accipe. Adde dictis Aristomenes viri nomen apud Marullum. Stelenus & telo meneus atq; qđ Ausonius dixit. Nobiscũ inuenies catenantia si libet vti non penna sed græca fide.

Ae ante n, Balæna, marina bælua. ¶ Celæno harpyiarum vna, & etiã Pleiadum. Celænę arum. oppidum Phrygię. dicit quoq; singulariter celæna teste Nestore Cæsęna vrbs teste Tortellio. ¶ Dracęna draconis fœmina. ¶ Encęnia & quicqd est a cænos. i. nouus. ¶ Hyæna cũ y græco. ¶ Lacæna leæna. ¶ Muręna. ¶ Nazaręnus. ¶ Parenesis admonitio, sic apæneos. Proscęnium quia est a scæna. æ añ n

Oe ante n. Amœnus amœnitas &c. ¶ Apœninus vt vult Seruius quia a pœnis nomē habere putat Nestor, & alij p geminũ nn sine diphthõgo apenninus scribũt. ¶ Buthœnus cũ th aspirato. i. Hercules teste Georgio valla, camœna. ¶ Calœnũ vinum optimũ. ¶ Lagœna & quicqd est ab œnos, vt philœnus, & a cœnos. i. cõis, vt epicœnum, & a schœnos. i. funis, vt oxyschœnos iuncus marinus, quasi acutus funis, oxys acutus est, cũ y grȩco holoschœnos etiã marinus iuncus, quasi totus funis, nam holos totus est. ¶ Prothęnor. œ añ n. Apœninus.

Ante p corripitur, vt Telephus, elephas.

e Exceptio. Eañ p

¶ Aesepus fluuij nomen, hinc æsepius a. um. Vale. flac. li. iij. Ampycides petit aduersis æsepia syluis, Flumina & ęquoreas pariter decurrit ad vndas. Ego video in prima habere æ diphthõgon. Nestor vo legit asepus, quia putauit corripi apud Priscianũ in peribe. Atq; malos lemures qđ pellit munꝰ asepi. notũ est apđ Flaccũ pduci, & opinor Nestorē decipi, quia apđ Priscianũ in oĩbus libris q̃s vidi, etiã diuersarũ impressionũ, habet iaspi nō asepi sic. Atq; malos lemures qđ pellit munus iaspi. Itaq; q̃ntũ ad diphthongon attinet, Tortellio suffragor. ¶ Asclepius viri nomen græce habet in secũda syllaba ĸ quã in e longã vtimus, author est Nestor. Macer vt est quantitatũ indiligẽtissimꝰ id nomē variauit. Corripit quidē vbi de Camomilla sua loquit, recte vero pduxit, vbi de cępis loqt dicens. Non modicũ sanas asclepius asserit illas. ¶ Iosephus similiter græce scribit p ĸ quã in e longũ vtimus testibus Nestore & Antonio nebrissensi, in q̃ nō optime sensit Sulpitiꝰ Aesepus Iosephus

vt in epodo, anate, eremo, muliere, scrypilo in quibus tamē dicit se tritum vsum sequi, quod verū non est si de doctissimorū vsu loquatur. Inepte itaq; dixit Riga in lib. regum. Inde refert Iosephus q̃d' mira gerens Eleazar, vide finē primi libri nostri.

Ae añ p. Hypæpe

Ae ante p. Hypæpe, arum, cum y græco Lydię vrbs monti adiacens, ab hypo .i. sub & hępos cacumē, & vertex, hoc est sub cacumīe. Oui. vi. met. Orta domo parua paruis habitabat hypæpis. ¶ Præsępe, p̃sæpio is. & q̃cquid hinc sit aliud apud antiq̃s diphthongon habere cōsueuit teste Nestore.

Oe añ p. Hodœpori.

Oe ante p Hodœporus viator. ¶ Hodœporicū .i. itinerarium hoc est liber aliquid iter describens nomē itinerariū. Bebelius credit esse barbarū, licet itineror v̄bū nō satis elegans in Apuleio legat, & Calepinus ponat itinerariū, si tñ in Hieronymo vsq; inueniat, nō multū dānauero, sed hodœporicū libentius dixero. ¶ Synalœpha, episynalœpha, & siq̃d sit ab alœphe aliud, p œ diphthōgon ante p scribat, testibus Tortellio & Nestore cū Geor. Val.

E añ q. e

Ante q corripit, vt die quīti, die quarti, vel die quinte, die quarte, aduerbia tēporis cōtra primitiui naturam corripiunt, teste Gel. lib. ix. noct. atticarū.

E añ r. e

Ante r corripitur, vt magisteriū. Tibul. Quū mea ridebunt vana magisteria. Ministerium, bucerus, quercerus, inferus, superus, posterus.

Exceptio.

¶ Propria fere p̃ducunt vt Homerus, saleranus, cythera orū. cythere es .i. venus. Auso. in epig. Nec bis cincta Diana placet nec nu-

Cythere. Cytherea

da cythere, at p Venere cytherea contra primitiui naturā corripit. Verg. in .i. æneid. Parce metu cytherea, manēt immota tuorū Fata tibi. sic cythereius corripit. Cythera orū. cum y græco vrbs in q̃ Venus plurimū colebat. Abdera, acheras viri nomē. Sil. li. iiij. habytes nup cæsę germanus achæras. Iberus iberia &c. ¶ Plurima tamē corripiunt, e q̃bus multa hic subieci. ¶ Acheron. Luca. li. iiij. Pręparat innumeras puppes acherōtis adusti Portitor. male habet in

Acherō.

Calepino id nomē æ diphthongo debere annotari, & esse fœminini generis quū sit masculini. fluuius est infernalis. ¶ Asterie, asteris asterion & q̃cquid est ab astris .i. stella, vt asteriscus. ¶ Bructęrus, bellerophon. ¶ Cerberus, craterus, Cicero, cremera, camere, camerius, casperula, casperia. ¶ Eucherius. eleutherius. ¶ Glycere glyceriū. ¶ Hiero, Hieronymus. hierosolyma & quicquid est ab

Hiera

hieros, i. sacer, nisi p synæresin proferat. Manilius. Hiera syracusas.

salamis nãq; vrget athenas, insulæ nomẽ est, apud Vergilium est trissyllabũ secunda pducta, nymphæ nomẽ.ix.ænei. Quos Iouis eduxit luco syluestris hiera. Sil.lib.xiiij. Hic matris Hieronis opes hic sancta vetustas, synæresis est. Baptista in hiericus synæresin fecit, & nihilominus corripuit dicẽs in ecloga.x. Vnda coit rursum tandẽ hiericunte relicta. Iuuẽcus. Hieremiã dixere alij pars esse pphetam. ¶Hymera. ¶Laberius. Mart.li.vi. Affirmas laberi qd ergo non vis. p laberij, phal.est. ¶Mermeros viri nomẽ in.xij.met. Nuceria. ¶Pierus. ¶Proteros loci nomẽ in.iiij. Martia. ¶Silerius fluuius qui & siler. Sil.li.viij. Nunc silerus q nutrit aquis. ¶Sigerius. Staberius apd' Hora.in.iij.sat.li.ij. ¶Tyberis, tyberinus, tyberius Hora.sat.iij.li.ij. Te tyberi numerare cauis abscõdere tristẽ Extimui vtũs est a Tyberi⁹, ideo indocte dixit Sido.in.iij.paneg. Capreasq; tyberi. ¶Tripherus viri nomẽ apd' Iuue.sat xi. ¶Valerus viri nomen.x.æneid. Quem tamẽ haud expers Valerus virtutis auite. ¶Valerius viri nomẽ. Hora.sat.vi. Cõtra leuini Valeri genus vnde supbus Tarquinius regno pulsus fuit vnius assis. apocope est p Valerij. Ergo nõ recte dixit Petrarcha in.iij.li.epist. Insigne exemplum Marcusq; Valerius offert. Adde dictis nicerotes pigmẽtarij nomẽ, vnde nicerotianũ vnguentũ appellat. Mart.lib.x. Nimbis ebria nicerotianis, phal.est. & ab heros.i.amor composita, vt phileros otis. & ab ceros cornu vt rhynoceros, Aegoceros & q̃ nõ occurrunt plura, notent cõposita quia pducunt e lõgis vt enimuero Seuerus sequẽs ver: sed etymologia potius q̃ cõpositio videtur, hinc asseuero as. pseuero as. Papi.iiij.syl. Nam si ludere Grippe pseueras, phal.est. quãobrem errauit Ausonius nisi mendum sit vbi de Castore & Polluce loquit. Patribus ambiguis & matribus asseueratos. ¶Arteria orũ.pluraliter. Lucre.li.iiij. Prꝫterea radit vox fauces sæpe facitq; Aspiora foris gradiens arteria clamor. dicit quoq; arteria ę, singulariter. Cicero lędunt arteriæ. Gel. Arteria est cõcepta culũ spiritus naturalis. Baptista in libello quodã nõ recte corripuit vt notat etiã Calepinus sed ex Lucretio testimoniũ nrm est nõ Calepini. ¶Austerus apud Hora.sat.ij. ¶Cyperus, vide e ante p. ¶Cratera. ¶Cauteria Macer pducit, idẽ tamẽ male corripuit clysterium. ¶Dicterium breuiter acute salseq; dictũ, græce scõma & apophthegma dicit. Mart.li.vi. Omib⁹ arrides dicteria dicis in oẽs Sic te conuiuã posse placere putas. ¶Galerus capitis tegmen. Iu. sat.vi. Et nigrũ flauo crinem abscõdente galero, diminutiuũ est galericulus. hinc galerita alauda, a galeri similitudine propter plumã elatam in capite, vide colon o ante l.

Nicerotes. Seuerus. Arteria. Dicteriũ. Galerus.

Mysteriũ ¶ Mysterium. Ausonius ad theonẽ. Accipe congestas mysteria fri
Niceriũ uola nugas. sic Oui. cæteriq;. ¶ Niceteriũ, vide i ante c. ¶ Po-
Poderis deris vestis quædã. male dicit in Calepino corripi, qa teste Nesto-
Psalteriũ re, cui suffragant doctissimi viri Badius & Anto. Nebrissen. græce
scribit p η quã in e longũ vertimus. male corripit a Riga. Panthera
facile reperies testimoniũ. ¶ Psalteriũ organum musicũ, hebrai-
ce nablon dicit. Verg. in ciri. Nõ arguta sonãt tenui psalteria chor
da. Errauit in hoc, vt in plusculis Arator ad Vigiliũ papã, ita scri-
bens. Metrica vis sacris nõ est incognita libris. Psalteriũ lyrici com
posuere pedes. ¶ Soteria, vide o ante t. Seuerus iam dictum est.
¶ Statera. Mar. lib. x. Non ergo est manus ista, sed statera. Papi. lib.
Statera iiij. syl. Repit languida quadrupes statera, phal. sunt. apud Papin.
teste Domitio. significat lignũ, vnde vincto fune & alligata mula
trahebat currus, a similitudie steteræ quæ est instrumentũ quo res
Trieteris sine bilancibus põderant. ¶ Trieteris trium annoꝝ spaciũ, hinc
trieterica sacra q̃ tertio q̃q; anno fiunt, sic dieteris bienniũ est. etos
annus est. Sta. iiij. theb. Ludis & atra sacrũ recolet trieteris Opheltẽ
Verg. Vbi audito stimulãt trieterica baccho. Sil. lib. iiij. Edonis vt
pangæa sup trieteride motu. ¶ Trieris teste Nestore p η scribit,
& pducitur, nauis est triremis cuius prefectus Trierarchus dicitur,
secunda itidem producta.

Ae añ r Ae ante r, Arcæra currus vndiq; clausus, Arcæris se-
curis ærea, qua in sacrificijs vtebant sacerdotes. ¶ Aphæresis,
ephæresis, epaphęresis, dięresis, synęresis, & quicqd est ab hęresis.
¶ Cimera. ¶ Cithęron cũ i latino viri & mõtis nomen. ¶ Me
Megera gęra furia, at p Herculis vxore, nec p æ diphthõgon Megera, nec
p secundã vocalẽ megera, sed p a primã vocalẽ megara dicendũ
est, teste Domitio in illud. Mar. lib. xi. Tu megarã credis nõ habu-
isse nates. fuit Creontis filia. ¶ Machera cũ ch aspirato. i. gladius.
¶ Neęra. Procærus, synçęrus, & quicquid eiusdẽ est originis.

Oe añ r Oe ante r, pomœrium, quasi postmœnium, locus est
intra extraq; muros, vbi ædificare nõ licet, inepte capit p poma-
rio. Luca. Longa p extremos pomœria iungere fines.

E añ s. Ante s corripit, vt ephesus. Notentur compo-
e sita obesus, adesꝰ. Arator li. ij. Iam sermone potẽs Ephe-
si conuerterat vrbem, sic cæteri docti contra indoctos.

Exceptio.

¶ Producunt numeralia quęcũq; habent e ante simus a. um. vt. vi
cesimꝰ &c. Sido. in p̃fatiõe de laudibꝰ Narbonis. Nã qd carmie p
tuo repẽdo, Hoc cẽtesima laudiũ tuaꝝ, phal. est. vide gtm laudiũ.

¶ Arcesius Vlyssis auus, vide a ante e. Laertes. ¶ Carchesium cũ ch aspirato poculũ. Vale. flac. lib. i. Ipse ter æquoreo libans carchesia patri. Sic ait Esonides. Est quoq; naualis veli pars summa eadẽ seruata quantitate. ¶ Catachresis abusio scribit. teste Nestore grę ce per η ita, vt anachoresis, teste Goudano. ¶ Diœcesis, quia teste Nestore (cui suffragãtur Calepinus & Antonius Nebrissensis cũ cæteris doctis) scribit græce cum œ diphthõgon in secũda syllaba, & η quã in e longũ vertimus in tertia syllaba, ineptissime itaq; dicit diocesis penultima breui. ¶ Diaporesis dubitatio teste Calepino. ¶ Ecclesia græce p η scribit, ideo optime dixit Baptista. Flumina & ablutos genitrix ecclesia lacte. Ecc̃ liastici scriptores plurimi hoc nomen corripuere, quos nec in hoc nec in pluribus imitãdos credo, nec ipsum Lactantiũ alioqui doctissimũ dicentẽ. Ecclesię pastos, hu bere, lacte, sinu. Ethesiæ, vide e ante s. ¶ Galesus fluuij & viri nomen. Papi iij. syl. Et Lacedæmonij pecuaria culta galesi. p viro producitur in. vij. æneí. ¶ Genesa oppidum est teste Goudano. ¶ Halesus fluuius & mons nõ longe ab æthna. Colum. lib. xi. Et q̃ sicanij flores legistis halesi, pducit pro viro quodã in. vij. æneid. & in. xij. met. ¶ Herbosos oppidum pꝑe hyblam. Sil. lib. xiiij. Nõ herbosos iners. ¶ Halesinus fons. Priscia. in perihe. Hic & halesinus fons est mitissimus vndis. ¶ Iesus græce scribit ιησους p η ita quã lrãm in e longũ vertimus, nec vllam obtinet aspiratione, vide finem primi libri. Prudẽtius licenter isus p iesus dixit, id ego nollem imitari, vt Bile sub obliqua p̃tiosam, pderit isu, nõ sinit positio vocali in i consonantẽ versa iesu dicere. ¶ Lycabesos cum y grę co mons atticus, vide helageos e ante g. ¶ Larnæsus, teste Goudano, est quoddã oppidum. ¶ Lyrnesus oppidũ Phrygiæ. Ver. xij. ænei. Lyrnesi domus alta solo laurente sepulchrũ, cum y grę co vt quod gemino ss scribit Lyrnessus thessaliæ oppidũ. ¶ Marpesus mõs Pari, vt Seruius inquit. hinc marpesius a. um. Ver. vi. ęnei. Q; si dura silex aut stet marpesia cautes. ¶ Magnesia & regio & vrbs & pmontoriũ, teste Nestore, hinc magnesij aut magnetes populi. ¶ Mathesis, quia vt Nebrissensis ait græce p ita η scribitur. μαθησις idem dicunt Badius, Calepin⁹, Bebelius, & sensit Baptista Mantuanus dicens, Sunt sophię partes, est ingeniosa mathesis. Mataratius & Goudanus dixerunt corripi, moti forsitan authoritate Apollinaris in. ij. paneg. dicẽtis. Percurrit mathesim, numeris interrogat vmbras, sed is plærũq; errauit, pꝑter ignorantiã græce linguę, vt p Hermolaũ pbauimus, ideo melius puto pducẽdum esse hoc nomen cũ Baptista &c. ¶ Megalesia festa & ludi magnæ deæ.

Arcesius
Carchesium.
Cathacresis
Diœcesis
Ecclesia.
Ethesiæ
Galesus
Halesus
Herbosos.
Halesin⁹
Iesus
Lycabesos.
Lyrnesus
Marpes⁹
Magnesia.
Mathesis
Megale:

Oui.iiij.fast. Institerã quare primi megalesia ludi Vrbe forent nrã:
¶ Malesus testibus Badio & Bebelio. ¶ Milesius miletus possessi
uum. Verg.Geor.iij. Millesia vellera nymphæ Carpebãt. ¶ Mica
Micale- lesos pmontoriũ onchesti ciuitatis, vt ait Lactãtius ĩ vij.theb.Pa.
sos. vbi pducit. ¶ Monesus viri ppriũ.Sil.lib.vij.Emimus hos gla
Monesus dio, saphaȝ gladioq́ȝ monesum, Et morinũ. ¶ Moneses æ.viri
Moneses nomẽ in.vi. Valerij flacci. ¶ Myndesos cũ y græco.vrbs syriæ,
Mynde- vnde myndesius a.um.Oui.v.met.Occidit & celadon, Myndesius
sos. occidit astreus. ¶ Menesis, vt vulgo apđ Horatiũ legit p e in pri
Menesis. ma & in secũda syllaba, aut p u in prima syllaba munesis, vt est in
Munesis. Apiano, teste Antonio Mancinello, fuit viri potẽtis & clari nomẽ
Hora.ode.vi.lib.iij.car. Iam bis Menesis & pacori manus. Vsus est
Opesus. alcaicus dactylicus. ¶ Opesos, vide e ante s.mesembriacũ, oppi
di nomẽ est. ¶ Onesimus viri nomẽ, interptat vtilis, onesis est iu
uamen, vtilitas, sed inuenio vulgo per e in prima, & æ diphthõgũ
onesim⁹ in secũda syllaba enesim⁹. Oui.viij.met. At nõ lethiferos effugit enç
simus ictus. ¶ Poesis.Hora.in arte. Vt pictura poesis erit.
Poesis ¶ Pleuresis qa græce p η scribit, sed illi pleuritis idis.sæpius dicunt,
nos pleuritis a pleuras.i.latus.est em̃ lateȝ dolor.hinc pleureticus,
cuius secũda male corripit a Macro qui recte dixit. Costaȝ quam
phrenesis pleuresim vocat attica lingua. ¶ Phrenesis.Iu.sat.xiiij. Quũ furor
haud dubius quũ sit manifesta phrenesis.i.furor & amentia. quidã
phrenetis legũt. teste Mãcinel. Mart.lib.iiij. Declamas in febre ma-
thon hãc esse phrenesin, Si nescis nõ es san⁹ amice mathon. Seren⁹
licẽter corripuit dicẽs. Ex vitio cerebri phrenesis furiosa mouet, me
cum est doctissimus Nebrissensis, & ante oñdi Serenũ quantitatũ
interim fuisse indiligentẽ, ergo eũ iam nõ sequemur. ¶ Synteresis,
Syntere- teste Nestore & p t in secũda syllaba nõ cum d scribit, dici potest at-
sis. tentio seu cõseruatio. Nã a syntereo.i.cõseruo deriuat. Est animç ps
q̃ vitijs aduersat, & sese semp immaculatã cupit a peccato seruare.
¶ Synœcesis p œ diphthõgon in secũda syllaba.i.cohabitatio pdu
Synœce- citur, teste Nestore cũ y græco in prima syllaba. fit em̃ a syn.i.con et
sis. œcos domus. ¶ Sperchesiades patronymicũ a sperchesius viri
Sperche- pprio pducit in lib.v.met, Ouidij. ¶ Theumesus, oppidũ, regio
siades. mons & fluuius cũ th. Sta.i.syl. Nil ibi plæbeũ nusq́ȝ theumesa nota
Theume bis Aera sed argẽto fœlix ppellit vnda, Sic in Prisciano de situ or-
sus. bis. ¶ Theoresis cũ th aspirato.i.contẽplatio pducit, teste Nestore
Theore- theomç contẽplari. ¶ Telmesis oppidum, vide i ante d. Cnidos.
sis. ¶ Titaresius fluui⁹ quẽ orchon etiã dicunt. Luca.li.vi. Defendit tita-
Titares⁹. resus aq̃s. male legebat cytharœdus, vt notauit Anto. Sabellicus.

¶ Vogesus viri nomen in. x. Silij, sed vogesus corripit, vide o an̄ g. montis nomen. Vogesus

Ae ante s, anapæstus. Ancæsa vasa cęlata, qđ circũci dendo fiant, ipsumq́ cælare hinc dictũ est, d in l verso. ¶ Clytemne stra mulieris p̄priũ. Dioceſaria a Cæsare, vt neocæsarea. ¶ Ephe stion viri nomen. ¶ Palæstra palæstrita palæstina. Et apđ Priscia num in perihe. Masæsylij populi nomen. Ae an̄ s.

Oe ante s. Argiroęssa, teste Tortellio, vrbs ęolię. Oe an̄ s.

E Ante t p̄ducitur, vt ortygometra. i. coturnix, vel mater ortygũ. i. coturnicũ, vt tettigometra cicadę ge nus. interp̄taẽ cicadarũ mater. tettix cicada est. meter mater qđ p η scribiẽ, teste etiã Nestore. Paraclet⁹ teste cũ cęteris doctis Phi lelpho, a paracleo. i. hortor, rogo, cõsolor, vñ paracletus cõsolator diciẽ. Baptista Mãtuan⁹ in agone Margarethę sumit p angelo quo dam dicẽs., Cui nomẽ paracletus erat, descẽdere mãdat. Multi inepte corripuerũt paraclitus, q̃a scribiẽ gręce p ei diphthõgon παράκλει τος. nos aũt vertim⁹ ei diphthõgon in e longũ, vt κυθέρεια cythe rea, sic paracleitos paracleius, nõnunq̃ tamẽ p̄pter euphoniã vertim⁹ ei in i longũ. vt thaleia thalia author Seruius in illđ Vergilij. Nostra nec erubuit syluas habitare thalia Musa, & gręce ait thalia, nã latine thalea debuit dicere sicut κυθέρεια cytherea sed p̄pter euphoniã cõ tẽpsit ius regulę, & ideo in gręcitate p̄mãsit. hęc Seruius. quãobrem Tortellius ait p e paracletus quidẽ dicendũ fuisse, maluerũt tamẽ nr̄i paraclitus, vt idẽ sit son⁹ apđ nos qui fuit apđ gręcos. Et forte p̄pter euphoniã, sic agapitus dixere nõ agapetus. Propterea vir doctissi mus Curius Lancilotus ait Paracletus nõ paraclitus mera est ostẽta tio, vt brabiũ non brauiũ. Gasparũ. Hamilcarũ & c. vtut est pęnulti ma p̄duceẽ tantũ, licet Prudentius & alij multi corripuerũt, nec dici tur cũ y græco a clytos. i. insignis paraclytus. Nam vt ait Philel. in xiij. lib. epist. Si hoc nomẽ vsq̃ inueniret, significaret infamẽ, aut p̄ ter famã, nam para aliq̃n significat preter & diminutionẽ rep̄sentat Clytos famã & insignẽ, vnde inclytus. Hoc aũt dictu absurdum & impiũ est de spiritusancto, igiẽ & c. ¶ Curetes nunq̃ puto corripi quicquid dicat Bebelius. ¶ Pleureticus, spleneticus, & similia, licet Macer corripiat hæreticus, vt opinor. licet Arator dixerit in lib. ij. Quum tamen hæretica nigredine plenus auerni. Notentur e cor reptis composita, vt pedetentim in. v. Lucretij. Impeto impetus & similia quæ corripiuntur. E an̄ T Paracletus Paraclitus

Exceptio.

¶ Corripe denoīatiua in etas, vt pietas, satietas, varietas, & composita a metron, monometrū, dimetrū &c. & a theton cum th aspirato in prima dūtaxat syllaba.i.positū, vt synthetō asyntheto, Antitheton, epitheton. Figurarū noīa agonotheta.i.certaminis dispositor, latine munerarius dicit̄, alleotheta aliter posita. Persius. Crimina rasis Librat in antithetis, doctas posuisse figuras Laudatur.

Theton.

Arete

Panaret9

Anaxarete

¶ Arete.i. virtus penultimā corripit. vtimur in quibusdā compositis, vt panarctus viri nomē. ¶ Anaxarete mulieris nomen. hoc interpretat̄ tutrix virtutis, illud vero oēm virtutē continēs, q̄ noīe dictus est liber Iesu filij syrac. Hiero. in plogo sup parabolas Solomonis. Fertur & panaretus Iesu filij syrac liber. Mart. li. vi. Quū peteret serā media iam nocte matellā, Arguto madidus pollice panaretus. Spoletina data est sed quā siccauerat ipse. Oui. xiiij. met. Viderat a veteris generosam sanguine teucri Iphis anaxaretē humili de stirpe creatus. ¶ Aretalogus. teste Mācinello in illud. Iu. saty. xv. Risum fortasse quibusdā Mouerat, vt mēdax aretalogus, in mare nemo Hūc abijcit sæua dignū veraq; charybdi. dicit̄ ab arete.i. ars virtus, sermo, oratio, ratio, verbū, studium. Est itaq; iactans virtutem, tum suam, tum alienā, ac fabulosus & garrulus. Nestor cōtra Domitiū negat ab arete dici, quę est virtus, sed deducit ab aretos.i. placitus Tortellius legit aretelogus, vt sit oratio veluti mēdax esset sermo, qui Arete vxori Alcinoi dirigebat̄, sed nugat̄ Tortel, q̄a vt Nestor docet ex Apollonio & Homero græcis poetis Areta ę. vł aretę es. p Alcinoi vxore primā syllabam & tertiā pducit.

Aretalogus

¶ Arethusa cū th aspirato nympha in fontē sui noīs versa, vel in fluuiū potius. Oui. v. met. Cur sis arethusa sacer fons. ¶ Acenet9 pædagogi nomē interp̄tatur. teste Mācinello sine cōmunitate, ab a id est sine, & cenetes.i. cōmunitas. ppriū em̄ spectabat vtilitatē. Iuue. sat. vij. Discipuli custos p̄mordet acenetus ipse. ¶ Aschetos cum ch aspirato equi nomē in. vi. theb. Papi. ¶ Archetypus a. um. cū ch aspirato & y gręco.i. exēplaris, vt sit archetypū vetus exēplar, veluti qđ ipse author fecit ad similitudinē conamur similia efficere, sic dicim9 archetypus liber. archetypa epistola. archetypa vasa &c. ab archeos.i. antiquus, vet9, teste Mācinello, & typos forma, archeos tū penultimā pducit, alij deducūt ab archos.i. princeps, vt sit principalis forma. Iu. sat. ij. Et iubet archetypos pluteū seruare cle[illegible]chas. ¶ Amethystus lapis cōtra ebrietatē valens. Calepinus vult hoc nomen scribi cū th aspirato in. iij. syllaba & y græco, atq; cū th in vltima syllaba ab a.i. sine, & methystis.i. ebri9, vel methe.i. ebrietas. Ne

arethusa.

Acenet9.

aschetos.

archetypus.

hor dicit vltimā syllabā esse sus. sine th ab a. & methysos .i. ebrius. hanc amethystinus vel amethysmus. Nestor carpit Tortellium qui dixerat hoc nomen in .iii. syllaba habere i latinū. Marti. Quū potes amethystinos trientes, phal. est. Prudētius in psyco. Sardonyche pingunt, amethystina pigtia spis. ¶ Archetius viri nomen. Verg. æneid. xii. Ferit ense grauis Tymbræus Osirim. Archetium Mnestheus, epulonē obtrūcat Achates. ¶ Artetius apud Martiū cui plurima pp̄ter errata nullā fidem habeo. ¶ Calpetus viri nomen. Oui. iiii. fast. Et tuus est idē Calpete factus auus. ¶ Capetus viri nomē, Oui. xiiii. met. Clarus subit ecce latino Epytus ex illo, post hunc Capetusq; capysq;. ¶ Chaletus cū ch aspirato, viri nomē apud Papi. lib. ix. theb. ¶ Chrysendetū cū ch aspirato & y græco, vt chrysos .i. aurū dicit vas aureū vel in auro ligatū. chrysodetū vero est auro ligatū. Mart. in fine. vi. libri. Ponūtur semp chrysendetā calpetiano Siue foris seu quū cœnat in vrbe domi. ¶ Calpetianus viri nomē, vide chrysendetū. ¶ Chremetaon viri pprium apd' Papi. vii. theb. Phylea falcato chromin & chremetaona curru. ¶ Cynetes cū y græco tertiæ declinatiōis musca minutissima longis cruribus in capite hn̄s rostrū, q̄ pforat pellē hōis. nascit ex hūore, & iuxta aq̄s abūdat. Corripit teste Calepino. mallē aliud testimoniū. ¶ Darcetis fœmina in piscē versa. Oui. iiii. met. Cogitat & dubia est de te babylonia narre. Darceti, quā versa squamis velantibus artus Stagna palæstini credunt coluisse figura, vt ūs est & corripit, sicr in vii. theb. ¶ Eteretes. & eteteses. Sil. xiiii. Mœnibus eteretū nō fausta ad prœlia minos. ¶ Etion vide e ante e. ¶ Feretrius Iuppiter a fero, aut ferio, vt docet Propert. li. iiii. vbi post multa dicit. Hinc feretri dicta est ara supba Iouis. apocope est p feretrij. Feretrū a ferēdo, capulus quo mortui efferūtur, vel etiā in capitoliū captiui, pinde ac mortui. Seruius & Varro dicūt pheretrū esse græcū, & pinde p ph aspiratū scribi, nam græci pheretra vocāt aurū, argentū, gemmas principū imagines, hostiū spolia, & cætera quæ in pōpa ferebātur. Sil. li. v. Dona Ioui portet pheretro suspēsa cruēto. Idē. Ante syphax pheretro residens captiua p̄mebat Lumina. Verg. æneid. xi. Sed venit in mediū, pheretro pallāte reposto. Procubuit sup. neutram opinionē improbādam cēseo. ¶ Hicetaon viri nomē. vide in primis a ān s Iasius, ergo in. iii. Iliados Homeri recte dixit Nicolaus. Bello præstans hicetaon. ¶ Herpeta morbus apud Macerum. Hipetaon viri pprium. Vale. flac. li. vi. Et nunc magnanimos Hipetaona Gessominūq; Nunc Arimen Nolbūq; notat.

Archetius. Calpetus. Capetus. Chaletus. Chrysendetum. Calpetianus. Cynetes. Darcetis. Eteretes. Feretrius. Feretrū. Hicetaō. Herpeta. Hipetaō.

Heluetij ¶ Heluetij populi. Mantuanus in exhortatione cõtra infideles. Hel
Iapetus uetij tibi dura acuunt venabula & enses. ¶ Iapetus viri proprium.
Oui. in i. met. Quã satus Iapeto mixtã fluuialibus vndis &c. Iapeti
Lãpetiæ des, vide a ante p. ¶ Lampetie es. Solis filia. Prop. lib. iij. Pauerat
Lucetius. hos Phœbo filia Lampetie. ¶ Lucetia Venetię oppidũ. teste Sulpi
tio in illd' Lucani li. ij. Tu quoq; cõmissę nudatũ deseris arcem Sci
pio Lucetię. ¶ Lucetius lingua thusca Iouẽ significat, q; lucẽ dat, qđ
nomẽ apud Verg. solũ legit, teste Seruio in illud æneí. ix. Lucetiũ
portę subeuntẽ ignesq; ferentẽ, sed hic viri nomẽ est. ¶ Macetes ę.
Macetes. vel maceta ę. i. macedo. Sta. in achil. Quo macete sua tela cient, quo
Magetæ. turbine cæstũ. ¶ Magetæ scythiæ populi apud eundẽ in. ij. Achil.
Massage ¶ Massageta æ. vel massagetes æ. scythicus populus. Sil. li. iij. Nec q
tes. massagetẽ monstrãs feritate parentẽ. ¶ Meretrix notũ est, vt mere
tricor. ¶ Nemeta fontis nomẽ. Mart. li. i. Et nemeta quę vincit ni
Nemeta. ues. Iamb. dimeter. hic primus pes dactylic. est. ¶ Obstetrix ab ob
Oretæ stando. vide pacumeius in u ante m. ¶ Oretę populi apud Pri
scianũ in perihe. Post hos Cercetij iuxta, quos Axenus altis Fluctu
Phæton. at æquorib⁹, necnõ Oretęq; feroces. ¶ Phæton, vide a añ e. Tor
Phaetusa tel. male credidit p œ diphthõgon phœton scribi. ¶ Phaetusa phae
tontis soror. Oui. ij. met. Plangorẽ dederant equis phætusa sororũ.
Maxima. hoc quoq; Tortel. male p œ scribit phœtusa. ¶ Penetro
cum suis notũ est. ¶ Pharetra. Oui. ij. met. Exuit hic humero pha
Penetro. retrã lentosq; tetendit Arcus. ¶ Pheretrũ dictum est in feretrum
Pyretrũ. ¶ Pyretrũ cum y græco, hærba apud Macrũ. ¶ Palpetus viri no
Palpetus men, teste Goudano. ¶ Phlegeton fluuius infernalis semp ardẽs.
Phlegetõ Claud. in. i. de raptu pserpinę. Aequora gurgitibus phlegeton plu
strat anhelis. ¶ Peuceti⁹. Oui. xiiij. met. Peucetiosq; sin⁹ Mesapiaq;
arua relinqt, sed Regius puteolos legit. ¶ Pometij orũ. vel singu
Pometij. lariter pometia æ. Italię oppidũ, vide i ante n. Inuus. ¶ Suffeti⁹ ali
qui p t scribunt. multi p c. vide suffecius e ante c. ¶ Taygetus & tay
gete, vide a ante i. ¶ Temetũ, opinor rectius pduci quia apud Iu
uenalẽ quidã duxerat, nõ deduxerat legunt ¶ Theletusa mulieris
Theletu pprium. Mart. lib. viij. Si Theletusa venit, pmissaq; gaudia portat.
sa. ¶ Trieteris, dieteris, trietericus, dietericus, vide e ante r. ¶ Triquetra
Triqtra. sicilia. a figura. nam triquetrus triangularis est. Sil. lib. v. Huc ætnęa
cohors triquetris quã miserat oris. ¶ Thyrsagetes, vide a ante g.
¶ Vegetus & vegeto as. testimonia facile occurrent. ¶ Venetus ve
Venetus. netiæ, venetia sic viri nomẽ henetus vnde hæc deriuata dicunt, vt
ab hesperus vesperus. vide e añ s. rhesina, nec ausim pducere vene
tia cũ Petrar. in. iij. li. epist. dicente. Alterq; venetia mũdus. Nestor

tamē ꝑpter tot breues Petrarchæ suffragaꝛ, nec multū refragandū censeo. ¶ Vietus variatur & est naturalibus destitutus viribus. a vieo es. Lucret. lib. iij. Nec supra caput eiusdē cecidisse vietum. Vestem sentimus. Hora. in epodo. Ode. xij. Quis sudor vietis & q̄ malus vndiq; mēbris Crescit odor. Vietus

Ae ante t, agretius teste Agretio. Cynetha cum y greco, & th aspirato, capre nomē. ¶ Diæthus historicus cū th aspirato, teste eodē. Diæta cœnandi locus est, & victus a diapoamę. i. viuo & cōuersor. diæta quoq; est iudicij locus. Nam dieteo. i. iudico, vt arbiter. Dietarij qui diete seruant. Dietitę. i. arbitri. Indocti diætā putēt esse vnius diei iter. ¶ Melanchetes canis nomē interpretaꝛ nigram iubam habens. Cheten cū ch aspirato iubā dicimus, melā nigram. Oui. iij. met. Prima melanchetes in tergo vulnera fecit. ¶ Menelætus aquilæ species. ¶ Niethus cū i latino, fluuij nomen. ¶ Panetius philosophus. Philetas poeta. Panetolium Aetolię maximus mons, tanq; totam cōtines ætoliam. Ae añ T.

Oe ante t Damœtas viri nomē. Menœtius, vnde menœtiades. ¶ Oretes æ. sardiū prefectus. Propetides Deucalion. Polypetes Pirithoi filius. Timœtes Priami filius. Timœtas viri nomē, teste Tortellio, ad quē & Georgiū vallam cū Guarino & Nestore recurres, vbi Despauteriana diligētia quicq; dubitabis. Oe añ T.

e Ante v producitur, vt parasceue præparatio, a parasceuaso. i. ꝑparo. nō vt indocti dicunt a para, & scæua, primā corripit tantū, ideo (vt notauit Nestor!) male dixit Riga in Luca. Post parasceuē lux quæ sequtur phariseos, vbi secunda in phariseus male corripitur, quia rectissime scribitur gemino ss pharisseus. Beneuentum oppidi nomen cōpositione noscitur & per compositionē longeuus diphthongon obtinet E añ V.

i Ante b corripitur, vt delibutus contra multos vide e ante l. sensibilis corripitur a Lucretio. alia in bilis a verbis quartæ, vt ipsum sensibile volunt variari. Sed melius dicit Aldus, Nomina in bilis & bundus a supinis formata pænultimam supini imitari, vt deletum delebilis. scitum scibilis. cupitum cupibilis, petitum petibilis, notum nobilis, volutum volubilis, solutum solubilis, sititum sitibundus, quæ producuntur. Contra corripiūtur territum terribilis. moritum moribundus. statum stabilis, quod Priscianus cōtra primitiui naturā dicit corripi, quia statum a sto putat produci. I añ B.

Exceptio.

oribasus. ¶ Oribasus nomē canis, vide Lælaps æā n. I. interpretat̃ mõtes ascēdens. Nam oros mons est, bęno. i. ascēdo, & ita videtur ꝑduci cõtra regulā de I in compositione.

I añ C. Ante c corripit̃, vt Epicurus, quod Petrarcha in. ij. li. epist. ad Guilielmū Veronēsem male ꝑduxit. Orichalcum in arte Horatij, licet græce ꝑ ei diphthõgon scribatur teste Politiano li. i. epist. Aedicula. Iu. sat. viij. Siquis in ædicula deus vnicus. Notentur e longis deducta fœlicito, cornicula, cornicor, radicitus.

Exceptio.

In icus ¶ Produc ex barbaris deducta nomīa in icus, qualia sunt plurima Gotthorꝶ, Vandalorū, germanorꝶ & aliorum barbarorꝶ nomīa apud veteres latinos vix repta. vt Henricus, Vlricus, Alaricus, Federicus, Lodouicus, Athanaricus, Rodoricus, Gensericus, & cętera quæ nõ minus ꝑducēda sunt, ꝙ Iacobus Iosephus Adamus &c. licet nõnulli male ausi sunt corripe. Claudianus in. vi. cõsolatu Honorij. En Alaricus ait nõ qualem nuꝑ ouātem Vidimus. Mantuæ in exhortatiõe cõtra infideles. Henrice silebo, finis ꝟsus est. Philelp. ix. ij. Qui finē in vita nullū nec rebus agēdis Cõstituit Frederice sibi rõne carere Arbitror. Nestor scribit Fœdericus ꝑ œ diphthongon in prima syllaba a fœdus, & ideo dicit penultimā corripe. Bebelius credit a fœdus & ico dici. Ego facile crediderim Fredericꝰ dici ex barbaro frideric. Nebrissensis vult similiter Theodoricus penultima lõga dici a theodoric. Ego puto etsi Gotthorꝶ regis nomē fuerit, a latino, vel si mauis græco theodorus vel theodoros deduci, vt a gallus gallicus &c. & ꝑinde penultimā corripi. Licet li. viij. dicat Sidonius Theodorice tuæ manus rogant, ꝑhal. est. vt in laudibus Narbonis Theodoricus amat sibiꝗ fidum Aduersos ꝑbat ante ꝑ tumultus, in quibus synæresi vsus est. Quæ aūt e latinis aut græcis deducūtur, ꝑpria in icus corripiūtur, ideo male de oībus intelligit̃ illud Alexandri. In ꝑprijs icus ꝑducit̃, vt fredericus. Corripiūtur itaꝗ hæc & lõge plura. Mylicus, melicus, rusticus, monycus, ibycus, eutychus, autolicus, stoicus, vrbicus, gallicus, germanicus, dñicus, garricus, atticus, persicus, getulicꝰ, põticꝰ &c. Testimonia facillima inuētu sunt, lege si dubites Nestorē. Mart. lib. viij. Quiꝑpter cœnā Rustice cędo cocū. hic rusticus viri ꝑpriū est, ideo ꝑ diui Dionysij socio turpissime ꝑducitur. At pulchre sunt differētiæ, (inquiet aliꝗs) Rusticus arua colit, Rusticus ad æthera scādit. Est He

(margin notes: fredericꝰ; Theodericus)

lena meretrix, crucis inuentrix sit Helena. Aequora sunt maria, est virgo materq; maria. Cur nō itidem recipitis hos versiculos? Donatus est doctor, sed donatus datus extat. Vrbanus est sanctus, vrbanus habet honestus. Mobile fœlicis, fixū sibi fœlicis optat. Si has & similes mille nugas effutiuisset Græcismus aliquis vel Alexander iam essent barbaris tanq; delphica oracula, ideo tenaciter inhærent semel male recepta. Profecto hæ nugæ, etiā viros alioqui doctissimos in errorem duxere, veluti Gaguinū cum quodam non indoctiore dicentē. Sic me (credē) tui versus dñice leuarūt, Vt solet ægrotos dum venit alma salus. potuisset recte dicere Mancine. ad mācinum eīn scripsit. Quæ tamē e longis sunt, pducunt, vt a nice .i. victoria philonicus, stratonicus, olympionices, polynices, hipponicus &c. quæ sunt fere virorū ppria, vt Berenice & Veronica mulierum, & thessalonica oppidi cum th aspirato, vt thessalus. Clau. lib. ij. in Rufinū Tangebat macedū fines murosq; subibat Thessalonica tuos. Papi. lib. x theb. Cōmendat honorē Frontis & oblatā Polynicis munere grato Loricā. fit a poly ideo in secūda y græcū seruat. Iu. sat. vi. Grandia tollunt crystallina, maxia rursus Myrrhina deinde adamas notissimus & berenices In digito factus preciosior ¶ Berenicis idis. oppidū. Sil. lib. iij. Affuit vndosa cretus berenicide miles, sic eunicæ &c. ¶ Amicus inimicus & q̄ hinc fiunt. Persius. Es modicus voti, presso lare, dulcis amicis. Amicio hic nō est ideo corripit, vnde amictus &c. Amycus viri, ppriū cum y græco naturaliter corripit. Verg. Nūc Amyci casum gemit. frequēs est in Valerio flacco, nec corripit ad differētiā appellatiui amic9, est eīn hoc latinū, illud græcū a græcis nostri amicus nullā rationē habentib9 pcul dubio semp correptū, vt ab Homero &c. Nā eiusmodi differentiā ponere, sapit nescio quid triuiale, quale inter rustic9 cōmune & rusticus, ppriū, barbariei primipili excogitarūt, quæ res doctissimos quoq; decepit vt frequēter notaui. Ergo si quispiā ab amicitia nomen aut cognomē nancisceret, is amic9 penultima lōga diceret veluti in multis factū tam longis q̄ breuibus, veluti Rusticus, Seuerus, Maximus, Barbara, Regina &c. ¶ Anticus, pducit vt posticus. ¶ Apricus apricari, sole gaudens & sole gaudere. Persius sat. v. Ciccer ingere large Rixanti populo nr̄a vt floralia possint Aprici meminisse senes. ¶ Apicius viri ppriū. Mart. lib. iij. De nullo quereris, nulli maledicis Apici. ¶ Aricia hinc aricinus a. um. vrbs italiæ Ver. vij. æneí. Virbi9 insignē quē mater aricia misit. Hora. vlt. epist. Emptor aricini quondā Veientis & arui. ¶ Aequicolus, vide æ diphthōgon ante q & sine diphthōgo equicolus, vide ibidem.

Thessalonica. Polynices. Berenice. Berenicis Amicus. Amycus Apricus. Apicius Aricia.

Caicus. ¶ Caicus fluuius. Ouid. in. iij. de arte. Quæq; bibunt vndas Mysæ Caice tuas. pro monte similiter pductū legi & p viro apud Verg. æneí. i. Caici quoq; populi sunt germaniæ. Luca. in. i. Et vos crinigeros bellis arcere Caicos. ¶ Craticula a cratis diminutiuū. Mar. in apo. Parua tibi incurua craticula sudet offella. Petrarcha nō male corripuit teste Nestore dicēs. Craticulā & gemino fœcundū martyre bustum. ¶ Canicula. Persius. Sed quid agis siccas insana canicula messes Iamdudū coquit. sic cæteri. ¶ Clauicula nescio an vsq; corripiat. Producit certe a Germanico in Arato. Qualis ferratos subicit clauicula dētes. ¶ Cuticula. Iu. sat xi. Nostra bibat vernum cōtracta cuticula solē. Persius. Semp & assiduo curata cuticla

caprific9 sole. ¶ Caprificus quia a ficus est. hinc caprificari. caprificatio &c. Persius rupto iecore exierit caprificus. Caprifici sunt etiā caniculares dies. ¶ Cuniculus vide u ante n. ¶ Corycus certe corripit. vt patet in o ante r. Priscianus tamē in perihegesi ausus est pducere

conuiciū ¶ Cuticus. Conuiciū a vicis dictum in qbus plurimū fit. vel a vocū multitudine (vt Festo placet) quasi conuociū. Mart. lib. iij. Lis erit ingens faciet cōuicia voce. hinc cōuiciari verbū. ¶ Ceruical. extrico. fœliculus. meretricula ex primitiuis noscunt. ¶ Embric9

febricito teste Sulpitio. ¶ Equicolus vide æquicolus. ¶ Febricito nescio an veter: quisq; corripuerit. notaui nup pductionē apud Mart. li. xi. Febricitantē basiabit & flentē Scazō est. quare cū Macro nō corripiam. donec correptio ex veter: aliquo nota fuerit. ¶ Febriculosus q̄q; pducit. ergo & febricula vt opinor. vide e ante b febris.

Iunicēs. ¶ Formica. vide a ante d Cicada. ¶ Iunices pducit p cremenū. quia puto singulare esse iunix. & sunt iunices iuuencæ adhuc tenere ætatis q̄ vitulæ esse desierūt Persius. Tot tibi quū in flāmas iunicum omenta liquescāt. ¶ Labicū & labicus. labica. vide a añ b. Lorica Oui. iij. met. Loricæq; mō squamis defensus & atræ Duricia pellis.

Lectica ¶ Lectica lecticula. Mar. li. ix. Dat tibi securos vilis lecticula sōpnos Peruigil in pluma Caius ecce iacet. sic est in libris q̄s vidi. Nestor tñ

Lūbric9. legit tegeticula. ¶ Lumbric9 vmis terrenus a lubricitate dictus. Serenus. Lumbrici quoq; terrestres nascent oliuo. Macer. Lūbricos

Marica. ventris hāc sæpe bibendo necabis. ¶ Laserpicium. vide a ante s. ¶ Marica mater Latini. Verg. vij. æneí. Hunc Fauno & nympha genitum laurente Marica Accipimus. Et etiā oppidi nomen vt dicūt Lucani interpretes in illud lib. ij. Per regna marice. est finis vsus. ¶ Matricida necessitate quadā apud Ausoniū vt dictum est.

Mauric9 ¶ Mauricus viri pprius iustissimi. Mart. lib. v. Probitate Marcos. æq

Myrica tate Mauricos. scazon est. ¶ Myrica cum y græco in prima humi.

le virgultū nascitur in italia alio nomine dicitur tamarica. Vergil. Non om̄es arbusta iuuant humilesq; myricę. ¶ Mendicus & verbum medico as. vide tetricus e ante t. ¶ Multicium vestis. Iu. sat. ij. Quæro an deceant multicia te stem. nōnulli p t multitiū scribunt & dicit a multus &c. ¶ Nasica viri nomen. Hora. sat. xv. Filia Nasicæ metuētis reddere soldū. Nasica etiā vrbs Indię est, at p au diphthongō Nausicaa fuit Alcinoi filia, vide a ante a. ¶ Nouici⁹ sed multi p t nouitius scribūt. Iu. sat. iij. Tetrūq; nouici⁹ horret Porthmea. ¶ Numicius viri & fluuij nomē rectius pducit, tetrasyllabū est non (vt quidā putant) trissyllabū Numicus. Oui. iiij. met. In freta flumineis vicina Numicius vndis, sic recte tredecimi ęneidos author ex Ouidio dixit. Vicina Numicius vndis. Verg. æne. vij. tyrrhenū ad tybrim & fōtis vada sacra Numici p numicij apocope, vt apd' Horatiū in xix. epist. Brundusiū Numici melior via ducat an appi, at in alia epist. apd' eundē vtūs est. Nil admirari prope res est vna Numici. Nutrico as, pducit ab Herasmo dicēte. Atq; eadē tellus succo nutricet eodē. ¶ Pædico nomē & verbū a pæs pædos. i. puer, in priapęis dicit habere primā syllabam quę est in pęnelope, ergo pęnelope in prima videt habere æ diphthōgon. Mart. Pædicat oros, fellat linus, olle quid ad te: Idem. Concisis natib⁹ nō est pædico maritus. ¶ Palicus, ethnicus deus, fuerunt autē palici duo quorū mater Thalia ex Ioue grauida, metu Iunonis optauit sibi terrā dehiscere, qd' factū est, sed tpe partus rursus exhibiti sunt filij quos ob id palicos dixere, de qb⁹ pulchre Macrob. in. v. li. sat. Dicunt autē palici a palin. i. rursus, & ikin venire author Seruius in ix. æneі. Oui. v. met. Stagna palicorū rupta feruētia terra. Sil. Et qui pręsentes domitant p iura Palici. ¶ Postic⁹. Persius. Posticę occurre sannę ¶ Pudicus. Oui. Lis est cū forma magna pudicitię. ¶ Phericus & pdicus vt quidā volunt. ¶ Phœnicopterus, vide œ añ n. ¶ Periculū. Ouid. iiij. met. Quantaq; vitarit narrare pericula gestit, pro experimēto putant corripi, testimoniū desydero, & dum id detur pducere audebo. In priapęis legit inepte pudicitior p pudicior in hoc scazonte. Licebit ipsa sis pudicior Vesta.

Nasica

Nouici⁹

numici⁹

Pædico

Palicus

¶ Pediculus a multitudine pedum vermiculus capitis, nec a pæs. i. puer dicitur contra multos, quia prima corripit, hinc pediculosus, p quo apd' Martialē ineptissime legit periculosus, vt cū Nebrissensi sentio, q in nomiato libro attulit hunc ṽsum. Et menti dn̄s pediculosi, quē magno labore quęsiui, quia q̄uis legerā Martialē, tamē hūc ṽsum non animaduerti, tandē repperi in li. xij. Hinc mēti dominus periculosi, vbi legi debet hinc mēti dn̄s pediculosi, phal. est.

Pedicul⁹

Subijciam totum pœne Epigrāma ne quis dubitet pediculosi venuste, periculosi vero insulsissime legi.

¶ De importunis Basiatoribus.

Tantū dat tibi roma basiorꝝ Post annos mō q̄ndecim reuerso, Quantū Lesbia nō dedit Catullo. Te vicinia tota, te pilosus Hircoso premit osculo colon⁹. Hic instat tibi textor, inde fullo Hic sutor. mō pelle basiata, Hinc menti dn̄s pediculosi, Hinc defiosculus & inde lippus, Iam tanti tibi nō fuit redire. Pœnultimū ꝟsum pueris indignū reliqui. ¶ Petricosus. i. molestus a petris dictum nomen, nō ausculto Domitio qui a tricis dici putat. Mar. lib. iij. Res petricosa est Cotile bellus homo. ¶ Rubrica, vide v añ r. masurius. ¶ Redimiculū & siquid aliud in iculum est a ꝟbis q̄rtę. Iu. Paulatim qui lōga domi redimicula sumunt. ¶ Saticulus cāpaniæ populus, vide arunci a ante r. ¶ Sophopichion. Catul. dij magni sophopichion disertū Othonis caput oppido pusillū. Phaleuci sunt. alij legūt holopichiū qđ interpretat̃ totus cubitalis, nam Pichys cubitus est, alij salapentiū, atq; alij aliter. ¶ Siticula siticulosus. Hora. in epodo ode. iiij Siticulosę apulię. Iambicus dimeter. primus pes iambus est quia pyrrhiciū non admittit ratio carmīs in prima regiōe, sed nec vsq;, quia Vltima cuiusq; est cōmunis syllaba versus, Manifestū est qđ dico ex Priapęis. Non sturnus mihi gracchulusue raptor, Aut cornix anus aut aquosus anser, Aut coruus nocuit siticulosus. Phaleucij sunt. ¶ Sompniculosus. Mar. li. iij. Sompniculosos ille porrigit glires. Scazon est. ¶ Tegeticula, vide i ante c lectica. ¶ Triuicus pagus italiæ, vide a ante p. apulia. Tibicen patet. ¶ Vaicus viri nomē. Sil. lib. i. Stantem ꝓ muro & mutantē mēbra Vaicum. ¶ Vaticanus variat̃. Mar. lib. i. In vaticanis cōdita musta cadis. Iu. sat. vi. Et vaticano fragiles de mōte patellas. Hora. i. car. ode. xx. Redderet laudes tibi vaticani Mōtis imago. sap. cum adonico. Petrarcha inepte etiā primā corripuit dicens ad Benedictū. Diceris & claustro vaticani corpus humandum. In multis iam dictis q̄ vident̃ ꝑ naturā corripi, vt canicula, cuniculus craticula, clauicula, siticulosus, pediculosus &c. mallē veterꝝ authoritatem sequi q̄ grāmaticorꝝ p̄cepta, siquis tamē hęc corripuerit tolerabit̃, si in cæteris vetustatē inuiolatā custodiuerit. ¶ Veronica dictum est. ¶ Vmbilicus. In Priapęis. Ne quicq; sibi pulset Vmbilicum, phal. ē. Horat. in epo. ode. xiiij. Ad vmbilicū ducere. ꝟsus est iambicus dimeter. ¶ Vepicus quia a picus est. Sil. viij. Vepic⁹ quondā venerabile nomen ab alto Saturno. ¶ Viticula a vitis, sed forte vitecula legendum est a vites vt Badius ait. Verg. In diris.

Redimiculum. Saticulus Sophopichion Siticula Siticulosus. Sompniculosus Triuicus Vaicus. vatican⁹ Vepicus. Viticula.

Dulci nãq; tumet nõdum viticula Bacchi. ¶ Vrtica, vide o añ s. rosa. ¶ Vesica vel vensica a vento vt Capro placet, vide pepedi in preteritorũ geminatiõe. ¶ Vstica mõs in sabinis, & insula iuxta siciliã atq; in ea vrbs. Hora. lib. i. car. ode. xvij. Valles & vsticę cubantis leuia Personuere saxa. duo sunt versus prior. Iam. di. hyp. catalecticus, secũdus alemanius dactylicus tetrameter. Vstica.

I añ D.

Ante d corripitur, vt præsidium, & composita bifidus, trifidus, recidiuus, pfidus a fides, sed a fido infid9 pducitur. Notetur e lõgis composita, occido, trucido a cędo, cõsydero, desydero, desyderiũ & pprium Desyderius. Hora. Tu quid ego & popul9 mecũ desyderat audi, reliquorũ testimonia facile occurrent. Catul. Cum desyderio meo nitenti. phal.

Exceptio.

¶ Produc in ido denoĩatiua, quia sunt formido, libido, cupido tã p cupiditate q̃ p deo amoris. Myrmidon corripit etiã si myrmido dicat, quia de latinis intelligimus quorũ gtũs in inis desinit. Ido.

¶ Produc masculinũ in ides ab eus, vt Pelides, Achillides, phoronides, pmethides, Neoclides, dryanthides, coronides, thesides, Tytides &c. ab us vero pauca pducũtur vt Lycurgides, Belides & (vt Nestor vult) bacchides æ. sed testimoniũ desydero. Bacchides is. viri ppriũ corripit a Riga dicẽte. Alcimus hoc spatio rediens cũ Bacchide pugnat. Reliqua patronymica in ides nõ ab eus corripiũtur, pter forsan paucissima. corripe itaq; priamides, Iapetides &c. Oui. li. iiij. fast. Nulla Coronide causa doloris erat, a coroneus. Indocte dicit Bebelius hoc nomẽ aliquãdo corripi vt in. ij. met. Cum iuuene Hæmonio vidisse Coronide narrat. vbi dupliciter fallit Bebelius homo alioqui doctissim9, neq; ẽm Coronide legendũ est a coronides vt sit cũ coronide iuuene hęmonio, quia nõ solum pęnultima p systolen corriperet sed etiã vltima, ideo recte legendũ est coronida in accusatiuo a coronis. Cũ iuuene hęmonio vidisse coronida narrat. hoc est, coruus dicit se vidisse coronida amicã Phœbi cũ iuuene quodã hęmonio, nominatiuũ ante posuit. Pulchrior in tota q̃ Larissęa coronis Nõ fuit hęmonia placuit tibi delphice certe Ait idem Bebelius qđ de pductione ides ab eus dicit intelligi debet nisi fiat synęresis, aliter ẽm corripit, vt illud rauci Theseide codri. Tollit preterea Phoronides, pter illud Ouidij. ij. met. Vendicet antiquã faciem, vultusq; ferinos Detrahat, argolica qđ in ante phoronide fecit. In vtroq; fuit indiligẽs Bebelius quia hi ablatiui theseide & phoronide nõ sunt a masculinis in des, sed a noĩatiuis in is q̃ pęnultimã gtĩ semp corripiũt, siue synęresis sit siue nõ, siue ab eus fi-

Ides.

Coronides.

Bebelius

at siue aliunde. vt phoronis idis.i. Io ide qua in versibus iam dictis meminit Ouid. ab phoroneus vnde masculinũ penultima longa phoronides. Theseis idis. vt Aeneis idis. poema de theseo &c. Ouid. in Ibin. Vtq; lycurgidem iactauit ab æquore natum. Apud Verg. in.ix. Sit satis Oenide telis impũe Numanũ Oppetijsse tuis. œnides ab œneus est nõ ab ęneas, vt etiam memĩt Seruius. Verg. Belidę nomen palamedis &c. belides plurale corripitur quia est a belis idis.

Abydos ¶ Abydos vel abydus cũ y græco Asię vrbs. Verg i. Gæor. Pontus & ostriferi fauces tentantur Abydi. hinc abydenus a.um. &c.

Acidia. ¶ Acidia.i. ignauia, inertia, tædiũ, quod per e acedia rectius dici potuisset, vide a ante c.

Acidalꝰ. ¶ Acidalus fons in Orchomeno Veneri sacer, vnde Venus Acidalia dicitur. hinc acidalius a.um.i. venereus. Mar. lib. ix. Nomen acidalia meruit quod arũdine pingi.

Alcides. ¶ Alcides.i. Hercules, vide e ante p. Tlepolemus, forsan ab alceus patronymicũ est, vt adir machides & acarnides.

Alybide. ¶ Alybides cum y gręco in secũda syllaba populi quidã, vnde priapus dictus est alybida Verg. in coppa. Huc Alybida veni, fessus iam sudat asellus.

Calidon. ¶ Calidon vel per e. potius caledon sylua Britãnię vt docet Omibonus in illd' Lucani. vi. Vnda Caledonios fallit turbata Britãnos, penultimã genitiui corripit quã pducit per y gręcũ calydon quod secundam corripit, & est ætolorũ vrbs. Verg. Quod genus aut Lapithis tantũ aut Calydone merente.

Chelidõ. ¶ Chelidon onis. penultima genitiui correpta.i. hirundo, vnde dicta est hærba chelidonia quã oculis esse salubrẽ ostendere dum venenatis pullorũ oculis illa medetur.

Chelidonia. Macer dum alterũ recte ponit, alterũ maculat dicens, Indeq; nomẽ habet chelidonia, nãq; chelidon Dicĩ hæc volucris græcorũ more vocari. longe libẽtius sequar doctissimũ Columellã lib. xi. dicẽtem. Purpureęq; chelidonię, pinguesq; mariscę. Serenũ quoq; dicẽtem. Sæpe chelidoniã cum succo lapathis addes. Est quoq; chelidonia lapillus ꝓciosus, & quędã regio eadẽ semp quantitatẽ retenta. Priscianus in perihe. Partibus extremis pãphylia clauditur Istro. Atq; chelidoniæ rupes cingũtur eodẽ. ¶ Crepida licet a græcis ꝓducatur, tamẽ latini quos sequemur qui latine scribere volumus tantũ corripiunt. vt Persius &c.

Dauides. ¶ Dauides æ.i. dauid iudeorũ rex Fortunatus. De magno magnꝰ dauides scripta reliquit. ¶ Euclides Sido. in laudibꝰ Narbonis. Euclides spaciũ sciẽs olympi. phal. est. Mart. lib. v. Ducenta clamat coccinatus Euclides. Scazon est.

Elegidiũ. ¶ Elegidium diminutiuũ ab elegia, vt epistoliũ ab epistola. Persius Non hic est ilias acti Ebria veratro non siqua elegidia crudi Dictarunt proceres.

euripides ¶ Euripides vtrobiq; cum i latino, teste Georgio

Placentino, Sidonius ad Foelicem. Orchestram quatit ater Euripidis. & in laudib⁹ Narbōis. Cessissent Sophocles & Euripides, phal. sunt. sic idem semp. Petrarcha tamē & Philelphus ausi sunt corripere, sed hi vt ille interim a veteribus deficiunt. Sidoniū tamen nunc imitādum credo. ¶ Fastidio fastidium vtrūq; est in secunda ecloga Vergilij, apud quē (nisi codex mendosus sit vt esse suspicor) in Ciri, frigidulus cōtra primitiui naturā ꝓducitur. Hinc magno generata Ioui frigidula sacra, notat hoc Badius. ergo vt frigid⁹ ita fridulus tantū corripe. ¶ Formido as. verbū notum de nomię dictum est. ¶ Godofridus aut Godofredus viri nomē. ¶ Isidius ab isis, vide i ante o. Io. ¶ Laydes per y græcum viri nomen, teste Calepino dicente heraclides corripi quod Bebelius vult produci quod placet. ¶ Meridies dictū est in regła cōpositionis de i. ¶ Nesidę populi in perihegesi. ¶ Posides spadonis nomē. Iu. sat. xiiij. Vt spado vincebat capitolia nostra posides. ¶ Pisidei populi apud Priscianū in Dionysio. ¶ Phasides viri nomen scio produci licet testimoniū mihi exciderit. ¶ Pherecydes cū y græco poeta græcus phthiriasi interijt. Serenus. Sed qs nō paueat Pherecydis fata tragœdi, Qui nimio sudore fluens aīalia tetra. Eduxit turpi miserū quę morte tulerūt. ¶ Postridie vt pridie cōtra Sulpitium & plures qui aut nesciuerūt aut dubitauerūt harum dictionum mēsus. Ego itaq; primus hāc rem enucleabo ex oratore celeberrimo Quintiliano, cuius verba in li. ix. de cōpositione hęc sunt. Creticus est initijs optim⁹. Qđ ꝑcatus a dijs im mortalib⁹ Et clausulis. In cōspectu popłi romani vomere postridie, hic stridie est creticus, i. amphimacrus pes ex breui inter duas lōgas. Quod autē creticus sit amphimacrus patet ex eodē lib. vbi dicit. Media inter longas breuis faciet amphimacrū, sed frequētius eius nomē est cretic⁹. Et ex Apuleio prima apologiæ orōne vbi hic est iambicus trimeter Cōuerrito rem pridianę reliquię. vbi reliquię singulare est. ¶ Thucydides cum th aspirato & y græco in scđa syllaba. Catul. Thucydides tyrānus atticę febris. Scazon. nescio tamē eum v̄sum apud Catul. repire, historici nomē est. ¶ Vectidius viri nomen. Persius. Quæsieris, nostim vectidi prędia? cuius. ꝓ vectidij p apocopen. ¶ I ante f nō inueni nisi in cōpositis quę corripiunt. vt scęnifactor licet Arator produxerit.

Fastidio. Godofridus. Isidius. Nesidæ. Posides. Posidei. Phasides. Pherecydes. Postridie. Pridie. Thucydides. Vectidi⁹. I ante F.

I añ G.

Ante g corripitur, vt corrigia male productū ab Aratore. Vide a ante m. calciamentum. mitigo, leuigo clarigo, litigo. porrigo verba quia videntur esse oīa ab ago. vt mite ago, clarū ago, litē ago, porro vel procul ago &c.

Notentur e lōgis composita, vt affligo, infligo. ꝓfligo etiā prime verbū infrigido, refrigero, infigo, de pygis & phylopygista, videi ante g pyga. bene ꝑfecto dixit Petrar. in. i. aphri. At captum primo ꝓfligatumq; secundo Est bellum, male autē dixit Macer Et sic sub dio prius infrigidata bibatur.

Exceptio.

Igo. ¶ Producunt in igo noīa, vt porrigo morbus & minutus furfur. Iuue. sat. ij. grex totus in agris Vnius scabie cadit & porrigine porci Siligo inis. tantū fœminini generis vt recte docuit Badi⁹ noster cō

Siligo tra sintheniū, male dicit in Calepino corripi. Iu. sat. v. Sed tener & niueus molliq; siligine factus. Idem. Tot medicamibus coctæq; siliginis offas. Mar. lib. ix. Illa siligineis pinguescit adultera cunnis. Falsus itaq; est ꝟsiculus. Si bona sit siligo veniet bonus ille siligo Sic

Auriga origo, lolligo, vertigo, vligo, fuligo, caligo. ¶ Auriga cœ. & ꝟbū aurigor aris. Oui. ij. met. Hic situs est Phaeton curr⁹ auriga paterni

Caligo ¶ Caligo as. obscurus sum. Verg. ij. ęnei. Caligat, nubem eripiā &c. ideo Petrarcha hallucinat in. vij. aphricę dicēs. Est mihi ꝓpositum quoniā caligātia mūdo Lumia sunt ꝓpius vestris accedere terris. Caliga autē & hinc ꝟbum caligo corripi notissimū est. ¶ Diapi-

Diapiganon. ganon ex ruta medicamentū apud Macrū de ruta. Ex hac antidotum nō paucis vtile causis. Conficit, medici dicūt diapiganō illud, Piganō in græca lı̄gua quia ruta vocat. ¶ Eryginus viri nomē,

Erygin⁹ Castigo. teste Goudano. ¶ Castigo ꝟbum ꝑtereundū nō est. Iu. Tristibus

Fastigiū. obscœnis castigas turpia quū sis. ¶ Fastigiū rei summitas. Iu. sat. iij. Ex humili magna ad fastigia rerꝫ Extollit, quoties voluit fortu-

Fatigo. na iocari. hı̄c fastigiare verbū. ¶ Fatigo. Verg. Terga fatigamus

Læstrygones. hasta &c. in. ix. ænei. ¶ Lęstrygones Italię populi quōdam, quorꝫ rex antiphates fuisse dicit, hinc lęstrygonius a. um. Sil. li. vij. Littora Caietæ lęstrygoniosq; recessus. Tibul. lib. iiij. Incultos adijt lęstrygones antiphatēq;. Sido. ad Fœlicē. Et lęstrygonij famē tyrāni, sic cæteri. Ideo idem min⁹ docte dixit ad Maioranū. Lęstrygones nos esse putat monstrūq; tributū. scribit aūt p y græcū in secūda syllaba & æ diphthōgon in prima. In correptiōe ne Sidoniū imiteris.

¶ Origanū hærba, nam græce scribit p ei diphthongū, quæ in e lō-

Origanū gam vel in i longā vertitur. Itaq; origanū correptis prima & tertia secundā ꝓducit, vt ex græcis poetis Nicādro & Atheneo docet Georgius Merula cōtra Calderinū, qui teste etiā Nebrissensi male legit apud Mart. lib. iij. Deposui soleas: affertur ꝓtinus ingens Inter lactucas origanūq; liber. quia recta lectio est oxygarꝫ. i. acutū garꝫ

vt pote ex aceto & oleo, cum quo lactucę sumunt, & est periphrasis principij cœnę. Macer igit male dicit, Origani vires &c. ¶ Quadrigę pduci notū est vt bigę. ¶ Salpiga serpentis nomē. Luca. li. ix. Quis calcare tuas metuat salpiga latebras. ¶ Vectigal. Hora. i. ser. Iurgat verbis ego vectigalia magna. ¶ Vestigo as. & vestigiū, sic inuestigo, puestigo. Verg. in moreto. Vestigatq; focū &c. Sedulius in fine p syncopā vestigis p vestigijs dixit, nō ausim imitari. quadrigę Salpiga. Vestigat.

Ante I corripitur. vt consilium, pestilens, hersilia, inqlinus. Vergili, vigili, pōpili, & alij a breuibus vocatiui quos rōne accētus nunq; opinor nō corripi, contra Sulpitium, donec ex fide digno contra me proferātur testimonia. Oui. in priapęis. Si paup mihi sit vel inquilinus, phal. est. Mart. li. x. Pro pudor hersilię ciuis & ægerię. Horat. lib. i. car. ode. xxiiij. Nulli flebilior q̄ tibi Vergili, & alibi. Adduxere sitim tēpora Vergili. asclepiadęa sunt, ideo teste etiam Nestore nō recte dixit Arator. Publica libertas sanctissime papa Vigili Aduenit. Nam vigilius a vigil dicitur & proinde corripitur, sic Basilius corripitur vt opinor, veluti Basilius viri propriū apud Iuuenalē. Mātuanus tamē vocatiuū basili pduxit, forsan pter dictum Verulani, ego tamē nō ausim imitari. ¶ Notetur e longis cōposita, vt primipilus dux quadringentorū militum in prima acię, siue quibus cētutio primę cohortis hinc primipilaris. Herasmus, Primipilari duce quo triūphant. Argiletū locus romæ ab Argi morte dictus. Mart. lib. i epig. Argi nẽpe soles subire lętū, phal. est. Cōpilo, suppilo, expilo, oppilo, a græco verbo pileo. i. cōplano & ęquo pro diripere & surripere, nā qui diripiunt domū vel quid aliud. videntur rem ęquare ac cōplanare, etiam quo pacto pulchrius domū complanaueris q̄ quicquid in ea est auferendo? Lucre. lib. vi. Fluctibus aduersis oppilare ostia cōtra. i. occludere. Oui. xiiij. met. Expilatq; genis oculos. i. deripit, spoliat, non autē est hic pilos extrahere, vnde expilare hæreditatē vel suppellectilē, vnde est titulus de crimine expilatę hæreditatis. Cice. Si socium spolias, ærarium expilas. Horat. sat. i. Iam satis est ne me crispini scrinia lippi. Cōpilasse putes verbum nō amplius addam, indocti capiunt pro colligere. Quæ a verbo pilo. i pilos extraho, fiunt corripiuntur. vt depilo: Mart. Cui prestas culum quē labiene pilas. Idem lib. ix. Quū depilatos chreste culeos portes. Scazon est, notent geminata, cordilla, agilla, pōpillus, pōpilla, mnasillus &c. I añ Li. Ili in vocatiuis. Primipilus. Argiletū oppilare Expilo. Cōpilo Depilo

Exceptio.

¶ Producunt substātiua in ile & a nominibus formata in ilis, vt bo- Ile.

uile, caprile, suile, equile, quintilis, sextilis, aprilis, testilis si a ersta vsq; legatur. at p th aspiratũ & y græcum in secunda syllaba Thestylis mulieris nomẽ corripit. Verg. Thestylis & rapido fessis messorib⁹ æstu &c. senilis, virilis, sic etiã cubile, sedile, ancyle quod y græcũ habet mãtile, subtilis, & vndecũq; est exilis, at corripit Quintilius viri nomẽ, licet e quintil⁹ videat deduci. Corripe autẽ quę in atilis desinunt, fluuiatilis, aquatilis, & a verbis vel participijs in tilis, silis, vel xilis. vt solutilis, textilis, sessilis, nexilis, futilis. fertilis, missilis, sic neutrum missile, docilis, vtilis, sic amicabilis &c. cum parilis, humilis, dapsilis. Lucre. li. i. Diuidere & noctes parileis agitare diebus. quidã inepte pduxerũt. Luca. li. vij. Spargit innumerę diuersis missile vo

Asylum. tis. ¶ Asylum cũ y gręco locus cõfugij. scribit teste Nestore vnico l a sylao. i. spolio, rapio, aufero, violo, & a priuatiua particula q inde auferri neminẽ licet, asyla sunt oĩa dei templa, & per principale priuilegiũ quedã loca pphana. Tortellius vult etiã vnico l scribi & cũ Seruio a syro. i. traho deducit r in l vso, qd' in plærisq; videmus. vt pellex, pellucidus, intelligo. Iu. saty. viij. Nomen ab infami gentẽ deducis asylo. Luca. lib. i. Exiguũ dños cõmisit asylũ. hæc opinio placet, licet non ignorẽ Placentinũ gemino ll asyllum scribere ab a priuatiua particula & syllo. i. rapio, vnde petrosyllum hærba deducit. ¶ Asylus vnico l & i nro vt Nestor ait, quo teste qdam gemĩo ll asillus scribũt, inter quos est Gęor. vall. volatile est paruũ dictũ Tabanus est œstrus vel œstrum, vide œ diphthõgon ante s. œstrus. ¶ Asilas æ cũ vnico l & i nro teste Nestore viri nomen.

Asilas Verg. li. ix. Coryneũ sternit asilas. ¶ Asilus viri nomẽ. Iu. sat. vi.

Asilus ad palũ gemit vxor asili. Sunt quoq; asili populi Sil. lib. viij. Quis æsis regnator erat, fluuioq; reliqt Nomen, & a sese populos tum dixit asilos. ¶ Achilus qd' p e quoq; recte diceret achelus, dicit sine

Asili labijs. nã χειλου labiũ est p ei diphthõgon. ¶ Allophylus. i. alie-

Achil⁹ nigena, pducit teste Nestore, qa recte dicit in hoc errauisse Rigã in

Allophylus aurora dicentẽ. Crine. q allophyl⁹ hostibus ille dat, Errauit quoq; ante hunc, vt in idolũ paraclitus, & pluscul⁹, doctissim⁹ alioq poeta Prudẽtius dicẽs. Allophylos segetesq; cremat sic callida vulpes. sic Mãtuan⁹. In qbus elato sternebat vulnere sanson. Allophylos malãq; manu vibrabat onagri. Cõpositio facit ne credã hos imitandos. Fit em̃ ex allo. i. aliud. & phylon cũ y græco. i. gens, genus natio, vnde etiã Pãphylia regionis nomen q multũ populosa est. Stat. i. syl. Hunc quoq; pq; nouẽ tenuit Pãphilia messes, vide etiã i ãñ d. chelidonia. Allophyli in sacris sunt philistęi, nec dicit a philos

Abyla. id est amic⁹, vt indocti sõpniãt. ¶ Abyla cũ y gręco p metathesim

quia græci alyba dicũt teste Calepino, variat.& est hispaniæ mons.
¶ Acilius viri nomẽ Iu.sat.iiij.Proxim⁹ eiusdẽ pperabat acilius cui Acilius
Male vero Petrarcha in li.iij.epist. velut appius alter Aciliusuc fo
rem, vbi etiã prima male pducit. ¶ Ausilenus viri nomẽ. Ausi Ausilen⁹
lena mulieris nomẽ. Catul. Ausilena bonæ semp laudant amicæ, Ausilena
prius est apud eũdem, Attilius viri nomẽ,scio in Martiale corripi.
Calepinus dicit p pisce quodã pduci. ¶ Cobylũ p y græcũ, vide
o ante p inopus. ¶ Conchyliũ vel conchyle is. cũ y græco in scd'a
syllaba.Iu.sat.iij.Hoꝝ ego nõ fugiã cõchylia. ¶ Crocodil⁹ vnico Crocodi
l teste Nestore contra Gasparinũ,belua Nili,scribit grece p æ diph
thongon.Iu.saty.xv.Aegyptus portẽta colat,crocodilon adoret.
Est quoq; ægypti oppidũ penultima sitr pducta. ¶ Cõdyloma
pducit apud Macrũ cum y græco morb⁹ qdam.vide(si Celso ca
reas)Calepinũ,ait autẽ Macer, Vstum curat eas & cõdylomata sol
uit. ¶ Duilius viri nomẽ.Sil.lib.vi.Exuuias Marti donũq; duilius Duilius
alto.Ante oẽs mersa Pœnoꝝ classe dicabat. ¶ Eriphyle,vide e añ
r.heriphile. ¶ Fœnilia æ.sitr pducit. ¶ Galilça variat a iuuẽco.de
pductiõe.Inde galilçã repetẽs saluator Iesus. ¶ Lucilius vnico l vi
deo scribi & plures ante me exceperũt. Persius. Secuit Lucilius vr Lucilius
bem &c.siqs cõtendat gemio ll.Lucillius debere scribi.nõ multũ re
pugno. ¶ Manilius & manilia,vide a ante n. ¶ Massylia cũ y græ
co in scd'a syllaba vrbs Libyæ, teste Seruio,hinc massyl⁹ a.um. Sil. Massylia
lib.iij.Quin & massyli fulgentia signa tulere.Idem lib.ij.Hic medius
iuuenũ Massylæ gentis in agmen. ¶ Masylianus cum y græco in Masylia
scd'a viri ppriũ.Mart.lib.iiij.Quũ sis improbior massyliane,phal. nus
est. scribit hoc nomẽ vnico s, qa prima corripit vulgo tamẽ per
rorẽ aliter scribit. At massilia gemio ss & p i nostrũ vtrobiq; vrbs
Narbonẽsis galliæ corripit, & vulgo inepte marsilia dicit. Luca.li.
iij.Massiliã delere vacat. ¶ Oileus viri nomẽ, vñ est patronymi
cum Oilides. Verg. Furias aiacis Oilei. Sene.in Medea. Fulmĩe & põ Oileus
to moriẽs Oileus.sap.est.Prop.li.iiij. Victor oilide rape nũc & dili
ge vatẽ.Odilia mulieris ppriũ,apud Herasmũ. ¶ Pãphylia,vide
i ante l allophylus. ¶ Pantilius viri nomẽ.Hora.lib.i.sat.vlt. Men
moueat cimex pantilius?aut crucier q Vellicet absentẽ Demetrius
¶ Petilia vrbis nomẽ.Sil.li.xij. Fumabat vsis incẽsa pectilia tectis.
hinc petilian⁹ tã ppriũ q appellatiuũ.Mar.li.xij.Petilianis delicat⁹
in regnis.scazõ ẽ. ¶ Phasit aut p e.poti⁹ phaselt nomẽ oppidi. Luca. Phasilis
li.viij.Aus⁹ adhuc vlt te primũ pua phaset. ¶ Palilis,vide a añ l.pa
les notũ ẽ vt virit,gẽtilis &c.sic subtit,exit. ¶ Rutili⁹ variat,vide u
añ t. ¶ Seruili⁹ viri nomẽ,vt Seruilia mulieris variat,sed pductio Seruilius

est frequentior. Sil. lib. v. Interea rapidis aderat seruilius armis. Seruilia est pductū in. x. sat. Iu. Corripit seruilius ab Hora. in vlt. sat. Si

Sextilus. memmi varius cū Seruilio balatrone. ¶ Sextilus viri nomē. Mar.

Venilia lib. ij. Ex istis nihil es, fateor sextile, qd ergo es? ¶ Venilia Turni mater. Verg. lib. x. Cui Pilumnus auus cui diua Venilia mater. si alterius fœminæ nomen repiatur, adhuc pducetur. ¶ Addito lōgis qđ Mart. lib. vi. dixit. Caluam triphylē segmentatus vnguento Scazon est. Triphylus cum y græco in secūda syllaba Domiti⁹ vt

Triphylus. interpretat̄ significat trium capillo℞. hædile pducit̄ vt ouile, & tñ (nisi vehemēter erro) Hora. corripuit lib. i. car. ode. xvij. dicēs. Nec

Hędile Martiał hædilia lupos. versus est alcaicus dactylicus, & in hædilia pducit̄ vltia rōne cęsure. ¶ Addes q̄q; pductis antiqua verba sed nō adeo refugiēda, in incilare, occilare. Lucre. li. iij. Iure vt opinor agat iure increpet inciletq; Trochilos quoq; regulus auis producitur, teste Calepino.

I añ m. Ante m corripitur specimen, patrimus, matrimus. Bebelius & quidā alij volunt pduci. Ego vo corri-

Patrim⁹. pi donec ex veterib⁹ aliud constet qbus nō inuitus cede-

matrim⁹ re solet Politianus, q in primę centurię cap. lviij. hæc corripit dicēs

politian⁹ Concelebrāto choros verū hæc sit patrima proles. Matrimaq; at nuptæ genib⁹ iunonis ad aram. Oranto. hunc vnq; imitabor donec aliter apud veteres inueniam.

Exceptio.

Theotimus. ¶ Productio a time. i. honor cōposita vt theotimus, polytim⁹ virorum noīa. Catulus (cuius carmīa puto nō extare præter paucos versus apđ Gel. & crinitum) Aufugit mi animus credo vt solet ad theotimum. Mart. li. xij. Festinat polytimus ad puellas Theotim⁹ & alterius viri nomen. Timotheus vt Theodorus & Dorotheus interpretatur dei honor. polytimus a poly. cum y græco interpretatur vir magni honoris vel ęstimatōis. Estimo verbū vndecūq;

in mē & tum. est corripitur. Produc item verbalia in men. vel mentum a verbis quartę, vt lenimē, rudimentū, pauimentū, experimentū cum discrimen licet a verbo tertię discerno, & (vt nōnulli notauerūt) detrimētum. Herasmus de fuga vitę hūanę. Detrimēta nocent age iam meliora sequamur. Verg. lib. xi. æneí. Dura rudimēta & nulli exaudita deo℞. q̄propter nō ausim imitari Mantuanū dicentē. Post igit̄ tātorum ope℞ experimēta labo℞. Iu. Verre pauimentū &c. Siqd extēsiōe syllabę e barbaris fiat notet̄. vt Ioachim⁹. Cōsyderato e lōgis

Oblimo. deducta, vt discrimio as. apprime oblio as, illimis, sublimis, elimino as. Hora. sa. ij. Bonā depdere famā, Rem pris oblimare malum

sic apud Claudianũ in.iij.de raptu proserpinæ. Luxus & humanas oblimat copia mentes. Hora.ad Torquatũ. Ne fidos inter amicos Sit qui dicta foras eliminet. Oui.iij.met. Fons erat illimis nitidis argenteus vndis. Idem in.i.met. Os homini sublime dedit cęlũq; videre iussit &c. ¶ Alimenus viri nomẽ in.x theb. Papi ¶ Archimedes philosophus. Capel.lib.vi. Archimedęa astrificante manu. hic vocalis non interimit, quod sæpius apud Capellam reperio q̃ velim imitari. ¶ Ariminũ oppidi nomen. Luca.li.i. Vicinũq; minax inuadit ariminũ & ignes, errauit in hoc vt in alijs plurimis Petrarcha hinc ariminensis, vide o ante l.folia. ¶ Alimon viri nomen, vide Cyce i ante c. Adimãtus viri nomen apud Oui.in Ibin. ¶ Amimone es.fons & mulier. Propert.lib.ij. Testis amimone lati quũ ferret in aruis Compressa &c. ¶ Enthymema argumẽtationis species cũ th aspirato & y græco. Iu.sat.vi. Torqueat enthymema nec historias sciat oẽs. ¶ Epithima teste Calepino. Epimeris vel p e potius in secũda syllaba ephemeris.i.diariũ hoc est libellus in quo acta quotidiana cõtinent, nam ephimeros quotidianus est ab epi.i.de vel supra & himera dies, sic amphimeros, ephimerinos Propert.lib.iij. Et ponit duras inter ephimeridas. Iu.sat.vi. Cernis ephimeridas. ¶ Opimus a.um. Verg.ænei.i. Genitor tunc belus opimã &c. ¶ Opimius viri nomẽ apud Horat.sat.iij.lib.ij. Opimianum vinũ apud Martialẽ. ¶ Pentimemeris multi dicunt, sed in secũda syllaba rectius secũda vocalis ponit, & in tertia vocalis tertia sic pentemimeris vt in.i.li.diximꝰ. Auso.ad theonẽ. Istos cõposuit phaleucus olim. Qui p̃temimerĩ tenẽt priorẽ. ¶ Quadrimus. Mar.li.xij. Quadrima nigri nec corona pulei. Scazon est.

alimenꝰ. archimedes. ariminũ. Alimon Adimantus. Aminõe enthymema. epithima Ephemeris. vel ephimeris. Opimiꝰ. Pentimemeris.

I ãn N. Itiner.

Ante n corripitur, vt itiner. Manilius lib.i. Fecit & ignotis inter cõmertia terris. Ergo quidã in plurali itinera imprudenter ꝑduxit. Claud.in.iiij.cõsulatu honorij. Inquinat egregios adiuncta supbia mores. Iu. Quorũ cophinꝰ fœnũq; supellex. Luca. Par geminis Chirõ & idem qđ carcinos ardens.i.cancer. Mar.lib.vij. Luscinię tumulũ si thelesina dedit. Nõ sequar igit Philel.i.ij.vij.dicentẽ. Nec culices elephas pia nec luscinia coruos, philomela est, corripe item pãpinus, lancino, circino, fascinum, lenocinor. Tintino apđ Catullum licet tintinabulũ necessitate quadã a Iuuenale ꝑducat, succinum, dñs &c.

Luscinia.

Exceptiones quattuor sunt.

Prima exceptio est. ¶ Producunt desinẽtia in ina vel ine vel inæ, vt rapina, nerine, heroine, adrastinę. Sagina. Iu.saty.iiij.

Propera stomachum laxare saginis. Propertius lib.iiij. Qui dabit immundæ vænalia farta saginæ. hos recte imitant Thobias. Ventre saginato veneris suspirat ad vsum. Arator. Nam quid corporeæ prosunt alimenta saginæ. Propert.lib.iiij. Parua saginati lustrabant cōpita porci. In hac re Calphur. siculus a veteribus defecit, quē hic imitandū non credo, ait itaq; in.iiij.ecloga. Vt quoq; turba bono plaudat saginata mgr̄o. hic decepit diuinū poetam Faustū dicētem in ecloga cōtra balbū. Sola resumebat pigui saginata popina.

Demuntur hinc.

Asina. Apinæ. Catinæ. ¶Asina ę. vel asinę es. oppidum. Luca. lib. viij. Quas asinę cautes, & q̄s Chios aspirat vndas. ¶Apinæ arum. res vilissimę & apina oppidū, vide i ante c tricæ. ¶Buccina notū est. ¶Catina æ. vel catinę es. sed aliquando p a in secunda syllaba dicendū esse catanæ volūt. siciliæ oppidū est. Sil.xiiij. Tum Atine nimiū ardenti vicina typhœo. ¶Euphrosyne vel euphrosyna sic elęemosyna, & vtrūq; p y græcū scribitur, prius est mulieris & vnius gratiarū nomen.

Euphrosyne. Elęmosyna. Felsina. Fiscina. Gausapina. ¶Fœmina notum est. ¶Felsina puto me legisse in lu. ¶Fiscina nassa ex iunco vimineo. Colum.lib.xi. Pressaq; flameola rumpat fiscina calta. ¶Fuscina tridens. Marti. Fuscina dente minax, nexu fuit anchora curuo. ¶Gausapina vestis quedā. Mart. Mense vel augusto sumere gausapinas. ¶Lamina notū est machina, vide a ante c. ¶Mnemosine vide e ante m. ¶Mutina æ. oppidū. vide a ante l pharsalos ¶Nundinę notum est. ¶Patina in.ij.sat.Persij.

Mutina. Ruspina. Sophrosyna. Sarsina. ¶Pagina in.v.eiusdē. ¶Proserpina, video an̄ s. ¶Ruspina vrbs aphricę. Sil.lib.iij. Quęq; pcul cernit nō æquos Ruspina fluctus. ¶Rhesina variat vt hic rhesinatus vide e ante s. ¶Sophrosyna cū y græco mulieris pprium. ¶Sarcina per c lr̄am vnde sarcino as. verbū satis notum est. ¶Sarsina p s. lr̄am in secūda syllaba Vmbriæ oppidū, Plauti patria. Vnde Sarsinas atis. Sil.lib.viij. Vel rastris laudande Camers his sarsina diues Lactis. ¶Statina æ. vel

Statina. Sibina. statinæ arum. insula in littore cāpano. Stat. circa finē li.iij.syl. Aenariæq; lacus medicos, statinasq; renatas. ¶Sibina telum quoddā. Ennius apud Festum Illirici restant sicis sibinisq; fodantes. ¶Trutina æ. Trutino as. Persius. Castiges trutina &c. ¶Xerampelinæ natura mobile est vt gausapina. ¶Fœmininū masculini regulam seruat vt domina, asina, fidicina.

Secunda exceptio.

¶Propria fere pducūtur vt Leuinus, lupinus, altinū, arpinum, virginia mulieris nomē in.xiij.li.Sil. sic virginius. Gabinus, Charinus, cōtra quendā alioqui doctissimū. Mart.lib.iiij. Quare non habeas

charine purum, phal. est. sic carphinia, cebrinia, matrinia, gabinia, & quę piscium sunt. Coracinus, echinus & hærbe nomē staphilinus. Volscini, Leontini &c. gentilia. ¶ Tollunt hinc quędā ex prima exceptiōe nota vt ruspina &c. cum his Ariminū, vide i ante m. ¶ Alemonius vt quidam notarūt. Arsinoe mulieris nomē apud Flaccū lib. v. ¶ Alcinous apud Martialē, & alios. ¶ Albinoua nus apd' Hora. ¶ Cælinus p æ diphthōgon aut vt alij habent p i Cilin⁹ viri nomē. Sil. li. vij. Cęlin⁹ arreti tyrrhenis orit⁹ in oris. Cyminus cū y gręco in pria syllaba a cymę nomę i. fluctuare & exęstuare. Est lac⁹ & mōs hetrurię. Ver. li. vij. ęnei. Hi soractis hn̄t arces flauiniaq; arua. Et cymicij cū mōte lacū lucosq; capenos. Sil. li. viij. Stagna tenēt cyminiq; lacū. ¶ Euxin⁹ pducit tm̄ licet in perihe. corripiat, vbi forsā axen⁹ nō euxin⁹ legendū est, vide e an̄ n xeniū. Earinus vide pfationē toti⁹ opis vbi de ppis loqmur. Fucinis duplex italię lac⁹, vn⁹ Marsorꝝ, alt Volscorꝝ. Sil. li. iiij. Viridi quē fucin⁹ antro nutrierat. ¶ Fulginia vrbis nomē in eo. li. ¶ Fuscin⁹ viri nomē Iu. sat. xiiij. Pluria fuscine sūt & fama digna sinistra. ¶ Frusino, vide u an̄ s. ¶ Gallicin⁹ viri nomē. Sido. li. viij. Sancti & gallicini manu osculata, phal. ē. ¶ Gessomin⁹ viri nomē. vide e an̄ t. hyppetaon. Hebrin⁹ viri nomē. Sil. xiiij. Troianusq; hebrin⁹ structis q noīa muris. ¶ Herminius viri nomē in. xi. ænei. Licinus viri nomē cum y gręco in. i. Hora. Tonsori lycino &c. sic Licinius viri nomē. Lauinium variat, vide ante u. Matinessa loci nomē apud Mar. lib. iiij. Morinus vir & gens gallica q vulgo Morinēsis dicit. Sil. Et morinum pugnas ęris stridore cientē. Verg. ænei. viij. Extremiq; hoim morini rhenusq; bicornis. Myrinus cū y græco in prima syllaba viri nomē. Mart. in xenijs. Nuper quū Myrino peteret missio læso. Pachynus (licet Priscianus corripiat) solū pduces, vide a ante c. Stertineus viri nomē apud Hora. sic statineus corripi quidā notauit. Scatinia rectius pducit, vide a ante t. Sardinia regio Mart. lib. iiij. Nullo fata loco possis excludere quū mors Venerit in medio tybure. sardinia est. Petrarcha in. vi. aphri cę. Sardinięq; latus medijs discrimiat vndis. Idem errore grāmaticorꝝ circa ppria imbut⁹, male idē nomē pduxit in. ij. aphricę dicēs. Trinacrię & crasso diues sardinia cœlo. Tarquini⁹ viri nomē, Oui. ij. fast. Hoc cupiunt frēs Targniusq; pater, aliqn̄ est trissyllabū Targnus & tū producit. Manil. li. v. Aut Brutū atq; parē Tarquinū & Horatia facta. Titinius cuiusdā medici nomē, vt vult Bebel. Taurominū mons asprim⁹ in sicilia, sup quē & oppidū taurominū est, hic taurominita et tauromitan⁹. Lu. li. iiij. Tauromitanā vicūt feruore carybdin.

Alemonius. Arsinoe. Cælinus. Cymin⁹. Fucinus. Fulginia. Fuscinus. Gallicin⁹. Gessominus. Hebrin⁹. hermini⁹. Licinus. Matinessa. Morin⁹. Myrinus. Stertine⁹. Sardinia. Targni⁹. Titinius. Taurominum.

Errauit igitur teste etiam Baptista Pio, Apollinaris, & id quidem in eodem noie bis, dicẽs. Vel taurominitana quod carybdis, phal. est. ¶ Torini quidã populi. Vale. flac. lib. vi. Mellis honor torinis ditat sua mulctra satarchen. ¶ Ticinus a doctis pducitur tantũ, vide i ante c. ¶ Vtinum oppidi nomen, teste Nestore. Vatinessa. vide a ante u. ¶ Asinius viri pprium etiam corripit, sic sine dubio plura vt deriuatiua vel primitia, at nõ capit oẽs pisces sup quos funda cõijcit.

Torini. Ticinus.

Tertia exceptio.

¶ Producunt deriuatiua in inus a, um. vt bouinus, perusinus, venusinus, fesceninus a Fescenio vrbe cãpaniæ, vnde versus fescenini qui in nuptijs canebant quos alij a fascino dici putant, quia incãtamenta arcere putãtur, & sic contra primitiui naturã pduceretur. Sene in Medea. Exute solẽnes digitis marcentibus ignẽ, Festa dicax fundat cõuiuia fesceninus, versus est spõdaicus. Matuta. i. aurora, vnde matutin⁹, vesper vespertinus, iustus iustinus, vnde Iustinian⁹ quod cũ Philelpho nollẽ corripe, vt vulgus ineptũ dicẽs. Dat Gallienus opes & sanctio Iustiniana. Augustus, Augustinus, elephantinus, mustelinus. formicinus, ouinus, mediastinus, clandestinus, quæ duo ab astu vrbe deducũtur, in qbus Alexãder, Sulpitius, Tortellius cũ multis alijs hallucinant. Est itaq clandestinus occult⁹ quasi clam de astu, hoc est vrbe, hinc verbũ clandestinare. Lucil. Clandestino tibi qd cõmissum fuerat, mediastini vident dici a medio vrbis, famuli vilissimi qui in medio sunt nutus oim obseruantes, vt omibus pareant, quos hodie lignarios & bacularios dicim⁹, vide Calepinũ, qui multa bene de hoc dicit. Lucre. lib. i. Oportet naturã clandestinã cæcamq adhibere. Idem lib. ij. Significat clandestinos cæcosq subesse. Manil. li. i. Et clandestinis surgentia fraudib⁹ arma, sic cũ cæteris, Sil. Hora. ad Villicũ. Tu mediastin⁹ tacita pce rura petebas. Lucil. li. xvij. Villicũ Aristocratẽ mediastinũ atq bubulcum.

In⁹ in deriuatiuis. Clandestinus. Mediastinus.

Demuntur hinc.

¶ Crastinus, diutinus, serotinus. perendinus, pristinus, hornotinus protinus, quatinus, sed hæc duo aduerbia sunt, & quæ fiũt a nomĩb⁹ materiarũ, lapillorũ, vel gẽmarũ, vnguentorũ, odorum, colorũq vt gausapinus, faginus, oleaginus, cedrinus, adamãtiuus, ianthin⁹ hiacynthinus, amethysthin⁹, cristallinus, amaracin⁹, amygdalin⁹ bõbycinus, byssinus, carbasinus, myrrhinus, murrha, gẽma, vnde fiunt vasa murrhea vel murrhina, teste Beroaldo, crocinus, glaucinus, prasinus, smaragdinus, sandicinus, spadicinus, onychinus, tyrianthinus, xerãpelinus. corripe itẽ hiccine cũ chimerinos, oporinos, therinos, earinos, vide i ante m. chimerinos. Martia. lib. ix.

Et turbata breui questus cristallina vitro myrrhina signauit, seposuitq; decē. sic idē cum cæteris frequēter. Ideo male dixit Riga. Crystallina fuit facta fenestra decens, male quoq; hunc imitatus est Petrarcha dicens in. iij. aphricę, hanc gorgonis ora Cristallinus habēs clypeus tegit inq; tenebris. Lucre. lib. ij. Sicut amaracini blandū stactęq; liquorē. Idē alibi Deniq; amaracinū fugitat sus, & timet omē vnguentū. sic in adagio, nihil cū amaricino sui. ab amaraco herba vnguētaria. Idem in. ij. lib. In quo iam genere in primis adamātina saxa. Prima acie cōstant ictus contēnere sueta. Proper. li. iij. Colchis flagranteis adamātina sub iuga tauros. Horati⁹. i. car. ode. vi. Quis martē tunica tectū adamātina. Asclep. est. Ergo indocte dixit Petrarcha lib. ij. epist. ad Bernardū Rutenēsem, Vox adamantina est, calamus quoq; ferreus, omis prōptus ad insulsus. dicere potuisset vox adamantęa est &c. vt Oui. vij. met. Ecce adamāteis Vulcanū naribus efflant, & sic pęnultima p æ diphthōgon scribit. Prudētius in psycomachia. Has inter species smaragdina gramīe verno, male autē Riga in li. Hester. Seq; smaragdinus miscet vtriq; color. male quoq; Gualterus in arte poetica dicens. Luce smaragdina vel syderis instar ocelli. Catul. Fulgebat crocina cādidus in tunica. Mart. lib. ix. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Idem lib. x. Quū potes amethystinos trientos, phal. est. Sidonius in propentico. Narcissos hiacynthinosq; flores, phal. est. Oui. x met. Annua prælata redeūt hiacynthina pompa. Persius. Hic aliquis cui circa humeros hiacinthina lęna est, aliqui legunt & ianthina lęna est, vt Britānicus, qui si ęo cōmento voluerit hiacynthinus, pduci ei nō credimus sine veterum testimonio, neq; em̄ Alexandrū nequā dignū puto imitatione in cōplusculis, veluti vti dicit. Pelle hiacynthina cęli color eminet alti. Iacobus goudanus vt diceret tantū pduci testatus est apud poetas qui videnť corripe, legi debere hiacynth⁹ a. um. Mar. li. viij. Fœmineū lucet sic p bōbycina corpus. Idem lib. i. Vilis cōtaminat vnco Vibica lingonicus tyrianthina bardocucullus. Idem Coccina famosæ donas & ianthina mœchę. Verg. Qm̄ tibi pocula ponam. Fagina &c. Idē. ij. gęor. Trudiť e sicco radix oleagina ligno. Serenus. Fertur amygdalinæ succus micis esse bibendus.

Crystallinus. Amaracinus. Adamātinus. Smaragdinus. Crocina.

Quarta exceptio.

¶ Aginor, teste Calepino verbū primæ deponens. i. vilia negocior. Aginator qui paruo precio seu lucro moueť ¶ Acynacis cū y græco in scd'a syllaba gladius psicus. Val. flac. lib. vi. Insignis manicis insignis acynace dextra. ¶ Architriclinus magister triclinij qui cœnationi pręest omia curādo, & diciť a cline. i. lectus sup quem

Aginor. Acynacis. Architriclinus.

discumbitur. vnde hexaclinos & quicquid hinc est ꝑducit. Manil. li. v. Nunc iam luxurię pars & triclinia tēplis Concertant. Ideo mēdum est apud Vergiliū in coppa. Triclinia vmbrosis frigida harundibus. aut ꝑ syncopā triclina legendū est. ¶ Camin⁹ fornax non infumabulū vt indocti tradūt, nota est ꝑductio. ¶ Catinū, vide a ante g. laganū. Cyminū vel y græco in v vsu cuminū. Persius. Et pallentis grana cymini. ¶ Couinus currus britannicus apud Mart. lib. xij. ¶ Destinat⁹ ꝑducit necessitate quadā a Iuuenale in sat. iiij. dicēte. Et domini gladijs iam destinata sed olim. Prodigio par est in nobilitate senectus. alij corripiunt vt destino & obstinat⁹ semp. Ver. ij. æneі. Et me destinat aris. Hora. ij. car. ode ante pęnultima. Rapacis horchi fine destinata. vsus est iambicus trimeter catalectic⁹. Catul. Sed obstinata mente ꝑfer obdura. Scazō est.

Triclinium. Hexaclinos. Camin⁹. Cyminū. Couinus.

¶ Echinus vtcūq̧ capias, vide e ante c. ¶ Festinus festino. ¶ Gelasinus catagelascinus, Inquilinus, morticinū. ¶ Opinor, inopinus, opinio, omino. ¶ Pastinaca. Propino, Popino. Puluinar, puluinus. Supinare supinus, sagino salinū. ¶ Telchines. tintinabulum ex dictis nota sunt.

I añ P.

I Ante p corripit, vt Antiphus viri nomē, sic Antipho adulescentis nomen apud Terentiū. Sunt qui dicāt antiphos ꝑduci. Ego testimoniū desydero. Sta. ix. theb. Sternit hyona chromis, chromin Antiphus, antiphon Hypseus.

Exceptio.

¶ Aliphæ hinc aliphanus, vide a ante l. ¶ Caiphas variat. Iuuēcus. Pulchra caiphę collucent atria sedis. Sedul. li. v. Protinus ad tristes Caiphę deducit ędes. ¶ Coliphiū, vide o añ l. ¶ Enipeus vel enipheus, vide e añ n. ¶ Euripus interptat irrequiet⁹, mare est int Bœotiā & Eubœam qđ fluit refluitq̧, fuit hoc noīe philosophus quidā eadē q̄ntitate seruata. Luca. li. v. Euripusq̧ trahit cursum mutantibus vndis. Sil. lib. xiiij. Euripi magis vnda fluit pontūq̧ sonātem Eijcit angusto violentius ore ꝑpontis. Sido. in laudibus Narbonis. Euripus sibi machinā tetendit, phal. est. ¶ Maniplus ꝑducit tantū, teste Martiano Capella, quē Ferettus imitat q̄bus credo donec correptio liqueat, licet Seruius author sit variari in illđ. xi. ęnei. Tu Voluse armari Volscoꝝ edice maniplis, Edice ꝑ edic.

Caiphas. Euripus. Manipl⁹.

¶ Obstipus a. um. obstipo as. cōstipo & cætera a stipo as. vide in primis i ante p. Hora. Stes capite obstipo multū similis metuenti. ¶ Quidam geminant p vt notat Nebrissensis. ¶ Racipalis, vide a ante c. ¶ Seriphos vna cycladū. Seriphum oppidum est. Papi. in i. syl. Cyclades hinc spretæ myconosq̧ humilisq̧ seriphos.

Seriphos

I Ante q corripit, vt antiquus, obliquus, qa ab equus est. excipitur siliqua, vnde verbum siliquare vide e ante n, ganeo, aliquis, aliquãdo, vtiq;, reliquus, reliquiç, vndiq;, deniq;, & siquid ab his fit corripiemus. I añ Q. Siliqua.

Ante r corripitur, vt anticyra. Horat, Nauiget anticyrã. almyrotes. i. marinus. Mar. li. x. Cidestare putabis almyrotẽ, phal. est. Ephyre es. i. corinthus. scribit cũ y græco teste Nestore. Oui. in epist. Medeç. Hic Ephyren Bimarem, scythia tenus ille niuosa Omne tenet ponti qua plaga læua iacet. In his nõnullos errasse comperies quisquis grãmaticorũ volumina diligenter discuties. Notent cõposita, suspiro nimirũ &c. I añ R.

i

Exceptio.

¶ Apyrinũ cum y græco in secũda syllaba vide u ante b tuber. Sũt autẽ apyrina poma quædã. ¶ Archimagirus coquorũ princeps archos princeps est, & magirus cocus. Iu. sat. ix. Finxerũt pariter librarius achimagirus, nec dicit a machęra vt Vgutio somniat. Apyrinũ archimagirus.

¶ Busiris deus quidã gentiliũ. vide a añ s thrasius. vbi Oui. pducit vt cæteri. Calepin⁹ putat variari p correptiõe citans Papi. in xij. theb. Non trucib⁹ mõstris Busirim infandũq; dedisti. diligẽter plegi Papiniũ, nec istud vsq; notaui, nõ dubito esse mendã qa etiã prima variat. Tu itaq; ne corripias nisi exploratior fuerit tibi hic loc⁹ Papinij. ¶ Butyrum cũ y græco interptat bouis caseus. nã tyros caseus est, a græcis pducit teste Nestore, latini variant. Valgius lac niueũ butyrũq; nouum cum melle comedit, hunc secuti sunt Macer & Serenus. Egnatius, Molliq; subacta butyro. Sido. ad Catullinum. Infundens acido comã butyro, phal. est. ¶ Bechyres in peri. Busiris. Butyrũ.

¶ Collyriũ cum y græco in secũda syllaba, medicamentũ oculorũ, & apud Columel. etiam ventris. Hora. sat. v. Hic oculis ego nigra meis collyria lippus Illinere. ¶ Cosira vide o añ s. ¶ Camyros vrbs, græce habet ei diphthõgon, pductionem ostẽdit Nestor ex Homero. ¶ Cypirus, vide i ante p. ¶ Corcyra cũ y græco insula Dalmatiæ adiacens. Luca. lib. ij. In portus corcyra tuos seu læua parat. Cercyra cũ e secunda vocali in prima & y græco in secũda. i. corinthus, pducit teste Nestore. ¶ Deianira mulieris nomẽ. Oui. ix. met. Nomine siqua suo tandẽ puenit ad aures. Deianira tuas quondã pulcherrima virgo. ¶ Deliro, delirus, pdelirus, pducuntur tantũ, vide i ante r lira & lyra. Collyriũ camyros Corcyra Cercyra. Deianira

¶ Epirus epirota, vide e ante r. ¶ Equiria. Oui. iij. fast. Altera gramineo spectabis equiria campo.

¶ Ilaira Leucippi filia quã pollux deperijt, soror eius Phœbe dice-
Ilaira. batur quã Castor amauit Proper.lib.i. Non sic Leucippus succen-
dit Castora phœbe Polluce cultu non Ilaira soror. ita legit Beroal-
dus, qdam tñ libri habent thelaira p th aspiratũ. ¶ Magirus, vide
archimagirus. ¶ Lairus viri nomen, a lair ideo recte dixit Riga
Lairus. teste Nestore Mente leui splendet curata nata lairi. Notauit hoc Ne
stor. Ithyrei populi dicunt etiã y græco in u verso Ithurei, vide u añ r.
Papyrus ¶ Papyrus cum y græco hinc papyrius & papyrianus. Iu. Crescit
multa dãnosa papyro, Mar.lib. viij. Heu q̃ bene nunc papyriane
Annæi faceret manus sereni, phal. sunt. Manil.lib.i. Conditor vt
pyrrhi per bella papyrius vltor. ¶ Petosiris astrologi nomen.
Iu.sat. vi. Nulla videt aptior hora cibo nisi quã dederit Petosiris.
Podaliri ¶ Podalirius medici nomẽ apud Ouid. in fine. ij. de ar.aman.
us. ¶ Phillirius, vide i ante l. ¶ Rabirius viri nomen. Mart.lib. vij.
Rabirius Astrapolumq; tua cepisti mente Rabiri. ¶ Sapphirus lapillus, vi
sapphir⁹ de e ante r. beryllus. ¶ Semiramis idis Nini vxor. Oui.iiij. meta.
Semira- vbi dicit altã Coctilibus muris cinxisse Semiramis vrbem.
mis. ¶ Stantyra cum y græco orum, plurale tantũ vrbs. Oui.i.trist. Sal-
Stantyra tus ab hac terra breuis est stantyra petẽti. sic habẽt plurimi libri, sed
Nestor legit tenthyra cũ aspiratione in secũda syllaba, qđ nomen
dicit variari, pductio iam patet, de correptiõe. Iu.sat. penultia. Qui
vicina colunt vmbrosæ tenthyra palmæ, pp̃ter dubiã lectionẽ mal
lem cũ Iuuenale corripe. ¶ Tenthyra iam dictum est in stantyra.
¶ Thelaira in Ilaira. ¶ Vechires cũ ch aspirato populi. Priscian⁹
Vechires in perihe. Byzeres primi iuxta quos terra vechirum.

I añ s. Ante s corripitur, vt Acrisius viri nomẽ. Oui.
iij. met. An satis acrisio est, notant gemiata vt pharissæus,
teste Georgio valla. Iuuẽc⁹, Ecce pharissæi sadducæiq; do
losi. Idem alibi, Inde saducæi tali cinxere latratu, Riga, Seduli⁹ & plu
res male corripiunt pharissæus.

Exceptio.

¶ Amethysus, vide e ante t. amethysthus. ¶ Amphisa vrbs Pho
Amphi- cidis. Luca.lib.iij. Phocaicas Amphisa manus, scopulosaq; cyrrha.
sa. ¶ Amphrysos vel us. fluuij nomẽ, vide i ante u sperchius. Am-
amphry phisus Dryopes filius apud Nasonẽ in.ix.met. ¶ Anchises no-
sus. men ex Vergilio notissimũ. ¶ Aruisium Chij p̃montoriũ, vñ
aruisius.a.um. Verg. in Daphnide. Vina nouũ fundam calathis ar
uisia nectar. ¶ Amison vrbs ponti, teste Calep. ¶ Cambyses pa
Cãbyses. ter Darij dictus Nabucodonosor. Luca.li.x. Cambyses longi po-

pulos ꝓuenit ad æui. ¶Carisianus viri nomen, ergo etiã carisius vt ego opinor, quia se habent vt Iulius iulianus, quintilius quintilian⁹, vbi possessiua transierũt in ꝓpria. Mar. lib. vi. Nil lasciui⁹ est carisiano, phal. est. ¶Crinisus fluuij nomen. Verg. v. ęnei. Troia Criniso conceptũ flumię mat quę genuit. ¶ Cæphisus, vide e añ p. Cogisantra sed multi per e cogesantra dicũt, vide o ante g. ¶Donysa, vide o ante n. ¶Dionysius bacchus & vir, vide i añ r syrus, hinc dionysęus a. um. cuius secundã contra alioꝝ morem videt mihi ꝓduxisse. Sil. lib. iij. Ac nebrissa dionysęis concita thyrsis, habet y græcũ in tertia syllaba. ¶Diuisi diuisum diuisio. ¶Elisa dido, vnico s, teste Nestore. Oui. in epist. Nec cõsumpta rogis inscribar elisa sichę. Claudian⁹ cõtra oĩm morẽ corripuit, ideo ipsum nõ imitabor dicentẽ in. i. lib. contra Rufinũ, Inuadit muros elisę notissima dudum Tecta petit, sed forsan locus est mendosus. ¶ Elisæus, ꝓphetæ nomẽ. Sidonius in eucharistico ꝓduxit dicens. Quięq; duplex quõdam venisti in pectus elisæi, hic synæresi vsus ẽ. ¶Gauisus vt notũ est. ¶Helisos, ꝓ quo mſti legũt ilissos fluuius atticę regionis. Papi. iiij. theb. Quos pigra vado langia taceti Lambit & anfractu ripaꝝ incuruus helisos. Idem. xij. theb. Celauit geticos crispis heliseos amores. ¶Larisa vnico s teste Nestore, vrbs ætolię. Sta. ij. theb. Posthabita est larisa iugis. larissa autẽ gemino ss est Thessalię oppidũ, hinc larissęus a. um. Luca. lib. vi. Atq; olim Larissa potens. ¶Lalisio onager adhuc paruus. Mart. in xenijs. Dũ tener est onager solaq; Lalisio matre Pascit hoc infans, sed breue nomen habet. ¶ Moyses. Sedulius. Clarum videre Moysen. ¶Ocrisia mulieris nomen. Oui. vi. fast. Nãq; pater Tulli Vulcan⁹ Ocrisia mater. ¶Paradisus etiã vrbis nomẽ. Sido. lib. vij. Iam te circũstant paradisi milia sacri, hic masculinũ est ¶ Paralysis cũ y græco in tertia a paralyo. i. dissoluo, nec fit a læsio vt inepte dixit Alexander. Præcedente para breuiat lǽsio longa.

Carisianus. Carisius. Crinisus. Dionysęus. Elisa. Elisæus. Helisos. Larisa. Lalisio. Moyses. Ocrisia. Paradis⁹. Paralysis.

I añ C.

Ante t corripitur, vt conditio Mar. lib. ix. Accipe & hoc munus cõditione mala. Natalitius, saturnalitius, prætoritius &c. Idem lib. vij. Ad natalitias dapes vocabar, phal. est. prochyta insula. Ammodites serpentis nomẽ, nauta, orbita &c. Adytũ cum y græco licet græci ꝓducant. si Calepino credimus. Verg. ij. æneí. Isq; adytis hæc tristia dicta reportat. sic cæteri. Polymitus a. um. oẽs syllabas corripit teste Nestore cõtra Rigam dicentẽ in genesi. Quæ polymita fuit oscľa dãdo patri, sic Monomita, dimita, trimita. Est autẽ vestis polymita varioꝝ colorũ,

polymitarius qui polymitas facit. hexamita sex colorum &c. Idē dicit

Polymitus. Calepinus. Mitos cum i nostro sine aspiratiōe filum est qđ liciū dicitur. poly cum y græco multū. mithos autē cum th aspirato & similiter cum i nr̄o fabula dicit, & priorē pducit. Capella lib. ij. Nūc ergo mithos terminat infiunt. Iambic9 est trimeter archilochius, hoc

Mitos. Mithos Lecythus

vt plurima alia meū est, nam ante me cæteri omino in his & alijs vel errauerūt vel dubitauerunt. Alphita viri pprium Neophitus, pselytus, blanditiæ licet ex blanditū deducat. Lecythus contra Alexandrum Sulpitiūq;, quia corripit ab Homero. viij. odyssææ teste Nestore Funditus &c. Notent ex generalib9 nota vt lacessitū etiā, licet quidā dicant preteritū esse tam lacessi q̄ lacessiui.

Exceptio.

¶ Producuntur deriuatiuę formę græca in itis & ites & ita, vt leuites leuitis, samarites samaritis idis, moabita moabitis idis. anachorita, eremita, margarita, licet quidā chr̄ianorum corripuerint palæstrita, mēphitis, tauro minita & hinc tauro minitan9, vt samarita samaritanus, tomito tomitanus, sybarita vnde sybariticus, hasbita hasbytes gentile nomē. sic Hasbyte es, mulieris nomen. Gadites gadita gaditis gaditan9. Oceanitis idis. Argitis andromitis &c. ¶ Pro-

Itus.

ducūtur quoq; in itas, hmōi nomina e nomīb9 formata, auritus, auitus, patritus, mellitus, recutitus, maritus, vnde maritare. Cerrit9

Cerritus.

gemino rr. teste Nestore quasi cereritus. i. insanus & cereris ira vexatus. Hora. sat. xiij. Cerritus fuit an cōmotus crimine mētis. Claudianus, cōcutit & glæbas fœcundo rore maritat. seruitus vt seruitium corripit. Ex dictis liquet Seduliū in lib. iiij. Prætereunsq; viæ dn̄s loca samaritanę, nō recte samaritanus a. um. corripuisse, nec Sidoniū recte corripuisse tauromitanus, vide i ante n in secūda exceptione sic prouidendū ne corripiamus abderites abderitanus &c. ¶ Pro

Titius.

ducuntur noīa a verbis in titius, veluti suppositititius, arreptitius, cōmentitius, fictitius, surreptitius &c. a nomibus corripitur vt patritius. Mar. lib. v. Hermes suppositititius sibijpsi est. phal. est. sic in argumento Menechmorum. Hic fuerat auitus ille surreptitius. Iābicus tri. Archilo. sic in plogo eiusdē fabulę. Adoptat illum puerum subreptitium. similiter est iambicus trimeter archilochius, hæc & similia caute cōsyderanda sunt, vt tanaitic9 a tanaitis idis. vel a tanaites & hoc a tanais. Sido. in. ij. panægy. Caucasus & scythicę potor tanaiticus vndę. ¶ Produc quoq; in itim. aduerbia a nomibus viritim. Sil.

Itim.

li. xvij. Lux atrox micat & presens astare viritim. Creditur. Nomina lapidū in ites quia deriuatiua sunt, ex dictis liquet pduci, veluti pyrites, thonites, actites, selenites, q̄ & plura apud Priscianū in peri

hegesi legũtur. Eadem ratio ne ꝑducitur sorita vel sorites argumẽ tationis species, vide o ante r. ¶ Aquitania regio galliç cuius po puli aquitani sunt. Tibul. lib. i. Hunc fore aquitanas posset qui fun dere gentes. Bapt. mantuanus in exhortatiõe contra infideles hoc vt alia cõplusculа per indiligentiã corripuit, ideo eum nec in hoc nec in pluribus imitabor, licet alioqui fuerit doctissimus. ¶ Aco nitum hærba venenifera. Oui. i. met. Lurida terribiles miscent aco nita nouercç. ¶ Amphitrite es. Neptuni vxor, pro mari poniť vt in eodẽ libro. Margine terrarꝫ porrexerat amphitrite. ¶ Archi tas philosophus. Propert. lib. iiij. Me creat architç soboles babylo nius orops, ideo teste Bapt. Pio indocte dixit Sidoni. in. i. panęgy. Quicquid anaximenes, euclides, archita, zenon, Archesilas, chry sippus, anaxagorasq; dederũt. ¶ Amithone. Sappho Phaoni. Vi lis Amithone, vilis mihi candida cidno. ¶ Agapitus quia grçce p η αγαπητοσ scribitur ideo rectissime dicendũ fuerat agapetus testis est Valla in Ioannẽ. ¶ Anitia mulieris nomẽ, ergo etiã ani tius si vsqꝫ sit. Auso. lib. i. epig. Ante quater plenũ consumpsit ani tia lustrum. ¶ Architectus corripiť vt opinor veluti archim agi rus. Arator tamẽ ausus est ꝑducere lib. ij. dicens. Qui fundamentis manet architectus in illis. verũ in plusculis minime imitãdus est. ¶ Aphrodite vel a. i. Venus, ab aphros. i. spuma ex qua nata puta batur ꝑduciť vt reliqua in ites itis, & ita a noĩbus formata. ¶ Ali thyia nymphç nomẽ a grçcis ꝑduciť tñ, licet Theodulus corripue rit, inepte, ꝑfecto vt multa alia inter q̃ est ꝑtoplastus, cui⁹ primã ꝑ duci liq̃t ex elegãtissimo hymno. Pãgæ ligua gloriosi prçliũ certa mis Alites ç. populi nomẽ. vide ballonoti o añ n. ¶ Berytus, vi de e ante r. ¶ Corytus, vide o ante r. at corythus cũ y græco siť r sed cũ th aspirato oppidi nomẽ corripiť sic Nestor cõtra Tortelliũ q̃a sine aliq̃ aspiratiõe cũ i nostro coritus ꝑ oppido scribi voluit. Verg. æneі. vij. Hic illũ corythi tyrrhena a sede ꝑfectũ. ¶ Coritha æ. vel corithe es. equç nomẽ. vide o añ r. ¶ Catamithus cũ i nr̃o & th aspirato in vltia syllaba puer quo q̃s abutiť. a cata. i. pro & mi sthon prçciũ, quasi ꝑ p̃cio vel mercede, ideo puer meretorius diciť hęc Calepin⁹ volẽs pęnultimã ꝑduci. Ego testimoniũ qď ille omi sit afferã. Auso. in epig. Aut Iouis Elysij tu catamitius eris. ¶ Co cytus, vide o añ c. In pãpis videť corripi, sed suspicor esse mendã. ¶ Castritius viri nomẽ Petrarcha ꝑduxit dicẽs. Si dulcis ager Liber tas aĩm Marcus Castritius armet. ¶ Corbitç teste Calepio naues sunt onerariç, quç in summo malo ꝑ signo Corbes hr̃e solebant. Plautus. Tardiores q̃ corbitç sunt etiã in tranquillo mari.

Aqtania
Aconitũ
Amphitrite
architas vel a
Amithone.
Agapit⁹
Anitia
Aprodite.
Alithyia.
Berytus.
Corytus
Catamithus.
Cocytus
Castriti⁹
Corbitæ

Damasitho. Ebosita. Eritus. Fortuit9 Gallita Galerita. Hermaphrodit9 Hyarbyta.

¶ Damasitho viri nomen apud Ouid. in Ibin. ¶ Ebosita mel ex arundinibus, vide e ante b. ¶ Eritus. Sidonius ad Fœlicem. Musas sat venerabiles eriti, phal. est. viri nom est. ¶ Fortuitus a. um. variatur. Papi. xij. theb. Aequa & fortuito ductę quater aggerę pinnę. Hora. li. ij. car. ode. xv. Nec fortuitũ cernere cęspitem, versus est alcaicus dactylicus, cui secũdus pes est iambus. ¶ Gallita mulieris nomen apud Iu. sat. xij. Galerita. i. alauda, vide colõ o ante l nec mirum, fit em̃ a galerus. ¶ Hermaphroditus Mercurij ex Venere filius. Hermes Mercurius, aphroditus Venus. Mar. lib. x. Odit amatrices hermaphroditus aquas. ¶ Hyarbita viri nomen. ¶ Hasbyte mulieris nomẽ apd' Silliũ legunt, prius habet y gręcũ in pria & posterius in secũda syllaba. ¶ Heraclitus philosophi nomen, qa græce scribit̃ p ei diphthõgon ἡράκλειτος testibus Hermolao Barbaro & cũ Ioãne Baptista Pio cæteris doctis vt Calepino &c. nec authoritate carent, Lucretius syllabarię structurę obseruantissimus vt ait Bapt. Pius, is inq̃ in. i. lib. ait. Heraclitus init quorũ dux agmina primus. adducit Pius apud Sidoniũ vbi huius nomĩs meminit. carmen græcũ. in quo heraclitus pducit̃. Sidoni9 in. i. paneg. Quicqd' Pythagoras Democritus Heraclitus: Defleuit, risit, tacuit, ita legit Pius quia cõiunctio quę (quã Hermolaus barbarus hic pperã offendit) est tollẽda, qppe quũ nõ legat̃ in bonis exẽplarib9, & sensui supuacanea sit asyntheto venusti9 & modificati9 decurrẽte. Fefellerũt igit̃ Hermolaũ Barbarũ (quẽ sequut9 est Aelius Nebrissensis) bonarũ lrarũ columẽ, praua exẽplaria. ¶ Ilithyia, vide i añ a.

Heraclit9

Idolothytus.

¶ Idolothytus cũ th aspirato sequẽte y græco dici potest idolo immolatus vel sacrificat9. & melius ponit̃ in neutro genere idolothytum, pducit̃ teste Nestore. ¶ Inuitus a. um. sic inuitare nota sunt.

Irrito

¶ Irrito prorito as. Verg. li. x. Irritatq; virũ telis. i. lacessit & puocat sed irritus. i. nõ ratus corripit̃. vt verbũ, hinc factũ irrito as. de quo vulgat̃ hic vsiculus. Irritat euacuat sed puocat irritat iras.

Lusitania

¶ Lusitania hispanię regio. Sil. lib. iij. Hos variatus agit, lusitanũq; remotis Extractum lustris &c. ¶ Mephitis terre putor est ex aqs sulphuratis & corruptis. hinc adiectiuũ mephiticus a. um. Verg. li. vij. Sæuãq; exhalat opaca mephitim. ¶ Misitius viri nomen: Mar. lib. iij. Quũ peteret patrię Misitius arua rauẽnæ. ¶ Nouitius vide i ante c. quia per c aliqui scribunt quũ rectius p t exaretur. ¶ Niciterium, vide i ante c. ¶ Nutritius, quia a lõgo supino deriuatur ideo recte dixit architrenius. Languida segnities Veneris nutritia tractat. ¶ Odites viri nomen vt onytes, sed exciderũt testimonia. ¶ Ophites, quia deriuatiuũ est in ites. ¶ Oritę vide o añ r.

Mephitis

Misitius.

Odites.

¶ Orithyia, vide i ante a. ¶ Paraclitus, vide e ante t paracletus. ¶ Pampitius viri nomē in Eucharistico. Sido. ¶ Polites viri nomen apud Papi. vij. theb. ¶ Pituita, vide in primis i ante t. ¶ Potitius viri nomē. Verg. æneí. viij. Lætiq; minores Seruauere diē primusq; Potitius author. ¶ Polygiton viri nomē. Auso. Thermarum in solio siquis Polygitona vidit. ¶ Parasitus parasitaster, & verbū parasitor aris. Iu. Ad cœnā quoties parasitus venerit infans dicitur a para. i. ad vel iuxta, & siton. i. cibus vel frumentū, siteia. i. sagina, nam parasiti sunt adulatores qui diuitū mensas vētris gratia sequūtur. ¶ Paralyticus cum y græco in tertia syllaba solutis neruis homo est, & ab Aratore pducitur. Surgens paralytice dixit Vectorem cōpone tuum. ¶ Sciblita, vide i ante b. ¶ Thersites æ. viri nomen apud Iu. & alios. ¶ Valitudo quidā hic excipiunt sed p erectius scribit valetudo a valeo vt dicit Geor. valla. lib. xiij. cap. xij. de denomīatiuis. Hora. Gratia, phama, valetudo cōtingat abunde. M. Manil. lib. i. Quæq; valetudo veniat. concordia quanta Bella facit.

Pāpitius Polites Potitus Polygitō Parasitus Paralyticus. Thersites

I. Ante u producitur, vt saliua, cōniueo, Persius Veh nisi cōniues. Male aūt Nebrissensis p indiligentiā in pteritis dicit. In. xi. prætereunt hæc. frigeo cōniueo. Sic deriuo. ¶ Duo corripiūtur vt niniue vrbis nomen, & symbriuiū y græcū in prima habens, flumē apud equicolos qui sunt supra tybur, & adhuc retinent nomen vt Marsus ait in illud. Sillij lib. viij. Symbriuio rastrisq; domant equicola rura. Rediuiuus secundam syllabam corripit.

I añ u. Niniue. Symbriuium.

O. Ante b corripitur, vt taprobane in perihegesi, licet Bapt. Mantuanus in quodam loco pduxit.

O añ b

Exceptio.

¶ Iacobus Iobus. October, virrobon, vtrobiq; & canobus vnde canobita, nūc canopus & canopita dicimus, teste Quintil. in. i. de institut. ora. Catul. Grata canobitis incola littoribus. Petrarcha in iiij. aphricę. Vnus vtrobiq; est, eadē mens pmanet & frons. de Virrobon testis est Goudanus longobardi, pducitur a Mantuano in exhortatione contra infideles. Iobus quia fit ex iob vt Iacobus ex Iacob, ambobus, duobus satis patet.

Canob.

O. Ante c corripitur, vt apocope, quia græce per o micron scribit, ideo errauit in figuris Alexander dicēs Quod fini tollit apocopa dat paragoge, sed excusat in figuris. Notet̄ e lōgis negocyū, pfoco, suffoco &c. qn̄qdem qn̄cūq;

O añ c

variant vt quando, at quandoque tantum producit vt vbique. Produc quoque propria in ocus e barbaris, qualia sunt Iodocus, Guinnocus &c. at que græca sunt corripiuntur, veluti Laodocus, demodocus &c.

Ocus in proprijs. ¶ Produc quoque deriuatiua in ocinium, qualia sunt latrocinium, patrocinium, tyrocinium, lenocinium & siqua sunt similia, cum verbis hinc deriuatis, aut contra. veluti patrocinor, latrocinor, lenocinor &c. Horat. sat. iij. lib. i. Quum dicas esse pares res Furta latrocinijs & magnis parua mineris. Falce recisurum simili te. Oui. ij. de arte. Siue latrocinij sub imagine calculus ibit. Manil. lib. v. Et lenocinium vitæ præsensque voluptas. Oui. i. trist. Causa patrocinio non bona maior erat. Manil. lib. i. Nec tyrocinio peccet circumque feratur.

Ocinium. Ocinor. Latrocinium.

¶ Iannocius viri nomen producit a Philelpho. ¶ Macrobius puto corripi per regulam de id compositione græca. Petrarcha tamen dixit in. ij. lib. epist. ad conuiciatorem. Parma æuo collapsa sui monumenta Macrobi Ostentat. ¶ Triochala producitur in. xiiij. lib. Sillij.

Iannocius. Triochala.

Ante d corripitur, vt exodus.

O ante d

O Exceptio.

¶ Produc deriuatiua græca ab ode. i. cantus facta, veluti geodes. i. terrenus. capnodes fumosus, thiodes sulphureus, melodes & rectius forsan per œ diphthongon melœdes veluti melœdia & melodia. Et est melœdes dulcia carmina canens poeta. Sido. lib. ix. Proculus melœdes insonare pulsibus. Iambicus trimeter. Hilarodus hilaris cantor, sic palinodia, sic prosodia sed per œ diphthongon prosœdia rectius dicitur, vt rectius psalmœdia dicitur quam psalmodia. Philel. ix. v. Liber eris satyra, tres palinodia, meme Stesichorum facies. Est contrarius cantus a palin. i. rursum, hinc est adagium. Palinodiam canere. Epodus contra Sulpitium, nam tritum abusum non vsum sequitur, nam (vt recte ait Nestor) græce per ω mega scribitur. Authoritatem a Nestore omissam ego sufficiam. Sidonius ad Fœlicem. Sermonumque sales nouumque epodon, phal. est. Terentianus. Præmisso hexametro dulcem subnectit epodon Auso. in epig. Dactylicos, elegos choriambum carmen epodos socci & cothurni musicam carpentis impone tuis, nam tota supellex. Vatum piorum chartea est. dicitur ab epi & ode carminis genus est, de quo videbis apud Horatij interpretes. Exodium hinc non est sed ab exo. i. extra & hodos. i. via, extrita aspiratione vt in periodus, synæresis, argyrippus, aristippus &c. Est enim exodium ab exodus imminutum, & significat exitum actionis. i. cantum vel ridiculum aliquid, vel gestum quem histriones in fine comœdiæ vel tragœdiæ, vel etiam scenæ cuiuscumque exhibent, vt populo risum moueant, id quod quotidie fieri videmus a barbaris, nec aliud videtur mihi voluisse. Iu. in vi. sat. dicens. Vrbicus exodio risum

Melodes. hilarodus. Palinodia. Epodos. Exodium.

mouet atellane Gestibus autonoes &c multi crediderūt ab ode deduci, nōnulli qb⁹ ipse suffragor ab exodos. Exodijs pcipue in atellanis vtebant. Nestor vult etiā erogationē significare, ab exodrazo.i.erogo, mlta dicit Nestor vide si libet. nos q̄ntitatē rite docuimus. ¶ Botrodū celtiberię oppidū. Mar.lib.i.epi. Et delicati dulce botrodi nem⁹. Iābicus trimeter est ex q̄ q̄ntitas mime liq̄t. Idē li.xij botrodū plateamq; celtiberis, phal.est. ¶ Custodio is. vt custos odis, custodia. ¶ Erodio vel erodius auis p ω mega scribit, teste Nestore. ¶ Emoda ę. oppidi nomē. Val.flac.li.vi. Iūgit opes Emoda suas, sua signa secuti Axamatę. ¶ Emodus mōtis nomē, vide solis o ante l. ¶ Glycerodes.i. melodes. patet. ¶ Herodes. Persius. Herodis venere dies. ¶ Hierodę sacri cātores, patet, vt melodes. At herodotus corripit. ¶ Herodion & herodianus vt herodes. ¶ Laodoc⁹, vide a ante o. ¶ Nebrodes mōticuli nomē ex q̄ nascit hymera. Sil.xiiij. Nebrodes gemini nutrit diuortia fontis. ¶ Orodes viri nomē. Verg.x.æneí. Iacet altus Orodes. ¶ Thermodon cū th aspirato fluuij nomen est. Verg.ænei.ix. Quales threicię quū flumina Thermodōtis, hic Seruius ait thermodoon & p syncopā thermodon. Ego vo nondū inueni vsum in q̄ necessario sit tetrasyllabū, nam pdictus vsus est spōdaicus, ideo nūq; dixero scd'am corripi. Pris. in perihe. Int Amazonidas thermodō marti⁹ amnis. eodē mō Oui. vt videre potes in halys a añ l. Sil.li.ij. Thermodon ciaca munita in plia pelta. Idē li.viij. Perstrepit & tellus & Amazonius thermodon. ¶ O ante f nō inueni si inueniat volūt corripi. Botrodū Erodius. Emoda. Emodus Nebrodes. Orodes. Thermodon.

O Ante g corripit, vt syllogismus a Sidonio indocte productū dicente in.i. paneg. Quæ vel Aristoteles partitus mēbra loquendi Argumentosis dat retia syllogismis. Author huius rei est Hermolaus Barbarus vt in præfatiōe vidim⁹. Technolog⁹ de artib⁹ loq̄ns, hūc ineptū vulg⁹ artistam vocat. O añ g Syllogismus.

Exceptio.

¶ Produc agoge.i. ductio, vñ isagoge, synagoga, pagoga, pędagogus &c. qb⁹ adde Bagog⁹ viri nomē teste Goudano. Oc̄ogita facile occurret. Tolostobogi teste Hermolao i q̄ntū Plinij ca.xxxij. Bagog⁹.

O Ante l corripitur, vt Neapolis, & quicquid est a polis.i. vrbs. cōsulor autē pducitur vt simplex solor. O añ L.

Exceptio.

¶ Producunt deducta a poleo.i. vendo qualia sunt bybliopola, librorū vēditor, byblios cū y gręco in pria.i. liber. Pharmacopola, myropola medicamētorū vnguētorūq; vēditor. sic ychthyopola

lachanopola &c. Mart. in apophoretis de Lucano. Sunt quidā qui me dicunt nō esse poetā. Sed q me vēdit bybliopola puta t. Horat. Ambubaiarū collegia pharmocopolę. Produc similiter monocolon. dicolon, tricolon & cætera a colo n. i. membrū. vide in primis o ante l errauit in his Nebrissensis. ¶ Aetolia ætolus & quicqd hinc est. Oui. in. iij. amorum. Nec tanti Calidon nec tota ætolia tanti. Ver. æneí xi. Non erit auxilio nobis ætolus & arpi. Hora. epist. xix. Aetolis onerata plagis, mendose legit ætolijs. Sil. lib. xiij. Aetolos interfuit haud ignobile nomē, mēdose vulgo habet ætolidas, licet ita Marsus legat, p appulis qbus Diomedes impauit: ætolus. Stat. vi. theb. Ergo vbi luctandi iuuenes aniosa citauit Gloria terrificos humeris ætolus amictus. Exuit, de Tydeo loquit Diomedis patre. ¶ Aeschatocolicon vltimā paginā & libri finem dicim⁹, teste Domitio. Mart. li. ij. Spectas æschatocolicon seuere, phal. est. scribit cū æ diphthongo & ch aspirato in secūda syllaba, fit pculdubio a colō: id est membrū. ¶ Capitoliū vnde capitolinus tā pprium q̄ appellatiuū. Oui. x v. me. Frustraq; erit illa minata. Seruitura suo capitolia nostra canopo. ¶ Cymolus cū y græco vrbis nomen, vñ cymolius a. um. Oui. vij. me. Hinc humilē myconō cretosaq; rura cymoli. Florentēq; cythnon. scyrō, planāq; seriphon. hic n in cythi non liquescit. ¶ Deolis nymphę nomē, teste Goudano. ¶ Gęolophus dictū est in regula de o in cōpositione, pducit teste Nestore apud Theocritum in. i. edyllio, & interpretat terrę tumulus, gęa est terra, lophos vero tumulus. ¶ Idolum qa græce p ω scribit vt doctissimi qq; testant, & (vt Nestor ait) pducit ab Homero. x xiij. iliados, & (vt Bebelius notauit apud Lactantiū) in vrsu sibyllæ pducitur, id rectissime custodit diuinus poeta Bapt. Mantuanus in panęgy. Roberti dicens. Verūetiam qui vana sacris idola pphanis Et fragiles coluere deos, græce habet ei diphthōgon in prima syllaba ideo cū Alexandro male cōcessit Verulanus primā idolatra corripi, nā p syllabas quinq; idololatra dicendū est, multi chrianorum in his defecerunt a lingua græca. Sedulius vir doctissimus recte dixit lib. v. Nec mirum si iura dei gens impia vitet. Imperiūq; neget semp quæ idola adamauit, Lucos dilexit, simili nam more furentes. Tūc coluere Baal nunc elegere Barrabā. Ita est in Sedulio quę ego vidi, non (vt Nebrissensis offendit) Idola dilexit &c. non recte autē Prudentius in psycomachia. Quosq; viros nō ira fremens non idola bello. Cedere cōpulerant saltatrix ebria flectit, & Alexander. Idola dicta dei. Et Riga in libris Numerorum. In terram sanctā deus impat idola tolli. Et Arator li. i. Idola tot Romæ mūdo collecta subacto.

Byblio-pola. Pharmo-copola. Aetolia. Aescha-tocolicō. Cymol⁹ Deolis. Gęolo-phus. Idolum Bebelius.

¶ Iollas viri nomẽ opinor ll geminare. At Iole es. mulieris nomẽ corripit, vt hierosolyma, licet Petrarcha ausus sit ꝓducere, nã corripitur vt simplex solẽmi. ¶ Mausolus vir cuius sepulchrũ mausoleum dicit. vide cares a ante r. ¶ Mediolanũ. Ausonius. Et mediolani mira omĩa copia rerũ. ¶ Neobole mulieris nomẽ, dicit autẽ a neos. i. nouus, & bolos p ω mega. i. glæba vel fundus. dicit hoc Mãcinellus in illud Hora. li. iij. ode. xij. Studiũ aufert neobole liparei nitor hebri, versus est Ionicus a minori, habens. iiij. ionicos a minori. ¶ Pactolus fluuius, vide durius u ante r. ¶ Phicolus viri nomẽ a phicoli teste Nebrissensi. ¶ Præstolor (vt Bebelius Goudanusq; cũ aliis multis voluit) author est nõ satis idoneus Riga quẽ sequar dum doctiorẽ inuenero dicẽtem in vita Crispini & Crispiniani. Non præstolat habitũ priuatio per quẽ. sic Sulpitius in quẽ ait Badius. Et subsolanus prestolor clausaq; pola, ideo non imitabor eũ qui dicit. Præstolor interdũ meditorq; exordior atq; Ordior. Calepinus nisi liber mẽdosus sit voluit corripi, tu ꝓducito tantum. ¶ Subsolanus ventus ꝓducitur quia dicit sic nam sole oriente subnasci videtur. ¶ Timolus, vide regulã positionis.

Mausol9
neobole
Pactolus
Subsolanus.

Ante m corripitur, vt Ptolomeus, a Petrarcha male productũ. Hebdomas, Riga in Daniele. Septem sic annos hebdomas vna facit. Idẽ alibi male dicit Septima lux celebris, hebdomada septima festis.

o ãn m.

Exceptio.

¶ Produc noĩa neutri generis veluti amomũ, cinamomũ. vt patet ex græco versu quẽ ex Dionysio citat Nestor apud Mart. li. vi. vbi quidã male habẽt. Qđ semp casia cinamomoq;, legi debet. Quod semp casiaq; cinnamoq;, phal. est. Abdomẽ. Axioma. i. enunciatio scribit enĩ græce p ω mega. ideo nec in hoc nec in pluscul is imitabor Capellã dicentẽ lib. iiij. Aduenit & scholicũ prestruit axioma. Tolle hippomanes, sodomũ, epitoma vt sodoma, epitome, ptotomus & qcqd est a tome. i. incisio. Notenẽ cõposita e longis agnomẽ, ignomis, ignomina, & e barbaris deducta Abesalomus, Efromus &c. ¶ Cenomani apud iuniores tantũ inuenio qui variant Gaguinus. Ah frustra obloq̃ris cenomani principis aulã Ibis &c. Bapt. cõtra infideles. Cenomani acres, & nõ ignobile semen, Euganei veteris, & gens antiqua Liburni. Carni & Medoaci q̃s cognomina seruat Flumẽ &c. ¶ Ithome es. cũ th aspirato arx Messeniæ vrbis teste Nestore, licet nõnulli libri p n. ithone habeãt nõ ithome Papi. iiij. theb. Planaq; Messenæ mõtanaq; nutrit ithome. ¶ Ithomus cũ th aspirato mõtis nomẽ, quẽ alij ithonũ alij ithymũ cum y

Axioma
Cenomani.
Ithome
Ithomus

græco in sc͂da vocat, sed optimi & correctissimi codices hn̄t ithomū, apud Catul. in Argonaut. Qđ tibi si sc͂ti cōsesserit incola ithomi. Ibidem. Vnigenā q; simul cultricem montis ithomi. ¶ Geometra, vide æ diphthongon ante o.

O añn. Ante n producit, vt Hieronymus, contractis duabus breuib⁹ in vnā longā vt fit in monychus, siqdē interp̄tat sacrū nomē. Politianus, Tertius aonijs satur ille Hieronymus vndis. Coucionor qa fit a cōcio onis. noie. Persona licet p̄sono verbū corripiat. Obsoniū & p̄inde verbū obsono vel or. cōtra Sulpi. plures q; Hora. in. ij. sat. lib. i. Omia cōductis coemēs obsonia nūmis. sic Iuue. Mart. &c ¶ Antiphona cōtra indoctos qđ patet ex si͂r cōpositis, euphonia, symphonia, qa phone. i. vox scribit grece p ω mega. Hora. in arte poetica, Vt gratas inter mēsas symphonia discors. Est aūt antiphona vox reciproca duob⁹ choris alternatim canētibus. Ergo vt recte notauit vir doctissim⁹ Antonius Nebris. nō docte satis Sidonius corripuit phonascus dicens in morte Claud. lib. iiij. epist. Psalmoꝝ hic moderator & phonascus, phal. est. Phonascus autē is dicit q p̄nunciatiōis est magister & vocis moderator a phoneo. i. loquor. Trigonus, tetragonus, agonus, & quicqd est a gonia. i. angulus, nā grece p ω mega scribūtur. Itaq; recte dixit diuin⁹ poeta Faustus de sc͂da victoria Neapolitana. Corpora seu steterint tetragonis ducta figuris. M. Manil. lib. i. Lanigeri q; notat fines clarū q; trigonū. Idem li. ij. Est quęcūq; tamē dicunt signa trigona. sic alibi sępe, hic fuit tp̄e Ouidij, Propertij &c. qa scripsit ad Octauiū Augustū, ideo nō imitabor Ausoniū gallū a latinis interī deficientē. Vt in his libris manifeste declaro, vt quū de nūero ternario dic. Per trinas species trigonoꝝ linea currit. Nec seq̄r Capellā in. ij. lib. dicentē. Trigon⁹ recuruet, circulus q; torq̄at. Est iābic⁹ trimeter. Iu. Antoni gladios &c. apocope est, Inepte autē Petrar. in. iij. epist. li. de ortu Marci iunioris. Cui se lux tertia Marc⁹ Aggregat Antoni⁹. Ibidē. Antonius Marcus q; pium &c. Heu q̄ntos errores semīauit vn⁹ de p̄prijs error. ¶ Hipponax poetę nomen, vñ carmē hipponactiū dicit. Rufin⁹ vtit hipponax hoc metro sępi⁹ author. Notent obliq, nā alij p̄ducunt, alij corripiūt. Producunt qdē, croton onis. trigon onis. & cętera in cremētis declarata. Mar. li. iiij. Seu teutū cæroma teris trepidū ve trigona. Variant orion, egeon q; añ enucleata. Corripiunt vo pluria vt dixi veluti theutō onis. vñ theutonici. Calepin⁹ principiū aspirat, biston onis, vñ bistonia, & adiectiuū bistonius. ia. iū. Agmō onis. vñ agmonides patronymicū & viri nomen apud Oui. in. iiij. fast. Cion onis, thraciæ populus, Mygdon onis, cum y græco vñ Mygdo-

Antiphona.

Phonascus.

Tetragonus. Trigon⁹

Hipponax

Ex obliqs correptis deriuata.

nia regio, macedon onis. vñ Macedonia regio. Auson onis. vnde Ausonia & ausonius ꝓpriũ & appellatiuũ. ¶ Chelidon onis. vñ Chelidonia. Paphagon onis. vñ paphagonia. Thelegon onis. Mæon onis. vñ Mæonia. Pæon onis. vnde Pæonia regio & herba Aemõ vel Hæmõ vñ hæmonia, vel æmonia rectiꝰ sine aspiratõe. Aragõ onis. vñ Aragonia. Lingõ onis. vñ Lingonia, lingonicus, talia sunt innũera, nõ regl'a sed authoritate veteꝝ noscẽda. Pepon onis. etiã corripit a Philel. in. iij. ix. Spiritꝰ ac crepitꝰ peponũ ficoſ (ꝗꝫ recentes. Pepones

Exceptio.

¶ Corripiunt a phone vl' phonos qñ significat cædẽ, vt Tisiphõe vna furiaꝝ ab vltiõe mortis dicta, nã tisis est vltio vel pœna. Oui. iiij. me. Tisiphõe canos vt erat turbata capillos Mouit. Nebrophonos canis nomẽ, interp̃tat ceruoꝝ occisor, Nebris ceruꝰ ẽ. vide æ añ l. Lælaps. Persephone. i. ꝓserpina &c. Corripe ꝗꝫ cõposita a gony. i. genu vel genꝰ, & filius vel fortꝰ. vt chrysogonꝰ aureus filius. Antigonꝰ aduersus & cõtrarius filiꝰ, sic Antigone, Erigone, Calligone &c. Iu. sat. vi. Sunt q Chrysogonũ cãtare vetẽt. viri nomẽ est ¶ Aponus Venetię vicus iuxta Patauiũ Liuij patria. Mar. li. i. Cẽset apona Liuio suo tellus. Scazõ est. adiectiuũ est aponus a. um. Luca. li. vij. Colle sedẽs aponus terris vbi fumiger exit. ¶ Autonoe es. Cadmi filia. Oui. iij. met. Saucius ille tamẽ fer opem matertera dixit Autonoe. ¶ Aphronitrũ ꝑ regulã generalẽ de o incõpositis vt pędonomꝰ. Sardomyx licet hic breues duę in vnã coeãt, chironomos dionysius mazonomꝰ & plura. Mar. in apop. Spuma vocor nitrũ dicor & aphronitrũ. ¶ Apolloniꝰ rhetoris nomẽ apd' Mar. li. v. Ante salutabat rhetor Apollonius. ita hñt libri q̃s vidi, licet cũ Calderino Nestor Apollodorus legat, qd' mihi nõ sit verisil'e, qa hoc nomẽ a Martiale ꝓducit li. i. Apollodoro plaudit imbifer Nilus. Scazon est, q̃re inepte dixit Macer dicit Apollodorus qd' pellere posset abortũ. Itaqꝫ apd' Mart. diuersi sunt rhetores Apollodorus & Apollonius. Apollodoꝝ rhetorẽ vel poetã Martial' laudat Apolloniũ deridet &c. Alit dixit Bapt. Tu ꝗꝫ cęlestes imitãs Apollonia nymphã. ¶ Atroniꝰ viri nomẽ in. x. ęnei. vide e añ a nealces. ¶ Arsione mulieris nomẽ apd' Luca. li. x. ¶ Aconitũ, vide i ante t. ¶ Alcyone sine aspiratiõe teste cũ Merula Nestore, & si cũ aspiratione principij Tortellius scribi rectius putet, mulier est & auis, q̃ etiã hæc alcion onis. dicit & alcedo. mlta dicit Nestor. Oui. xi. met. Incubat alcyone pendẽtibus ęqre nidis. Idẽ. Cęycis in ore nulla nisi Alcyone est. ¶ Ballonoti vel bellonoti ppl'i. Sido. in. ij. paneg. Ballonotus, rugus, burgũdio vesus, alites. sic apd' Vale. flac. lib. vi.

Phonos in cõpositis. Tisiphõe Nebrophonos. Gony in cõpositis Aponus autonoe. Aphronitrum. Apollonius. atronius Arsione. Alcyone Ballonoti.

Cocto-num. ¶ Coctonum sed pluraliter magis dicit coctona orum. & sunt fici quidã. Mart. Paruaq; cum canis venerunt coctona prunis.
Chione achion.i. nix. ¶ Chione meretricis nomẽ apud Mart. frequẽs. ¶ Eurymone mulieris nomẽ cum y greco. iiij. met. ¶ Epimone figuræ nomẽ teste Calepino. ¶ Erichthonius interpretat lis terræ. eris lis est, chthonos cum ch & th. aspiratis in vna syllaba terra dicit, hinc Chthonius viri nomen apud Oui. xij. met. qui in met. ij. ait. Pallas Erichthonium prolem sine matre creatã. Clauserat Actæo texta de vimine cista. ¶ Edonis vt sidonis in cremẽtis patet. ¶ Hesione mulieris nomẽ. viij. æneì. ¶ Hermione mulieris nomen. Mar. lib. iiij. Dic mihi quid simile est Thais & Hermione. Hermonia vero vrbs in mari ęgęo vt dicit Calderinus, sine dubio pducit. Verg. in ciri. hinc sinus hinc statio contra patet Hermiona. ¶ Halcyone vide alcyone. ¶ Hipona, vide in. ij. li. regulã de re in cõpositis. ¶ Hiconus. ¶ Hylonome es. pprium mulieris apud Ouid. xij. met. Abstulit Hylonome &c. cum y græco. ¶ Harmonia vide i ante a.
Eurymo ne. Epimõe. Erichtho nius. Hesione. Hermiõe Hylonõe
¶ Harmonicus cõmune & ppriũ. ¶ Ilioneus viri nomen apud Verg. frequẽs, vt Ilione mulieris nomẽ. ¶ Ioniũ, vide i ante o.
Ilioneus.
¶ Leuconia quia a leucon vt Macedonia a macedon. ¶ Mandonius viri nomẽ cuius socius cęso fuit. Sil. li. iij. Mandonius populis, domitorq; insignis equorum. Imperitat cęso. Meriones, vide e ante r. ¶ Mycone es. vel myconos i. cum y græco vna cycladũ, vide i añ p seriphos. ¶ Matrona fluuij nomẽ, vide e ante q. sequana. pro muliere maritata notum est produci. ¶ Mãmona. ¶ Manonyx vtrũq; ponit Verulanus. ¶ Pleione Atlantis vxor, vide i ante a pliades. ¶ Paretoniũ oppidum & portus ægipti. hinc paretonius a. um. i. egyptius. Sil. li. iij. Quasq; paretonio glomerarit littore turmas. ¶ Peletroniũ oppidum, vnde peletronius cõe & ppriũ. vide u ante p. Erygdupus. ¶ Pannonia regio, forsitan a viri noie pannon onis. hinc pãnonus pãnonicus pannonis idis. Stat. v. syl. An iuga pãnonię, mutatoresq; domorum. Sauromatas quaties. Idẽ, pri. syl. Pannoniusq; ferox. ¶ Phormonoe, vide oe ante m.
Mando-nius. Mycone. matrona Pleione. Paretoni um. Peletro-nium. Pãnonia

O añ p

Ante p corripit, vt atropos parcę nomen. Merope es. insule nomen, licet in Calepino dicat pduci. Iope puelle nomen, at Ioppe port⁹ & vrbs positu pducit, teste Tortellio.

Exceptio.

Antro-pos. ¶ Antropos. i. homo, græce p ω mega in scd'a syllaba scribit. hinc vtimur antropophagi cũ th aspirato in scd'a syllaba. homies sunt hũana carne victitantes. Apãthropos inhumanus, apanthropia inhumanitas, anthropophormitę, heretici qui deũ in sua essentia

membra habere putant, vnde anthropophormitica hæresis. ¶ Misanthropus hoim osor qui hoim congressionē fugit, misus odiū est. Misogyneia mulierū odium. ¶ Asopus asopiū, vide a añ s. ¶ Aesopus. Hora. Filius Aesopi ridendus est versiculus. Aesopus vel Isopus est hærba sed esopus dat bona verba. ¶ Aerope sine diphthongo tetrasyllabū non pducit contra quendā, vide ę diphthongon ante r. ¶ Cleophas viri apostolici nomē qa teste Goudano græce p ω mega scribit. ¶ Canopus astrū & ęgypti vrbs, vnde canopita. Proper. lib. iij. Scilicet incesti meretrix regina canopi Vna Philippęo sanguine adusta nota. Capella lib. viij. cōtra veterū authoritatē solus ausus est corripe, mī me in hoc & in pluscu lis imitandus dicens. Ignoto canopes sese infert fulgidus astro, nec potest accētus grecus iuuare, rōne cuius Sulpitius cū nōnullis alijs inepte credit syllabā natura breuē posse interdū pduci, vt in Verg. &c. an audebūt epiros corripe, audebūt opinor, sed rem sine veterum authoritate edunt, ideo eiusmodi grāmaticis minime credo. ¶ Conopęum a conops vt in crementis dictū est, sed hoc addendum est conopiū pęnultima breui etiā dici, vt dędalęū & dędalium Proper. li. iij. Fordaq; tarpeio conopia tradere saxo, hic Beroaldus ait conopeū gen⁹ retis siue tentorij ad culices arcendos, qbus plurimū vtunt ægyptij. Aliqui libri male habent canopęa. Canopus autē Menelai classis gubernator sic r pducit, qa inde prius dictū volunt. ¶ Crotopus argiuorū rex. Papi. theb. i. Pergrens nrī tecta haud opulēta Crotopi. ¶ Europa mulier & terræ ps, vide a añ e. Pasiphae. Epopeus nauta in delphinū vsus a Baccho. Oui. iij. met. Aniorū hortator epopeus. ¶ Hysopus velum. vide in primis. ¶ Hydropisis hydropicus, vide cremēta hydrops is. ¶ Inopus fluuij nomē. Val. flac. Tū fugit oē Cobyli lat⁹ & fatis tibi Tiphy negatum. Partheniū ante alios, triuię q credit amnis Fid⁹ & inopis materna gratior vnda. vbi mēdose legit inopię teste Hermolao in primū caput sexti libri Plinij de naturali historia. ¶ Iopas cytharœdi nomē. Verg. i. ęnei. Cythara crinit⁹ Iopas Personat aurata, scribit vnico p teste Tortellio. ¶ Leucopetra. Pris. in perihe. Ad leucopetram lōgissima rura tenētes. loci nomē interpētat alba petra. ¶ Metropon rupis nomē interptat frōs. In eo. lib. Pro merito grai eriu dixere metopō. ¶ Rhodopis nymphę nomē teste Bebelio. At rhodopē mōtis nomē corripit. ¶ Prosopos. i. psona. Prosopopæia psonę fictio. Mar. li. vi. Comœdi tres sūt, sed amat tua Paula lupce Quatuor & copho paula psopō amat. i. occultā psonā, multa dicit Merula. ¶ Pyropus lapis. Oui. li. ij. me. Clara micāte auro flāmasq;

cleophas canopus conopęū crotop⁹. Europa. Epopeus Inopus Iopas. Leucopetra. Metopū. Prosopos. Pyrop⁹.

imitante pyropo. ¶ Sinope es. cum ī nostro vrbs cappadociæ: hinc sinopis idis. terra quędam rubea & sinopica rubica apud Vitruuium lib. vij. Hierony. in Hieremia facit laquearia cedrina pingitq́ʒ sinopide. interpretes quid sit nō explicant vt in annotationibus docuit Beroaldus. Vale. flac. lib. v. Assyrios complexa sinus stat opima sinope Nympha prius. Sinopeus viri nomē. Oui. in. i. de ponto. Non doluit patria cynicus procul esse synopeus. Legit em̄ sedes attica terra tuas. ¶ Siope es. silentium, hinc aposiopisis vide maria in vocali ante vocalem. ¶ Theophilus theophila, theophorus naturaliter corripiuntur, vt theodorus &c. aliquādo tamē ꝑducuntur, quia h cōsonantis vim interim putat̄ obtinere. Mart. lib. vij. Hęc est illa tibi ꝓmissa theophili cani. vocatiuus est a canius. Idem lib. x. Inter splendophorū theophorūq́ʒ phial. est.

Sinope. Sinopis. Sinope9. Siope.

O ante q corripitur, si inueniat̄. producitur vero si alio qui. Lucre. lib. iij. Incolumis q̄uis alioqui candidus orbis. sic Hora. sat. iiij. lib. i. Siquis erat dignus describi ꝙ malus aut fur. Q. mœchus foret aut sicarius aut alioqui Famosus multa cum libertate notabant. vtroq́ʒ ꝑducitur quia abltūs est, vel ex hoc aduerbiū. Precoquus autē corripitur vt coquo. Mart. in xenijs. Vilia maternis furamus pręcoqua ramis, sic alloquor vt loquor &c.

O añ q

O añ r. o Ante r corripitur, vt roboro as. promōtorium Ouid. xv. met. Inde legit capreas ꝓmōtoriūq́ʒ Mineruæ.

Exceptio.

¶ Producuntur deriuata a lōgis vt Maioranus viri ꝓprium apd' Sidoniū. adoreus, olorinus & deriuatiua in orus a. um. & orius a. um. vt sonorus cōsistoriū apud Sidoniū in laude Narbonis, pretorius, senatorius quia a pretoris senatoris gtīs fiunt. ¶ Producuntur cōposita à doron. i. palmus vel donū cōtra indoctos, inter quos est Macer veluti Apollodorus, isidorus, cassidorus, heliodorus, ideo male dicit patheō. Corpus Heliodori fodiunt abeuntq́ʒ latenter, vbi in gtō heliodori ter peccat ineptissime. Iuue. sat. vi. Tōsoris damno tantū rapit Heliodorus, sic eudora, pandora, metrodorus, tetradorō, pentadorō &c. Iuue. sat. vij. Artem scindēs theodori. Clau. Nil iam theodore relictū est. Sido. in. iij. paneg. Tu theodore venis quoniā pietate ꝓpinqui. Idem corripuit licēter theodoride in quo eum nō imitabor, q̄a in multis a veteribus defecit. Ausonius in epig. Languenti Marco dixit Diodorus aruspex. Ad vitam nō plus sex superesse dies. Verg. iij. æneī. Nam polidorus ego Mart. Artemidorus amat calliodorus arat &c.

Doron Isidorus. Dio.

¶ Achoreus cum eu diphthongo post ch aspiratum viri nomen Luca. lib. viij. Pellææ coiere domus quos inter Achoreus. ¶ Anthores per n cōsonantem ante th aspiratum viri nomen. Verg. x. æneid. Herculis authorem comitē qui missus ab argis. Heserat Euandro. ¶ Aurora notū est. Ouid. Eurus ad auroram &c. ¶ Cyterus cum y græco sine aspiratiōe, mons asiæ minoris teste Solino nō Macedoniæ europeæ, vt cōtra Seruium docet Beroaldus. Est etiam Phryxi filius, vnde Cytorū oppidum nomē accepit. Verg. ij. geor. Et iuuat vndantem buxo spectare Cytorū. ¶ Crotiorus viri nomen in. v. Vale. flacci prima syllaba correpta. ¶ Chrysoloras apud Phile. in quinta primę correptis prima & secūda nō recte si a chrysos. i. aurum deriuetur. ¶ Cyboriū cum y græco in prima vt cybus teste Nestore, a cybisis. i. pera, quia cybū pera ferimus, nō a capio vt indocti putant. Hora. lib. ij. car. ode. vij. Cyboria exple Funde capacibus. versus est alcaicus dactylicus. Quidam volunt ipsos cibos esse, alij poma quedā alexandrina. ¶ Diores viri nomē. Verg. æneid. v. Regius egregia Priami de stirpe Diores. ¶ Helorus fluuius e Pachyno fluēs inter saxa, ideo clamosus dicit. Sil. li. xiiij. Clamosus helorus. Finis est hexametri, Helorus etiā vrbis nomē est teste Ptolomęo. ¶ Lycoras viri nomen. Calphur. ecloga vij. O piger o duro iam durior axe lycora, cum y græco. ¶ Lycoris idis. nomē mulieris cū y græco in prima. Mart. li. viij. Ingenium galli pulchra Lycoris erat. ¶ Lycoreus cū y græco & eu diphthōgo, vnde lycorides actūs lycorea pducit apd' Papi. in vij. theb. ¶ Lycorias etiā cum y græco in pria gtō adis, pducit apud Verg. iiij. geor. nymphę nomē est. ¶ Meteorus a. um. i. sublimis, suspensus, subleuatus. vnde meteora orum. libri quidā Aristotelis vbi de rebus in aere suspēsis & accēsis agit. Meteorologus q de huiusmodi rebus tractat, scribit p ω mega teste Calepino. ¶ Oporinos, vide i ante m chimerinos. ¶ Pelorus mōs, vide a ante c pachynus. ¶ Pelorus viri nomē apud Sil. lib. xvi. ¶ Peloris idis. piscis. Mart. lib. x. Et fatuā summa cœnare pelorida mēsa. ¶ Risamori celtiberiæ populi vt ait Domitius in hūc phaleuciū Mar. lib. iiij. Tutelāq; chorosq; risamorū. Ergo syncopa est p risamororū nisi ntūs sit risami. ¶ Sertorius viri nomē. Luca. lib. ij. Quiq; feros mouit Sertorius exul iberos. ¶ Sycomorus cum y græco arbor interptat ficus fatua, sycos cū y gręco ficus est, moros fatu9, vnde morio. sycos aūt primā pducit, ergo etiā sycomorus & sycophanta. Mart. Quadringenta secat qui dicit sycamerice. i. ficos, diuide.

¶ Trichora orum. sunt ædificia tribus pinnis surgētia, teste Domitio in primū syl. Papinij vbi pducitur.

Achore9 Anthores. Cyterus. Crotior9 Cyboriū Diores. Helorus. Lycoras. Lycoris. Lycore9 Lycorias Meteor9 Peloris risamori Sertorius Sycomorus. trichora.

O añ s — ο — Ante s producitur, vt metamorphosis, quia teste Nebrissensi per ω mega scribitur, vt antiptosis, teste Mancinel. Ioseph apud Iuuencũ a Riga male correptũ.

Exceptio.

Ambrosius. ¶ Ambrosia & Ambrosius interpretaĩ immortalitas vel immortalis quod dei ꝓpriũ est, a.i. sine brotos mortalis, m euphoniæ causa interponiĩ. Mart. Iuppiter ambrosia satur est & nectare viuit. Iu. sat. vi. Accipis vxorẽ de qua cytharœdus Echion, Aut glaphyrus fiat pater Ambrosiusue choraules. sic apud Vale. flac. li. iij.

Ambosius. Cynosura. ¶ Ambosius viri nomẽ aut cognomen apud Faustum. ¶ Cynosura huc non pertinet, quia s in secũda syllaba seruat cum y græco, interꝑtatur canis cauda, cynos canis est, vra cauda. Est autẽ vrsa minor. Luca. lib. viij. Arctophylax, ꝓpiorq; mari cynosura feretur. ¶ Ebosita vide e ante b. Eleemosyna. ¶ Ennosigeus Neptunus quia terram concutit. enno. i. quatio. geà est terra. Iu. saty. x. Ipsum cõpedibus qui vinxerat Ennosigeũ.

Genosus. ¶ Genosus epiri fluuius. Luca. lib. v. Aut genosum nunc sole niues Nunc imbre solutæ precipitant.

Leucosia. ¶ Leucosia insulæ nomẽ corripitur a Sillio li. viij. Oui. xv. met. Leucosiamq; petit. ¶ Mnemosyne, vide e ante m. ¶ Pandrosos puellæ nomẽ secundæ declinatiõis apud Ouid. in. ij. met. Pãdrosos atq; herse &c.

Pandrosos. ¶ Petosiris, vide i ante r. ¶ Symposium, vide o ante t sympotes. ¶ Sophrosyne & euphrosyne quia græce per o micron scribũtur. ¶ Syracosius, vide e ante c. ¶ Theodosius Mantuanus quodam in loco ꝓduxit Claudianus corripit duabus primis syllabis per synæresin in vnã longam cõtractis vt lib. i. in Rufinũ. Quas cęlo Iuppiter arcet Theodosius terris en aurea nascitur ætas, sic idem alibi semper. Sic quoq; Sidoni. in. ij. paneg. Ex quo theodosius cõmunia iura fugato reddit authoris fratri ergo variatur, nisi Claudianũ preferas Baptistæ.

O añ t. — o — Ante t producitur, vt aptotum, diptotum, monoptoton, homœoptoton & cętera aptosis. i. casus, contra Verulanũ Nebrissensem & Tubingensem, quia scribuntur græce per ω mega, teste doctissimo viro Antonio Mancinello cui mecum astipulantur doctissimi grãmatici Calepinus, Badiusq;. ¶ Deltoton signum cęleste triangulũ a littera delta sic dictum. M. Manil. lib. i. Cõspicitur paribus deltoton nomine sidus. Cæsar in Arato. Hunc aries iuxta medium deltoton habebit. Male itaque Bartholomæus Coloniensis ad Theodoricum Vlsenium ita scribens. Et puer anguitenens & deltoton atque sagitta.

Deltotõ.

Errauit idem pluribus veluti philosophia, pulices philosophus rudimenta prestet. Intra procyon argo geometria Aratrũ. Nimium forem lõgus si oĩm neotericorꝝ vitia vellem ꝓsequi, quisq; p se facile deprehẽdet, si cognouerit hos nostros libellos. ¶ Lithostrotos vel lithostrothon cũ i latino in prima syllaba & th aspirato in secunda syllaba, a lithos.i.lapis, & strotos sine aspiratiõe vlla.i.strat⁹ per ω mega teste Nestore, dicit̃ pauimentũ lapideum, nec fit ex græco lithos & latino stratũ contra Tortelliũ, nec dicit̃ lycostratos vt inepti legũt in euãgelio. quia hoc si vsq; repiret̃ significaret luporꝝ exercitũ, nam lycos p y græcũ lupus est. stratos exercitus. Scriptura itaq; recta est. Et sedit pro tribunali in loco qui dicit̃ lithostrotos contra Vgutionẽ Mamotrectũ &c. Varro. Citrũ aurꝝ, miniũ, emblema aut lithostroton aspiciebatur. lithostrotos.

Exceptio.

¶ Corripe cõposita a dotos.i.datus, vt herodotus, eudotus, zenodotus, quę sunt virorꝝ ꝓpria. Antidotũ cõtra venena medicamẽtum. Auso.in epi. Antidotũ sumet qui sociata bibet. Sido.in laude Narbonis. Torrẽs Herodotus tonans Homerus, phal.est. Teudotus apd' Oui.ĩ Ibide, sic theodotus. ¶ Corripe a græco potes.i.potor, vt sympotes, cõpotor, œnopotes, hydropotes. Archipotes & quicqd est tale aliud. Mart.lib.i. Misomnemoma sympoten ꝓcille. phal.est.i.odi memorẽ compotorem o ꝓcille Philel.in.ij.ij. Me nimis extollis, nimiũ me laudibus ornas, sic similis deriuatiõis noĩa habẽtia o añ s vt symposiũ, cõuiuiũ, symposiarcha princeps vel dñs cõuiuij. Archiposia idem. symposiastes cõuiuator. ¶ Notetur p regulã generalẽ de o in cõpositis nota, veluti ꝓtotomus, leucothoe, zelotypus, dorotheus, timotheus, tymothoe, idothee &c. Herodotus. antidotũ Archipotes.

¶ Acrota viri nomẽ. Oui.xiiij.met. de quo remulusq; ferox Acrota sunt geniti. ¶ Abrotanũ hærba. Luca.lib.ix. Abrotanũ & lõgenascẽtis cornua cerui. Ballonoti, vide o ante n. ¶ Coprotinus id est stercorarius teste Goudano. ¶ Deiotarus, vide racipalis a ante c. euronotus, quia fit a notus, vt ostrogothus & vesogothus a gothus. ¶ Golgata apud diuum Cyprianũ in carmie de cruce Hippotas viri nomẽ teste Goudano. ¶ Oenotria, œnotri, œnotrij, œnotrius. Verg. Oenotrij coluere viri. ¶ Onocrotalus auis quędã. Mar.li.xi. Turpe rauẽnatis guttur onocrotali. ¶ Sibotes viri nomẽ. Vale.flac.li.vi. Sustulit & gladio sibotes ferit vltia teli. Acrota Abrotanum Ballo. Oenotria.

O ante u raro inuenio pręterq; in ꝓprijs apud christianos tñ inuẽta, vt Lodouicus, Genouefa q̃ pęnultimã solũ ꝓducũt. Onocrotalus.

Clodoueus in epigrãmate quodam in historia francorũ quã Gaguinus cõposuit vltimã solum corripuit.

V añ b Añ b corripit, vt lugubris. Hora. li. ij. car. ode. I

v Qui gurges aut q̃ flumina lugubris. alcaicus dactylicus est. Delubrũ vt quidam volunt, Sed Aldus vult tantũ p̄duci. qđ tutius est donec correptio inueniatur.

Exceptio.

Ambubaiæ. ¶ Ambubaiæ tibicinæ lingua syrorum, alij dici volunt ab an. i. circũ quasi circum baias locum amœnissimũ versari solitę. Hora. sat. ij. Ambubaiarũ collegia pharmacopolæ. ¶ Anubis is. vel idis.

Anubis. interpretatꝰ canis, fuit ægyptiorum deus, & (vt volunt) Mercurij co-

Insuber. gnomen. Necq; a nubes dicitꝰ vt sompniat Vgutio. Verg. Omnigenumq; deum mõstra & latrator Anubis. ¶ Insuber teste Bebelio Badioq; amnis est. ¶ Connubiũ variatꝰ vt dictũ est Corruba. vide o ante r corãbla. ¶ Saluber cõtra ineptos. Alexander. Syluester celeber acerq; celerq; saluber. Oui. in. ij. li. de arte aman. Vt faueas corptis Phœbe saluber ades. Solubilis & volubilis etiã p̄ducunꝰ p regulam quã posuimus in medijs in i ante b. Oui. Passibus ambiguis fortuna volubilis errat.

V añ c Ante c producitur, vt pann utius, sambacus & v sabucus. Nanserenus ait. Cõueniet tenerę radix decocta sabuci. Patucius. i. Ianus a patẽdo apud Ouid. in. i. fast.

Exceptio.

¶ Volucer volucris tam fixũ q̃ mobile & apud Philel. viri nomẽ,

Volucris Petrucius. Sed marullus p̄ducit, & credo p t petrutius citius scribi, Enucleo, bardocuculus, educare, corripimꝰ qa e breuibus sunt.

V añ d Ante d producitur, vt testudo notenꝰ e breuibus, Dispudet. repudiũ. i. ob rem pudendã recusatio. Sev neca in Medea Repudia thalamis q̃ virorum linques modo: Est iãbicus trimeter. Erudo, erudio, eadẽ de causa corripiũtur cõtudi alibi dictũ est. V ante f in simplici nõ reperio, si vsq; est dicunꝰ corripi, vt carnufex vetuste pro carnifex.

V añ g Ante g producitꝰ, vt lanugo, sanguisuga a nr̃o v docto corripitꝰ, qa ẽ a sugo, notenꝰ e breuibꝰ, vt cõiugiũ

Ante l corripitꝰ, vt singulus a. um. vnde singu-

V añ L v latĩ & singillatĩ. i. p singl̃a, prius hexametrũ non ingreditꝰ ideo apđ Lucretiũ, mẽdose legitꝰ singulatĩ p singillatĩ, veluti li. ij. Nec singillatĩ corpuscl̃a queq; vapores. Idẽ li. iiij. Nec singillatim p̄nt secreta videri. at sine n sigillatim a sigillũ est, vt rem prin-

ceps sigillatī mādauit ingrere. Notent̄ gēmiata vt Catullus, Lucullus, autullus, pacīullus, culullus vas, cucullus vestis & auis quæ cuculus sæpius dicit̄. Mart. Quis pplures cuculus cantauerit annos. Cuculus Cucullus

Exceptio

¶ Produc noīa deriuatiua in vlus, q̄lia sunt tribulis, cōtribulis, edulcurul, sic eduliū. Hora. sat. iiij. li. ij. Vinea sūmittit capreas nec semp edulos &c. ¶ Producunt̄ a dulos. i. seru⁹, qa græce p ου diphthōgō scribit̄, vt hieroduli, philodul⁹, theodul⁹, pseudodulus, nā pseudulus īminutū est nō cōpositū, hieroduli sunt sacro♃ mīstri &c. Produc q̄q̧ cōposita a bule. i. consiliū, vt hęc ppa chærobul⁹, archibul⁹ pasibul⁹, pasia. i. oīs, thrasybul⁹, cleobul⁹. Auso. in epig. Arma sup ueheris qd' thrasybl'e tua. Sido. in. i. paneg. Lindię q cleobule canis modus optim⁹ esto. Baptist. Pius affert hexametrū gręcū vbi pducitur, Metron men cleobl'os olindios eipen ariston, id sic transfert. Optima mēsura est Cleobulus Lindius infit. ¶ Apulia, vide a añ p, sed appulus corripit̄. ¶ Amulius viri nomē, Ouid. iij. fast. Hoc vbi cognouit cōtemptor Amulius æqui. ¶ Adulor qd' veteres adulo as. dixere. Auienus in Arato vetuste locut⁹ est dicēs. Cærulus accedēs diti loca flumīe adulat. ¶ Adulescens p adolescens, sed libentius p u dixero, licet forsan ita dicat̄ vt vpilio p opilio. Notauit id ante me Politian⁹, licet puta uerā me primū locum vbi pducit̄ notauisse. Ver. i ciri, At leuis ille de⁹ cui semp adulescētū. Querit̄ ex oī ♃bo♃ iīuria dicto, ♃sus por ē spōdaic⁹. At. ij. gęor. Ac dū pma nouis adolescit frōdib⁹ ętas. ¶ Gętulia gętul⁹, vide æ diphthōgon añ t. ¶ Iulus, vide finē li. i. ¶ Peculiū vn̄ peculiaris. Ver. nec cura pecl'i. ¶ Portula, vide a añ c. ¶ Torcular. Riga in Luca. Erexit turrim torcl'ar fodit in illa, ppter hūc mīme authoritatis vi♃ Nestor vult pduci. Sulpiti⁹ ♃o qa a torculū fit vult corripi, sic Ferett⁹ veluti a speculū specl'ar, his libēti⁹ credo q̄ Petro Rigę, qcqd vsq̧ dicant Priscianus, Tortellis & Antonius Nebrissen.

Dulos.

Bule ī cōpositis.

Amuli⁹.

Adulescens.

Torcl'ar

Ante m producitur, vt legumen, argumentum

v Exceptio. v añ m.

¶ Corripiunt̄ noīa in mentū a ♃bis scd'e documētū, nocumentū, monumentū, & antiq̧ in qb⁹ u p i locat̄, veluti optum⁹ maxum⁹, decum⁹, & māifesto e breuib⁹ deducta, vt a tumeo cōtumax cōtumelia. Oui. i. met. Et documēta dam⁹ q̄ sum⁹ origīe nati. Verg. vi. æneī. Illa hæc monumēta reliquit. Mart. lib. ix. Sed tu syllaba co ntumax repugnas, phal. est. Hora. in epodo ode. xi. Nec cōtumeliæ graues. iāb. di. ¶ Autumo vndecūq̧ sit. Autumat hęc populos hæc magnos formula reges, hoc dicit Hora. saty. iij. lib. ij. autumo

Nigidius figulus voluit esse a ꝑpositione ab & verbo ęstimo. Automedō nō autumedon dicit̄, licet ita nōnulli dicāt. author Tortel.

Colu-mella. ¶ Columella viri nomē, & apud veteres appellatiuū ꝑ seruo maioris dn̄i, vt docet Merula apud Martialē li. xi. Afferentē illud Lucillij Lucilli Columella hic situs metrophanes. pētameter v̄sus est, & eliditur s in s tus.

Columē. ¶ Columē ꝑ columen hinc incolumis. i. sanus. Sil. lib. xv. Ausonij columen regni. Iu. Incolumi troia Priamus venisset ad vmbras. ¶ Cucuma, vide a ante c. otacilius. ¶ Cucumis. Verg. in coppa. Et pendet iūco cæruleus cucumis.

Crustu-mium. ¶ Crustumiū oppidi nomen apud Sil. lib. viij. & fluuij nomē apud Luca. lib. ij. vide metaurus. e ante t ab oppido dicūtur crustumia poma. Verg. lib. ij. Gęor. Crustumijs syrijsq; piris grauibusq; volemis.

¶ Crustumeꝝ & pluraliter tantū crustumeri orum, teste Seruio, oppidi nomen, vide atina a ante t.

Emolu-mētum. ¶ Emolumentū. i. fructus & vtilitas. Iu. sat. iij. Honestis nullus in vrbe locus, nulla emolumenta laborū.

Irrumo. ¶ Irrumo as. inhoneste rei verbū. ab in & rima, teste Merula vel in & ruma vt vult Calderinus Mart. lib. ij. Quę faciat duo sunt irrumat aut futuit. Incolumis vide columen.

Lucumo ¶ Lucumo viri nomē, vnde Lucumedi & lucumones Thusci sunt, Etiā est fluuij nomen. Auso. ad theonē. Anticyrāq; bibas Samij Lucumonis ad amnē. Ibidem ꝑduxit priores in notiuitalę & secundā in bellicani & trihorra orum.

Pactu-meius. ¶ Pactumeius pueri nomē. Hora. in epodo. ode. xvij. Tuus venter Pactumeius & tuo cruore rubros obstetrix pannos lauit. Sunt iābici trimetri. ¶ Posthumus ꝑpriū & appellatiuū, sic posthumius, posthumian⁹. Mar. Dic mihi cras istđ Posthume quando venit. (vide e ante a.

Vañ N. V ante n producitur, vt lacuna, sed corripitur albunea

V añ p Ante p corripit̄, vt Centurupe oppidum Siciliæ. Sil. li. xiij. Necnon e vertice largo Centurupe.

Exceptio.

Arupin⁹ ¶ Arupinus. Tibul. lib. iiij. Testis arupinus & pāuꝑ natus in armis populi nomē.

Erigdu-pus. ¶ Erigdupus viri nomē. Oui. xij. met. Vecte pelethronius macareus in pectus adacta Strauit Erigdupum memini et venabula condi

Marsupi-um. ¶ Marsupiū. Prudētius in psyco. Tineis etiam marsupia crebris. Exesa & virides obducta ærugine nummos.

V añ r Ante r ꝑducit̄. vt Iturei populi Syriæ malefici Verg. ij. gęor. bona bello Cornus Ituręos taxi torquent in arcus. Goudanus male credidit iturei primā ꝑducere.

Hetruria vide e ante t. ergo indocte dixit Petrarcha in vi. aphricæ

Hetruriaeq; latus spatioq; breuissima gorgon. Poenuria cōtrà quidam, vide oe diphthōgon ante n.

Exceptio.

¶ Corripe verba meditatiuae formę, & in vrio similia, veluti dictu rio, luxurio & quicqd simile est, vnde luxuria, luxuries &c. esuries esuritio &c. Sed produc ligurio is. abligurio, scaturio. Hora. sat. iiij. li. ij. Puer vnctis Tractauit calicē manibus dum furta ligurit. Auso. in epig. Eunus syriscus niguinū liguritor. Scazō est. Ligurire ꝓprie teste Donato in Eunuchū Terentij, est eleganter & more senū mul to fastidio suauiora queq; degustare, a ligy. i. suaue apud graecos. hinc abligurire, & abliguritare. Author priapeorꝝ. Cuni vermiculo scaturientes, phal. est. Recte itaq; Prudētius ait. Petra dei iussu potū largita scaturit. Alanus & Matthaeus cum pluribus inepte corripi unt. ¶ Anxurus Iuppiter apud Cāpanos, quia illic imberbis iu uenis colebat. quasi sine rasura, a sine est, pyreno rado, n littera eu phonię causa interponit. Ibidem colebatur Feronia. i. Iuno adhuc virguncula. Potest q̄q; dici ab aneu. i. sine & pyros nouacula. Ver. vij. aenei. Quis Iuppiter anxurus aruis, Pręsidet & viridi gaudens. Feronia luco. hinc anxur oppidum, anxuro Ioui dicatū. ¶ Bitu riges vel bituri populi gallię, vide in cremētis saxo. onis. ¶ Camu rus. i. curuus. Anienus in Arato. Sic camuris ardet, ꝑtractib9 haud tibi signis Perquirēda alijs, sic Vergilius caeteriq;. ¶ Centurupe exemplū fuit in u ante p. ¶ Centuria, centurio onis. sic vt ego pu to Decurio. ideo nō docte ait vir alioqui peritissimus Sedulius in hymno. Orat salutē seruulo Flexus genu centurio, Iambici dimetri sunt. Mart. Encolpus domini cēturionis amor. Persius. hic aliqs de gente hircosa centurionū. Sido. in. iij. panęg. Non tibi cēturias auraę popularе parauit. ¶ Lemures, vide e ante p. Aest ꝯ sed lemuria ꝓduces. Oui. fast. v. Ritus erat veteris nocturna lemuria sacri, dice bant primo Remurra a Remo Romuli fratre vt Oui. ait inde r m l. verso lemuria. Erant autē quędam quiritiū visiones. ¶ Luxuria iam dictū est. ¶ Liguria vt ligus vel ligur uris. sic viri ꝓpriū ligu rinus. Mart. lib. iij. Circa te ligurine solitudo, phal. est. ¶ Mamuri us viri nomen variat, correptionē vide in a ante m. Proper. li. viij. At tibi Mamuri formę cęlator athenę. hinc mamurianus cōmune & ꝓpriū. ¶ Masurius iuriscōsulti nomen. Persius. Excepto siqd masuri rubrica vetauit. Bebelius testat gręce dici μανουριοσ. masu rius per oy diphthōgon, ideo secundā syllabam apud Athenęum ꝓducit, q̄ circa nōnulli legunt. Excepto qđ mansuri rubrica vetauit Est aūt apocope masurij vel māsurij. ¶ Myuron apđ Terentianū.

Vrio. Ligurio. Anxur9. Bituriges Camur9 Lemuria. Ligurin9 Mamuri us. Masuri9.

Palphurius. ¶Palphurius viri nomen.Iu.sat.iiij.Si quid Palphurio si credimus armillato. ¶Purpura.Idem.purpura vendit Causidicũ. ¶Sabura viri nomẽ,vide a ante b. ¶Satura oppidũ apud Sil.li.viij. ¶Saturea hærba est singulare primæ,vel plurale secũdæ quidã putãt esse thymbrã,sed fallunt,vt liquet ex xi.lib.Colu.dic.Et saturea thymi referens thymbręq; saporẽ.Mar.lib.iij. Sed nihil erucæ faciunt bulliq; salaces.Improba nec ꝓsunt iam saturea tibi nomẽ.sumptũ est a petulcis satyris vt canit Macer. ¶Saturo as.vt satur vri. ¶Saturio,vide a ante t. ¶Sciurus contra primitiui naturã,quia est animal cauda totũ corpus tegens.scia.i.vmbra,& vra cauda,ꝙ hac sibi vmbrã faciat.Mart.lib.v.Inamabilis sciurus & infrequens phœnix.Scazon est,sed forte absumit s veterꝝ more. ¶Tuguriũ. Verg.Pauperis & tuguri congestũ cęspite culmen. ¶Vulturius et vulturis is.i.vultur.Catul.Suscitat & cano vulturiũ capiti.Ennius Vulturis in syluis miserum mandebat homonem.

Sabura. Satura. Sciurus. Vulturi⁹

Ante s ꝓducit vt Medusa,Creusa. Exceptio.

V añ s. v ¶Blandusia ę.tegiũcula Sabinorꝝ,vbi erat Horatij agellus.Hora.li.iij.car.ode.xiij.O fons blandusiæ splẽdidior vitro.asclep.est. ¶Brundusiũ Italiæ oppidũ.Hora.sat.v.Brundusium longe finis chartęq; vięq;. ¶Canusiũ italię oppidũ,hinc canusinus & canusinatus. Hora.sat.v.lib.i. Nam canusi lapidosus aquę non ditior vrna ,apocope,p.canusij. Iuue.sat.vi. Pastores & ouem canusinã vlmosq; falernas. Mart.lib.ix. vt canusinatus nostro syrus assere sudet. ¶Cadusij,vide a ante d. ¶Ebusus viri nomen.Vergi.xij.ęnei. Venienti Ebuso plagamq; ferẽti Occupat, os flãmis. ¶Ebusus insula variatur,sed rectius ꝓducitur,quia in perihegesi vbi dicit.Hinc frãgitur æquore ebusos,plura sunt cõtra veterum authoritatẽ nimis licẽter vsurpata,vt sæpe indicaui,Itaq; rectius imitabimur Silliũ italicũ dicentẽ in li.iij.Iamq; ebusus phœnissa mouet,mouet artabrus arma. ¶Perusinus cõtra primitiui naturam,nam Perusia Hetrurię oppidũ ꝓducitur.Propert.lib.i.Si Perusina tibi patriæ sint nota sepulchra,Italiæ duris funera tẽporibus. Mart.lib.iiij.Turgentisq; lacus Perusięq;.phal.est. ¶Syracusius non corripit,sed syracosius vide a ante c. ¶Venusinus a venusia Dauniorũ colonia variat.Iuue.sat.i.Hæc ego nõ credam venusina digna lucerna.Hora.sat i.lib.ij.Nam venusinus arat finem sub vtrũq; colonus. Iu.sat.vi. Malo Venusinã ꝙ̃ te Cornelia mater Gracchorũ. ¶Volusius viri nomẽ.Iu.sat.xv.Quis nescit Volusi bithynice qualia demens Aegyptus portenta colat,vtũs est. ¶Volusus viri nomẽ,vide i ante p.miplus.

Blãdusia. Brundusium. Canusiũ Ebusus. Perusin⁹ venusin⁹ Volusi⁹.

v Ante t producitur, vt actutum præputium. Iu. sat. vi. Impatiensq; morē pauet & preputia ducit. Arator lib. ij. Præputia ferro Circumcide libens & fœdera necte supna. Male autē Riga. Nato pputium mox aufert sephora dicēs. ¶ Confuto, refuto cōtra imperitos. Verg. lib. xij. Quid cętera dicet Italia, ad mortē si te (fors dicta refutet) Prodiderim, natam & cōnubia nrā petentē. Sidoni⁹ ad Fœlicē. Nostrę Terpsichores iocū refutās, phal. est. Lucre. lib. ij. Ne fingere motus Obliqs videamur & id res vera refutet. Idē li. iiij. An cōfutabunt nares oculi qq; vincēt. notent e breuib⁹ cōposita, vt cōcutio, pcutio, recutit⁹, obrutus &c. V añ t.

Exceptio.

¶ Arbutus arbor, vnde arbuteus a. um. Oui. i. met. Arbuteos fœt⁹ montanaq; fraga legebāt. ¶ Defrutū. Papi. iiij. syl. Dulci defruta vel lutosa cœno, phal. est. ¶ Diuturnus a. um. Oui. in Ibin. Corpore lustrauit nō diuturna suo. At cōparatiuus diutius pducitur a Vergilio nisi mendosus est liber in Diris, vbi dicit. Istius atq; vtinā facti mea culpa magistra Prima foret, letho mihi vita diutius esset. Quā mea non vllo morerer tēpore phama. ¶ Minutius viri nomen. Sil. lib. vij. Si factis nondū minutio te canta pbare. Erudiet fortuna meis. Arbutus Diutius Minuti⁹.

v Ante v corripit, vt Pacuuius viri nomē. Mart. li. xi. Attonitusq; legis terrai frugiferai, Actius & quicqd Pacuuiusq; vomunt. Persius. Sunt quos Pacuuiosq; & verrucosa moret Antiopa. Petrarcha nullā ppriorū rationē hñs indocte dixit in ortu Marci Iunioris li. epist. iij. Sin ardua rura videre Pieridūq; audire modos, pacuuius almū Sinet iter Marc⁹. ¶ Lanuuiū oppidum Latij, vide a ante n. hinc lanuuinus a. um. pquib⁹ in Catullo & Propertio ineptissime legit lauiniū & lauinus. author est Philip. Beroaldus in Proptiū. Et tantū de primis mediisq; syllabis p dei nostri Iesu christi gratiā dixisse sufficiat. Nūc eodem duce de vltimis, vt poterimus, acutissime & breuissime dicemus. V añ u

Vltimarum syllabarum quantitas.

A in vltimis.

Declinatum breuia, sed protrahe sextū
Et quintum cuius rectus producitur, & mna
a Producunt nostri quædam muliebria græca
In recto, vt tegea, sine teste nihil volo tale.
Non declinatum produc, ita cum quia demptis

Et puta non verbo Ginta melius loco longum
Postea & vltra leges cum contra curta licenter.

¶ Vltima syllaba noscitur positu vt post, ast, est, amant. Diphthongo vt heu, musę. Regula vt a declinatū corripit, vt musa, arma, ntī & vtī casus, loquimur de declinatiōe per casus nō p tēpora quę cōiugatio dicit. Si nomē poetice p aduerbio sumat, nois quantitatē seruat. Verg. in buco. Nouimus & qui te transuersa tuētibus hircis, trāsuerse aliud est si penitus fuerit aduerbiū vt vna. ¶ Ab hac regula tollūtur abltī quia pducunt, vt musa, mea, lecta, & vtī a ntīs pductis veluti ænea, anchisa, atla, testis est Seruius in illd Verg. Clamassent vtlittus hyla. hyla omne sonarēt. Verg. iij. ænei. Cōiugio Anchisa Veneris dignate supbo. Eiusmodi vtūs in a, ab es. rarus est in prima declinatione, quia potest ntūs in a desinere & ita vtūs corripi, de vtō. Hora. in sat. Ne qs hūauisse velit Aiacē Atrida vetas, cur de ntō. Proper. Non ita Dardanio gauisus atrida triūpho. Verg. x. ænei. Aenea vigilia & velis immitte rudētes. Oui. meta. iiij. Tempus adia veniet &c. Abltūs ora videt corripi apud Sil. italicū. lib. iij. At puer obessę generat' in ora sagunthi Bis senos lunæ nōdum cōpleuerat orbes. Petrus Marsus ait, in ora. i. in regiōe saguntina. Ego autē opinor ora esse actī casus pl'is nūeri ab os oris &c. & ita sensus est puer generatus in. i. ad, hoc est iuxta ora sagūthi obsessę. i. natus ppe Sagūthum. ¶ Mna monosyllabū cuiuscūq; casus sit, pducit, teste Sulpitio, mallem poeticū testimoniū, at dissyllabum mina normā custodit. ¶ Gęometra, poeta, planeta & siles vocatiui tantū corripim', licet gęometres, poetes, planetes &c. legantur, quia ab es vtm in a nullū corripimus sine latini poetę testimonio. ¶ A in ntō græco fœminini generis a nris corripit, licet illi pducāt, veluti scylla, medea, lerna &c. quosdā tamē ntōs nri pduxerūt ad imitationē græcorū, sic tamē vt aliqua cęsurarū locum habeat, ideo nihil tale pducemus sine authoritate, idq; faciem' rarissime, quia poterūt in e termiari, vt tegea vel tegee, nemea vel nemee. Sta. iiij. theb. Dat nemea comites. Ibidē. Non tegea nō ipsa deo vocat alite fœlix Cyllenę. Idē in vi. Te plāgeret argos Te Nemea tibi lerna comas Larissaq; supplex. Iterū i. iiij. Quos pylos & dubijs Malea vitata carinis. Oui. in epist. Mittit hypermestra de tot modo fratribus vni. Cice. in Arato. Electra Steropeq; simul sanctissima Maia. Iuuēcus. Nō maria genitrix nō fratrū nota ppago est. A in omibus p casum nō declinatis pducit, vt clama, frustra, pterea, supra. Luca. lib. ij. Frustraq; rogatus tātum pducit, nam apud lu. nō aduerbiū frustra sed nomē frustra legēdum est cōtra Nestorem, sic

Ora. A in ntō græco. Frustra.

in sat. iij. Quod nudũ ac frustra rogãtem, Nemo cibo, nemo hospitio tectoq; iuuabit. Nebrissẽsis tamẽ dicit in Auieno corripi. Ima vehunt cęli luxit dum frustra frequẽter, vereor ne mẽdum, qa ipse Auienum diligēter plegi, nec tñ hoc notaui. Tu igit semp pducito.

¶ Corripiũtur autẽ ita, & quia vt notũ est, Bebelius dicit quia a Nęnio pduci, is poeta intercidit ante Horatij sæculũ, ideo dictum Belij dubiũ est, nam cæteri corripiũt quos seqmur, puta aduerbiũ. Persius hoc puta nõ iustũ est.

¶ Numeralia in ginta rectius pducũtur, nam vbi videtur corripi Nebrissensis credit mẽdam esse, veluti apud Marti. lib. xij. Sexaginta teras quũ limina mane senator, p sexagena. Et apđ eũdem. Mutua quod nobis ter qnquaginta dedisti, p qnquagena, & apud Iuue. Quadringẽta dedit Gracchus sestertia dotẽ. Manifesta est mẽda p quadraginta, hæc dicta Nebrissensis si vera sunt oportebit multos poetas emẽdare, nam triginta videt corripi apud Maniliũ, vide a ante d. quadra. Bapti. Mant. eiusmodi noīa sine dubio corripuit, vide v ante c ductũ, sed p neotericos grãmaticos forsan deceptus est. Sulpitius etiã credidit hęc solum pduci, Nestor autẽ variari, sed testimoniũ eius friuolũ est, qa ex Macro dicẽte. De folijs eius triginta recẽtia tolles. Propter dicta placet mihi ginta tãtum pduci vt cętera indeclinabilia. Genta & gena tantum corripi. Iuue. Quadringenta tibi siquis deus aut similis dijs. Martia. Quadringenta tibi non sunt chęrestrate surge. Idem. Quadringẽta secat qui dicat syca merice. i. ficos diuide. Ginta:

¶ Eadem ablatiis tantũ pducit, vide in lib. i. circa synalœphã. Verg. i. æneí. Triginta magnos voluẽdis mensibus orbes. vij. ęneí. Triginta capitũ fœtus enixa iacebit. Petronius arbiter, Sãguine romano sexagitaq; triũphos. Produc quoq; pterea, interea, antea, postea, contra, vltra. bis tamẽ inuenio cõtra corripi, vereor ne mẽda sit, tu solũ pducito Lucre. lib. i. Ne forte hæc p se cogãt nos cõtra fateri. M. Manil. li. ij. Contra iacet cãcer patulã distent' in aluũ. Iu. Vltra sauromatas &c. sic cæteri, ideo nõ imitabor Serenũ nec in hoc nec in plusculis dicẽtem. Cura nihil pdest nec ducit vltra cicatrix. dico hoc ex grãmaticis, quia Serenum & Petroniũ nõ legi. Cõtra: Vltra.

¶ Postea, frequẽs est apđ Ouidiũ & semp corripit, sed volũt esse orõnẽ veluti. i. fast. Postea mirabar cur nõ sine litibus esset Ille dies. Postea:

¶ Antea in. i. ęneí. nõ aduerbiũ vel coniũctio est, sed actũs ab Anteus viri pprio, cõtra qsdam vt recte docet Seruius grãmaticorũ princeps. Ah vah pducito solum.

E in vltimis.

e Breuia, primę produc & nomina quintę

Cum natis, addes pluralia cuncta secundæ.
Iunge doce & socias, monasyllaba longa repono,
Inclinatiuas præter, male cum bene dempto.
Omnia produces aduerbia si qua secunda
Præstiterit, summiq; gradus aduerbia quæuis
Sunt ferme atq; fere producta, quibus dabis ohe.

E in vtis & abltis tertiæ.

¶ E corripit. vt docere, ganymede, Oreste, Hercule, achille, Vlysse, & similes vocatiui & ablti tertiæ contra ęlium Nebrissensem & alios plurimos. Mart. lib. v. Cur mitis apto Respicis ore Iouē. De ganymede loquor. Persius. O si sub rastro crepet argenti mihi seria dextro Hercule pupillū ne vtinam quē proximus hæres Impello expūgā. Proper. lib. i. Quiq; tuas pauis fregit achille domos. Mar. lib. ij. Humane facis hermenō superbe, phal. est. Oui. i. trist. Fecerūt furię tristis Oreste tuæ. vbi aliqui habēt Oresta, nusq; certe eiusmōi ablatiui & vocatiui tertię declinatiōis pducūtur, quicquid dicāt Sulpitius & Ferettus, atq; ipse deniq; Priscian⁹. Etem hi omes vnico argumēto, eoq; adeo infirmo tuātur se. Luca. li. viij. Signaq; ab Euphrate cum parthis capta sequentē. id inq; valde debile est, quia (vt Nestor ait) euphrates ę. primę declinatiōis esse potest vel euphrates is. tertiæ vel euphrate, es. teste Calepino. Adde q; cæsurę licētia locum habere posset vt apud Verg. in grauia, & apud Ouid. Nil opus est morte p me sed amore fideq;. Et Tibullum. Et canis arēte terreat arua siti, ita dicit se legisse in emēdatissimis codicibus Bebelius, adducēs quoq; illud ex Moreto. Et referat clausa q puidet ostia claue. Sic defendi potest illud Lucretij. Imbribus aut tabe mēbrorū

Tabe.

ambusta vacillent, nam apud veteres tabe extra cæsurā nusq; pducitur, ideo non variari sed corripi tātum dixero. Luca. lib. viij. Tabe fouens bustū. Idem lib. vi. Tracta durescunt tabe medullę, sic cæteri. Cæsurę autē licentia & si vitāda sit frequēs, iuxta illud Terentia. Nec tanta in metris venia concedit vti, nō est tamē penitus refugienda si parce fiat in magnis opib⁹, etiā si in vocalē desinat, vt iam patuit. multo autē magis in pentemimeri si in consonantē desinat, vt patet ex li. i. nostro, nō pigebit pluscula testimonia afferre. Verg. Si pereo manibus hominū perijsse iuuabit. Idem. Ecce trahebat a templo adytisq; Mineruę. Luca. iiij. Ethiopūq; teris alieno gurgite campos. Iterū Verg. Emicat Euryalus & munere lætus amici. Sil. Palladio betis vmbratus tēpora lauro. Hora. Ne quis humasse velit Aiacem, Atrida vetas cur. Oui. Atq; vtinā viuat & nō moriat in illis. Idem. Et qua tu biberis, hac ego parte bibam. Idem. Mentis

inops rapitur Vt quos audire solemus. Idem. Arte leuis currus, arte regendus amor. Verg. Nō te nullius exercent numinis iræ. Prop. Nunc tu siue legis vmbrosæ flumina syluę. sic multe alia leges, etiā in alio carmīs genere. Hora. Angulus ridet vbi nō hymetto. Saphicū est, vt apud eūdem. Docte sermonis vtriusq linguæ. Idem. Q̄z si quicq̄d arat impiger appulus. Asclepiadeū est. Ergo vt summatim dicā, ablatiui & vocatiui tertiæ in e desinētes tantū corripiuntur, vt hermogene, aristotele &c. Euphrate in Lucano vel primę declinatiōis est, vel cæsurę licentia excusat. ¶ E in prima & q̄nta declinatiōe in quocūq casu reperit, pducit. vt parasceue, anchise vtūs & abltūs specie, die, re. hinc hodie, pridie, postridie, quottidie, quare. Oui. i. met. Officioq pedū nymphe cōtenta duorū Erigitur nam dicit nymphe es. vel nympha ę. Oui. viij. met. Cūq pheretia de & hyanteo Iolao. Ideo indocte dixit Sido. in epitha. Polemij. Tu Mitylene satus cognoscis Pittace tēpus. Luca. lib. i. Hesperiam calpe summoue impleuit atlante. abltūs est a nrō calpe es. qđ nomē mōtis, vrbis, & insulæ est, sed de monte loquūtur fere poetę. Pro eodē dicit. hæc calpes huius calpis per tertiā teste Georgio valla. lib. xxxi. cap. xxi. & hinc abltūs calpe corripit apud Rufum festū, vide titā in i ante t. Et apđ Iuue. xiiij. sat. Aequora trāsilijt sed lōge calpe relicta Placet hæc Placentini opinio magis q̄ Prisciani & alioꝝ qui putarunt apud Iuue. esse systolen. ¶ Produc quoq pluralia in e. vt cete, tempe, mele. Catul. Cōfestim peneos adit viridantia tēpe, Tēpe quę syluę cingūt sup impēdentes. Secūdus vsus est spōdaicus. Val. flac. lib. viij. Cerneret & tempe viridi luctantia fumo. Hora. li. i. car. ode. xxi. vos tempe totidē tollite laudibus. asclep. est. Oui. i. met. Sylua, vocāt tempe p quę Peneus ab imo &c. Sil. li. xi. Subito emicuere per vndas. Ad murmur cete toto exultantia ponto. Lucre. lib. ij. Ne tu forte putes serrę stridentis acerbū, Horrorē constare clemen tis leuibus æque. Atq mele musæ p chordas organicaq. Idem in eodē. Et cygnæa mele phœbeaq dedala chordis Carmina cōsimili oppressa rōne silerent. Martianus Capella a melos in plura, mela ptulit dicēs lib. ij. Tu vatū mela dulcibus camœnis, phal. est. Hęc qualiacūq mea sunt quia de his ante me nullus meminit, vt neq de multis alijs, quod vehemēter miror, de nomibus quintæ notiora sunt testimonia q̄ quę a nobis pbent. Mar. lib. i. Cœnares hodie Procille mecum phal. est. Idem alibi. Vxorē quare locupletē ducere nolim Quæritis, vxori nubere nolo meæ. Ausonius. Nisi liber mendosus sit corripuit ablatiuū die dicens. Hoc die mercatus cras cytharœdus eris. nolito imitari.

Noīa i e primę & quintæ.

mity lene

Calpe.

E plurale Tempe.

Cete.

Mele.

Mel.

Fame. ¶ Fames nunc tertiæ est, olim fuit quintę. vt Gel. lib. viij. docuit. Hinc mãsit ablatiuus fame quę corripe potes, pductio tamẽ est frequẽtior: Tibul. li. i. Ipsa fame stimulãte furens. Oui. viij. met. Iamq; fame patrias altiq; voragine vẽtris Attenuarat opes. Verg. æneí. vi. Obijcit, ille fame rapida terra guttura pandẽs. ¶ Producit omis scdã

Doce & similis Caue. psona vocis actiuę, singularis numeri, psentis tẽporis, secũdæ cõiugatiõis, impatiui modi, vt doce mone &c. Q autẽ caue frequẽtius corripi q̃ pduci in omi fere poeta inuenitaꝛ ideo est, qa olim cauo, vido, vulgo & alia quædã dicebãt p tertiã, nũc fulgeo, video, caueo, p secũdam dicimus. A tertia tamẽ aliquæ psonæ mãsere, nam caue quilibet corripe potest, adeo est frequẽs Horatius. Vale vale caue ne titubes mãdataq; frãgas. Oui. i. trist. Tu caue defendas. Propertius. Tu caue ne tristi cupias pugnare puellę. Cice. in Arato hoc. Caue te põto studeas cõmittere mensæ, sic cæteri. Persius. Sed quid opus teneras mordaci radere vero Auriculas vide sis ne maiorũ tibi forte Limina frigescãt. Cato. Hoc vide ne rursum leuitatis crimine damnes, sic scato p scateo quõdam dixere. Lucre. li. v. Et par-

Vale. tim pleno scatere atq; erũpere campo. Vale dico etiã hanc ob causam variaꝛ. Oui. i. trist. Sæpe valedicto rursus sum multa locutus: In eodem. Idq; qd' ignoti faciũt valedicere saltẽ. ¶ Monosyllaba

Monosyllaba. pducũtur, vt me, te, se, de. Hinc demũtur coniũctiones encleticę q; ve, ne, & in cõpositis quisq;, nõne &c. Quę nomẽ & vẽh interiectio per diphthõgon pducũtur, vt næ p vtiq; & certe. ne phibẽdi pducitur, vt etiã in cõpositis nequis, nequãdo. Syllabicæ adiectiões nõ dictiones monosyllabę sunt, sed vltimę dictionũ syllabæ. ideo corripiunꝛ veluti huiusce, illice, tute, tuapte. Lucret. lib. i. Accipe p̃terea quæ corpora tute necesse est. ¶ Producũtur aduerbia in e ab ad-

Aduerbia in e. iectiuis secũdę declinatiõis siue cõparenꝛ siue nõ. vt pie, egregię, ęq ppere, summe, eximie &c. Tibul. lib. i. Quid ve pie dum sacra colis pureq; lauari. Te memini & puro secubuisse thoro. Ideo non satis docte, pie corripiꝛ in hymno de diuo Laurẽtio. Intulit cælo pie laureandũ. Sap. est. Iu. Atticus eximie si cœnat laut⁹ habeꝛ. Min⁹ egregiæ cordatus homo. Val. flac. lib. v. dixerat. At illi ppere mõstrata capessunt Lumina, a properus a. u m. qd' sæpe leges. similiter pduces apprime. Verg. autẽ correptionis gratia apprima p a dixit vt torua p torue. Flos apprima tenax. author est Seruius licet refragetur Nestor. Corripiũtur tamẽ bene & male atq; mage pro magis.

Male. Oui. Nõ bene cõueniũt. Idem putaꝛ male semel pduxisse vt in. i. de arte. Sępe male dixit &c. id verũ nõ est quia mane legẽdum est a maneo licet p mẽdosos codices decepti plurimi aliter legerint, nõ sine

peruersitate sensus. lege itaq;. Sepe mane dixit quũ iam properaret Achilles. & ipsa Achillis amica sæpe dixit. O Achilles mane, quum Achilles ꝓperaret ad bellũ troianũ &c. impressio Aldina vt quędã aliæ mane habet nõ male. ¶ Aduerbia suplatiui gradus vñcunq; fiunt, ꝓducunť, vt maxime, minime, licet ꝑ nõ sumatur fortissime, pœnissime a pœne qđ corripiť. Proper. Sic erepta mihi pœne puella mea est. apud Ouidiũ vbi pœne videtur ꝓduci poni legendũ est teste Bebelio. Cõtiguos poni Scipio magne tuis. ¶ Aeque ꝓducitur tantũ. Hora. in. i. epist. Aeque pauperibus ꝓdest locupletib⁹ æque. Aeque neglectũ pueris senibusq; nocebit. Bebelius putauit eam corripi, sed fallitur quia apud Lucanũ ęque est prepositio. & cõiunctio q̃ in lib. vi. Debitus eque tuo venit hæc iniuria voto. i. et hæc iniuria venit e tuo voto. ¶ Produc fere, ferme & ohe, vide vocalem ante vocalẽ. Iu. Mobilis & varia est ferme natura malorum. Idem. Nulla fere causa est in qua nõ fœmia litem Mouerit. Bacche vocatiuus seu potius interiectio bacchantis ꝓduci inueniť. Hora. lib. iij. Vsq; ad mala citaret io Bacche modo summa voce &c.

Aeque.

Ferme.

I in vltimis.

I

I longum pono, vocitantem contraho ternæ
Sæpeq; græcorum ternum, Minoidi testis,
Sed nisi siue quasi, mihi, ibi, sibi, vbi variabis,
Et tibi iunge cui, Tantum breue moli locatur.

¶ I corripitur. Mar. lib. viij. Q; vellem fieri meus libellus, phi[illegible] est. Corripiť vero cunctus tertiæ vocatiu⁹. Verg. O crudelis Alexi nihil mea carmina curas. Mirabar quid mœsta deos amarylli vocares. Oui. Non tibi sic dices phylli sequẽdus eram. Papi. achil. i. Quo rapis ingentẽ magni Chironis alumnũ Fœminis nerei dolis. Sulpitius male credidit hic vltimã in nerei ꝓduci quia sic ꝓduceret̃ prima indolis qđ manifesto falsum est. Corripite itaq; sine vlla exceptione oẽm vocatiuũ tertiæ. vt Pari, tethy, theti, themi &c. Datiu⁹ tertię grecus sępius ꝓduci q̃ corripi inueniť, ideo sine testimonio nullũ corripies datiuũ, nam quẽ correptũ offendis, potes etiã ꝓducere, vt testať Geor. Valla lib. xxxviij. cap. xxiij. At quũ ꝓduci offẽdero, ego tantũ ꝓduxero, ꝑsertim in opusculis. Papi. i. achil. Palladi littoreę celebrabat scyros honorũ Forte diẽ. Catul. de coma berenices. Luce autẽ canę tethyi restituor. Val. flac. lib. ij. per duas syllabas tethy in datiuo extulit dicẽs, vnde, Quam tethy lõginqua dies glaucoq; repostã Solibus & canis vrebat luna pruinis. Catul. in argo. Tum thetidi pater ipse iugandũ Pelea sensit, hic datiuus ꝓduciť

Vtiũs tię
Dtiũs tię

Palladi.
Tethyi.
Tethy.

Ibidem. Morte ferox theseus qualẽ Minoidi luctum Obtulerat mẽte immemori. Sabinus in epist. Demophoontis ad Phyllida. Phyllidi Demophoon patria dimittit ab vrbe. Proper. Tindaridi poterant gaudia ferre sua. Propter hæc puto non multũ erratum, si quis datiuos ab as. adis & is. dis, vel ys, yos græcos variauerit, vt arcadi. lampadi. amaryllidi &c. Sed quid dico me putare, cũ eiusmodi datiuos a genitiuis crescẽtibus Aldus credat nõ posse pduci nisi ratione cæsuræ. ¶ Variabis in littera posita inter quæ nisi, quasi, q rectius corripiitur, cui sæpius monosyllabũ est, & sic semp pducit. Aliquando dissyllabũ est & variat, licet pductio sit tutior. Ouid. Et quasi discedens oscula summa dedi. Lucre. lib. ij. Et deuicta quasi cogatur fere patiq. Rufus in Arato. Vt nec curua quasi declinet cornua nec tũ, melius corripit, quia cæsuræ licẽtia videri potest. vt apd Sidoniũ in epitha. polemij. Sint tantũ penitusq nisi nihil esse pbetur. Peritissimi tamẽ grãmatici adeo refugerũt cæsuræ licentiã, vt p principiũ tertij pedis sæpe pbauerint quantitates, veluti cõiugio anchisæ Veneris dignate supbo &c. Oui. Si nisi quæ facit poterit te digna videri. Nulla futura tua est nulla futura tua est. Corripito libentius quasi & nisi. ¶ De cui aliquid diximus in. i. lib. Mar. lib. xij. Et credit cui posthumilla dues, phal est. Posthumilla a posthum⁹ deductum fœminæ nomẽ est. Idem lib. xi. Collatus cui gallus est priapus, phal. est. Capella li. ij. Et cõpar studio sed cui terreus Ortus, ppositũ in sydera tendere, duo sunt asclepiadæi versus. Idem in eo. li. Cui panditur aula tonãtis, vsus est anapesticus dimeter catalectic⁹ De reliqs testimonia facile occurrent. Oui. Moly vocãt superi Author priapeor. Quæ cur moli vocat mẽtula moly fuit. Est hærbe nomẽ. ¶ Epy ferettus dicit variari Pompilius teste Bebelio dicit variari indeclinata gũmi, nauci. Ego testimonia poetar veter desydero, meli id est mel corripitur in cõpositis vt melimela. Lucret. lib. ij. Sicuti quadrupedum dixit nisi liber mẽdosus est. Corripitur vti in cõposito aduerbio vtiq.

Minoidi

Phyllidi.

Aldus.

Quasi.

Nisi.

Cui.

Moly.

O in vltimis.

O

O cõmune datur, produc monosyllaba, iungens
Cum terno sextum. Atq aduerbia nomine nata.
At variabo cito cum sedulo, mutuo, crebro,
Seroq, sit curtum modo solum sed breuiari
Ergo pro causa non vult, produco quaterno
In casu nomen sit cuius in us genitiuus

O patrij produc, variaq; gerundia vera.

¶ O variat vt cato, leo, apollo, agamēno, licet græce in on per ω mega scribant κατων λεων &c. scribo & cętera verba, sed Seruio teste, scio, nescio, ego & duo solū corripitur & in his pfecto (vt cum Seruio sentio) correptio est melior. Ego aūt interim pducit. Verg. in diris. Ausus ego primus castos violare pudores. Sta. hinc etiam funestus ego videt ista deorū. Idem in. i. Achilleidos. Sed quid ego fessos optatis demoror vndis. Auso. Sicut ego sol⁹ me quoq; pau perior. Idem separor vn⁹ ego sed partē sumo minorē. Nestor plu ra testimonia affert, sed suspecta. Propert. lib. iiij. Thuscus ego, thu scis orior nec pœnitet inter. Prælia Volscinos deseruisse focos, cor rectissimi libri hābēt thuscus ego & thuscis. Idē in. ij. Frater ego tibi sum filius vnus ego. Emendatiores libri habent frater ego & tibi sum filius vnus ego. Ouid. in epist. Sed quid ego reuoco, dictis his o meū abesto, aliqui libri habent. Sed quid ego hæc reuoco. Sic emī legit Aldus & dicit apud Papiniū legi. Sed quid ego hæc, fessosq; optatis demoror vndis: Sic alij libri forte mendosi sunt. Ergo cū Aldo solum corripe. ¶ Producūtur tantū monosyllaba vt sto do, flo, o, pro prepositio & interiectio. ¶ Producuntur tantum datiui & ablatiui, vt domino, meo, amato, tydeo, quem datiuū (ni si mēda sit pro tydi vt orphi pro orpheo corripuit Papi. viij. theb. dicens. Vos præda ruenti tydeo. In sido. iij. paneg. mendose legitur lato tybrim tremuere meū me, teutono iuncto p teutone, quia re cte teutoni & teutones dicimus. ¶ Producūtur tantū aduerbia ex nominibus ducta. vt tanto, quāto, tanto, falso, manifesto, primo qđ tamē corripitur apud Aratorē vt vero coniunctio apud Macrū. Pondere vero fabę puluis cum melle voratus, variantur autē cito sedulo, mutuo, crebro, sero & pfecto, teste Sulpitio, sed modo tan tum corripitur. Cito etiā vix productū reperies veluti homo, am bo & duo, testimonia correptiōis facile occurrent. Sta. i. theb. Sero memor thalami męstę solatia matris. Idē. i. syl. Pectora sero videt. Tibul. heu sero reuocat amor seroq; iuuētas. ¶ Quomodo ad uerbiū corripi inuenio. Mar. lib. x. ad Caium, Quicqd habent oēs accipe quo modo das. Idem li. iij. Quū sit tam pauper quomodo cæcus amat. ¶ Ergo pro causa veluti. Illius ergo, tantum pduci grāmatici omnes testantur, alioqui variatur. Augustus. Ergo ne sup mis &c. Hora. Nil tanti est ergo fungar vice cotis acutum &c. ¶ Grecū in o faciēs gtīn i, us, pducit tīn o in ntō, dtō, actō, abltō vt di do, clotho, argo, clio, drymo, pātho, xātho, alecto, echo, hero, sap pho. Ver. li. iiij. geor. drymoq; xāthoq; ligeaq; philodoceq; pmū

Ego.

Tydeo.

Quō.

Ergo.

Grecū i o Xantho.

que ratione cæsuræ produxit veluti Liminaq; laurusq; dei. Pectori bus inhians spirātia consulit exta. Luca. dum sanguis inerat &c. quod notandū magis q̄ imitandū esse diximus. Nestor dixit .x. more græ co illic facere positionē. Sil. lib. iiij. At nō dabat vltra Clotho dura lacus. Nestor dicit se apud Lactantiū reperisse recitatum hunc ver sum. Clotho colum baiulat, lachesis net & atropos occat. Sine du bio versus est ineptus ab imperito aliquo Lactantij libris adiectus, quia baiula primā producere alibi ostendimus, & clotho græce p ō mega in vltima scribitur vt sappho, quare ineptus est versus citatus a Bebelio sine certo authore. Quid nisi lasciuas cātauit sappho pu ellas, Ouid. in .ij. de remedio. Me certe sappho meliorē fecit amicæ. Iuno variatur quia latinū est. ¶ Gtūs in o producitur tantū vt apollos apollo. Androgeos androgeo. athos atho & similia p tertiā decli nationē atticā. Verg. Androgeo galeam &c. Idem gror. i. pp̄ter se quentē vocalē corripit actm atho teste Nestore. Aut atho aut rho dopen &c. ¶ Variabis vera gerūdia quæ verbi constructionē seruant. Productio tamē est frequentior. Adiectiua autē gerundiua tantū producuntur, quia noia sunt nō verba. Verg. Cātando tu illū &c. Iu. sat. iij. Plurimus hic æger moritur vigilando sed illum. Languentē pepit cibus imperfectus & hæres Ardēti stomacho. Tibul. lib. iij. Au fer & ipse meū pariter medicando dolorē. Mart. lib ij. ad Zoilum Fœlicē Cœnā zoile dādo tuā. ita legit Tibulli interpres Bernardus Veronen. sed minus recte vt opinor, quia libri quos ego vidi lōge aliter habent in meliore sensu, vt mihi videtur, sic Fœlicē fieri credis me zoile cœna, fœlicē cœna zoile deinde tua. Alphitus auitus apud Priscianū lib. viij. Spatiando paulatim trahit. Est Iambicum dime trum. Ausonius de studio puerili. Et melicos lyricosq; modos pre fando nouabis. Verg. in catalecto, si Vergilius sit author. Sæpe au dēdo mare & vincere sæpe hyemē. Calph. ecloga. ix. Formosior ida Dicor, & hoc ipsum mihi tu narrare solebas, Purpureas laudādo ge nas & lactea colla. Sedul. lib. i. Sperādo tepescit, sic ecclesiastici sepissime.

Clotho.

Sappho

Gerūdia.

V & B.

V semper produc, B contrahe, barbara deme.

V & b

Ab.

¶ V produc vt Iesu. ¶ B corripitur vt ab ob. versus. Arma vi rūq; cano troiæ qui primus ab oris. Sedulius produxit quia sequitur h, quæ cōsonantis vim aliquādo creditur habere, quod notandū est nō imi tandū. ait ergo in lib. iij. Ab hac ergo pedem retro faciamus & ar ctum Corde petamus iter, sic nō imitaberis simili causa defensum eodē li. Vir humilis &c. ¶ Barbara in b producunt teste Nebrissensi vt Iob, iacob, aminadab, quod penultima longa latine aminadabus est

fert teste eodem. Iuuencus. Hoc Iacob etem puteo cum prole bibebat. Geor. valla. li. xxxviij. cap. xxv. dicit tu in cõposito tumet corripi a Lucre. dicente. Tum tumet a nobis &c. sed fallit (vt opinor) Placentinus, quia libri quos vidi habent tutemet in meliore sensu. Lucret. lib. i. Tutemet a nobis iam quouis tẽpore, vatũ Terrilogs victus dictis desciscere queres. Casu, memoratu, tantũ producuntur quicquid quidam dicant. Tumet. Tutemet

C in vltimis. C

C produc, nisi nec, lac, donec. Sed variabis
Hic bene Pronomen. fac verbum iungimus isti

¶ C pducitur. vt sic. Verg. iij. ænei. Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat. Mart. lib. vij. Sic ad letheas nisi Nestore serior vndas Non eat optabis quẽ supesse tibi. Idem semel corripuit. vt li. ij. ad Sextũ. Et secũ sic vt audiã susurrat, phal. est. nõ ausim tñ imitari qa semel tantũ & forsan mẽdose corripit. veluti ac (vt Bebeli⁹ notat) apd' Papi. in iij theb. Sed gelidis ac inertibus æuo, puto mendã esse, p & Ideo ac solũ pduxero. ¶ Corripiunt aũt nec, lac, donec, de lac testimoniũ mihi nullum est nisi oĩm grãmaticoꝝ. Mart. lib. iij. Quãta nec in libycis debuit esse iugis, alibi apud eundẽ. Nec armata manus hydrę mors vna fuisset. mẽda est p nõ armata &c. vt apd' Sil. lib. viij. Cęlicolũ matri nec hoc habitata pruinis, menda est p non Sil. lib. v. Donec abũdanter diffuso sanguine late. Procubuit moriens. ¶ Hic aduerbiũ pducit tantũ & a veteribus diphthõgo ei annotabat heic, Valla in Matthęũ dicit se id in antiquo marmore notasse. Verg. i. æneı. Posthabita coluisse Samo hic illius arma. Hic aduerbiũ.
¶ Hic pnomẽ variat sed rectius corripit, variari testat Ser. in illud viij. æneı. Est hic est anim⁹ lucis contẽptor. Idem in buco. Et vitula tu dign⁹ & hic & quisqs amores &c. Idem in. ij. æneı. Hæc finis Priami fatoꝝ hic exit⁹ illum Sorte tulit. Hora. Stultus & improbus hic amor est dignusq; notari. Mart. Hic est quẽ legis ille quẽ requiris. phal. ẽ. Oui. Phyllidis hic idẽ tenerçq; amaryllidis ignes. Idẽ. xij. me. Ast ego dum parat hic armis nudare iacentẽ. Regius corrigẽdum credit hicce, quia Priscianus & Donatus dicũt hic pnomẽ corripi, aduerbiũ pduci. mihi placet pp̃ter iam dicta cũ Seruio hic pnomẽ variari. ¶ Matarantius & Ferettus ex Prisciano credunt pnomẽ hoc variari qa in vetustis libris apd' Verg. Hocce erat alma parẽs legit. qd' pductiõis gratia factũ autumant. Ego aũt opinor hoc tãtum pduci & hocce festiuitatis gratia veterib⁹ placuisse, nam qd dicent de hęcce, hisce, hosce, hasce, ¶ Non grãmaticoꝝ ratiunculis quãtitates syllabaꝝ pbari volo, sed veteꝝ authoritate poetaꝝ. Hoc.

apud quos nondum inueni hoc corripi, igitur tantum pducam &
Mart.lib.v.Consequor hoc vt me nec timeas nec ames. Oui.i.fast.
Hoc ego pro vobis hoc vos orate coloni. Sed ad hic reuertor vt
correptionē ostendā. Verg.æneí iiij. Solus hic inflexit sensus ani
mūq; labantē.Idem in vi. Hic vir hic est tibi pmitti quē sepi⁹ audis

Fac. ¶ Fac, contentiōes grāmaticorꝝ faciunt vt Badius dixerit variari, sic Bebelius q̄q;. Nam Sulpitius vult pduci tantū, testimonio Oui dij in.i.de remed. Durius incedit fac ambulet oīe papillæ Pectus habent tumideq; fascia nulla tegat. Vbicūq; vero pduci videt ipse le gendū dicit face p fac. At Nestor, Aelius Nebrissensis & Nicolaus Ferett⁹ dicūt fac corripi tantū, quia fit a face vbi a corripit vt sit fac p face, veluti fer p fere, & apud Ouidiū teste Feretto, vbi Sulpitius putat pduci corripit, quia ita legit Ferettus. Durius incedit fac ob ambulet. Nestor autē Rigā carpit quia pduxerat fac, dicens in gene si. Tu prior egressum fac & cōiunx tua nati. Oui.in.iij.de arte. Mille fac esse iocos, turpe est nescire puellā. Idem in epist. Protesclai. Et di cet referas arma fac ista Ioui. Idem. Phylli fac expectes Demopho onta tuum. Auso.in epig. Aut transire iube, vel fac vtrūq; parem. Mar.li.v. Signa rarius aut semel fac illud, phal. est. sic in multis alijs locis, nec verisimile videt oēs libros esse mēdosos. Verūtamen vnicum locū repperi in.i.de arte, qui magnū mihi iniecit scrupulū. Nam videtur manifesto pduci, nisi sit menda. Hos fac armenios, hæc est Danaia Persis.

D & T.

D D breue ponatur, ceu T, nisi sincopa fiat.

T ¶ D corripit, vt apd' Bogud. Sic noīa in t vt caput, amat, docet &c corripiunt tantū licet Capella dixerit variari. Ego sine poetarꝝ ve terum testimonio nihil credo grāmaticis, ideo nunq̄ pduxero, & at caput legit &c. nisi fuerit syncopa, & tūc certe libētius corripuero licet pducentē non multū reprehendero, vt fumat, p fumauit. obit p obiuit &c. quę pducunt quidē, sed nūq̄ extra cæsurā. Verg.in.ix. Audijt & cœli genitor &c. At Oui.iij.met. Pro fontibus ille lacuq; Interijt, at vos pro fama vincite vr̄a. Idem.iiij.fast. Nox abijt oritur q; aurora palilia poscor. Idem lib.ix.meta. Non adijt apte &c. Iuuena. Quis nescit aut quis nō vidit vulnera pali. Ouid.iiij.meta. Arduus in nubes abijt, & in æquore summo Vmbra viri visa est.

Petit Hora.sat.ix. Qui grauius dorso subijt onus, incipit ille. Iuue. Magnus ciuis obit, & formidatus Othoni. Verg.lib.ix.æneí. Sceptra palatini sedemq; petit Euandri, p petiuit, quod ante mēdose legeba tur, vt bene docet Politianus in Miscel.cap.lxxi. & est vsus spōdai

Ferettus. cus, cui sententię male refragat Nicolaus Ferettus argumento ni

mis friuolo vsus credens, scilicet euander primã posse corripere, quia Seruius dicit ꝓpria variari, quod falsum esse contra Seruium manifesto declaraui. Et si aliquo modo id foret, verũtamẽ nõ dixisset Seruius. In ꝓprijs etiã regulas generales cõfundi, hoc est non cõcederet in ꝓprijs positionẽ corripi, veluti anchises, aut dipthongõ, vt autolicus, autonoe, eutychus, euãder, æneas, æacus, cragrus. Miror Ferettũ hoĩem alioqui doctissimũ tam pueriliter errasse, sed multi carpendi studio hallucinant. Plura syncopata aliqñ etiã sine syncopa inuenies ꝑducta, sed nunq̃ nisi vbi aliqua cęsuram adest. Ergo consiliũ meũ est, vt alibi nõ ꝑducant, q̃a si ĩa inuenim⁹, etiã vbi t nõ est. Hora. lib. i. car. ode. iij. Perrupit acherõta Herculeus labor, asclep. est. Verg. Pectoribus inhians spirãtia cõsulit exta. Vale. flac. Sed qualis & quãta viris insultet enyo. Verg. Muneribus tibi pãpineo grauidus autumno. Floret ager. Ergo tutior est etiã in syncopatis correptio. M olim corripiebat, nunc interimit In h ad vocales ptinent, vt vah, ah, quę ꝑducunt vt dictũ est. In p vnicũ est vetus, vt volup. i. voluptas. & ꝑducit quicq̃d dicant cęteri. Ennius apud Gel. li. xij. cap. iiij. Quocũ multa volup, ac gaudia clamq; palamq;. ¶ Producit quoq; Ioseph, vt cetera barbara q̃ extensiõe syllabæ fiunt latina, aut græca pęnultima longa, teste Nebrissensi, veluti alaric, Isabel, Leonor, Guiomar &c. vñ Alacris Isabela, leonora, guiomara &c. Volup.

L

L breue sit, Cum sol & nil tolluntur hebręa. L

¶ L corripit, vt sal, Hãnibal, Hiempsal, mel, fel, Tanaquil. licet Capella (si Bebelio credim⁹) ꝑduxerit. Mar. li. viij. Illi tu dabis hęc vl occupato. Idem semel ꝑduxit dicẽs. Nõ nisi vel ostro madida vel murice tincta. Dicit hoc Gęor. val. li. xxxviij. cap. xxvi. Vereor ne mẽdosum codicẽ nactus fuerit, ideo vel solũ corripito. Producũtur sol & nil. q̃bus Aldus addit Pol. Oui. ij. met. Vlterius spaciũ medio sol alt⁹ habebat. Hora. ad Augustũ. Nil intra est oleã, nil extra est in nuce duri. Ideo errauit inter neotericos poetas doctissim⁹ dicens. Qđ scit in occulta turpe nil esse domo. Nihil aũt corripit. Persius. Gigni de nihilo nihil in nihilũ nil posse reuerti. ¶ Hebręa ꝑducunt vt cũ alijs docet Nebrissensis, veluti Michael, Israel, in q̃ Sidoniũ errauisse in a añ e ostẽdim⁹ Nicol, Phicol, Baal &c. Herasmus sal ꝑduxit dicẽs. Virginitas nitor argẽtu sapiẽtia sal est. noli imitari. Vel.

N

N produc. demas an in & prolem, tamen atq;,
Forsitan & forsan, viden, huic conformia iunges,

Quod dat inis curtum est, velut on, quod tertia nescit
Corripitur quartus, quando breuis vltima tecti est.

On tertiæ ¶ N producit, vt hymen tytan, delphin, & omia nomina tertiæ in on, quia græce p ω scribũtur, nec apud veteres poetas quib⁹ fides habẽda est, illud o corripiũt, nisi dempta n littera in o desinant, vt cato, leo, agamẽno, apollo &c. nec refert an gtũs i ontis desinat, an in onis penultima lõga, an breui, nec facit fidem Sidonius qui corripuit lacedęmon, vide e ante d. nec hunc secutus Bapt. Mãtuanus dic. Extulit aduersum celebres Lacedęmon athęnas. Nec Capella in dictione ammon, vide a ante d adon. Nec Arator lib. i. dicens. Hic fuerat Simon ille magus. Et lib. ij. Quid tunc dęmon agit, nec plures item neoterici fidem faciũt, quia hi omnes a puritate linguæ latinę interim aberrarunt. Mecũ in hac opinione est doctissimus vir Nicolaus Ferettus. Verg. i. æneí. Sarpedon vbi tot Simois correpta sub vndis. Oui. iij. meta. Acteon ego sum dominũ cognoscitẽ vestrũ. Idem lib. vi. Quem sibi Pandion opibusq; virisq; potentẽ Hora. in arte. Perfidus Ixion, io vaga, tristis Orestes. Ouid. in Ibin. Vt Macedon icta est rapidis cum cõiuge flãmis. Sic precor ętherei, vindicis igne cadas. Propriũ est mulieris, vnde macedoniã dictã putant. In his certe penultima genitiui corripit̃, & tamẽ on nomina tiui apud veteres poetas nunq̃ corripit̃, nõ opus est verbis, siquis Despauteriũ conuincere temeritatis vel mendacij volet. id veterũ poetarum testimonio faciat necessum est, secus nugas egerit. Mart. Præter aquas Helicon & serta lyrasq; sororũ. Manil. At procyon oriens quum iam vicesima cancro est. Errauit in hoc nomine dupliciter Bapt. Mant. vide o ante c procyon. Verg. in buco. Formosum pastor Corydon ardebat Alexim. Et alibi. Cõpulerantq; greges Corydon & thyrsis in vnũ. Idem. Te corydon o Alexi trahit sua quęq; voluptas. Seruius inqt donoa, antibacchius, sed o breuis est propter vocalem sequẽtem, quasi dicat Seruius. donoa ex natura vocaliũ est antibacchius. i. ille pes ex duabus lõgis & breui, sed quia aduerbiũ o. hic ꝓpter vocalem corripitur, ideo fit dactylus. Quocirca errant Tortel. & Calep. in dictione tribrachus, dicentes, tribrachus pes est ex tribus breuib⁹ syllabis, vt Te corydõ o Alexi vbi donoa tribrachus est, quũ vocalis ante vocalẽ breuis fiat, dicere debuissent donoa dactylus est. Mirum est tãtos viros tam pueriliter errasse. Sed obiicient forte mihi Erotion puellæ nomẽ. Mar.

Erotion. lib. v. Pallida nec nigras horrescat Erotion vmbras. Idẽ lib. x. Hic festinata requiescit Erotion vmbra. vulgo Tituli ita habent de herotionte puella, Epitaphiũ herotionis, & per tertiam declinationẽ

declinat hoc nomē Calderinus dicens Martialem nomen finxisse a suauitate amoris, quia eros erotis amor est. Ego puto Calderinū decipi, & quotquot illi suffragātur. Nam opinor Erotion sine aspiratione (licet aliter vulgo fiat) esse secūdę declinatiōis, vt ilion, glycerion, planesion, & alia multa quæ sæpius apud latinos in um desinunt, vt ilium, phileniū, glycerium, & in Menęchmis Erotium, Martialis autē in græcitate permāsit, quia carmini magis cōueniebat erotion q̄ erotium. in deriuatiōe nihil errauit Calderinus. — Calderinus.

¶ Omne igitur nomē in on tertiæ ꝑducatur. Produc etiam oēm genitiuū pluralem cuiuscūq; declinationis fuerit, vt logon, cimmerion, epigrāmaton. Tibul. lib. iiij. Cimmerion etiam obscuras accessit ad auras. Quis nunq; candente dies apparuit ortu. Siue super terras Phœbus seu curreret infra. Nominatiuus est cimmerij, cuius gtūs secūdum latinam formā est cimmeriorū, secundū græcam cimmerion. Sunt autē Cimmerij populi, quibus est aer caliginosissimus. Hinc est adagiu in cimmerię tenebre. Lactā. iiij. diui. instit. O cæcū pectus, o mentē Cimerijs (vt aiunt) tenebris atriorē. Hiero. contra Ioannē hierosolymitanū. Rogo quæ tanta est cæcitas cimmerijs (sicuti aiunt) tenebris inuoluta. Indocti (vt Beroaldus notauit) cineritijs scripserūt iudicio sane cinericio, & omi penitus scintilla viduato. — On gti pluralis — Cimmerij.

¶ Tollūtur a regula An, in, cum prole, dein, exin, subin, proin, tamen, attamē, forsan, forsitan. An vide a ante t. ater. hinc an ne. Claudianus. An ne ego terrigenas &c. Reliqua facile occurrent. addam hoc Ouidij a Verulano citatū. Nec tamē emendādo labor q̄ scribere maior. Nota gerundiū.

¶ Viden & q̄cunq; per apocopon ne habent, vt men, ꝑ mene, ten, scin, vin, am, satin, egon, nemon, dixin &c. Licet Sulpitius velit men & ten ꝑduci, nemon variari, & Seruius cū Lactantio dicat viden naturaliter produci. licet Verg. & Papi. corripiant. Seruius quidē in illud æneі. vi. Educet viden vt geminę stant vertice cristę. Viden inqt naturaliter longa est. breuē tamen eam posuit secutus Enniū. Lactantius vero in illud. Papi. x. theb. Ipsa dedi viden, vt iugulo cōsumpserit ensem Viden (inquit) syllaba cū naturaliter longa sit, tamē eam corripuit secutus authoritatē Maronis. Mecum sentit Nicolaus Ferettus. Tibul. Si vereare precor viden vt fœlicius extis. Ego itaq; credo in omibus naturā interrogatiui ne seruari, & oēs eiusmodi dictiones corripi, donec ex veteribus poetis contrariū constet. — Viden & similia.

¶ Corripe en habens inis in gtō, vt pecten, crimen &c. Manil. lib. iiij. Crimen vbiq; freq̄es & laudi noxia iuncta est. hoc est contra doctissimū q̄ndā credentē nusq; reperiri noxia substantiuū. Idem in eodē lib. — En inis.

Quinetiam infœlix virt⁹ & noxia fœlix. Et male cõsultis preciũ est.
On scd'ę ¶ Corripit quoq; in on secũdę declinatiõis, quod latini in um vertere solent, vt erotion, ilion, pelion, barbiton &c. Oui. Ilion & tenedos, Simoisq; & Xanthus & Ida. Idem in epist. Pelion in tyriã trãsfer fœlicius vrbẽ. Luca. Pelion opponit radijs nascẽtibus vmbras.
actũs i n. ¶ Corripit actũs cui⁹ noĩatiui vltima corripit, vt Medean, maian & similia a noĩatiuo in a. menelaon, orpheon, priamon, iacobon, & omnis alius actũs in on ab os vel us correpto, parin, ibin, ityn, tethin & tethyn, licet aliqui dicant vltimũ ꝓduci tantũ, quia tethys etiã legit vltimã corripe, vt docebo in is. Papi. vij. theb. Nãq; ferũt raptã patrijs reginã ab vndis. Idem scd'o achil Quid si nunc aliqs patrijs rapturus ab oris, Deidamiã eat. Ouid. in ibide. Strymoniæ matres orpheon esse ratę. Idem in epist. Tu fore tam lentũ iusta Menelaon in ira. Et geminos fratres Tyndareũq; puta. Idem vij. met. Procrin habe dixit. In eodem. Tantaq; nox animi est Ityn huc accersite dixit. Idẽ in ibide. Et fletu madidis ibin adite genis. Papi. in achil. Et thetin & comites & quos suppresserat ignes. ¶ Accusatiui a lõgis noĩatiuis ꝓducunt tantũ, vt ęneam, anchisen, helenen, & reliqui
En & an acti lõgi. ab as es & e, de qbus omnibus nimis frigide & incerte loquutur Verulanus & Nebrissensis. Ouid. Aeneam animo nocte dieq; refert. Idem. Respice Laertem, vt iam sua lumina cõdas. Pris. in perihe. Europen asiæ Tanais disiũgit ab oris. Oui. in vi. met. Fecit & asterien aquila luctante teneri. Idẽ in epist. Deianiræ Mittor ad alciden e cõiũge cõscia mentis. Littera si cõiunx deianira sua est. Sic cæteri q̃tq̃ sunt fide digni. ideo nõ recte dixit Sulpitius hæc variari. Sidonius in græcis plærũq; errauit vt sæpe ostẽdimus, & nunc errat in actõ alciden dicens in ꝑfatione tertij panęgy. Nec quę Cadmęis pariens Alciden in oris. Suspendit triplici nocte puerperiũ. Mart. Te fingẽte nefas Piladen odisset Orestes. Cum Sulpitio titubat Bebelius. Hymen ꝓducitur. licet vltima genitiui hymenis corripiat. Catul. Hy-
Hymen: men o hymenęe hymenades o hymenęe.

R

R breuies, produc cuius dat patrius eris,
R Addito iber, aer, æther. Sit celtiber anceps.
Vt cor non longum melius producito tantum.
Cur, far, lar, fur, nar, par, nec prolem breuiabo.

¶ R corripitur, vt mulier, pater, mater, hector, nestor, licet a græcis ꝓducãtur πατηρ μητηρ εκτωρ &c. teste Nestore, quia videndũ

est quid latinis placuerit, nõ quid græci fecerint, siquidẽ velim⁹ latine scribere. Oui. xij. met. Inferias dederat cũ fratrib⁹ Hector inanes Papi. x. theb. Non ora virũ non pectora flectit Imber atrox, rectosq; tenent in mœnia vultus, sic Verg. cæteriq; in hoc errauit Alexãder. Verg. in ætna. Purpureaq; rubens surgat iubar aureus ostro. Mart. lib. i. Ecce vir est nũquid paula negare potes? Et lib. ij. Grãdia vba vbi sunt. si vir es ecce nega. Oui. i. met. De grege nũc tibi vir & de grege natus habẽdus, cęsurę licẽtia est. Verg. Hic vir hic est &c. sic reliqui. quocirca nolim imitari. Petrarchã, hoc nomẽ admodũ sæpe pducẽtẽ, vt in. iij. aphricę. Hæc tibi cura dat vir optime, nã tibi sermo Dulcis adest. Oui. ix. met. Et paulũ blandita fer has fidissime dixit. ¶ Producunt noĩa in er habentia eris pęnultima lõga in genitiuo, vt crater, character, clyster &c. quę græca sunt omĩa pter ver veris. Oui. Ver erat æternum. Manil. lib. i. Crater & duplici centaurus imagine fulget. Idem lib. v. Vltima pars magni cũ tollit ore leonis. Crater auratis surgit stellatus ab astris. vulgo mendose legit Crater & auratis &c. Proper. lib. iij. Ante fores tẽpli crater antistitis auro Libatũ fundens in tua sacra merũ. Luca. lib. vi. Si tibi durus iber, aut si tibi terga dedisset. Cantaber exiguis aut longis teutonus armis. Iber. i. hispanus. Iberes in armenia sunt. Vale. flac. lib. v. Quos nec Iber aut mita suis aurora pharetris Sustieat, Celtiber variatur. Nam Priscia. lib. vij. ait vnicũ nomen secũdę declinationis pducere er, quod est iber cum suo cõposito celtiber. de correptiõe satisfacit Martia. dicens lib. x. Ducit ad auriferas, quod me salo celtiber oras. Ideo nõ male dixit Alexander, Celtiber atq; Iacer, dicitur quoq; celtiberus pęnultima lõga. Catul. ad Egnatiũ. Nunc celtiberus cęltiberiã in terra, scazon est. ¶ Celtiber pænultima obliqui semp pducit, vt in cremẽtis recte pbauimus. Verg. lib. vi. Largior hic cãpos æther & lumine vestit. Oui. vi. met. Audiat hoc æther & si deus vllus in illo est, sic cæteri. Lucre. lib. v. Inde mare, inde aer, inde æther ignifer ipse, vide etiam a ante e. Multi credunt aer a Claudiano licenter corripi in pri. de raptu Proserpinæ dicente. Lucidus vmbroso miscebit axis auerno, sed vt recte docet Calepinus, mẽdose legunt, & pulchrum poetæ sensum peruertunt, quia axis nõ aer, legendum est. Aer itaq; nusq̃ corripitur a doctis. Cor rectius corripit. quia semel tantũ inuenio pduci. Oui. in epist. saphus. Molle meũ leuib⁹ cor est violabile telis. Idem. v. met. Inq; cor hamatã pcussit arundine ditem. Idem. v. trist. Strãgulat inclusus dolor, atq; cor æstuat intus. Ibidem. Molle cor ad timidas, sic habet ille preces Idem in primo de ponto. Confiteor misero molle cor esse mihi.

Imber.

Crater.

Iber.

Celtiber.

Aeter Aera.

Cor.

Auso.in epig. Qui remisco putat se dicere posse latine. hic vbi cor scriptum est, faceret cor si cor haberet. Nota pnomen hic, hic pduci. Mar.lib.x. Dotatę vxori cor arūdine fixit acuta, sic cæteri. Hora. Cur ego si nequeo ignoroq; poeta salutor. Ouid.i.fast. Ante deos homini quod conciliare valeret, Far erat & puri lucida mica salis. Idem.v.fast. Exagitant & lar & turba Diania fures Peruigilātq; canes puigilātq; lares Turba diania.i.canes, quia Diana est venatrix Persius. Fur es ait pedio. Verg.in.vij. Sulphurea Nar albus aqua, fontesq; Velini. Val.flac.lib.i. Par oneri clauęq; capax. Sil.xiiij. Par om̄es simul ira rapit Catul.ad Lesbiam. Ille mi par esse deo videt, sap.est. Ver.in ętna. Nā pp̄e naturę par est violētia semp. Lucre.in.i. Hęc soliti sum⁹ vt par est euēta vocare. Idē dices de cōpositis. Hora.sat.iij.lib.ij. Ludere par impar equitare in arūdine lōga. Idem Vt matrona meretrici dispar erit atq;. Sic cęteri, q puritatē illā liguæ latinę veterē obseruarūt. Quocirca nō imitabor Ausoniū Gallū de ternario numero dicentē. Tris primus par impar habet, mediūq; sed ipse &c. Nec Auianū dicentē, dispar erat fragili & solidi cōcordia motus. Oui.in ponto. Hei mihi q̃ dispar est locus ille Getis. nec sequar Petrarchā in vij. aphricę dicentē. Ast aliū timuisse par est ab origine rerū. Bebelius ait. Impar. Caius Suetonius trāquillus corripit præter morē. vellē versum adduxisset. Tu igit par, impar, dispar cōpar &c. semp pducę. Bebelio vix credo, quia dictis verbis statim subiecit mendacium, dicens. Lynter vltima longa &c. Tibul.lib.ij. Exiguus pulla per vada lynter aqua:

Cur. Par. Lar. Fur. Nar. Par cum suis compositis.

NOTA Lynter.

As.

As.

As produc, sed addis que dant patrio breuiantur,
Et ternę quarto, vates bonus helias inquit.

¶ As pducit vt foras. Hora. Ne fidos inter amicos sit, qui dicta foras eliminet. Bebelius dicit a Lucretio corripi. Perlegi dilig̃ter libros Lucretij nec istud notare valui, ideo puto Bebelium nactum fuisse mēdosos libros. Vellem versum Lucretij citasset. Foras itaq; tantū pducę. ¶ Corripiunt tn̄ oīa noīa tertiæ, q̄ꝝ gtūs in adis vel ados desinit. Persius. Hoc natat in labris, & in vdo est menas & atys. Hora.in arte. Pythias emūcto lucrata simone talentū. Ouid.ij.de arte. I procul hinc dixit, non est mihi tibia tanti, Vt vidit vultus Pallas in amne suos. Idem vi.meta. Pallas anum simulat. Papi.viij.theb. Pallas ad hunc præsens illum Tirinthius implet, sic cæteri quotquot sunt fide digni corripiunt hoc nomen. Oui.scd'o metamor. Arcas adest ter quinque ferens natalibus annos. Capella lib.pri.

As adis.

Arcas.

Arcas in thalamos venire iussus.phal.est.habes in prima regione trocheum, in qua re imitatus est Catul.id saepicule facientē, vt in.i. carmie. Quare habe tibi quicqd est libelli. Qualicūq; quidem ora per virorū, sic alibi frequēter, vt ante meminimus, quę res Bebeliū & plures decepit. ¶ Corripe quoq; acīm pluralis numeri tertiae declinatiōis. Mar.lib.ix.Phineas inuites apher & aedipodas.Papi.in xi.theb. Vota deis caeco, nec erinnyas ore rogaui, sed libri fere hnt erinnas p syncopā, & sic pducit vt dicit Geor. Valla. li.xxxviij.ca. xxix. Oui.in epist.In te fingebam violentos troas ituros. Persius. Phyllidas Hypsiphilas vatū & plorabile siquid. Verg. Permixtos heroas & ipe videbit illis. Idem Aonas in mōtes vt duxerit vna sororū. Idē.x.aenei.Indulgent vino vertunt crateras anhelos. ¶ Ausonius & Bapt. Mantuanus corripiunt helias. vide i ante a.

As i actiuo tertiae

Es.

Es.

Ponitur es longum, pluralia corripe graeca
Quae crescunt, velut es de sum, penes, inquies adde
Cum neutris, & si patrio est poenultima curta
Ternę, tolle ceres, aries, paries, abies, pes.

¶ Es pducit, vt anchises, dares, &c. contra Martianū Capel. q falsē ait, es in graecis corripit, vt anchises. Verg.in.v.aenei. Anchises alacris palmas vtrasq; tetendit, facile occurrent plura testimonia in.i. lib. Silij mendose chromes p chremis legit, Tum frontē chremes intonsam &c. tu legito, Tum frontē chromis intonsam vibrāte capillo Septus, & horrentes effingens crine galeros. In hac re errauit Sidonius, teste etiā viro doctissimo Io. Bapt. Pio, vt lib. viij. epist. Aut quo tu Latium beas Hora. Alcęo potior lyristes ipso. phal. est vt in laudib[9] Narbonis. Siue Aeetes & inclyt[9] Iason. vltimā in his corripi syllabā iudicamus cū Pio mensui modulorū dissentaneū q a per η graece scribunt. ποιητης ψαλτης αιητης &c. poetes psaltes lyristes aeetes &c. ¶ Corripiunt ante omia graeca pluralis numeri tertię declinatiōis, crescentia in singulari, veluti dęmones, vascones, britones, & omia ab on, paeanes, sirenes, delphines, & quęcūq; additione is syllabae faciunt gtm ab n. ¶ Omia ab er pducto vt praesteres, crateres. Omia ab or pęnultima genitiui correpta vt hectores, castores. At latina sunt arbores, memores. ¶ Omia ab as antis vel adis. vt gigantes, arcades. Omia ab es etis. penultima longa prẹter inquies, locuples, quia latina sunt, vt lebetes, tapetes, dares, magnetes, cretes. Omia ab is, idis, vel entis, vel ios aut eos, vrys yos, vt pyxides, iaspides, erinnyes, sed lapis & cuspis latina sunt.

Lyristes. Aeetes.

Es plurale.

Omia ab os ois, vt heroes troes, & a ceros, vt rhinocerotes, & eros .vt phileroses. ¶ Omia ab vs odis & untis, vt tripodes opuntes. Quædā ex abs, yps, aps, ops, vt arabes, chalybes, lælapes, dolopes cyclopes, hydropes &c. Opes autē latinū est vt dapes. ¶ Oia masculina ab ex, vt thoraces, & quæcūq; habent gis, vt leleges &c. prę ter rex, grex, remex, lex cōiunx, frux. Sunt alia quoq; de quibus nō est certa regla, vt cares, cilices &c. quoꝝ tamē nōnulla latinoꝝ more ꝓduci cernes. id nunq̄ ꝑmisero sine authoritate, adeo rara est ꝓductio & tam frequēs correptio. Papi. theb. iij. Nocturneq; gemūt

Striges. striges & feralia bubo, Dāna canēs. Ver. xij. ęnei. Iam ṽo Rutili certatū & troes & oēs. Idem. Troes agūt &c. Idem. x. ęnei. Arcades insuetos acies inferre pedestres. Luca. lib. i. Pugnaces pictis ꝓhibebant lingones armis. Iu. Quo nec terribiles cimbri, neq; britones vnq̄. Idem in. xv. sat. vascones, vt fama est alimētis talibus vsi. Claudianus in. iij. de raptu ꝓserpinę. Iam coelum titanes habent. Verg. ęnei v. At ꝓcul in sola secretę troades acta. Oui. x. met. Vrnisq; vacarūt Belides, inq; tuo sedisti Sisyphe saxo. Proper. Tunc me vel tragicę vexetis Erinnyes & me. Sic cyclopes, nereides, delphines & cætera quę omia puto melius corripiēda esse. Nam apud Iuue. sat. vij. Stāib⁹ Cenophoꝝ, tripodes armaria, cistas, cæsurę licentia videri potest. Esto tamē ꝓducat tripodes nō facile ob id cōcessero cętera ꝓduci posse. At lōga sunt gades, syrtes, carybdes, q̄ nō crescunt. Verg. Quid syrtes aut Scylla mihi quid vasta carybdis Profuit. ¶ Es a

Es ṽbū. sum corripit, ab edo ꝓducitur, author Priscianus. Ouid. in. i. meta, Quisq; es hoc poteris mecū considere saxo. Verg. Huc ades o formose puer. Ouid. Nec potes in versum Tuticani more venire &c. Horat. Quem penes arbitriū est &c. ¶ Inquies contra primitiui

Penes. Inquies. naturā authore Prisciano ex Probo, quē secutus Alexander dixit, Inquies est curta, tamē etis erit sibi longa. Mallem poeticū testimonium, quia Probus m̄lta dixit a nullis poetis obseruata, vt pes corripi. Et ideo Bebelius recte dixit inquies melius ꝓduci. ¶ Corripiūtur noia neutri generis, vt hippomanes, cacoethes &c. Author est Gęor. Val. Placentinus lib. xxxviij. cap. iij. sat. vij. Tenet insanabile multos Scribendi cacoethes, & ęgro in corde senescit, ita dicit

Es neutri generis. se in antiquo codice longobardis exarato litteris legisse linguæ latinæ columē, Ang. Politianus, ꝓ quo inepte legit cacethos nihili dictio, vtpote nec latina, nec gręca. Mancinellus. Iuue. interpres sic ait Cacoethes neutri generis tetrasyllabū est. cacon malum est ηθοσ ꝑ η

Cacoethes. id est ethos ꝑ e longū mos dicitur, sed εθοσ per e tenue. i. ethos per e breue consuetudo dicitur, vide plura in e antea. ¶ Corripiuntur nomina tertiæ in es penultima genitiui corripientia, vtpote quæ inis

etis, aut idis penultia breui obtinent vt miles, teres, deses &c. Horat. Hæc seges ingratos tulit, & feret omnibus annis. Verg. in. vij. æneí. Diues inaccessos vbi Solis filia lucos. Verg. in vi. æneí. Obuius armato ceu quum pedes iret in hostem. Verg. de viro bono. Securus mundi instar habens teres, atq; rotundus. Non credo teres pduci, licet id testetur Ferettus interpres corripitur, licet Bapt. quodam in loco videat pducere. At solũ pducunt ceres, abies. paries, aries, & pes cũ suis cõpositis. Verg. Flaua Ceres alto neq; q; spectat olympo. Mart. lib. iij. Hic farta premit angulo ceres omni. Scazon est, sic cæteri (licet Ferettus putet variari) nisi forte Boetius in li. iij. ode. i. Vt noua fruge grauis ceres eat. v sus est ithyphallic⁹ cõstans dactylis tribus & pyrrhicio, sed forte s eliditur. vt in palus apud Horatiũ & in cerneres apđ Capellã lib vi. dicentẽ. Hic igit furuę oculos splẽdescere noctis Cerneres ex auro vt sacra flãma micat. Ego hor; nihil imitari ausim, Pręterea nimis frequẽs est apud Capellã vocalis ante vocalem nõ interempta. Verg. in buco. Populus in syluis, abies in mõtibus altis. Idem in opusculis. Quã fixam paries illos seruabat in vsus. Luca. Extruitur qđ nõ aries impellere possit. Vergi. iij. Geor. Pes etiã & camuris hirtę sub cornibus aures. Festus in Arato Desuper aurigę dexter pes imminet astro. Proper. lib. ij. Quę nũc; supra pes inimicus eat. Hora. saty. iij. Omia magna loquens mõ sit mihi mensa tripes & Concha salis puri. Iuue. sat. xi. Hinc stomacho bilis nã pes argenteus illis. Oui. vi. met. Nec pes ire potest, intra q; viscera saxũ est. Luca. in. i. Primus in obliquũ sonipes opponitur amni. Verg. Stat sonipes & fręna ferox spumãtia mãdit. Idem in. x. Tollit se abreptum q; diu pes & calcibus auras. Verberat. Sil. lib. iij. Et doctus virgę sonipes in castra ruebat. Verg. Quales apes æstate noua p florea rura, sic cæteri quotquot puritatẽ linguæ latinæ inuiolatã custodiere, licet Probus voluerit pes corripi, cui quantũuis vetusto grãmatico sine veter; testimonijs poetar; nihil credimus & multo minus Alexandro Gallo, nec fidẽ facit Ausonius Gallus. Hic eñ licet optime multa dixerit, quædã tamẽ contra veterũ authoritatẽ nimis audacter, aut ex industria, aut per ignorantiã dixit, vt libros nostros perlegenti patet. nolim itaq; Ausoniũ imitari, dicẽtem de numero ternario. Qui bipes & quadrupes foret, & tripes omnia solus. Terruit aoniam volucris leo &c.

Es breue tertiæ.

Ceres.

Pes.

Ausoni⁹.

Is.

Is

Is breuio, verum plurales protraho casus,
Isq; quod in patrio mutatur in itis & inis,

Aut entis, Tethys varfo. Glis vis quoq; nomen
Cum verbo longum est, veluti persona secunda
Protrahit is quoties itis plurale reponit.

¶ Is corripitur. Mart. lib. x. Donaui tamē inquis amico milia qnq;
Quis bis, mis, tis, gti antiqui, & teste Feretto cis prępositio, sed recte obseruauit Petrarcha dicens in. iiij. aphricę. Flēda cisalpinis iam gallica rura colonis. Verg. Quisquis es hoc poteris &c. Idē. Constituit menses quinq; bis esse suo. Idem. Hectora quisqs is est sisum tibi cura caueto. Producito oēm casum pluralē in is. Verg. Quis ante ora patrū &c. Idem. Omīs vt tecū meritis p talibus annos Exigat. Eiusmodi actōs doctissimus quisq; p ei diphthōgon oēis partis & treis &c. Scribit dominis, poematis, sardis, syrtis, gadis pluralia, quoꝝ memīt Gęor. Valla Placētinus lib. xxx viij. cap. xxxi.

Is sing'are longū. ¶ Producunt noīa in is quę pęnultima lōga faciunt gtīū crescentē in itis vel inis, vt lis, dis, samnis, aut in entis, vt simois, pyrois, opois. Oui. Lis est cū forma magna pudicitiæ. Idem in epist. Penelopes. Hac ibat Simois, hic est Sigeia tellus. Oui. Interea volucres pyrois eous & æthon, vide vocalē o ante i. Priscianus vult etiā pduci tethys & multa similia, in qbus testimonia poetaꝝ desydero. Nam vnicus Vergilij versus, quē solum p cōfirmatione opinionis suæ Priscian⁹ habet, mihi nō satisfecit in. i. Gęor. Teq; sibi generꝝ tethys

Tethys. emat omnibus vndis, nam Verg. simili loco cæsurę licentia aliquādo manifesto vsus est. Esto tamē pducat vnicū nomen tethys, nō cōtinuo idē dixeris deitys, atys, chelys, capys &c. Cōcedam⁹ itaq; nōnihil grāmaticis & Tethys p Oceani vxore, nam aliud nomen thetis cum i latino notū est corripi tātum. Corripit itaq; prius nomen ab Ouid in. v. fast. Et latus oceano quisq; deus aduena iunxit. Tethys & extremo sæpe recepta loco est. Festus in Arato. Est chelys illa dehinc &c. Oui. xiiij. met. Sed Capys ante fuit. ¶ Producito

Glis. Vis. glis & vis siue nomē siue verbū cum suis, vt sis pro si vis, quāuis, vteruis, quiuis. Oui. Vis ea si verbi est cur nō ego Veiouis ædē &c. Verg. Quāuis elysios miret græcia cāpos. apud Senecā de puidētia diuina. Ardua prima via est, q̄uis & inane recētes. Inepte vulgo habet, & q̄uis &c. Hora. Cuilibet argilla quiduis imitabit vda. Idē. Non cuiuis homini contingit adire corinthū. ¶ Memphis (ne

Mēphis. quisq; te fallat) corripit. Habet eī memphios in gtō, non (vt male Sedulius credidit qui cū Baptista errauit) memphitis, sed a memphis est mēphitis adiectiuū. Tibul. lib. i. Te canit atq; suū pubes miratur Osirim Barbara, memphitē plangere docta bouē. Gtīs est mēphitidis. Sedulius nō recte ait li. iiij. Tēpore Mosis Carminibus

vanis quidam mephitis in oris, Signa dabant. Mart. lib. vij. Nec te Roma minus q̃ tua mephis amet. Idē lib. viij. Iam tacet eoum barbara mephis opus. Sic in xi. Sillij. Ais corripit a Sidonio in epitha. Polemij. Prience bia pluris ais esse malignos. Persius. hunc ais hūc &c. aliqui ain p ais ne, apud Persiū legunt. Ego puto corripi licet ai videatur quartā olere. ¶ Producunt secundę psonę singulares, quādo plurale habet itis pęnultima lōga, vt sis, velis &c. Mart. Nescis heu nescis dn̄ę fastidia romae. Oui. xiij. meta. Decedit & timido possis ignoscere fratri. Verg. i. aenei. Assis o tegete fauens. Ouid. Tu quoq; fac prosis intra tua claustra iacenti. Mar. Esse velis oro seruus cōuiua tonātis. Proper. lib. ij. Non audis & verba sinis mea ludit ę quū iam. Oui. Tristis abis, oculis abeuntē, psequor vdis. Idem in. i. fast. Da mihi te placidū dederis in carmina vires. Vale. flac. lib. v. Astiteris impune trabes. Tibul. li. iiij. Respueris etiā Phoebo gratissima dona. Hora. ode. vij. lib. iiij. Cuncta manus auidas fugiunt haeredis amico Quae dederis animo. Ibidem, pducit occideris haec pterita esse volunt, & in plurali pduci dederitis &c. Secus est de futuro Hora. Dixeris egregie. Verg. Iuueris auxilio nescis; quidā male crediderūt corripi ab Ouid. in epist. Vbi in optimo sensu & in correctissimis codicibus in prima psona nescio legit, sic Nescio an exciderint mecū loca venimus illuc. Apud Propertiū quoq; non dormis in secūda psona, sed in tertia dormit in bono sensu. legendū est teste Feretto, sic in. ij. li. Et soror & cū qua dormit amica, simul. apd eūdē lib. iij. nutrit in tertia psona, leges non nutris, licet vulgo ita habeat. Te scel⁹ accepto thracis polymnestoris auro. Nutrit in hospitio non Polydore pio. sic quidā libri habent, nam & scelus accepto &c. quae lectio Bebeliū & plures decepit. Et apud Iuuenalē legēdum est poscis a posco, vt doctissime docet Badius. Non possis a possim contra Mancinel. & plures sic sat. v. Tanti ne iniuria coenae, Tam ieiuna fames, quū poscis honestius illic. Et tremere, & sordes farris mordere canini. Geor. val. li. xxxviij. vult S. perimi, vt in palus apud Horatiū, sed predicta placent. vide oro acutissimā Badij interpretationē, & videbis poscis a posco legendū. Non (vt legit Mancinellus) possis a possim. Ex his liquet Rigam, Seduliū, Aratorē, pluresq; grauiter errasse. Riga in Luca. Dum venis in regnū christe memēto mei. Arator lib. vi. Nisi diligis inquit Cernere quē potēs es fratrē, quem cernere non est Nescis amare deū. Idem. Nullasq; volens contingere mensas. Esuris ad facinus. Idem. Aduenis incluso soluere vincula gregi. Sedul. Peruenis ad christū non christus peruenit ad te. Auianus fabulator nō imitādus. Siue decus bu-

Ais.
Is. secūdę psonae.
Nescis.
Dormis.
Nutris.
Poscis.

sti seu velis esse dec⁹. Licet autē venis, excusare posset, quia olim ve no in tertia dicebatur, tamē quia apud doctissimos nō reperitur in vsū, ideo nunc corripiam, sed imitabor Verg. di. in. ij. æneí. Expectate venis, vt te post multa tuorū. Itē. Seu dextra læuaq velis occurrere pugnę. Errauit cum Aratore Petrarcha corripiens venis, sentis, nescis, & plura quibus supersedeo.

Os.

Os Os produc. patruis breuis est & compos & impos.
Osq ossis præbens, rectos breuiato secundę.
Os recti produc quoties tibi patrius o dat.

¶ Os producitur. Persius. vt tuus iste nepos olim satur anseris extis. Bebelius male dicit corripi, quia Sidonius male corripuit. Vide p nepos in regula de pro in cōpositis. Ouid. vij. meta. Auro Hæros æsonius potitur. Idē. viij. Doleo q Minos hostis amanti est. Verg. Tros a't ænea &c. ¶ Corripitur quicūq gtūs in os, non solum ados abas cōtra quosdā, nec credo Georgio vallę qui dixit eiusmodi gtōs variari, quia semp correptos inuenio, siquis aliter inuenerit apud veteres poetas ostēdat, & cedemus. p solos grāmaticos nihil pbauerit. Ouid. i. met. Arcados hinc sedes & inhospita tecta tyranni. Ingredior. Papi. viij. theb. Tydeos hasta tui. Oui. fast. v. Pars credidit esse Tethyos has neptes oceaniq senis. Mar. li. ij. Peleos & Priami trāsit vel Nestoris ętas. Idem li. iiij. Ille magis ludit qui scribit prādia seui. Tereos aut cœnā crude Thyeste tuā. Oui. in. i. de arte amādi. Qđ rogat illa timet, qđ nō rogat optat, vt instes. Insequere & voti postmodo cōpos eris. Aldus cū nonnullis alijs male dixit pduci cōpos imposq. necnō teres vt in es pbaui, sed nemo tā diligens qui non aliquādo erret. ¶ Os ossis qđ scimus ex adiectiuo hinc deducto exos. i. sine ossibus. Lucre. li. iij. Exos & exanguis tumidos pfluctuat artus, os oris pducit. Oui. Os homini sublime dedit. Corripitur omne nomē in os secundę declinationis, vt samos, synodos, diphthōgos, lesbos, lemnos, logos, melos, cahos, epos, argos &c. Oui. in epist. Leādri. Soluerit in speculis omis abydos erat. Idem. nō senis ętę regia lēnos erat. Verg. vi. ænei. Et chaos & Phlegeton loca nocte silentia late. ¶ Producunt autē nomina quæ p tertiam declinationē atticam faciunt genitiuū in o, vt androgeos, athos, Cos, apollos, demoleos, nicoleos. Verg. ij. ęneid. Androgeos offert nobis socia agmina credens. Nestor ait, si androgeo dixisset, vsus non staret, id negat Mancinel. dicens, eiusmodi os longū

Marginalia: os in gtō — Cōpos. — Os. — Exos. — Os scđæ — Androgeos.

mus longũ ỽ̃ri, vt apđ Ouidiũ. Viueret androgeus vtinã. Cæterũ Seruius in illud Verg. Geor. ij. Castaneę fagos ornusq̃ incanuit albo Flore pyri. dicit hic os produci æolico more. nã si fagus dixisset versus non staret, sic in Ciri ꝑducitur halyetos. Corripit vero halyetus. Eoles certe pro ω sæpe ponũt o & contra, nos nihil eiusmodi sine veterũ poetarum testimonio immutabimus, sed inuẽtis hic libentius q̃ inueniẽdis vtemur. Val. flac. lib. ij. Cõgeminat qua primus Athos & põtus & ingens Thraca palus. Verg. ęnei. xij. Quãtus Athos aut quãtus Erix. Serui⁹ vult hic athon legi, quia si athos legeret, versus stare nõ posset, vt ipse putat, sed fallitur teste Nestore, quia oĩes codices athos habent, & optime. Scribitur enĩ græce per ω mega ἄθως, quod gtĩ facit atho. Seneca in Medea. Hæmonias ille cõtulit pestes athos. Iuue. Velificatus Athos, & quicq̃d grecia mendax. Genitiuus atho est in Apollonio & Theocrito, vt Nestor declarat. actĩs est atho vel athon. Atho quidẽ apud Vergil. i. Geor. Aut Atho aut Rhodope, vbi atho corripit o ꝓpter sequentẽ vocalem vt alibi. Sub Ilio alto. Nec athon legi potest, quia ꝓducit teste Nestore. Est autẽ apud Ouidiũ, ex quo quãtitas haberi nequit, metamor. xi. Nec leuius q̃ siquis Athon Pindũq̃ reuulsos. Dicit quoq̃ athon onis. nõ vt credidit Priscianus athos onis. & est mõs Macedoniæ. Cice. li. iij. de repub. Quid ergo illa sibi vult absurda exceptio, nisi quis athonẽ ꝓ monumẽto vult penitus efficere. Paulus ad Titum. cap. vlt. zenam legisperitũ & Apollo sollicite ꝓmitte, vt nihil illis desit. Actĩs est ab apollos, ꝓ apollona ab apollon. Idẽ ad Corint. i. cap. i. Ego quidẽ sum pauli. ego apollo. hic gtĩs est. Ibidem ca. vlti. de Apollo autẽ fratre notũ vobis facio. Abltĩs est ab apollos. barbari vt Mamotrectus, cæteriq̃ putauerũt in dictis locis Apollo nomen esse indeclinabile. Athos.

Vs

Vs correpta datur, monosyllaba cum genitiuis
Ternæ vel quartæ produc, numeriq̃ secundi.
In quarta primum, quartum, quintumq̃, & in uris
Dum ve utis patrius vel in udis, & untis odisue
Aut quintus fit in u, longus tum rectus habetur.
Ergo produces venerabile nomen Iesus.

¶ Vs corripit, vt tp̃us, pec⁹, interc⁹. ¶ Producunt ỽ̃o monosyllaba, vt rus, thus, ius, mus. Horat sat. vij. Proscripti regis Rupili pus atq̃ venenũ. Iu. Plus aloes q̃ mellis habet. Produc etiã gtõs tertię,

vt clius, didus. Verg. Fatidicę Mantus & thusci filius amnis, & gtō quartæ, & in plurali eiusdem declinationis noīatiuū accusatiuū & vocatiuū. Ouid. Adde manus in vincula meas meruere cathenas.
¶ Producitur us in noīatiuo singulari, vbi genitiuus terminat in utis vel udis vel uris pęnultima lōga. Horat. Virtus est vitiū fugere, & sapientia prima Stultitia caruisse. Ouid. i. meta. Mox etiam fruges tellus inarata ferebat. Et lib. ij. Alma tamē tellus, vt erat circūdata ponto. Verg. Fata obstāt tristisq; palus inamabilis vnda. Horat. S. interemit aut systolen fecit, dicēs in arte. Regis opus sterilisq; diu palus aptaq; remis. Idē fecit Capella lib. vi. dicens. Interriuata marmore tell⁹ erat. Neutrū imitabimur, quia doctissimi eos in hoc nō imitantur. Simile est vbi genitiuus desinit in untis, vt cerasus, opus amathus, sipus, trapezus, phicus oppidorū, aut locorum nomia. Verg. lib. x. Est amathus, est celsa mihi Paphus atq; Cythera.
¶ Græca quoq; a pus ꝓducūtur, quia per ου diphthongon scribūtur, vt sciopus, tripus, melampus, œdipus, ideo dicit Gęor. Val. lib. xxxi. cap. xxij. Oedipodes poeticū est, quia œdipus ꝓpter breuem inter duas longas dicere non licuit. Est tamē vbi ου diphthongus in o micron vertitur, vt syracosius, orion, sic polypos ꝑ polypoys, & a polypos corripitur polypus vt visum est in o añ l. Androgeus in precedenti lectione patuit. Produc quoq; vbi vocatiu⁹ in u desinit, quia similter ꝑ ου diphthōgon gręce scribit. Verg. ij. ęnei. (licet Donatus pentheus legerit) Panthus otriades, areis Phœbiq; sacerdos, sic quia per ου diphthōgon scribit, doctissimi produci testantur dulcissimū dei nostri nomen Iesus.

¶ Finis Tertij.

Artis versificatoriæ Liber quartus de accentibus & punctis.

¶ Ioannes Despauterius Niniuita venerabilibus sacerdotibus Iacobo Bueno & Eustathio Scoto Hasebrocanis, moribus & doctrina præclaris & Pascasio Valerauio Hondiscotano, musico excellentissimo christi sacerdoti vitę probitate insigni. S. P. D.

De accentibus punctisq; libellum vobis nuncupatū desydero amici cādidissimi, non eo quidē animo vt sperem, per hunc vestro honori aut famę quicq; additū iri, sed vt meum in vos non vulgarē amorem patefaciā, & ipsi libello contra maleferiatos omnis politioris doctrinę contēptores, cōparem vos patronos minime proletarios. Neq; ēm me latet hunc libellū multis displiciturū. Siquidem senes valde indignātur dedoceri, & contra suū abusum aliquid a nobis dici ferunt ęgerrime. Nusq; vero tam insigniter errant, vt in accētibus, veluti hoc opusculū perlegentib⁹ patebit. Nolim ecclesiasticū cantum immutari, quādoquidem cōsecratis vtendū esse Fabius recte admonuit, at in his quę leguntur potius q̄ cantātur, qualia sunt euāgelia, epistolæ, lectiones, orationesq;, quis rectū accentū seruare vetuerit, præterq; plane indoctus? deridebor (inquiet aliquis) ab indoctis presbyteris, aut tumidis canonicis, si recte pnūciare voluero. Iacobus Simonis, Iesus, Paraclytus, Maria, Rusticus, Helena &c. At istud si omēs veremur actum est de linguæ latinæ restauratione, quā tam ardēter cupio, vt ne pili quidē fecerim ab asellis bipedibus nihili fieri, dum doctissimis placere me intelligā. Valete & Niniuitā vestrum alio culpante defendite. Ex bergis diui Guinnoci. Calēdis Maijs. Anno salutis supra millesimū quingentesimo vndecimo.

Accentus est certa lex siue regula ad eleuandā deprimendam ve syllabā vniuscuiusq; pticulæ orationis accōmodata. Accentus triptitus est, acutus, grauis, circumflexus. Acutus quidē quo syllaba eleuat̄, vt es a sum. Grauis quo syllaba deprimit̄ vt pęnultima & vltima in dn̄s. Circūflexus est quo syllaba eleuata deprimit̄, vt dos. Hunc hoīm inscitia nō ratio aliqua in tantas tenebras depulit, vt nemo sit hodie qui illū aut enunciet, aut ab aliquo enūciatū auditu pcipiat, sensuq; diiudicet. Nos illū omino obseruandū esse dicim⁹, qa a Prisciano & quotqt an̄ Priscianū

fuere, diligenter docetur. Accentū autem moderatū (quē Alexan/der barbariei assertor intulit) doctissimi execrant, ideo hūc ad Gothos relegamus. ¶ Accentus a græcis prosœdia dicit. pros. i. ad. œdo, cano. latine dicit vocis nota. voculatio, moderamentū & fastigium tenorq;. Quoties autē de accentu loquimur per excellentiā: acutum circūflexum ve intelligimus, quē predominantē principalemq; appellamus. Estq; in qualibet dictione cuiuscūq; linguę vnicus accentus p̄dominans. Cæteros graues dicimus.

Acctus.

Accentuū regulæ quinq;. Prima.

¶ Omnis dictio monosyllaba naturaliter breuis, licet positiōe p̄ducatur, acuitur, vt sum, es, est, nux, nix, fax.

Secunda.

Monosyllaba dictio naturaliter p̄ducta circūflectit, vt dos, ros, res, spes, vbi naturaliter p̄duci nō constiterit ad acutum cōfugito.

Tertia.

Dissyllaba dictio cuius prior syllaba tantū naturaliter p̄ducit, circumflectit priorem, vt ntūs ara. Alioqui priorem acuet, vt ablātis ara. Item Hara, estis, reges &c.

Quarta.

¶ Polisyllaba dictio cuius pænultima p̄ducit: vltima vero corripitur, circumflectit pœnultimā, vt romanus. Qd' si vltima producatur, acuet pænultimā, vt sacerdos, athenę. ¶ Potestis & cętera q̄ pænultimā non naturaliter, sed positiōe p̄ducūt, tandē acuunt, nō circumflectūt. nam circūflexus semp̄ est in syllaba naturaliter lōga ¶ Polisyllaba dictio hic dicit, quę plures syllabas q̄; duas cōtinet.

Quinta.

¶ Polisyllaba dictio cui⁹ pęnultima corripit, antepænultimā acuit, vt affatim teste Gel. li. vij. cap. vij. sophia, philosophia, mulieris, scatebra, volucris, & reliqua naturaliter correpta, vt in liquescētia diximus. Deprōptę sunt hæ regulæ ex Capella, ex Prisciano, & doctissimis quibusq;. vt reliqua quę sequitur omnia.

Exceptiones a dictis regulis sex.

¶ Prima exceptio est. Interrogatio accentū mutat, quia vltima interrogationis semp̄ acuit, vt egone? Quis furor o ciues. ¶ Secunda distinctionis gratia mutat accentus, vt vna aduerbium vltimā acuit ne videat esse nomen, sic pone p̄positio vel aduerbiū, sic eo, alio, illo, falso, sedulo, repente, palā, porro, forte, ea. aliqua &c. vltimā acuunt dum aduerbia sunt, ne putent esse nōia vel v̄ba, vel p̄nōia vel p̄cipia. Alias aduerbiū vult Priscianus in vltia circūfle/

Interrogatio.
Distictio vel differentia.

eiu differentię causa. Ergo p causa & puta aduerbiũ eadem ratione vltimã acuunt, vt Sarpedon quãdo habet sarpedontis, & pero nomen nymphę, p calceamẽto vero regulã seruat, vt sarpedon onis sic cuius ntũs vltimã acuit ad differentiã gti cuius, sic circũ ppositione actũs esse putet. de hoc nõnihil in seqntib⁹ dicã. Menas & Lenas nõiatiui viris pprij vltimã acuunt ne putent acti plurales. Has differẽtias in Tortellio & Prisciano inuenies. noli ipse nouas fingere.

Tertia concisio accentum mutat, ideo vocatiui in i secundę declinatiõis facti p abscisionẽ us syllabę pęnultimã acuunt, vt Vergili. Ouidi. mercuri. haec est fere oim grãmaticoꝝ doctrinã cui tamẽ refragatus est Nigidius Figulus vir sui seculi, pręter vnũ Ciceronẽ oim eruditissim⁹. Is vocãdi casum. Valeri in antepænultima acuebat vt testat Au. Gel. lib. xij. noct. atti. Nonnulli tamẽ vt dicit Gellius dictũ hoc Nigidij irridebãt, sed forsitan imperitiores, ideo dicit vir vndecũq; doctissim⁹ Antonius Nebrissensis. Tantũ Nigidio tribuo. vt libentius velim cũ eo errare, q̃ cum omib⁹ grãmaticis veꝝ dicere. Astipulat Nebrissensi Bebelius nec dissentio. — concisio Vergili &c.

¶ Nomina tertię in as quę in atis olim desinebant, vltimã circumflectunt, vt olim pœnultimã. In cõcisis semp videndũ est quis accẽtus fuit ante concisionem, vt aquinas. arpinas, tolosas, larinas, nostras, vestras, cuias, & ppriũ viri Antias, vt patet ex Tortel. Olim dicebant Cuiatis &c. nam cuiatis p cuias in Plauto leges. ¶ Cõcisa quoq; sunt donec p donecũ qđ in Plauto legit, adhuc, huc, illuc, istuc, illic, istic, hic, duc, dic, fac, exin, proin, subin, dein, p ad hucce, hucce, illucce &c. duce, dice &c. pinde &c. Hinc dissyllabũ secũdam acuit, vt hic primã. ¶ Cõcisa quoq; sunt petit p petiuit. Fumat p fumauit &c. de quo Serui. in. iij. æneí. ibi. Ceciditq; supbum Iliũ, & oĩs homo fumat Neptunia troia, sic ait Poetice tẽpus p tẽpore, vt in. ij. æneí. Qq̃ animũ meminisse horret, luctuq; refugit. Aut certe naturã rei expressit. Nam ruina in breui fit, fum⁹ vero lõgo pmanet tpe. Nã qđ ait Probus circũflectendã syllabã, vt fit fumat p fumauit. nõ pcedit, qa ponẽ tm ṽbũ in vltia habet accentũ; vt significet retro. hęc ille. Mecœnas viri nomẽ. Priscian⁹ in libello de accẽtibus siłr dicit vltimã circũflectere, qa olim ntũs fuit mecœnatis. — As p atis

Quarta. Accentũ transpositio mutat, veluti oẽs ppositionũ cõiunctionũq; syllabę, dũ pponunt, grauant. Nã Quintil. in. i. testis est, ppositionẽ ita dr̃e casui iungi, vt dissimulata dictione sub vno accẽtu, cũ ea enunciet, & veluti in vna dctõne vna tantũ syllaba sit acuta, vel circumflexa, veluti apud Vergi. in. iiij. æneid. — Trãspositio. Prepõnũ & cõiunctionum accentus.

Quæ circum littora circum Piscosos scopulos. quidam tamē voluerunt in circum vltimā acui, ne actus videatur, vt ait Fabius, cui hanc differentiā non placuisse, dicit Nebrissensis. ¶ Præpositio autē penit⁹ postposita p̄dictas accentuū regulas custodit, ita vt monosyllaba acuat, dissyllaba in priore accentū habeat. Verg. ęnei. v. Transtra per & remos. Idem vij. æneī. Decus imperiūq; latini Te penes. Idem dicendū quum p̄positio p̄ voce sumpta nomē est vt luti. Ad quę pars? Quæ sunt p̄positiōes actī casus? Ad apud añ &c. Est tamē teste Prisciano quādo p̄positio postposita grauat oīb⁹ syllabis, vt si inter regens rectūq; ponat, aut inter determinās & determinatū veluti, virtutē, p̄pter impatoris. Te propter euntem.

Cum. Quę Ve Ne ¶ Vna est p̄positio quę postposita oīno grauat, licet sit monosyllaba & est cum, quā Nebrissensis dum postponit encleticā. i. inclinatiuā vocat, quia vt hę tres cōiunctiones encleticę quę, ve, ne, ipsa p̄positio cū. postposita grauat & p̄cedentē syllabam alioqui grauandam eleuat vel acuit. vt mecū, tecum, secum, nobiscū, vobiscū, in quibus nōnulli p̄uerse cū acuunt sic, Cæsar papaq;. Proprie cōmuniterue. Adeo ne furis. Quicum tamē vltimā acuit, quia est interrogatio. Vbi autē manifesta est cōpositio encletica accentū precedētis syllabę nō mutat, vt deniq;, vtiq;, itaq;, vndiq;, sine, hiccine, vbiq; autē in secunda accentū seruat, quia eandē p̄ducit, secus est de incōpositis vt codicilli noueni deniq;. Aufer litteras tecū, itaq; velociter. Frui vtiq; latino gaudēt, licet mihi hac segete frui vtiq;. Plęraq; vtraq; licet composita sint noīatiui etiam aut accusatiui aut vocatiui casus, nihilomin⁹ accentū in pęnultima retinent nō ratione aliqua sed priuilegio quodam vt ait Nicolaus Ferettus.

Cōpositorū accentus. Quinta. Compositio quādoq; accentū variat, vt compositio esse noscat nō oratio. itaq; hæc exceptio particula est secūdę exceptionis. Ergo (vt Gellius docet lib. ij. ca. xvij.) Cicero dixit fieri nō natura sed instituto quodā, vt indoctus dicam⁹ prima breui. Insanus vero prima p̄ducta sic idem Gel. dicit aduersum accentum habere in prima syllaba sic teste Seruio in illud Verg. lib. vi. Quisq; suos patimur manes exinde per ampliū Mittimur elysium Exinde vna pars or̄onis est & in tertia a fine accentū habet licet pęnultima lōga sit, qd' ideo factū est vt ostenderet vna pars esse or̄onis, ne p̄positio iungeret aduerbio, qd' vitiosum esse nō dubiū est. hæc Seruius. Ante quē Gellius dixit attentim antepœnultimā acuere licet pœnultima lōga sit. Et post Seruiū Priscianus in. xv. li. vult eadē rōne tertiā a fine acui in subinde, exinde, deinde, p̄inde, p̄inde, aliqñ, nequādo, hucusq;, alōge, delōge, deinceps, dūtaxat, sinistror

sum, dehorsum, quapropter, enuero, quinimo, nimirum. Meminit huius rei Valla lib. ij. in pinde, subinde &c. Gel. quoque ex aduersum tertiã a fine acuere dicit teste Tortellio. Nicolaus Ferett9 vir doctissimus horum sententiã approbat quã improbandã esse non credo quũ Cicero, Gellius, Seruius, Priscianus pluresque huius rei sint authores, & cũ videmus Ciceroni placuisse. Insanus tertiã a fine acuere licet pęnultima lõga sit, quid ęgre ferimus accentũ quantitati interim repugnare. nam apd' Ciceronẽ corripi est grauari, produci vero acui, veluti apud Tortelliũ dicentẽ vnius primã corripe in hoc Vergiliano, Nauibus (infandũ) amissis vnius ob iram. Producere vero in hoc. Vni9 ob noxã & furias Aiacis oiloi. hic obiter admonendũ videtur de cõmuniũ syllabarum accentibus. In liquescẽtia si fuerit prosa, solam correptionẽ recipimus, in vnius, solius, illius &c. solam pductionẽ, sed in alterius solam correptionẽ. In reliquis vulgatiorẽ doctorum vsum. Quae dicta sunt de subinde, a longe &c. valde displicent viro vndecũque doctissimo Aelio Antonio Nebrissensi & Bebelio. Badius in Alexandrũ id solum admonuit. Peritiores dare accentũ in pęnultima his dictiõibus dũtaxat, apprime, aliqñ &c. de apprime omino assentior. de reliquis iam sententiam tulimus. si tamẽ quis contrariũ malit, non aduersabor. Caetera cõposita vt simplices dictiones regulas de accentibus antepositas custodiũt. ideo antepęnultimã acuit interea loci, teste Prisciano in accẽtibus, ne videat esse oratio sic hactenus, quatenus, aduerbia teste Seruio in illd'. Hac celebrata tenus. vbi vero oratio est, singulae partes suum accentũ seruant, vt pube tenus, crure tenus, hic teste Seruio tenus accentũ in priore retinet cõtra indoctos, qui pube tenus tanque vna dictio sit ineptissime pferunt, nihilominus p tamẽ, vna dictio est & antepęnultimã acuit, vt paulominus p fere, quõ pro qualiter. sic insup, desup, interea, postea, verũtamẽ &c. vt Paulominus cõsummauerũt me in terra. Paulominus habitasset in inferno aĩa mea, hic paulomin9 dictio. vbi vero nihilo min9, paulo minus orõnes sunt. singulis partib9 singuli accẽtus datur ita vt prior in minus tunc acuat, sic capit paulo minus hic. Minuisti eũ paulo minus ab angelis. Amo te paulo minus quam fratrẽ. Nihilo minus amo te, quam me ipm. sic orõnes sunt, multo magis, nullo mõ &c. Nõnulla tamẽ sunt cõposita vbi secũda pars, ppriũ accentũ seruat vt fit in orõnib9, veluti teste Prisciano li. viij. cõposita a facio vbi a non mutat in i vt calefacis, tepefacis, & similiter in cõpositis a fio vt tepefis, addunt a Feretto suaue rubens, vsucapio & ab alijs bñplaceo, fideiubeo, vigintiduo, vicecomes & plura. Nec mirum quia

Tenus.

orationes potius videri possunt q̃ cõpositę dictiones. verũtamen in multis doctorũ vsus omneis ratiunculas exuperat, Archicoquus qđ a Goudano his additur barbarum censemus.

Sexta. Idioma id est linguę proprietas accentũ mutat Nam vnaquæq; lingua habet ꝓpriũ atq; suum. Nam secundũ latinorũ regulas antropos & ępiros pęnultimã acuerẽt quia ꝓducit, hanc tamẽ apud græcos grauẽ habent. Ediuerso Simois quia pęnultimam corripit, antepænultimã secundum latinorum regulas acueret, quam apud græcos grauem habet acuta pœnultima, & ita in græcis plærumq; quantitati cõtrarius est accentus. De gręcis itaq; ab omibus fere hæc datur regula. Si dictiones græce cũ litteratura gręca sermoni latino misceant, accentũ gręcũ seruant. Seruius in illud. i. æneí. vbi tot Simois correpta sub vndis &c. hoc nomen inqt integrũ est, hoc est cũ græca litteratura ad nos trãsit. vnde suo est accentu ꝓferendũ. Nam si esset latinum in antepęnultima haberet accentũ quia secũda a fine breuis est. Idem dicit de periphas in illud. ij. ænei. Vna ingens Periphas & equorũ agitator Achilles. Idẽ in illud. iiij. ænei. Ipse deũ tibi me claro demittit olympo sic ait. Accentus sane græcus tũc potest esse si sit græca declinatio vt. o olympos o olympus, nam latine olympi facit. Idem in illud. i. Gęor. Castorea hiliadũ palmas, epiros equarũ, dicit hic epiros omino græcum esse, & proinde primã acuere licet pęnultima sit lõga, sic sarpedon ontis, dicũt primã acuere quia græce declinat. sarpedon onis: pęnultimã acuere quia latine declinat. Nicolaus Ferettus dicit nũ diploma primã acuere, licet pęnultima sit lõga, quia nomẽ est penitus græcũ, in genitiuo mutat accentus ꝓpter declinationẽ latinam de græco accentu sæpe loquit Seruius vnde. x. ænei. ait. Trophęũ declinatio latina est, vnde etiã pęnultima habet accentũ in singulari. In plurali vero quia trophęa dicimus vt græci, nec aliud mutilamus erit accentus in antepęnultima Similiter cyclopum in secũda accentũ habet quia latina declinatio est, at in actõ cyclopas qa græce dicitur, accentus in prima est licet secunda producat. Author est Seruius in versum illum. xij. æneid. Exulat ętneos vidit Cyclopas Vlysses.. Cyclopes aũt secundã acuit vt sit latina declińatio. Androgeo, atho & similes in o genitiui vltimã acuunt. Lauren. Valla in illud Ioannis. Paraclitus autẽ spũssanctus quẽ pater mittet in nomie meo, ille vos docebit oĩa sic ait. Paraclitus cõtra vsum nostrę linguæ in antepęnultima habet accentum quũ pęnultima eius sit longa, vt fit in agapitus & eleison quæ græce cum Η scribuntur.

Græcorũ accentus.

Regula.

Paraclit9

¶ Ex omibus iam dictis puto oẽm fere in quantitatibus errorem

emanauisse. Nam graece linguę parumperiti, crediderunt vt apud latinos sit accentū quantitatibus ferme concordem etiam esse apd' graecos. Itaq; audientes accentū a gręcis locari in harum dictionū pęnultimis. Theologia, aristoteles, phantasia, chirurgia, melancolia, vsia, cathegoria, prosodia & multa q; aliarum (in quibus poenultimā corripi docuimus) ob eam rem crediderunt poenultimā pduci. Cōtra quia in anthropos, paraclitus, idolum &c. graeci antepoenultimę dant accentū. Crediderunt indocti poenultimā corripi sic de eremus &c. In qua re miserabiliter decepti sunt, quia hac ratione possem⁹ corripe pęnultimā in epiros & cyclopas, eandēq; pducere in Simois. Praeterea vt maneat accētus graecus, necesse est eandē manere scripturā & quantitatē quae fuit apud graecos, id dicunt Diomedes & Capella & Seruius Priscianusq;. Ergo Aristoteles, diogenes, origenes, idolon, paraclyt⁹, lydia, asia, arethusa, creusa, & quicquid prius Seruius dixit tropheą & similia grecū accentū minime habebūt, quia vel scriptura mutatur vel quātitas. Etenim Aristoteles in vltia syllaba non e habet sed η, nec tropheą ae diphthongon nrām, sed ai graecā, nec paraclitus dicūt sed paraclitos & nri in ntis primę a corripiūt, illi pducūt. Quae autē a latinis pducūtur paucissima sunt vt nemea, tegea &c. & haec tamē latinū accentū rectius custodire pcepit Nicolaus Ferettus, apd' gręcos autē vbi vltima lōga est saepissime accētus in pęnultima etiā si breuis fuerit locatur, vbi vero vltima corripit fere accētus est in antepęnultima licet penultima pducat. Propter dicta quoq; notum est graecū accētum non seruandū esse, in Iacobus, Simonis, Maria, hysopus & plura vt male voluit Regius ppt hęc ꝟba Quītil. in. i. dicētis. Mihi aūt placet latinā rationē seq ǭd patit decor, & paulopost. Qui gręcā figurā sequi malet nō latine qdem sed circa rephensionē loqtur hęc Fabius. vbi Raphael Regius sic loquit. Hic ꝟo manifeste colligit q̃sdā q alijs doctiores videri volūt, male sētire q Mariā, sophiā & siriā acuta a fine ētia pferūt. Quiq; Iacobū, hysopū, paclitū, simonē & hmōi secūda a fine acuta pferūt, quū ipsi maiori digni sunt castigatiōe, vt q verā syncęrāq; pnunciādi gręca noīa morē rationē q; corrūpant. Nā gręcis noīb⁹ gręci accēt⁹ sūt attribuēdi ex Fabij sentētia. hęc Regi⁹. Cui suffragat Bebeli⁹ in li. de abusiōe līguę latiae dictiōe Maria, Nobis ꝟo hęc nō placent. prīo q̄a Fabius ait. Mihi aūt placet latinā rōnē seq. Scd'o q̄a nō dicit gręcis gręcū accentū oīno dari dr̄e, sed solū ait posse ijs gręcū accentū dari citra rephensionē &c. Ideo vt tandē concludā, placet mihi opinio Aelij Antonij Nebrissēsis sic de hac re disserētis. Sʒ qm̄ accēt⁹ gręci nō m̄ nobis icogniti sūt, verūetiā apd' illos p̄ sigr̄as ppe dctōnes spargūt, neq;

Raphael Regius.

Bebelius

In vnam quandã obseruationẽ reduci possunt, quoties nobis accẽtus greci ratio non cõstiterit, etiam si litteratura græca sit, latinis illũ regulis moderabimur, hoc ẽm preceptũ multo cautius atq̧ ꝓuidẽtius est & minus errori obnoxiũ. Q̧ si litteratura & græca simul & latina fuerit (qđ in plærisq̧ dictiõibus reperit) accentu potius latino vtemur quoties græca latinis miscemus, vt bucolica, georgica teste Seruio in proœmio bucolicoꝝ apud græcos in fine habent accentũ, apđ nos in tertia a fine. Nã vt in vltima sit, latinitatis vitat ratio, in penultima nõ sit, latinitatis efficit ratio. Iam de noĩbus græcis in ia terminatis quęcũq̧ apud latinos p iota scribunt nemo sane mentis accẽtu nostro dicet nõ esse ꝓferenda antepenultima, scilicet acuta, quũ penultĩa sit breuis vt theologia &c. Ecõtrario in illis quę penultimã ꝓducere docuimus, eandẽ acuent vt latria &c. & si cuncta barbaries in nos cõiuret impetũq̧ faciat, quã vnico ratiõis clypeo facile depellere possumus. Inuenimus græca quædã contra latinitatis rationẽ circũflectere vltimã, vt in gtĩs pluralibus in on, vt epigrãmaton, cimmerion, & in aduerbijs in os. hyperbolicos, ironicos &c. & hęc tamẽ oĩa quoties latino sermoni miscẽtur, & p̃cipue si fiat latinis lr̃is, potius latino accẽtu moderãda sunt q̃ græco. Idẽ dicit Capella, & inter neotericos nõ pœnitẽdus author Georgius Valla. li. xxxiij. cap̃. vlt. nec aliter sensisse videt mihi Laurẽ. Valla in Matthęũ vbi dicit a vulgo male pœnultimã acui in his: Andreas, timotheus, ꝓselytus, euronotus, lechytus, anathema, symphonia, sicera, idea, butyꝝ, Cedrinus, cristallinus, adamãtinus, cophinus, origenes, æneas de quo in actis apostolicis. Philemonẽ, vt palemonẽ, sarpedonẽ, canonẽ. Cõtra ṽo male penultimã grauari in his. Simonẽ, Ioseph⁹, Iacob⁹, Sidonẽ, licet in deriuatio corripiat etiã, Idolum idoliũ idolothytũ, brabiũ & si media lr̃a vulgo u scribatur. Ortygometra, eucharistia, cynomyia, latria, idololatria sex. syllabaꝝ. nõ (vt plærinq̧ scribũt ꝓnunciantq̧) quinq̧, beronica thessalonica, antiphona, characteris, stateris. Eremus cui male apponitur aspiratio, Arrius sicut darius, sinapi, hyssopũ, idumæa, iturea, Cæsarea licet de hoc dubitari potest in sagena pauci peccãt. hæc valla. de quibus quid sentiamus suis locis manifestauimus. Vt autẽ græca latinis admista, latino accẽtu moderamur, ita etiã barbara vbi ꝓpri⁹ accẽtus non cõstiterit. Nam quũ oĩs dictio aliquo accentu regat, nullũ peregrinis rectius dabimus vt opinor q̃ latinum. de his Diomedes, Donatus Priscianus, cæteriq̧ hanc regulã tradidere. In peregrinis verbis & barbaris noĩb⁹ vel interiectiõib⁹ nulli sunt certi accẽtus. Interiectiones ẽm teste Donato voce inco-

Barbaroꝝ accẽt⁹

Interiectionũ accẽtus.

gnitati. non plane expressa pferunt, & p cōmoti affectus qualitate cōfundunt, ideo accentibus nequeūt certis astringi. Ex dictis liquet Alexandri regulā longe a veritate abhorrere. Omis barbara vox non declinata latine Accentū sup extremā seruabit acutū vt abel, baal, efron &c. id certe falsum est, nam cōsulamus (inqt Nebrissensis) quēuis Hebraicae linguę mediocriter peritū, & cōperiemus tertium qdq; verbū apud illos (etiā ex ijs quę latinā declinationē admittere nō possunt) accētu acuto in pęnultima atq; etiā in antepęnultima nōnunq; pferri debere. Itaq; quū dicimus abel accentu in fine acuto, nō graece pferimus, quia apud illos in fine grauat, nō latine quia nullū nomen latinū nisi corruptū & nisi monosyllabū in fine acuitur. Nō hebraice quia illi abel acuta prima pferunt. Igitur nulla har; linguarū quibus ecclesia vtit, sed suo hoc est ab ignorātia nato accentu isti pnūciant quū pferendū sit abel accentu in prima vt haec omia in poenultima abisai, abimelech, berzellai, bersabee, Carnaim, Celeth, Casseu, Esau, ezel, Engadi, ephrata, Ephraim Esdrai, Eleazar, Gomer, heber, iesabel, isboseth, iared, iaphet, issai Iuzza, lamech, madai, mathusalem, miphiboseth, Phares, ramathasale, sophtim, Thānata, tamathaim, vlai, zaram, sic alia prope innumera quę si extēsione syllabę formā induant latinā aut gręcam poenultimā corripient teste Nebrissensi. vt eleazar, eleasarus, abel, abelus, Noe, noeus, Iocabed iocabeda mulieris nomē. Id summe notādum est quia regula haec est vna quantitatū generalis ne putes nos insufficiētes qui abelus & iocabeda, mathusalemus ante nō excepimus in specialibus regulis. In tertia quoq; a fine nōnulla accentū seruant minime declinata. vt nabucodonosor, ionathan, osanna, mahahalelel, gomorra togorma. ita dicit Nebrissensis licet qntitati accentus repugnet. id qd in graecis saepe fieri docuim⁹, possumus tamē gomorra quū declinat latinū accentū dare. In fine accētum seruāt apud hebręos (vt idem ait) adam, abraham, iacob, ioseph, phicol, sathan, michael & plura quae extēsione syllabę vbi latinam graecā ve formā induunt, pęnultimā pducunt. vt adamus & alibi satis declarata. Laurētius Valla in Matthęū ostendit sibi nō placere Alexandri de hebręis traditionē, dicens, de hebreis nihil dicere habeo nisi hoc vnū mirari me cur pleraq; eor; quū nos tum vero graeci accentu acuto in fine pnunciant. Ego suadeo omibus hebręis vbi ratio hebrea nō constiterit, latinū accentum adhibere, potius q̄ secundū puersam Theopagitae doctrinā nec hebręe nec graece nec latine proferre.

hebraicorū accēt⁹

De clausularum punctis vtilis doctrina.

Vnctum est signũ segregans intellectũ, & spiritũ recreās
P platoris. dixit admodũ pulchre id Ausonius, distinctio
sensum auget, & ignauis dant interualla vigorē. Etem̃ vt
in sermonis ductu necesse est fieri quasdā silentij distinctiões, tum
vt auditor intelligat clausularũ diuersitatē, tum etiā vt is qui loquit,
captato spiritu maiori acrimonia pnunciet. Idem quoq; faciamus
oportet in scripto, vt p quedā signa confusionē illā distinguamus

Vncta siue notæ quibus eruditi oēm contextus ambigui
P tatē distinguūt sunt cōmata & cola. Nā qui (quas appel
lant periodos) virgulas & parēntheses addiderūt, nullos
habēt authores, quũ ecōtrario sacræ scripturæ libri, colo & cōma
te cōtenti sunt. id colligit Aelius Antonius Nebrissensis vir acutissi
mo ingenio ex ṽbis diui Hieronymi in Esaiæ plogo dicentis. Sed
quod in Demosthene & Tullio solet fieri, vt p cola scribunt & cō
mata &c. Cōma est qd' p duo puncta designat, quoties orōnis tra
Cōma. ctus eo puenit, vbi oratio cũ ṽbo aut aliquo vim ṽbi obtinēte fi
nitur, sed tamē aliā quandā orationē sibi adiūgi desyderat, vt Nisi
dñs custodierit ciuitatē. Cōma dicit a cōpto ṽbo greco qd' est inci
do, vnde latine potest appellari incisum, q̃a loco suo incidit orōe
scribit aūt gemino mm comma, & apud poetas cōmata sunt cæsu
ræ, vt pentemimeris &c. vbi autē scd'us pes partē orōnis terminat
colō est. Sed vt ad ppositū sufficit. Colon est cui⁹ nota punctū est,
Colon. & ponit vbi clausula finit, atq; quiescit. vt, Nisi dñs custodierit ciui
tatem, frustra vigilat q̃ custodit eā. Ita sunt interim duo aut tria cō
mata, vnicū colon in orōne pfecta, primū cōma solēt vocare pū
ctum suspensiuū, qd' volūt esse simplicē virgulā vt mors, & addit
quietis grã. Qd' nos aūt cōma diximus, geminū punctū vocant.
vt mors obitusq;, vltimā orationis partē periodo claudūt qd' co
lon dixim⁹. Afferūt alia multa, nobis cū Nebrissensi cōma & colō
sufficiunt. Sunt tamē quędā loca, in q̃bus nescias an orō q̃ sequit a
supiori depēdeat vt, dixit dñs dño meo sede a dextris meis. hoc lo
co cōma vel colon pōt esse. Colon etiā ponim⁹ inter singl'as orō
nis ptes, q̃ per articulū aut dissolutū sine cōiunctione adnectunt. vt
Grāmatic⁹, rhetor, geometres, pictor, aliptes. ¶ Cātat, amat, lau
dat nr̃os mea roma libellos. ¶ Effecte, grauiter, cito, nequiter, euge
beate. Parēthesim plurimi nūc ponūt nec videt mihi inutil'. Ea est
Parēthe sententia interposita duab⁹ semilunulis clausa. vt, Cōstitit añ domū
sis. (neq; em̃ succedere tectis, Fas habet) & postes extrēa cuspide pulsat.
Pretermittere ṽo nullo mō possum (inq̃t Nebrissensis) qd' video
Quītiliano exactissimo harũ rerũ iudici placuisse, vt q̃ties dictio ea

ambigua, vel significatiõe, vel declinatiõe, vel mutatiõe in aliã ptẽ oronis, ambiguitas illa supimposito apice tolleret. Esto exẽpli grã. occido si habet apicẽ in priã syllaba, significat in ea eẽ accentũ p̄dominãtẽ, seq̃ntẽq; esse breuẽ, pferriq; secundã acc̃etu graui, valetq; tunc occido .i. pereo. Q; si supponat apex, significat eã syllabã esse longã, in eaq; pferri accentũ predominantẽ, & tũ interficio significat. Sic̃ r musa cũ apice sup vltimã, ablti tantũ casus est. Pone cũ apice sup secundã p̄positio vel aduerbiũ est, alioqui verbũ esse manifestum est. Notã interrogatiõis atq; exclamatiõis cũ interrogatiõe, vbi opus fuerit, mĩme p̄teriri velim, & est virgula supra pũctum: vt Quid pdest homini: si vniuersum mundũ lucret, anĩe ṽo sue detrimentũ patiat? Sentẽtia est mitissimi dñi nñi IESV CHRISTI, cuius gratia hoc opusculũ exegimus, per cuius misericordiã post hoc exilium, vitam speramus eternam.

Libri quarti Finis.

Quintus liber est de varijs carminũ generibus cui preponit Centimetrũ.

¶ Ioannes despauterius Niniuita. Martino Dorpio Naldiceno eloquẽtissimo theologię baccalaureo & oratoriæ & poeticę artis doctissimo, Atq; Iacobo Papę summo Insulensis ludi magistro poetæ ditissima vena prædito. S.P.D.

Vltimũ artis ṽsificatoriæ nr̃æ libellũ qui est de varijs carminũ generib⁹, vobis idcirco dicaui dorpi & papa amici ornatissimi, vt cõtra omneis poetarũ osores, hunc tutaremini. qd' nõ difficulter fore cõfido qa poeticę habemini & estis doctissimi. Tu quidem mi Dorpi apud Iouanienses in Lilio nr̃o post cõem preceptorẽ nr̃m & amicũ Ioannẽ Nęuiũ eloquentissimũ illum theologũ, facile primus quantũ ad elegantissimũ scribendi modũ tam psam q̃ carmẽ Iodocus Sunt & alij viri vndecũq; doctissimi in Lilio nr̃o, vt Iodocus Læ⁹ Lætus. & Nicolaus Buscoducẽsis cum alijs multis. in quorũ honorẽ iam Nicolaus olim aliquid parturio. Quis cõparari ausus fuisset preceptori meo Buscodu Ioanni Raetshouen: quẽ mors nuper intercepit, dũ assiduo cogito censis. quidnã magistro meo hũanissimo & theologo sũmo nõ adeo in- Ioannes dignũ dicare possem. heu crudelia fata, O dolor dolor. iã lubet fle Raetshore, sed CHRISTVS vetat. qa orare p defũctis q̃ flere salubri⁹ est. uen.

Ego sper o pceptorē meū pbatissime vitę viꝶ inter supos iā lętari.
Sed ad te redeo Iacobe Papa amicissime, quē Insulenses viri sapientissimi ante aliquot annos magnis precibus & bonis stipendijs ad Insulensem iuuentutē moderandā aduocatū nō iniuria plurimi faciunt, & tuū iam nomē per Galliā Germaniāqꝫ lōngę lateqꝫ diffusum maximę doctrinę tuę copiosissimū prebet argumentū. Quid vbis opus: ipsa carmina tua quātus sis liquido indicant, q̄ ob hāc rem potissimū laudare soleo, qꝑ ditissimā & dulcissime fluentē ingenij tui venā prę se ferunt nec quicqꝫ nisi honestū & sanctum cōtinent. nempe diuoꝶ laudes, & honestatis refertissima epigrāmata. Placuit tibi nimiꝶ aurea Baptistę mātuani sentētia. Tunc helicona bibes castisqꝫ rigabere lymphis. Si venus in versu nō erit vlla tuo.

Iacobus papa insulēsis ludi magister.

Agite ergo amici doctissimi Despauteriū vestrum, si iniuste reprehendi senseritis, defendite. Ego carminū genera, quędā etiā a nullis grāmaticis (qꝶ opa extant) hactenus recte declarata, ꝓ viribus enucleare tentabo, si prius Seruij grāmaticoꝶ principis Centimetrum pręmisero, nō omissa illius epistola. Nempe multa minime spernēda continet, quę declarari latius sic possunt. Carmina varijs a rebus noīa sortiunt, vel ab authoribus & inuētoribus, frequēter ve vtentibus. vt Alcaicū ab Alcæo. Sapphicū a Sappho. Archilochium ab Archilocho. Hipponactiū ab Hipponacte. Pyndaricum a Pyndaro. Anacreontiū ab Anacreonte. Asclepiadeum ab Asclepiade. Bacchillidiū a Bacchillide. Stesichorium a Stesichoro. Homericū ab Homero. Alcmaniū ab Alcmane. Ibicū ab Ibico. Aristophaniū ab Aristophane. Phaleucium a Phaleuco &c.

carminū nomina

Ab authorib9.

¶ Vel a materia, vt heroicū, quo heroū .i. illustriū viroꝶ res gestæ cū laude scribunt. Tragicū quo heroum calamitates enarrantur. Elegum vel elegiacū quo res flebiles canunt, quales sunt armatorum & mortuoꝶ nęniæ. Bucolicū quo res pastoritię exarant. Gæorgicū quo agricolaꝶ curæ enodant. Lyricū qd' ad lyrā canit, vt sunt ea genera quibus in Odis vtit Hora. Satyricū quo hoim vitia taxant, sic Comicū &c. de qbus omib9 in .x. lib. grāmaticę sue Frāciscus Niger ex Diomede & alijs scripsit pulcherrie. ¶ Vel a frequētiori pede vt anapesticū. dactylicū &c. ¶ Vel a pedū nūero. vt senariū. Vel a scāsionis mēsuris, vt monometrū habens vnicam mensurā, dimetrū, trimetrū, tetrametrū, pentametrū, hexametrū. In iābicis, trochaicis & anapesticis duo pedes vnicā mēsurā cōstituūt. In reliquis singuli pedes singlas mēsuras faciūt, ideo monometrū dimetrū &c. a pedū numero dici voluūt. ¶ Vel a certo pede, vt spondaicū cui9 quintus pes spondeus est &c. ¶ Vel a sylla

A materia.

A frequētiori pede.

A pedū numero

A certo pede.

A syllabaꝶ numero.

parium numero, vt hendecasyllabū continēs sine interemptiōe vn decim syllabas, vt phaleuciū & sapphicū. dyodecasyllabū vt Asclepiadeū. Pentasyllabū adonicū, heptasyllabū glyconicū. ¶ A numero versuū vt monostichon si vnicus est, distichon, tetrastichon, hexastichō, heptastichon, ogdoastichon, vbi octo sunt. decastichō &c. stichos versus dicit. ¶ Vel a pfectiōe. vt acatalecticū. vbi nihil deest nihil abūdat. ¶ A defectu, vt catalecticū cui vna deest syllaba. Brachycatalecticū cui plures desunt syllabę, ab exundātia vt hypmetrū cui supest syllaba, sed q̄ a principio versus sequentis excipit, hypcatalecticū vbi supat syllaba, vel syllabę etiā nusq̄ interemptę ¶ Vel a carmīs genere, vt monocolon. i. vnimēbre, qd' vnico genere cōstat, vt æneis Vergiliana. Dicolō bimēbre duobus generibus cōstans, vt Sapphicū cū Adonico. Tricolon trimēbre est triū generū carmē, vt ex Asclepiadęo & pherecratio cū glyconico &c. ¶ Vel a nūero redeūdi, vt distrophō vbi post scd'm versum ad primū gen⁹ redim⁹ vt ī elegīs. dis. i. bis strophe. i. cōuersio. ¶ Tristrophō vbi post tres vs⁹. Tetrastrophō vbi post q̄ttuor versus ad primū genus redimus. ¶ Vel a vitio, vt Acephalū, qd' primū pedē illegitimū habet, vt Fluuiorū rex Eridanus, hoc mutilū & truncū etiā dicit. Procephalū qd' in primo pede vnū tp̄us plus iusto habere videt. vt Insulæ Ionio in magno quas dira Celeno. sed vocalis ante vocalē facit vt primus pes videat esse dactylus. Largatū seu laxū vbi in medio. i. inter principiū & finē pes nothus admittit, vt Cōgredior fer sacra pater & cōcipe fœdus, licet cæsurę licētia videri possit. ¶ Truncatū vel myurū qd' cōtra heroici legē in vi. regiōe iambū continet, vt Mortē contēnunt laudato vulnere getę, hęc & scazontes & ecades appellat Diomedes, cui⁹ libri diligēter lectitādi sunt. Hypmetrū iam dictū est. ¶ Grauidū qd' synęresin patit vt Nec quo Centimanū deiecerat igne Typhoea. Nūc armat eo Inane cui⁹ syllaba in duas p diæresin scindit vt Accipe Pōpei deductū carmē ab illo. ¶ Spondaicū dictū est, inter hęc si duę breues p lōga ponant, symphonesis dicit. ¶ Colussum seu colobū seu solutū qd' prosa orōne pcedit. vt Dono ducite. doq̄ volentib⁹ cū magnis dijs. ¶ Asperū qd' horret iuncturis. vt Nisęe Spioq̄ Thaliaq̄ Cymodoceq̄. ¶ Hyporhythmū in q̄ singuli pedes terminant dictionem, vt Carmē doctū fœmina simplex cōdere nescit. ¶ Cacophonum qd' vocaliū assiduitate squalet vt Inferniq̄ lacus ęęęq̄ insula Circes. Et Aulai in medio &c. vel cōsonantiū, vt O tite tute tati &c. ¶ Aequiuocū cuius vltimę syllabę similes sunt. vt Exiret mētes fraternas gratia malis lis. ¶ Hemistichiū quod semiplenū est, vt huc

A versuū numero

A pfectione vel defectu.

a carmīs genere.

Ab redeundi numero.

A vitio pedum.

cursus fuit. Vitia notāda magisq; imitāda esse frequēter admonui. Siquid videbitur scitu non indignū post Seruij Centimetrū vt potero paucissimis declarabo. Valete amici optimi. Bergis apd' diuū Guinnocū, Nonis Marijs, anno salutis chrīane. M.CCCCC.XI.

Mauri Seruij Honorati Grammatici Centimetrum.

Clarissimo viro Albino Maurus Seruius grāmaticus salu. Tibi hunc libellū p̄textator videlicet dec⁹ vrbis Albine deuoui. Nā licet patris auiq; (quib⁹ maximā reuerentiam litterę debent) q̄tidie vrgeris exēplo, ibiq; pubescas, q̄ velut ad musarū sacra venit, non tamē coelo suo tantū numina p̄ferunt sed saepe humiles vicos ac vilia pauperū tecta subierūt. Quare laboris mei velim faueas voto, indulgeas audacię, q̄d si secus cesserit in cupiditatē deuotiōis interp̄tabor euentū placendi, licet audacter nō tamē indignāter hunc libellū q voluerit centimetrū nomiabit. Tot em̄ metrorū genera digessi, q̄nta potui breuitate rationē omittens, Quo quidē q̄dq; nascat ex genere, q̄ scansionis diuersitate cedatur, q̄ res plus cōfusionis q̄ vtilitatis habet. Sed lectori haec generaliter sunt scīēda. Finalē syllabā in oībus metris indifferēter accipi. Solutionē esse, cū p vna lōga syllaba duę breues ponunt. Loca imparia dici primū tertiū quintū, & deinde. paria secundū quartū sextum, et deinde. pentimemeri esse, cū post duos pedes sequit syllaba q̄ partē orōnis terminat. Heptimemeri v̄o cū post duos pedes sic̄ sequit syllaba. Tertius trochaicus cū post duos pedes p̄fectos finita parte orōnis trochaeus remanet. Quartus trochaicus cū diffinitiōe eadē tenet q̄rtū locū trochaeus. Catale. v̄sum dici, cui vna syllaba deest. Brachy. cui duae. Hypcata. cui vna syllaba sup̄est. Acatale. vbi nihil plus minusue est in v̄su q legitimo fine claudit. Monometrū, dimetrū trimetrū tetrametrū versum dici a nūero pedum. In iambicis trochaicis metris v̄sus per pedes duplices cōputari. In caeteris metris p pedes simplices. Metra vel a pedib⁹ nōia accipe, vel a rebus q̄ describunt vel ab inuētorib⁹, vel a frequētatorib⁹, vel a nūero pedū. Eaq; octo esse principalia metra. Iambicū, trochaicū, dactylicū, anapesticū, choriambicū, antipesticū, ionicū a maiore, ionicū a minore, de quibus carptim tractabimus eligentes ea que ad palmā lyrae perducit voluptas.

Metra iābica locis imparib⁹ qnq; recipe pedes p̄nt. Iambū tribrachū spondeū dactylū anapestū, locis aūt parib⁹ tā-

tum iambum vel tribrachū, & apud comicos frequenter anapæstum, ita tamē vt multarū breuiū iunctura vitetur, sed ex plurimis metris. xiij. vsui tradēda subieci. Aristophaniū metrū cōstat monometro hypcatalectico. vt est hoc. Valles p̄imas. Euripideum cōstat dimetro brachycatalectico. vt est hoc. Deæ decus meum. Anacreontiū constat dimetro catale. vt est hoc. Dissolue Bacche crines. Archilochiū cōstat dimetro acatale. vt est hoc. Serena lux micat polo. Alcaicū constat dimetro hypcata. vt est hoc. Amāt venena parricidę. Alcmanicū constat trimetro brachycatalectico. vt est hoc. Spernis decoræ virginis thoros. Hipponactiū cōstat trimetro cata. vt est hoc. Doctis thalia vatibus fauebat. Archilochiū cōstat trimetro acatalectico. vt est hoc. Martē fatigat p̄digus vitę furor. Anacreontiū constat tetrametro hypcatalectico vt est hoc. Amor puellę triste pect⁹ improbius fatigabat. Aristophaniū cōstat tetrametro brachycatalectico. vt est hoc. Marcēt lucernę sol p̄pinq̄t, non tñ vacas. Itē de aristophanio. Aristophaniū cōstat tetrametro acata. vt Ludos amat puella nobil pudicos & leues. Anacreontiū cōstat tetrametro catalectico, vt Portū petēs aurā relaxa vela solue malo. Hipponacticū cōstat trimetro hypercatalectico. vt est hoc. Paup̄ poeta nescit hic antra musarum.

Metra trochaica principaliter cōstant trocheo, Locis tñ imparib⁹ hos recipiūt pedes, trocheū tribrachū & nōnunq̄ dactylū. In locis vero parib⁹ cū his q̄s supra memoraui m⁹ spondeū anapestū dactylū, sed ex plurib⁹ xiij. vsui tradēda subieci. Panceratiū constat monometro hypca. vt est hoc. Auctor optimus. Ityphallicū cōstat dimetro brachyca. vt est hoc. Bacche iūge tigres. Euripideū cōstat dimetro catalectico. vt est hoc. Vultur altius volat. Alcmanicū cōstat dimetro acata. vt est hoc. Fistula canit subulc⁹. Bacchilidiū constat dimetro hyp. vt est hoc. Floribus corona texitur. Sapphicū constat trimetro brachycatale. vt est hoc. Rex pater Iuppiter & deorū. Archilochiū cōstat trimetro cata. vt est hoc. Nox amoris & q̄etis cōscia. Sotadicū cōstat trimetro acatalectico. vt est hoc. Ite poma ferte vitā portet alter. Sapphicū constat trimetro hypcatalectico. vt est hoc. Splendet aurū gēma fulget, forma sed placet. Sotadicū cōstat tetrametro brachycatalectico. vt est hoc. Thraceum nefas enarrat catulus hirundo.

Archilochium constat tetrametro catalectico. vt est hoc. Tollet thyrsos æra pulsans iam Lyeus aduenit. Hipponacticum constat tetrametro acatalectico claudo. vt est hoc. Pelle tonsis in terga ponti vela tendere pergamus. Anacreontiū constat tetrame

tro hypercatalectico. vt eſt hoc. Parce iam camena vati parce iam tenero furori.

Etra dactylica principaliter cõſtant dactylo. Recipiunt tamen ſpondeũ & interdum vltimo loco trochæum, ſed ex plurimis xix. vſui tradenda ſubieci. Adonium cõſtat dimetro catalectico. vt eſt hoc. Fundite fletus. Hirminachiũ vł himenaicũ cõſtat dimetro acata. vt eſt hoc. Tibia pſonet. Archilochium cõſtat dimetro hyper. vt eſt hoc. Garrula venit auis. Alcmanicũ conſtat trimetro cata. vt eſt hoc. Tundite pectora palmis. Simonidiũ conſtat trimetro acatalectico. vt eſt hoc. Indue pallia ſerica Alcmaniũ conſtat trimetro hyperca. vt Lurida brachia cur retegis. Archilochium conſtat tetrame. cata. vt eſt hoc. Virgo decens comulas religato Alcmanicũ conſtat tetrametro acatalectico. vt eſt hoc. Virgo decẽs comulas religa tibi. Alcmanium cõſtat tetrametro hypercatalectico. vt eſt hoc. Vita quieta nimis caret ingenio. Steſichoriũ conſtat pentametro catalectico. vt eſt hoc Martialis. Cede deo tua carmina Phœbo. Simonidiũ cõſtat pentametro acatalectico. vt eſt hoc. Partenopœus erat puer Arcadiæ decus. Chirilium conſtat pentametro hypercatalectico. vt eſt hoc. Pulchra puella comas ambit ſibi palmitibus.

Heroicum conſtat hexametro catalectico. vt eſt hoc. Vulnera bella tubę numero donantur Homeri. Bucolicum conſtat hexametro catalectico ita vt quartus dactylus partem terminet orationis, vt eſt hoc. Ruſtica ſylueſtri reſonat bene fiſtula cantu.

Iphicum alij ibicum conſtat hexametro acatalectico. vt eſt hoc Sydera pallida diffugiunt face territa luminis. Alcmanicum cõſtat hexametro hypercatalectico, vt Alma venus Paphon ingreditur roſa luceat ex adytis. Steſichorium conſtat heptametro catalectico. vt eſt hoc. Eacides iuuenis trahit hectora plangite pergama troes. Iphicum conſtat heptametro acatalectico. vt Carmina docta Thalia canet properantius huc ades o puer. Ibicum cõſtat hepta. hyper. vt eſt hoc. Verſiculos tibi dactylicos cecinit puer optime quos facias.

Etra anapæſtica principaliter conſtant anapæſto. Recipiunt tamẽ frequenter ſpondeum, raro proceleumaticum, apud comicos autẽ habent dactylum ſępiuſq; vltima cũ ſupereſt ſyllaba in duas ſoluitur breues, ſed ex pluribus xiiij. vſui tradenda ſubieci. Itimium conſtat monometro acatalectico. vt eſt hoc. Calidum iubar eſt. Choricum conſtat monometro hyper. vt eſt hoc. Animus male fortis.

Aristophaniũ cõstat dime. brachy. vt est hoc, Venit optima calliope. Pindaricũ cõstat dimetro aca. vt Fuge moenia iam thelamoniade. Alcmaniũ cõstat dimetro hypercatalectico vt est hoc. Tremulum mare mellisflua nitet arua. Archilochiũ cõstat dimetro acata. vt Adytum fuge virgo sagax. Partheniacũ constat dimetro cata. vt est hoc, Adytum veneris fuge virgo Pindaricũ constat trimetro brachycatalectico vt est hoc. Mediũ rapido mare Tyberis adit fluuio. Alcmanium cõstat trimetro catalectico vt est hoc. Date pierides mihi carmina dactylicorũ. Stesichorium cõstat trimetro acatalectico vt est hoc. Latet in thalamo tibi virgo decens Veneris specie. Simonidicum cõstat trimetro hypercatalectico vt est hoc: Tuba terribili procul aere sonat clypeũ cape miles

Alcmaidũ cõstat tetrametro brachy. vt est hoc. Sua munera fert Venus alma rosas iuueni nitido Cynare vide. Aristophanium constat tetrametro cata. vt est hoc. Date vina mihi date serta, iuuat dare tempora tota lyaeo.

Metra choriambica principaliter cõstant choriambo. Verũ quo durius suo pede claudant, accipiunt in fine amphibrachũ & bacchium, sed ex multis metris hęc iiij. vsui tradenda subieci. Aristophaniũ constat monometro & amphibracho siue bacchio vt est hoc. Purpureus tyrannus. Sapphicũ cõstat trimetro & amphibracho siue bacchio vt est hoc, Dulcisonae pierides versifico fauete. Anacreontium constat dimetro & amphibracho siue bacchio vt est hoc Vergilij. Mãtua quę creauit.

Callimachium cõstat tetrametro & amphibracho siue bacchio vt est hoc Armipotẽs Mars genitor Romulidę da veniã p̃camur.

Metra anapestica principaliter cõstant anapesto. Verũ saepe prima parte qua iambũ tenent, spondeum libeter accipiunt, sed ex plurimis quattuor vsui tradenda subieci.

Paeanicum cõstat trimetro brachy. vt est hoc. Fauni semideum numen adest. Anacreontiũ constat trimetro. vt est hoc. Curas mitigant dona Lyęi. Alcmaniũ constat tetrametro acatalectico vt est hoc. Infandum tetigit sydera carmen magice vatis. Alcaicum cõstat tetrametro brachycatalectico. vt est hoc. Mecoenas atauis Lydia quos fert genite.

Metra ionica a minore principaliter cõstant ionico suo ac raro alterius pedis patiunt accessum, sed ex plurimis sex vsui tradenda subieci. Timocratiũ constat dimetro catalectico. vt est hoc. Rosa veris specimen. Anacreontiũ constat dimetro. vt Sapientes deus audit. Anacreontium constat trime-

tro catalectico, vt est hoc. Fuge virgo fuge mun⁹ Veneris. Sapphicum cōstat trimetro acata. vt est hoc. Sonat alta trabe fixus tibi misus. Phalecium cōstat tetrametro catalectico. vt est hoc. Tibi veris fero donū sola quod dant Veneri. Alcmaniū cōstat tetrametro acatalectico. vt est hoc. Timor omis docet artes, Timor auget bona mentis.

Extra ionica a maiore principaliter cōstant ionico suo. Verum & diiambū & ditrocheū non recusant, solutionē patienter admittūt, sed ex plurimis xxiii. vsui tradēda subieci. Hipponacticū constat dimetro brachy. vt est hoc. Palmā cape victor. Phraxilum cōstat trimetro brachycatalectico. vt est hoc Fortis iuuenis sume coronā. Sotadicū constat tetrametro brachycatalectico. vt est hoc. Victor cane, tēpus fugit intēde labori.

Reliqua deinceps metra nō ea lege qua supiora recepimus. Illa em̄ velut confusa digessi, hæc velut dispsa collegi. sed ex plurimis xxv. vsui tradenda subieci. Ityphallicum qd' tetrametrū est, cōstat trib⁹ dactyl. & pyrrhichio. vt est hoc, Qui serere ingenuū volet agrum. Pherecratiū constat spōdeo dactylo & trocheo. vt est hoc. Reges purpura mōstrat. Gliconiū constat spōdeo choriābo pyrrhichio. vt est hoc. Odi partheniū nem⁹. Asclepiadeū constat spōdeo & duob⁹ choriābis & pyrrhichio. vt est hoc, O & presidiū & dulce dec⁹ meū. Alcaicū constat spōdeo tribus choriābis & pyrrhichio. vt est hoc. Profusa æacides pcubuit sub Paridis manū. Elegiacū constat pentimemeri prima heroica, secūda dactylica, vt est hoc, Mœret diffusis flens elegia comis. Eulogiciū cōstat primo pede disyllabo quicūq; sit & quattuor dactylis. vt est hoc, Sappho cōposuit male casta poemata. Murum cōstat ita vt heroicū, sed pyrrhichio claudit. vt est hoc, Mortē contēnunt laudato vulnere getæ. Priapiū constat gliconico & pherecratio. vt est hoc, Hellespontiacū tuus nomen ptegit hortos. Phaleciū constat spondeo dactylo & tribus trocheis. vt est hoc, Isthmos diuitibus superbit vndis. Sapphicū constat trochæo spōdeo dactylo & trocheis duobus. vt est hoc, Faune nympharū metus & voluptas. Saturniū cōstat dimetro iambico cata. anacre. & ityphallico dimetro brachy. trochaico. vt est hoc, Isis pererrat orbem cornib⁹ profusis. Archilochium cōstat parthemiaco anapestico dimetro cata, & ithyphallico. vt est hoc, Remeat vir ab arce tyrāni vultib⁹ cruentis. Aenitologiū cōstat dactylo & iābico & pētimemeri. vt est hoc. Carmina bella magis velli sonare. Alcaicū cōstat pētimemeri dactylica & duob⁹ trocheis. vt Lu

na rubēs zephyro cominatꝰ. Alcaicū cōstat pētimemeri iambica & duobꝰ dactylꝰ. vt est hoc, Carmē relaxat tedia pectoris. Archilochiū cōstat tetrametro bucolico acatale. ithyphallico tribꝰ trochæis. vt est, Linea pastor tibi cōcidit in profunda ponti. Galliambicum constat dimetro iambico acatale & anapesto vel spondeo cum duobꝰ iambis. vt est hoc, Tenera recrispat aura tremulo sinū freti. Archilochiū constat pentimemeri dactylica & dimetro iābico. vt est hoc, Sydera cūcta micant decore lucis aureo. Archilochium cōstat dimetro iambico & pentimemeri dactylica. vt est hoc, In lyæo dediti tympana iam quatiunt. Heroicū quoties sonus vltimæ syllabæ similis est præcedentis. vt est hoc, Exercet mētes fraternas grata malis. Cū vero extremæ syllabæ metri sunt eedem æquiuocum est. Reciprocus heroicus in sotadico. quoties ad finem scansus sotadicum facit. vt est hoc, Ire cupis si rus mala vites somnia quæso. Quæso somnia vites si mala rus cupis ire. Reciprocus iambicus in elegiaco est quoties a fine scansus elegiam facit. vt est hoc, Micant nitore tecta sublimi aurea. Aurea sublimi tecta nitore micant. Euripallicus versus est cum verba prout sequuntur syllabis crescunt. vt est hoc, Rem tibi cōcessi doctissime dulcis honorem.

Seruiani centimetri Finis.

Artis versificatoriæ Ioannis despauterij Niniuitæ, Liber Quintus.

Multo plura sunt carminum genera q̄ in Cētimetro suo digessit Seruius, quod eum minime latuit. Nam testatur se dicturū ea tantum quæ in vsu sunt. Siquidem rarissime apud poetas leges Proceleumatica, Peonica, Molossica, Cretica, Antibacchica, Bacchiaca, Scoliaca, Expitrita, quæ tamen si nosse libebit, legito librū nonum. Francisci nigri apud quē hæc pulchre elucidantur. Ego nūc ea demū prosequar quibus vsi sunt Catullus, Horatius, Martialis, Capella, Boetius & Ausonius, pluribus vti non p̄hibeo, dum in his prius se satis exercuerit adulescens.

Monocola.

Heroicū. Elegiacū.

Etsi omē ferme carminis genus monocolon.i.simplex & vnimēbre sine alio genere esse posset, nō facile tamen monocolis vtendum censeo, nisi apud authores idoneos inueniant. Ea vero hic subieci hoc ordine. ¶ Heroicum hexametrum quo heroum res gestę cum laude describunt, vt a Vergilio Aeneę. a flacco Argonautarū &c. ab Homero Achillis & Vlyssis, vnde homericū dicit. Carmine ex ijsdem pedibus scribunt Satyrę, & alia pluria, sed nō cū tāto apparatu & pōpa vt heroū gesta verum de heroico in lib.i. disputatū est. ¶ Secundo pentametrū elegiacū monocolon lectum est. Capella lib.ix. sine alterius generis admixtione ponit vigintiocto pentametros v'sus, & Verg. Sic vos nō vobis &c. de scansiōe satis diximus lib.i. quia fit ex primis duobus vel dactylis vel spondeis, vel alternis tertio spōdeo tantū, de quo Fabius lib.ix. de cōpositione sic ait. Est em̄ in ipsa diuisione verborū latens tēpus vt in pentametri medio spōdeo, qui nisi alterius verbi fine, alterius initio constet, versum nō efficit.

adonicū.

Adonicum monocolon, est apud Boetium lib.i. Nubibus atris. Condita nullū Fundere possunt Sydera lumē &c. Constat dactylo & spondeo. Vel ex Seruij centimetro, dactylo & trocheo, quia est dactylicū dimetrū catalecticum; sed quia vltima syllaba cuiuscūq; v'sus est cōis, ideo parū refert an vltimū pedē spondeum esse dicamus an trochęum.

Asclepiadęum.

Asclepiadęum monocolon inuenit. Hora. Mecœnas atauis edite regibus. Idem. Exegi monumentū ęre perēnius. Iterū. Donarē pateras grataq; cōmodis. Constat spondeo duobus choriambis & pyrrhicio vel spōdeo & dactylo cum Finali syllaba, & dactylis duobus vt dixi in lib.i. Capella semel preter oīm consuetudinē primo loco dactylū adhibuit in.ij. lib. dicens. Atq; reum tabido absoluere pectore. nolito imitari.

sapphicū

Sapphicum hendecasyllabum, constans trocheo, spōdeo dactylo & duob9 trocheis, monocolon est apud Boetiū li.ij. Nouimus quantas dederit ruinas, & alibi. Bella bis quinis operatus annis, vbi tamē in fine totius carminis vnicū adiecit Adoniū. Sydera donat. sic Seneca frequenter in choris, vbi solet post multos versus sapphicos mutare genus in anapesticos vel iambicos. Idē semel in Hecuba dedit scd'o loco dactylum dicens. An ferax varij lapidis caristos. forte mēdum est non ausim imitari.

Glyconicum.

Glyconium vel glyconicum cōstat primo pede spon-

deo. aliquando etiã trochęo vel iambo, & duob⁹ dactylis vel cho riãbo & pyrrhicio. spõdeus in prima regione apud Horatiũ semp est, nisi semel forte Ode. xv. lib. i. Ignis iliacas domos, de Iambo in prima regiõe puellę & pueri integri apud Catullũ, quẽ imitat⁹ Marullus Tarchaniota poeta elegãtissim⁹, huic generi in pria regione nõ obhorruit passim dare tam iãbum & trocheũ q̃ spondeũ, vt de laudib⁹ Senę. Adde publica ciuiũ. Adde tot populorũ opes &c & ad Alexandrũ Scalam. Nempe nulla quib⁹ fora, forsan & patriũ origie, & ad Ioannẽ Lascarẽ. Fatemur bone Lascares. lugo aut multiparã suem. & ad Saturnũ. Simul læta licẽtia, Larga nectaris attici. Pigebat dare strẽnuo. Pater ꝓtogonus dedit. Et tenax animi sui. Et ad Iouẽ, Benigne optime Iuppiter. Minas & rabiem ferã, sic alibi sæpius. Repitur hoc genus monocolon apud Boetiũ in carminibus quorũ initia sunt. Quũ phœbi radijs graue. Fœlix q potuit boni. Quondã porticus attulit. Quod mundus stabili fide. in quibus primus pes semp spondeus est nisi in. iiij. car. li. v. vbi nisi sit menda bis iamb⁹ est, vt Nihil motibus explicat. Notis subdita corporum. Et semel trocheus. vt, Alterum q̃ legens iter. At in car. iij. lib. iiij. Vela Nericij ducis, prim⁹ pes semp est trocheus præter vltimũ ṽsiculum. Mentis vulnere sæuiũt, nisi quis legendũ putet, mentis hulcere sæuiũt. In hoc carmine legendũ est hic, lupis supadditus nõ vt vulgo habet nuper. hunc versiculũ sequit. Flere dum parat hululat, vbi tribrachus vel anapæstus est ꝓ dactylo, quod nollẽ imitari, q̃a forsã mendũ est, aut metri gratia hullulat ꝑ geminũ ll dixit.

Archilochium dactylicum constans dactylico bucolico tetrametro. i. tribus dactylis vel spõdeis vel alternis, & quarto pede tantũ dactylo partẽ orationis finiẽte & tribus trochęis, est monocolon apud Boet. lib. v. car. Quã varijs terras anialia ꝑmeant figuris. Scãde. Quã vari. is ter. ras. ani. malia. ꝑme. ant fi. guris. Tolle q̃rtã a fine syllabã, habebis hexametrũ sic. Quã varijs terras animalia ꝑme figuris. nõ tamẽ hoc semp fieret, quia q̃rta syllaba ablata quinta desinit interdũ corripi, vt apud Hora. Ode. iij. lib. i in hoc versiculo. Soluit acris hyems grata vice veris & fauoni Notabis aũt plurima fuisse mendosa ante Badij diligentiã, vt apud Boetiũ vbi legebat precessisse legẽdum est hęc pressisse solo vestigia gressibus q̃ gaudet. vbi etiam q̃ cõiunctio inepte fuerat ablata. Alij hoc genus vocant Phaleucium.

Alcaicum dactylicum constans pẽtemimeri iambica, & duobus dactylis. i. habens primũ iambum vel spondeũ, sed sæpius spondeũ secundũ vero solũ iambũ. hinc manet syllaba partẽ

Hh

Marull⁹

Archilochium. Dactylicum.

Alcaicũ dactylicũ

orationis finiens est, sequuntur dactyli duo, monocolon est apud Claudianũ in epithalamio Honorij & Mariæ, vt Princeps chorũ sco sydere pulchrior. de Iambo qui rarus in prima regiõe. Horat. Fauete linguis carmina nõ prius syllaba superãs semp lõga est nisi rarissime, & tum ratione cæsuræ pducit, quod cauebis vt maxime poteris, Horatius. Angustam amice pauperiẽ pati. hoc alcaicũ vocant dactylicum trimetrum acatalecticum.

Alcaicũ choriambicum. Alcaicum choriambicũ, constans spõdeo, tribus choriambis & pyrrhicio, ideoq; pentametrũ. monocolon est apd' Catullum. vt Alphene immẽor atq; vnanimis false sodalibus. & apd' Horati ter vt. Tu ne quæsieris scire nefas quẽ mihi quẽ tibi. Nullam Vare sacra vite pri⁹ seueris arborem. O crudelis adhuc & veneris muneribus potens. dicit ab alijs Phaleuciũ hexadecasyllabum.

Iambicũ dimetrũ. Iambicum dimetrũ archilochiũ acatalecticũ monocolon est apd' Ausoniũ ad theonẽ. vt. A ut assit interpres tuus Aenygmatũ qui cognitor fuit meorũ quũ tibi Cadmi nigellas filias. Melonis albã paginã Notasq; furuæ sepiæ Gnidiosq; nodos pdidit. recipit hoc genus (vt in cẽtimetro visum est) locis imparib⁹ iambum, tribrachũ, spondeũ, dactylũ, anapæstũ. locis autẽ parib⁹ iambum & tribrachũ apd' lyricos & hymnographos raro alios pedes q̃ dissyllabos habet. & in hymnis sensus semp in quattuor vsicul pficit. Sedulius, A solis ort⁹ cardine Adusq; terræ limitẽ Christum canamus principẽ Natum Maria virgine. Miror qua authoritate Politianus hymnũ ita fecerit, vt quouis loco quẽuis dissyllabũ pedem locaret, pterq; in fine vbi semp iamb⁹ initiũ hymni est. O virgo prudẽtissima Quã cœlo missus Gabriel est &c. de pyrrichio in secũdo. A more deũ rapuit, nõ ausim id imitari nec illud. Tu stellis comã cingeris. Nec illud. Tu stella maris diceris &c.

Phaleucium. Phaleucium constat spondeo dactylico & tribus trocheis monocolõ est freq̃nter apd' Catullũ, Martialẽq;, & apd' Boetium semel in lib. i. dicentẽ, Quisqs cõposito seren⁹ æuo, sed in hoc carmine multa scriptorũ vitio sunt corrupta, vt recte aniaduertit doctissim⁹ Badius, veluti hic Fatũ sub pedibus egit supbũ proiecit vel alio sibi. Et vsum fundit⁹ agitãtis æstũ, p actitãtis vel exigẽtis. Et Quid tm̃ miseros sæuos tyrãnos, p feros. Catullus in hoc vsu nõn seruat ordinẽ, nã in pria regiõe ponit etiã iambũ, qđ alij imitari noluerũt, vt notauit Plynius, nec abhorruit in pria regiõe trocheũ vt alibi vidim⁹, sed & tribrachũ semel apd' eundẽ legi in prio loco, vt Cameriũ mihi pessime puellæ. de iambo, Meas esse aliqd putare nu

gas. Et acreis solet incitare morsus &c. de trocheo in.i.car. Quare habe tibi quicqd est libelli, Qualecũq; quidẽ ora p virorũ. Q̃ tũ rarissime in hac re sequẽtes imitati sunt Catullũ, vt Boet.lib.iij.semel. Quis illos igit putet beatos. & plures vt opus nrm plegenti liqbit tamẽ tanti Catullianũ poema facio, vt non putẽ reprehendendũ qui hũc sequit. Accedit iudiciũ Michaelis Tarchaniote Marulli Cõstantinopolitani poetæ festiuissimi, quẽ Petrus Crinitus nõ vulgaris doctrinæ vir, immo Gellius nostri tẽporis alter absolutũ in suo genere esse tradit, nam vt Beatus Rhenan⁹ testat, vsq; adeo fuit antiquitatis æmulus, vt priscis illis sæculis principes latinæ linguæ viros nõ modo nõ adæquarit, sed longo post se interuallo reliqrit. Is inq; Marullus nihil verit⁹ est Catullũ in omibus imitari, id qđ ex singulis illi⁹ epigrãmatis cognoscere licet, ideo phaleucijs in prima regione plus centies dat tam trocheos q̃ iambos. verũ ne plixitate displiceã satis fuerit p oĩb⁹ vnũ illius epigrãma ad Neçram. Marull⁹ Petr⁹ Crinitus. Beatus Rhenan⁹

Salue nequitię meę Neçra Mi passercule, mi albe turturille.
Meum mel, mea suauitas, meũ cor. Meũ suauiolũ. mei lepores.
Te ne viuere ego queã relicta? Te ne ego sine regna, te sine aurũ?
Aut messes arabũ veli beatas? O prius pereã ipse, regna, & aurũ.

Catullũ ego cum Marullo nõ verebor imitari, parce tamẽ. Alibi. Et nisi manifesta pnegamus, pducit secundã in nisi, nõ male, quia diximus variari licet raro pduci. vt ego qđ iam patuit apud Marullũ pduci. Idẽ ait de suo amore. Ipse ego iã qs sim, nescio aut vbi sim. hic o breuis nõ interimit qđ rarissime imitandũ eẽ docuim⁹.

Anacreontium dimetrum catalecticum, cõstans anapæsto, duobus iambis & syllaba. monocolon est apud Boet.li.iij. Habet hoc voluptas omnis, vbi tertio loco spondeũ dedit, qđ alibi vix inuenies, sed semp iambũ, vt Stimulis agit furentes &c. Anacreõtium.

Iambicum trimetrum archilochium acatalecticum vt dimetrum & tetrametrũ locis imparibus, vt ex Seruio patet recipit iambũ, tribrachũ, spondeũ, dactylũ vel anapęstũ, locis autẽ parib⁹ tantũ iambum vel tribrachũ, & apud Comicos frequẽter anapæstum, ita tamẽ vt multarũ breuium iunctura vitet, de Comicis plura dicerem, nisi scirẽ carmina comica perpulchre tradita esse a Prisciano, cuius opusculũ Plautinis comœdijs vir vndecũq; doctissimus Ioannes Baptista Pius pręposití curauit. si te comediæ cõpositio delectet cũ Plauto & Terentio, diligẽter plegito opusculũ Prisciani de metris comicis, & ea quę doctissim⁹ Badius ante Terentij comœdias collegit prenotamenta. In lyricis & hymnis raro alios pedes q̃ iambum & spondæum reperies aliquãdo etiam alios &c. Iambicũ trimetrũ.

Horatius iābico trimetro archilochio monocolo semel vsus est. Iamiam efficaci do manus scientiæ.

Scazō vl iambicū hipponactium.

Scazon siue Iambicum trimetrum hipponactium hoc solum differt ab archilochio, q hoc in sexta regione sumit iambū dūtaxat, illud vero semp spondeū. ideoq scazon dicit vel choliābus. i. carmen claudū, in hoc tamē genere obseruandū est, ne quintus pes alius sit q iambus, docet hoc Terētianus, vt apud Aldū est videre. Frequētissime monocolō est. vt in pfatione Persiana, Nec fonte labra plui caballino. Martialis. Apollinarē conueni meū scazon. Boetius. Hæc quū supba verterit vices dextra. nō reformidat scazon locis imparibus anapæstū, dactylum, spondeū, tribrachū, nec locis paribus tribrachū. Catullus & Martialis sæpe hoc genere vtuntur. Horatius autem nunq. & Comici raro.

Iambicū septenarium.

Iambicū septenarium addens iambico tribracho acatalectico amphibrachum, monocolon est apud Catullum. Cinæde thalle mollior cuniculi capillo.

Sapphicū choriambicū.

Sapphicum choriambicū constat choriambico trimetro & amphibracho siue bacchio. vt, dulcisonæ pierides versifico fauete. Inuenies talē monocolon in ij. lib. Martiani Capellę. Choriambicū aliud constat tribus choriābis & duobus trochęis. vt Celsus equo phœnicea veste nitens ibat arcas. Choriambicū huic affine cōstat duobus choriambis & tribus trochęis & syllaba. & est monocolon apud Capellā. Lector honoris meritis astra virgo cōcipis. Archilochiū Asclepiadęum cōstat spondeo & tribus choriambis vt Annū cardo rotat dum ferimur solliciti.

Choriābica plura.

Anapæsticū archilochium.

Anapęsticum archilochium dimętrum acatalecticum constat quattuor pedibus, qui optime sunt anapæsti. possunt tamē etiam esse dactyli vel spondei in quocūq loco, ita etiā vt aliquādo nulli sint anapęsti, & nihilominus versus anapæsticus dicit, nunq tamē inuenies oēs dactylos, aut oēs spondeos. neq bonum fuerit multos versus sine anapæsto cōtinuare. Vtit hoc monocolo valde sæpe in tragœdijs Seneca, sed fere vbi chorus loquit, cui etiā dat Sapphica vel Asclepiadęa, reliquis iambica dat trimetra acatalectica archilochia, raro trissyllabos pedes admittentia. de anapæstico apud Senecā in Hercule Furēte sit hoc exemplū. Turbine magno, spes sollicitæ. hic statim sequit. Et cōgesto pauper in auro vbi nullus est anapęstus. qđ in hoc genere apud Senecā & frequentissimū qui interim annectit anapæsticū monometrū ex spondeo & anapęsto vel dactylo, vt Tutoq tegat. Ex dictis sequit Boetiū recte vsū hoc

genere in carminibus quorũ initia sunt. O stelliferi conditor orbis. Quantas rerũ flectat habenas. Si vis cælsi iura tonantis. Quęnam discors fœdera rerum. Boetius primo carmini vnicũ adonicũ admiscuit. Crimē iniqui. vt in fine. iij. car. lib. v. Addere partes. Meminisse vbiq; decet vltimã versus esse cõmunem. ideo quart⁹ pes dactylus est nõ amphimacrus hic, Homines quatimur fortunæ salo. Nec vsq; in hoc genere apud Boetiũ trochæus admittit. Nam illd' Totis fratris obuia flãmis, mēdosum est, p Totis fratris & obuia flãmis, nam coniunctionē illam & sensus & versus exigit.

Anapæsticum partheniacũ dimetrum catalecticum, constat tribus anapæstis & syllaba, & est monocolon apud Capellam lib. ij. Caput artib⁹ inclyta virgo, Boetius seruato semp in tertia regiōe anapæsto locat in primo & secundo loco anapæstos vel spōdeos, vel hos vt volumus mixtos, vt. v. car. lib. ij. Fœlix nimiũ prior ætas. & v. car. lib. iij. Qui se volet esse potentē. Notabis autē in anapęsticis catalecticũ dici versum vbi vna vel duæ syllabæ desunt. Brachycatalecticũ vbi pes integer abest. Exemplũ primi, hic est dimeter acatalecticus. Fuge mœnia iam thelamonidę, abest vnica syllaba. similiter hic. Adytũ Veneris fuge virgo, absunt duæ syllabæ a dimetri pfectiōe. Brachycatalectici exemplũ est, Venit optima calliope. hic integer anapæstus abest a dimetri pfectiōe, id speciale est in anapæsticis, ideo bene notãdum est. Ferettus dicit anapęsticum optimũ qui singulos pedes habet, partē orōnis finiētes, qd' in reliquis esset vitiosum, sed id authores raro obseruaut. — Anapæstũ pthe niacum.

Dactylicũ archilochiũ tetrametrum catalecticũ, constat quattuor dactylis syllaba minus. vt Virgo decens comulas religato. sed tertio semp dactylo, primus & secũdus possunt etiã esse spondei. monocolon est hoc gen⁹ semel tantũ apud Boetium vt car. ij. lib. v. Puro clarũ lumine Phœbũ Mellifui canit oris Homerus &c. hoc genus inter anapæsticos ꝟsus habet anapæsticũ, vt in anapęstico archilochio dictũ est. Ideo Perottus nõ recte dixit Boetiũ sæpius hoc genere vsum, veluti car. vi. li. iiij. Si vis celsa iura tonantis. & car. iij. li. v. Quænã discors fœdera rerũ, nam anapæsticos esse ꝟsus ex sequētibus liquet. Veterē seruãt sydera pacem. Non sol rutilo cōcitus igne &c. Causa resoluit quis tanta deus Veris statuit bella duob⁹ &c. — Dactylicũ archilochium

Ionicũ a minori phaleuciũ tetrametrũ acatalecticũ, constans q̃ttuor ionicis a minore, monocolō est apd' Capellã li. iiij. Venerãdos mihi fatus reuerēdos q; secuta. Referã iussa pedem atq; ilicet exorsa silebunt. — Ionicũ a minore.

Ithyphallicum dactylicum

Ithyphallicum dactylicū tetrametrū acatalecticū constat tribus dactylis & pyrrhicio. monocolon est apud Boetiū li.iiij. Qui serere ingenuū volet agrum. Liberet arua prius fruticib⁹. vbi indocte legit fructicib⁹. in prio vsu re p synalœphā absumit, ideo male dixerunt quidam primū versum esse hypercatalecticum.

Alcmanium dactylicū.

Alcmanium dactylicū tetrametrū hypcatalecticum, constat pentemimeri dactylica.i.duobus dactylis vel spondeis aut alternis & syllaba inde sequit necessario dactylus & spondeus, monocolon est apud Boet.lib.i.Heu q̄ pcipiti mersa pfundo. Et apud hymnographū.O q̄ glorifica luce choruscans.

Angelicum stesichoriū.

Angelicum Stesichoriū heptametrū, a nuncij celeritate sic dictū, cōstat duob⁹ trocheis, duobus iambis, trocheo dactylo trocheo. recipit tñ primo loco etiam spondeū. Tale est monocolō apud Catullū. O colonia q̄ capis ponte lędere longo. memineris semp vltimā versus esse cōmunem: de spondeo in prima regione ibidē. Insulsissimus est homo, nec sapit pueri instar. hic homo secūdam pducit quia pyrrhicius hic non recipitur.

Galliambum.

Galliambicū metrum ex duobus galliambis quorū prius habet pyrrhiciū, & duos trocheos cū spondeo. vt est hoc. Simulatus vt furenti, alterq̄ cōstat pyrrhicio trocheo & duob⁹ pyrrhicijs. vt est hoc. Rabie vagus anim⁹. Interdū tamē primo loco spōdeum inuenies, & in scđo iambū atq̄ tribrachū. Tali monocolo vsus est Catullus de Berecynthia & Aty. vt Sup alta vectus Atys celeri rate maria. in vsu autē. Deuoluit iste acuto sibi pōdera silice, vertit primū u cōsonans vbi deuoluit in vocalē, & in bonis libris iste legit non lactes, licet Antonius parthenius ita offenderit, aliqñ etiā in primo loco trocheū inuenies vt. Tympanū tubam cybelle tua mater initia, vbi initia manifesto primā corripit. legito diligenter ipsum Catullum & plura reperies.

Trochaicū archilochium

Trochaicum archilochiū tetrametrū catalecticū constat octo pedibus min⁹ vna syllaba, habet locis imparib⁹ trocheū reliquis etiam spondeū Tali monocolo vsus est hymnographus elegātissimus in laudē salutiferę crucis. Pange lĩgua gloriosi prælium certamis. In vsicło aūt Agnus in cruce leuat immolād⁹ stipite. mendum est ab ignaris poeticæ cōmissum, multis flagris piandū, quia ratio carmis & sensus exigit vt legat in gtō. Agnus in crucis leuat immolandus stipite. i. agnus immolādus leuat in stipite crucis, notauit id ante me Antonius Nebrissensis, nolo furtiuis plumis nobilitari. Hymnus de venerabili sacramēto, de diuo Nicolao. de Catherina virgine, de tēpli dedicatione & pluribus alijs diuis, ad huius

carmis imaginẽ facti minime carmina sunt poeta mediocri digna. Sunt em̃ a poetice indoctis facti, licet alioqui & doctissimis & sanctissimis, qualẽ diuũ Thomã aquinatẽ fuisse nemo inficiat. Terentianus grãmaticus teste Prisciano in declinatiõibus li. vi. Sescuplos vel vnã vincet alterius singulũ. hic alterius pęnultimã pducit, quia sextus pes hic iãbus esse negt teste Prisciano, sed debet esse spõdeus vel trochæus vt patet apud Martianũ Capellã lib. ij. Scande cęli tẽpla virgo digna tãto fœdere, Te socer subire celsa poscit astra Iuppiter. vtit hoc genere nõ ponens nisi hos duos ỽsiculos. Capella intercalariter, post varia semp carminũ genera valde delectabiliter vt apud eum videre licet.

Iambicum anacreontiũ dimetrum catalecticũ, cõstat primo pede iambo vel spõdeo, dactylo tribracho vel anapæsto, secũdo iambo vel tribracho. tertio vt primo & vnica syllaba, sed trissyllabi pedes huic generi perraro admiscendi sunt. vt Dissolue Bacche crines. vtit hoc monocolo Capella lib. ij. legito Capellã, & diligentiã nr̃am laudabis. hymnus baccho dictus a Marullo. Age dum canite patrẽ thespiades mihi Bromiũ, est carmen anapæsticũ acatalecticũ recipiens secundo & tertio loco etiã iambũ & reliqs pedes quos anapæsticis tribuit Seruius in centimetro cum tribracho At finem facio quia monocola quibus vsi sunt linguæ latinæ principes iam satis enucleaui. Iambicũ anacreõtium.

Dicola distropha.

Dicola sunt ex duobus generib⁹ mixta carmĩa distropha, vbi post duos ỽsus fit ad primũ genus reuersio. possunt sine dubio excogitari vel esse repiri plures carminũ mixtiones, q̃ hic collegim⁹, sed nos eas dũtaxat diligẽter cõquisiuim⁹ q̃s placuisse vidimus Catullo, Horatio, Martiali, Boetio, cæterisq; linguæ latinæ delicijs. Carminũ itaq; monocolo℞ distrophorum subiecimus hic mixtiones xxvij.

Heroicũ pponit̃ pẽtametro elegiaco. Marull⁹. Nec te terruerit pegrini nomẽ inane. Crede mihi nl̃la est terra aliẽa viro.

Heroicũ alcmanio vel (vt alij volunt) archilochio dactylico tetrãetro catalectico pponit̃. Hora. Laudabũt alij clarã rhodon aut Mitylenen, Aut Ephesum bimarisue Corinthi. Cõstat secũdus versus tribus dactylis & trocheo, nam si haberet adhuc syllabam esset tetrameter acatalecticus, nec moueat te vltima in corinthi, quia vltima versus est cõmunis, licet aũt quẽuis ex trib⁹ primis pedib⁹ esse spondeũ dum nõ spondei oẽs. vt videbis ex Odis Horatij, qua℞ sunt initia. Laudabũt alij &c. Te maris & terræ &c.

Quid tibi vis mulier &c. vt tamē bene dixit Ferettus tres primi pedes rarissime sunt alij q̄ dactyli. veꝝ nō mentitisum⁹ vt liquet ex his versibus. Insignes aut thessala tempe. Tristiā vitęq; labores &c. Atq; quod rarius est. Mēsorem cohibent archita. Cæterum quod rarum est raro decet imitari.

Dactylicū dimetrum hypercat.

Heroicū preponit̄ archilochio dactylico dimetro hypercatalectico, cōstante duobus dactylis & syllaba. Horat. Diffugere niues redeunt iam gramina cāpis. Arboribusq; comę.

Heroicū preponit̄ iambico archilochio dimetro acatalectico cum dactylica pentimemeri. Horatius. Horrida tēpestas cœlum cōtraxit & imbres. Niuesq; deducunt Ioue nunc mare nūc syluę, iambicum dimetrū est, Niuesq; deducunt Iouē. vbi primus & tertius pedes possunt esse iambi vel spondei, secundus & quartus tantū iambi. Pentemimeris dactylica est duo dactyli & syllaba. vt luti, Nunc mare nūc syluæ, vbi syluæ teste etiā Prisciano v̄sus grā trissyllabū fit. Cæteꝝ miror grāmaticos Seruiū, Diomedē & q̄tq̄t hactenus fuerint, hoc genus inter dicola locasse. Nam videt̄ mihi optime posse poni inter tricola tristropha sic.

Horrida tēpestas cœlum cōtraxit & imbres Niuesq; deducūt Iouem Nunc mare nunc syluæ. Ratio qua moueor est, q̄a optime queunt separi iambicū dimetrū archilochiū acatalecticū & pentemimeris dactylica siue dactylicū archilochiū dimetrum hypcatalecticum, & qd' magis est quasi iambicū hic p se sit integer & solus v̄sus vltimā breuē habet, qd' in alijs nō notaui, vbi quid nō per se v̄sus, sed v̄sus pars est, id patet in his v̄sibus apud Horatiū. Leuare diris pectora sollicitudinib⁹. Findunt scamādri flumina, lubric⁹ & Simois. Pręterea opinionē meā videt̄ iuuare doctissim⁹ poeta Desyderius Herasmus Roterodam⁹, quia carmē qd' Serui⁹ dixit esse compositū ex pentemimeri dactylica & iābico dimetro. vt est hoc. Sydera cuncta micant decoreo lucis aureo. ipse Herasm⁹ diuidit vt sit dicolon distrophon. vt in epitaphio Ioannis Okegi musici summi, cuius initiū est. Ergo ne cōticuit Vox illa q̄ndā nobilis Aurea vox Okegi? Sic musicæ extinctū decus? Dic age dic fidibus Tristis apollo nænias &c. ¶ Definit aūt totū carmen Herasmi in primū genus sic. Numia cur violas? Certe carmē Horatij nihil ab hoc differt nisi ordine, q̄a hic pētemimeris dactylica p̄ponit̄. apud Horatiū postponit̄. ideo videt̄ idē de vtroq; dicendū. Si q̄d obest id solū est qd' epodi natura hæc videt̄, vt sit ex duobus tantū generibus, ita vt secundum sit breuius priore. tamē vltima oda est monocolos.

Herasm⁹ Roterodamus.

Heroicũ non inuenuste Herasmus Roterodam⁹ ꝓposuit iambico dimetro catalectico, qđ Anacreontiũ est, vt in monocolis dixi. Carmen ad Guilielmũ Copum. Vnica nobiliũ medicorum gloria cope Seu quis requirat artem.

Heroicũ iambico dimetro acatalectico archilochio ꝓponit. Horatius. Mollis inertia cũ tantã diffuderit imis Obliuionẽ sensibus. Idem. Nox erat & cælo fulgebat luna sereno. Inter minora sydera Iambicum dimetrũ. vide in monocolis.

Heroicum iambico trimetro acatalectico archilochio (cui⁹ cõpositio in monocol patet) ꝓponit. Hora. Altera iã bellis terit ciuilib⁹ ętas Suis & ipsa roma virib⁹ ruit. Si velis Horatium imitari iambicũ hoc ex solis iãbis cõficies. nec tamẽ inepte fecerit q alios pedes dederit, secundũ doctrinã a nobis in monocolis datã. Nam Herasmũ imitari nõ indecoꝝ cẽseo, ꝑsertim vbi cõtra veterꝝ institutões nihil peccat. is de Britãnia hoc genere pulcherrimũ carmen scripsit cui⁹ initiũ est. Si iactare licet magnoꝝ munera diuum, Sibiq; veris fas placere dotibus.

Heroicũ dactylico alcmanio tetrametro acatalectico ꝓponit. Boetius. Tunc me discussa liqrunt nocte tenebræ Luminibusq; prior rediit vigor.

Dactylicum alcmaniũ tetrametrum acatalecticũ, constat quattuor dactylis, possunt tamẽ tres esse spondei, dũ qrtus semꝑ sit dactylus. sed raro sunt tres cõtinui spõdei, immo apud Boetiũ id nunq; fit.

a Sclepiadeũ pherecratio ꝓponit Boetius. Si qñtas rapidis flatibus incit⁹ Põtus versat arenas. Pherecratium cõstat spondeo dactylo spõdeo. vt. Pontus versat arenas. Boetius videt semel principio anapęstũ dedidisse. vt. Sitis ardescit habẽdi, sed doctissimus vir Badius suspicatur ita emendãdum Vis ardescit habendi, cui vtiq; suffragor.

Asclepiadęũ iambico dimetro archilochio acatalectico, ꝓponit iãbicũ dimetrũ. vide in monocolis. Boeti⁹ hoc genere semel vs⁹ ẽ. Heu heu q̃ miseros tramite deuio Abducit ignorãtia.

s Apphicum hendecasyllabũ glyconico prępo nitur vtrũq;. vide in monocolis. Boetius. Quũ polo Phœbus roseis quadrigis Lucem spargere cœperit.

g Lyconicum asclepiadęo preponitur, vtrũq; in monocolis habetur. Hora. Sic te diua potens Cypri Sic frẽs Helene lucida sydera. Vtit hoc genere duodecies.

Odarũ initia sunt. Sic te diua potens Cypri. Mater sæua cupidinũ. Donec gratus erã tibi Quantũ distat ab iacho. Fesso qd potius die Intermissa Venus diu. Quũ tu Lydia telephi. Et thure & fidibus iu-uat. Vxor pauperis ibici. Intactis opulentior. Quo me Bacche rã-pis tui. Quẽ tu melpomene semel. Marullus hoc genere vsus dedit primę regioni interdũ iambum vel trochæũ, imitatus (vt diximꝰ) Catullũ vt in principio. iiij. lib. Ipse dux patareus chori Iane vatis amor tui. Ipsa robora hñt genas. Ipa sibila frondiũ. Idẽ in hymno cuius initiũ est. Saturni celebres dies. Adsunt & resonãt cuncta me-ro simul, ibi hi sunt ỽsiculi, Larga nectaris attici. Pigebat dare stre-nuo. Pater protogonꝰ dedit. Quis & pauperiẽ pati. sic alibi sæpius Protulit ibidem per synæresim ablm̃ eodem in his ỽsibus. Eodẽ magnanio p̃re Iouis Rheę. Eodẽ coniuge maxio. Quãuis aũt Ca-tulli authoritas mĩme sit spernẽda, tamẽ in prima regiõe glyconi-cis rarissime dabis iambum vel trochæũ, si apud latinos lyricorũ principem Horatium imitari volueris.

Archilochiũ dactylicum tetrametrum.

ARchilochiũ dactylicum tetrametrũ, cuius cõ-positio liquet in monocolis, preponit archilochio altero cõstãte pentemimeri iãbica. i. duobꝰ pedibus q̃rꝫ prior est iambus vel spõdæus, secũdus iambꝰ tantũ. hinc supest syllaba longa partẽ oronis finiens, quã in eodẽ versu tres trochęi sequunt dum memineris vltimã ỽsus esse cõem vt Trahũt. que sic. cas. ma chi. nę ca. ri nas. Hora, Soluit acris hyẽs grata vite veris & fauoni, Trahuntq̃ siccas machinę carinas.

Choriãbicũ aristophanium monometrũ

CHoriambicũ Aristophanium monometrũ, cõ-stans choriãbo & bacchio siue amphibracho, veluti. Pur-pureus tyrannus, p̃ponit alcaico vt Diomedes. vel vt alij volũt sapphico cõstanti Epitrito scd'o, duobꝰ choriãbis & bac chio. vt Te deos o. ro sybarim cur p̃peras amãdo. Ferettꝰ dicit pri us genus aliquãdo anapęstũ p bacchio hr̃e, qd' ex Horatio p̃bari nequit, qui vnicam oden hoc genere scripsit. Lydia dic p omes, Ac deos oro sybarim cur p̃peras amando.

Archilochiũ acatalecticũ.

ARchilochiũ acatalecticum, cõstans amphima-cro & duobꝰ iãbis, vt. Nõ ebur, nequau. reum, p̃ponitur iambico hipponactio trimetro catalectico, cõstanti qnq; iambis & syllaba, recipiente tamẽ locis imparibꝰ spondęũ & tribra chũ, in paribꝰ etiã tribrachũ vnicũ in vnico ỽsu, vt mea. reni. det in. do mo. lacu. nar. scripsit Horatius hoc genere vnicã oden.
Non ebur neq; aureum Mea renidet in domo lacunar.

Ambicum trimetrũ archilochiũ, preponit̃ iambico dimetro archilochio, vtrũq; est acatalecticum, vide monocola. scripsit Hora. hoc genere primã oden epodi & q̃ sequunt̃ p ordinẽ nouẽ. prima est hæc. Ibis liburnis inter alta nauiũ, Amice propugnacula. Sic martialis. Vir celtiberis non tacende gentibus Nostræq; laus Hispaniæ.

Iambicũ trimetrũ archilochium.

Iambicũ trimetrũ archilochiũ acatalecticũ, preponit̃ archilochio alteri vel (vt quidã volunt) sapphico cõstanti pentemimeri dactylica. i. duob⁹ dactylis & syllaba lõga, quã sequit̃ iambicũ dimetrũ archilochiũ acatalecticũ, de q̃ in monocolis dictũ est veluti, Scribere. ṽsicu. los. amo. re per. cussum. graui. Hora. vs⁹ est hoc genere semel. Pecti nihil me sicut antea iuuat. Scribere ṽsiculos amore pcussum graui. Syllaba superans rõne cæsuræ põt (licet natura breuis) pduci, vt liq̃t ex his ṽsiculis. Inachia furere syluis honorẽ decutit, Arguit & latere petitus imo spũs. Libera cõsilia nec cõtumeliæ graues. sed forte nõ inepte q̃s dixerit hoc gen⁹ esse tricolon eadẽ rõne q̃ ante vsi sum⁹ in illo. Horrida tẽpestas &c. & tũ ordinarẽ sic. Pecti nihil me sicut antea iuuat Scribere ṽsiculos Amore pcussum graui.

Iambicũ tri. ar. acat. de quo satis dictũ est, preponitur elegiaco pentametro. Boetius. Quis fluente diues auri gurgite Non expleturas cogat auarus opes.

Scazon siue iambicũ trimetrũ hipponactiũ acatalecticũ, ppoit̃ iãbico dimetro archilochio acatalectico. patet vtrũq; in monocolis. Mar. lib. i. Verona docti syllabas amat vatis Marone fœlix Mantua est.

Nacreontium dimetrum catalecticum iambicum constans tribus pedibus & syllaba quoꝝ prim⁹ est spõdæus iãbus anapæst⁹. nec male (vt opinor) dactylus vel tribrachus scd̃us iãbus. nec inepte (vt opĩor) tribrachus tertius autẽ vt primus, licet rectius dissyllabos pedes iambũ scilicet vł spõdeũ admiseris. hic supest syllaba sic. Quisqs. volet. peren. nem. preponit̃ id genus pherecratio ex spõdeo dactylo & spõdæo Boetius. Quisquis volet perennem Cautus ponere sedem.

Actylicum archilochiũ dimetrũ hypcatalecticum, cõstans duobus dactylis & syllaba, preponitur iambico dimetro archilochio acatalectico. Herasmus. Ergo ne conticuit Vox illa quondam nobilis.

p Haleucium hendecasyllabũ qđ in monocolis patet, preponit Alcmanio vel (vt alij volunt) archilochio tetrametro acatalectico, cõstanti dactylis duobus & duob⁹ trochęis. vsus est eo genere. Boetius semel. Quis se tyrio superbus ostro. Comeret & niueis lapillis. Perottus hic, p dactylo reperiri trochæũ. id ex Boetio colligi nequit, nec puto verum.

Phaleuciũ dictum sapphico ppponit. Boetius id fieri ostendit in. x. car. lib. iij. vbi in principio tribus phaleucijs vnicum subiecit sapphicũ sic. Huc oẽs pariter venite capti. Quos fallax ligat improbus cathenis Terrenas habitans libido mentes Hic erit vobis requies laborũ Post hæc inchoatur gen⁹ de q̃ loquuti sumus, nam phaleucio subijcit alterne sapphicũ. Hic portus placida manens quiete Hoc patens vnum miseris asylum. Perottus male credidit esse monocolõ, vt, Quisquis composito serenus æuo. Docuit istud rectissime doctissimus Badius.

Phaleuciũ dictum pentametro elegiaco ppponit. Boetius lib. iiij. Quid tantos iuuat excitare motus Et propria fatum sollicitare manu?

a Lcmanium dactylicũ trimetrũ hypcatalecticũ cõstans tribus pedibus heroici versus & syllaba, ita tamẽ vt aliquis sit dactylus, pponit pherecratio ex spõdęo, dactylo, spondęo. nõnunq̃ in prima regione anapæstũ admittenti. Boetius lib. iij. Oẽe hominũ genus in terris. Simili surgit ab ortu. Vnus em̃ rerũ pater est Vnus cuncta ministrat &c. Non autẽ vnus qui cuncta mĩstrat. Legunt in hoc genere plures mendę vitio imperitorum, quarũ nonnullas disertissimus Badius sua diligentia pepulit.

a Lcmaniũ dactylicũ tetrametrũ acatalecticum constãs quattuor pedib⁹, q̃rũ quart⁹ tm̃ dactylus est dum memineris vltimã v̄sus esse cõem. reliqui sũt dactyli vel spõdęi, vel hi vt volum⁹ mixti. Pręponit id gen⁹ iãbico dimetro archilochio acatalectico. de q̃ in monocolis diximus. Boetius Sunt etem̃ pennę volucres mihi. Quæ celsa cõscendant poli.

t Rochaicum alcmanicũ dimetrum acatalecticum cõstans q̃ttuor trochęis, recipiens etiã apđ Boetiũ in scđo loco spondęũ, prępponit pherecratio ex spõdęo vł anapęsto & dactylo & spõdęo, vt Cernas ferre tyrãnos. Anapęstũ aũt Boetius noue dedit vt, Solij culmine reges &c. vtit Boetius eo genere semel tm̃. Quos vides sedere celso Solij culmine reges.

Dicolon Tristrophon.

d Icolon tristrophō est carmen ex duobus diuersis generibus, vbi post tertiū quęq; versum fit ad primū genus reuersio. Talę carmen vnicū apud Horatiū repio, licet inter monocola ponaf a Diomede & Perotto pluribusq;. mecum est Badius in oden hāc Horatij, quod exemplū huius rei vnicum est. Miserarū est neq; amori dare ludum Neq; dulci mala vino lauere aut ex. Animari metuētes patruæ vbera linguæ. ¶ Duo primi vsus sunt Ionici a minori trimetri sapphici acatalectici, constātes ex tribus Ionicis a minore, tertius quisq; versus est Ionicus a minore alcmanius acatalecticus cōstans. iiij. ionicis a minore. vt animari &c. Si qs hoc monocolon vocandū contēderit, ille idē dicere coget de iambico trimetro cū dimetro, & de multis alijs qui ab omibus inter dicola iure locanf. ¶ Diuidunf in hoc carmine ab Horatio cōplusculę dictiones, vt exanīari lauit bellerophonte, ideo teste Acrone rectius dici numerus videf q̄ metrum. Acron quoq; id sotadicū appellat, qd' (vt ait Fabius) nō pedum sed sensus fine cōcludit. Fortius em̄ aliqd incompositū pōt esse q̄ iunctū & bene collocatū, vt sotadeo℞ & callimachio℞, vt q̄rundā in orone sibi pœnę licētia lasciuientiū. Iccirco admonendū censuit, vt ad firmius ętatis robur huiusmodi versus reseruarenf. nam hac compositionę semel vsus est Horatius.

Dicolon tetrastrophon.

d Icolon tetrastrophon carmē est ex duobus generibus, vbi post quartū quęq; versum fit ad primū genus regressio. Talia genera subieci hic quattuor.

a Sclepiadęi tres, glyconico vni p̄ponūf, vtrūq; genus in monocolis patet. Hora. lib. i. car. ode. vi. Scriberis vario fortis & hostiū Victor mœonij carmīs alite Quam rem cunq; ferox nauibus aut equis miles te duce gesserit. Scripsit eius generis odas nouē, q̄ diligētib⁹ facile patebūt.

s Apphici tres, adonico p̄ponunf. Hora. li. i. car. ad Augustum. Iam satis terris niuis atq; dirę. Grādinis misit pater & rubenti Dextera sacras iaculatus arces, Terruit vrbē. scripsit hoc genere sex & viginti odas, q̄s facile internosces. ¶ Possemus quoq; (vt prius notaui ex dictis Boetij) trib⁹ phaleucijs vnicū sapphicū subijcere veluti. Huc oēs parit venite capti &c.

g Lyconici tres cōstantes in primo loco tā iambo vel trochęo q̄ spondeo & duobus dactylis, vel cho-

triambo & pyrrhicio, preponũtur vni pherecratio ex primo pede iambo vel trocheo, vel spondeo, scd'o aũt dactylo & tertio spondeo. Tale est Catulli sæculare carmen ad Dianã. Dianæ sumus in fide. Puellæ & pueri integri. Dianæ pueri integri Puellæq; canamus O Latonia maximi Magna progenies Iouis Quam mater prope Deliam Deposiuit oliuam.
Hic antique a depono deposiui præteritũ fecit, p iui penultĩa longa & post sonantũ trissyllabũ fecit non sonantiũ. Præterea hypermetros duos fecit vt, Saltuũq; recõditorũ. hic, rum syllaba exũdat, sed a principio sequẽtis vsus absumit, qui est. Amniũq; sonantũ. Alter vsus est, Sancta noĩe, romuliq;. hic supat, sed a principio seqñtis vsus absumit. Antiquã vt solita es bona. hic notabis in hypermetris vltimã syllabam vsus esse eam q̃ statim p̃cedit syllabã supfluam, & ideo eã esse cõem ac si nulla syllaba superet. id liquido patet ex vsib⁹ iam dictis. Antonius Parthenius dicit hic nullã carminis obseruari ratione̅ qd' certe falsum est. Siqdem hoc gen⁹ suauissimũ est legitimã carminis ratione̅ pulcherrime custodie̅s. id tame̅ ego nõ ex grãmaticis, sed multa diligentia p me Christo duce tandem intellexi. vsus est hoc genere semel Marullus in hymno ad Iouem. Iuppiter pie Iuppiter Benigne, optĩe Iuppiter Qui tuo nitidũ æthera Ambis igne beato. Ponit in prima regiõe trochæum, iambũ vel spondæũ, eodem modo vt Catullus. vt Fertili dare dextra Glæbas seminibus rudes Laudes & benefacta &c.

Marull⁹

Anacreontij dimetri catalectici tres, cõstantes anapesto duob⁹ iambis & syllaba. veluti age cũct. ta. nuptia. li. preponunt vni choriãbico tetrametro sapphico, constãti tribus choriãbis & bacchio. vel amphibracho. vt, Omne nemus cum fluuijs, oẽ canat pfundũ. vsus est hoc genere Claudianus in epithalamio Honorij Augusti & Mariæ. Age cuncta nuptiali Redimita vere tellus Celebra thoros herilis. Omne nemus cum fluuijs oẽ canat pfundum. hoc dicolon vt quod statim p̃cessit & qd' mox sequet ipse per diligentiã meam prim⁹ inter grãmaticos quos noui. elucidaui, vt facile cognoscet siquis aliorũ scripta relegerit. Epithalamiũ est nuptiale carmen in quo Claudianus diuersis generibus vtitur. Primo quide̅ alcaico monocolo, cuius initiũ est. Princeps corusco sydere pulchrior. Secũdo anacreontio cum sapphico choriambico. cuius initium est. Age cuncta nuptiali. quo genere etiam Sidonius vsus est. Tertio anapestico dimetro monocolo. Cuius initium est. Solitas galea fulgere comas

Epithalamium.

Quarto. Asclepiadęo monocolo cuius initium est. Attollens thalamis idalium iubar. Sed omniũ venustissimũ est Catulli epithalamium a nullo hactenus qđ sciam elucidatũ, nostro marte nũc primũ enodandum, de ratione carminis loquor. Nam reliqua pulchre declarat Parthenius. initium carminis de quo loquor est. Collis o heliconij.

Dicolon Pentastrophon.

g Lyconici quattuor cõstantes in prima regiõe trochæo & rarissime spõdęo in secũda vero choriãbico, in tertia pyrrhicio, vel aliter in secũda & tertia regione dactylis duobus sic. Collis o heliconij, vel sic Collis, o heli. conij. ꝓponunt vni pherecratio cuius primus pes est trochæus & rarissime spõdæus, secundus dactylus, tertius autẽ spondæus sic, O hy. men hyme. nęe: de spondæo in prima regiõe pherecratij, tria inuenio exẽpla hæc. hymen o hymenęe. Non abscondis amorẽ. Exercete iuuentã. Cæteri pherecratij apud Catullũ in epithalamio sumunt primũ pedẽ trochæũ. Glyconici in hoc epithalamio solum. xiij. leguntur habẽtes primo loco spondæũ, cęteri trochæũ primo loco habent, hi tredecim sunt. Pro qua turpia ꝓsequens. Complexũ sed abit dies. Fescenina locutio. Desertum dñi audiens. Lusisti nucibus libet. Iam seruire thalassio. Vnguentate labris marite. Prætextate puellulæ. Vos vnis senibus bonæ. Subducat numerũ prius. Qui vestri numerare vult. Torquatus volo paruulus. Sordebã tibi villice. sed versus ille. Vnguentate labris marite. hypmeter est, qa sic scandit, vnguentate la. bris mari. hinc supest syllaba te, in vocalẽ desinens, quã seqntis versus initiũ perimit. vt. Vnguentate glabris marite. Abstinere, sed abstine. sic paulopost. Sola cognita, sed marito. Ista non eadẽ licent, & ante. Flammeũ video venite. Ite cõcinite in modum.

Epithalamij initium hoc est. Collis o heliconij Cultor Vranię genus Qui rapis teneram ad virum Virginem o hymenæe hymen ¶ Hymen o hymenæe.

Hinc ad prius genus fit regressio &c. ne vnquã negligas vltimam cuiusqꝫ versus esse cõmunem, atqꝫ in hypermetris vltimã dici eam in qua perfecta scansio finitur. Notabis autem quasdam mendas fuisse in hoc epithalamio. Nam quidam libri ita habent. O cubile quot omine. Candido lacteo pede &c. Alij vero sic. O cubile quot omibus. Candido pede lectis. Ego lectulis legerem. Aut Cãdido pede lacteo. aliter enim nõ stat versus. Præterea vbi habetur. Ille puluis erithræi lego erithrei vel erithrij sine diphthongo, vt stet versus (nisi quis dixerit in græcis diphthongon ante vocalem interdum corripi) vt enim phaetontius, conopius & plura di-

cuntur aliquādo p phaetonteus &c. vt alibi late vidimus, ita puto posse defendi hic erithrius pœnultima breui, p erithręus pœnultīa longa. Item nōnulli libri habent, multa milia lusuum, alij vero ludere vt vicē nominis suppleat. Ego autē lego, multa milia lusum, vt sit p syncopā lusum dissyllabū p lusuū trissyllabum. Plusculi in hoc epithalamio sunt versus intercalares. i. melioris auspicij causa repetiti, vt hi sunt, hyemē o hymenææ. Compararier ausit. Prodeas noua nupta. Concubine nuces da O hymen hymenææ. Carmen hoc est longe pulcherrimū, siquis tale scribere velit ediscat dictum Catulli epithalamiū. Vsus est hoc genere Marullus in laudibus Senæ. Mater nobiliū nurum. Antiqui soboles Remi. Sæna delicię. Italæ. Seu libet positū loci. Conuallesq; beatas. Verū lōge sæpius dat primo loco spondęū q̄ Catullus. Et certe opinor in prima regiōe tam glyconici q̄ pherecratij posse locari tam spondęū q̄ trochęū.

¶ Angeli Politiani monodia in Laurentiū Medicē, scripta est in genere dicolo pentastropho. Nam tres primi versiculi sunt iambici dimetri archilochij, ex solis dissyllabis pedibus, quorū primus est iambus, spōdæus vel trochæus, secūdus est trochæus, iambus vel pyrrhicius. Tertius vt primus, quartus tantū iamb9. Quartus versus cum quinto est iambicus monometer hypcatalecticus habens primo loco spondæū, trochæum vel iambū, secundo vero iambum, trochæum vel pyrrhiciū, hinc supest syllaba, mallē tamē versus esse secundū legem prius datā, quia Politianus in hymnis suis id solū obseruauit vt sint. iiij. pedes dissyllabi, ita vt tres sint indifferenter quicūq; dissyllabi, dū quartus sit iambus vt patet in hymno cuius initiū est. O virgo prudentissima. Idem factitasse videt mihi in hac monodia suauissima.

Quis dabit capiti meo
Aquā? quis oculis meis
Fontem lachrymarū dabit
Vt nocte fleam.
Vt luce fleam
Sic turtur viduus solet.
Sic cygnus moriens solet.
Sic luscinia conquerī.
Heu miser miser.
O dolor, dolor.
Laurus impetu fulminis.
Illa illa iacet subito.
Laurus omniū celebris
Musarum choris.
Nympharum choris.
Sub cuius patula coma
Et Phœbi lyra blandius,
Et vox dulcius insonat.
Nunc muta omnia.
Nunc surda omnia.

Post hæc repetitur principiū. Quis dabit capiti meo. vsq;. Laurus impetu fulminis. Est autē monodia lugubris cantus, quem cæteris flentibus sola pfica canere solebat in defunctorū funeribus.

Tricola tetrastropha.

a Ricola tetrastropha sunt carmina ex tribus diuersis generibus. vbi post quartũ quẽcꝫ versum ad primũ genus reuertimur. huius generis carmina inuenio duo.

a Selepiadæi duo pręponunt̃ vni pherecratió cũ glyconico, de quoꝝ pedibus satis dictum est. Horat.
Quis multa gracili te puer in rosa. Persusus liqdis vrget odoribus. Grato Pyrrha sub antro. Cui flauam relegas. Huius generis odæ apud Horat. sunt adhuc sex, quarũ initia sunt: Dianam tenerę dicite virgines. O fons blandusiæ splẽdidior vitro. Quid fles Asterie quem tibi candidi. O nauis referent in mare te noui. Vitas inuleo me similis Chloe. Audiuere Lyce dij mea vota dij.

a Lcaici duo, constantes in prima regione spondæo, & nõnunq̃ iambo, in scd'a iambo tantũ, & syllaba partem oronis finiente, quã sequunt̃ dactyli duo, preponuntur vni versui iambico dimetro archilochio hypercatalectico, constanti in primo loco iambo vel spõdęo, in secundo iambo tantum, in tertio spondęo, in quarto tantũ iambo, hinc supest syllaba & sequit̃ quartus versus qui est alcmanius dactylic⁹ tetrameter acatalectic, cõstans duobus dactylis & duobus trochęis. Apud Horatium non inueni alios pedes in his v̷sibus, quicqd aliqui dixerint, memineris vbicꝫ vltimã versus esse cõem. Exemplũ apud Horat. est frequens. siquidẽ hoc genere scripsit Odas. xxxvij. quę studiosis facile patebunt. Nobis vnicæ initiũ exẽpli gratia subiecisse sufficit. Odi pphanũ vulgus & arceo. Fauete linguis carmina nõ prius Audita musarum sacerdos Virginibus puerisqꝫ canto.

Ars versificatoria Despauterij supremã manum accepit, & finita est. xvi. calendas Iunias anno salutis christianę millesimoquingentesimo vndecimo laus & honor in ęternum mitissimo domino deo nostro IESV CHRISTO cũ pr̃e & spũ sc'tõ semp regnãte Amẽ.

¶ Iodoci Badij Ascensij in artem versificatoriam Isagoge seu introductio facillima.

V Ersus seu carmē est certum syllabarū, temporum pedūq; metrum.i.mēsura. In vulgatis autē versibus syllabæ sunt duæ aut tres, interdum quattuor breues. Tēpora tria aut quattuor. Nam breuis syllaba habet vnū tempus. longa duo. Diphthōgus & cōis syllaba vnū & semis, sed in carmīe semp vnū aut duo. Pedes aūt qnq; aut sex. Qui sic colligūtur. aut duę sunt syllabę aut tres in pede, aut interdū quattuor breues, vt in pceleumatico: Si duæ, aut ambæ sunt breues, & sic nō pficit pedem in certis versibus, quia nō essent nisi duo tēpora. sed in antiquis fit pyrrichius vt deus, aut ambę lōge, & est spōdæus vt currunt, aut prior tantū longa & est Trochæus vt arma, aut posterior tantū longa & est iābus vt amant. Si tres syllabæ, aut igitur tres longæ, & faciūt plus q̄ pedem, quia sex tēpora, cū in pede trito nō sint nisi quattuor, aut tres breues & dicit tribrachus vt legere, aut duæ lōgæ & vna breuis, & sic faciūt plus q̄ pedē quia quinq; tēpora; aut vna tantū longa vel ergo prima, & est dactylus vt currere, aut vltima & est anapęst⁹ vt repetunt, aut media, & sic est amphibrachus vt amate, sed eo raro metimur vulgata carmīa, eo q ex breui & lōga dicimus iambum (conficit.

De pedum vsu.

¶ Ex his in hexametris, & asclepiadęis. Vtimur pprie dūtaxat duobus dactylo & spondæo, & licenter pceleumatico. In pentametris elegiacis totidem & si aliter metiri voluerimus anapæsto, vt suis locis dicam. In pentametris sapphicis tribus. Trochæo spondæo & dactylo. Vide paulo inferius pedum sedes.

¶ De syllabarum quantitate regulæ generales ad dimēsionem carminum conducentes.

Q Vantitas inest soli vocali, cognosciturq; per regulam de
Prima regula. ipsa vocali si sola sit aut vltima, aut per litteras cū ea, aut
post eam in eodem versu positas.
Secunda ¶ Vocales solæ & monosyllabæ pducūtur, vt a e i o u. da. mna. de
prę. di. si. ni. sto. flo. pro. præter q̄ pro & vt pro vel. ne pro an. re au
tem non ponitur in fine. ¶ Vocalis cum vocali.i. diphthongus
Tertia. pducitur, vt aut. heu. vęh. fœnum. vbiq; nisi sequatur vocalis, vt
præeo, præustus, væhemens &c. ¶ Vocalis ante vocalem cor
ripitur fere latinis, vt deus meus. præter e inter duo i quintæ, & fio
Quarta. dum non sequitur er, & genitiuū in ius qui cōmunis est pręter alius
semper longum, & alterius semper correptū. In græcis fere produ
citur, vt aer, dius, troes. ¶ Vocalis ante duas consonantes sal-

tem dum altera ponitur in eadem syllaba, aut vnam duplicem in eadē dictione positā, est longa positione, vt currūt aiunt. duplices sunt x z & i inter duas vocales posita ante compositionē, ita vt cū sequenti syllabā faciat, vt aio. dico ante compositionē, quia in biiugus est simplex consonans, addo ita &c. qa in tenuia vocalis est. ¶ Si tamē syllaba sit naturaliter breuis, vt accētu noscitur, & sequatur muta & liquida fit cōmunis, vt cathedra patris. nō matris quia mater noscitur longa dicendo cōmater. ¶ A vocalis finalis in omni casu corripitur preterq̄ in monosyllabis, & in abltō aut vocatiuo a noīatiuo in as longū finito, vt ænea palla a pallas antisi non a pallas palladis. ¶ E finalis pducitur in omi casu preterq̄ in vtō secūdę, & abltō tertię. ¶ I finalis in omi casu pducitur, preterq̄ in datiuo & vocatiuo græcanico tertiæ. ¶ O finalis in omi casu producit, præterq̄ in noīatiuis latinis & in gerūdijs, in quibus cōmunis est. ¶ V finalis in omi casu pducitur, vt hoc & ab hoc cornu. De cōsonantibus erunt in vltimis regulæ. Quinta.

De vocalibus ante cōsonātes reglę generales.

Solum trahit I quodq̄ & dissillaba manas.
a E dissyllaba d. simul l. tardant, sed & N. S.
T q̄ vel v conso. cętera corripiunt.
I tardant d vel l N & S. ceu consonitans v.
M vel r in dissyl. cætera corripiunt.
O Bogomoso dissyllaba d modo tardant.
V rapiunt b. l. p. poly syllaba t, neq̄ solum v.

¶ A in primis corripit ante omes consonātes simplices in primis præterq̄ ante i & præter dissyllaba ante m n s. ¶ E corripit ante omes consonātes simplices in primis, præterq̄ dissyllaba d & l. & præterq̄ ante N S T & V consonantē. ¶ I quoq̄ corripit, præterq̄ ante D L N S & V consonantē, & pręter dissyllaba in M & R. ¶ O corripit nisi ante B G M S. & dissyllaba ante d. ¶ V vero pducitur nisi ante B L P. & polisyllaba in t & ante u cum alia lrā, vt pluuia. nam si sola sit producitur vt yua.

De medijs.

Tardant g vel v medijs, sed cętera curtant
a E. c. d. tardant. l. m. n. t. vel u mihi sola
I nisi sit super u vel q poscit breuiari,
O medio tardant S. T. sed cætera curtant.

V curtant b vel f l p. seu consonitans u.
Dum subsunt medijs, cætera longa dabis.
Excipienda suæ ponentur in ordine normæ.
Nunc satis est primã significasse viam.

¶ A in medijs pducitur ante g & v consonantẽ, ante cæteras corripitur. ¶ E pducit in medijs ante c d l m n t. v. cõsonantem, ante cęteras corripit. ¶ I corripit in medijs ante omes pręterq̃ ante q & v. ¶ O pducit in medijs ante s & t. ante cæteras corripitur. ¶ V corripit ante b f l p & u consonantẽ, ante cæteras pducit. De hac autẽ re plenior cognitio dabit in pcedenti opere cum exceptionibus quas hic non ponimus, quia pposuimus solum dare cõmunes regulas quibus cognitis posset nouitius discipulus versificatoriæ artis, scandere & dimetiri per pedes diuulgatiora carminũ genera, ad quã rem prodest quoq; nosse ea quæ iam dicemus.

De ellipsi & Synalœphe.

Ellipsis necat M. perimit synalœpha vocantem.

¶ Qđ dixi tñ duas aut tres syllabas esse in pede vulgati carmis intelligo de syllabis manẽtibus & nõ absumẽdis dũ pedes distinguũt Namq̃cunq; post M in fine dictiõis sequit in eodẽ vsu vocal in principio alteri9 dictiõis tunc m cũ sua vocali absumit p ellipsim: vt magnanimũ æaciden &c. scãdit sic Magnani, dactyl9 mæaci, dactylus &c. Non tñ sic pnũciabo carmẽ, sed q̃si p vno pede dicã cõtinue magnanimũ &c. Itẽ q̃ties post vocalẽ in fine dictiõis seqt in eodẽ vsu vocal in pricipio alterius dictiõis tũc pcedẽs vocal q̃tũ ad metrũ absumit. vt in buc. Phillida amo añ alias, nã me discede re fleuit, scãdit sic. Phyllida dactyl9, mantali, dactylus, as nã. spõdeus &c. Causã absumptiõis voluit qdã q oĩs vocal pfert cũ aliq̃li aptiõe oris, m vo cũ occlusiõe, ne ergo subito claudere & apire cogeremur, vetitũ est ne post m ponat vocal nisi q̃ absumeret m cũ vocali. Et qa oĩs vocal os apit, nimi9 eẽt hiat9 si plures vocales põnerent cõtinue. Interdũ tñ poetę nõ absumũt, sed licẽter de q̃ suo loco videbit.

Pedum sedes in hexametro.

¶ In hexametro, vt nomẽ indicat, sex sunt mensurę, eo q sex sunt pedum sedes singuli autẽ pedes heroici carminis metrũ faciunt, sicut Iambici car. bini; vt alibi videbitur. Sunt autẽ tantũ duo pedes pprij dactylus & spõdeus. Nam in vltia sede, quia syllaba cõis vltima semper erit, trochęus dicet spõdę9, & in tertia sede, si ppter cęsurã repiat iãbus dicet spõdę9, vt oĩa vicit amor & nos cędam9 amori Si tribrach9 cẽsebit dactyl9, His aũt pedib9 duo loci sũt pprij, qui

dactylo, nisi fiat spõdaic⁹ qui dactylũ in q̃rto habet spondęũ in q̃nto, & sext⁹ spõdęo nisi fiat dactylic⁹ hypmeter. i. in q̃ supra iustã mẽsurã supest syllaba, q̃ sępe p vocalẽ sequentẽ absumit ap̃d Maronẽ. Aliter aũt vocales in diuersis v̾sib⁹ nõ agũt in se mutuo, causa est mora q̃ fit int̃ duos v̾sus. Vñ & v̾sus dictus q̄ v̾sus sit lector a fine vni⁹ ad principiũ alteri⁹. Reliq̃ q̃ttuor loci sunt cões, ita vt possint esse q̃ttuor cõtinui dactyli, aut q̃ttuor spõdęi, aut tres dactyli & vn⁹ spõdeus, aut tres spõdęi & vn⁹ dactyl⁹ isq̄ in i. aut. ij. aut. iij. aut iiij. loco posit⁹, aut cõtra aut duo dactyli & totidẽ spõdei, q̃litercũq̄ positi. Sed freq̃nter & cõtinue est prim⁹ dactyl⁹ & q̃rtus spõdęus. Canori etiã sũt duo aut tres cõtinui dactyli sed sic positi, vt secũdus aut tertius pes nõ terminet ptẽ orõnis, durissim⁹ aũt esset v̾sus in q̃ scd̃us sit spõdęus ptẽ orõnis terminãs, vt si sic dicas, Fallere q̃rit femina duplex nõ bene cautos. Accipiet igit̃ puer q̃nq̄ vltĩas syllabas & dicet q̄ earũ tres faciũt dactylũ, & reliq̃ duę spondęũ. deinde diuidet reliquũ ĩ q̃ttuor pedes iuxta regl̃as positas. vt arma virũq̄ cano, troię q̃ primus ab oris. Primo accipiet prim⁹ ab, dactylũ, & oris spondęũ, deinde diuidet sic. Arma vi dactyl⁹ rũq̄ ca. dactyl⁹ no tro. spõdę⁹, ię q̃ spõdęus. Si q̃ras quõ sciet q̄ arma nõ sit spõdę⁹ q̃a p regulã de a casuali scit q̄ ma corripit, & ita eẽt trochęus q̃ pes nõ est in heroico hexametro. Sil̃r sciet rũq̄ nõ esse spondęũ, q̃a dictũ est q̄ q̄ p & corripit. Et sil̃r de reliq̃s dicet. Potest etiã p dictas regulas incipe a capite v̾sus. Et si vult cõponere carmen, faciet fere vt pría tertij pedis sit vltĩa dictiõis. Sed de decoro carminũ alibi plyxius dicendũ est.

In pentametro elegiaco.

¶ In pẽtametro elegiaco sunt q̃nq̄, & si volum⁹ ĩdẽ pedes. Nam p̄mi duo pedes sũt oĩno ĩdem cũ hexametri duob⁹ pedib⁹, & deinde seruabit̃ vna syllaba longa p se. post q̃ ponent̃ duo dactyli & syllaba q̃ cũ priore syllaba faciet spondęũ. Aut post duos priores pedes sequet̃ semp spõdęus cũ duob⁹ anapęstis. sic. Omĩa dat dñs, nec tenet ipse minus, scandit̃ priori modo sic. Omĩa, dactylus, dat domi. dactyl⁹, nus est syllaba abũdans. Nec tenet. dactyl⁹. ipse minus dactylus nus & nus est spõdęus. Posteriori sic. Oĩa dactyl⁹. dat domi. dactylus, nus nec spõdęus, tenet ip. anapęstus, se min⁹. anapęst⁹ q̄ vltĩma est cõis.

In pentametro sapphico.

¶ In pẽtametro sapphico est trochęus, spõdęus, dactylus, trochęus spõdęus, aut duo trochæi q̃a vltima est cõis, vt in hymno. Vt que, trochęus, ant la, spondæus, xis reso. dactylus. nare. trochæus. fibris spondæus.

In asclepiadęo.

¶ In asclepiadęo sunt quattuor pedes cũ syllaba in medio, sunt enĩ

spõdęus,& dactylus cũ syllaba & duo dactyli,qbus si addat syllaba erit elegiacus vt Mecœnas atauis edite regibus.scãdit sic. Mecœ spõdęus.nas ata.dactylus.uis,syllaba abũdans.edite dactylus.regibus (dactylus &c.

De practica.

¶ Pro practica aũt rõne pauca admonuero. Prĩo vt facturus poema argumentũ seu materiã iuxta vires suas deligat,nõ enĩ nat⁹ ad elegiacũ carmẽ tractabit heroicã farraginẽ. Nam q̃litas carmis debet quadrare cũ argumento. Secũdo vt lecta potenter re,eam totam aĩo concipiat priusq̃ scribere incipiat. Tertio vt excogitatã debite disponat,nam nõ oĩa quo gesta sunt ordine poetæ dicenda veniũt.Quarto vt quibus carmen suũ ditet atq̃ exornet p̃parata habeat multo ante,v̾ba & res,ita vt quæcũq̃ legerit apta carmini signauerit & quasi ad manũ habuerit,indicio aut reptorio aliq̃. Quinto vt loca ad scribendũ quęrat apta,vt sunt secreta & occlusa Sexto vt tẽpora mollia,vt sunt post soporẽ matutina fere,quocirca ceratos habebãt olim parietes & stilũ quo scribebant quę noctu occurrebãt priusq̃ daberent memoria.Septimo vt animũ habeat serenũ & curis alienis vacuũ,& ex lectione alicuius poetę cultioris ad consimilẽ cantũ p̾uocatũ. Octauo ne sit pręceps in cõponendo Nono vt sit diligẽs ĩ castigãdo,adhibito etiã iudicio bonoꝝ.Et decimo vt sit tard⁹ ĩ edẽdo,iuxta illd' horatij,nonũq̃ p̾mat in annũ.

¶ De decem vitijs a pueris in carmine faciendo vitandis admonitio Ascensiana.

Barbara nulla inerit vox aut incongrua metro.
Nulla redundabit,nulla integritate carebit.
Nil transponetur,nil cõfundet male sensum.
Nec rapies longam nec produces breuiandam.
Nec post vocalem nec post m versu in eodem
Partibus at varijs vocalis rite sequetur
Syllaba ni pereat pręcedens,vt modo dixi.
Nec succussante,nec pones molle crepantes.
Nec paucis numeris tibi multa licere putabis.
Nec tibi propones nisi summos quosq̃ imitandos.

¶ Vltimo loco monẽdi sunt pueri vt cõficiendis v̾siculis vitẽt decem vulgata vitia.Primo ne barbaꝝ aut incongruũ quicq̃ admisceant,vt sunt bladũ,guerra,miserere nobis,decẽ milia viri &c. Se

cundo ne qd redundans aut deficiens sit, vt qui, q; & q; aut alias pticulas ppter metrũ dũtaxat ingerũt, Qui pedũ nimis aut nõ satis ponũt, qui sensum nõ explent aut frustra repetũt. Tertio ne qd male trãsponat. Quarto ne sensum cõfundat, vt has res o Luci ad te scriptas misimus ꝗli. dico male, qa q̃ de situ nõ vulgato in orõne pcipiunt seruãda, possunt in carmie q; seruari, in q̃ etiã hypallage interdũ loc⁹ est. Veꝝ vbi sensũ sit obscuꝝ mala est cõpositio, vt dico te ꝗacida Romanos vicere posse, q vsus fingit falso pyrrho ab oraclo dict⁹. est tamẽ aptus exẽplo. Quinto syllabaꝝ quãtitas nõ violabit. Sexto nec post m nec post vocalẽ ponet in eodẽ vsu dictio incœpta a vocali nisi fiat ellipsis aut synalœpha. Septio nõ ponet succussantes lrãs syllabas aut pedes. Non em̃ erit frequẽs eadem lrã vt in illo vsu. O tite tute Tati tibi tanta tirãne tulisti. nec syllabæ, nec pedes duriter positi, vt in scd'o loco ptem orõnis terminãtes Octauo ne qd sit affectate nimis turgide aut mollit sonãs vt. Torua mi mallonꝗis impleruit cornua bõb is. & sentis piuria gẽtis, & O fortunatam natã me cõsule Romã. talis em̃ cõsonoritas vitiosa est Nono vitabit in paruo poemate magna licẽtia, Et decimo cauebit puer ne nõ pbati auctoris vsicos imitet, Sicut em̃ nihil vtilius est ad cõficienda carmĩa q̃ habere ad manũ multa pbatoꝝ auctorũ exẽpla, ita nihil pniciosius q̃ incertos aut nõ pbatos sequi, vt vsiculum illũ. Qꝫuis arte nates tamẽ apparẽt tibi nates. Et eos q scd'am corripiũt in eccl'ia, eremus. Brauiũ, darius. sathanas &c. aut q Iesus p pyrrhichio ponũt cũ sit bacchius aut saltẽ si ουσ in us mutes amphibrach⁹, & q Maria & Lucia scd'a pducta enũciãt. Sed finẽ facio Si pceptores hęc diligenter declarabũt, multũ iuuerint tyrones.

Et hæc pro Isagoge satis sint

Argentorat. Ex Aedibus Matthię Schurerij
Mense Decembri Anno M.D.XII.

T. O.

REGNANTE IMPERATORE CAES.
MAXIMILIANO P. F. AVG. P.P.

